

Microfilm
N° 134

128

R
79

Hann 14748

134

126

Incipit clavis sanationis elaborata p
uenerabilem uirū magistrū Simonē
Ianuēsem domini pape subdyaconū
& capellanū medicū quondā felix
quarti qui fuit primus de ordine mi
noꝝ anno 1288. & sedet annos 4. mēf. 1.
obiit anno 1292.

Omino suo preci
puo domio magi
stro. Capano do
mini pape capel
lano canonico pa
risiensi: Simō Ia
nuēsis subdyaco

nus se ipsū ex debito comēdat. Opu
sculū iā dudū a uobis postulatū q̄i qd
utile cōtinēs: cū q̄ta potui diligētia
qualitercūq; ad finē usq; perductum
igenio uestro dirigere censui iudicā
dū: & si supplici rogatū detur auda
cia & corrigendū: dūmodo tantum
philosophie culmē ad huiusmodi ui
lia nō dedignetur descendere. Nec
certe mihi deest ab ip̄erio uestro pre
sūptō. Nam uos ipse hoc ipsū mihi
iussistis. Magnam ei in eo partē ue
strā sentio. Et si calūniabile quicq;
cōtinet nō minus uobis q̄ mihi habe
tis ignoscere. cognoscebatis nāq; cui
ip̄erastis. Porro si quid utile cōtinet
uobis ascribendū est. possessio ei ūsa
est & opus & autor. Subscripta pre
fatio nō uobis ut uobis dirigitur. sed
ut cū ceteris si liber & ut liber ī publi
cum dirigatis.

Venerabili uiro magistro Simo
ni Ianuēsi domini pape subdy
acono & capellano canonico Rotho
magēsi amico suo karissimo tanq̄ fra

tri: Campanis eiūsdē domini pape
capellanus canonicus parisiensis salu
tem & quicqd est optabile sane mē
ti. Grande donū nuper a karitate ue
stra recepi per religiosū uirū priorē
de pauerano: quod fuit a me cū tan
ta iocunditate receptū tū quāto desi
derio fuerat diutius expectatū. Mi
sistis enī mihi clauē sanationis sine
qua apud latinos nō uiget ars de ige
nio sanitatis. Ego enī uestrū librū
sic ititulaui: Clavis sanatōis elabo
rata per magistrū Simonē Ianuēsem
domini pape subdyaconū & capella
num medicum quondā felix mēo
rie domini Nicolai pape quarti qui
fuit primus de ordine mioꝝ. Quip
pe quēadmodū per clauē est ingressus
in domū ita per librum uestrum est
ingressus ī cognitionē curay. egritu
dinum. Nam per ipsū inueniūtur
res ad hanc curā necessarie: sicut in
domo per clauem aperta inueniūtur
res usibus humanis accomode. Sed
ī magnā admirationem mihi uenit
prefati libri editio ī quo continetur
reꝝ de quibus agitur utilis ualde di
stinctio & dictoy īrefragabilis certi
tudo. Et quis apud nos sit librorum
copia copiosa: singulare tamē donū
dei reputo q̄ eap uos cū tanta porue
rit cōueniētia p̄ iuicē copulari. Non
est enī utilitas occultanda ne merito
fiatis similis seruo neq; q talentum
receptum a domino suo abiēs fodit
sub terra. Presertim cum ueritas ipā
dicat onipotentī retribuere. Nec ab
sone. quia nihil habemus quod ab il
la ueritate nō acceperimus dicente

pisti. Neq̃ timeatis si liber ur̃ pcedit
in lucem . quoniā totus lucidus est &
i eo tenebre nulle sūt . Et qui forsan
nitetur aliqd eius ifringere cadet sub
robore testiū i ductoꝝ . Gaudete ig̃r
karissimē de magno uigiliq̃ labore
quē p illius operis cōpilatione porta
stis . quoniā latinatē docuistis exer
cere p necessariū igeniū sanitatis cir
ca quod uersatur tota sciētia medicie
quia sicut ars nō habet effectū sine
artifice q̃ habeat cōueniētia instrumē
ta : sic nec medicus sanā potest si nō
habeat reꝝ quas in lucē posuistis no
titiā pleniorē .

Cognita nō plene medicie noīa reꝝ
pmere pposui qno uiget artis opus
Si q̃rū uolui tandē nō posse negauit
Ad ueniā satis hoc uoluissē satis

O Ptaba . G. discere & docere po
sse res sine nomibz . Nemo
parū existimet a noīs ignorātia de
cipi . Turbatur parūp . G. ob nomi
nū cōtrouersiā oriri lingiū . Contre
mescat mens medici ab eorūde erro
re tā cōscientie pprie q̃ egri uite imi
nere periculum . Sunt medicinaꝝ si
pliciū ciboꝝ ue multa pegria uocabu
la quoz quedā a greca . quedam uero
ab arabica lingua deducta sunt . Nō
nulla & quamq̃ latia uarietate ydio
matū dubia ad quoz omniū agnitō
nē nō opus est assertōe facili sed deli
berato iuditō ne ut neglectus modico
grauē & irreparabile occurrat dispen
diū . Quid das languenti & a te uitā
sperāti q̃ nescias . Cum exhibes p sa
lutari mortiferū putas ignauā excu
satoꝝ fūgiū . Non ē tā pui hūana cō

dictō ut emanu icurie uita depēdeat .
Nescio i ope medicinie cuius magis
necessaria sit cognitio q̃ q̃ humanis
psit uel obfir corporibus . hec a sim
plicibus medicinis & cibis habet ori
ginē & ueluti a primis elemētis fun
damina hec sciri oportet p noīa . nā
sine pprio nomine quicqd uix rite co
gnoscur . Quapp ad hoz sciētie in
dagatōnē iugi & iportuno studiū me
ipsū prebui ut per triginta ferme an
nos qcqd ad id fieri potuit nō obmisi
Et q̃to minuz sufficientē ad tale me
reperii tāto effusius i requietis labo
ribus me subegi ut uidelicet que inue
nerā scripto redigerē ac utilitati pu
blice cōmodarē . & id ipsū solū mihi
tanti laboris premiū destinaui . Est
nāq̃ tā ad errores asinuētos q̃ ad emer
gentes corrigēdos ut arbitror satis ua
lens opusculū i quo nō mō nomē per
noīa ueꝝ & per ipsas descriptōnes re
rū q̃xciq̃ potui declaratōnē sū cona
tus exprimere . atque clarissimorum
antiquoz auctoritatibus subfulcire .
quo regmīe icreduloz puto euitasse
calūpniā . Et si nō ōnia ut uellē elu
cidaueri uia tamē huic ad deficienti
um supplementū qs sedulus explora
tor habebit . Et qm̃ auctoritatibus ē
innitendū primo auctores referam
quoz ad huiusmodi robur sepe suol
ui uolumina . Primū ex grecis Diac
coridis liber pducatur . hunc . G . in p
hemio vi . de simplicibus medicinis
omnibus prefert laude his q̃ de hac
materia cōscripserūt . ueꝝ liber eius
q̃ ab ātīquo in latinū hī a primo ex
emplari dēt . Nā hic per alphabetū
in latinū ordinatus est . Ille uero in

v. libris distinctus ut p ipsius phemi
um demonstratur. Multa & capisula
i hoc desunt q ille continet. aliqua & i
hoc libro sunt addita q ipsius aucto
r non sunt. p Serapionē de simplicibus
medicinis & per hoc opus ostēditur.
Post Diascoridē Alexandri librū de
practica diligēter ispexi q quis tribus
distiguitur libellis tercius q de febrī
bus est nec ueritatē i nominibus neq
tanti phī seriē uidetur plenius conti
nere. Deinde ex Democriti practica
cuius ypocras ut inuenio i antiquis scri
pturis discipulus fuit p pauca extraxi
Item ex obthalmico Demostenis cōti
nente qeq ad oculorū sanitatis custo
diā & egritudinū curas expedit. hic
liber antiquissimus mihi occurrit i quo
deficiebant de incepta disputatōe de
usu pluria & de anathomia oculi. ce
tera uero aderāt & cōpleta & miro le
pore condita. Deinde ex libris sex
Oribasii in practica de illis nouē quos
filio suo Eulachio scripsit quos ut ip
se ait ex lxxii. quos de medicina cōdi
derat exerpfit. Itē ex gynectia Mu
sionis q egritudines matricis & mul
erū accidentia cōtinet greco stilo. Itē
ex tercio libro Pauli de illis septem
quos i medicā scripsit multa collegi
& multa ignota reliq. Nam inuenio
auctōrē grecos ut puto pp ydiomata
differre multis medicinarū uoculis.
Et ex grecis ē epistola. G. ad Glauco
nē duos cōtinens tractatus. quorū pri
mus est de febribus. secundus de apo
stematibus. Et liber de alimentis. Et
liber sextus de simplicibus mēdicinis
eiusdē. Ceterorū uero librorū eius ut
reor satis sūt expōita noia. Itē ex pre

cuiusdē libri de greco translato simili
mi Almanfortiūmo est oīo idē nisi q
Almāforis translatio ab arabico fuit
illius uero a greco. Ex quo apparet
q Almāforis librū sibi adtribuit Ra
sis potius q ediderit. Item ex quodā
de simplicibus medicinis cui ē titulus
G. ad Paternianū. hii a greco. Sed
post hos ex libro de doctrina greca
continēte dictōes grecas i greco scrip
tas & p alphabetū ordinatas exposi
tas p latinū. & econuerso latinas per
alphabetum latinū i greco expōitas
Ex arabicis uero auctōribus. primo
ex canone Auicēne q ut cōpertū est
plures cōtinet falsitates tā ab exēpla
ri arabico q ab ipsius translatōe. quis
ipsē auctōr errauerit i q pluribus
mēdicinis simplicibus & aliquas igno
rauerit ut i locis ppriis ostēdetur.
Item ex libro Serapionis de simplici
bus medicinis per quē multi errores
apud Auicē. & alios declarantur. Et
ex breuiario Iohannis serapionis. Et
ex libris Rasis. ueq ut iā dictū est Al
māforis liber a greco ut habuisse ori
ginē. liber diuisionū ex parte cōposi
tus ex eodē Almāfore apparet q abo
libri nec stilū neq modū tenent ara
bicū imo multū distāt a modo eiusdē
Rasis quē tenuit i libro suo magno
dicto Alchā a quo & multa extraxi.
Item ex Albuchasem azāra maxime
ex eius xxviii. de preparatione medi
cinarū simplicium. Et ex tribus libris
Albenmesue. Et ex libro Aliabas q
uocatur liber cōpletus in quo ad mo
dū parē pficere potui. Nam uocabu
lorū q continet qdā neq greca neq
arabica sunt. & aliqua greca & aliq

arabica. sed ad latinū modū declinā
di extorta & ob hoc a ppria platōe
corrupta. & ut difficilime expositōis
multa dereliquit. Et si aliqua ex libris
Isahac seu ex aliis a Conſtantino trāſ
latis collegi ea per pauca ſūnā eius
trāſlatō ſatis eſt mihi ſuſpecta. In
ſuper & ex libro de doctrina arabica
ſimili ſupra dicto de greca doctrina
Ex auctoribus uero latinis antiquis
primo ex plinii ſecūdi libro de natu
rali hystoria q cōtinet i xxxvi libris
ſere ōnium rez q in orbe ſunt narra
tionē. Item ex libro cornelii celſi d
medicina i xiii particulas diuiſo. hic
Cornelius a dicto Plinio cōmēdatū
Deinde ex Caſſio felice qui & ipſe a
Cornelio multū extollitur. q cōtinet
tractatus duos de pratica. Et ex ſex
libris Theodori priſciani de medici
na a quo dicta ſunt theodoricon an
tidota. Et ex Paſſionario Garipōi
Sed qz liber ex epiſtola. Gad Glau
conem & ex libris Pauli & Alexātri
& Theodori cōpoſitus eſt pauca mi
hi cōtulit. Item ex antidotario uni
uerſali qd de multis ātiqz aggregatū
per utile i multis extat. Et ex buta
nico de ſimplicibus medicinis. Item
ex alio quodā libro ātiqz de ſimpli
cibus medicinis i hac re copioſo q li
cet titulo careat ab autēticiſ nō diſſo
nat auctoribus. Similr & ex mactri
libro uerſibus edito. Sed & ipſe a Pli
nio & Diaſcoride ſumpſit qd edidit
hui medicinales. Preter hos ōnes & ex
uegecii libris qtuor d mulo mēdicīaz
Et ex Gerodii libris duobus de eadē
re. Et ex Paladio de agricultura. Itē
ex libro Yſidori ethymologiāz. Nec

his ſolū cōtētus ſed ad diuerſas mōdi
partes per ſedulos uiros indagare ab
aduenis ſciſcitari nō piguit uſqz adeo
q per mōtes arduos nemoroſas cōual
les cāpos ripaſqz ſepe luſtrādo aliquid
comitē me feci cuiuſdā ancile cretē
ſis ad mcd ſciote nō mō i dignoſcēd
herbis & noibus grecis exponēdis. ue
rū & i ipſis herbaꝝ uirtutibus ſecūd
Diaſcoridis ſentētiā explicādis. Oīa
tētaui qtu igni mei paupras fieret
ut opo efficeretur exultū. Sed fruſtra
laboraꝝ ueſana mortalitas ſi quid ad
perfectionē uſqz adducere ſperauerit
quod ſolius diuinitatis exiſtit.

Riplici existente ōnium me
dicināz ſimpliciū geneꝝ plā
raz uidelicet animalīū & mineralīū
nō ſatis ad eoz cognitionē ſolis ſcrip
turis initēdū deputaueri qn frequēti
uiſitatōe ac diligenti ueſtigatōe ad
id studiū ſpendatur. q maxime circa
plāraz diſtantias. Nam nō ſolū ſed
etates quadripartito anni tēpōꝝ mu
tant faciē. Verū in diuerſis regioni
bus ſitibusqz terrāz accidit q cedē ſūt
ſpē pꝛſus alie reputētur. Alr nāqz cul
tis alr ſilueſtribus. alr i cōuallibus &
cāpeſtribus humidis ue locis. alr mō
tuofis & aridis. alr ūbroſis. alr apricis
uariātur tā effigie q effectu. Quapp
i colligendis ipſis & eazꝝ pꝛibus mul
tū itereſt. Omnia qdē plātaria plena
maturitate legenda ſūt. Tēnera nāqz
& adhuc ortui uicina nimio crudoꝝ
humore domināte q iſantili etate i
becilia uiribus exiſtūt. Sed & areſcen
tia ſeneſturi uiciā ut ſuco ſic & potē
tia deſtituta uicari oportet. at media
& robuſta etate ueluti i iuuetute qdā

predita uiribus preferunt. Porro alio
tēpe flores alio folia alioq; semīa col
ligi alioq; radices euelli oꝝ & alio ex
uari. Nā radices q̄do folia cadeſt īci
piūt ut Dia iubet effodi. Cetera ut iā
dictū est plena ī maturitate petantur
Hoc & cauēdū idē iubet ne uetusta ra
dice plāte accipiātur. presertī cū q̄dā
bis ī āno germinēt & floreat. quedā
nihilominus tēpestiuus q̄dā uero se
rius q̄dā breuiori tēpore q̄dā plixiori
maturescāt floreat & seminet. q̄r nō
oīa uno eodēq; tēpe rite colligi pote
rūt. Sed q̄do & q̄lī colliger oportet re
ponere & seruari nec nō & opationes
circa huiusmodi a Dia. ī phemio & ī
xxviii. azarai & bucholim. & etiā ī
hoc ope determinatū habes. Ceterq;
q̄ scripto plene mandari nō poterant
studioso & sagaci ingenio reseruātur.

Diuersitas platōnum apud na
tōnes exigit diuersas litteras
per q̄s ille platōnes p̄nūciari possunt
quo sit q̄ arabes aliq̄s litteras habēt
quaz̄ uocibns nec ī nostro ydiomate
idigēus nec nostris litteris exprimeſ
possumus. similī autē & greci. Et q̄a
multa sunt uocabula ab his līguis ex
positōe idigētia q̄ nostris litteris scri
bi nō possunt p̄posuerā aliquas figu
ras ī nostris litteris addē q̄bus ea uo
cabula ubicunq; exprimi possent. Sed
nihil est q̄ ī manibus scriptoz̄ serua
ri possit illeſū q̄ & nostras litteras &
usitatas corrūpūt. q̄ppter id p̄positū
omisi. statui tamē aliqua p̄pter uerita
tē litteris arabicis & aliqua grecis in
scribere ut scientes & linguas scirent
q̄d essent & q̄lī proferri debeāt. Sed

nec puro hoc satis tute scriptoribus
acōmodatū. duas tamē litteras q̄ lati
nitati desunt sicut de ipsis uocabibus
eas facimus ita uisū ē mihi illas uoca
les q̄do ī cōsonātes trāseunt aliquali
ter inmutare. Nā. I. cū ē cōsonās scri
bere suadeo descēdere a linea in hūc
modū. I. V. uero similiter q̄do conso
nantis uoce fungitur in hunc modū
d̄scribi uellē iunctis uidelicet lineis ī
ferius ī acutū āgulū . hoc. n. ualde ne
cessarium in hoc opere apparebit. ali
qua etiā super singulas litteras de cō
ueniētia & distātia quas habēt dicte
lingue in illis litteris ad nostras pres
cribā. Sciendum est q̄. a. littera q̄ pri
ma in serie apud q̄plures gētes ordi
natur quā arabes alif uocant sepiſſī
me apud eos sonat. a. interdum tan
tum. e. ut elkli. lelmelik. quod ē dictū
corona regia & ē mellitrum sic pro
ferunt & tamē p̄ alif scribunt ut ui
des in secundo canonis Auicēne. Ali
q̄do sonat. l. unde interdum dicunt il
le & scribunt alla quod est deus. Aliq̄
do sonat. o. uel. u. ut habetur in eodē
libro usnee & & usnen & huchuem
q̄ oīa scribuntur ī littera alif & ab ea
cipiunt. distinguunt tamē hoc totum
per certas notas. Grecum uero alta ī
nulla a nostro. a. differt potestate.

*Synonyma Simonis Januensis
Medici.*

Banatib alias akātib
uel alcutub uel cutub
seu cutubur. arabice
spēs sunt mīlācolie a
pud Aui. libro tercio
capitulo decimo.

Abayz exponit stephanus quod est

arabice plūbū. albar alias abar tamē uocatur.

Abcella exponitur ī antiqs synonimis q̄ est agrimonia.

Abel ī secūdo canonis **Aui.** expōitur q̄ est fructus iuniperi. qd̄ nō ē uex. nā granū iuniperi dī habharhar. hab ei cū aspiratōe est fructus. hoc autē sine aspiratōe scribī ī lra alif. fructus uero arabice uocatur fakehe & athaniar. Preterea ifra scribī ab. **A. cap.** de iuni po q̄ uocatur harhar. Est autē abhel sauina ut patet p̄ serapionē suo capi. apud cōcordiā eius cū. **A.** & ficit tamē **A.** ī secūdo areola mēbroz expulsiō nis. est autē ī arabico post areolā mē broz capitis sic. mēbra expulsiōnis p̄ uocat urinā & mēstrua & eicit fetum & educit sanguinē & cetera opatōes tamē iunipi & sauiine cōueniunt. sed sauiine fortiores sunt.

Abestus uel abesti ī antiqs libris reperi tur sepe. & est corruptū grecū p̄ calce positū. nā abestos grece est calx. abe stos uero est gēma qdā. **Plinius** libro xxxvii. ubi d̄ gēmis tractat. In archa die īnqr mōribus nascitur hēc gēma coloris ferrei. aliqd̄ ab eodem sede uocatur.

Abnelcatem arabi. est alumē affor ut apud **Serapi.** ca. d̄ asnen exponitur.

Abnus ara. ebanus arbor cuius lignū ē iterius nigrū extra uero subalbidum notum.

Abogeharā ara. scarabeus. ut in libro de doctrina arabica.

Abofestas ara. & scarabeus uocatur uel species eius ut eodem libro.

Abrioch aq̄ exponit **A.** q̄ est medicina persica. & sonat ī arabico uas aque. s.

quodā genus ydrie.

Abreicon. uel ut qdā nomināt q̄ntinos falso tamen. est id ex quo fit ypoḡsti dos ut **Dia. capi.** de ciseos de quo ifra in ypo.

Abrungi ara. est granū quodā laxatiū quo caremus cuius capitulū ī **Serapi** one inuenies. q̄docūq; aliqd̄ nomen arabicum definit in. g. debet pferri ī g eo sono quo apnare facimus. I. litte rā sequentē. nō quo sonat. o. uel. u. seq̄tibz. & p̄pterea bene scripsit trās lator. **A. in** talibus uocabulis. ī litterā post. g. ut sonū eius proprie exponere tur quīs. i. non debeat esse. ut si dicis doronigi pro doronig. & abrungi p̄ abrung. scēitaragi pro scēitaragi.

Abrotanum nō aprotanū ut qdā syno nima. greci abrotanum uocāt uel au rotonō. **V.** cōsonāte pro. b. quo carēt. **Dia.** abrotanū quod multi eradium uocāt falso suple. nā alia herba ē aut gliriatomō ē femina cuius fructex ē arbori similis cum albis foliis & mi nutis & diuisis sicut erisio circa ipsaz florem hz aurosz & ī estate nascens odoratz cum aliqua gūedine. gustuz hz amarissimuz. Tale uero est siclez abrotanum. Est & altez genus quod masculuz dī fructice sarmētofum se men habēs minutuz sicut absinthiuz multū nascitur ī capadocia & ī certis regionibus & ī ciuitate ripia. **Pli.** duo rum traditur genēz cāpestre ac mon tanū. hoc feminā illud marē itelligi uolumus amaritudo absinthii ī utro q̄ spōnte prouenit cacumine suo. se p̄ pagat & cetera ut **Dia.** arabes kaisū abrotanū uocāt. sed leuissicū keisz & si kaisiz dicis nō refert.

Absinthii greci tamē cū p̄fra ap̄s̄inthi
 uꝝ & sine. c. scribūt. arabes uero. p. l̄ra
 carētes. f. p̄ ea ponūt & asin̄thiū di
 cūt. uocāt & & yseeb & kaui ut ī libro
 de doctrīa arabica. In regali uero dī
 putatōe Hali uocatur bululengeri. s̄
 nec grecū neq; arabicū est. Diasco. ab
 sinthiū ē notū cuius p̄babilius ē p̄ori
 c ī & capadoria nascens ī mōribus.
 ūd̄ nomē accepit a terra & īfra. & po
 stea aliud absin. marinū qđ qđ erisio
 uocāt tenuis fructu ac semine a supra
 dicto & āgustioribus foliis. neq; sipl̄
 amay sed odoris guioris atq; stomaci
 uexabile. & īfra ē tertia species absin
 thii qđ appellatur s̄adonicū ī s̄adoni
 ca r̄giōe nascēs apud galathay alpes
 sub amay atq; nō ita spissum. semen
 habet ut sup̄ius. sed unā cum eo habz
 uirtutē & simile erisio & cetra. Pl̄.
 sunt eius plura genera. s̄adonicū appel
 latur a ciuitate gallie. p̄oticum a pon
 to ubi pecora illo p̄guedunt & ob id
 sine felle repiuntur. neq; aliud prestā
 tius multū ytalico amariū. sed īdul
 la p̄otici dulcis & cetera & īfra. Est &
 absin̄thiū marinū qđ qđ erisio uo
 cāt āgustius priōr minusq; amay stō
 īmicum. aluūz mollit pellitq; anima
 lia ītr̄aeoz & cetera. C. uero ūr uelle
 sceā q̄rtā esse absin̄thii sp̄z quā qđā
 s̄adonicū putāt. liber āt̄iquus d̄ simpli
 ci medicā q̄rtor sunt eius species ē.
 s̄adonicum. gallicūz. marinūz. & p̄oticiū
 a p̄oto r̄giōe dictum quod ē melius
 & hoc p̄oticiū ē id quod arabes ro
 manū uocāt. A. ponit op̄iones de spe
 ciebus eius & noiat eas a regionibus
 & ūr uelle q; nabati quod ē orientale
 sit ex spēbus sceā & susin. & cartense

extollit ī bonitate. q; autē h̄f exiccat
 caput ī arabico ē aleuiar caput. sed ip
 sius s̄icus facit s̄adā. & ut scrib̄ cōfert
 prefocatōi ītr̄insece. arabes habēt pre
 focatōi fungoz.

Abisus exp̄oit. A. q; ē medicā karmena
 & p̄sica. ī arabico tamē scrib̄ abūchal
Abs. apud Dia. ē qđā sp̄s castie lignee
 in capi. quod incipit castia fistula de
 qua īfra in capi.

Abuligise exp̄oit. A. q; ē lactuca asini ip
 s̄aq; describit & dicit uocari simarē si
 cur ē ī arabico. & s̄incarē & dicit ipsā
 h̄fe tres sp̄s. de ea q̄rtor facit caplā.
 unū qđ dictum ē. aliud qđ incipit la
 ctuca asini. tertiū qđ incipit simarus
 q̄rtū qđ ī arabico scribitur herfilus.
 hec autē planta secundū suas species
 uocatur a dia. achufas de q̄ īfra inan.

Acacalis. stephanus ī synonymis puto ī
 q; sp̄z tarfe & tarfe ē tamariſcus.

Acacia grecū ē a kalkia dicta. nā greci. c
 litterā nō habēt. similē et arabes aka
 lia dicunt. Dia. acacia ex fructu fit ar
 boris spinose q; maxie ī egipto nasci
 tur. hic fructus uelut oliua premitur
 & fucus ī sole siccatur. ē igitur op̄ia
 acacia q; ē lenis & subrufa suauitate
 odor subacida & gustu ualde stiptica
 hec enī maxime de imaturo fructu
 p̄reitur. Nā nigra de maturo fructu
 fit uel coctura & cetera. Pl̄ni. acacia
 fit ī egipto spinosa. arbor alba nigra
 q;. Itē uiridis q; lōge melior est priori
 bus fit & ī galatia teterrima spinosio
 re arbore semē oīūz l̄eticule. minor ta
 mē & ḡno & folliculo. colliḡ aut̄ino
 fucus ex folliculis aqua celesti p̄fusus
 mox ī pilatufis exprimitur & ī sole
 densatus in pastilos rediḡ. fit & ex

foliis minus efficax ad coria pficiēda
semie p gala utitur. In libro uero Se
rapiōis ex uerbo Dia. hī q fit ex spīa
cuius magnitudo ē sic arborū & habz
semē sicut lupinus i uagis & florē al
bū. Tādē dicit q ē arbor gūmi arabi
ci. In ceteris cōcordat cū Plī. A. uero
dicit ipsā esse fucū alcanti. Nos uero
tali acacia carētes d fructu prūellaz
siluestrū succo expreso & decocto ad
spissitudinē facimus & iuenitur i ea
efficacia. Stephanus acaga scripsit
Acalantia. A. uepribus assueta dicta ab
acāte greco q ē spina. Quidā luxinā
qdā carduellū uocāt. Plinius ut ifra.
Acalantos. g. carduellus albus. alii acā
tos dicūt ut ifra.
Acalife urtica. apud Dia. primo capitlō
& c. grecū. uerū cōi sermone uocatur
apud eos knidi. qdā tamē corruptū
igridā dicūt. dī autē a knisimos qd ē
pruritus. Stephāus i synonymis acali
fe euagna ē drisū nō ē arabicu; nam
amure ē urtica arabice.
Acalta. Plinius pxima ē uiolis cōcolori
āplitudine. uicit numero folioz ma
rinā qnq; folioz nō extrēdentē. eadez
odore supatur ē ei guis odoris acalta
& cetera
Accamerē ē. spēs sabuci siluestris apud
Plī. ut ifra i sabuco.
Acanos. Stephanus i synōimis & ē her
ba dicta essierenuagreste.
Acantuos ifra machātos.
Achāta grece spīa. p.k. melius scribī ut
grecus. latini achanti dicunt.
Achanta haning expōit Stephanus q
ē spina iudayca. & ē suchaa arabice.
Achantis leuce. Dia. siue ut latini spīa
alba. nascitur i mōribus atq; siluestri

bus locis & uiridia folia habet ut ca
melisōta alba. sed āgustiora & albidī
ora & aspera & spinosa uirgā cubitis
duobus lōgā i grossitudinē mīoris di
giti. Interius inanē. habēs i sūmitate
capitellū spinosū sicut echinus mari
nus. iericius & oblōgū. florē hēt pur
pureū i qbus capitibus semē ē gīnco
simile sed rotūdū. In libro uero anti
quo cardui simile s; rotūdus et mīu
tius et cetera. hoc dī arab. bedeguard
uel ut melius bedeoard de quo infra
i be. uidē capitulū Dia. qd dictū est i
capitulo Serapi. et. A. de bedeoard et
uidebis q id dicūt. Steph. i synōimis
acāta leuci ē spina alba & ē bederade
uoluit dicere bedeoard. In libro anti
quo reperiī q uocatur echinū.
Achantis arabica. Dia. similis ē superi
ori. sed acāti leuce nascitur spīosa et
alba & cetera. Est q ab. A. et serapi.
dī suchaa de qua ifra insu.
Acantis egpria iuenitur i pratica Ale
xādri i cōfectōe colliriū adringenda
leucomata puto q fit idē q achantis
arabica.
Acātho chyros grece spinosus porchus
ab achantā q ē spina & chyros por
chus. oīa hec q ab acātha q ē spina
ueniūt. p.k. & th. melius scribūtur ut
supra uidisti i achāta greco
Achantos seu achantinos Dia. gce me
lāfillos aut pederota dī. nascitur i pie
tibus & i locis lapidosis & humectis
Eius spēs due sūt. altera spīosa ac bre
uis. alia tirsosa. Melāfillos dī eo q fo
lia nig habeat & pingua & ualde di
uisa sic eruca lōgiora & latiora. anrīs
hzyduoz cubitoz i grossitudine digiti
& i capite uirge ipsius h; folia mīuta

i qua caput ē ut cardus coloris iacinti
fos ē albus & semē coloris mellini cū
radice mucillagiosa & rufa & lōga &
cetera. & ifra ē & alia agrestis similis
coliniū spīosa h̄ breuior ā supradicta
& cetera. Plī ē urbana herba elato lo
goq; flore. crepidies marginū assergē
tūq; puluioꝝ thoros uestiēs. duo sūt
genera aculeatū & crispū q; breuiū al
terū breue q; aliq; pedrorē uocat. alii
melāfillū: Itē alibi pōt sermonē de
yrigo. sic iqt acanō erigiō ascribāt spi
nosā breuēq; & latā herbā spinosiq;
lateribūq; & cē. & infra. alii erigē sal
so eadē putauerūt esse & cē. Repii i li
bro greco ystoriatō herbā depictā ut
hic describī flōr albo pederos uocatā
Item alius liber antiquus ystoriarus.
achātū alii dicūt melāfillō. alii pede
rō. nascitur i locis amenis & aquosis
nec nō & petrosis. folia h̄ paulo ma
iora lactuce sīsa sicut eruce. uiridita
te sub nig; caulē habēs lenē duorū cu
bitorū lōgū cossū ad digiti modū. in
supiori pre ad sūmū capitis h̄ folia
minūta sublōga iter q; nascūtur seīa i
modū pistaceorū ex qbus flores subal
bidi emergūt. caput illius herbe tirsō
simile ē. radices eius molles flaccide
gluctiose lōge gustū afficiūt urentes
& cē. In vi. G. de simpli. m̄di. achanis
scribī.

Achantion. Plinius greci sic uocat her
bā qdā similē spīe albe mīoribus ta
mē foliis multo aculeatis p; extremi
tates & uelud araneos altitudine ob
ductos qua collecta & uestes qdā ban
bacis similes fiūt i oriētē & cē. Ste. in
synōimis sequere come est dicta.
Achantus arbor i egypto sp; frōdens sic

dicta qā spīs ē plena. In quodā libro
ātiquo repiū q; ē arbor mirre. h̄ ratū
nō habeo.

Acapnū mel. i. sine fumo in antidoto
adriano Acharnis uel haharnis gce
piscis dictus acema.

Acharistum. i. sine gria uel sine remūe
ratōe. Nā karissima gce grā dī. sic uo
luit noiari opiatā qdā auctor eins. eo
q; opatōi eius gres cōdigne nō repiā
tur.

Acharō qdā sic uocat herbā anagallus
Plinius ifra i ana.

Acapos grece. i. sine fructu sic dī qdam
spēs libanotis. & qdā edere ut suis lo
cis patebit.

Achates lapis qdā circulis nigris & al
bis uariatis. Alexāder i cōfectōe ydro
collirii.

Achaue apud Sera. scribī uchue sed i lra
alif scribī achaubā pprie pferri dī. ē
hec herba q; a Dia uocatur pthemon
siue leuchathemō aut amarcū & cē.
ut ifra i ptemō i uirtutibus concordat
cū. A. illo capitulo & cū Sera. capitolō
de achane ex sermone Dia. Itē Auic.
i descriptōe tercia trociscorū ādaracō
igrēdiētū i tiriaca magna. amarcū
iqt. i. alacoen alba. Itē Dia. i quadam
preparōe. adīpis ponit amarcū. Et i
libro Serapi. de simplici m̄dicia eodē
loco ex uerbo Dia. h̄ achauē. Cū qre
rē diligēter de esse huius plante arbi
tratus sū ex descriptōe eius ipsā esse
quaz matricariā dicimus cuius flos si
milis ē flori. camomile. & ob id qres
a qdā saracena de alef ostensa matri
caria q̄lī uocatur. respōdit uchue. &
iteꝝ qrens a qdāz alia alterius regio
nis respōdit cahauē aliquādo achauē

aliq̄do alachuē ut īvi. G. de simplici
bus medicis ubi alachoen scrib̄. & in
aliis iuenitur ī diuersis locis s̄ idē est
Cōstātinus uero dicit ipsā esse cōrulā
forte pp̄ similitudinē floris. s̄ falsū ē
Nā corula uocatur bihar ut īfra pate
bit. porro quomō corula h̄z folia simi
lia foliis coriādrī ut. D. dicit h̄re hāc
herbā tā ī antiqua trauslatōe de pre
mon q̄ ī Sera. de ach auē. & coriādrū
hēt folia similia folis capillis ueneris
ut. D. capi. de capillis q̄ adiātū uocāt
ut īfra ī adi. & ob hoc capillus uenē
uocatur apud arabes coriādrū putei
lege amaracū īfra cū hoc capitlō. Itē
ī indyā arabico libro priō senchaet
amaracinū. ē dehen alachauē. i. oleū
de achauē & ce. Itē idē ī libro tercio
barthemō. b. ponēs p. p. līa qua carēt
arabes. sūt īqt q̄ uocāt eā amaracū &
ipsa ē alachauē. Ste. ī synonimis pre
mō ē acuaui. & alibi p̄ acauē scribit.

Acedula. hoc nomē multis herbis attri
butū ē ī diuersis regiōibus. nā acetosa
sic uocatur. Et aliā sic uocari uidi. &
illa q̄ aleluya dī. & Macer sp̄uiā sic
noīauit. Tandē oīs herba acetosi sa
poris & sic uocari pōt. s̄ pprie de ace
tosa dici reor de qua īfra.

Acedonicū uel acidū acetosū. A. exan.
capitulo de polipo.

Acelea uel acilia ē p̄silotrū secūd̄. D. ut
īfra ī immospōe.

Acerina. piscis q̄ & orphos dī ut Alexā
der de dolore oculor̄ ex humoribus
calidis.

Acer arbor glādifera cuius genera Pli.
pluria dicit esse. Est īqt q̄ precipui cā
doris uocatur gallicū. alterum crispo
maculaz̄ discursu ad similitudinem

caude pauōis crassiusq̄ uocatur. ḡci
situ discernūt cāpestri eīz cādidū est.
nec crispu q̄ alinō uocant. montanū
uero q̄ crispus duriusq̄. terciū uero
zigīā rubēte scissili ligno cortice liui
do & scabro. hoc aliq̄ generē esse ma
lūt ppriū. & latini carpinū appellant
pulcherrimū uero ē bruscu multoq̄
excellētius.

**Aceris palea uel purgamentū maxime
miliū.**

**Acesion alias acesim uocabāt qdā spēs
crisocolle īfra ī crisocolia.**

**Acerabulū nomē ē mēsure q̄rtaz̄ parte
emīe cōtinētis. & ē secūd̄ Ysidor̄ xii
3. adpendēs. acierabulum aliq̄do scri
ptū iuenitur. antiq̄ qdaz̄ exposuerūt
q̄tum testa oui cape pōt ē acerabuli
mensura.**

**Acetosa apud. A. idē ē q̄ lapatiū apud
D. q̄ p̄z si legantur utriusq̄ capitula.
& p̄ Sera. capitulo de acetosa. uerum
hoc nomē acetosa pprie conuenit illi
sp̄ei agresti q̄ acetosi est saporis q̄ nō
uī fuisse cognita ab. A. cū dicit & nō
ē ī siluestri sicut dicūt acetositas q̄ di
cat quaz̄ nō noui. D. q̄ttuor dicit eius
spēs ut īfra ī lapatio.**

**Achilea liber antiquus de simplici me
dicina. ē mille foliū qd̄ greci mirofylō
uocāt. sic dicta eo q̄ Achilles ipsā iuēi
sse dī & ea telefō sanasse & ce. P. uero
ead̄ dic & ultra hoc. hāc īqt aliq̄ pana
cē eradeā uocāt. alii s̄idēt. s̄ falso. hāc
apud nos mille foliū uocāt. cubitali
scapo ramosā minutioribus foliis q̄
feniculi uestitā ab imo. aliq̄ uerā achī
leā esse scapo ceruleo pedali sine ra
mis ex oī pre singulis foliis elegāter
uestitā. alii quadrato caule capitis**

marubii folio quercus &c.

Acinus. D. herba cuꝝ foliis & semē mi-
nutis quā multi in corona cōponūt. si
milis ē ozimo sꝫ a supiore & odorata
quā multi ī ortis semināt.

Acinū uue gñū. siue botrus ipē toto uel
iterius eiꝝ gñū qꝫ semē qꝫ gīgāta gce
dī. acinatum uero ab acinis ipm dī
residuū racemox expresso multo qꝫ
& uinaria dī.

Acitabulū si repiatur idē est qꝫ acetabu-
lus de quo supra.

Achiron. gce palea.

Aclas gce pirastrū pirū siluaticū liber
de doctrina greca.

Adlis gce ulcus qdā oculi ut īfra īulcus.

Achoneutos gce indigestus cibus liber
de doctrina greca.

Aconilithos grece cos. s. lapis ī quo acui-
tur ferrum.

Aconis patromos. Ste. rasura eris scale
eline.

Achonitū. g. plāta qꝫ ab Auic. dī strāgu-
lator cuius due iūt spēs. una uocatur
strāgulator adib. i. lupi quā. D. uocat
licoētherō. nā licos. g. lupus. alia strā-
gulator leopardi qꝫ uocatur a. D. eliso
nō. & a Plī. thelifo. & Iohanes se
rapionis caplō de mitridato circa pri-
cipiū dicit qꝫ achonitū ē strangulator
adib. D. achoniti duo sūt genera. eius
unū ē qdꝫ uocatur licoētheron. nascitur
multū ī ytalīa ī mōtibus iustinis. ua-
rio colore ab altera folia similia pla-
tano habet sed plus diuisa mīora &
nigriora. altā habet didimo simile &
leuē ī altitudine cubiti unius at plus
semē eius in folliculis oblongis. radix
eius ē sicut ascarida nigra &c. & īfra
alterū genus ē qꝫ pardaliantes aut co-

matus. aut mioptonō aut elifonō dī
folia habens tria aut quattuor similia
ciclamis aut cucumeris sed minora
& aspera. alta duarꝫ palmarꝫ ē longa
radix ē similis caude scorpiōis lipida
sicut alaubastros &c. Plī. folia habet
ciclamis nō plura quattuor a radice
leuiter hirsuta. radicē modicā cama-
ro simile mario. Quare qdā camarō
appellauere. alii teliforō. arida radix
icuruatur paulū scorpionū mō caude
qꝫre & scorpiō aliqꝫ appellauer. nec
defuerit qꝫ mioctonō appellare malēt
qm̄ paul ex lōgico odore mures necat
nascitur ī locis nudis quos aconas uo-
cant. & ideo aconitū dixere aliqꝫ &c.
Et alibi carnes acconito tacte gusta-
te pātheras necāt. ideo pardaliantes
appellauere qdā &c. Ste. ī synōimis
acconiton pardaliātes exponit para-
bicū canaceluemus. & ē dictū strāgu-
lator leopardi.

Acopum grece sic dī medicamē dolorē
placans ab. a. qꝫ ē sine & copos qꝫ ē la-
bor quasi sine labore faciens.

Acora. Alexāder ē passio ī cute capitis
facta pua foramia habens ex quibus
hiūor quē gꝫ ycor uocāt fluit. unde &
ipā passio acora dī &c. Cassius felix
tineas capitis qꝫs gꝫ acoras uocāt &c.
Paulus acor subtilibus ualde forami-
nibus cutē pforās p qꝫ sanies regredī
gluctōsa. similis tūero ei passio ēsecū
dū formā quā uocāt kiriō &c. infra
ī sciron

Acorus. D. i. herba uenerea uel affrodi-
sia uel pipapiū. folia habꝫ tri similia
lata oblonga & exalbida & ī summa
tensa uel rigida & acuta qꝫ gladiolus
florē auroū radices dissimiles obtor-

ras & nō rectas & gēiculas nodosas
morſu uiscidas.odore uero aliq̄tenus
suauis.semē uero habz plenū & spissū
nigrū & integrū & ipsū odoris suauis
&cce. Plii.sup hoc addit q̄ sp̄ ī aquosis
nāscitur.&cce.uocatur ab aliq̄bus gelia
& ab aliis gladiolus palustris.arabes
huegi uocāt.

Acraſia. g. itēpantia cōplexionis corpis
Cassius felix.

Acreta ē clauſūra uulue mulieris aliq̄n
sibi cōnata.aliq̄n accidētalis.Theodo
rus priscianus capitulo de ead̄ egritu
dine.

Acridēs Stephanus uirada.

Acristagia. g.acuta cibaria Alex.capitlō
de cura lapidis uesice.

Acrimia. g.acuitas. Alex.capitulo de ti
nitū auriū.fit & inquit de multa acri
mia sensibilitatis.i.acuitate sensus.

Acris sapor muſtoritēs p acuto iuenitur
apud.D.& aliis libris de greco trāsla
tis.unde acrumina infra.

Acrocordies sūt uerucay spēs ut Oriba
sius.Itē Cassius felix secūd̄ gēcos tres
dīas ueruce pōit.acrocordies q̄ fūda
te sūt imobiles & sine dolore.alie ue
ro mobiles radices debiles pag radi
ce adherētes infātibz sepe nāscūtur.
aliq̄n sua spōte cadūt q̄ cū digito fue
rint pressē dolorē faciūt similē morſi
bus formicay.unde greci mirmiceas
dicūt.sūt & alie aspere & crispule ī si
militudie sumitatū thimi.ūde a gre
cis timeas appellantur &cce. Grecus
akrocordies scribit.Cornelius sūt qdā
uerucis similia quoz diuersa sunt no
mina ut uitia sūt acrocordona uocāt
ubi sub cute coit aliqd durius & inter
dū paulū aspicius coloris eiusdē. Infra

tenue ad cutē latius idq̄ modicū ē q̄
rarō fabe magnitudinē exedit.uix tñ
unū cod̄ tpe nāsc̄r s̄ plura maxie q̄ ī
pueris.eaq̄ nō nūq̄ subito desinūt.nō
nūq̄ mediocre īflationē exitāt sub q̄
& ī pus cōuertūtur archimē &cce. In
fra inthymon & uerucis.

Acros. i.acredo Alexā.capitulo de tussi.
qñ autē de subito &cce.

Acrumina dicūtur acuta ut sepe allea
& similia.

Acſin spēs uolubilis ut apud Sera capi.
de lebleb̄ exuerbo Dioscoridis.

Actea Plii ē herba graui folioz odore.
caulibus asp̄is gēicularis semē nigro
ut edere bacis mollibus.nāscitur opa
cis & asp̄is & aquosis locis &cce.

Actis grece ſābucus. kameactis ebulus.
quasi infima seu hūilis actis.a kame
q̄ ē ifimūq̄ autēz dicit ebulus ē actis
ſāmbucus ē kame actis.nō uidit Dia.
cōtrariū dicētē īfra ī ſāmbucis.

Acti Stephanus ī synonymis chaphari
ay & ē portulaca agrestis.

Acupalea apud.D.& alicubi ſacupalea
ē cinosbatus.i.rubus canis de quo īfra
ſ.ci.

Acuſticus neruus.i.audibilis.

Acuſticus porus.i.foramē auris ut Pau
lus capitulo de egritudinibus aurīū

Acus acē purgamētū furmētī. Plii.acus
īqt uocatur cū p̄ſe piſatur ſpica tātū
aurificū ad uſus.ſi ī area uero teritur
cū ſtipula palea maiore terray parte
pabulā equoz milī & panici & ſiſi
me ad pludā uocāt &cce.

Adamas lapis duriffimus inter precio
ſas gēmas cōputatus ſex āgulos hñs
ferruginei coloris q̄ multi mentiti
sūt nō poſſe frangi niſi cum yrcino

sanguie aut plūbo q̄ aurifabri expri
negāt. aliq̄do adamas magnes uocāt.

Adana elſaria iuenitur i pratica Alya

bas puohen alſar & ē auricula muris

Adharcis uel adharce qdā expoſuerūt

eſſe carnē marinā. ſ. **D.** naſcitur. iqt̄ i

galatia ſicut ſpōgia ſup terrā locis ſa

xoſis & aquoſis canetis ſe applicās &

ſeno. Eſt autē ſpuma ſpēs ſpōgie & ce

color ē illius ſimilis lapidi aſiani uel

flori alcioni. eſt uero molis & inanis

ab intrus. naſcitur i ſtagnis. Iohanes

Serapionis capitulo de morſu & pun

ctura uenenoloꝝ alla dūrochi & eſt

ſpūa q̄ gn̄atur i circuiu. canē i mari

& ce. **Plu.** adharcha naſcitur circa arū

dines tenues ex ſpuma aque dulcis &

marine ubi ſe miſcent & ce. **Str.** i ſyno

nimis adharciſis uel adarchion. & eſt

ſpuma q̄ circa cānas adunatur. ē autē

medicīa fortis abſterſiōis cuius natu

re ſatis uidetur appropiāre caro ma

rina quīs ſit aliud ab ea.

Adanar ē radix arthanite ita h̄f i ſecū

do practice halyabas.

Adheher arabice ſgnantum.

Adhechāz & adēchari repitur ſepe in

regali diſpōe ali. & ē iplū ſgnātū.

Adene gce ſūt carnes glāduloſe ut ſunt

q̄ ppe guttur & mamille & teſticuli

& ce & huius. **G.** libro de alimentis.

Adeps antali i regali diſpōe ē pulpa co

logntide.

Adeſcatio aliqn̄ apud Alexādrū p die

ta ſiue p cibatione repiuntur.

Adiantum. **D.** adiātū ſiue gallitricō uel

politricon folia h3 coriādro ſimilia

ſciſſā i ſumitate. habz ramos ſubtiles

duos lōgitudine unius palmi nigros

& nō h3 ſtipitē neq̄ florē neq̄ ſemen

ac radice iurilē. naſcitur i locis ūbro

ſis & i pietibus ſpelūcay humidarū

& iuxta aquas. cōgre ḡtas & iuxta cur

ſus fōriū & ce. ut apud. **A.** capitu de ca

pillo ue. & apud Sera ipſa ē capillus

ueneris. ſic nāq̄ repii uocari apud āti

quos capi. uene. Et oīa hec noīa que

i tricon deſinūt capillū ſonāt. nā trix

gce capillus & trica capilli. **Plu** xxii.

libro gallitricō alii politricō utrūq̄

ad effectū. tingit ēi capillos & multi

plicat caſūq̄ eoz̄ phibet. duo eius ſūt

genera. candidius & nigrū breuiſq̄

maius uero aliqd̄ tricomanes uocant

utriq̄ ramulo nigro colore nitentes

ūbroſas petras pietūq̄ aſpgēs fontes

& ſaxa manātia ſequūtur & ce. ut **Di.**

& ut. **A.** de capillo ueneris. & q̄ puḡ

tes gallos & p̄dices ſe comedentes fa

cit. **Corneli.** celſus herdā trixa i pleu

reſi laudat quā puto hanc eſſe. **A.** uo

cat ipſā herbā berſeguiſcen & corian

drū putei ob ſimilitudinē folioꝝ. **Ale**

xāder capitulo de caſu capilloꝝ circa

finē melius iqt̄. Eſt autē ſi politricon

admiſceas quā aliq̄ adiātū uocāt & ce

polis gce ē pl̄ritas & trica capilli. Itē

galli gce ē ueneris effemiatus. **Mo**

derni uero diſtingūt diuerſas herbas

p̄ hec noīa. ſ. aliā accipiūt p̄ capillū

ueneris. aliā p̄ politricū. aliā p̄ adian

tū. aliā p̄ gallitricū. quīs tres prime

ſpecies p̄xime uigutis ſunt.

Adi arabice ē lupus uel ſpēs lupi. q̄ ſit

lupus ur̄ p hoc qd̄ ſcriptū ē ſuprā i

aconito ex concordia. **Di.** & **A.** q̄ ſit

diuerſū ur̄ p **Auic.** capitol̄ de cane ra

bioſo. Nā poſtq̄ narrauit diſpoſitiōes

canis rabioſi ait. & adib deterior eſt

eo & ſuprā q̄ ex lupis ē i quātitate

eius i libro de doctrina arabica inuenio
lupus hiis uocari nomibus. seb. aha &
chub & dhib. & cetera.

Adibic & dabic. A. in capitulo de cura
scrofularum uiscus quercinum est.

Adhil uel adhael i pratica habet mesue
comedatur ualere uisui. nescio an sit
q i Sera. de simplici medicina uocatur
athel q e arbor similis tamarisci que
uisui & laudatur.

Adilios expoit Ste. q e spes. sanguis dra.
& e grecu.

Adipla apud. D. uocatur liqricia capitu
lo de glicoriza. & e eius expositio no
sitens. ab a q est sine & dipla sitis. eo
forte q ualeat siti.

Ador. genus e farris. Ide adoreus panis
qui ex eo fit.

Adrianu e opiata ab auctore dicta i an
tidotario uniuersali.

Adrion. inuenio q e squartu. aliqui uero
expofuerunt q e affodillus. sed no e ra
tu. de hoc ifra i aladrio. Ste. uero i sy
nonimis. irigeru e adrio. pot aut esse
q erigeru & irigeru sunt ide. eo q quis
greci ita littera cu sono de. i. pferant.
latini tn sp sono de. e. pferunt. Ste. for
te imitatus e grecu i platoe de erigeru
q ifra uidebis q e cardus benedictus.

Adris grece asp ut i libro de doctrina greca

Adrimia. A. de hac medicina facit ppi
um capitulu. qd sit ignoro. ut tn coue
nire i aliquibus uirtutibus cu ciclamie.
Naz adducit. D. i testioniu i ea dicis
Ite Dia. cu mulier tangit motanu &
sibi suppoit illico abortu facit. Et Di.
de ciclamie iquit. dr q si sup radices
eius mulier pregnas trasierit abortu
facit itelligo parere. de ciclamie &
arthanita ifra dicitur.

Adrimulon sic describit i secundo Auicē.
sed i arabico scribit. androsarō igit est
medicina q uocatur bipenis & ce. liber
de medicina artu hediscarō q appella
tur elicinus ex utraq pte acutu. huius
fructus semē colorē rubeū h3 qdamo
du bipenis q grece pellatiā uocat & ce.
neq cu hoc noui quid sit.

Aedyonela expoit gēus Ste. p arabicu
cadite leiel utruq ignoro.

Aethiopis Ste. e spes busani & cinami
abepythopia.

Aemacamelēaros Ste. sanguis ecii uoca
tur anil.

Aesida grece laricis spes q femia dr ut
ifra i larix. Plinius.

Aezops secundu Pli. e spes arbor. gladi
ferar. ifra i panos.

Afacatē Pli. e plāta admodu tenuia fo
lia habet & pusilla. altior lēricula est
siliquis maiores fert i qbus tria aut
quaterina seia sunt nigriora & madidio
ra & ce.

Afaso expoit Ste. i synonimis q e asay.

Afimerios dicit grecus. nos afimerinus
exponitur cotidianus.

Afie thasia grece. mel marinū ut i libro
de doctrina greca.

Affidegi ifra i cerusa & i espidagu & i
affidegi.

Afiratos & azimos grece ifermentatus
azimus.

Afodillus q & albutiu dr. uulgariter dr
a qbusda porago ob similitudinē foli
or. Quidā centu capita uocauerūt. s3
alia plāta e ut ifra ince. Plinius The
ofrastus & Pittagoras. aliterico uoca
uere. radice uero sphodilio. Homerus
mētionē facit. radix eius naps modi
cis similis e neq alia nūerosior octua

ginta simul acervatis sepe bulbis. cau-
lis eius cubitalis & sepe duorum cubito-
rum foliis porri silvestris similis ante
ricon vocant. radicē vero bulbo spho-
drilō &c. Di. herba ē oībus notā. so-
lia h3 sicut porri virgā lenē quā mul-
ti albutiū dicūt supra quā virgā semē
h3 nigrū qđ semē ātericō dicūt. radi-
ces hēt oblongas & rotūdas balano si-
miles.

Afforismus gce est sctmo ī cuius pauca
serie virtus ē magna ut. G. ī cōmēto
q̄rti r̄gis acutoꝝ sup illo verbo. acutas
autē passioēs floborhomabis. ubi igit
hic sermo. dignus est ypocrate. admi-
ror autē q̄re nō scripsit eū ī afforismis
ī pauca eī serie virtus ē maḡ q̄admōz
ī afforismis.

Afroton grece spumeus.

Afros grece spuma.

Afrodisia eras pubes a venere dicta q̄
afrodita dī inde subscripta. afrodisia
& dī ut. D. acorus herba venerea. uel
affroditia.

Afrodisia & dī qđā spēs satirionis q̄ &
respiculus canis dī apud. D.

Affronitum grece ē spuma nitri qđ ara-
bice dī baurach.

Afron Paulus capitulo de cura aurium
billoboꝝ affron &c.

Affrosellinū gce apud. D. ē id qđ apud

A. dī lapis lūe. ut ex āboꝝ concordia
a3. D. ī egipto tātmō iuenitur q̄ ita
creatur. Ros celestis ad lune claritatē
positus ī spēz lapidis q̄ specularēz uo-
camus coagulatus cōstrigī &c. hec eī
fit similis gipso lipido qđ specularis
lapis dī.

Aful uel apphul grece ī libro simili al-
mansori capitulo de dysuria. ubi hēt

aful almāfor h3 iuniperū.

Agalugim expōit. A. q̄ ē lignū idū. aut
arabicū. deide dīc idē q̄ de ligno aloē
scribī a Sera. auctoritate. D. Repitur
nāq̄ illud capitulū ī libro. D. ignorās
qd esset & scripsit suo libro. scripsitq̄
& aliud capitulū de ligno aloē qđ īci-
pit xilooloes. Serapiō uero qđ estz sci-
uit expōitq̄ q̄ erat lignū aloes. Ste. ī
synōimus agalofia ē xilooloes ab īdia
ueniēs. Itē alhany agalugi ē de spēbo
ligni aloes. In antiqua tñ translatōne
D. aloa scriptū iuenitur.

Agapis lapis ē in eldra antidoto recipi
de quo apud D. capitulū iuenitur h3 nō
credo esse dī suo. hūc putauit nicolaus
cōpositor antidotarii pui esse lapidez
iudaicum.

Agaricus ē de genere fungoꝝ nascēs in
arboribus uetustis. apud D. est similis
radici fūlī & distīgīt ab eo masculus
& femia. Nā femia ē densior & tū-
cosa masculus leuior albidior & conti-
nue substātie & melior. Plinius galli-
ay. maxie arbores glādifere agaricuꝝ
serūt. Est autē fūgus candidus odora-
tus ātidotis efficax. īsimis arboribus
nascitur & nocte relucēs. Signū hoc ē
q̄ ī tñbris d̄cepitur &c. arabes gari-
cō dicūt a nobis hñt multūq̄ diligūt.

Agasti ī ātidotario uniuersali cōfectōe
dicta xinon. sūt cancri marini.

Agiologia grece ī pratica Pauli est mo-
dus cyrugie q̄ adibetur ī epyforis ocu-
lorum itra ī argiologia.

Ageratō D. fructex ē sarīntosa. duobus
palmis lōga similis origano. capitelū
hēt supra ī quo ē flos aureus h3 paulo
minor ī colore cuius pro colore noie
est dicta

Ageratos Paulus i capitulo de uulua est
medicia q̄ h3 uulua restrigere & ur la
pis uel simile lapidi. Ste. i synōimis
exposuit p arabicu helſa q̄ ignoro.
quidā grecus dixit uermicularē esse.

Agiros grece ut exponitur apud. D. est
spēs populi arboris q̄ ab. A. dī haurū
arabi. haur. & q. D. dix agiros. A. dix
achiroſa. s3 de his ifra plenius i haur
Ste. aegiros ieu3 ē romi cuius error in
fra patebit.

Agma grece fractor.

Agnocōi i prarica simili almāfori de
gco. trāſlata. est agnus castus maxie ſe
mē ut ex āboz cōcordia manifestū ē.

Agnus castus arbuſtū ſimilia ſalicibus
folia hñs. D. agnus ſiue aligos. agnus
dī pp caſtitate greco noie &ce. Cū dī
agnus caſtus nō ē niſi expō greci uoca
buli. nā greci caſtū agnos dicūt. ſic dī
pp uirtutē quā hēt ad libidinē arcen
dā. D. agnus aligo dī pp ſuauitatē. &
ē fructex arboris. naſcitur circa fluia
uel i cāpis aquoſis longas nutriēs uir
gas q̄ difficilē frāgūtur. folia oliuis
maiora atq; molliora h3. eius ſpecies
ſūt due. altera ē cu3 flore purpureo. &
altera cū alba. ſemē quoq; hñs tanq̄
piper &ce. Pli. ē uirex nō multū a ſali
ce diſtās folioz aspectu. niſi q̄ odore
gūius eſt. Sed gci licon uocāt. Alii ſan
gion. duo eius ſūt gñā maior i arborē
ſalicis modo aſurgit. minor ramoſa
foliis cādidiōribus lanugioſis. prima
florē mittit cū purpureo cādorē hñtē
q̄ cādida uocatur. nigraq; tātū purpu
reū. naſcitur i paluſtribus cāpis &ce. q̄
de agno ab aliis ſcribūtur ifra i uirex
ex Pli. Quod autē apud Di. h3 q. 3. i.
ex ſeie bibita uenerē ſtimulat falſus

textus ē ut a3 p Sera. ex uerbo. D. ubi
h3 debilitat uirtutē ſpmatis. ſimiliter
& i p̄cipio capituli dicit. agnus iqt
dī pp caſtitate greco noie. ſi qdē ſub
tracta ueneris potētia uenerēa tollit.
Id ē ſemē eis potui datū opatur &ce

Agrifoliū. D. arbor ē ingens uel fortis.
eius ſemē ē ſimile pip̄ri dulcis ſapoſ
ſtō aptū ad edendum &ce. hec arbor
apud. A. & Sera. uocatur ſadar. & fru
ctus eius dī nabach. ē arbor ſpinofa
folia rotūda & lara hñs. & ſūt ei due
spēs ut apud Serapionem.

Agrifoliū uero apud nos ē arbor parua
cuius folia ſūt margibus ſpis circūar
mata dura.

Agrilea grece agreſtis oliua. i. ſilueſtris
ut apud dia. pp̄rio capitulo ut grecus
dicit agrilea dia. agreilea quā multi
cathym dicūt. alii oliuā ethiopicā. la
tini oleaſtrū.

Agrifoliū q̄ dia. ſic uocat ē lotos arbor
cuius fructus comeditur. & uocatur a
multis faba greca. arabes uero i hoc
errauēſt q̄ putauēſt eſſe ſadar & eius
fructū nabach. nō enī cōuenit ſermo
eius cū ſermōe ſadar uel nabach. q̄uis
Sera. i eodē capitulo de ābobus loq̄tur
nō q̄ arabes oīo ignorēt hāc arborē
quā neſcen uocāt. Sed hoc capitulum
dia. nō itellexit Sera. neq; A. Et hec
ē rectificatō huius capituli.

Agripa unguentū quodā ab inuentore
nominatum.

Agripnie Theodorō p̄ſiciās caplō de
calculo expoſit uigilias. s3 gēus agrip
nie dicit & agripnia uigilia cura p̄le
uerātia cū ſollicitudine.

Agripniacoma apud Paulū capitolō de
ſtreneſi eſt apoſtema cerebri cōpoſitū

ex colera & flâte dī sic ab accīte. i. uigi-
lantia sōnolenta habz nāq; composita
accītia ex frenesi & litargia.

Agrusichi. radix ponitur in quodāz em-
plastro ad emigraneā a Paulo q; dicit
se habuisse a q̄dam uetula q; etiā scri-
bit . A . in eodem casu & est cucumer
agrestis.

Agriochyros grece est aper uerrus por-
cus siluestris .

Agrostis grece expōitur apud Dya . q; est
gramē . de quo duo sūt capitula . unum
de cōi & noto q; sic incipit . s . agrostis
aliud q; incipit calamus agrostis . qd̄cū
q; in egypto nascitur est mortiferum
oībus aīalibus . Dya . agrostis siue gra-
men . uirgas h3 nodosas & spāsas sup
terram sup quas uirgas folia acuta &
lata & dura sunt sicut cāne minoris .
radix est illi nodosa & dulcis q̄ bones
& alia aīalia pascuntur & ce .

Ayl arabice . ceruus . neq; barbari uocant
bacar aluhase .

Ayzon grece sēpuiuens . Naz ai semper
zōuiuens . sēpuiua duas habet spēs .
Dya . ayzō inq; maius dī q; oī tēpore
folia uiridia habet . dī & buthalmon
aut zothalmō aut ambrosia suple flō
Nam hee alie herbe sunt . astas habz
maiores cubito ī grossitudine pollicis
uirides & pinguiores diuisa sicut cari-
trias titimalos folia habet pinguiora
sicut polex lingue silia . Insana folia
spania habet sup terram . supiora stric-
tiora sunt & spissa sicut oculus picta .
Nascuntur in montibus & locis mon-
tuosis & testosis . multi ī regulato rec-
to seiant eam & cetera . Maiorē descri-
bit que ī testis abūdat & est nota alia
est minor que uermicularis dī . Plinius .

ayzon duo sunt genera . maius in sic-
tilibus uasculis feritur . q; aliqui butal-
mon . alii zootholmō . & ē dictū uiuēs
oculus . alii strigethon . alii spegeton
qm̄ fere sēp nascitur . Sunt q; & ābro-
siam potius uocant & qui amarion .
alii seduz . maius aut oculum . aut digi-
tollum . alteri minuscūluz q; eritellis
uocant . alii trichellis . q; ter floret . alii
eristelles . alig ysestis . alii seduz . Et q;
ayzon utrumq; uiret sēp alig sēp
uiuum uocant & ce . Macer uero sēp
uiuam acedulam uocat . Si aicon alii
quādo repiatur corruptum est .

Akris grece locusta piscis .

Al & el . articulus apud arabes significat
id q; apud nos uulgariter addimus
preponēdo noībus lo . la . li . nū plerūq;
repiūtur noīa arabica sine illud al &
eadē alibi cum al . & idē sunt ut kitra
& alkitrān . cali . & alcalli si igitur que-
ratur d̄ aliquo uoca . arabico incipiēte
ab al . & non repiatur . abicio al . &
residuū queratur in loco suo .

Alahabar . arabice est plumbū ut apud
A . ca . de alaunoch . s3 ī arabico alabar
scribitur . Stephāus uero abaz scripsit

Alhahase Iohēs Serapi . ca . de retēōne
mēstruoz . est inquit alfeorua . sed de
hase infra in ha .

Alhasech ara . tribulus ut ifra in ha .

Alhase ara . thymus ut ifra ī ha .

Alartir ara . Iohēs . Sera . ca . de ydropisi
tenet q; est ausa . Et putauit qdam ex
pprietate eius q; sit ebulus . alchartir
uero dīc . A . q; ex succo eius fit acatia .
nō est ergo idē cū hoc .

Alabastrum spēs marmoris limpidum
Iumini puum .

Alabaelsafer uel alabaelsafa . in secūdo

practice haliabas .exponitur quod ē
dictamus.sed nec grecū nec arabicū ē.
Alabuch.A. dicit qd̄ est aladar. & est
arbor nabath & ur̄ q̄ nesciuerit qd̄ es
s; p̄mittit se dictur; d̄ ipso in ca. . lre
lem et nō repitur
Alac Stephanus phaulech q̄ est gluctē
scripsit et alicubi alacū
Alakion ara. ī q̄nto canōis ī cōfectōne
anacardi sic scriptū est.superioris ala
driō &ce. & est squinatū; ut dicebat
iudeus quīs uocetur alio nōīne.& hoc
& affirmatur ex cōcordia eiusdē cōfec
tōnis ī ātidotario Theodori prisciāi.
Nā ubi .A. hab; supioris aladriō.ipm̄
h; sq̄natū .repi tñ in synōimis regalis
dispōnis q̄ adriō est afodillus. sed n̄
est ratū. Itē q̄re supra ī adriō .
Aladurochi Iohēs Sera. ca. de pūctura
uenenosoz. est ingt̄ adarchi ē adarcis
de quo supra .
Alhabach in q̄nto canōis ī cōfectōe de
iacio est lapis corneolus ut p; p̄ Sera.
suo ca.
Alā expoitur a qbusdā enula & ur̄.
Alapfa aliqñ p̄ galla iuenitur
Alapis igitur assungia porcia. secūdum
Dya.ca.de agrielea .
Alas grece sal.
Alaseken ara.est kameleōta .A.in ca.de
bederdard dīc est spina alba.& ē filiis
alha seken. Dya. uero est filis kamele
onte in ceteris cōcordāt .
Alaunoch expoitur; ē ī secūdo canōis q̄
est plumbū. siliter & alahabar.
Alaulaich.est rubus Iohēs Sera. ī ca.de
splene.
Alaufegi Iohēs Sera. ī ca.de fluxu men
struoz. d̄ igt̄ arabice alaulaich &ce .
S; secūdū ueritatē alaulaich est rubus

ut supra.hausigi nero ē rānūs.
Alhaum uel alhātīm in secūdo canōis
ca.de calamēto & uoluit dicere q̄ est
pulegiū ut ī Sera . S; utrūq̄ est grecū;
corruptū .
Albaras ara. ē morphea mala incurabi
lis uel quasi.
Albela in secūdo canōis .A. ca. . p̄rio de
gallia.nā duo facit ca.de ipā ut infra
patebit est spēs dactiloz q̄ in ca. de
busurū uocat bauluz .
Albeladchor ara.Iohēs Sera. ī septio.e.
de dya. anacardiō.secūdū descriptō;
Pauli est anacardus .
Albayad ara.est dictū albū
Albicidiō secūdū Dya.uocatur secūda
spēs anchuse.A. uero sic uolēs dicere
protulit abugulisse.
Albage ī secūdo.est igt̄ in media ma
rina filis alcor.& cor quidē ē filis an
dacheche secūdū ipsū de quo facit
ca.infra putauit qdā q̄ albage sit cre
tanus marinus & forā nō male.
Alboti sic corrupte p̄ferūt latini putā
tes q̄ .M. finale dcōnis sitū. & .n.lre .
boti uero arabice est terrabātus & sic
describitur ī arabico cuius fructus est
granū uiride. & in illo ca.de ipō loq
tur. Et gūi eius est terbetina q̄ sepe
noīat glutinū albotim.aliqñ uero rep
itur alimbat qd̄ idē est.sed corrupte
scriptū .
Alburiū ē affodillus cassius felix & hoc
& p; p̄ descriptōne; eius.& hoc & p; p̄
descriptōne; ī eplā.G.ad paternia
nū.ue; sed dya.uirga affodilli uoca
tur alburū.& ē potius latinū .
Albuse ara. Iohēs Sera. ī septio ī cōfec
tione alibsalidus & ē alkegi. ē iquit
auellana assata.

Alcabi. i. calcaneū & hoc appz per. **A.**
prio canōis fen q̄tra ca. d' flobotomia.

Alcabat. Srep. scripsit p tribentina.

Alcadat dicit abumarā uocari ara. pri
uationē sensus & motus.

Alchael. uel alchalel ara. est qn̄ quis in
cipiēs loq̄ ipeditur i locutōe & i cona
mine īcipiēdi talis īthyopica uocatur
ī q̄uās i sermone ca. p̄prio d' eo uitio.

Alchay. aben Mesue ca. de epithymo
plāte inquit qbus sup̄ excrefcit epithi
muz sūt sicut alkai & hafce & cce. ut sa
turregia. nā hafche est thimus.

Alchartir uocat. abumarā instrumentū
ad extrahendū lapidē uesice.

Alchanchalō est quedā opiata i antido
tario uli & sonat uirtuosus. Nā alke
uel alki uirtus.

Alcāna ara. dī alkēne. & grece cyprus ar
bor. in oleū cyprinū. id q̄ de alcāna ut
pater p cōcordiā. **A.** & **Dya.** i utriusq̄
capitlis. & & firmatur per Sera. p plu
res scripturas.

Alcharthy ara. **A.** in secūdo canōis ca. d'
acaria. dicit q̄ ipā est fucus eius.

Alcea. Plinius folia h3 silia uerbene que
aristeō cognōiatur. caules tres aut q̄t
tuor folioz. plenos flore rose. radices
albas ut plurimū sex cubitales obliqs
nascitur in pingui solo nec sicco.

Alchea uero apud **Dya.** est ipā uerbena
ca. de ierebotano.

Alchey. uel alchel ara. est locus iter dy
as spatulas ubi collū dorso cōiungitur
A. i tertio canōis ca. d' cura sode calid

Alcuna Plinius q̄ alii damasyō. alii litō
appellāt. h3 folia plātaginis. nisi angu
stiora eēt & magis lacunosa cōnexa
q̄ i terrā alē & nenenosa caule sirapli
tenui cubitali capite tirsī radicibus dē

sis tenuibus silf ut ueratri nigri acri
bus odoratis p̄gibus. nascitur i aquo
sis. altez genus eiuldē i siluis nigrius
maioribus foliis & cce. **Dya.** almea uo
cat infra in almea.

Alcionū grece. est spuma maris. ut patz
per. **A.** ca. de spuma maris. Et p **Dya.**
ca. d' alcioio. Et p Sera. ex uerbō **Dya.**
Plinius fit & i mari alcioniū appella
tum euidis ut aliq̄ extimāt alcionū &
ceicū & aliis sordibus spumay arefcē
tibus alii elimo uel qdā maris lanugi
ne. Quatuor eius genera cinereū spif
sum odoris asperi. altez leuius molle
odore fere alge. Tertiū cādidiōris uer
miculi. Quartū pumicosius spōgiene
putri silē purpureū q̄ optimū & hoc
millesiū uocatur. Candidius aut̄ hoc
mius p̄babile est & cce. **Dya.** uero qnq̄
spēs describit. una spissa solida grauis
hūs odorē pisciū putridoz similis spō
gie. Inueitur i littoribus mā. secūda
lōgioris figure leuis forāinosa similis
iterigie oculi. i. ūgule. odor ut lēricule
marie. tertia similis rose coloris ad ru
bediez & purpureitatē tēdētis. quarta
silis lāis succidis leuis & ut secūda. qn
ta ut sup̄ficietenus leuis itus aspa silis
fungo sine odore.

Alcoit uel alacuot est ara. cū aliq̄ i coy
tu emittit sterces.

Alcohol ara. q̄libz puluis ad oculos me
dendos.

Alcorfos. uel alconofara. spēs cardi cui
us capita comedūtur. Ralis i tertio al
māforis de ipō scribit.

Alcordie i libro secretōz. Ga. i alcohol
ad cōseruādā sanitatē uisus expoitur
q̄ est thuthya inda.

Alcula uel alcola ara. pustule ulcerose q̄

in ore & lingua fiunt :

Alcurat. uel alcurati uel alcorati idem frustra subtilia q̄ iterdū in dissinteria emittūtur . & sūt ex subā ipōz itesti noz . Iohis Sera . ca . de dissinteria .

Alcuic. Iohis Sera . li . qnto ca . de fluxu menstruoz .

Alcutub. & cutubub est spēs melicē . A . in tertio de qua ppriū ca . facit :

Alcuzez ara . est tetanus . A . ca . de tetano diuersas oppiōes adducit de hoc noīe alcuzez . uez . rubrica illius ca . de alcuzez est .

Alcum infra in colias .

Alchutrub ifra in lāpas alchutrub .

Alkelilgebel infra in rosmarinuz .

Aldhatamī Iohēs Sera . i . cōfectōe tyria ce magne expōit q̄ est pulegiū cerui uinū . & est nomē corruptū a greco di pramū . al . n . nil addit ut supra dictuz est . q̄ & ab . A . in tertia descriptione tyriace . in qnto scribī thuētamenis . & expōit q̄ ē pulegiū . Et ipm dictamuz sine dubio ē spēs pulegiū . sicut patz in Sera . ca . d̄ calamēto ubi ipsū dictamū nominat .

Alectoroscopos. Plinius . q̄ apud nos cri sta dī folia hz filia gallinacee criste plā . caulē & semē nigz ī filiis solidū semē . i . itegz inicitur ī oculū neq̄ tur bat . s̄ ī se caliginē trahit & ce . Nōne hoc est quā gallitricū dicūt . & centrū galli . nā d̄ hoc publica opio ē q̄ hoc facit semē eius .

Allector . ḡ . gallus īn allectorius lapis q̄ ī nētriculo galli uel ī cerebro caponis ueteris repitur ut alii dicunt .

Alheffe ara . expōitur ī ātidotario diuisionū Rasis ca . d̄ cōfectōibus ad sple nē q̄ ē cortex capparis . i . radices :

Alefemari ara . sūt spēs qbus cōdiuntur cibaria ut pip zinziber . & filia . A . ca . d̄ apoplia circa mediū . potus aut eoz sit aqua mellis pura aut cū alfemati & ce . alī alefegiati . et alfegiati iucitur **Aleluya** panis cuculi est herba acetosi saporis . spēs trifolii ueri ī unguento uiridi cyrugicoz repitur .

Alēbich ara . est supius optoriū uasis ad aq̄ rosatā & alia huiusmōi distilladū

Alendebenia . i . septio Sera . in cōfectōe dcā alsenia . & aselice iquit existimāt q̄ est scioguatia guarā & bedesacā & ē medicīa d̄ qua existimāt q̄ asportat ut tabrachā & est rotūda & ce .

Alherchi ī septio Iohis Sera . ātrociscis G . ad spleneticos & est fructus halhacul & est ramnus .

Aleffuit ara . i . q̄ . A . ca . de seclite īn qnto uenaruz aleffuit & est harmel & tu scies infra qd est harmel .

Alhetil Iohis Sera . ca . de cōbustione ignis est arbor similis tamarisco .

Alexandrina d̄ alicubi agnus castus ut Dya . suo ca .

Alerdela infra falsasse .

Alfachi ara . est doctor legis q̄ nō pbat q̄ docet . nā preceptis legis credere oꝝ sine argumētatione . Metacheli uero est philosophus q̄ pbat q̄ docet neces sariis argumētis .

Alfagdi ara . in ātidotario diuisionum Rasis ca . de cōfectōibus ad splenē expōit q̄ agnus castus idē est ī li . G . de simplici medicīa li . sexto ca . d̄ agno casto .

Alfel & alfesire infra īn fe .

Alfitā . G . īn li . de cibis ca . prio ex recētibus ordeis torefactis cōmēstate op timū alfitonfit . carētes aut his & ex

aliis ipsuz preparamus & ce. ex hoc ut
q sit illud q arabes sauich uocant. de
quo & Strep. in synoimis hoc ipm affir
mat. Alfiton inqt est sauich. si dicis sa
dich nō peccas.

Alfos leucas grece macule albe alfos
melanos nigre Cassius felix.

Alga marina est folia lōga ueluti corri
gie q a mari eiecta littoribus iuenitur
aliqu scopulis adherēs, hec a Dya. al
gera uocatur. Plinius uero plā genera
alge dicit. lōgo. s. folio & lapio rubē
te. alia uero crispo laudatissima i cre
ta isula iuxta terrā i petris nascēs & c.

Alga palustris dī nīsea & cacabus uene
ris & papauer palustre. & est nenufar
de quo infra.

Algallia grece est istrumētū quo liquor
es in uescā inciniuntur sicut cristere q
siringam dicimus.

Algalia aut ara. est id q gallia. qre ifra
per unū l. scribitur arabice.

Algarab ara. fistula lacrimalis oculi que
grece egylopa dī.

Algebra ara. dislocatio mēbroz. iterduz
p ipōz restauratōne accipitur.

Algehenech ara. infra i gehenech.

Algera. g. Dya. alosarchue ifidēs qdam
ē ueluti spuma maris q petris insidet
& remanet q nos algerā uocāus & ce.
& est alga de quo supra. qdā tū exēpla
ria hūc algā recte.

Alforua infra in haaxe.

Alfaneria infra in pastinaca.

Alfoach infra in singultus.

Algidō grece dolor. ut in lide. doctrina
greca. ide cardialgia. i. dolor cordis q
antiq de dolor oris stomachi dicebāt.

Algigiati expōitur a Iohē Sera. ca. dī ty
riaca q ē cassia lignea.

Alguada ara. A. drīa inqt iter alguada
que est morphea alba & baras mala ē
q pili q oriūtur sup alguada sunt ni
gri & flauī. sed sup albaras nascuntur
albi tū & ce. uide ca. de signis morsee
in quarto.

Alguaemi ara. est qn scā ē aliq cōtorsio
uel cōtusio i ligamēto ossiū & nō ē p
fecta dislocatio. A. ca. pīo de disloca
tione.

Alguasē. A. est herba filis lilio & per
hoc dī līlialis & ce. ibi. ara. uero scribi
tur alusen. Et &. G. in vi. de simplici
medicā. ubi dicit qd sic uocatur pp
iuuamentū qd efficit in morsu canis
rabiōsi. alion eā Plinius uocat & dicit
ipāz similē rubee uide infra ibi.

Alguesgues ara. alienatio mentis.

Alguidegi ara. infra in guidegi.

Aliadaid dicit. A. ca. de scilicet qd est ta
rasacon amara infra in tā.

Alicacauos uel alcacabons Ste. in syno
nimis grana caqnigi mōtani & est al
kekengi de quo infra.

Alica grece genus frumētī apud quosdā
qdaz speltam crediderūt. uez Plinius
ezea inqt ex qua alica fieri diximus
efficacior & ordeatia ut & ce. ex hoc
uidetur res artificialis.

Alices sūt extēfiones oīuz mēbroz que
noluntarie fiūt maxie post sonuz ut q
busq placq ex graui fumositare flātis
ad mēbra proueniente.

Aliembut cuius fructū pōit. A. loco dar
sesahaz cuius ca. spetiale scribit. A. &
uocatur ibi gembut. sed male. Nā uo
catur ara. iembur. i. lra uocali. & expo
nit ibi q ē alcarnub. ergo ē xilocarata
infra in ge.

Alientū ara. ē rapsia ut ifra in iātuz.

Alifon Plinius cauliculus est molli capite nō dissimilis bete acre gustu ac lēte mordēs & accendēs.

Aligos. ḡ. dī agnus castus. ut supra per Dya.

Aligā arabice apud Sera. est alneger. & est pulegiū. & est a greco corruptum. nā ara. dī guire & & felin.

Alima. ḡ. unguētū uel linimētū. Cassius felix ca. de causōe alima lexipiton. i. pmixtio ad febres & cē. Itē liber dī do ḡrina greca p geminū. M. alima h3.

Alima apud Pliniū est qdā arena que ī uēitur i aurariis metallis q̄ fit plūbū.

Alimus apud Dya. est q. a. uocat meha Step. & alimos melius. qd aut sit nescio. Dya. fructex est circa ortos nascēs sicut rānus sine spinis folia hūs sicut oliua s̄ latiora. nascitur in maritimis locis & circa ortos cuius folia elixa manducantur. & cē.

Alinon spēs aceris arboris. secūdū Pli. ut supra in acer.

Aliotica uirtus. ḡ. digestiua uel sanguis facta ut Alex. ca. dī signis attomie. i. debilitatis epatis. siquidē elitica & cē.

Alipiados. ḡ. herba catholica Dya. ca. de oleo catholico. Tolle herbe catholice. i. alipiados & sequitur ī aliqbus ex ēplaribus que & laureola uocatur & n̄ est de suo. nā nō est uera expō. alapia dos. n. est camelea que arabice ē mezerion. & elipiū ut infra in suis locis p3.

Alipiō Dya. herba est sarmētosa rufa & tenera. habens folia. semē minutū & molle florē mollē & leuē. radix ē illi longa & grossa & plena humore uisci do sicut epythimū. nascitur ī locis maritimis maxime locis libie & multis aliis locis.

Alipta est qdā cōfectio in ātidotario ni colai & qa muscū recipit muscata dī.

Alisina expōit Step. in synōimis q̄ est zemarar elray. i. fistula pastoris. & al eusina est alia spēs eiūsdē. sed uoluit dicere almea ut apud Dya. & dī & da masimō ut infra in suis locis.

Aliū infra in elios aspagus

Alimbat supra in albotim.

Alyssōn Plinius tantū distat a rubea tūc toz q̄tū ramis & foliis minoribus. nō mē accepit q̄ a cane emoris rabiē sentire n̄ patitur & cē. alguasen ab. A. ut supra.

Aliscitos. ḡ. uel aliscos elistere auliscus. Est aut oē syphō uel cānūla q̄ aliquis liquor iniciatur uel attrahitur.

Alistimbre ara. est cū hō bñ imutat q̄ comedit & sine lesione.

Alisticor ara. est cor de quo infra in co.

Alitimsar ara. dilatātō pupille preter naturā īpediēs uisus.

Alithinō. ḡ. ueritas. uex alithiōs uerus alitheuma uero seriosa studiosa.

Alithinos pfectus uerax sincerus simplex

Alithia ueritas.

Alix Paulus ca. de egliopis. alix elixatus in aceto & cē. quid sit nescio.

Alkali infra in kali.

Alkarmezir ara. ē fructus tamarisci Io. Sera. i qbusdā trociscis ad splenē ī vii.

Alkei ara. est mastix sicut scribitur ab

A. in qnto in cōfectōe anacardina terria. dnt & & mestehe imitātes grecū.

Alkillil ara. est ḡnatū silue ut Iohānis Sera. ca. de egritudibus gingiuaz. & ca. de spūto sanguis a corrosione ī trociscis Andromachi. Itē in ca. dī fluxu mēstruoz sumatur inqt ḡnata silue stria. & sūt grana alkilkilati & cē.

Alkimia . si a greco uenit est dictu ala-
critas uel alacrit facies & merito . Nā
semp d futura letitia spēs infert . alki-
mos nāq alacer & alquimos .

Alkuomō scripsit Step . in synōimis p
alkiomū . & expōit q est zebed alba
ha . i . spuma maris . & ē fex ut supra .

Almalke in vi . Ga . de simplicibus medi-
cinis est . q apud Dya . uocatur alimus .
& apud . A . melha . quere ī suis locis .

Alkelilgebel infra in rosmarinum & in
corona montis .

Almea gre . Dya . almea ayt d . amasimō
folia habet filia arnoglose . sed agusta
& sup terrā sparsa hastā tenuē solā ūi
us cubiti mō altā . & sup capitellū flo-
res uiridē . i . croceū pferens . radices te-
nues habet sicut eleborus odoratas &
uiscidas & pīgues . nascitur in aquosis
locis & cē . hec apud arabes est fistula
pastoris . sed Step . in synōimis & uirtu-
tes quas Dya . ei ascribit sūt eedē quas
A . ei scribit fistule pastoris in prio ca .
eius . nā duo facit ca . d . ea . d . hac supra
in alcima ex uerbo Plinii .

Almealeffis ara . est nasturtiū albū secū-
dū . A . i . descriptōe tyriacē secūda i . v .

Almeibutogi ara . mustū coctū usq ad
mediatē uel ad tertiā q sapa carenū
tyle triplicatū & dulcor dicitur .

Almelea ara . expōit . A . in tertio canōis
ca . de soda callida q est almes . grece ē
robilie secūdū ysaac & sunt pīsa .

Almelich secūdū . A . est herbū maxie
id q ē ex eo silure . & ūf eē hesitatio
inter arabes de eē ipsius herbī secūdū
q app3 ibi in ca . de herbo & ē orobus .

Almenesi ara . secūdū Io . Sera . i . septio
ī cōfēctōne pillulaz ad ramicē est ca-
lamentū fluuiiale .

Almes & mes & interdū meise ut ī secū-
do canōis . A . sūt pīsa legumē . & secū-
dū ysaac sūt robilie . & dī ara . & mele-
ha .

Almesu ī secūdo canōis . A . ē id q apud
Sera . lapis lūbedhigi uocatur . & ē la-
pis zmerillus quo lapides duri & pre-
ciosi secātur . quis in illo ca . Sera . uide-
tur loqui tā de illo q de adamante . In
secūdo canōis . A . scribīus ī ara . almes
S3 aliter scribitur almes p pīsis . nā nō
h3 alif . p lapide uero hab3 alif . ubi di-
Acas potius almas .

Almezerion ē mezerion . d . q infra ī me
Almirogarus . g . est falsus garus . i . licor
ab almiron q ē falsū ut habes ī sexto
ī libro de cibis & ē idē q obfomogay .
q ara . dī almuri de quo infra .

Almosolat expōit . A . ī quarto canōis ca .
de siti in febribus q sūt tamarindi .

Almuri ara . falsamētū q docetur fieri
in uicesimo octauo libro albucafin .

Almesen infra in lapis ī quo acuitur .

Alnus arbor ysidorus sic dī q amne ala-
tur hāc populū uocant .

Aloa in uero exēplari ē agalicon Dya .
in india atq arabia nascitur . est . n . ar-
bor suauissimi odor atq sūmi . deniq
aloe dī eo q lignū ipsius altaribus odo-
ratur & cē . hoc ca . scripsit : A . & nesci-
uit qd eēti & scripsit agalugi & ipsū
est lignū aloes . & q nō intellexit scrip-
sit aliud ca . de xillo aloes ut supra in
agalugim .

Alocitera . demostenes est mutatio color
oculi in diuersa . aliqui nigray priuz
itra circulū pupille aliqui ceteray & cē .

Aloes Dya . succus est herbe que folia h3
ut squilla sed pignora & latiora & ob-
rotūda circa que h3 spinas raras uirgā

habet similez antefico. florē albuꝝ ad
citritatē tendentē & semē affodillo
silēs. odorē graue. gustū amare. radicē
hꝝ unā sicut lignū. In india nascitur
plurimū. nascitur & i locis maritimis
& in asia & in aliis locis. Sed duo sūt
gña aloes. unum est fragile. & aliud q̃
dī epatices. uerū optima iudicatur q̃ ē
fragilis splēdida subrufa pinguis luci
da sū lapide & q̃ citius emittit hūorē
dū alitur & odore pene subuisoso &
gustu amarissimo cuius radix. plāta
icisa pmanat succū & colligē. uel tota
herba contusa exprimitur & siccat
& c. Plinius fere eadē dīc. A. tria gña
poit sicut est reuera. & succotrinū extol
lit & merito.

Alopathiā dixerūt qdā morbū cōtagio
suꝝ ab uno ad aliū transiens.

Alopecuros. Plinius plāta spicā habens
mollē & lanugine dēsaꝝ nō dissimilez
uulpiū caudis. un̄ habet nomē cauda
uulpina.

Aalopix uulpes. uros cauda.

Alopitia grece Allex. p̄rio ca. in capitis
cute sit fedis uulneribus. cuius seditas
uulpinis uulneribus exhibet silitudinē
& idō alopitia uocatur. alopix grece
uulpes dī. que uero ultimi serpētis sc̄i
mis sup̄ficiē cutis fedat dī offiasis. a
serpēte dicta. Nā serpens dī offis. &
hec & tyria uocatur. & cadūt in utra
q̃ capilli.

Alopix grece. uulpes.

Alofanchue. g. alga ut expōitur a Dya.
ut supra in alga.

Alofanthos Dya. siue ut latini flos salis
iuenitur super petras nili fluminis in
stagnis neluti pīguamē aqs sup̄ natās
& c. & dī ab alas q̃ ē sal. & anros flos

& infra in sal.

Alreidedi ara. Iohēs Sera. ca. dī hernia ē
simach prepator corii.

Alfabrathen ara. est spēs dactilloꝝ ut ī
fra in sept̄io Iohēs Sera. in cōfectōne
ellectuarii de dactilis.

Alfaril ara. apud. A. est nomē ponderis
appēdēs grana qngēta & xxviii.

Alfakraiati apud eundē nomē ponderis
gnoꝝ mille & octīgēta. & alibi alfakra
iati magna granoz. centū & sexagita
octo nux idē pua uero gnoꝝ octuagī
ta octo.

Alseis ara. est nasturtiū babilonicū. A. ī
secūdo in cōfectōne mitridati ex des
criptione cōmuni.

Alsinen Dyalco. aut pthemon aut p̄di
tion uel p̄dicali ut dicebat greca her
bularia. aut fideritis. aut eraclea. aut
qasfēz agreste. aut libaria. aut polime
nō dicūt. nascitur in tectis aut ī pieri
bus. aste sūt ei minute & rufe. folia si
mililia almos acuta & aspera. & circa
astas ipsas semē asperū hīs rebus ad
herēs & c. est paritaria & uitriola. &
ut. A. herba uitri nō oīa supra scripta
noīa eius sūt p̄pria. sed sūt aliaꝝ plā
tarū. uerū Dya. consueuit adducere
oīa noīa qbus noīatur aliqua planta
apud diuersos q̄uis n̄ sūt eius nature
ut facilius agnoscat ubiq̃.

Alredradu infra in pisces alretradu.

Alsamuet infra in elihissagus.

Alfacher infra in epatica.

Alseig infra in rusne.

Alsine Plinius qdā miosorē appellāt
idest muris auris. nascitur in lutis. un̄
& alsine dcā est. icipit a media yeme
arescit estate media tū prumpit mus
culoz aures imitatur foliis. Sed aliaꝝ

docebius eē q̄ iuste miosotis uocatur
hec eadez erat que hec nisi minor mi
nusq̄ yrluta esset. nascitur in ortis &
maxie in pietibus. cū teritur odorez
cucumeris reddit &ce.

Alfina Step. expōit q̄ est auricula muris
q̄ ara. uocat aldenalfar. sed melius in
fra in mi.

Alsuchacutē Tohēs Sera. ē alebrue. neu
truz scio.

Altarfati ara. est pūctus sanguis qui fit
in cōiūctiua oculi de quo. A. fāc ca.

Althea Dya. siue moloch. sagia & est
dcū malua agrestis. latini malua uiscū
uocāt. hec eniscus & ebiscū dicitur. Sz
ara. dī carhyn. Macer altheā malue
spēs nullus negat esse. alteāq̄ uocant
illā que crescit in altū &ce. & secūdū
hoc nō debet hīe. h. l. rāz.

Altit ara. althit uero dīc. A. q̄ ē me
dicia inda silis hermodactilo. Et de
utroq̄ fāc ca. dī altit in alif. dī halthit
in haue. hoc secūdū in arabico scri
bitur albib.

Alluez ara. est palpitatio. A. de ipsa pro
prium ca. facit.

Alhulbub qd̄ scribit Rasis in li. diuisi
onuz in sine ca. de difficultate ī preg
natōis putatur q̄ sit spēs bantie agref
tis. Nā ī ūdecio azarai q̄ ē de simpli
ci medicia iuenitur q̄ est albus plā
ta de qua fit galbanū. & in Sera. scri
bitur kene albus ē galbanū. & azara
ui uigesimo octauo qui est de preparati
one medicinaz. dīc q̄ galbanū fit ex
bautia agresti fetenti. Ex hūz ūf q̄
fit illa bautia agrestis. quis Rasis ī eo
dē loco superius laudauerit bautia ad
hāc itentionem. possiet hāc aliā spēs
& ī hoc magis appbare. Iudeus uero

oppinabatur q̄ eēt mercurialis. Repi
tur enī ī uigēso azarai q̄ ē dī exposi
tōne noīuz qd̄ yelbul est mercurialis
& iebub & halbul ara. eisdem descri
bitur figuris nec differūt nisi in pūc
tis. Nā ielbul sic scribitur. & halbul
sic. Et Dya. dīc q̄ mercurialis h3 hanc
pprietatē secūdū quosdā q̄ Rasis scri
bit de halbul siue halhulbub.

Althehil infra in deneb.

Alumē tres habet spēs medicie aptas. si
iameni & est scissus q̄ de pluma uul
go dī. & est rotundū q̄ zucarinū uoca
tur & ob silitudīez zucari. & liquidū
q̄ uocatur de rocha uel lipparinū ut
Cassius felix ca. de stomachi morbis.

Alumen Plinius est salfugo terre. plura
eius gñā in cipro candidū & nigz exi
gua coloris dīa. fit aut oē ex aq̄ limo
q̄. hoc est terre exundātis natura. uel
ex habūdātis. Corriatū yeme est uis
solibus maturatur q̄ fuit ex eo precox
cādīdū fit. gignitur ī yspāia egypto.
armenia macedonia ponto affrica. in
sulis sardinia melo lippara strogile.
laudatissimū in egipto pximū melo.
huius quoq̄ due spēs liqdū spissūq̄ li
quidī pbatio ut sit liqdū sine offēsis
frican tiū quodā igniculo caloris hoc
porthinō uocat. altez genus palidī &
scabri iōq̄ hoc uocāt paraforō &ce. &
infra aluminis unū genus cistō uocāt
greci ī capillamētā qdā canescētī ad
herēs. un quidā traditū potius appel
lauere. hoc fit ex lapide ex quo & q̄
calcitū uocatur. Sudor qdā eius lapi
dis in spūmā coagulatus est. & alterū
genus qd̄ strotilio uocat. due eius spe
ties fungosū atq̄ oīuz ore dilui facile
q̄ in totū dāpnatur. Melius pūcosū

et foraminū fistulis spōgie simile ro-
rundūq; natura. candidoq; ppius cū
q̄dā piguedie iherēs fricabile nec ifi-
riēs. i gretia optiū ex oibus q; melinū
uocatur a melo ifula ut diximus &c.

Alumē alassur expōit Rasis in li. diuifi-
onū ca. de dolore dentiū q̄ ē kali nel
cali de quo infra.

Aluminati ara. est egritudo animi qua
fit hō effemīatus pessime. A.

Aluminos Plinius uocant. g. siphaton
petreū silē cimile bubule. foliis puis
ramis tribus aut q̄tuor. a radice acūi
nibus thimi furculosus odoratū gustu
dulce. salinā ciens longa radice rutila
nascitur in petris. ideo petereū cognō
minatur &c.

Alupū expōit Step. q; est terbedū & est
turbith.

Alusen apud. G. in sexto d' simplicibus
medicis ē q; A. aluasē uocat ut supra

Aluson expōit Step. qd' ē sergeū qd' ig-
noro.

Aluta est coriū sup qd' cerotaria exten-
duntur in antidotario uniuersali &
apud Alex. 3.

Aluta latine dī herba que grece yfatis
uocatur ut repi ī libro antiquo d' sim-
plici medicina.

Alytel ē īstīm sublimādī alkimistaz.

Alutili in tertio canōis. A. ca. de cura
capitis ūiuersali expōitur ī synōimis
qd' est fructus tamarisci.

Ama auis nocturna q̄ strix dī grecū ē.

Amātila potētilla su ualleriana idē.

Amaracus uel amaracū sicali sansucū
uocāt Dya. Plinius uero li. uicesimo
prio Diocles inq; medicus. & sicula
gēs amaracū appellauere qd' egiptus
& siria sansucū. Itē Dya. dīc cētaureā

minorē ab aliqbus amaracū uocari.
Sed n̄ recte. secūdū ueritatē amaracū
seu maracū est achauē ut supra.

Amaracū Step. in synōimis est acuaū
ut supra in achauē.

Amarantū secūdū Dya. ē plāta q̄ criso-
gonū aut grisantū dī ut infra ī criso-
gono. Plinius amarantū īq; est spica
purpurea uerius q̄ flos aliq; & ipē sū
odore mirū in eo gaudere decerpi. &
letius renasci. puenit Augusto mense
durat in Autūnū &c. Step. in synōi-
mis amarātūz misebestō dī.

Amarigaco dicūt clistere greci.

Amaurosis. Paulus est pfectū uidēdi im-
pedimētūz sū manifesta passione &c.
Inuenitur mauresis ī pratica oribasi
q̄ dīc eē q̄ dicimus catharatā. Demos-
tenes uero in obtalmico amaurosis ē
pupille debilitas ita ut obscura appa-
reat cū difficili motu & obrusione ui-
sus & pfecta negōne.

Ambelos. g. uiris q̄uis āpelos scribāt. nā
q̄ncūq; p. lra. m. sequit trāsit in sonū
b. ut infra in ampelos.

Ambidexter est q; utraq; manu prodes-
traūtur.

Ambliopia. g. ebetudo oculorū. liber de
doctrina greca. Demostenes uero uidē
dī debilitas.

Ambliops. g. q; & āliops ut pferūt lul-
cus q; in die paz; uidet uel in uestis
liber de doctrina greca.

Ambrosia Plinius uagi noīs est & cir-
ca alias herbas fluctuatōem habet. dē
sam radicem triū fere palmorū. tertia
parte fere radice breuiore. foliis rute
circa caulē unū semē ē uis pēdētibus
silē odore uisoso. q̄ de cā botris a q;
busdā uocatur. ab aliis artemesia dī.

Ambrosia hic dca quasi amurosia . naz
greci urosi cibū uel escā dicitur. v. conso
nante nō uocali. scribitur in fabulis q
hac eq deoz pascebatur. Dya. ambro
sia q̄ multi botrin aut artemesia dñr
fructex est multas uirgas habēs lōgas
palmis tribus. & folia initio minuta
filia rute. uirge sūt plene semie quasi
acinus odore uini habēs que n̄ flores
cit. radix eius tenuis ē & lōga duobus
palmis. nascitur in apadocia q̄ circa
fese iuenerit amplectitur &ce.

Amelegū Stepēbicū corrupte scripsit.

Ametū repi antiqui expōibz q̄ est alu
mē scissū qđ Theodorus Prisciāus af
firmat q̄a. de dolore dētiū . Quidā ex
posuerūt qđ est q̄si lapis albus q̄ de ui
tro cocto fit .

Ameos Dya. multi ciminū ethyopicū
dicit aut basilicē. Sed ameos alterius
ē nature. Est qđ semē pene ethyopi
co cimino silē. sed minutius & ex albi
dius & quodam mō spissius gustū hñs
similez origano .

Amblegi infra in emblici .

Ameracū A. in descriptōe tertia trōcis
coz aladaracurō in. v. & est inqt alha
coen alba. s; in descriptōe pria eoz d
describitur emerecu qđ idē ē supra i
achauē qđ idē est .

Amerina Plinius. nō multuz a salice di
stat &ce .

Ametistū gēma preciosa coloris uiola
cei .

Amfuiua noīant greci castoreū eo q̄ in
aqua & terra uiuat Plinius .

Amphesibeena Plinius in sermone de
coriandro est inqt genus serpētis.

Amgailez dīc. A. q̄ est arbor gūmi ara .
& in expōibz alhābōgaile. i. mater

gailez est spina egyptiaca dī ara. cort.
& eius gūi est gūmi arabicū & dī fūco
eius fit accaria. & hoc nomē amgaile
cadit super oēs spinā. & dī q̄ ē pprie
spina cuius lanugo ē sicut corū &ce .

Amguilanū in secūdo regalis dispōnis
Hali ca. dī foliis expōit q̄ ē spina egip
tiaca & ur q̄ uoluerit dicere āgaylē .

Amici ara. i. āridotario uli in cōfectōe
unguenti nigri .

Amichas grēce sacrificaciones Cassius
felix ca. de igne sacro.

Amitrocera grēce facilis ad cognoscen
dū Alex. ca. dī russi materialis aut &ce

Amitica uirtus grēce lacesitoria irrita
toria Cassius felix de oleo laurino .
Itē. G. ad glauconem amitricū. i. acre.
Demostenes colliria lacescentia que
greci amitrica uocant .

Amidros pulsus Alex. ca. de litargia ex
poitur a Ga. li. de dra pulsū q̄ est in
becillis seu debilis. S; liber dī doctrina
greca amidroz obscurū mūs appens .

Amidū sed melius amilū ut infra .

Amigdale p morbo sūt due eminētie
iuxta radicez lingue in faucibus filēs
capitibus mamillaz q̄ & brāchi dñr .

Amigdala pro fructu dulcis esui amara
mēdicie aptōr. nī amigdalec eaz oleū

Amigdalus arbor eius folia & gūi me
dicine cōpetūt .

Amilū est fūcus frumenti in aq̄ diu ma
cerati colatus & defecatus Dya. dī sic
ab a qđ est sine & milos mola eo q̄ si
mola fiat. nā greci milos molā dicit .

Ami Plinius ca. de cimio est inqt cimio
silimū q̄ greci uocāt ami. Crates uero
regiū appellat uidelic; qđ efficatius
ī egypto iudicauit pleriq; alterius na
ture in totuz putant qm sit exilius &

candidius similis autem ei cū ciminio
ufus nāq; & panibus alexādrinis subi
citur & cū alimētis interpoitur &cce.

Amīctas grece lūbrici uētris ut Cassius
felix pprio ca. sed emīctis ut infra.

Amineū uinū in li. de greco trāslatis se
pe repitur. et apud Alexā. & Dya. &
dī amineū quasi sine minio. i. rubore
uidelicet albū. yfidorus. y. aminea uua
quasi sine minio. i. rubore albū uinuꝝ
faciens.

Amirberis ara. berberi ut apud. A. in se
cūdo.

Amlegi ara. emblici ut apud Sera. & A.
inde sirēblegi de quibus infra. Et no
ta q; ēblici & bellerici nō cōputantur
apud arabes inter mirobalanos. ame
legū Step. scripsit.

Amoliptū seu amolētū dī qđ ē sine ī
gnatione ut cerorū aliq; qñ digitos nū
inquat. Cassius felix in opatione ung
uenti palme. litargirū inqt coqui dī
donec amolentū sit. expoitur ut digi
tos nō inquinēt.

Amomū semē mīurū qđ ab oriēte def
fertur. Dya. est genus herbe odoratis
sime cuius frutex similis est botruo. ī
circuitu cuiuslibet arboris nascens. ra
mulos habēs siccos & duros uirgulis
assimiles. coloris subrussi circa quos
folia iuncta & copiosa ex tirso botruo
suꝝ semē redolēs & sibi cōnexū floreꝝ
albū ueluti uiole folijs similibus brio
nie. Sed eius triplex datur spēs. & qđ
appellatur armenicū ceteris melius
aurosi coloris uel fului. odoris bōi. Ali
ud ē qđ appellatur medicō pīo īferi
us. nascitur in locis hūidis. et ppter ea
forma maius atq; uiride & leue tactu
saporē origani habēs. Tertiū uero qđ

appellatur ponticū ruffū est & nō lō
gū nec difficile frāgibile. botruosū. n.
semē habēs plenū & odore pēssibile
idest stipticū &cce. ara. dī ameme.

Amoniacū Dyasco. spēs amōiaci multe
sunt. est albus uel purpureus filis rose
uel egrino. exsiccatur fucus sicut ypcq
stidos & fit ī uirtute filis stipticus &c.
hoc ca. nō est de gūma āoniaci. sed ē
de balaustia. nā post ca. de granatis ī
Dya sequitur īmediate.

Amoniacū Dya. est quasi lacrimū her
be assilis lilio albo. nascitur aut ī ter
ra amōis quondā regis in ultia ci
renē. herba unde lacrimū pmanat a
grekis asiaos appellatur. huius radix
inciditur & lacrimū fūdit ī terrā. uñ
& sordes capit. uerū optimū est amo
niacū qđ est mūdissimū & recens &
colore cādidiū & qsi pīgue ut thus. q
si frāgatur spissū & splēdidū apparꝝ
odore subtile castoreo gustū amāꝝ
iactans &cce.

Amorefia grece apud Oribasiū ca. d.
arteriothomia est qñ ex scissura arte
rie fit collectio sanguis extra arteriaꝝ
qđ & dī aporisma.

Ampelos grece uitis. & quis sic scribitur
ābelos pierūt. nā qñ. p. lfa. M. sequitur
illd. p. trāsīt ī sonū. b. uide ifra scripta.

Ampelos leuce Dyasco. aut brionia siue
ut latini uitis alba. astas & folia habꝝ
filia uitis nostre. s; aspiora & minora
caprioli filēs sunt īplicātes se. semen
ipius uue filē est botruosū rapꝝ & ful
uū &cce. hoc & in karanide firmatur
hāc multū cucurbitā agrestē nomīaue
rūt. radix eius grossa & magꝝ & alba ē
Er apud. A. sesire uocatur & est ara.
kābayde. ut apud Sera. & ifra in uite

alba.

Ampelos melana. Dya. i. uitis nigra folia h3 filia edere & hastā &. sed maiorē semē pfert uue silē botruosū. sed paruius uitis albe in initio uiride & i maturitate nigrz. q. cū freris buxē reddit colorē. radix ē illi magna & nigra exterius buxea & subalbida iterius. capriolos habēs ut supior q come dūtur ut supioris infra in vi.

Ampelos agria Dya. siue ut latini uitis agrestis uinifere uiti similis. hastas h3 logas silēs predictē. ligyosas & aspas. folia eius strigno ortiuo filia sed latiora & miora. fiorē habet sicut capilos semē eius cōpoitū est sicut botrus qd cū maturauerit ruffū facit colorē & obrotundū &ce. Sed apud Sera. ē planta cuius rami prēdūtur lōge silēs palmitibus. uitis uinifere cuius lignū est grossū & cortex sepabilis ab eo. folia h3 filia solatro domestico. nisi qā sūt minora eis. & flos eius assilātūr gno rahaleb. i. lēticule aque. & est illa que dī femina. et alia pfert grana pua nigra filia racemis uue puis. & qn sunt matura color eoz ē rubeus & figura grani est rotūda. & racemi & ipi & sumitates eius seruātūr &ce. hec uidetur illa que a Dyascoridē clematis dicitur infra in cle. Plinius ampelos agria uocatur herba foliis duris & cinerei coloris qualē isra faris diximus uiticulis lōgis capillofis rubētibus qualiter flos qui iouis flama appellatur. fert semen punici mali silē i acinis. Itē alibi que a grecis āpelos agria appellatur. spissis & cādidioribus foliis genicula ta rimoso cortice. fert uuas rubentes cocci mō &ce. Ex sermōe priō Dya.

uidetur q. hec plāta sit sepibus multū habundās que a multis dī uitis alba. cuius rami tenaces aptiq. ad ligandos quousq. fasciculos. cuius spēs mior uocatur a multis flāmula q. magis p terrā serpit i agrestibus locis adustie uirtutis. h3 & semē utriusq. qd iueitur i radice flogz existētiū ut capilli albi acutissimū & adhustiuū est ualde.

Ampelos ynoforos grece ē uitis uinifera scōis pprio ca. Dya.

Ampeloprason. gē uinee porrū. nā greci prasū porz dicūt. Dya. ppriū capi. fac. Plinius āpeleprasōn i uineis nascitur foliis porri &ce. hec multi aratiliuz uocāt.

Amphyopia Paulus est obscuritas uidēdi. que fit ab aliqua n̄ manifesta causa &ce. Demostenes ē ipius uisus acies obtusa nulla alia obssistente passione Alex. nero caliginē ipāz uocat. grecus āblyopia dicit & scribit āpli.

Amuletū. Plinius quidā sic ciclarā uocauerūt.

Amurca olei ē feculētia oliuaz ad mixta aqua que cū sit oleū abicitur. h3 fex olei est id qd i feriori pte ipius olei refidet. de ābobus i Sera. in ca. de oliuis iuenies. Dya. amurca fex ē olei magna & aquosa cū premitur q coq solet ad mellis spissitudiez & sic uetustatē accipit &ce.

Ana gce prepositiō significat re intus. p nos aut p pariter uel fili uocabulo utimur.

Anabasis grece alcēsiō uel ascensus.

Anabasis & Dya. dīc uocari yporis que est cauda egna de q infra.

Anabrosis. g. corrosiō quod & diabrosis dī ut apud Alex. ca. de spūto sanguis.

sed Demosthenes anabrosij iqt dicius
scabrosas palpebras. passioez &ce.

Anabula spes est tirimaili.

Anacalla. Plinius anacalla aliq acaron
uocat &ce. & est anagallis ifra.

Anacardus putō gēcum. est fructus arbo
ris qui & pediculus elephātis a qbusd
uocatur. ara. dicitur beladar.

Anacollyma gēce. uocat Oribasius medi
camē quod moderni stricktoriū dicunt
quod frōri et temporibus super uidu
citur ad phibendum humoz fluxū
ad oculū. Demosthenes capitulo de ob
talmia et de lacrimis. Anacollēa uoc
at a colla quod ē gluctē. dic Gerodius
idem

Anadosis gēce redditio ut ī libro de doc
trina greca.

Anadoxis uero receptio ut ibidē

Anadrome grece recursus ut ibidē.

Anadromes expōit Alexā. q̄ est cappis
capitulo de epilepsia.

Anagalidos expōit Dya. quod. est semē
muricis.

Anagallis apud A. & Dya. eodē noīe
& similia capitula iueniuntur. Dya.
anagalis quā multi cycorium dicunt
falso suple. spēs sunt due. una que flo
rem iacintinū pfert q̄ & femia est. et
ī Sera. celestis coloris. Alia q̄ florem
dactili colorē habetēm pfert. q̄ et ma
sculus ē apud Serap. rubeum. Ambaz
uero fructices sūt minores & sī terrā
spāse quadratas habentes uirgas &
tyrsū cū radice tenui. semē hñtes d̄ iu
per obrotundū. In Sera. silē coriādro
h3 folia subtilia & pua. & obroruuda
&ce. & hoc dī morsus galline & ypia.
& morgellina qd̄ est nomē gallicum
uulgar. Plinius anacallā aliq accharō

uocat. duo. eius gñia. masculus flore fēi
ceo. femia ceruleo nō altiores palma
fructice tenero. foliis pusillis rotundis
in terra iacētibus. nascitur in ortis &
aquosis locis. prior floret cerula &ce.
Step. hāc putauit auriculā muris ī se
cūdo practite. S3 alia ē ut parebit ifra

Anagiros Dya. aut anagiris aut acopō
fructex ē foliis & uirgis silis agno ar
bori. grauis odoris plenus flore simili
bratice. semē in folliculis in corniculi
scemate minutis hñs squamosū & ua
riuz. aut p̄p̄o tēpore edurescēs uel ma
turefcens &ce. Plinius anagiros q̄ ali
acorion uocat fructuosa ē grauis odo
ris. flore olēs. semē ī corniculis gignit
silē rēibus qd̄ durefcit p̄ mēses &ce.

Anagodor in antidotario uli ī cōfectōe
mitridati magni expōitur q̄ ē sūach.
deus scit &ce.

Anagalicū infra in simfuitū.

Anagogē Cassius felix ca. d̄ emoptroica
sāguis supprema eductio q̄ greci ema
ros anagogē uocat &ce. Ite3 Oribasius
ca. de fluxu sāguis nariū si ex pleni
tudine sāguis apiātur uene narium
mouetur fluxus sāguis mortē minās
qd̄ simplr uocat anagogen.

Anagogū exponitur apud Alex. sp̄uere
faties ca. d̄ cibis pleureticor. uel pori
us spūtū educēs. nā grece cōpōitur.

Anago grece deduco.

Analentia dñt q̄ est spēs eplie quādo cā
in stō cōrinetur.

Analipsis. g. resectō. repio & anaralpsis
in eadē significatione.

Anapeptica grece iuenio expōitū qd̄ ē
recta uel bona digestio. interdū ana
petica iuenitur.

Anapopletica grece expōit qdā q̄ sunt

que uulnera carne replent.

Anafarcha grece ydropilis carnosā Paulus eo qđ carne uniuersa corporis uelud in aq̄ cōuersa totū corpus apparet albū & flegmaticū mortuo silē. & hec ydrops uocatur leuco flegmatia ypo sarchidios ydros uel anafarcha.

Anastomasis Alex. ca. de spūto sanguis anastomasis aut dicitur cū ora uenarū uirtute amissa aptiora effecta sanguine effūdunt intrinsecus.

Anatericon scripsit Sreph. puto p ātericon & exposuit qđ flos asefori puto pro axeras. & ē binach. & est affodillis ut infra in antericon.

Anathymassus grece euaporatō sursum eleuatō. Alex. ca. de signis melācolie & liber d' doctrina greca exalatio euaporatio fumositas.

Anatomia. g. equalis uel pportionalis sectio. nā tomī sectio.

Anatropa. g. subuersio stōachi. Alex. de egritudinibus stōachi. liber de doctrina greca anatropy ē euersio stōi.

Anatrepsis. g. nutrimentū liber d' doctrina greca.

Ancias grece tumor durus iuxta paristū non. qđ sit paristū infra uidebis.

Antiblefarus Cornelius celsus. greci sic uocat cū palpebre simul aliquo casu cōglutinantur. aut ipā palpebra albo oculi.

Ancistrū Demostenes est istrumentū cū rugicū sicut uicinus cuius qđ dā ē hñs in sūmitate cauernā seu foramē p qđ filiū trāsire possit. grece uolangistū dicitur. ca. de angiolāgia faciēda i fluxu lacrimarū.

Ankistron grece hamus uocatur. agkistron scribitur. sed ākistron pferūt. Naz

ubicūq; gāma añcedit kapa ipm gamma trāsīt in sonū. n. littere.

Anchora herba in locis cultis & ortensibus nascēs. raro iuenitur nisi cū flore Butānicus de ipā loquitur.

Anchorismata grece dātur tumores ut repit i libro ātriquo de simplici medicina

Anchusa grece ē plāta q. A. uocat lactu casu asini & abugilise hearfelus & sim ar d' qbus oibus siglāria facit ca. ut supra i abugilise qđ satis p3 p cōcordiā Dya. & A. i hñs ca. Dya. anchuse duo sūt gñā quaz una folia hñs lactuce filia sed acuta & aspa & nigra & spīosa. radix est ei digiti hñs grossitudiez & coloris sāguiei. i estate ificiēs digitos. nascitur locis cultis folia hñs i giro sūt terram sparsa. Alia āchusa q̄ multi al bucidō uocant supradcā puior ē. qā folia minora h3 & aspiora a supiore uirgas silēs supradcis sed tenues sup q̄s florē purpureū. aut feniceū pferit. radices ruffas h3 & oblongas. nascitur i locis arenosis. & infra. est igt altez genus āchuse filis supradcē. sed minus semē habz qđ h3 colorē feniceū & c.

G. i sexto d' simplici medicina q̄tuor eius pōit spēs. una uocatur ibi simar. alia locafus. tertia abugelabus. q̄rtam dicit carere noie. & oīa ista noīa sūt a greco corrupta. Vide q. A. uoluit dicere albucidō. & dixit abugilise. priaz qđā uocat sanguariāz. Paulus ca. de dissinteria encusis uocat. fucus igt ē cū sis spinosū & latū & nigrz hñns folium quā cirospeletō uocant & c. hec ē plantā repitur i cōfectōe antiquā dcā chlimax hermaica. Itē alhani lactuca asini que grece uocatur anchusa.

Andachocha qā debet scribi cum. h. s.

handachocha quere ibi .

Andrafraxis apud Dya. ē atriplex. aliis
& uocatur noibus ut patebit suo loco.

Andragne grece portulaca ut apud Dy.
sed grecus dicit andrachni . uocatur a
multis spēs tertia ayzon . & est dictu
portulaca agrestis . eo qd h3 folia filia
portulace . sed latiora & maiora supra
in ayzon . alia tū plāta pprie uocatur
portulaca agrestis de quo in po .

Androsēmā siue ut alii asgrō . Plinius n̄
absilē ē ypico . cauliculis mollioribus
densioribus & magis rubetibus . folia
alba . rute figura . semen papaueris ni
gri silē . come trite sanguineū emittit
sucū . gignitur in uineis . fere medio au
tūpno effoditur suspēditur que usus
ad purgandū aluū &c . idē qd andre
semon .

Androsēmō Dy . q asgron dī spēs ē ypi
ci . s3 uirgis maior est . & sarmētofa fe
niceū hñs colorē . & florē mellinū . se
mē silē ypico . s3 maius . qd cū fricatū
fuerit odorē resine emittit . sanguineū
& fāc colorē fricatū . uñ androsēmō dī
&c . eadē est cū supradcā ifra ī asgrō .

Androsēmō Dya . aut dionisia mñlti &
asgron istā dixerūt . s3 est dīa iter an
drosēmō & asgron & ypico . fructex ē
semē mīutū hñs & sarmētofa . huius
uirge feicei coloris sūt folia duplicia
q̄i rute hñs . q̄ si soluatur maībūs sucū
eicit uenenosū cuius uirge interualla
hñt ī quibus sūt flores minuti & mel
lini . semē h3 in folliculis sicut micōnii
nigri cuius coma si a digitis cōfricata
fuerit & trita resine odorē fāc &c . sic
se h3 in uero Dya .

Androsaches Plinius herba ē alba ama
ra sine foliis . folliculos icuruos habēs

& ī his semē nascitur ī maritimis ys
trie . ydropicis datur urinā nāq̄ uehe
menter cit . Dya . eadē ut iste .

Androsēmō dixit Step . uocari didimo
masculus .

Aneslū dīc arabs . nos & grecus anisū .

Anemonis Plinius sūt qui fremō uocāt
duo eius gñā siluestribus pñā . altera
cultis nascēs . utraq̄ fabulosis . huiusq̄
spēs plures . aut . n . feniceū florē habet
que & copiosissima ē . aut purpureū .
aut lacteū . horū triū folia apio filia
sūt nec temere semipedis altitudinem
exedūt . cacumē aspagi . flos nunq̄ se
apiret nisi uēto spirante . uñ & nomē
accipit . siluāis amplitudo . maior latio
ribus q̄ foliis flore feniceo . hāc errore
educti argemonē putāt multi . alii rur
sus papauer qd & tyā uocamus . sed
distictio magna q̄a utraq̄ hec pōstea
flore . Nec aut sucū illay anemone
reddūt aut calices hñt nec asparagi
cacumē &c . Dya . anemōis duo sunt
gñā . agrestis & ortiua . Ortiua aut flo
rez coccieū habet . altera uero albū &
lactineū aut purpureū . folia minuta
sicut coriādrū & diuisa nō magni sta
tus . uirgas tenues & uirides habet sic
micōitū ī medio capiteilla nigra hñs .
& radix est illi sicut oliue nodosa &
curta . agrestis uero in oibus maior est
& foliis latioribus & capiteilla maio
ra & oblōga habet . florē feniceū uel
mellinū pfert . radices sūt illi tenues
plures . Est altey genus anemōis uif
cide nature &c . & infra sūpsit autē
nomē papauer q̄ uēto magis aperiat
florē . sed ut diximus altera ē agrestis
altera usualis . cuius altero cū feniceo
colore siue flamineo est . altera quasi

purpureo siue glauco cū foliis trinis
in spē apii tenuiter scissis puis coherē
tibus tyris palmarū quattuor. aliqui
q̄ discernere nōia ipāy. nesciūt errāt
&ce. hec plāta ara. dī xachaich & cōi
ter uocatur papauer rubeū. multi pro
papauere nigro ī populeō sūpserūt n̄
sine multo errore. nā illud frigidissī
mū est. hoc uero calide nature.

Anesis grece reges. uñ anetica dñt reges;
īducētia q̄ anodina uocāmus. & aneti
tica dies ī febribus dī īterpollationis
liber de doctrina greca. anesis ītermis
sio remissio reges refrigeriū paulatio

Anithō greci anetiū uocat īde anethyle
on oleū īde factū. ara. uero xebeth dī
Anphehe ara. coagulū.

Anfraliafes apud Dya. sexta spē titi
malloz quas ipē describit q̄ & dēdro
des. i. arboreū uocat īfra ī titimallo.

Anfimerina febris. i. cotidiana anfime
rinus interdū repitur. & est grecū ab
āphi q̄ est circū & ymera dies. eo qd̄
singulos dies circuit. m. añ. f. g. scribi.

Anforismus s̄ melius aforismus supra
expositum est.

Angiologia gce. apud Demostenē ē cy
rugia que fit in ateriis tēpoz ppter
fluxū lacrimaz.

Angitis uel agnitis secūdū Dya. qdam
spēs spicenardi.

Angonū Plinius qdā omonidā malunt
uocare ramosam filēz fenugreco nisi
fructuosior esset hirluciorq̄ odore io
cūdo post uer spinosa est ut & ea mu
ria cōditur &ce.

Anicetā apud Pliniū qdā anisq̄ uocat.

Anichinos grece sicus.

Animoda Dya. q̄ multi animodā appel
lauērūt. uirge sūt ei duoz palmoz. &

paulo maiores si acticeq̄ uirge nodo
se sūt ī qbus sūt capitella miora folia
minuta sicut lēricule aut rute hñs aut
loci q̄ ī feno nascitur. sed sūt aspiora
& piguia & spissa. hñc multi ī sale cō
ponūt & comedūt suauissime q̄ uirge
spīas acutas hñt cuius uirga alba ē &ce
Animō grece papauer ī ubeū ut supra ī
anemonis.

Aniatos grece icurabilis īsanabilis.

Angelica īfra ī arcāgelica.

Anges īfra ī emasuz.

Angailē īfra ī spina egyptiaca.

Aniudē p. i. cōsonās ara. est plāta cuius
gūi est asa ut. A. suo ca. dīc tñ in ca. d̄
cura ydropisis q̄ siseleos ē aniudē ro
romanū. Idēq̄ dīc ī ca. de siseleos ī se
cūdo. Simili habī ātidotario dionū
Rasis ī cōfectōe ad epilīaz. s̄ ueritas
est qd̄ aniudē est silsiū apud Dya. dīc
enī ibi q̄ lacrimū silsiū lasar uocatur
q̄ est asa. ī ceteris & cōcordat cūz ca. d̄
aniudē apud. A. Preterea ī ca. d̄ aga
rico ubi. A. dīc q̄ ē silē radici aniudē
Dya. dixit silsiū. & radix huius plāte
ara. dī maroch ut p. p. A. ca. de ma
roch. & Ser. ca. de aniude. q̄ aut sisele
os nō sit silsiū satis cōstat p Dya. qui
de utrozq̄ fac diuersa ca.

Anodinū mitigatiū regē īducēs seda
tiūz a greco anesis q̄ est reges. inde
anetica dies. i. dimissoria īterpollatio
nis laboris a morbo. Cassius felix ca.
de tertiana febre.

Anadromon matrici s. i. ascensus matri
cis ad supiora. uñ Cassius felix ppro
capitulo.

Anofris. g. lupus q̄ & licos uocatur &ce.

Anolosat nom̄ pōderis ē id̄ q̄ obolus.

Anōis dixit Step. q̄ ē spēz acuā. i. acatē

Anorexia . g . fastidiū cibi qđ alii atro
phyaz uocāt ut Paulus pprio ca .
Anali ara . apud Haliabas ē squilla h
melius ansele .
Antali ara . apud Haliabas ē coloqntida
sed melius andhel ut in ara .
Antera semē rose uocatus ē illud qđ re
māet ī autūpno . fructus . s . rubeus ple
nus lanugine circa semina .
Antereo Cassius felix ca . de tussi humi
da guturis pte sub mēto qđ greci ante
reon uocāt & ce .
Antericon apud Dya . ca . de affodillo ē
semē affodilli . Plinius idē . Step . uero
dixit anatericon .
Anteromata grece Alex . ca . de asclite
& tīpanite exponūt qđā qđ sūt tūores
cuti silēs & aliq tūmōres sine dolore .
Anti greca prepositio . cōtra pro ppe sig
nificās anti scribūt & andi pferūt . nā
qñcūq . n . a . pcedit . t . illd . t . trālit ī fonū
d . littere ut . scribūt antichristus & p
ferunt andichristus .
Antias Paulus est īquit tumor durus pa
ristinō qđ est paristinō īfra scies .
Antichisis grece limatia .
Antidotū liber d doctrīa greca . antido
tos remedium medicām leuamē adiu
torium .
Antidotū gifi Alex . ca . de frigida distē
perantiā epatis faciēte disinteriaz .
Antidorum marcelli . idē ca . de portioni
bus cōpositis ad colicam .
Antidorum eradio idē ibidē .
Antifahate dixit Srep . qđ est busadi . i .
corallūs .
Antim algende beduster ara . testiculi
castorei Stephanus .
Antillillis expōit Srep . qđ ē satercelisū .
Antilios grece apud Dya . gñā eius duo

una ē est qđ folia lēricule silia h3 & astā
altā duobus palmis erectā cum foliis
mollibus . radix est illi mīor & tenuis
nascitur locis herbosis & solaribus gu
stu salsa . altera ē qđ folia & hastā silēs
camepiti h3 sed aspiora & mīora . flo
rē purpureū . & odorē grauē . radix est
cicoree silis & ce . Plinius eadē de ipā .
sed antalū uocat . & ut alii antulum .
primā uero sabulosis locis nasci dicit .
secūdaz lazosis cetera cōueniūt . hcc ē
qđ A . zaharath uocat uidē ca . āboze
simul .

Antilops grece Paulus est apostema la
crimalis maioris oculi āteq ulceretur
qđ postq̄ ulcus fuerit egilops dī . & īfra
ī egilops & īfra ī ātinops a Deostene
Antiminō apud Dya . uocatur mandra
gora .

Antimis qđ est camomilla Dya . antimis
siue leucātimis . & camomilla quā alii
erāthōidē uocāt eo qđ uerno tempore
floreſcat siue colligatur ad usū . alii ca
memillō . eo qđ odorem silēz mali ma
tiāi hēat alii melatemō uel criscomē
huius herbe tria sūt gñā ī flore habē
tia distantiā . aste sūt illi duoz palmo
rñz fructuose ramulos multos cum ui
minibus plimis ac tenuibus folia ge
nerantur trīna pua atq̄ āgusta & te
nera supius capitellū cū qđaz rotūdi
tate hñs deītus aureū florē qđ exterius
folioz ābitione cīgitur alboz aut me
lini aut purpurei coloris magnitudi
ni rute silāntiū . nascitur uero locis as
peris & circa uias & semitas . colligē
in uete & ce . Plinius mira antinidis .
natura qđ a sūmo flore īcipit cū cetere
qđ pculatim florēt ab una sui pte īci
pant & ce . Stephanus antemis scripsit

corrupte & ce. de noibus supradcis a
Dya. sic debes exponere. eratemō pur
pureū florē h3. q̄ albū leucatemō. que
citrinū torū sine albedine crisatemō
& hoc sonat ī greco uocabulo.

Antimoniū medicia ocularis grece stil
bus & aliquando stibius Dya. stilbus
formosus est q̄ lucidus & qui radiosus
p3 cū fractus fuerit & gustu salus ni
hil hñs terrosū aut fordidū. & q̄ fragi
lis ē hūc multi obtalmion uocat. eius
aliud traditur semia qd ē pōdere gra
uius. aliud masculus pōdere leuius &
asperius & ce. ara. & binomiū est sicut
& apud grecos. nam uocat aithynach
post atimōiū. & cohol pp ppriatez
q̄ habet ī ocularibus medicinis sicut
& grecus obtalmio eadē cā.

Antinops & egilops. Demosthenes ē col
lectio circa agulū maiorem oculi q̄ si
humorē tenuerit clausū pprio nomie
antinops a plrimis appellatur. si autē
īflatō: euacuata digitis īpressa paruo
cedēs reuertitur egilops appellatur. s3
atinops a uicitate oculi nomē accepit
egilops a similitudie capraz q̄ secūd
agulos oculos naturales hñc uidetur
īflatōes & ce. supra uide ī atilops.

Antion apud Dya. dr̄ plāta ūde colligi
laudantū ut p3 ī ca. de ciseos.

Antipasis cōtraria cōuersio seu ad diuer
sa attractio grece.

Antipatia grece exhibitio alicuius medi
cine ad obtundendā uolentiā alterius
preexibite medicine Plinius.

Antira Paulus capide catarro. qd sit ne
scio nisi forte semē rose.

Antireny atiquus liber de simplici me
dicia ē planta q̄ cinocephalū dr̄. idest
canis caput ramosa per totos ramos

folia minuta & oblonga & densa. flo
rē puū colore auroso hñs semē uitulis
naribus simile & ce. Sed Pli. antirinu3
siue pararinū linisagria similis lino.
radice nulla. flore iaciti. seie uiculi na
riū simile & ce. linisagria ē dictū linu3
agreste.

Antirinō Dyasco. aut araninon quam
multi lignida3 agreste dixerūt herba ē
similis anagaldi foliis & astis. flores
h3 crocios aut purpureos miutos p q̄
re lignis agrestis dicta ē. semē ē illi si
mile oscorido & ce.

Antispodia apud Dya. est cinis ex foliis
stipticis ut oliuaz & similiū factus. &
uocatur sic eo q̄ p spodium. i. tutia poni
tur. q̄ spodius sit tutia isra uide in spo
& pomfolix.

Antipirus panis apud Pliniū. i. fermen
tatus & ē grecū q̄i cōtrarius opiro.

Antora herba cōtrariā tore uenenosissī
me herbe oīa aīalia pimētis. s3 atōra
ē ut tyriaca cōtra ipsā. abe folia rotū
da multū scissa. sed tore maiora folia.
& tota & plāta radicē lōgā geiculata3
& grossitudie pollicis uel plus nigra3
cauernosa. Antora duas radices hab3
paruas sicut satirionis similes nucleis
oliuaz. una est pīguis. alia extenuata
amari saporis & magne uirtutis. Bu
tanicus de utraq̄ ppria facit capitula
& ppriates describit.

Anthos grece sibs. idē alosanthos salis
flos ut supra. uerz larini appropriatue
rūt hoc nomē flori roris marini. idē
dyātos cōsestio.

Anthraches grece prūne carbonēs icēsi
anthrakia pruna singulare ipsius idē
antrax.

Anthrax cū. h. uidebet scribi carbūculus.

Anthrakion uocat gēma carbunculum
anthrachiō & ulcus oculi de quo ifra
in ulcus.

Anthracofis Demostenes uocat greci ru
borē nimium palpebrarū & ex longo
tempore lippientiu.

Antroadis Plinius si in macedonia bre
uis arbor atq; fructuosa in Damasco
syrie magna materies ei admodū le
ta ac fidelis ac uetustate nigris splen
doribus flos racemosus oliue mō. sed
rubēs folia dēsa fert & folliculos mit
tentes qdā aialia ceu culices lētorēq;
resinosū q & corticē rūpit struria mas
cula fert sterilis femia folio ulmi pau
lo lōgiore & piloso foliorū iter se sēp
cōtrariis pediculis gracili breuiq; ra
mo pelles cādide cōficiūtur his semē
lētis silē cū uua rubescit q uocatur ros
medicamētis necessariū &c. ē sūach
q ros syriachus dī infra.

Anthropomorfon. dī mādragora apud
eos. s. q putāt radicē eius figurā hoīs
habere.

Anulefat. i. obulus pōderis nomē dī quo
infra

Anzarut uel anzaroth ara. sarcocolla a
greco angelut.

Anzerutū scripsit Step.

Aoria grece in maturitas.

Apaki grece lōgū uestitū ut in libro dī
doctrina greca.

Apala oua. i. mollia nā apalotis mollici
es apalos mollis leuis tener apala
mollia &c.

Aparine. Dya. q greci phylo antropon
uocat. latine purpurea uel lappago dī
herba ē uirgas multas & lōgas habēs
& qdratas & aspas. folia rara & in or
dine pōita. semē est ei albū & rotūd

& durū & puū & in medio prufarū
sicut ūbilibū. florē h3 albū folia cuius
uestibus transeuntiu inherēt & ob id
filo antropos dī. nascitur circa muros
& ortos &c. Plini. aparinē aliq onsa
cocarpō alii phylātropō uocat rāofaz
yrsutā qnis senis ue in orbē circa rāos
foliis p īterualla. semē rotundū durū
& cōcauū subdulce. nascitur ifrumen
tario agro aut ortis pratis ue asperi
tate uestiu tenaci

Apendix. Plinius est spina sic dicta. qm
bacce p. nico colore in ea apendices
uocāt q laxatis sūt.

Apenitismeon grece. Alexā. intestinum
rectū ca. de dissinteria. Item de tenas
mone.

Apepsia grece. icrudatō indigestio liber
de doctrina greca.

Apia mala dulcia ualde me teste q Pau
lus laudat ca. dī spuro sanguinis. Itē Pli
nius ab apia de gente claudia nōiata

Apiaster uocatur a qbusdā apiū risus.

Apios siue camebalanos siue rasanus
agrestis. astas habet qnq; uel tres ui
scosas & teneras & ruffas. folia sūt ei
rute filia lōga uiridia & pua. fructus
siue semē paruū cuius radix ē affodil
lo silis & obrotūda silis pile lacrimo
plena a foris nigra intus alba. radices
eius due sūt sup terrā &c. D. uomica
ē. hec a Plinio uocatur apscilla ut ifra

Aporetos grece sine febre sine feruore
Gal. ad glauconē ca. de piodicis febrī
bus ī gnali. Itē liber de doctrina greca.
apirektos scripsit aurir apirō nō cale
factum.

Apistō Dya. aristologia dī a grecis feta
lōgos. apistō eo q fetis sit apta &c.
infra in ar.

Apium Macer Est apiū dictū q̄ apex hanc ferre solebat. Victoris ueterum fieret dum more triūphus. ara. dī 'ka ras. s̄ grece selino. Cuius duo sūt genera. domesticiū silicet q̄ ē norum. & agreste. Sed agrestis quique sunt spēs ydroselinū. i. aquaticum apium. ypo selinū q̄ & macedonici dī. uel ut latī olixatrum secūdū Dya. tertia oriose linum & est dictū montanū. quarta & petroselinū dictū apetra. uel petrosim. quinta smirnon de qua Dya. p̄p̄riū facit ca. sed a Serapione inter sp̄eties apii pōitur. Itē cerefolium ab ysaac in dyetis particularibus inter spēs apii pōitur. De hīs omnibus in p̄p̄riis locis iterū inuenies. Plinius apium inq̄ commune distinguitur sexu. Nā Crispus feminā esse dicit crispioribus foliis & duris & grosso caule sapore acri & feruido. Dyonisius mare; nigriorē breuioris radice uermiclos gignentē &ce. & isra est & olixatrum quod hiposelinū uocāt. & isra quartū genus ex eodē faciūt aliq̄ oreoselinū alio fructice recto semine cinnio silē. & isra & est oreoselinū. & isra & alio genere petroselinū qdā appellāt ī saxis natū. & isra addiderūt qdā oposelinū differēs breuitate caule satiuo radice colore ruffo &ce. Itē id̄ supra dī spōte nascētibus plātis. Id. n. iqt qd̄ spōte in hūidīs nascitur helioselinū uno folio nec yrsutū. rursus ī siccis yposelinum pluribus foliis silis helioselino. tertiū ē oreoselinū cicute foliis. radice tenui semine aneti minuiore tñ &ce.

Apiū raninō ḡce dī uatrachiō. Dyasco; botrachiō scribit & distinguit eius spēs ut infra ī bo. latini uero in tres sp̄eties

diuidūt. s. rāinū. risus & emoroydaz.

Apochinus Plinius frutex ē folia edere hīs molliora mīus tñ lōge uitielis. semine acuro diuiso lanuginoso graui odor & oēs quadrupedes necat ī cibo datum &ce.

Apocrusticiū. g. repculsiū redarguēs ut Dy. & Cassius felix ca. dī oleo mirtio

Apodia grece Plinius & cispedi uocantur aues silēs yridinibus. maiores tñ plurimū uolātes. sic dictē q̄a usu ped̄ carēt &ce. apud nos dardani uocātur uulgariter.

Apodismō grece ābulatio retrograda Demostenes ca. de custodia oculorū.

Aposlegmatismus deductō flātis a capite. siue ipsū medicam hoc faciens. s. p̄ os uel nares ut sūt caputpurgia & agr̄garisimata.

Apoya. ḡce sine qualitate sēsibili ut ī sipida.

Apollinaris a quibusdā dicitur mādragora. sic dicta eo q̄ apollo dī inuenisse & asclepio tradidisse.

Apollinaris tam̄ secūd̄ Pliniū uocatur iusq̄amus apud quosdā q̄ grece iusqamos. aliis noibus uocatur ut isra ī iu.

Apomellis grece ē q̄do fauus mellis in aq̄ lauatur. aq̄ illa mellita apomellis dī ut Dya. suo ca.

Apoqmatos in ātiodotario ulī ī confectiōe emplī dē didasalia expoitur fordicies nauis itelligēdo rasurā exterioris p̄tis. isra uocatur a Dya. apozi ma.

Aporema dicebāt antiq̄ cū primo p̄mi nētes fiūt oculi uelud ex uoītu uel aliquo alio huiōi deī fiūt cōcāui Dēof.

Aporefis Demostenēs dicit greci eruptionē anguli oculi.

Aporisma Cōstantinus ī pātegni . ē col-
lectio sāguinis in aliquo mēbro extra
uenas nō putrefacti maxie sāguinis
arterialis .

Apostasis uel apostaseos ḡce apostema
Cassius felix collectiones ḡci aposte-
seos uocant .

Apozias grece deferuescentes . apozeo
deferuesco .

Apozima decoctō diuersarū medicina-
rum . si aqua in qua coqūtur .

Apozima Dy. pix que de naui raditur
quā greci apozimā uocant :

Aprocimerō expōitur ī passionario qđ ē
īporētia uenerēi actus .

Aproscilla . siue rasanoflagria . Plinius
iūcos duos siue tres spargit ī terra ru-
bēres . folia rute . radice cepe . sed am-
plior . quare qđam raffanū siluestrez
uocāt . intus habz māmaz candidam .
extra cortices nigros . nascitur in mon-
tibus aspis aliquādo & herbofis . pur-
gat supius & inferius . ydropicis apta
hec apios a Dyas . ut supra .

Apsinthyō dñr greci . nos absynthiū .

Apta grece expōit Dyaca . de tribulo
qđ est putredo . Oribasius uero ca . de
ulceribus oris . que autem īqt in sumi-
tate oris ulcera nascūtur que greci ap-
tas uocāt &cē . Cornelius celsus ea in-
quit que in ore ulcera mala fiunt ap-
tas uocant .

Aqua ibrilis . i . pluuiialis ab imbre . Cas-
felix de egritudibus oculorū & Demo-
sthenes ad cōficiēda colliria .

Aquam maris ī mediteraneis nō habē-
tes sextarium salis ī quatuor sextariis
aque salissimum mare facere potu-
erūt . uiz namq; & naturam salissimi
maris implet . mediocrissimū aut pu-

tāt supradictaz aq mensuraz octonis
cyatis salis tempari quoniaz ita ner-
uos calefacit & corpus non exaspāt .
Plinius .

Aquehalam uenam iubet flobotomari
Haliabas ī pluribus locis qđ ur ciuilis .
nā in ca . febris cōtinue prio inquit se-
cūdo & tertio quo mouetur die oīno
utatur sanguinis mūtōe aquehale &
basilice &cē .

Aquzelmelich scripsit Strep . pro achile
melich & est mellilotū .

Aquesutū scripsit Strep . p cuscita .

Aquelogos Plinius folia sunt ei maius-
cula qđ edere qnq; aut . vii . subalbida a
terra superne pallida . sine caule sine
flore sine semie radice tenui &cē .

Arachinde arachos Plinius habēt ābe-
radices ramosas ac multiplices nec fo-
liū nec herbā ullā aut quicqđ aliud su-
pra terrā habēt . hec māduntur &cē .

Aranea uocatur grece sphalagion . ara .
uocatur rutela .

Araneas Cassius felix araneas greci a
serpēdo qđ erpē dicūt . nos aut siliter
latīo sermone a serpendo serpusculos
nomīamus .

Aratilli dicūtur porri uinee grece āpe-
soprason ut supra .

Arbor cimicū qđ dirdar . A . uocat est ul-
mus ut dicūt . plā eius ḡnia secūd Pli .

Arbor marie apud A . est buchormariē
qđ est dcū fumigiū uel uapor marie
ueg; apud Sera . est planta qđ Dyasco .
libanotis uocāt . & oēs dñt qđ habz tres
spēs . cōplemētū huius qre infra in li-
banō &cē .

Archā āgelica qđā urticā mortuā dicūt
alii silēz urtica . sed mihi oīsa fuit qđā
hñs folia silia celidōie . nisi qđ nō sūt

ira p̄gūia & obscurioris uiriditatis .
alii angelicā dicunt .

Arceotides grece fructus iuniperi ut p̄
p̄ **Dya**. ca. de iunipo . Itē **Allex**. ca. ut
nō cadāt capilli idez . Et ī li. d̄ doctri
na greca . arceutos est arbor iuniperi .
arceutides fructus eius ut īfra .

Arceotica **Allex**. capi. de fluxu capilloꝝ
idē quod supra .

Arctioides in septio Ioh̄is Sera . ī cōfec
tione de luto lacune . dīc q̄ sūt grana
cedri uel iunip̄i . q̄ uerius ē corrupte
protulit .

Arction **Plinius** greci sic uocāt plantam
folia habentē maiora & cucurbitis &
yrfutiora nigrioraq; & grossiora radi
cez albā & grandē &c. **Dya**. arcion . p̄
sopida aut p̄sopiō dñr . folia cucurbite
ortive filia h̄z sed duriora & maiora
& nigriora & aspa . asta est maior cuz
foliis . radix maior & alba &c .

Arctiō **Plinius** aliq̄ arcturiō uocāt . silis
est uerbasco foliis nisi q̄ yrfutiora sūt
caule lōgo molli semine cimini . nasci
tur ī petrosis . radice tenera alba dulci
q̄ decoquitur ī uino ad dēitiū dolorem .
Dya. arcion aut asturiō & ista folia sūt
milīa flōmo . h̄z sed rotūda & aspa . ra
dix mollis & alba & dulcis . asta lōga
& mollis . semē cimini mīoris silē &c .

Arcolabū **Demothenes** ē grece ferreum
īstrumentū cyr̄gicōꝝ ad aliquid ad
prehendēdum .

Archos grece podex anus .

Arcuatus morbus dicebatur ab antiq̄s
īctericia a uarietate coloris ut yris .
aliis & nōibus uocatur ut īfra ī yc .

Arcus apud Paulū dī anus podex ca. de
exitu ani & est a greco arcos .

Arenos thus ī antidotario **Oribasii** ī ty

riaca est masculū thus . nā ar̄y grece
masculus .

Areotica grece rarefactiua **Allex**. ca. de
caū capilloꝝ .

Arestio grece expōit **Step** . in synōimis
q̄ ē ara . businū . utrūq; corruptū puto

Aretica grece uirtuosa . aretipraxis uir
tus industria .

Argalia īstrumentū quo liquores iniciun
tur in uescā q̄ siringa dī .

Argemō grece est tertia spēs ulceꝝ cor
nee apud Paulū infra in botrion . Itēz
infra in ulcera .

Argemonia **Plinius** folia habet equalia
diuisa ap̄i mō . caput ī cauliculo papa
ueris siluris radice habet . cuius succus
est crocei coloris acris & acurus . nasci
tur ī areis apud nos . n̄ri tria ḡnia eius
faciūt & id multū pbant . cuius radix
thus redolet &c . **Dya**. argimoniā uo
cat . Ita . n . īfra . **N** . apud grecos cū ī la
tinū uertitur nūc . e . nūc . i . sonat .

Argimonia q̄ eadē ē **Dya** . s . herba oībus
nora q̄ ferraria mīor dī . silis in oībus
agrestī papaueri uel amoni herbe . s̄
distīguitur q̄ caput sup̄ius latius h̄z
& serius florescit . & neq; ita feniceum
fāc florē sed croceū . radix ē illi de sur
sum rotūda ex qua dimittit croceum
succū acrioris uirtutis q̄ cōuenit oculo
rum nebulis & argimōi ī oculis nōia
te passioni . nasciūt in cāpis uel circa
sepes . cuius radix greco nōie eupatori
um dī . eo q̄ diuretica sit ualde & cet .
Step . ī synōimis argemon exponit se
catiqui in arabico .

Argilla terra uiuida terra figuli unde
uasa fiūt dicta ab argis ubi primo de
ipā uasa facta sūt . argillos dīc grecus .

Argiros grece argētū . **Itē** . litargirium

quasi litos argirites. i. lapis argenteus
uel argēti.

Argirofora cōfectio qđā in antidotario
uli dcā ab argento.

Arilli sūt arida grana uue ab ariditate
dicti. ubi opus est stupicis uti cōueniē
tes maxie. qui ex acerbis uuis fuerunt
gigarta grece dicuntur.

Aristologia Dya. dī a grecis fetalos &
apistō q̄ fetis maxie sit apta. undē no
mē accepit. Eius tria sūt gñā rotūda
& lōga & clematis. Rotūda dī femia
folia hñs edere filia odorata cū uicif
situtine obrotūda & mollia & lenia
tactu. multas uirgas ex una radice ha
bens lōgas. florē albū & rotūdū habz
ī medio crocei floris sed iutilis. radix
est rotunda & odore nō iocūda. gustu
tñ nō brumosa. Lōga uero aristologia
masculus ē q̄ & dactilis uocatur. folia
h3 oblōga & uirgas tennes lōgitudie
duay. palmay. florē purpureū pfert
nō odoratū & cū marcuerit sicut flos
piri appet. radix est illi robore digita
li & odoris boni. Illa que dī clematis
uirgas h3 tennes & longas. folia obro
tūda filia oridio miori. florē similem
rute. radicē oblōga3 & tenuē corium
habentē crosiū & odoratū q̄ pigmen
tarii ad cōfectōez oculorū miscēt & re
liqs medicamētis sicut rotūda & ce.
Plinius iter nobilissimas plātas aristo
logie grande nomē dedisse uī. q̄ttuor
eius gñā unū tuberibus radix similis.
rotundis foliis iter maluā & ederā ni
grioribus mollioribusq̄. hāc femina3
dicūt. altey. masculū radice lōga quat
tuor digitorū lōgitudie. baculi grossi
tudie. tertiū lōgissime tenuitatis uitis
nouelle cuius sit precipua uis. q̄ & cle

matīs uocatur. ab aliis cretica. oēs co
lore buxco caulibus puis flore purpu
reo ferunt baculas puas ut caparis. ua
lēt radice tñ. Est & q̄ plistolochia uo
catur q̄rti generis tenuior q̄ pxime
dcā dēse radicis capillamētis iuncti.
plenioris grassitudie. hāc qđā polliri
zō noīant odor oīuy. medicarus. sed ob
longe radici tenuiori q̄ ḡtiōr. carnosī
enī est corticis. unguētis quoq̄ nardi
nis cōueniens & ce.

Aritillū porrum uince. interdū uocatur
aratillū.

Aristologia ara. zaraud uocatur.

Arkeutidas uocāt greci fructū iunipi. fe
cūdū Gal. in li. de alimentis.

Armation ca. de tracomatibus Paulus.

Armech in secūdo canonis. A. expoitur
q̄ est herba iamena. boni odoris filis
cinamomo crosso. Iohēs Sera. capi. de
egritudibus gingiua3. dic q̄ est medi
cina inda filis cinamomo. est bona ut
dicūt ulceribus oris. phibēs dilatatōz
eoy. uide an sit cortex buce. scribī tñ
ara. armeal. harmel uero est aliud ut
īfra ī suo loco. Step. scripsit armacū.

Armenium secundū Dya. bonū ē lene
& colorē graneū habēs sine lapide &
fragile nō graue sicut crisocola & ce.

Armētalīs secundū Dya. ca. de coniza
dī a q̄busdā qđam spēs policarie.

Armeritrias. gce. est id qđ ara. dī kali
de quo īfra ī ka. qđ patet ex cōcordia
Almāforis li. septio in cōfectione me
dicaminis dci caliditō cū pratica de
greco trāslata ei fili eodē loco ut fieri
aquā primā ex calce & kali. grecus ex
calce & armeritrias.

Armola p harmel aliqñ repitur. aliqñ
ermola īfra ī bifaca & ī harmel p. h.

Armoratia rapistæ raffanus agrestis secundum Dya. & Plinium. aliquam marmoratiam & lacena uocatur.

Arnebus Ste. p. harnebus quod est lepus scripsit.

Arnos grece agnus idem.

Arnoglossa. i. agni lingua. A. lingua arietis uocatur. est plantago infra.

Aromaticum de quo. A. ca. fac ut quod sit calamus aromaticus. Dya. uero fac ca. quod incipit aromata quod non concordat cum A. in illo ca.

Aron a Dya. sic describitur. & est iarus dicitur serpenteria minor. nota est infra in dracontea & iaro.

Arosticos grece egrotatius.

Arostos grece eger.

Arsef in tertio Almagorici ca. de holeribus puto quod est arxof quod est cardus ut infra

Arsenicum a greco arsmago ut Cassius Felix. ara. uero dicitur azarneth & zarnech due sunt ei species citrinum. laureum lamiolum. aliud rubeum non laminosum. quod sandarachia apud Dya. in libris grecis uocatur. quodam lenias uocauerunt sed infra dicitur lenias auripimetum & utrumque dicitur.

Arsen Plinius aliquem semem madragore sic uocat. alii morio. alii ypomenon. sile est semini porroze.

Arsenogon Dya. ca. de folio agresti est folium quod masculum uocant.

Arsinagon arsenicum ut Cassius Felix.

Arsunegum apud Halyabas multa hoc nomine uocantur. nam in secundo practice sic uocatur laurus. Item ibidem supra exponitur quod est cepe. Item alibi exponitur quod est amigdala. sed in ca. se. ethice in quadam cofectione inuenitur arsunegi ex corticati & amigdale dulces mulate que non uidentur idem. Item in secundo ca.

de fructibus arsunega uocatur oliua. que ueritate scire non potui. nullum namque supra notatorum sic uocatur apud arabes uel grecos.

Artagena. g. dicitur coturnix ut dixit quidam grecus. sed ortyx dicitur.

Arthanita p. hani hartaita scribitur in ara.

Inquit. A. est buchormarie & narrat sermonem Dyasco. d. quadam plata que grece dicitur lentopodium. deinde dicitur quod non est illa arthanita que habetur in usu suo tempore quod illa est spinosa. Item in ca. de sachaileus quod ipsum est species buchormarie. & genus artanite. Ego autem transtuli ca. de artanita de li. Dya. in lingua ara. & erat ita artanita sunt que uocantur ea laobotocodio. & quidam noribas. quodam uero laofra uel ut apud Dya. in antiqua translatione in ca. de lentopodium habetur. Item ubi in Almagore ca. de apoplexia in clisteri ponitur artanita. in pratica greca que est eadem cum eo ponitur saponistice herbe radix. & ubi in Almagore habetur buchormarie quod est dictum sumigium. deus liber habet maria capnusa. & capnos grece est fumus. In ceteris autem locis illius capituli eodem modo se habet. Item in ca. de sciatica ubi Almagor in suppositoitorio habet ciclamem. dea pratica habet saponisticam radicem. & sic uidere potes quod ara. de huius medicinis & de multis aliis que a Dya. scripta sunt non habent plenam noticiam. sed alia per alia ponunt. sicut & apud nos contingit. quod patebit in hoc opere in suis locis.

Artantus Iohannes Sera. in septimo ca. d. garismatibus dicitur quod est calamentum.

Arteriaca passio dicitur quando reuma ad tracheam arteriam & laryngem descendit & inde raucedo fit uocis. ut Pau. ca. d. catarro

Arteriaca confectio ad raucedinē uocis facta. Cassius felix ca. de tussi huīda cōfectōe eius describit.

Arteriotomia gr̄ce est arteriaz incisio que in certis causis habet fieri Alex. ca. de cautela epilēticorū. Et Demof. capi. de lacrimis.

Artemesia. Plinius. mulieres inq̄t hanc gloriam affectauere in qbus Artemisia uxor Mausoli regis adoptata herba hoc nomie uocatur q̄ ate partenisi uocabatur. sūt q̄ ab arthemide que ē dyana arthemisiam cognominatam putāt. qm̄ priuatiz medicatur femīarum malis. absinthii autē modo fructicosa maioribus foliis p̄guioribus q̄. Ipsius duo genera. altera latioribus foliis. altera tenera tenerioribus & nō nisi ī maritimis nascens. Sūt q̄ ī mediteraneis eod̄ noīe appellauerūt simplicis caule minimis foliis. flores copiosi erumpētes cū uua maturescit. odore nō iocūdo q̄ quidam botrichi. alii ambrosiam uocant. talis in capdocia nascitur ṽl. Dyascorides eius genera sunt tria. Vna est fructicosa similis absinthio. folia maiora & pinguiora habet & asras lōgas. nascitur maritimis locis lapidosis & sabulosis. florescit ante estatis tempus floribus albis paruulis graue olentibus amaris. Altera tenera est. semē habet minutum & unam hastam foliis. plenaz. nascitur locis mediteraneis & altioribus. florem mellinū ac tenuem & iocūdiorez cōparatiōe prime conferēs ṽl. & hic tertia spēs nō nominatur a Dya. nec a Galie. quare est addita. Tertia artemisia leptasilos dicitur idest subtiliuz foliorum. nascitur circa fossas & ag

geres. flosculū eius si cōtriueris salsuci odorez habet ṽl. Quodam libro anti quo ubi herbe erāt depicte tres erāt spēs artemisie. Vna q̄ utimur cōiter silis absinthio foliis lōgioribus bicoloribus una p̄te albiorebus ab alia uiridioribus pilosis leniter. flosculo albo hec uocatur tagātes. altera foliis mīutis dēsis p̄ ramulosos plures sup̄ unā astaz floribus citrinis simul ī capitellum culmosū dēse collectis. hec monoglonos uocabatur. tertia erat silis matricarie flore camomile silis foliis coriādro odōrenti floris dicebat habere salsuci. nasci circa fossas & aggeres ut Dya. de leptasilos ṽl.

Artemisia apud arabes uocatur berēgesis ut ī fra ī be. ostēdetur.

Artiō gr̄ce Paulus ca. de difficili partu maxie īq̄t aut astringitur. aut exartiō fit aut abrūpitur ṽl.

Arthomata gr̄ce. Paulus ca. de cyrugia capis sūt articuli

Arthiō & est quedaz herbā que p̄supi da dicitur.

Arthomeli gr̄ce panis cū melle factus Alex. ca. de cathaplasmatibus ad splenem cū ergo cognoueris ṽl.

Arthritica gr̄ce arthetica. artritkinos arteticus. und̄ in q̄ pluribus libris antiq̄s de greco translatis inuenimus arthriticā passionē p̄ artetica.

Arz ara. apud. A. est rizi. & ī Sera. & ue rū in ca. de pino dicit q̄ masculus ex pino d̄r arz. & hoc affirmat auctoritate Hanise. uez ī li. de doct̄ia arabica expōitur q̄ arz ē cedrus arbor & rizi uocatur ibi reuz. puto tñ arz eē q̄dam spēs abieris. cuius lignū subruissū dēaz nō ydiomate arzez. ī antiq̄s tñ synōis

inuenio q̄ arz est cypressus . Stepha :
arzū rizi uocauit . nō est mixt si plura
uno eodēq̄ noīe uocentur apud pegri
nas liguas cū idē apud nos iuenitur .

As ara . mirtus . ueȳ in cōi sermōe rihā
uocatur . & sic est in libro de doctrina
ara . grece uero uocatur mirsine .

Asa est gūi filsiū secūdū Dya . grece dī
lasar . apud Pliniū interdū uocatur la
serpiū uel asa uel herba eius . Que
dā ē fetida que ubiq̄ reperitur . alia dul
cis . q̄ nūq̄ uidī . nec audiui aliquē uidī
se . ara . dī altit .

Asaci uocat Step . amoniaci .

Asanerii ī . j . Almā . ca . de sale cōditis ex
pōitur q̄ ē qdā piscis magnus salus .

Asane scripsit Stephaus pro asuec q̄ est
usnee in q̄ro li . in electuario cabadi
uel caladi regis .

Asaragi in tertio Almanforis est uirga
pastoris . sed & isra ī ha . melius d̄ ea .

Asaron grece asaz . Dya . asar q̄ multi
nardū agrestē appellāt . folia h̄z edere
silia tenatia & rotūda . florē iter folia
iuxta radicē purpurei coloris in silītu
dine iusq̄ami . semē simile uuis apud
Sera . silē cartamo . h̄z & radices pluri
mas tenues & nodosas & geniculosas
silēs agrosti . i . graminī . suauis odore
& remordētes ligūā cū sufficienti fer
uore . nascitur in locis umbrosis & mō
tuosis in frigia & ī ytalīa & in ponto
tē . Plinius assay p nardo agresti ha
betur a q̄busdā . bis in āno floret tē . ut
Dya . qui bacarā uocat mīus bñ dicit̄ .
nā bachar uel bacharis alia herba est
ut infra in ba . & Plinius redarguit di
centes eandem esse .

Asarus Dya . in alio ca . est herba inquit
minimā radicem h̄ns . uiridis est sicut

oliua tē alia est a dicto assaro .

Asbestus . ḡ . calx . h̄z asuestos pferunt .

Ascaragum ī secūdo pratice Haliabas
pro asero reperitur .

Asch ara . h̄z melius axach ē amōiacū .

Aschas Paulus ca . de ranula sub ligua
medicina mihi ignota .

Aschiron & asgroyda filia sunt iterse .
sed aschiron maiores habet ramos q̄
q̄ asgroydes uocatur tē . Plinius infra
in asquiron .

Aschlanotim grece Paulus de d̄bilitate
coytus . est spēs stellionis . ascabanotim
& iueni alibi in antiquis libris .

Aschlepias Plinius folia h̄z edere silia .
ramos longos . radices numerosas te
nues odoratas . flos ē ei aureus graue
semē seculatū . nascitur ī mōtibus tē .
Dya . hec eadē de ipā . sed flos grauis
est odoris . & semē pāici silē tē . ut hic
apud Dya . sic uocatur a q̄busdam dra
guntea . & tertia spēs origani d̄ his
quas scribit sic uocatur ab auctore .
nā Asclepius antiquissimus medicorū
fuit qui & esculapius dicitur .

Aschites uel ut . ḡ . aschites ab aschos q̄
est uter . paulus ca . de ydropisi aliq̄
inqt plenitudo huīditatis cū mima
uentositate inter pyreneon & viscera
congregatur quēadmodū in utre quo
dam . unde passio aschites uocatur .

Aschos uter grece .

Ascholocondriō ara . scolopēdria ut in
ultimo ca . līe alif . in secūdo canonis
A . aliq̄ tñ sine alif scribūt scolocun
driō ut apud Sera . & utrūq̄ est a gre
co corruptum .

Ascufo . ḡ . exponit Step . p arabicū dicēs
q̄ est aufarsi & q̄ est ypicon .

Ased arabice leo .

Aschelafre ara. est herba silis paritarie
ut p. p. lohē. Sera ca. de detritio. G.
in septimo & infra in guidicon.

Aschil infra in cepe muris.

Ascalia infra in tenita.

Asech isra in tribulus & in hasceh.

Asce in Almā. puto q̄ est thimus. nam
dic q̄ ualet ut epithimū. s. A. scribit
hasce uel axe.

Aschedenigi. A. v. canōis cōfectōe tri
fere maioris igit ibi. semis gnati silue
stris & aschedenigi & granor alkil
kil. & ē plice darisifaan tē. q̄ textus
ut falsus. nā sechedenigi ē semē cana
bis. Preterea apud Iohāne. Sera. i. sep
timo in eadē cōfectione & eodē loco
sic se habet benedach. & est semē gra
nator siluestriū & sūt gna alkilil &
i descriptōe alia loco ipsius darisifa
& est bederamē tē.

Aseid in tertio canōis. A. ca. de cura soc̄
calē. uene aseid. i. brachii. said ara. d̄r.

Asnea scripsit Step. p. asnee. qd̄ apud. A.
usnee scribitur.

Aserebū exponit Step. q̄ est stagnū uel
plūbuz albū. sed puto q̄ uolūt dicere
asreng qd̄ ē miniū cuius materia est
plumbū. nā stagnū ara. uocatur raras
ut apud. A. & cazdir. ut li. d̄ doctria ar

Aserosi. supra in anaterico.

Asaltos dic grecus. nos aspaltū.

Asarū scripsit Step. pro asur infra.

Asfear apud Pliniū uocatur uiscus pro
prie quercinus cuius plāta in quercu
nascitur.

Asengi ara. spongia albagari marina
que gefafe & sedfe d̄r. sed asengi ē
a greco corruptū. f. pro. p. lrā poira q̄
carent. nā greci spongos d̄nt isra i sp.

Asindi. A. v. ca. de seclite secūda dicit

q̄ est synapi album.

Asidgei ara cerusa.

Assinach ara. p. spinachia. f. pro. p.

Asfodillos dic grecus. nos affodillū Pl.
affodillū d̄ clarissimis dicimus herba
rū q̄ hereneon aliq̄ appellant. Dyoni
sius marē & seīaz eē dixit. Hesiodus
in siluis nasci dixit.

Assur ara. crocus ortulāus. sed cū hayn
scribitur. hassur ut infra.

Asilouis uocatur aliq̄n amōiacū secūdū
Gaad parrinianum.

Asilus d̄r grece oestuz rustici tabanū.

Aserinamō Plinius uocatur uinū fictici
u. qd̄ fit qn. xx. sextaria musti albi cū
dimidio aq̄ feruet donec excoq̄tur aq̄
alii sextaria decē tantundē pluuię in
sole. xl. diebus torrēt dāda egris qbus
uini noxa timetur tē. tantūde; aqua
intelligo ut supra. s. sextarii medium
cum decē sextariis musti.

Asinthesi grece Allex. ca. de signis hui
de distēperantie epatis est dictū non
extenuatus ab a. qd̄ est sine & sinthe
sis extenuatio quasi sine extenuatōe.

Asios secūdū Dya. uocatur arbor amo
niaci ca de amoniaco.

Asires in antidotario diuisionū Rasis
in cōfectione ad epilensiā exponitur
q̄ est affodillus.

Ass ara. est radix.

Assirēgi apud A dicitur ara asreng & ē
azarō est miniū qd̄ fit ex cerusa & p
decoctionē rubei coloris aptū pictori
bus & isra in si

Asiria grece ieiunia asiros ieiunus.

Asius i secūdū canonis. A. lapis q̄ a Dy.
uocatur lapis asius. i. alexādria tātū
modo iuenitur optimus colore candi
dus & leuis i modū pūcis & ueluti

puluis manibus insidens. alius est pūice
us ad nationes nigras p altum & sup
ficiem & ueluti falsediez scabrosaz &
mixtū colorē albū. utrūq; autē habz sa
porē saluginosū & nitrosū zēl.

Askincor ara. stincus.

Askil apud. A. uocatur squilla. s; imitari
one greci. nā ara. uocatur hansel. & iō
aliud & fac ca. in han de ipā.

Asma est offensio anhelitus cū sonitu a
greco asma qđ est castus in li. de doc
trina greca. & in Psalterio ubi nos ha
bemus canticū uel cantū. grecus habz
asma. Paulus ca. de asmate sine febre
respirantes uel decurrentes ocus ab
euentu noīat asmaticos. eosdē uero ip
sos ex eo qđ toracē erectū seruant tū
re suffocationis ortomicos uocant. dys
nia uero cōis ē casus ad has & plures
cōsequens passiōes zēl.

Asthma uero grece anhelitus aura fla
tus spiritus spiraculum.

Asmachū dixit Step. uocari absinthiūz
sed nescio qua lingua.

Asnee est lanugo uetustaz arborz. apud
A. scribitur usnee. sed ipm est i littera
alif.

Asnē & apud. A. scribī usnē & ē puluis
absterfius quo saraceni mūdificant
sibi manus. & sūt ei multe spēs. quaz
una sit ex kali unde fit sal alkali.

Asogiros dicebat greca herbaria qđ est
planta. que habz folia filia foliis rute
proferēs semē i tecis quā dū comedūt
capre hnt lac ualde laxatiū qđ puto
rutā caprariam.

Asolipidios expōit Stepha. qđ in ara. uo
catur catathā. utrūq; ignoro.

Aspalatos Plinius nascitur ubi. & cipe
rus arbor spina candida. magnitudie

arboris modice. flore rose. radix ūguē
tis expetitur tradūt in qēuq; fructice
curuetur arcus celestis eandē qūq; sit
aspalati suauitatem odoris existere. s;
si in aspalato inenarrabile qđā eum
erisceptron uocant alii sceptrz heli
sei. cuius pbatio est in colore ruffo uel
igneo tactu & spisso & odore castorei
in egypto nascitur & in Aarō peius
qđ lidiū maioribus foliis ac uariis. illa
breuia ac mīuta & odorata zēl. ē aspa
lium & darsisslaam de quo imediate.

Aspaliū i uero exemplari est aspalatūz
ut Plinius. & scribitur in multis anti
quis ātidotis aspalatū corrupte. Dya.
nascitur i asia & rodo. cuius spēs due
sunt. Est. n. una spinosū fructicem &
thyrsuz grauē habēs & cū deponitur
cortex app; coloris purpurei uel rubei
solidū boni odoris saporis amari. Alia
spēs habz lignū grossū albū asperz nō
odorifex debilis uirtutis zēl. hec uoca
tur apud arabes darsisslahā ut apparz
p cōcordiā Auicēne i illo ca. & p Sera
est eadē que aspalatos supra a Plinio
dī. Step. & in synōimis aspalatos est
darsisslahā & qđam super hoc addit qđ
habet florē croceū. & ex ligno eius fi
unt casule & noīatur i barbaria asdāi

Aspaltum. Dya est bitumē iudaicū. ali
ud est aridum aliud liquidū Sed'ari
dum gignitur in iudea fenice sidōia
qđ est primū & tondī pōt ut cetera
pigmēta. Liquidū uero gnatur i babil
lonia & appollonia & sicilia. repitur
autē innatās in fōribz zēl. Plinius bi
thuminis sulphuris pxima ē natura
est uelud limus a iudee lacu emergēs
i syria circa sydōem opidū maritimū
Spissatur nāq; & indensitatem coit.

Est uero liqdū bitumē & acchytū & qđ a babillone iuehitur ibi qđez & cā didū gignitur liqđ ē & apolloaticū q omīa greci pissalpalton appellant ex argumēto picis & bitūmūs.gignitur & pinguis liquoris in sicilia agrigēti nō fōte ificiens riuū.incole hic arūdi nūz pāniculis colligūt citissime sic ad herens.oēs utūtur eo ad lucernaz lu mina olei uice tē. & infra naphra bitumīs generibus ascribitur.ueꝝ ar dens eius natura & igniū cognata p cul abē ab oī usu tē. asphaltū qđ & bitumē iudaicū & stercus demōis uocatur a quibūdā est naphra & petroleū unius generis sūt.de naphra infra.

Aspagus.i.spagus Dya.asparagus aspratilis q multi miacāton aut ymō appellanē tē.aspratilis dī quia asper. Plinius siluestrē sparagū aliq corudā aliq libicū uocant attici ormiꝝ tē. Paulus de cura empicoꝝ elium asparagū uocat.& ara. uocatur haliū quīs uulgo sepe ab arāgi dicatur.& utrꝝ a gco.

Asparagus apud Gal.libro d cibus uocatur oīs sumitas plante dū est ī teneri tudine sua sicut est asparagi sumitas qn comeditur.

Asparos ī ātidotario ulī ī cōfectōne mi tridati mioris putat aspagū nisi adiecti uetur precedēti qđ est mellilemine asparos.

Aspis grecum est.

Asplenō Dya.a splenō aut scolopēdria aut spleniō folia habet scolopendrie uenenose silia.nascitur locis saxosis uel parietibus & ex lapide fabricaris folia eius sunt multa ex una radice ascēdētia diuīsa sicut polipodiū subtus rubea & aspera semp uiridia.est uero

sine asta sine flore & sine semīe tē.p descriptionē eius arbitratus qdā ē q nec eēt q moderni uocāc ceterach & ipsam p scolopēdria accipiebat.ueꝝ ī libris antiqs & grecis uidi depictā eā secūdum formā eius q ligūā ceruinā dicūt excepto in uno ātriquo libro ubi erat istius figure q Dya.descripsit. Plinius asplenō sūt q hemionō uocāt foliis triētalibus multis radice limosa cauernosa sicut filicis candida hirsuta nec caulē nec florē nec semē habet.nascitur ī parietibus opacis humidis.laudatissima in creta tē.

Aspratilis.i.asp inde dic Dyas. spagus aspratilis ut supra. qa asp est ide piscis aspratiles ut apud iohānicū. i.nasperi.squamosi. Theoderus Prisciāus ca.de egritudibus epis d piscibus aut inquit asperos comedant.

Aspros grece albus siliter & leucos.

Asgrō Dya.sive androsēmō spēs ē ypi ci ut supra in ādrosēmōn.apud Sera.& affirmatur.sed arabs uolens dicere asquiron dixit asbirac.

Asrēgi ara. ē miniū qđ ex cerusa fit p decoctionem & uocāt sirēgi ut apud A.& azareon.

Asta allexādrīa apud Dya.dī camedaf nes ut infra suo loco.

Astasia grece locusta piscis q carauus dicitur.Alex.ca.de dieta melācolico rum.li.de doctria greca astakosichitis locusta.piscis.

Astacodū scripsit Step. pro sticados.

Aster grece stella.

Astafida secundum pliniū uocāt greci uuā passam.

Astaration ara: yringus.due sūt ei spēs ut patet per Serap: apud.A.scribitur

atratisus & male. nam ī ara. scribitur
astaracos .

Aster Plinius plāta q̄ a qbusdam bube
nion dī. quoniā presētaneū remediū
ē. cauliculis foliis oblongis duobus aut
a tribus in cacumine capitella stelle
modo radiata ⁊.

Asteratica ara. bubomō dicitur. uirga ē ei
lignosa que sup se h3 florē mellinum
sicut antemīs & capitellū diuisū folia
asteri silia. sed ad radicē folia sūt illi
longa & aspera .

Asterice apud Pliniū uocatur dyacodiō
& dyacomidion .

Asterion liber de medicia antiq̄ Roma
ni inquit inguinālē dicitur. nascitur in
ter petras & loca aspera . hec herba
nocte tanq̄ stelle ī celo lucet adeo ut
eam uidēs ignorās putat se fantasma
uidere. a pastoribus maxie ut ⁊.

Aster platodes grece talk & sonat stella
lata uel dilatata. apud Dya. gisamia
& gisasteros qd̄ est dictū stella terrea
uel terra astrea .

Astochodos ar. sticados grecū imitatur

Astigar ara. **A.** in secūdo planta q̄ ipse
cōpat ad āniudē q̄ est siliciū ut supra.

Astorach ara. a greco storax. nā arabes
mihera dicitur. **A.** de ipō tria fac cap .
unū in lra alif in quo sic habetur ī ar.
astorac. dixit Dya. q̄ ipā ē spēs miha
⁊. & miha ara. ē storax & pp hoc fac
aliud ca. in lra min q̄ incipit storax .
& in ara. ē miha. Itē tertiū in ca. lre lē
eo q̄ storax liqda dī sigia cuius arbor
ara. uocatur lubrie sicut in lra pater .

Astracū ē pauimentū domus **Alex.** ue
ro p pauimēto ipius laris accipit ca .
de dissinteria. detur inq̄ scropina pis
cis assata in astraco .

Astrafacus scripsit Step . p andrafaxis
q̄ ē atriplex .

Astractis grece yringi infra ī atracifus.

Astragalus Paulus in ca. de dolore uēto
so uentris porcinus astragalus adhu
stus ⁊. q̄ ē calcaneus porci uel talus

Astragalus Plinius ē herba q̄ folia hab3
longa īcisuris multis obliqua circa ra
dicē caules tres alias quattuor folioꝝ
plenos florē iacinti . radices uillosas
implicatas rubeas peduras. nascitur
in petrosis apricis & idē ī uallibus.

Astri Paulus d̄ egritudibus oculorū .

Astrocubie Iohānes Sera. in septio in
prio lohochat uoluit dicere strobile
& sunt gna pini. g. ut apud Dya .

Astrogalinus grece auis dicta acalantia
uel achalātes carduelus lissinia & ē d̄
genere passerū. ita erat ī li. d̄ doc. g.

Astron grece stella .

Astrognō aut quartō aut pardalicones
aut quōtō. aut quinoctambin dicunt
fructex ē longas uirgas hñs cū graui
odore & nō fragilis folia edere silia.
s3 molliora & oblonga & graui odore
mucilaginosā lacrimo plena mellio
& semē ī folliculis habens sicut folia
minuta & nigz & dux ⁊.

Astularegia qdam affodillū sic uocau
runt. sed alia uidetur apud Plinium .
Est inquit caulis acinosi . & eius duo
gña faciūt. albucos & caput cubitali
amplius purus teuisq̄ ⁊. In quodā li.
ātiquo iueni sic uocari molochisagri
am & ē dictū malua agrestis .

Astuali expōit Step. ī synōimis q̄ ē atra
mentū. & in antiq̄ synōimis inuenio
q̄ fuligo ē .

Astū Step. p as scripsit q̄ ē mirtus ara .

Astum & ī secundo haliabas inueni pro

galla. sed ipā haff dī ara quare puto corruptū quia affū 'debebat eē admodū suū declinatum. declinauit. n. trāssa tor arabica admodū latinorū .

Ara dic. A. q. est algarab dcā in ca. d. ga mi. sed garab est salix uel spēs eius ut infra in ga .

Atamāticon apud Dya. uocatur men in ca. de men .

Athanasia grece ē dictū īmortalis sic uocatur quedā opiata cōfectio que in antidotario uli hētur. sed alia ab ea ē que fit cū epate lupi in qnto. A. attri buta Gal. & apud fo. Sera. athanasia & uocatur qdam plāta amara que a qbusdā atanacetū uocatur & ur una ex spēbus artemesie .

Atarakie sic scribī in secūdo canōis. A. . corrupte tñ. nā ī ara. est adrachi. & ē grecū adarcis q. idē est. q. legit ca. eius cū capi. d. adarte apud Dya. inueniet q. idem dicunt .

Ael apud Sera. ē arbor que auctoritate Dya. ē filis tamarisco & est maxima ibiq. describitur. Ste. ī synōimis atha lum scripsit & dixit grece erici uocari uide infra ī ericis .

Atemediū scripsit Ste. pro artinat q. est antimonij .

Ateregiū scripsit Ste. p. atrogi q. ē citrē .

Aterela idē in secūdo pratice. Haliabas ca. de radicibus pro yreos .

Atticū mel apud Dya. . ca. de melle. ē il lud inqt qd. snb terra inuēitur q. qdē apes uariolē lanuginose & fortiores colligūt qd. gelmiaticū dī tē. hunc tñ textū nō puto fuisse Dya. neq. uey q. dic. sed ut infra in mel. sed Plinius cū de rhimo loquitur. mellis inqt atticī in toto orbe sūma laus extimatur. ergo

translatū est ex attica thymū tē. uult nanq. q. atticū ab attica regione dica tur eo q. thymo abūdet q. timeriū p. attico poitur & laudatur. Itē idē ali bi. mel iqt atticū melius ceteris attice regionis. i. sicilie tē .

Atimas Plinius uocat inqt spēs quandā ulmi excelliorē aliis .

Atinsa crocodillus. tinsa idē ara .

Athfar ara. ungula. n. athfar altaib un gula aromatica. & est blatabizantia .

Athonia oculorū Demostenes ē inqt iugis oculorū. humectatio rosida ita ut splendidā ferre nō ualeāt lucē nul la alia manifesta obstāte passionē tē. & ē dictū debilitas .

Atomō grece idiuiduū liber de doctrīa greca .

Atonia g. debilitas uel defectus. Alex. ca. de aridoris ad stōz frūz. Itē in ca. de debilitate epatis. li. de doctrīna greca atonia debilitas .

Atractali q. multi metō agreste uocant fructex est spine filis miora habens folia & mūta supra ipās uirgas & oīs uirga nuda ē q. mulieres p. fufis utun tur sup. q. uirgā coma ē spinosa ī qua flos est uiridis. radix est illi tenuis & utilis tē .

Atrogonis siue trageō . nascitur ī creta tātum īsula & maritimis iunipi silis & semē & folio & ramis. succus eius lacteus .

Atramētū ab atro colore dcūm. Dya. de ipā duo fāc cap. unū sic atramētū futōz qd. foditur ī metallis & glucti natur. circa foueas ī quibus es inueni tur. hec in aceto acerrimo multo tem pore maceratur & sic feculentū quod subsederit siccatur & est optimū q. ē .

quasi colore sulfureo & aliquatenus subviridicās & q̄ cito denigratur si aqua aspergitur ⁊c. Aliud ca. sic atramentū scriptorū extedat lignis fit fumo. si ip̄arū cuius unciis tribus una admisceatur gūi ⁊c. nō ut eē Dya. nā aliter d̄ his scribit & aliter uocat. deficiebant tñ in exēplari uero ob uetustatē duo ca. de atramēto. Plinius atramentū sutoricū qd̄ calcātū uocat ⁊c. Cornelius celsus idē de hoc atramēto .A. fac unū ca. qd̄ uocat tīncar . Itē atramentū dī quedā spēs utrioli q̄ uulgo terrā franciscā uocat. atramentū scriptorū apud diuersos multis ex rebus fit modisq̄ uariis. Nā greci & arabes ex fumo faciunt tedatū uel aliorū seu fauilla . alii ex galla & utriolo. alii ex corticibus arborū & secūdū diuersitatem ip̄orū materie sūt eorū uirtutes .

Atracisus sic scribit apud .A. corrupte tñ nā in ara. ē astraticos. & est yringus. q̄ aut. A. dīc q̄ est medicīa cognita cum kali extimo eo q̄ nascitur in litoribus & sabulosis locis sicut kali & iuxta ip̄s Gal. in li. d̄ alimētis astractis iter plantas spinosas noīat q̄ istā credo & sic .A. grecū imitatus est .

Atria. g. tri. de pasta fiūt fila longa .

Atriplex grece uocatur andraxaxis ut apud Dya . & crisolachana & est dcū aureū olus ut infra. sed ara . kataf & sarmeth dī. Step. coatutū & sarmach.

Atrofia grece sine cōuersione sicq̄ uocatur extenuatio q̄ fit qñ nutrimentum nō cōuertitur in substantiā mēbroz q̄ & sinthosis dī. Theodorus suo ca. Itē Cassius felix ca. d̄ egritudinibus stōachi cēssationē nutrimentū greci atrofiam uocant.

Atrofia oculi Demostenes est inq̄ que aut ex nimio dolore capis in acutis febribus aut ex illa curatione q̄ piquitū mos uocat uel anatrophi sepius fiet totius oculi diminutō cū obtusione uisus & ip̄us pupille breuitate ⁊c.

Atrogī ara. citrū sicut ē apd̄ .A. ī secūdo canōis. in turtigē possēsiuū .i. citratū sic uocatur qdam spēs ozimi ut infra .

Atusaaron Step . est luffū minus est iarus & aaron dictū ut in suis locis .

Auantia sana mūda. gariofilata idē. & a qbusdā pes leporis. sed alia est ut infra patebit .

Auetriō apud Iohānē Sera. ca. de troficis est eupatorium .

Auellana indica hoc nomē secūp̄ .A. ca. dīc sup̄ duas medicinas. una q̄z uocatur ara . roha. sed aliq̄ libri hnt fīō roba. & est q̄rtū ca. in li. re. & est calida & sicca. alia uocatur faufel. & est fructus silis nuci muscate qui sepe deferatur inter cynamomū. & est frigide & sicce cōplexionis de qua infra.

Auellana eo qd̄ est nomē pōderis secūduz .A. est aureus unus ergo .3. i. semis & darchimie .i.

Auena Dya. siue ut greci dicūt egilops herba est que serpit iter segetes cū foliis tritico silibus simplicibus quidez sed yrfutis cū tenui calamo habenti ī sumitate semē tribus tegumibus abi tum ex quibus ariste filēs capillis extant ⁊c. hec apud .A. uocatur deufer & infra. in egilops .

Ausa Iohānes Sera. ca. de ydropisi. & ē inq̄ alhacartir & est planta cuius succus educit aq̄ citrinā. qdam sambucū uel ebulū putauerunt .

Aukos grece pīsa legumen .

Augma ab augeo augmentū .

Augmaisticus spēs sinochi que semp au
geri uidetur .

Auisia uirga est sarmētosa folia hūs
rotūda in qua uirga semē pfert ī mo
dū capis alpidis & lata.nascitur locis
montuosis & asperis ⁊c.

Auliscus est cannula qua aliqd in aure
existēs suggitur ut Allex. ca. de eo q
cadit ī aurem grecū est .

Aumeli expōit . A. q est oleū dulce ual
de spissū sicut mel & plus & extrahi
tur ex crure arboris que est in terra
murtie dulcis & nō dīc cuius arboris
ueꝝ in li. Dya. in ara. de ipō tractatur
in ca. d oleo oliuaz. Dya. oleū mellis
de palmuria syrie nascitur ex arbore
que oleū facit in sapore silē melli ⁊c.
Itēz. A. in quito canōis tractatu de ūg
uentis in quodē ca. ⁊ inqt gnoꝝ que
iueniūtur ī fructu plāte q dī aumelli
⁊c. ueꝝ primū aumeli alī scribitur in
ara. f. sic. secundū uero sic q potius so
nat yomoli. Plinius spōte īqt nascitur
in syrie maritimis oleū qd eleomelli
uocat. manat ex arboribus pīgue cras
sius melle ut resina tenuis sapore dul
cis ⁊c. huic cōcordat alhani .

Aunicifloꝝ in antidotario ulī in cōfec
tione climatice tyriace .

Augle grece Demostenes ē palpebre
cōnaturatō. i. cōgluctinatio. que simfi
sis dī & ē eius naturalis cōgluctinātō.

Auram ara. apostema ut in li. de doctri
na arabica .

Aurea allexādrīa dcā ab auro quod re
cipit. aut q uirtus eius prestat sup ali
as opiatas cōfectiones .

Aureus est pondus. 3. i. & sēs darkimie
tantundē auellana trīdē .

Auricalcū nomē cōpoitūꝝ ex latīo & . g.
qualī aureū es. nā greci chalcos es uo
cant .

Auricula muris. A. de ipā ca. fac in secū
do & nō est maiorana ut putauerunt
quidā sicut Cōstātinus ī secūdo prati
ce pātegni. aliud nāq. A. d maiorana
fac ca. pretereā uide ī pratica Iohānis
Sera. ca. d tortura oris q ipās diuersas
asserit quīs ī caput purgus eius d sint
opationis. A. describit hāc plantam
secūdū opinione Dya. diuersaz ab ea
quā uult Gal. & ut secūdū descriptōē
eius relatā Dya . q sit una ex īperie
bus anagalis & hoc uult auctor alhā
que plāta & ī caput purgtis optīa asse
ritur. ueꝝ ego uidi ipāz depictam ī li.
Dya. arabico diuersam ab aliis plātis
tandē pater. A. ipāz ignorasse. Steph .
& in suis synōimis dīc q angallus est
auricula muris. mīofara uel ut iueni
ī greco mīora ē dictū auricula muris
uide īfra ī sermōe Plinii & sermone
Dya. f. in synōimis de. M. & ī secūdo
practice Hali & sīlī apparet ut supra
dictū est .

Aurigallis secūdū Dya. dī orminō .

Aurigo dicebatur ab antiquis ycteritia
a colore auri Cassius felix .

Auripigmētū latinū nomē ē ab aureo
colore. g. arseicū dī q iterd arsinagō
īpītur ara. uero zarnech & azarnech
due sunt eius spēs. una q grece pprie
arsenicū dī. & est citrinū seu aureum
laminosū. aliud q sandaracham dīr.
& est rubeū nō lamiosum. Dya . arse
nicū nascitur in metallis ubi & sanda
racha. eligendū uero ē partes laras in
breuitate & aureū colorē habēs sepa
biles uenas hūs a se ut poīte sup ptes

uideatur mundū nō hīs aliquas for
des. tale uero ī elefpono nascitur. sūt
enī maxie genera duo. unū est quale
supra scriptū est. & aliud fuscū ī colo
re sandarace q̄ ex pōto & cappadocia
uēit ṽḷ. sandaraca & p uernice accipi
tur eo q̄ arabes eā sādārō uocant ut ī
tertio Almāforis appz. quare qdā trās
latores sandarachā scripserūt ut appz
in secūdo canone. Auic .

Aurū romanū apud . A. cū. h. scribi d3
haur ut infra in ha . .

Aurū Plinius oī inq̄ auro effuso test ar
gentū uario pondere alibi dena alibi
octaua pre . in uno tñ gallie metallo
quod uocant albucarense tricesima
sexta portio iuenitur. ubicūq; una ar
gēti portio ē electz uocatur ṽḷ.

Aufegī ī regali dispōne pro aufig iueni
tur & est ramnus .

Aufim ī antidotario ulī ad purgandum
pulmonem .

Auruli apud . A. nomē pōderis & ē gra
noz ordeī nouē .

Aximo grece apud Oribasiū ca. d̄ clisse
ribus ē mordicatio .

Axiō apud Plinium est noctuaz genus
maximū cuius pluma auri mō micat

Azahasē ara . secū d̄ Io. Sera. ī vii. ī fsec
tōne nōiata kaeligēī ē mu q̄ ē meu.

Azanie pinee secundum Plinium uo
cantur que arbore ipā se diuisere .

Azarcō supra ī asfengi & . iiii. ī sirengi .

Azarascē dīc. A. uocari berberos ī secū
do ca . de amirberis. sed Step . uocat
zeresquia .

Azena ara. cōtractio ut Iohēs Sera. ca .
de sciatica .

Azerenū in tertio practice Haliabas ca .
de tertiana nō uera. trocisci iqt de be

neffegi. i. uiolaz sumātur azarenum
recentiū ṽḷ. & nō nōiāt ibi uiolas nec
benefegū quare ut q̄ azarenū sint ui
ole. sed nec grecū nec arabicū .

Azul ī tertio canōis. A. est lapis lazuli .
sed ara. scribitur lazurd .

Azez ifra ī epatica & ī hazez .

Azarascen ifra in fefire .

Azelim ifra in granū azelim .

B litteram greci uita
uocāt & ī sono. u. cō
sonantis proferunt.
Hā dicunt uasifica.
latini uero in sonū
nfi. b . transferūt &
dicūt basilica. aliter
autem greci līaz. b.

nō pferunt nisi qñ. m. aīcedit. p. tūc il
lud. p. ī sono. b. pferūt. nā scribūt āpe
los & legunt ambelos. b . uero arabes
eo d̄ modo secū d̄ scribūt ī serie sicut
latini & eūdē sonū habet. ueq; sepe si
ne uocali aliq̄ p additionē notaz ua
riatur & facit ba. be. bi. bo. uel bu. &
cetere cōsonātes eoz .

Bahar p ham alkauem arabice stercus
aiālium .

Bahar pha. arabice mare .

Bachar arabice uacca .

Babunegum iterdū Step. pro bebonigi
q̄ est camomilla scripsit .

Bablegū scripsit Step. pro belilico .

Bakcha grece uacca sic scribī & uacca
legūt .

Baccha & lauri & oliue & edere & for
te aliquaz aliaz arboz fructus dicūt
his filēs. ueq; sepius lauri & edere ali
qñ bachar inuenitur .

Bacchala iamenia Step . ē blitus ē olus

iamenum .

Bacchala benedicta Step. ē olus bñdcūz.
Bacham arabice bresillū lignum rubi
cundum quo tingitur .

Bachanō ī antidotario Oribasii electua
riuz dyabachanō expōit q̄ ē rasanus.

Bachara asayz ut qdam uolūt. sed Pli .
bachar inqt eo q̄ radices tñ odorate
est a qbusdaz nardū rusticū appellatū
unguēta ex ea radice fieri solita apud
antiquos aristophāes prisce comedie
poeta testis. unde qdam errore falso
barbaricā eā appellāt. odor ei est cina
momo proximus. gēili solo nec hui
do prouenit & ifra. sed eoz error cor
rigēdus est qui bachar. nardū rusticū
appellauere. Est. n. alia herba sic cog
noīata quā greci assaron uocāt. cuius
spēs figurāq; diximus ī nardi gñibus
qnymo assaron iuenio uocitari sic ṛē.
In hoc cōcordat cū Dya. ca. de assarō.
Ite; alibi bachar aliq ex nris pensam
uocāt ī medicie usu ē uestibus odoris
grā miscetur ṛē. post statim d' assaron
subiūgit alibi ab eo bacharis uocatur
Bacharis Dyaasco. herba est odorata ap
ta coronis . folia hñs aspera & lata in
tercisa cui uirga est angulosa. longitu
dine cubiti unius ramulis plena exas
peris. florē h3 purpureū & pinguem
& subalbidū & odoratū. radice similē
eleboro albo. odorē cinamomo silēm
locis nascitur asperis & hūdis ṛē. In
hoc ultio a Pli. uidetur dissentire .

Barob arabice oua .

Bachile ara. faba. s; Ste. bachali scripsit
Bachsis ara. buxus arbor uel ipsū lignū
Bachal arabice olus .

Bachur marina. scripsit Stephanus pro
buchormarien .

Baderugū Step. p bedarugi scripsit .

Bakle hanicha ara. olus fatuū & est por
tulaca que olus benedictū dicitur .

Bakle iamenie ara. olus iamenū est bli
tus ut patet per concordiam eius ca .
apud. A. cū ca. d' blito apud Dya .

Bakle aliendi. i. olus iudaicū expōit. A.
q̄ est herebū siue orobum .

Baladhar arabice anacardus .

Balanos grece glans est & castanea ut
apud Dya. ca. d' drisberoch q̄ ē qrcus
inquit balāi & quos sardi castaneas
aut lepomata aut iouis balanū uocāt
ṛē. A. & in uno ca. de utroq; loquitur
grecus ualāos pfer. arabs bullor dic.
Step . balani & & babalustū p bullor
dixit & alibi balustū quercū uocat.

Balanus repico Dya . est semē arboris
similis mirice & ē fructus sicut nucis
habētis itus medullā que exprimitur
& egreditur hūditas que ingreditur
in nobilibus cōfēctōibus pro oleo. nas
citur ī egipto ī ethiopia & ī iudea &
palestina ṛē. & ē granū ben a quo ex
primitur oleū dictū muscellinum de
quo Dya. ppiū fac ca. & uocat oleuz
balaninū. hoc granū est albū triangu
latum simile cartamo sed maius nec
ita oblōgū quo multi usi sunt p pipe
albo sic ipsū esse credētes. Step. balāo
miris qui est ēbelbā. i. grana bā. i. ben
Cornelius celsus glandis q̄ balanon
yrepichin greci uocant ṛē .

Balāus & ī liatigs uocatur suppoītoriū
Balana Stephanus est herba dicta he
belatribus & retilia .

Balaustia apud Dya. ca. de malis grana
tis agrestii inquit maloz granatoz
flores greci balaustio uocauerūt quo
rum alii albi. alii purpurei . alii rosei

repiūt. exsuccātur ut ypoqstidos ⁊
latini p balaustia caducū gnati acci
piūt. ego uero uidi balaustias delatas
ab egypto dissimiles nris. Cassius fe
lix ca. de dissinteria. Itē ī antidotario
ī cōfectōe saporis dīc q̄ ē flos amōiaci.
Balliotē Plinius alio nōie porrū nigrū
uocāt greci herbā frusticosā āgulosis
caulibus nigris yrsutis foliis uinciēti
bus maioribus q̄ poti & nigrioribus
grauē olentibus ⁊c. .
Balsamita sismibriū mēta aq̄tica idem
apud quosdā. arabes ītero corrūpētēs
grecū sismabar dīcūt. ubi uero exponi
tur nemē q̄ ē sismibriū falsum est ut
infra in ne .
Balsamū arbor. balsamū oleū īmo gūi
nā nō est oleū uere qd̄ pbat̄ multis
exēplis. p̄rio ex eo q̄ uidemus adhere
re labiis uulnē eius ligni a quibus
emanauit balsamū & ī aq̄ dissoluitur
Et p̄pterea dīcūt auctores q̄ facile d̄
pāno eo īfecto lauatur. Dya. uero dīc
ī aqua īiectū p̄rio petit fund̄ postmo
dū dissoluitur & totā aquā albaꝝ fāc.
& p̄pterea uocat ipsū lacrimū. & .g.
d̄ opobalsamū nā opos est lacrimus
uelut lac. & simil̄ opofici uocatur lac
ficulnē ab ipō Dya. & opii ī uoca
tur ab opos & ē diuturnitate tēpis d̄
ficatur & īduratur. hec oīa oleo n̄ cō
uēiūt. lignū eius uocatur xilobalsamū
semē carpobalsamū. g. d̄ uarsāos ara.
belesē dīc Dya. balsamus ē arbor silis
licii & ī eodē statu aut pirachantes. fo
lia habet rute filia subalbida flores n̄
caducos. nascitur in iudea solūmodo
corribus uel locis hūctis. est. n. arbor
tenera & aspior & oblōga. hec. ē in oī
bus uilis q̄ fēcari pōt. opobalsamū q̄

appellatur lacrimus est q̄ diebus cani
cularibus colligitur unguis de scissū
ra arboris supradē q̄ tā paruis locis
nascitur ut uix urceos sex aut septem
per annū colligatur quo ī loco pretiū
habet ī libra una argenti libras duas
qui lacrimus recēs nō uetus ē eligen
dus odoris fortioris nō subacidi gustu
suauis mordax & stipticus ⁊c.
Baras ara. morfea mala fere icurabilis .
Balusti apud Haliabas uocatur q̄rcus .
Baluū in secūdo canōis. A. ca. de busfuz
nō bene scriptū est. nā in ara. scribitur
balach & sic & scribitur in ca. de gal
lia p̄rio. nā duo de ipā fāc. ca. sed alcri
bitur albella. sūt dactili īmaturi .
Barba aaron d̄ iarus que & pes uituli
& dracūtea mīor. & secūnd̄ Dyasco .
cantica dicitur asiris .
Barba iouis uocāt quidā herbā qdā
q̄ oliz p̄ sticados accipiebatur. n̄c uero
cognito sticados uocant ipsū arabicū
& supradictū citrinū. h. n. capitellum
floribus plenū citrinis odoriferis. non
est. n. sticados. nā apud auctores nō ē
ei nisi una spēs que ē cognita de quo
infra in sticados ⁊c. .
Barba yrcina est planta secūnd̄. A. ex q̄
sit ypoqstidos. sed barba yrcina ē plā
ta q̄ nos rosā caninā uocamus in
cuius radice distante a stipite plante
eius nascitur fūgus cuius forma ē ac
si plures balaustias insingeres unam ī
aliam & faceres admodū baculi lōgi
tudine dimidii palmi q̄ d̄ arabice ta
rathit qui fungus confusus & expressus
sucū emittit deinde ad spissitudinem
coctus & siccatus ypoqstidos efficitur
A. unū ca. fāc in lra he. de ypoquisti
dos. & uocat ipsum herifistides. sed ī

arabico est hemfistides in quo dicitur quod est succus plante dicte barba hircina. aliud ca. facit de taratich qui est fungus supradictus de cuius succo fit ypoqstidos ut dictum est & hoc patet per Sera. ca. de barba hircina. Item aliud ca. facit. A. de barba hircina in quo loquitur de planta ipsa & mixtim & consule tam de fugo eius qui est taratich qui uocat radicem eius quam de ypoqstidos. quod autem dicit ibi quod radix eius intrat in tyriaca intelligo ypoqstidos quem putauit succum radicis nam radix huius plante dura est & ligrosa & penitus inutilis. nec mixtum si arabes in hoc & in aliquibus aliis errant qui non habent nisi a patribus nostris. Ex his colligitur quod barba hircina est planta taratich est fungus radicis eius quam ex ipsa collegi & uidi fieri. inde ypoqstidos qui est succus eius siccatus. uidetur tamen in li. Dya. ca. de ciseos que est edera error manifestus. nam circa mediu post uirtutes edere ipsius nascitur igitur circa radices eius ypoqstidos qui multi uocant abritio uel quatinos silis rose fide cuius una pars ruffa est & altera alba. hec traditur & exprimitur sicut accatia tamen hoc manifeste falsum est quod planta ypoqui stidos non est edera nec spes eius. deinde sequitur alia falsitas. Est inquit altepe genus edere quam multi antigon uocant. fructus est filis supradicte. sed hec longiora folia habet & integra & nescio quam pinguedine super folia tamen & dicit illam pinguedinem esse laudantem tamen. in hoc uerget dicitur quod est de genere barbe hircine & habet folia longiora & nigriora cum humiditate tenaci que est materia laudani. sed non est edera nec spes eius. Idem error apud. A. in ca. de cussis quod est edera ubi

confundit & ca. de laudano. ueritas horum patet apud Sera. qui facit separata & distincta capitula de omnibus tribus Dya. ca. de ypoqstidos dicit quod nascitur ad radicem herbe cisse. forte propter conuenientiam huius nominis cissa que est edera contingit supradictus error. Erroris supradicti causa fuit similitudo nominum. nam Dya. in primo libro. cissa inquit qui multi cistero uocant tamen. nascitur circa radicem eius ypoqstidos tamen. & infra. est altepe genus huius cisse qui multi anon uocant tamen. de hac colligitur laudantem. & sic istud ca. de rosa canina non est de edera. sed in secundo libro cissos & est edera multe sunt species eius sed genera tria tamen. presequitur de edera & sic patet quod propter nominum conuenientiam iuncta fuerunt ca. utriusque in unum quod satis preperam antequam uenisset ad manus meas uerus Dya. ut patet per supradicta.

Barba siluana dicitur quod est plantago agrestica quod solum in aquis nascitur cuius folia sunt oblonga in acutum tendentia erecta super aqua filia foliis minoris plantaginis nisi quia non sunt ei coste apparentes sicut plantagini in dynamidis scribitur ualere ad ipiguanandum.

Barbar nomen est emplastri scripti in antidotario uli.

Barbascus flomus apud Dya. uerbascum ut Plinius taxus barbascus. molea ut quidam herba luminaria uel lucerna lis seu uerdatia ut gallici cuius secundum Dya. tria sunt genera masculus & femina & atrialis. ab. A. uero busius dicit sed in arabico busiri scribitur sed infra in ta & flo.

Barcanchara dixit Sereptus. putreo grece uocari & est piretre sed infra in hakar karaha quod est ipsum.

Barface infra i uesafa .
 Bardana lapago maior psonatia idem
 secūdū expoitiones antiquas .
 Bardenebia in regali dispositōe Hali
 a liqñ p mellissā inuenitur .
 Barocha sic uocat Macer mellissā que
 grece mellissophilos dicitur .
 Barceguarsem ara. capillus ueneris &
 dic. A. q. est coriandrū putei. & pscie
 dr barceguarlez. syriace capillus por
 cinus. ara. capillus algol. a Dya . uero
 adiātū siue pollicitricō dr ut supra i ad
 Baruli uocātur pustule que appent i fa
 cie maxime iuuenū que yontos dr .
 Basal ara. cepe Step. basalū scripsit .
 Basal azir. i. cepe azir. dr qua. A. ca. ppri
 um fac ubi dic q. est sicut sqlla. & po
 nitur loco eius qñ ipā nō pōt haberi.
 Bafed ara. corallus. bafed idem .
 Basilicon q. grecus uasilicon profert re
 gale i terpretatur seu impiale. nā gre
 ci uasilea regē seu impatorē dicunt
 ozimū apud latinōs dr. multas habet
 species de quibus infra in oz.
 Basilicon unguentū regale & est fetra
 pharmacum .
 Basilicon eutoraticon plāta q. Dyasco .
 medicō de qua ifra in me .
 Basilicon apud Dya. multi ameos dicūt
 Basilica serpētaria dr dracōtea colubri
 na secūd quosdā. neq. aliā colubrinā
 uidi depictā in libro antiquo .
 Basilica & ab antiquis gētiana uocaba
 tur i libro ātīquo dr simplici medicia.
 Bafion Step. est herba que atanauissā
 uocatur .
 Batat ara. uentus :
 Bat ara. anas .
 Batay ara. eminentia qdam carneā in
 vulua quarundam mulierū que aliqñ

in tantū magnificatur ut sit uelut uir
 ga uiroz. landicā mulio uocat .
 Bateca ara. melo magnus uiridis que ā
 guria a quibsdā dr uel alius melo q
 apud tunecim uocatur sic .
 Batim apud Dya. multi dictamē uocāt
 Batitura seu squama metalloz dicitur
 grece lepidus. ara. uero tubel .
 Batī uel botim arbor terbetine ut ifra .
 Batrachos. g. rana uel uatrachos ut ipī .
 Batrachi campice agredine rane parue
 uirides agroz .
 Batrachion inde a rana apiū raninū dr
 secūd Dya. batrachion ut infra .
 Batraxion Step. uardelheb & ē quēgeū .
 Batus grece rubus ferēs mora que bati
 dicitur. & batū secūd Dya. quidā ele
 nium uocant que ē enula sed flō .
 Bauria pastinacha .
 Baul arabice urina .
 Baurach ara. ē q. grece dr affronitrum
 & est spuma nitri ut apparet p cōcor
 diaz. A. ca. de baurach & Dya. ca. dr af
 fronitro nitri & baurach rubeū infra
 in nitro .
 Bazaracaton arabice psillium .
 Bazarakitē arabice semen lini .
 Bazaredū scripsit Step. pro bezard & ē
 galbanū & infra in bezard .
 Bdela grece sāguifuga .
 Bdeliū Plinius in bactria nascitur bdel
 lium notatissimū cuius arbor ē nigra
 magnitudie oleē foliis roboris fructu
 caprifici cuius gūi alii pcon appellāt
 alii malachin. hoc nomē arabes imi
 tātur. nā dicūt mokl alii maldacō. ni
 grū uero & in offas cōuolutū hadro
 bolon. eē aut debet trāslucidū. simile
 cere odoratū & cū fricatur pingue
 gustu amayz nascitur i arabia. idiaq

& media ac babillone aliq barthiciū
uocant ex media auctū facilius hoc
& crustosius amariūq; & gūosūq; rē.
Dya. in armenia nasci dīc laudat que
lucida subalbida lenis eq̄liter cerea
& que facile molliū pīguis ut 'crisō
cola mūda a ligno & sordibus amara
odoris boni in fumigatione h3 odorē
blactebizanzie . ex india aut affertur
sordida nigra maioris glebe odorem
asfalti hīs rē. A. distignit iudaicum
& methium .

Bebonigi apud A. camomilla :

Bechas Cassius felix ca. de tussī hūida
antiquas inq̄r tussēs quas greci chor
nias bechas uocant rē. Inde xerobec
has tussis arida & inde pillule bechi
chie que ad tussim fiunt .

Bechion apud Pliniū uocatur salua eo
q̄ tussī cōferat. duo eius genera scribit
domesticā & siluestrem. sed aliā plan
tam uocat Dya. bechion Dya. aut po
tion aut peritō uocat. folia hīs edere
silia vi. aut vii. sed paulo maiora que
circa terrā fuerint alba sunt supiora
aut angulosa & uiridia sūt & multa .
astā hīs duaz; palmar; florez; uiridez;
habēs ibi nascitur hec asta ipā tenuis
est ita ut uix uideri possit sed nec flo
rem putatur hīc. quia florē suū n̄ diu
tenet. radix est illi tenuis & iūtilis a
quosis locis nascitur rē.

Bechion apud Step̄ est meschaitrame
fir & est diptamus .

Bechiar uel bechur expōit̄ apud Ha
liabas q̄ est tapfia & addit & A. quid
agrestē rutam. hic error infra ī tapfia
declarabitur .

Bedarūgi dīc. A. q̄ est ozimū fluuiale
& q̄ qdā dicūt q̄ ē bederambia idest

mellissa isra ī ozimo .

Bederēgū scribitur ī ara . bederāiue
& ī pāegni scribitur bederābina & ē
mellissa .

Bedeoard ara. expōit Cōstāri. q̄ ē odor
rose. quidā crediderūt q̄ eēt spina. qd̄
siliis rose q̄ grece dī cinosbatus accipi
entes quādam globū siliē spōgie ī ipā
spina nascentē itra quē iterd̄ uermes
iueniūtur. sed ueritas ē q̄ bedoard &
spina alba q̄ achātis leuce apud Dya
uocatur sūt idē. q̄ nō credit legat ca .
A. de bedegard cū ca. de achātis leu
ce & uideat que ī Sēra. ca. d̄ bedegard
Item. A. ca. de spina alba in secido in
lra scin. est iqr bedegard. Item id̄ dīc
ī ca. d̄ bedegard & dīc q̄ est siliis alba
sechen albe. & Dya. ca. meleonte albe
quare ut q̄ haselē ara. sit cameleōra.

Beduster apud Abenmesue herba quā
ignoro. lumdebeduster. i. testiculi ca
storei. Vñ Hal . tertio pratice ponēs
p̄fectōez anacardinā dīc iūdebeduster
& A. qnto & Sera. ī breuiario ponūt
ad lra3 expōitōez p̄fectōis anacardiē
q̄ pōit Mesue & ubi Mesue pōit iun
d̄ beduster ipi ponūt castoreū . & A. ī
synōimis in lra. z. dīc zūdebeduster. i.
castoreū & in synōimis Mesue dī be
duster. i. castoreū. uide infra ī gēdebe
duster. un̄ uidetur aliud esse beduster
a gendebeduster .

Bendocum infra in geloum .

Been est radix que d̄ armenia d̄fertur
& est d̄ eo albū & rubeum .

Beherēgi dicebat iudus q̄ est spēs gen
semin seu zambach .

Bellaria seu genicularis latine plātam
q̄ greci linchis uel linchithis uocant
secūd̄ Dya. d̄ qua isra in li .

Beledaz pro beledar scripsit Stephāus
& est anacardus .

Belesem arabice balsamū .

Beliligi arabice belirici emblici & bel
lerici apud arabes iter mirobalanos
nō cōputātūr . & iō faciūt ea. eoꝝ sep
ata a mirobalanis .

Bellis Plinius in pratis nascitur flore al
bo aliquatenus rubēte ꝛꝫ .

Belulidus apud Iohēz Sera . in septimo ī
cōfectione dcā alibisulidus uoluit dice
re physalides & est alkekēgi ut īfra
in fi .

Ben ara. est granū q̄ Dya. uocat balāus
replico a quo exprimitur oleū de ben
q̄ est muscelinū uocatū de quo supra
in bal .

Beden Iohēs Sera . in septio ī quadam
decoctione ad palisim expōit q̄ est ra
dix keiri .

Benefigi ara. uiola. Stepha. benefegum
scripsit .

Benerguaridē in secūdo canonis . A. est
dictū filieguaridē & sūt scarabei q̄ na
scūtūr ī balneis ut dixit mihi arabs

Benedcā planta ē d̄ qua Butāicus capi .
fāc q̄ nascitur ī locis agrestibus siluo
sis & humectis .

Benedach ī septimo Iohīs Sera . ī cōfec
tione trisere maioris ē semē granato
rum siluestriū & sunt gna kilkil .

Bengi arabice iusquamū Step. benegū
scripsit .

Benechest & aliqñ famacheft cōrrupte
agnū castum uocant arabes .

Benniegi ara . panicum. ut in libro de
doctrina arabica .

Berberi dicūt ara. amiberberis arbor ei
us uocatur zerarsch & g. oxiachatū .

Berigil ara. petroselinū ut in li . d̄ doc

trina ara. aliter aut apud . A.

Berbena uel uerbena seu ueruena peri
stereon . i. colubaria grece & gerobata
nū sacra herba que sanguine . i . sancti
men antiquus dicebatur eo q̄ pagani
ī sacrificiis & oibus expiationibus ea
utebātūr . Plinius hāc legati ferre ad
hostes solebant . hanc iouis ara uerri
tur domus purgātūr lustraturq̄ . Gene
ra eius duo sūt foliosa q̄ seinaꝝ putāt
masrarioribus foliis . ramuli utriusq̄
plures tenues cubitales folia mīora q̄
q̄rcus gratioraq̄ diuisuris maioribus
flos glaucus radix longa tenuis . nasci
tur ubiq̄ ī planis aquosis utraq̄ eius
dē effectus ē ꝛꝫ . Dya. duo fāc ca. unū
incipit gerobotanū . aliud peristereon
d̄ quibus iiii . nō sunt idē gerobotanū
q̄ ē berbena & peristētiō . nā in uero
Dyasco. diuersa ca. scribūtūr & in for
ma & in uirtutibus ut in suis locis of
tēdetur sunt diuersa .

Berēgesif expoitur apud . A. flō q̄ ē ab
rotanū . ipē nāq̄ aliud fāc ca. de abro
tano diuersū ab eo & in natura & in
opatoibus . ueritas ē q̄ berēgesif ē ar
temissia . nā ī sexro d̄ simplici medici
na Gali . exponit q̄ . g. d̄ artemissia
porro si opas ca . eius cū ca. d̄ artemis
fia apud Dyas . uid̄bis q̄ idē dñt apud
Haltabas in secūdo practice berēiafistū
scribitur & alibi bereniafeton .

Beriliē ara . est piscis stupefaciēs dictus
torpedo ut apud . A. capi . d̄ stupore .

Berilori Iohēs Sera . in septio ī d̄coctōe
ad palisim ē a fenula & utrūq̄ ignoro
herba tamē ē & forte ē palis . nam
nomē ad id uergit nā arabes . b. pro . p.
lra qua carēt sepius ponūt .

Berillus lapis de genere cristalli obscu

rior eo .
 Berchidies in tertio. A. ca. de cōgelatio
 ne lactis i mamillis . Paulus in eodez
 medicamine pdiciados scripsit & sic
 uoluit dicere. A. b. pro. p. ponens & est
 paritaria ut infra in. p.
 Beronice p uernice. aliqñ in antiquis li
 bris iuenitur .
 Berseosec apud. A. scribitur in arabico
 capillus ueneris .
 Bersesefanū scripsit Step. i synōimis &
 alibi bersafanū p bersceosec .
 Bertal arabice pascet ut i libro d' doctri
 na arabica .
 Bertanich apud. A. in secūdo est beto
 nica apud Dyasco .
 Berciticon grece uel ut ipi uercitico pis
 cis dictus turdus .
 Bestesse pro bistesse q est macis scripsit
 Stephanus .
 Besed arabice corallus. miratus sum. A.
 uerba i tertio ca. de solutiuis podagre
 circa finē ubi pōit medicas āni. si que
 recipiuntur āno toto assidue medica
 men inqt albesed secūd' sermonē qui
 extimaui q sit alkeiri rubei floris q
 ibi & supra uidetur ignorasse q besed
 sit corallus ut ipsū noiauit i secundo
 ca. pri o. silē & medicāz scripsit Alex
 in simili cāu. & uocat Dya. corallion
 & pōit corallū. A. uero exponit q be
 sed est illa alkeiri .
 Bessagū scripsit Stephāus pro bisbegi q
 est pollipodiū .
 Besulidus arabice ppsalidos greco iue
 nitur alicubi & est alkekēgi .
 Beta uel bete bleta scla Plinius alia cā
 dida alia nigra alia siluestris q limo
 lion uocāt alii coloydon multū mōri
 bus tenuioribusq ac dēsioribus foliis

xi. sepe caulū q. Itē alibi. g. duo gñā
 faciūt nigrā & candidā quā preferūt
 pcilūmi seminis appellatq siclon .
 Betōica aliqñ uetōica grece dī cestro q
 nomē arabes corrūpētes dicūt castra;
 Dya. cestron q appellatur pŷceotrip
 hon. qā in frigidis locis nascitur. hāc
 romani uetōicam uocāt. herba ē astā
 habēs tenuē lōgam unius cubiti & q
 drā. folia lōga & tenuia similia drio
 obrotūda & diuisa odorata & maiora
 ad radicē folia ifinita. semen eius ut
 spica hētur silē tinbere folia eius col
 lecta siccātur q usui necessaria sūt te
 nues hz radices sicut elleboz. q. Ste .
 in synōimis .
 Betoni quid est spēs bestanaberasi & ē
 spēs hemasi nescio qd dicat si uoluit
 dicere hemaze q uocauit acetosa non
 bñ dixit infra i uetōica Butanicus sub
 noīe hoc betōica ca. ppiū facit .
 Bezard est ara. oīs medicā liberatiua a
 ueneno. nos aut ppiū uocabulo hoc
 significāte carētes tyriacā uocamus .
 bezard & uocant iterdū galbanū pp
 extollētem eius uirtutē cōtra uenena
 q patet per. A. in descriptione secūda
 tyriace & Iohēs Sera . i descriptione
 tyriace uocatur . nihilōinus apud eos
 ppiū noīe keurie uocatur & bezard
 uel bezahar qdam lapis multū carus
 regibus ut i Sera. iuenis. putāt autem
 aliqui hūc lapidē eē qui gñatur i ocu
 lis ceruoz i oriēte q cum serpētes co
 medūt ut d'ponētes seniū foriores si
 āt irant flumē ibiq morātur i mersū
 usq ad caput tādiu quousq sentiunt
 uenenū uirtutē superatā . interea la
 crimā emittūt q coagulata in oculis
 interdū usq ad magnitudinēz nucis

desiccatur donec cadit cū flumē exie-
rit & sic iuenitur. & hic dī oīz uene-
noꝝ tyriaca .

Bezel ara. est pforatio uentris ydropico-
rum ut Iohēs Sera. ca. de ydropisū ali-
qñ p ipō istrumēto pforādī repitur .

Bezer achathime scripsit Step. p p̄silio su-
pra in ba .

Bihar ara . puto q̄ sit cotula & est dcū
oculus uacce q̄ apud Dya. uocatur bu-
talmos de qua infra .

Biblus papius quo antiquitus carte li-
broꝝ fiebant inde forte biblos & bi-
blion q̄ est liber grece .

Bichy grece uel bechi tussis .

Bichycon grece cōfectio ad rūsū inde
pillule bichichie ut supra i be .

Bidella sepe pro bdellio in antiquis li-
bris iuenitur .

Bifere dñr arbores q̄ bis āno fructiferāt

Bilomō dīc. A. & Plinius q̄ est alfarfa-
gi siluestris & ex titimallis & dicit
glosa q̄ ē portulaca hñs lac. farfagi re-
uera est portulaca pprio nōne. q̄uis
apud. A. & uocetur bacchlanicha ut
supra quia duo sunt eius nōia duo fa-
cit de ipā capitula .

Bimio est spēs napi ut isra ī napo .

Birenū uas ē d' lapide. s. lebes substinēs
ignē ī secretis Ga. ī descriptione rob
de fructibus .

Bisalon grece seu uisalon regula later
liber de doctrina greca .

Bisara in ātidotario Orbasii in cōfec-
tione dyarūdinis q̄ uocat dyatimiras
inqt bisare q̄ alii armolā uocant. alii
rutā agrestē tē. Itē. Alex. ca. de squi-
nātia bisare quā qdā harmola uocāt
qdā rura agrestis & ē idē nomē cū ue-
lala apud Dya. sed corruptus .

Bisbeigi ara. pollipodiū bestagū. Step.
scripsit .

Bisbese ara . macis Step. bisbasse scrip-
sit .

Birhath expōit Auic. q̄ ē uirga pastoris
quam scies. isra in uī .

Bitumē iudaicū dictū eo q̄ in iudea iue-
nitur. s. in stāgno q̄ mare mortuū dici-
tur in qd' igreditur flumē iordanus
sicut p̄s p Sera. & ipsum ē spēs napte
ut p eundē patet & p cōcordiā. A. ca .
de petroleo q̄ ē napra hec dī asphaltū
& stercus d' monis supra ī aspa .

Bissum ī regali dīspōitione Hali cap.
d' uenenis est napellus apud A. & dī
arabice bix .

Bix nāq̄ expōit ab . A. napellus. duo
facit ca. de ipā. unū napellus icipit. ali-
ud napellus moys. sed in arabico bix
minus scribitur .

Blactaria Plinius est filis uerbasco que
sepe fallit p ea capta foliis mius cādī
dis cauliculis pluribus flore luteo hec
abiectas blactas in se contrahit ideo
rome blactaria dī .

Blacte bizzatie sūt coop̄toria ostracoz
marinoz similiū limaciis. & sūt filēs
ungulis & p̄pea uocātur ara . adfari
altaib . i . ungule oderifere. albe sunt
meliores infra ī profira .

Blactini ī quodam ātīquo ātidotario ī
uenio expōituz purpurea. grece blacti
nō est purpura .

Bledīū secūdūz Dya. qdā pulegiū uoca-
uerunt .

Belesaricō grece secūd' Theodoxe Prif-
cianū est ramūculus uiridis .

Blesarō xistu apud Paulū ca. de tracōa-
tibus istrumētuz ad scarpellandū pal-
pebras .

Bleta sicla beta.

Blitrus secūduꝝ. **A.** est olus iamenū gre-
cus uliton uocat .

Boarā ara. tyris liber d' doctria arabica
Boarehna. cristallus .

Bobles. Steph. est bulbus besbesū & est
basaleus .

Boblos emericos idē **Step.** caranmerua
est bulbus uoicus

Bolbos grecus dicitur uoluos est bulbus &
exponit q' est spēs cepe .

Bolena in antidotario uli exponitur q' r-
cus nouella .

Bolites. g. boletus fungus s; uolitis dicitur .

Boni ara. bubo . **A.** amohach alia eius
species .

Bombax grecus bombix dicitur uel uoix
bōbix & uocatur uermis q' facit sericū .

Bonades uel bōiades ī antidotario Ori-
basii in antidotario magna exponit q' est
semē apii .

Bondoch ara. auellana .

Bomon **Step.** est raselthageli & sonat ī
arabico caput perdicis .

Borago herba nota cibo apta & medi-
cine & flos & folia & semē. bugulosa
dicitur spēs eius siluestris. nō repio aliquē
auctore autēticū facientē ea. d' utraq;
si scribit de una nō scribit de alia .

Borax capistꝝ auri uocatur. ara. tīcar .

Borecha armini p baurach armēi **Ste.**
scripsit. & aliquando boracū iuenitur
ab eodem pro eodem .

Borith herba fullonū saponaria d' qua
paniculos faciūt quos herbaricos uo-
cant. & siccāt eos & p sapone utūtur
S. Ieremias si laueris te nitro & multi-
plicaueris tibi herbā borith macula-
ta. es tiquitate. t.

Botani seu uotani grece planta :

Botin ara. ē arbor grani uiridis apud
A. cūius gūi ē terbetina q' dicitur glucētē
albori nō alboatiū ut pleriq; legunt ē
terebintus arbor .

Botrachion grece s; uatrachion pferūt
idest rāinū. nā uatrachos rana nos ra-
ninū apiū dicimus herbā sceleratam
Dya. huius spēs sūt q̄ttuor . Vna q' fo-
lia habet coriādro silia. sed latiora &
pinguiora & alba florē mellinū & ali-
qñ purpureū. Cūrgā nō longā. radiceꝝ
albā nō amarā silia sicut eilebori. nā
citur locis aquosis. hec scelerata dicitur .
Secūda est lōgioris tyris & foliis hir-
tis multis locis icisis. gustu acerrimis
hec multū in sardia nascitur q' apiū
agreste dicitur. Tertia est folia habens
puissima uel breuissima tetri odoris
atq; icēdiosa cū floribus aureis. Quar-
ta spēs florez habet lactēū. Altez ge-
nus est que structicē dicitur. nascitur locis
sabulosis & in cāpis arenosis. radix ei-
us articulo est silis que radiculas pau-
cas & nouissimas habet rē. s; Plinius
ranūculū uocamus q' greci botrachio
Genera eius q̄ttuor. unū p̄gioribus
q' coriādri foliis & ad latitudiez mal-
ue accedentibus colore liuido caule
alio gracili & radice alba. nascitur in
limitibus hūidis & opacis. alteꝝ soli-
osus pluribus folioꝝ icisuris aliis cau-
libus. tertiū minimū est graui odore
flore aureo. quartū simile huic flore
luceo rē. hec herba apud **A.** uocatur
kebikegē :

Botrion grece uocatur priā spēs ulceꝝ
oculi a paulo distinctoꝝ & in cornea
cauꝝ strictū & mūdū. secūda dicitur
moma latius supiori mīusq; p̄fundū
tertia dicitur argemō in circulo oculi

occupās de pupilla & cōiūctia. q̄rta d̄r
epicauma ē ulcus sordidū & rabidū
hoc Paulus sed demostenes ut īfra in
ulcus .

Botrix apud. Dya. uocatur ambroxia a
q̄busdam ca. de ambrosia & ca. de bo
trix. botrix inq̄r herba est fructicosa
tota sp̄sa sup̄ terraz colorē mellium
h̄ns p̄ interualla furcata. uirge ip̄ius
in oībus ramis sem̄e plene sūt. folia
habet silia itubo agresti cū maximo
odore & bono. unde multi p̄ suauita
te odoris rebus aliis eā adiungūt. nas
citur in locis cultis & pascuosis ⁊. Pli
nius idē & ultra īuenitur in torrētū
ripis .

Bracteos ḡce sauia ut macer īracteos
grecus .

Brancipathos dūt greci pro morbo .

Branhiasis grece raucedo .

Bradipora. ḡ. ḡnantia poros dīc Oriba:

Brasica ut uoluit qdā est caulis nō trāf
plātatus. uñ Dya . oēs sp̄s eius sic uo
cat. Macer caulis romana grecoz bra
sica lingua ⁊. multe sūt sp̄s. Plinius
brassicam greci in 3. sp̄ties diuiserūt
crispam q̄ selinaculā uocauerūt a fili
tudie folioz apii. alterā eliā latis fo
liis ex caule exeuntibus uñ caulodem
qdāz uocauerūt. tertia ē pprie appella
ta karābe tenuioribus foliis & simpli
cioribus densissimisq̄ amarior s̄ effi
cacissima. Cato crispā maxie pbat de
ide lenē grādibus foliis caule magno
& ita siluris siue erratica. aliq̄ p̄tean
uocāt inimicissimā uino q̄a precipue
uitē fugiat & si nō possit fugere īmo
ritur. folia habet bina rotūda parua
leuia plantis oleris similior cādidiōr
satiua & īfuriōr ⁊. plures alias Dya.

alibi describit. uide q̄ asuprapoita ter
tia sp̄e q̄ karābe uocat arabes caulem
corūb uocant. lappana & Plinius īter
siluestres brassicas asserit de qua īfra
in la .

Brata arbor Plinius in helimeos nascēs
cipresso filis exalbidis ramis iocūdi
odoris ut odor cedri accenso ligno ⁊.

Bregma capis grece occiput Oribasius
ca. de dolore capitis sicut & expoītur
in li. d̄ doctrina greca īterdū p̄ cōmīf
sura ipā occipitis poītur. Demostenes
uero ca. de piquissimo faciōe medici
nam capis dīc sic uocari .

Brequegon Step. an̄spica īfra ī precoq̄ .
Brioteris Dya. nascitur in locis algolis
radix est eius aspa & stricta & sibi co
herēs gustu dulcis .

Brion herba est duoz cubitoz lōga uir
gas multas & tennes h̄ns in quibus fo
lia nascūtur lepido silia. mollia & al
ba & in sūmo uirgatz p̄fert semē flo
rem albū habens .

Brīo Theodorus Priscianus li. d̄ simpli
ci medicina uocatur inq̄r stāgnus in
quercubus aut populis albis ⁊. Plini
us libro. 13. brīo populi albe optia &
circa gnidū aut cariā ī sitientibus aut
siccis asperisq̄ secūda in litia cedro ⁊
uidetur usnee. d̄ hac Step. brīo sp̄gi
con a sena & expoītur q̄ est muscus .

Brīo maritimū Dya . sup̄ saxa & testas
in mari altā h̄ns mīorē & stipticā ⁊.

Brīo preterea expoītur in li. de doctrīa
greca q̄ est alga. & alibi ibidem q̄ est
muscus. Plinius in libro xxvii brion
marina herba est nō sine medicamīe
lactuce foliis filis rugosa ueluti con
tracta sine caule ab una radice exeū
tibus foliis. nascitur ī scopulis maxie

testisq; terra cōprehensī s̄. Dyas.
licena q̄ supra petrā humidā nascitur
brion est s̄. Et sic hoc nomē tribus re
bus uidetur cōuenire isti plāte marie
& q̄ uidetur usnee & alteri plāte pri
mo a Dya. descripte . Ste. briō talassa
est thalelebum marinū & est muscus
nam ī . A. est ca. d̄ musco & in arabico
scribitur thaleleb. scripsit Ste. bryō qa
est a greco scriptū p. y. psilo q̄ semp p
y. accipitur .

Brionia iā supra ostensū est q̄ est uitis
alba q̄ grece d̄r ampellos leuce .

Britanica. Dya herba est folia h̄ns filia
lapatio agresti sed nigriora & lanosa
gustu stiprica hastā lōgam radicē par
uam . Plinius folia habet longa nigra
& radicem nigram flores iubones uo
cant. ī britania fuit prius inuenta. hec
apud . A. bertanich uocatur libro secū
do. liber āticius hec ead̄ & ultra ī lo
cis nascitur montuosis humidis & ar
gillofis & aspis . dāofamos aqbudā
d̄r. Butanicus britanicā uocat ī modū
laetuce crescere dicit .

Brochiron & uroco grece pars gutturis
uel cāna ipsa pulois Paulus ca. de spu
to sanguinis & ifra ex pulmone autē
aut ex uroco facti s̄.

Bromi grece auena q̄ uoromi liber de
doctrina greca .

Bromos plinius semē est herbe ferētis
spicam nascitur iter uitia segetis aue
ne genere & folio & stipula triticum
inmittatur ī cacumibus depēdentes
paruulas ueluti locustas habet semē
utile ad cathalpsimata s̄. Stepha .
bromes ē hamemanum mastum .

Bromum dñe romani spūa. Dya secu
dam spēm altiori q̄ ē spuma maris

dicite plenam esse bromo . Allexāder
ca. de dissinteria qñ ingt cū ea febris
adeft ulcera ī bromi dātur & sordidā
tur s̄.

Broncoceleō . Cornelius celsus sic uocāt
greci tumorē crescētem inter cuten &
tracheam arteriam .

Bronchos grece brāchus. scribūt tñ urog
chos nam gauma lra añ chi quod son
at. ch uoces . n. līttere assumit .

Bruchuli ī tertio libro Almāforis ca. de
sale cōditis ē spēs locustarū qui aliqñ
in tātum abūdāt in terris arabū q̄ ter
ram tegūt & fruges comedūt & her
bam q̄r cōtra eos cōgregātur sicut in
exercitum ipsēscq; colligunt & come
dunt falsos & insulos .

Brumaria apud dya. uocatur plāta dcā
ab eodem lētopodiō uel leucopodiō q̄
A. uocat artāita ifra ī le & supra ī ar.

Bruonthalasū Stepha. ē thalelebus ma
rinum. uoluit dicere briō & ē muscus
maris .

Bubanus ī secūdo p̄actice Halyabas p
olibano scribitur .

Bulus grece napo .

Bublotē apud Dya. marubiū nigrū .

Bubonocelō uocāt greci qñ īguen uarici
bus īplicatur Cornelius celsus.

Buboniō Step. est hercomū infra in hā
tomen .

Bubonocilli dñr secūduz paulū habētes
rupturaz inguinis .

Bubon. g. inguen li. de doctrina greca
uuon .

Bubo d̄r apud nos apā ipius inguinis
Bubugi radix in secūdo p̄actice Halia
bas cap. de radicibus expoitur q̄ est
radix capparis .

Buburifmus Allex . ca. de dissinteria ē

rugitus īreſtioꝝ & eſt nomē fiſticiuꝝ:
Buchor ara. uapor ſumigiū .

Buchormariē eſt dcū uapoꝝ uel ſumigi
uꝝ mariē. A. dīc q̄ eſt artanitha īn ca .
de artanitha. ſed q̄ nō ſit appꝝ p hoc
q̄ dictū eſt ſupra ī artanitha & p Al
māſorē ca. de applīa. ī clīſteri nāq̄ q̄
fāc ibi ponit arthanitham & buchor
mariē. apud Sera . uero buchormariē
eſt ciclamen .

Bucerō apud Dya. multī inq̄t farinā ſe
nugreci ſic nomināt. ſed Plinius buce
ron uocari dīc ipm̄ meī ſennugrecū &
eſt dictū bouis cornū ad ſilitudinē re
caꝝ eius ad cornua bouꝝ .

Budereg ca. īn Sera . tricēteſimo qn̄qua
geſimo nono .

Buderegi apud. A. eſt plāta q̄ Dya. eril
mon uocat & eſt ſilē cruce de q̄ infra
in er .

Bugenis ſic ſcribitur īn ſecūdo. A. ſed īn
ara. ſcribitur buyanis infra q̄. y. lſa ē
uocalis & per ſe ſyllaba eſt penceda
nū ut pꝝ p cōcordiā illius ca. īn ca. de
paucedano apud Dya. & Sera. ex dic
tu Gali. & uocatur apud Sera. herba
tuz .

Bugloſa grece dictū bouis lingua Plini
us euſtrofinū dī infra ī eu .

Bugloſſon grece piſcis dictus ſolea .

Bulbus ſecūdū Dya. duas hꝝ ſpēs differē
tes colore. dīc q̄ rubens eſt bonus ſtō
& amarior eſt melior. ābe ſpēs come
ſtibiles. &. A. dīc q̄ eſt cepe paruū q̄
comeditur. Itē Dya. ca. de cāna ubi dī
cit q̄ radix eius cū bulbo extrahit ī
fixa corpori. A. dīc cū cepe ſilueſtre q̄
re bulbus uſ cepe ſilueſtre . Itē Iohēs
Sera. ca. de augētibus ī coyū dicit q̄
eſt cepe cāpeſtre. T ādeꝝ. A. ſuo ca. cōa

tur ipſū notificare & nō uſ plene ſci
uiſſe quid ſit . Plinius īquit gñā greci
hoc fecere buluinēſeraniō ptyō acco
ogīa egylippas his erichio ꝛꝛ . Et ex
libro Alhaui buberigi inq̄t hꝝ cepas
paruas ſilēs cepis croci folia ſilia foli
is porroꝝ flores ſilēs floribus uiole
ꝛꝛ. nec per hec noīa ſcio qd ſit pprio
noīe bulbus . Apud Pliniū uero ſepe
uocatur bulbus oīs radix rotūda ſilis
cepe .

Bulbus emeticus q̄ eſt dictū grece uomi
cus eſt narcīſcus ſecūd' Dya. ca. d' nar
ciſco. Itē ab eodē uocatur bulbus eme
ticus qdā plāta q̄ noīat hermocales .
Item alius bulbus metepſicus Dya .
quē nauſeatilē uocat folia dura ſilia
bulbi noſtri q̄ ī uſu eſt hꝝ ī quo fruc
tice ē bulbus niger ꝛꝛ .

Bulognū apud Dya . dī mādragora a q̄
buldā .

Bule īn ſecūdo canōis. A. ſic ſcribitur ſꝝ
īn ara. bel & ſūt tres medicīe. ſ. ſel bel
& ſel q̄ ſimul apud Sera. deſcribūtur
& ſūt fructus idie .

Bulimos uel uulimos dīc grecus. nos ue
ro bolīſmū dicimus & ē fames uaciā .
Buloboz Paulus ca. de fractura aurium
Bulot ara. glās & ſecūd' eos caſtanea &
eſt ſpēs eius .

Bulengi ī pratica Haliabas ē abſcīthiū
Bulunge ara. cicōia .

Bumas Strep. ē lertū agreſte & eſt rapa
agreſtis . ſed puto q̄ uoluit dicere bu
bas ut ſupra qd' eſt napo .

Bumelia ſecūd' Pliniū uocatur quedā
ſpēs fraxini .

Bunca ī li. tertio Al māſoris ca. de aro
matibus eſt qd' A. bunchū uocat pro
lixiuſq̄ ca. facit & dicit. q̄ ē res d' lata

de iamē. i. arabico tñ scribitur būcheū
Bumō Dya. aut actiō dñt hastā habet q̄
drā & longā digiti grossitudiez hñs fo
lia mīuta ab apio sicut coriādyz flores
sicut anetū. semē odoratū sicut iusq̄a
muz sed mīus r̄q̄.

Bupleurō Plini. i. nūero herbarz sponte
nascētū hāc greci hñt caule cubitali
foliis multis longisq̄ capite aneti. latu
datū in cibis ab y. i. medicia a glaucō
ne & nichandro. sonat in greco bouis
costa.

Buprestis est aīal razē in ytalīa silimūz
scarabeo lōgi pedū fallit iter herbas
bonē maxie. unde & nomē adiuenit
deuoratūq̄ tacto felle ita inflāmat
ut rūpat r̄q̄.

Buprestin & uocat Plinius plantā que
quāuis a grecis in cibo laudetur bonz
tamē est uenenū.

Burachū i. practica. Haliabatis pro bau
rach scribitur.

Buraket ara. anas que & bac dr̄ apnd. A
Buranie Iohēs Sera. ca. de moribus ue
nenosoz expōit q̄ est alfesire. ergo est
uitis alba.

Burdi ara. expōitur apud. A. q̄ est papi
rus. nec est putandū q̄ sit papirus d̄ q̄
libri frūt. sed est plāta aquatica uelud
iūcus latus quo faciūt arabes sestario
la pua ubi spēs inuoluūt que sestaria
dicūt kirtes. antigrus tñ ex eo siebant
carte ad scribendū. Et ego uidi Rome
in monasterio antiquo priuilegia &
alia istrumēta in his cartis scripta. ex
tendebātur nāq̄ dilatati & suppone
bantur series una p trāuersū. alia per
longū & liniti quodā gluctine cōpri
mebātur in tātū q̄ ad tenuitatē cartā
rū redigebantur. de qbus cartis de pa

piro qui fuit materia eayz & d̄ glucti
ne eayz & de mō faciēdi Plini. longū
sermonē scripsit i. li. i. ca. de papirus
In Halaui dicitur arabice burdhi &
ē herba nascēs i. locis huīdis habens
folia lōga ut gladiolus. sed nō sūt acu
ta. & ifra in papiro.

Burida apud. A. qd sit ignoro. uidē tñ an
sit burith de quo supra nā pprietates
eius uidētur ad ipām ptinere. neq̄ in
ara. scribitur buchisa.

Busadū scripsit Serep. pro bassed q̄ coral
lus est.

Busuri apud. A. in ara. scribitur busir ē
q̄ apud Dya. uocatur flomos q̄ latini
taxūbarbassū dñt. nota tñ q̄ ubicūq̄
in illo ca. apud. A. habetur flos bene
apparēs in ara. hētur aureus & sic cō
cordat cū Dya. cetera uero ca. concor
dāt nisi q̄a. A. plura obmisit.

Busurz & balū apud. A. sūt dactili īma
turi. & oīa noīa repta in illo ca. sunt
noīa dactiloz. nā apud arabes diuer
sis noībo uocātur sūz uarietates & spe
ties ipōz. cōiter ara. oēs tamar uocāt.

Burungi supra in abrungi.

Butalmō grece latine bouis oculus sōat
apud Auicennam uocatur oculus ua
ce & bihar & ur̄ cotula ex descripti
one eius a Dya. & i. Sera. libro. In an
tiqua tñ trāf. dy. hētur q̄ habet flores
nigros. sed apud Sera. ex uerbo Dya.
hētur q̄ habet flores citrinos similes
floribus camomille. siliter & A. q̄re
uidetur corruptio in textu antiquo
Dya. scorides. in uero exemplari. Euo
palmo aut' blan dñt hastā eicic mol
lem folia maratri silia florē mellinū
habēs sicut antrimus & maiore oculo
siliēz. un̄ & nomē accepit. nascitur in

eiuitatibus *zē*. Plinius butalmō filis
boū oculis folia h3 feniculo filia circa
opida nascens fructuosa caule .multi
calchiā uocant. & idē & in libro anti
quo de simplici medicīa . Itē secūdū
Dya .multi sempuiuā butalmō uocāt
credas nō recte .sili & secūd Pliniū .
Buzeidē ara .dicebat Iudeus q̄ est bistor
ta extimatione potius q̄ q̄ sciret . In
glosis uero Almāforis li .tertio sup sa
tiriō scribitur q̄ est spēs satirionis cui
us radix habet uelut digitos .qđ si est
uex ipā est illa que palma xpī a mo
dernis uocatur . nā sine dubio ipā est
species satyrionis .

Līa greci oīno ca
rent & eius sono .
latini uero ipā in
grecis dictōnibus
usi sunt ubi greci
k . uel . x . que chi
apud eos sōat feri
bunt . sed arabes . e

līa eo sono quo nos pferimus & ipī
pferūt aliqñ maxie occidentales . oriē
tales uero eidē . nīre sonū attribuūt sp
unde oriētales dicūt catin q̄ occidenta
les caci uocāt & est ānulus .

Cabalina herba dī yporis ubi in libro
de doctriā greca & cauda equina .

Cabalitis spēs storacis secūd Dya . ca . d
storace .

Cabar ara . capparis . b . pro . p . līa .

Cabrusiū aliqñ repit de aliq̄ medici
na . & arabes dicūt cabros & est dcū
cyprense a cypro īsula . uñ . A . qñ dicit
alicubi de aliqua medicīa cabrusia in
telligendū est cyprensis .

Cabezi Srep . scripsit pro cubeze .

Cacabus ueneris papauer palustre . nim
phea idē & ē nenusar de q̄ īfra ī nī .
Caccabū planta uenenosa que a Dyasc.
dorignū uocatur de qua īfra in do .

Caccabū & dī spēs stringni que uocatur
kekengi infra in stringno .

Cacetica grece mala hitudo ut Cassius
felix . indī cacetia . sed cachexia dīc gre
cus ut idē Cassius ca . de dolore uelice
aliqñ cachoetica iuenitur adiectiuū
ut apud Dya . ca . de alofanthos ulcera
cachoetica .

Cachille ara . plāta est ī Sera . descripta
que a nobis ignorata est .

Cachochimia grece plenitudo maloz
humoz a cacon q̄ ē malū & chimus
humor kakochimō expoīt in li . de
doctrina greca malis hūioribus labo
rās corpus .

Cachoeetes grece qđ dā ulcus oculi infra
in ulcera & ī prerigio .

Cachotrophia malignitas passionis ali
cuius ut Demostenes .

Cacrelegū in secūdo Halia . ca . de succis
expoīt q̄ est acētū . & īfra pay ē sex
liembre p fece aceti expoīt . sed ī ter
tio eiūsdē ca . dī effimera ab opilatōne
dīc ūgatur cū oleo cacrelegi quare ibi
nō uidetur acētū . Itē ca . de apostema
tibus cū pane ingt cacrelegi & faria
ordei *zē* .

Cachreos Theodorus Priscianus li . de
simplici medicīa . ferula ingt cuius se
mē acreos *zē* . deīn īmediate fāc aliud
ca . de ferula cū quo cōcordat cū Dya .
ca . de ferula quare uī q̄ sit alia spēs fe
rule . liber ātiquus de simplici medici
na ferula q̄ greci narrecos uocāt cui
us semē cachrios succus galbanū dī .

Cacrios Dya . dī uocari semē cuiusdam

speciei libanotidos ī ca. d' libanotido
sed d' kakrios infra ī ka.

Cacron Plinius ca. de his que ferunt q̄r
cus preter glandes. ferūt inq̄ robora
& cacrin. ita uocatur pillā ī medicina
urēdi uiz habēs. gignitur & in abiete
karice tilia nuce platano postq̄ folia
cecidere yeme durās. cōtinet nucleuz
pineis silē is crescit in yeme apitur
uere pillā tota caditq̄ cū cepit cresce
re 27.

Cacule uel cacole ara. est cardamomū.
Caditheleil expōit Step. q̄ dicitur ḡce
aedion elafu.

Cadimīa seu katimīa gr̄ecum est. apud
Dyaf. cadimīa scribitur. ara. uero cli
mīa & aliq̄n alklīmīa & idem sūt. oīa
nomina ista cadūt sup̄ tres medicīas.
Vna q̄z ē fumus q̄ eleuatur a quolibz
metallo q̄n purificatur ī fornace siue
fir auz & tūc ē climīa auri siue argē
tum & tūc est climīa argēti siue es si
cut p3 p̄ Dya. ca. de cadimīa & p. A.
ca. de climīa. Alia est lapis calamina
ris qui uulgo calamina dicitur quo t̄i
gitur es sitq̄ auricalcū cuius fumus
sublimatus est tutia sicut p3 p̄ libz ui
cesimū octauū Azarauī qui est d' pre
paratione medicīaz simplicīū. Alia in
uenitur in mineris metalloz maxie
eris sicut p3 per Dya. ca. de cadimīa ī
quo etiā cadimīā uocat thuciā solidā
q̄ sit p̄ sublimationē q̄n sit auricalcu
quā alexandrinā dicimus. & hoc tan
git & infra q̄n dīc multi uero ponunt
ferreas astas 27. dic ergo cadimīa bōa
est cypria & uorrides & que spīssa fue
rit & grauis mediocriter. sit aut̄ uel
generatur in metallo eris uel parietī
bus. ex argēto fit leuior atq̄ albior &

inferior uirtute. h3 aut̄ cadimīa prem
supiorē sicut botros. deituz tū cu frac
ta fuerit cinerosa. est deforis colorem
cianū habēs & ex una pte colorē hūs
lapidis onochitis. talis uero est cadi
mīa que ī ueteri metallo effoditur. est
& alia cadimīa que & platodes dicta
est que q̄si pīcturas habet sicut zonas
q̄ multi conitē uocat. ē & alia que d' r
ostractis tenuis & nigra colorē terre
aut teste hūs oēs iste nigre sūt. Est &
alia sed nugax utilis aut̄ botrix & q̄
onithites d' cōfectionibus oculoꝝ. re
lique uero ad medicamina & ulcera
siccāda p̄ficiūt 27. & infra & nascitur
cadimīa ex cōbustione eris usti itelli
go auricalci cuius fumus pietibus ihe
ret. hic fumus collectus cadimīa ap
pellatur. multi uero ponunt ferreas
hastas longas ī q̄bus fumus ip̄e cohe
reat & sic recte colligitur. alii cōficiūt
illā de mōte qui dictus est pīctrites ī
quo sūt lapides qui cōburiūt in quo
& mōte iueniūtur multa metallica
in diuersis locis sicut est calciten &
misceos & p̄lori & melāteria qannū
crisocala calcātū & defrigis. Inuenitur
preterea qdā lapis ī metallis cadimīe
similis apud sienē. h3 discernitur q̄ sit
leuior cadimīa & masticationi den
tiū nō cedat dein fractus atq̄ igni im
positus resiliat & fumū silēz igni fa
tiat. cadimīa dū p̄seuerat uariū colo
ris nitorē facit atq̄ in sole cū aceto
trita ī erugineā uenit qualitatē lapis
uero nō 27. In hoc sermone ut̄ tangi
oēs spēs cadimīe si bñ intelligantur
tam uere q̄ falsē.

Cadus secūduz Papiā uas unariū āpho
ra tres ūcias cōtinēs sed infra ī ka.

Cafacalis expōit Step. q̄ est iezay agref
re sed iezay est bancia.

Cafay expōit & Step. q̄ est asfaltū sed
kafr uocatur.

Cafelrefz dixit Step. uocari scolopēdriā
arabice sed aliter apud A. uocatur.

Cafro Dya. multi nacafron uocāt de in
dia uenit corio similis ficamini funi
gationibus odoratis & diuerfis odori
bus miscetur.

Caifarbay & alibi caifarbayz scriptū
idem p̄ cassiā.

Calacatū aliq̄ndo p̄ calcato iuenitur.

Calamitē uocāt greci ranulam q̄daz eo
q̄ inter arūdiēs frustices q̄ uiuat mī
ma omniū & uiridissima.

Calamētū a greco calamitis. & nos ne
pitam uocamus. Macer herbā q̄ nepi
tam uulgari more uocamus. hāc me
dici greco calāitis nomīe dicunt.

Calamitis Dya. calamitē q̄ multi pule
gium agreste dicūt & ipsa mōruosa ē
Eius spēs tres sūt. ē eīz siluestris cū fo
liis ozimo silibus atq̄ subalbidis &
ramis gēiculatis & angulosis cū flore
purpureo. Alterius folia odore pule
gio filia sūt & forma tñ maior. hec se
cūda spēs appellatur agreste pulegiū
quā spetialiter latini nepitam uocāt
Tercia spēs est filis ediosimo agresti
i. mēte cū foliis oblōgis cuius uirga &
rami maiores sūt sed uirtutes iterio
res & rē. Sciēd̄ est q̄ in secūdo canōis
A. in ca. de calamēto cōfūdītur sermo
de calamento pulegio mentastro &
origano. Capitulum uero de origano
quod apud eundem expōitur nō ē de
origāo s̄ de satiregia. nā & ara. scribi
tur sahatē quod ē satiregia. De pule
gio uero nūq̄ apud eū capitū. iuenies

Hec omīa patebunt scrutanti diligen
ter uerba Dya & Sera. cū uerbis Aui.
In oībus istis plantis errāt arabes. Ste
phāus calamēta ē fautenegū fluuiale
p̄ faudhenigi scriptū q̄ est pulegiū.
Calamētum montanū interd̄ cāpestre
ut Iohāes sera. dūt arabes de pulegio
fluuiale uero uocāt calamentū coē ut
p̄ si legatur cōfectio Dya calamenti
in antidotario uniuersali cū eo q̄ scri
bitur ī ātidotario Iohīs Sera. & Aui.
Calamō melan uocant grece moderni
cassīa sistu.

Calamos fragitas Ste. est calasibegū.

Calamos grece arundo.

Calamus agrestis apud Dya ē spēs ḡmīs
sicut patet p̄ Sera ca. de gramīe. & ē
nomē sonat. nā agrestis ḡce ē gramē
& secūd̄ Dya. uenenoſa plāta anima
libus maxīe quod nascitur in egipto
Dya. hastas habz multas folia sūt il
li edere filia & flos albus & odoratus
semē hz mīutū & bonū radices. v. aur
vi. albas & lōgas & dulces crositudiēz
digiti unius hñres Stephāus calamus
agrestis est calamus hoholſe.

Calamus aromaticus defertur ab india
sdz Dyasco. d̄r arabice casa belderice

Calamus apud Plinium multas spēs ha
bet qui multa & mira de ipsis scribit
noīa q̄ diuerſa. Naz adareha uocatur
q̄ in ytalīa nasciūtur palustris ipsius
coma utilissima dētibus. qm̄ uis ei ea
dem q̄ sinapi. Caratiam uocabāt ātiq̄
quādam crassiorez firmiorez. plotiā
uero subtiliorē hāc in īsulis fluitāti
bus natā aiūt. illam ī ripis expatiātis
lacus. Alia d̄r tibialis q̄ aulicō uocāt
& thebaida sepe uocatur influēte ze
fisso. aquatice sūt hee omnes. Alia uo

catur zeugite magne amplitudis. ecō
tra bombicine dcē gratiles latiore fo
lio atq; cādidiore modica lanugie aut
oīo nulla femia appellata. Est quedā
obliqua nō ī excellitate nascēs sed iux
ta terrā fructicis modo se spargēs sua
uissima ex teneritate aīalibus uocatur
elegia tēl & ifra in canna.

Calaris est qdā spēs strigni q ypnoticus
dī a Dya. n. sōniferus.

Calasīo grece Paulus est empiri hūoris
cōsistentia circa palpebras tēl uī glā
dula ex cura q̄ subiungit. Demoste
nes chalaza uocat.

Calasma Demo. est qd̄ gci tosin vocāt
extensio. s. supioris palpebre qua sepe
inuersio fiet ad interiora naturalium
capillorū. s. a palisi discernitur q̄ se su
naturali atq; motu pmanēte inferri
uideatur quod ī palisi mime repitur
Si quidez nō niss digito subleuari pos
se palpebra uiderur tēl.

Calastica grece apud Dya. & ī multis a
liis locis in libro de greco trāslati est
deū resolutia relaxatia. expōitur tñ in
libro Gali de ingenio sātatis de gco
trāslati q̄ est remissiuu. Oribasius ue
ro ca. de fomētātōibus calasticis iqt. i.
tenuatoriis. In libro de doctria greca
calasma laxamētum intermissio cala
stichus relaxatus.

Calaza Demostenes est ī palpebris ex
tātia rotūda albida pspicua filis lapi
di grādineo. porros ē supradcē filis dē
sitate cōcretus s. multo durior supra
dcā tēl. clasia Cornelius celsus uocat
de qua ifra.

Calb ara. cor.

Calcadis dicit arabs calcitis de quo ifra
Calcha uocatur ab aliquibus butalmos

ut supra ī bu.

Calcalla Plinius siue leantice uocatur se
mē quoddā margaritis mīutis silē de
pendēs iter folia grādia ī mōtibus se
re sp̄ iuenitur tēl puto q̄ est caucalis.
nā tale semē habet ifra de ipso.

Calcalion ī seprīo Io. Serap. capitulo de
cōfēctōe kelkelenici dicit q̄ ē medicīa
inda.

Calcauil apud Aui. qnto capi. de seheli
te prima ē ozimū mōtanū.

Calcantū & calcitis grece spēs uitrioli.
siliter & colcotar quod ē nomē arabic
ut ifra ī ui. Calcantos uero expōitur
ī libro de doctria gca q̄ ē flos eris &
sine dubio hoc sonat nomen. nāz chal
cos grece ē es. antos uero flos. Idē & ī
ueni ī quoddā ātiqssimo libro de gco
de alkimia expōitū. Preterea Theo
dorus Priscia. ī cura lacrimay ubi po
nit flos eris Paulus eodē medicāe po
nit calcantū ex quo & idē uī. Vexrū
multa nōia apud eos aliud significāt
q̄ sonet uocabulus ut stasisfagria & ka
riofilos. de qbus ifra. Plinius atramen
tū scriptorū quod calcātū uocant. Sed
Dya scorides calcanti iqt spēs tres sūt
Vna ē q̄ distillat ab aliquibus cloacis &
spissatur. unde & factō dictū ē. & hec
aqua ex metallicis fabricis distillat &
coangetur & colligitur. Secūda spēs in
spelūcis iuenitur quod collectū in ua
sis refunditur & ibi coagulatur. hoc
multi pacton vocāt. Tertia uero spēs
que dī epton ī hyspania sit imbecillū
decolloratū. quod cōficitur sic. misce
tur aqua & coquitur & refūditur ī pī
cinis & diebus aliquibus coagularur &
sic sepatur ī ptes maiores botruofas
sibi connexū. Est igitur sumū cianeī

coloris g̃ne & spissū splēdens mūdus
& limpidū quale est factō. secūd̃ uero
ē solidū aspectu & quod naturaliter
foditur cuius ē optimū quod ē colore
ceruleū potius q̃ palidum ⁊q̃.

Calcididos ubi habetur practica de g̃co
trāssata fili Almanfori ca. s. de scabie
oculorū i Almāfore eod̃ loco habetur
colcothar .

Calcitis & calciteos uel calcididos ē ui
treoli spēs de quo Dya. calcitis gleba
est naturalis q̃ in cipro i ysula in me
tallis inuenitur colore subauroso era
minis similis colori fragilis itus uēas
hūs diffusas put alumen scissum por
rectas i lōgitudine hūs guttas splēde
res & i modum stellarū fulgētes. Con
ficitur ex ipso cōfectio q̃ d̃r pioricō ⁊q̃
isra de pioricō & in uitreolo . nam ip
sum ē uitreoli spēs ut apud Sera ca. p3
de zezi & ipsū ē colcothar & calcadis
naz uide apud Dya ca. de alumie ubi
habetur adhurūtū spēs alumis sicut
calcitis i Sera. eod̃ loco habetur calca
dis uel colcothar. Itē i ātidotario uni
uersali in ēplastro dyaphinico Galiei
& ūguētū palme ubi habetur calcithe
os siue melāterie i ātidotario Iohāis
Sera ca. de fluxu mēstruorū calcadis i
q̃ ē calcātū cuius color ē uiridis. Naz
q̃n antiquatur calcadis fit colcotar. d̃f
ferētias autem specierū atramētorū de
scribit Aui in secūdo ca. de atramēto.
Calcitrosa apostēata sūt durities iūctu
ray. s. lapidatōes q̃ cōrinēt in se sicut
calcem uel gipsum ut apud Alex ca.
de poris iūcturay.

Kalkos grece est es .

Kalkamoanō expōitur i libro de doctri
na greca q̃ est auricalcum .

Calcucecamenō ē grecū corruptū imo
est dicēd̃ chalkoscecaumēnō & est es
ustum siue icensum. nā chalkos ē es ce
caumenō icēsum & sic habet grecus .

Calefum Ste. p calef & ē salix. similiter
saplay p eodem scripsit .

Caleniebim & chaleibinū repio i prati
ca Haliabatis p geleniabin & ē rose
cōdite ut isra in ge .

Calib i secūdo canone Aui. est miliū so
lis sed in arabico est kulb quod grece
uocatur litospmō ut infra in li .

Calicaria secūd̃ Dya. uocāt romani cau
calin de qua isra in caucalis .

Calicularis. D. iulqāus. g. latie calicularē
Itē Macer iulqamus greci q̃ nostri ca
licularem ⁊q̃ .

Calidicō est medicamē de arsenico cui
us diuerse sunt descriptiōes ut i septi
mo Iohīs Ser. i trociscis. Trociscus de
arsenico & in pluribus. Item apud Al
māforē & d̃r sic a kali quod recipit .

Calliō uel calliōis piscis Plinius idē uo
catur uranoscopos ab oculo quem i
capite habet.

Caliptelo a q̃busdam pētasilō secūdu
Dya .

Calia Plinius duorū generū est. una silis
haro. nascitur in aratōibus colligitur
ante q̃ iareseat. usus eod̃r habet quos
schara. alterū gēus est ācusa3 qdā uo
cāt alii rinocidinofia3 folia lactuce lō
giora plumosa radicē rubeam ⁊q̃ .

Callum scripsit Step. p chal quod ē ace
tum .

Camaregum expōitur i regali dispositi
one q̃ est fructus tamarisci .

Cambil ara. i secūdo Aui. & i tercio Al
māforis ubi dicit glosa q̃ est terra ru
bea miuta q̃ affertur d̃ media ut arēa .

q̄ cū fricatur sup̄ manū īgreditur ci-
ro de qua fit ūguentū quod penetrat
manū .

Cābria Dyaſco. ca. facit & putatur ſpēs
caulis

Cābri apud Paulū ca. de dolore capitis a
potu uini eſt caulis. aliq̄ndo crābi repi-
tur a quo uidetur arabicū Nā corūb
arabes caulem dicūt ġci krābe. ſi carā
bi iterd̄ repitur corruptum eſt .

Came grece iſimū depreſſimū terrenū
a quo infra ſcripta .

Cameactis iſima actis. nā actis eſt ſābu-
cus cameactis ebulus ut p̄ p̄ Dya. capi-
tulo de actis iſra ſā ſambucus.

Cāebalāos q̄ & apioſa. Duocatur & craſa
nus agreſtis a q̄buſdā de eo ſupra ī ap

Cameciſſos ſonat ex uocabulo iſima uel
humilis edera. ūde Plinius cameciſſo
uocāt greci edera; nō attollēt ſe a ter-
ra. alibi autē dicit ſic uocari tertiā ſpe-
ciē ciclamis affirmāſq̄ ſe ipſā uidiſſe .
nēq̄m idē alibi. Et Dya. aliā plantā;
ſic pprie uocari dicūt Dya. cameciſſos
folia hab; ſilia tritico ſed oblōga & re-
nera & multas uirgas duax palmaz;
folia ex una uirga h; .v. aut. vi. & florē
ſimilē ozimo ſed miorē. guſtu eſt ama-
ra ualē. radices ſūt ei tennes & iutiles
nascitur locis cultis tē. Plī. cameciſſo
ſpica ē tritici modo ramulis puis fere
folioſa cū floret extimari poſteſt uiola
alba radice tenui tē.

Camecipiſon a Plinio uocatur quedam
planra ad ſilitudinē folioꝝ cipeſſi .

Camedaphne quaſi iſima laurus. daph-
nis ei grece laurus. Dy. camedaphnes
multi haſtā Allexādrī dixerūt uirgas
hab; lōgas duobus cubitis tennes & re-
ctas & lenes folia lauro ſilia ſed tenui

ora & niriōra ſemen ī mediis foliis
coloris ruſſi tē. Plini. camedaphne ſeu
uicapatica. unico ramulo ē cubitali ſe-
re tenuiora folia habet lauro ſemē ru-
bens admixtū foliis tē. Et alibi caplō
de lauro ē iquit & camedaphne ſilue
ſtris fructex & allexādrī q̄ aliq̄ ydeā
alii ypozogiā alii daenaē alii crapofi
lon alii ypelaton uocant. ramos ſp̄git
a radice dodrantes folio acutiore q̄
mirtis & molliore cādidiore & maior
ſemie iter folia rubro nō niſi ī mōtuo
ſis nascitur tē. apud Serapionē ī capi-
de lauro de ipſa deſcribitur.

Camedrea dicit Dya. uocari q̄dā plantā
q̄ uocatur timelea.

Chamedryos ē dictū iſima quercus hūi-
lis uel terrena. nā drya grece quercus
eo q̄ folia eius ſilia ſūt foliis quercus
latini q̄culā miorē; d̄re poſſūt Dya .
cameropa aut camedris. nascitur in lo-
cis ſaxoſis & aſpis fructex ē illi bipal-
mis cū foliis mirtis mēte ſilibus uel
drio. i. quercui & amaris florem habet
purpureū & mirtuz tē . Plinius came-
dris herba eſt que latine trizaga d̄ .
aliq̄ camacropē alii teucrīā appellaue-
re. folia habet magnitudine mente co-
lore & diuiſura q̄rcus flore pene pur-
pureo aliq̄ ferratā dicunt & ab ea ſer-
rā inuentā eſſe .

Camelea grece quaſi iſima oliua dicta
eo q̄ folia habet ſilia foliis oliue. hec
eſt que d̄ arabice mezeriō & ſemen
eius eſt cocognidiū q̄ patet p̄ cōcordiā
Dya. ca. de camela cū Sera. & .A. ca .
de mezereon Dya . camelea aut coco-
gnidion haſtas habet ſup̄ terrā ſp̄ſas
duobus palmis longas. fructex ipſius
ſarmentofa eſt. folia habet oliue ſilia

sed tenuiora & spissiora gustu mordacia & gulā exasperantia 7c. eadē uerba sūt apud Sera. ca. de mezerio. Alexa. ca. de ydropisī camelea inqt de qua cocognidion legitur. i. colligitur 7c. liber antiquos de simplici medicina camelea siue tribiscōn quasi olea terre stris 7c. liber de doctrina greca idē camelea tribiscus 7c. est de spēbus lacti cinioꝝ n̄ tamē titimāloꝝ d̄scriptoꝝ a Dyaf. multū aut lac habet ut p3 p. A. quidā aliados hāc uocauerūt.

Cameleonta alia nigra alia alba Dyaf. cameleōra nigra q̄ multi yfō aut yxi on aut ozimū dixerūt folia habet col limo silia sed tenuiora & ruffa. uirga. est ei digiti unius mensura crosia & unius cubiti longa & obruffa florē h3 spinosū silēz iacinto & uariū radix ē illi crosia & nigra & spissa & diuisa & subruffa gustu mordaci & ferratice nascitur locis siccis & mōtuosis & maritimis 7c. & infra d̄r aut cameleon p uarietate floꝝ eius qa aut uirides aut albos aut iacinto silēs aut rufos p uarietate locoꝝ p̄fert 7c. Cameleōra alba q̄ maxie multi yxiō dixerūt mulieres radice eius p mastice utūtur folia circa radicē suā i terra silia habet silino aut scolimo aspa & acuta & fortiora uirga est ei i medio uelut hasta spinosa silis echino marino. i. ericio aut cardo cū flore purpureo denso & mūto sicut capilli. semē ē ei silē gnico. i. car tamo radicē habet in terra pingui al bā & crosiā & tenerā odoris grauis & aromatis gustu dulcē bibita 7c. apud Sera. ultra hoc habetur q̄ circa radicē eius iuenitur uiscolitas q̄ utūtur mulieres p mastice. & q̄ folia eius sunt spi

nosa & acutayz suitatū magis q̄ folia nigre & q̄ nō h3 uirgā i medio eius. nascitur spina silis ericio marino aut cardo & q̄ i terra magnas radices h3 tennes. Plinius cameleō aliq̄ ixion uocant. duo gñā eius cādidiōr asperiōra habet folia serpit in terra echini mō spias erigēs radice dulci odore grauif simo quibusdā locis uiscū gignit albū sub foliis maxie circa canis ortū quō thura nasci dicuntur 7c. & infra ex nigris aliq̄ marē dixerūt cui flos purpureus esset & semiaz cui uiolaceus ē 7c. ut Dya.

Cameleō pro plāta scribitur sic chame laeon. pro aialī uero sic chamaeleō.

Cameleō i secūdo canōis capitulū scrib̄ & an sit cameleōta ignoro in aliquibus uidetur cōcordare cū Dya. & si est. cōfuse de utraq̄ loqtur sic scribit.

Cameleuce Plinius apud nos inqt phar tanū siue farsugiū uocatur. nascitur secus fluuios folio populi sed āpliore radix eius iponitur carbonibus cipres si atq̄ nidor p ifundibulū bibitur in uetere tussi. Itē alibi cameleuce q̄ tuscilago d̄r laricis foliis silis 7c. putq̄ farfarā q̄ ūgulā cabalinā dicūt. cameleuce & secūd̄ Pliniū uocatur a qbusdā spēs quedā taxi.

Camelezeon secūd̄ pliniū uocāt aliqui grecoꝝ pentafilon.

Camemilon aliqui camomillā dixerūt Dyascorides.

Camemirsine Plinius oximirsine ḡce est mirtus siluestris.

Camepitheos grece iterpretatur ifima pinus a kame & pitin q̄ est pinus eo q̄ secūd̄ oēs suas spēs odorem habet at pini secūd̄ Dy. & Sera. & ppterea

melius uocatur apud Dyas. camepitris inquit camepitris spēs sūt. 3. una quazē spanfa est sup terrā gibberosa habens folia aizo miori filia. sed tenuiora habentia sup se hūitatez qdā tenacē & sūt pilosa & densa circa uirgas odorē pini habētia ramulos habet oblōgos & curuos sicut ācuse fructiculū tenuē semē cū tenui coma flores mīutos & mellinos profert. semē nigz odorē re sine pini habens. radix est illi similis herbe dicte coriū alias pitoriū. Secunda spēs masculus dī uirgas habet cubi tī unius longas teneras & obrorfas comī similē supradicte & folia & flores semen uero nigz. Tertia spēs secūdū Sera. dī masculus habens folia subtrilia mīuta subalbida pilosa uirgā aspā & albā & florē albū minutū semē nigrū sup ramulos odor sicut prie. hec apud Sera. Plinius fere eadē. uide q nulla istaz sit illa qua moderni utuntur p camedreos. arbitratus fui q priā istaz spēs sit plāta illa q yuā moder ni uocāt pp silitudiez huius descriptō nis cū ea & pp expiētiā que iuenitur in ipā in sciarica in q ipā laudatur. postea uero intellexi q apud grecos sicu los maxie ipāz yuā camepitreus uocāt qre corroboraui opinionē meā. in hoc nemini suadeo idē credere uel nō cre dere quousq; examinet diligenter pos tea iudicj. arabes camefitos dicūt post grecj.

Cameropa secūd Dya. est cādreos.

Cameropes apud Pliniū uocatur spēs palmarū maioribus & mollioribus foliis.

Camefichi Plinius folia lentis habet nihil se attollētia in aridis petrosis na

scens.

Camezillū uocatur polligōia apud kira nidē oīa chamē qd est ifimū uel de pressū hūria p ch. melius scribūt naz apud grecos p chi scriptū est.

Chamokelas grece calādrus auis.

Camomilla secūdū Dya. 3. habet spēs ātimis uocatur ut supra i ātimis. ara. uero bebonigi.

Cāpſice aut sicē Dyas. hastas habz lōgas digitoz quattuor i terra pietas lacri mo plenas folia sūt ei lēticule filia & peplo. sed mīora & tenuiora. semē hz sub foliis rotūdū sicut peplū & ē sine flore radix est illi tenera & inutlis nascitur aspis & saxosis locis.

Camū apud Dyas. uocatur potus qui de ordeo uel aliis frugibus fit qui & fuca apud ipsū uocatur. arabes foca uocant & est ceruisia uel spēs ipius.

Cāna Dyas. est sicut triticū ascēdens & folia filia tritico habēs semīa sibi de sup duo iūcta tē. apud Sera. uocatur cartamū.

Cāna Dyas. cāne quattuor sūt spēs. una nactos appellatur ex q sagitte. altera seina dī. un fiūt ligule ad calamos. ter tiū genus est noīe sirigias robore solido & duro & nodosis spissis quo scrip tores utūtur. est uero quartū genus ca lami q carax appellatur. plurimi ca prion uocāt q genus maxie riguis locis nascitur & fructuosus tē.

Cānabis Plinius insiliuis primū nata est nigriore folio.

Canabit ara. est spēs caulis de quo. A. fāc ca. singulare Sera. uero ca. de cau le de ipō loqur. repi in libro de doctrina arabica q est caulis albus hñs folia collecta in globum.

Cācamō. D. lacrimus ē arboris ara. mēte
siliis. gustu brumosa hic maxie timia
matibus admiscetur mirra & storace
admixta ut gratius fumiget &c. hec ē
lacca que apud. A. scribitur keikē sed ī
ara. est kaucamon .

Cancarzed in septio Iohis Sera. in fine
de uomitis est inqt gūi alcorzof q̄ est
cardus uel spēs eius. s; harxof melius.
Itē idē qnto ca. d̄ his que nō īpregnā
tur in quodā pestiariū cancazerd de
eadē medicīa sumatur medicīa uōitus
que uocatur cācarzed &c.

Cancolia Dya. aut leōtice folia h; maio
ra. hastā longā albā. florē briōie silēz
aut oliue. nascitur locis mōtuosis &c.

Candarzedū in secundo practice Halia
bas ca. de uomitis hoc ipsū sic noīauit
Candarz pro cādre q̄ est olibanū Step.
scripsit .

Candarūsū scribitur arabice cādarō &
dic. A. q̄ ē triticū romanū & ī capitulo
de pipleumonia dicit q̄ est ordeū cui
nō est cortex. Dya. uero uocat ipm̄ con
dros & sic uocatur grece & in libro d̄
cibis Gali. ca. ppriū scribit & infra de
condro .

Candirie cōbuste Paulus ca. de ulceribus
pudendorz .

Cāforata est planta quedā que ingredi
tur in unguēto martiaton .

Cāfora gūi est arboris secū d̄. A. & Sera.
nescio medicīaz ī qua plura sint mira
cula. nā cū in tertio gradu frīa iudice
tur nihil odoratus est igniq; amcabi
lius cito. n. inflamatur & preclarā flam
mā p se emitit que nisi psilio obrua
tur euanescit. nā sublimata d̄ fertur ad
nos. Est preterea saporis acuti cū ama
ritudine .

Canichal nemer in sexto Ga. de simpli
cibus medicīs . est inqt strāgulator leo
pardi &c. est spēs achoniti .

Caniculata apud Macrū. ē iusquamus
suō ca. interdū canicularis .

Caniscaput plāta que cynocefalon gce
& anturinō de qua supra dī ī ātirenū.

Canitū infra ī foca .

Canī uetule infra in usnee .

Canō ara. norma regula .

Canopis Allex. in cōfectōe oximellis Iu
liani ad podogrā est cortex medianus
sambuci .

Canoriō Plinius ca. d̄ ī efficacibus parti
bus ad coytū. s. & canoriō &c.

Cantabrities uel cantabriciū fursures
capitis que grece ptiriasis dī ut Allex.
pprio capitulo .

Cantabrica Plinius herba ī hispania ī
uenta p̄diui augusti tēpora a cātabris
repta. nascitur ubiq; caule iūceo peda
li in quo sunt flosculi oblēgi uelut ca
lathi in his semē p̄q minimū &c.

Calatus est canistz in fūdo strictū & in
orifitio latum .

Cātabz fursur .

Cantaris apud. A. cātarida ara. uocatur
dherire .

Cantaz in regali dispositōe expōitur
q̄ est foliū milii .

Cātī ī secūdo practice regalis dispōis ex
pōitur q̄ ē asserallū & ipsū ē chutē. i.
affodillus. sed uide ne sit iarus qui uo
catur apud Dya. cāticā. nā in eo libro
multa uocabula sūt greca .

Cāricam Dya. sic uocat siri iaz capi. de
aarō q̄ est idēz .

Cantida apud Demostenē est genus fer
ramēti ocularibus morbis ydoneū.

Cantiliō Plinius. est inqt lēti filis. altera

est cātilis camepillo silis flore purpu
reo odore grauis radice intubi *zē*.
Cantoriū scripsit Step. p. centaurea.
Cangir ara. aper chabelli idē.
Caolengi ara. colica passio.
Capadotius salis. falgema ut Paulus ca.
de albugine oculi ex cōcordia eius cū
Auic in eodē libro.
Capparis radix est medicīe apta flores
& folia cibo. ara. dī cabar. Dyas. multi
capriō uocāt. Plinius qdā cinosbatī di
cūt alii ophus *zē*. p. k. scribūt greci.
Capillus ueneris ab ātriquis uocabatur
adyantū siue politricō ut p. p. Dyas. &
p. Allex. A. berfedā uocari dic & cori
andz putei & capillus porcinus & ca
pillus alior secundū diuersas nationes
de hoc supra in adyāto.
Capitellū uocatur aq. saponariorz lixiui
uiz est quo fit sapo. aqua priā gutta pri
ma a qbusdā dī.
Capnos gce fumus uel uapor. uñ maria
capnula dī plāta que ara. uocatur buc
hormariē & utraq. est dēū fumigium
marie. hoc p. p. cōcordiā Almansoris
cū practica sibi fili īmo eadē cū eo dī
quo supra ī buchormariē capnos & ca
pinosus aliq. corrupte iuenitur ut in
cōmento affoz. p. k. tñ melius scribī.
Capnos plāta de qua Dyas. capnos de q
latini fumariā dicūt. nascitur ī segete
ordeacea & est herba fructicosa coriā
dro silis uel corio herbe. sed mollis &
alba & cinerosa & multū florē habēs
purpureū. alii eā oxidertes uocāt *zē*.
Plinius uero duas plātas hoc noīe uo
cat priā uidetur eē illa q. Dyas. uocat
clapsū de qua capnos inqt priā q. pe
des galliaceos uocat nascēs in pietinis
ex sepibus ramis tenuissimis sparsisq.

flore purpureo uiridi succo *zē*. Dyas. de
clapsio dēū alia iquit silis est huic no
mine & effectu fructicosa pretenera
foliis coriandri cinericii coloris. flore
purpureo. nascitur ī ortis & segetibus
ordeaceis *zē*. credo q. hec dicūt fūa
rie eo q. curāt caliginē oculoz que ur
patiēti ut fumus.
Caprifoliū matrisilua piclimentō id. qd
aut & caprifolliū uocāt plāta ex qua
fit liciū.
Caprificus siluestris ficus Plinius huius
fructus nūq. maturescunt.
Caprion apud Dyas. uocatur capparis se
cundū quosdā & kinosbatū nō recte.
Capsia est seitaragi isra in seitaragi.
Caputpurgiū uocatur quicquid p. nares in
iectū uel masticatum seu & gargariza
tū apoflegmatismū faciā a capite fleg
ma deducit.
Caqueiā p. acatia aliq. Step. scripsit.
Caqueiā in quarto Haliabas capi. de
electōe granatoz. caq. negi pro kekēgi
scripsit.
Carauus est locusta piscis aspidus.
Caracho Paulus ca. de ulceribus puden
doz.
Carambe secūdū Pliniū uocatur tertia
spēs brassiche. s. crābe dic grecus.
Caratī ara. Iumbrii terrestres ysculi.
Carasses. g. scarificare caraxare.
Carba alicubi scripsit p. karabe Step.
Carbatū uocauit Step. elleboz.
Carbiū idē uocauit euforbiū.
Carbunculus uocatur a Cōstātino apā
puū sanguineū ut plurimū qd. uulgu
clauū uocat. carbūculus & uocatur spe
cies antracis. secūdū ueritatē antrax est
carbo ignitus *zē*. ut supra in an.
Carcinō grece cancer morbus. sed per k.

melius ut ifra .

Cardamē Theodorus Prifcianus libro de simplici medicina .

Cardamū aut spō multū sifimbriū uocāt

Cardamilidos dicebat gēa herbaria q̄ greci fenerionē uocant .

Cardamomū duas h3 spēs. est nāq̄ maior q̄ dī ara. heil. & minor q̄ dī heilbane & est masculus ut p3 per Sera. Sed Plinius quattuor eius gēa. uiridissimū ac pīgue acutis āgulis cōtumax fricari hoc maxie laudatur. p̄ximū ei ruffo candicās. tertiū breuius peius tñ uariū & facile tritu odorifq̄ pui q̄ costo uicinus eē d3. hoc apud medos nascitur ⁊

Cardamomū apud Dya. repitur capi. q̄ sic icipit. cardamomū semē q̄ nascitur in arabia & i aliis locis . melius aut ē d' armēia & comagenis & de bossoro ueniēs. sed eligendū ē fragile & flauū plenū semē graue du3 & q̄si lentū n̄ rugosū iclusū & si frāgatur puluerulē tū ē & gustu subamax calefaciēs odore suauī & graui ⁊. hoc ca. est de cordumēni. & sic expoītur; est i Dya . arabico cardamomū & est cordumēi. & si tu' legeris istud ca. cū ca. de cordumēo apud . A . & Sera. uidedis q̄ idē dicūt. Veritas aut ē q̄ greci cordumēni uocāt cardamōi p̄ferētes da sillabā accētū acuto seu p̄ducto . cardamomū uero p̄ cardamomo nō dā accētū graui mo uero p̄ducto ut nos cōiter proferimus . & ut plurimū huic addūt i du3 . cordumēi uero plimū i macedōia nascitur .

Cardamus gēe nasturtiū & sic uocatur apud Dyaf. de quo fāc duo capitula . unū de dōestico. aliud d' agresti d' quo sic. cardamus agrestis nascitur ubiq̄ &

q̄ plurimū locis aquis cuius frustex lōgitudinē cubiti hab3 foliis plena cardamo dōestico filia sed maiora. uerno tēpē nascitur & estate maturefcit flores habēs in oībus uirgis mīores multos & albos. semē mūtū radicē oblongā tenuē & uiscidā odore cardamo similans ⁊.

Cardellū expōit Ste. q̄ est napū ara .

Cardialgia grece dolor cordis. i. oris stomachi. antiq. n̄ id cor uocabāt .

Cardus uocatur grece diplosos. i. sitiens eo q̄ sp̄ aq̄ habeat i foliis. ara. uero uocant cōcar. & cardus siluestris uocatur ab aliquibus scolimoro ut iueni i libro ātīquo de simplici medicīa .

Cardūcellus i antidotario ulī in unguēto marciaton .

Cardus siluris Plinius cardoz siluestriū duo sunt gēa. unū fructicosius a terra statū. altēz unicaule crosius. utriq̄ folia pua spinosa intricatis cacumibus. sed alter florē purpureū mittit inter medios aculeos celeriter canescentē & abeuntē cū aura scolimō grece uocāt ⁊. Itēz alibi cardus & folio & caule spinosas lanugines h3. Itē machora leucātos est dcū spina alba. & caldene cos policātos est dcū plurium spinaz onopigos helisenes scolimos chameleon in foliis nō habet aculeos. Est & alia differentia q̄ quedā in his mnlta caulia ramosa sunt ut cardus. uno autē caule nec ramoso ut enechos. quedāz cacumie tantū spinosa sūt ut erigil . quedā estate florēt ut terralis & elixenes scolimos ⁊ ifra i scolimo .

Cardus bñdictus ifra in fenerion.

Cardel ifra i sinapi & i kardel .

Carea. g. nux carea basilica nux regalis

errauerūt qui putauerūt carpocareos
ēē fructū nucis q̄ sepe ī antidotis iue
nitur in antidotario uli. nō. n. uidetur
fructus nucis ibi cōuenire sed porius
carui ut infra carea q̄ est nux dī dia
careos q̄ est rob corticū nucū q̄ docet
Allex. ca. de sgnātia. sed kariō per. k.
melius scribitur ut grecus p̄ fructū.
Carea miristica. i. nux muscata ī libris
Constātini sepe repitur.
Carenū sapa triplicarum dulcor aliqñ
rob sine adiūcto p̄ eodē accipitur. ysi
dorus carenū dī eo q̄ seruēdo pte ca
reat tertia. tertia. n. pte musti amissa
q̄ remāserit carenū est tē. sui cōtraria
sapa est q̄ seruēdo ad tertiā redac
tū descēderit tē.
Careos grece carui q̄ p3 p̄ Dyas. suo ca.
ex cōcordia. A. suo ca. de carui & Sera
uocatur & caruanadchi grece ut infra
Step. caros scripsit.
Cariacos secūd' ysidorū uocatur quedam
spēs dactiloz.
Caride & caride miristice pro nucibus
muscatīs sepe iuenitur.
Caridia grece nuces p. k. s. r. a. scribūt.
Carice sūt ficus sicce pingues.
Caries ē puluis ligni corrosi seu a putre
dine uel a uerme.
Caries Paulus ca. de tenasmōe.
Cariota planta cuius radix est uelut pā
stinaca sed plus odorifera esui apta.
secūd' Theo. Prisci. semē eius ē careos
Caricias ē priā spēs titimalli eaz quas
Dyas. descripsit & ē masculus hastas
ruffas hñs & longas cubito uno lacri
mū uiscidū & albū folia sunt ei circa
hastas filia oliue sed mīora & āgusti
ora. radix eius grossa & lignosa in ha
stis eius come sūt filēs iūco iquibus ē

semē. nascitur locis mōtuosis & aspis
uocatur & comites aut cōmissio alibi
comios. Plinius uero charathis uocat
uel carachias.

Carmet apud. A. est nomē ponderis ap
prēdēs. vi. kirat. & alibi repi q̄ ē aure
us unus & grana q̄tuor. aliqñ carmet
scribitur per. k.

Carinbaide arabice uitis alba. cariseude
uitis nigra sed d' hoc alibi.

Carmezich ara. est fructus tamarisci ut
in septio Sera. ut ī dēfrictis. In Sera.
inuenies q̄ est tamariscus domestica
fructus cuius est sicut galle. Irē Rasis
libro diuisionū ca. d' spūto sanguinis.
s; carmesich scribī ibi. Step. uero aliqñ
q̄rmazagi. & aliqñ carmazegi scripsit
Carnabadū grece ē carui q̄ p3 ex concor
dia Almāso. cum practica gēa sibi fili
ca. d' egritudinibus stomachi. id' dixit
mihī grecus s; carnauadhi p̄fert.

Carnub ara. carubia xilliq̄ q̄ xillocarac
ta gēe dī s; ara. carnub.

Carnebū alicubi scripsit Step. p̄ corno
aub q̄ est caulis.

Carof arabice agnus.

Caros gēe subet q̄ stuporē uniuersalem
possumus dīe Allexan. ca. d' litargia.
Paulus caros iquit fit d' eadē materia
cū litargia. differt aut q̄ hanc febris
precedit. litargia uero sequitur tē. capi.
de litargia.

Caros apud Pliniū uocatur semē ypici.
Carotica gēe stupefaciētia uel obdormi
ratiua. s. narcotica q̄ est ab arabico or
chor q̄ sōnus est.

Carpinus arbor d' quo supra Macer.

Carpelimos dīe Oribasius in cōmento
affōz illos qui multū comedunt & te
nues sunt semp.

Carpisia Paulus ca. de frāgētibus lapidē
idē Strep. in synōimis carpision. i. cube
be & ur bona expositio .

Carpos grece sed p. k. d3 scribi quere in
fra in kaquo .

Carpocareos carpobalsamū & si q̄ alia
per. k. scribi debet .

Carstres grece est secūda spēs titimalli
eaz quas Dya. describit. & est secūdū
iplū feia. feia uero inqt q̄ carstē dixe
rūt filiis lauro alba folia eius filia mir
ro sed maiora & āgustiora & fortiora
que in fine acuta sūt & spinosa cuius
haste cubito uno lōge sūt. semē ter in
anno pferit nucibus silē icendēs liguā
nascitur locis aspis tē. Plinius hāc mir
ricē qdā dixerunt. alii caracē. fructus
huius nux uocatur. inde cognomē gci
dederūt tē.

Carta sic scribī in secūdo canōis. A. sed
ara. scribitur kirtas & sūt quedā festa
riola in qbus arabes inuoluūt spēs q̄
fiūt ex quadā planta uiscosa palustri
q̄ arabes uocant burdhi de qua ē. A.
fāc aliud ca. qd̄ icipit papirus nōra est
& ex ipā fiūt carte. sed ī ara. est fiunt
kirtas. Dya. uero uaporiū inqt un car
ta allexādrina fit tē. Serapio unū fāc
ca. de burdhi & kirtas. Paulus cartaxi
riō uocat. & alius liber grecus xilocar
ti habet. faciebāt & antiqui de supra
dicto iūco cartas & libros ad scribēd
ego uidi ut isra ī papiro .

Cartamū uel cartamus ē crocus ortula
nus cuius flore tingitur sericū. cuius se
mē iter laxatiua poiitur. hoc gnicus uo
catur grece & cicū. Dya. gnicū folia h3
oblonga & diuisa & aspa. & spinosa
& tūlū bene longū & spinosū in quo
sūt capita rotūda cū flore croceo. semē

albū h3 & oblongū & angulosū tē.
dr ara. kartam .

Carpusia infra in oxiaēatos.

Carua Strep. p. kerna dixit .

Cas uel castū arabice torax .

Cascaſū Ste. p. chax q̄ ē papauer scriptit

Casamū panis porcinus ciclamē maluz
terre idem .

Castor ara. coriandz .

Cassemū in secūdo Haliabas capi. de se
mibus qdam exponūt siseleos. sed in
libro. x. cassemū p. keysin posuit ī plu
ribus antidotis & ē leuisticū .

Casia Dya. fāc ca. de casia lignea & inci
pit casia fistula inqt plures h3 species.
sed opria est arabica que ē grauisima
colore subruſso coralli filiis tennis lēis
sima tactu lōga fistula gustu submor
dax nescio cū qua calefactōne odore
aromatico plena & in ore missa uini
subtrahens saporē. talis uocatur abs.
alii appellāt eā dasniticē. ab allexādri
nis negociatoribus casia nūcupatur .
Est & altera subnigella colore purpu
reo plena odore mime suauis maxie
necessaria medicie arti. Secūda. n. est
hec a supradcā. est tertia casia que ap
pellatur blataos suauis odore . & q̄uis
multe alie sint casie tñ inanes & irra
tionabiles sūt. melena uero fragilior
est ista. unde a nōie puintie cedal ap
pellatur. Est & pseudocasia lapatio si
milis que appbatione facilis ē & nec
ī gustu suauis. alia platea. i. lata sireu
cen uocatur lara & mollis & leuis co
lore subalbido & scabroso hec h3 ha
stā crosā cū corio suo & folia filia pi
peris albi tē. ātīqui casia fistulā uoca
bāt lignēā. nā si legis capitulū Dyaf.
supradictū cū ca. de casia lignea apud

Auic. & Sera. iuenies q̄ idē dicunt de
 casia fistula. apud Dya. nō iueni capi.
 q̄ aut antiqui uocabāt casialigneā ca
 siā fistulā appet. nā Cassius felix ca. &
 egritudibus stomachi ī pigra Galiei
 ubi alii casialigneā scribūt ip̄e scribit
 fistulam simpliciter. sūlī in q̄ pluribus
 cōfectōibus antidotoꝝ in āridorario
 ulī que nec laxatīa sūt nec casia fistula
 cōpetere uidetur ex suis pprietatibus
 casia fistulā iuenies & ligneā itellige
 re debes sicut in atanasia que ibidem
 scribī & in aliis multis āridoris ātiq̄s
 de greco trāslatis ī antidoto argirofo
 ra casia ruffa iuenitur & de lignea d̄
 itelligi. Plinius fructex casie iuxta cī
 namī cāpos nascitur. sed ī montibus
 crosiori sarmento tenui cute uerius q̄
 cortice. altitudo fructicis triū cubitoꝝ
 color triplex nā cū primū emicat can
 didus pedali mēsurā. deīn rubescit ad
 dita semipede ultra nigrizans. hec ps
 maxie laudatur ac deīn p̄xima. dāna
 tur uero cādida cū secāt surculos lōgi
 tudie binū digitoꝝ mox pressit recē
 ribus cortiis quadrupedū ob id iterēp
 toꝝ ut putrescētibus uermiculi lignū
 corrodāt & excauet corticē tutū ama
 ritudie. pbatur recēs & que sit odore
 molissimo gustuue q̄ maxie seruēs po
 tius q̄ lento repore leuiter mordēs co
 lore purpureo t̄q̄. casia uocatur ara.
 feliche. casia per unū. s. scribi d̄ ut gre
 cus & Virgilius q̄ corripit priāz. Vir.
 Nec casia ligdi corrūpitur usus oliui.
 Casia infra in sampfico.
 Chas infra in scassia.
 Casilago hyusq̄amus dens cabalinus se
 cūdū quosdā ara. uerō bengi d̄.
 Castal uocāt arabes castaneā nos imitā

tes. nā ea carent.
 Castana uocāt aliq̄ grecoꝝ hermodac
 tillum.
 Castanā secūd̄ ysidoy dicūt greci casta
 neā Plinius sardishte p uenere priūz
 iō apud grecos sardianos balanōs ap
 pellāt t̄q̄.
 Castū ara secundūz Step. ī synōimis est
 corillidon.
 Casturudar exponit. A. auctoritate me
 sagne q̄ est galanga.
 Castula cordis infra in ūgula caballia.
 Cata greca prepositio p̄cōtra secūdum
 aduersus uel aduersū an de iuxta ob
 circa ab con ad in significāt secūdūz
 adiūcta. p. k. d̄ scribi & oīa kata gre
 cū habentia. sed qa latini plurimum
 per. c. scribunt eos imitabor ut facili
 us inueniantur quesita.
 Cataelicen Allex. ca. de signis distem
 p̄tie stomachi cataelica uirtus retēti
 ua. Itēz idē ca. de ylica passione. Itēz
 ca. de dyabete & ca. de gomorea.
 Cathacephalus grece capite īclinato ut
 Allex. ca. de cognitiōe epilēticoꝝ.
 Cataf exponitur ab. A. q̄ ē crisolacana er
 go est atriplex & est utrūq̄ a greco. nā
 ut ait Demostenes catafora d̄ grece
 atriplex uulgo secūdū & crisolacana
 ut infra in cri.
 Catafū scripsit Step. pro kataf.
 Catafora Allexāder ca. & fixicis & liga
 turis epilēticoꝝ. si aut a catafora fiat
 epilēticus t̄q̄. est qñ ip̄a sit a membro
 aliquo inferiori & d̄ catalēsia. Oribā
 sius tñ expōit cataforeticos sōno gra
 uatos minus.
 Catalēsia dicūt qñ uel a pedis uel a ma
 nu uel ab aliquo alio mēbro mouetur
 causa epilēsie.

Catagenis liber Galiei d' eplis ut Cassius felix ca. de uesice morbis.

Cataleptō plāta que a Dya. d' hemercales infra i he.

Catamodicū. i. iuxta modicū prope modicū ex greco & latio cōponitur.

Catanāce folia habet miura filia coriādro aut caronopodio radices tennes sicut iuncus & capita. vi. ant. vii. qbus ē semē herbeni silē q capita cu3 se sicca nerint terre inclinātur & sūt filia ūgui bus accipit̃z. 74. Est aliud gēus catanācis sicut mala mariana silēz radice habēs s3 mīorem & lōgā folia oliue filia s3 moliora semē mīutū & p̃tusū sicut cicer rufum 74.

Catapauxa grece sternutatō Alex. cap. de cepheale.

Cataplasma grece lene ēplastrū īductio expōitur in libro de doctrīa greca q ē emplastrū.

Catapodia grece papias dca eo q modica poterit uel īglutiat̃ & ē pillā ī libris de greco trāslatis sepe repit̃. ali qn cataputia. aliqñ catapotia.

Cataputia maior uocatur aqbusda3 plāta q p̃ntadactylus & ab aliquibus eliotropia maior spōsa solis. sed alia ē eliotropia ut īfra. hec uocatur a Dyascicii d' qua infra. ara. uero kerua uocāt. Minor uero cataputia est lacticiuiū mag nū q grece lactis & lactūsa uocatur apud Dya. d' qua duo capitula facit sub his duobus nomībus. arab. uero munda ut apud Serap. sed Auic meubet ne uocat & in Aui. arabico est meheu bedhane.

Catarus uocatur gce kataris exponitur in libro de doctrīa greca q ē fluor reumatis Paulus cōe qdēz nomē passioni

bus istis supflua ex capite humiditate ad suppositas ferri pres. at q ad nares irruens coriza passio appellatur. ad faringā uero a supiore pre simpli catarus. qñ uero ad laringā & tracheā arteriā feratur ita q uox rauca fiat uocat brācos & arteriace 74.

Cataractā dicūt latini aq in oculo confirmatā phibētē uisū quā precesserūt imaginatōes.

Catartica grece purgatoria.

Catafynfism grece cōnaturatio incarnatio adherētia Cassius felix ca. de scrophitis & Demostenes.

Catastibelicō gce secūd' accūs ut Alex. ca. de passionibus stomachi.

Catastalicū medicamē grece repressoriū Cassius felix in āridotario confectione dca exantoxemō stalticū. n. stiticiū est.

Catastrophā grece cōuersio stomachi qñ nō digerit s3 p secessū emittitur cibus sicut fuit̃ liber de doctrīa greca.

Catatir ara. cāula est qua medicie ī uescā iniciūt̃ q moderni siringā uocāt apud alumarā alcatatah uocatur.

Catatrophiū Oribasius sup illo affōz disluriā fleubotoīa soluit exponit per rectā lineā deriuatio sicut p fleuboto mīā tali.

Cathemia scripsit Step. pro khitim que est altea.

Cathemerinos & amphimerinos greci tipū cottidianū uocāt Cassius felix ca. de febre cottidiana.

Catherhirizin grece Paulus ca. de stranguria est uesice differizatio seu p uia uirge medicatio.

Catillorica apud Dyas. ca. de calce est catricem inducens.

Cathilhabieheb ara. ē dictū strāgulator
patris sui & est arbutū qđ describit
Sera. qđ uocatur ficus lupi apud Dya.
comatus .

Cathiladhib est strāgulator lupi .

Catil alkalb est strāgulator canis de qui
bus duabus plantis. A. duo facit ca. &
sūt apud Dy. & Pliniū due spēs acōiti

Cathimia de ipā dictū est supra in cadi
mia Plinius fit auricalcū ex lapidē ero
so quē uocāt cathimiā. celebritas eius
est in achaia & quondā ī cāpania nūc
ī pergamaō agro extrema pte ytalie
ferūt nup in germāia. puītia reptum
tē. Strep. cathimia est acalimia .

Cathī seu cathinō secūd Dya. ca. d. agri
lea qdam oleastē uocāt .

Catin supra in c. lra prio ca .

Cathine infra in dora .

Catocus. i. agripinū comatos Paulus pro
prio cap. drāz inqt tamē ponebāt uete
res & qa ex friori & sicciori materia
fit coma ideo eger in ea figura q̄ com
prēsus est manet imobilis siue sedēs
siue stans uel oculis aptis uel clausis
ideo cathocos aut cathecomos eos ap
pellabāt ueteres. cathochim uero uel
cathalipsiz passionēs iuniores .

Catholica herba aliapiados de q̄ supra
in al .

Cathostomacū grece defesoriū stōachi
Dy. ca. d. aloē si repiatur ibi cacostōac
hi falsus est testus. nō. n. cōcordat cum
Sera. ex sermone Dyasco .

Catrami Step. in secūdō practice p kitā
scripsit de qua ifra in ki .

Caucalis in uero Dya. cancaliō scribitur
Dya. herba est q̄ Romāi calicariā uo
cant habet folia alba & ingētia tyrfū
ex eoz medio emergentē cū flore silī

q̄rcus nascitur in mōtibz tēl.

Caucalidos hanc Oribasius teste Paulo
in collirio sibi laudato. ad glaucoma
oculorū caucalon uel caucalidō uocat
& aliqñ caucalidos ipfū & colliriū re
perit ī ātidotario Oribasii. Plinius ue
ro est iqt caucalis feniculo filis breui
caule flore cādido tēl. ut supra ī calca
la. ego autē semē hoc feci d'ferri d' gre
cia semāui & collegi .

Cauda eqna Dyasco. hypporis aut ana
basis. nascitur locis hūidis & in monu
mentis hastas habet ruffas & aspas &
nodosas que haste qcquid uicinū ha
bēt alligāt ī qbus folia sūt acuta & te
nera & iūci silia & spissā fursū ascen
dentia hec q̄ aliquoties de pietē d'pē
det comis plena habundantibus & ni
gris sicut cauda equi que sūt lignose
& dure. ē alia ypporis comas miores
habēs & albas & molles tēl. aliqñ ypo
seta uocatur sed ara. dhenebalchul.

Cauda porcīa uocatur a qbusdā miliū
folis .

Cauda uulpīa Plinius alopecuros spicā
h3 mollē & lanuginē dēfā nō dissilēz
uulpīū caudis. un & nomē tēl .

Caudō apud Haliabatē sectio fumigii
aromatica .

Caulis a greco caulos q̄ est hasta hostile
uirga & uirilis. s. ueretē. un caulis est
tyrsus cuiuslibz plāte & sic habetur a
Plinio p totū libz suū. q̄ aut d' caulis
q̄si coalescēs etimologia potius est
hoc autē nomē est appriatum brasice
eo q̄ caule. s. tyrfō magis coalescat Pau
lus ca. de ulceribus uirge. Si uero secū
dū caulō iterius pudēdi ulcus fiat tēl.
i. secūd uirgā uirilē. Corne lius celsus
uero colis scripsit p. k. rū melius scrib

ut grecus .

Cauliculus agrestis putatur adisi a qbus dā seu structiū q est idē de quo infra sed nō est .

Cauliculus agrestis Dya. nascitur ī locis maritimis & desertis albidior & lōgi or domestico & amarus ꝛꝛ.

Cauliculus maritimus qui secūdus Dya dissimilis est a nostro folia habēs longa & rotūda filia ariologia uirgas habet robustas & obrustas ut edere si cū habēs albū quē cū miseris ī rostris falsus est & amarus ꝛꝛ.

Cauma grece incēdiū inde caulson febris icenhuia sup alias. Cassius felix icendi osam eē uocat. fit nāq ex colera existēte ī uenis ppe cor aut saltē ex flegmate falso ꝛꝛ.

Caustica grece dñr incēsua medicamīa adurentia putrefactia. Demosthes putrefactiū medicāe; causticū uocat.

Cauterismus Allex. ca. d' epilēsia est cauterizatio .

Cauthin in secūdo canōis. A. sed ī ara scribī childomō uel kilidomō ut gēus & est celidōia. Dy. uero chautōn uocari dicit mīorē celidoniā a multis .

Caxtos expōit Stēp. q est katanū q nō uidetur. nāq grece kidria & ara. kitrā ut infra in cedria .

Caxtu Stēp. est cacuale ut dñc Paulus. s; cacule est cardamomū .

Cazdir ara. stagnū q & raxis dñ .

Cazef arabice testa figuli .

Cecidos Dya. est galla & est semē dēdri osi. quercus cuius unū genus onfatus dñ que mīor est & rotūda grauis & nodosa sine ptursura alia leuis & ptusata. eligēda est aut onfacis que & uirtute fortior est ꝛꝛ hec est imatura. iuueni

iterdū cicidos & utrūq corruptū a greco. nā kikis dñc kiki & kikidos .

Cedria est gummi cedri multis ī cōfēctōibus ingreditur de qua infra. grecus kidria ara. uero kitrā uocatur. Dyaf. cedrus. arbor est unū pix cedria fit. quedā est parua atq spinosa fructu iuniper o similis uel uirtute. alia maior que a qbusdā cedrus lata appellatur fructu cypressi filis s; puior & de hac fit cedria ꝛꝛ. lege ca. Dya. d' cedro & ca. A. d' xerbin & capi. de kitrā & cū ca. de kitrā apud Sera. & uidebis q idē dicit. Itēz Rasis in libro diuisionū ca. de dolore dentiū kitrā cedri. Item in libro Dy. in ara. kedrus est xerbin. Plinius ē igt cedrus mīor & maior. mīoris duo sūt eius gñā. litia & fenitia. differūt folia nāq d' rogātū habēt spinosū oxicedros uocatur ramosa & nitore īfesta. altera odore prestās. fructū ferūt mirti magnitudie dulcē saporē habēt. Et maioris duo sunt genera. que floret fructū nō fert. fructifera nō floret & ī ea āte cedentē fructū occupat nouus. semē ē cypressi filē qa quidā cedreolarē filē uocāt. ex hac resina laudatissima fit ꝛꝛ. Itē alibi iter arbores quibus pix fit cedrus celsior .

Cedrides uocatur apud Dya. & Plinius fructus. ipius cedri .

Cesalea grece akephali qd est caput est dolor capitis cronicus & pessimus paratus icitari a qlibet cā. ut Allex. suo cap. & uocatur ab. A. ouū & gallea. aliqn tñ p quolibz dolore capis accipitur per. k. melius scribitur secūdū grecos

Cesalargia nos dicimus sed grecus kesalargia. & expōitur in libro de doctrina greca q est dolor capitis . Oribasius

differt inq̃ cefalea a cefalgia. nam
cefalea est capitis dolor q̃ multo tpe
tenet. cefalgia uero recēs est capitis
dolor aut ex estu uino seu frigore uel
ebrietate aut idigestione & cito resol
uitur ⁊.

Celestis. clematis d3 ē **Dya.** nascitur
sup̃ terrā locis cultis sarmēta lōga ha
bens in crositudine iūci & folia longa
in lauri facturā & colore silia. sed bre
uiora ⁊. hec est que a Plinio clematis
uocatur secūdu q̃da spēm isra. i. clem
atides.

Celia secundū Oribasiū est ceruicia a
calefaciēdo dicta.

Celidonia alia maior alia mior **Dyaf.**
celidonia maior q̃ multū glautiū ap
pellāt flō suple ut patebit isra i glau
tio uirgā habet unius cubiti longam
& amplius tenerā & tenuē que uirga
i giro folia h3 plurima silia botrachi
on. i. apio ranino sed molliora & albio
ra. & apud Sera. folia silia botrachio
sed formosiora & molliora & albiora
uergentia ad celestinū colorē florem
habet aurosu seu croceū & sucū seu lac
croceū. **Dya.** uirtus ē ei uiscida & mor
dax & amara nō boni odoris. radix d̃
fursū una d̃orsū plures. semē sicut me
conii ceratides h3 & minutū & paulo
maius ⁊. & apud Serap. cuius succi sa
por est acutus mordicās ligūā fortiter
cū amaritudie & odor fetido & radix
eius d̃super est unica multas radículas
alias emittēs. semē eius est filē semini
papaueris dci keratodes. i. cornuti qa
ē in tecis in qbus ē semē pagē maius
papauere. & d̃ q̃ hec planta uocatur
sic agreco kilidō que est yrūdo. eo q̃ in
cipit appere prio i uere cū appent pri

mo yrūdines & arefcit q̃n yrūdies abf
cedūt. uel & q̃ d̃ si excecantur pulli
yrūdīz defert eis mater eius hāc her
bā & fedit uisus eaz. Capitulū huius
apud. A. ācipit cauti & mior. nā i ara
bico scribitur childomō. cautiō uero
uocatur celidōia mior. **Dya.** celidonia
mior q̃ multi caution alii phytō agre
ste uocāt habet uirgas mīutas folia si
mililia edere sed obrotūda & mīora &
pīguiora seu uiscosa & mollia. radices
habet mīutas egrediētes ab una radi
ce dispes iuicē cōexas sicut triticum
spicas. nascitur locis aquosis & in pra
tis ⁊. hec uocatur apud arabes memi
ten & putatur curcuma. Plinius gūa
eius duo. maior fructuoso caule folio
pastinace erratice āpiore ipā altitu
dine duoz cubitoz color albus flos
luteus. mior folia edere rotūdiora mi
nus cādidā. fucus utriusq̃ croceus mor
dax. semē purpureū. florēt aduētū yrū
dinū. discessu marcescūt.

Celidonium lapis dictus q̃ in uentre pul
loz yrūdīnū iuenitur alii albi alii ni
gri alii aliqd rufedinis habētes.

Celidria Paulus ca. d̃ rubificātibus capil
los & eius loco & cāu. A. alifō scribit
utq̃ ignoro.

Celsa mora celsi.

Celtica spēs est spice q̃ arabes romanaz
uocāt **Dyaf.** celtica nascitur in ylico
nomē habēs apud eos auanō. & i sy
ria nascitur & i ytalīa fructices habēs
sup̃ terrā breues & spissos. colligitur
aut a ciuibz cū radicibus suis qui
fascēs faciūt q̃tū plena manu cōtine
re possunt. & iō ab aliis fascēs gallici
appellātur. hec habet folia oblonga
& non lata & ruffa florē mellinum

odorē circa radicē suauē. sed q̄a intra
ip̄a alie herbe silēs odore nascūt̄ur &
cū hisdē colliguntur ex quibus cū me
dicamina cōficere uolueris fascē noli
cōtundere sed purga sic. cartā extende
in loco mūdo & desup fascēs supradic
tos pone & sp̄ge desup aquā & rora ut
ōēs ifūdantur & dimitte una die. alia
die cū purgaueris iuenies itra eosdem
fascēs folia alia nō mīus longas radi
ces habētia silēs celticē. hec sepa & bo
na folia cōtūde & tere & in uino tro
ciscos collige quos seruā in uase fictili
diligēter clauso. utilior est recēs odore
suauī radicibus plena uel sp̄sīa & nō
fragilis que si talis fuerit silis ī uirtu
te poterit esse syriace r̄. & infra est &
alia nardus. i. celtica montuosa que a
multis tilaticis appellatur & peritis
& ueritis. hec nascitur in cicilia simili
tudīe habens in foliis & ramulis yrī
gio sed sp̄ica breuior est & spinosa ra
dices mittens duas aut tres odore sua
ues & nigriores colore silēs affodilli
radicibus. hec nec florē nec semē habz
sed uirtus est illi silis celtice r̄.

Chemosis Theodorus Priscianus si in
pria oculi tunica sanguinea nimīū ue
luti caro apparuerit q̄ chemosis ap
pellamus r̄. Cassius felix idē. Demos
tenes chemosis est uehemens oculo
ruz tumor ut nime claudere ualeant
oculos egrotātes adeo ut albe pres pri
me tunice sanguinolēte atq; extantes
appareāt pupillā supantes nō aliter q̄
marina cōcilia semiclausa aliq̄ partez
sui corporis exteriori fariāt p̄minere. un
nomē greci eidē passioni posuerūt. nā
conchamchemē appellār r̄. est obtal
mia q̄. A. uocat guardenegi .

Centron Allex . ca. de tussi exponūt qui
dā punctiones .

Cenofim dicit grecus euōnez Cassius fe
lix capitulo de quartana .

Centamidra Demostenes caricay mēia
d̄tracto semīe q; gci cētamidra uocat
Cētaurea duas habz spēs. ē maior & mi
nor. mīor nota ē apud oēs. maior uero
nō ē nota nec fuit tpe Macri . Inq; sūt
cētauree spēs maiorq; mīorq; ut supra
dictis dixi de pluribus herbis . sed q̄a
p̄ paucas spēs ē cognita maior hanc
pretermittēs spēs narrabo mīoris r̄ .
S; Dy. maior uocatur a quibusdā nar
cha & flō aut gētiana. die q; hz folia
silia nucis cōis lōga & uirida sic cauli
culi & rotūda diuisa sūt sicut tres digi
ti incisa in sūitaie sicut serra uirgā hz
lapatō silēz duoy uel triū cubitoz a q̄
plures ramuli egrediūt̄ur in qbus sūt
capitella silia papaueribus rotūda pa
rūq; oblōga florē silēm lane. semē silē
cartamo in ipō flore radicē crosā lon
gā durā grauē plenā suco acuti sapo
ris cū pauca stipriticitate & pauca dul
cedine coloris subrubei . & color fuci
subrubeus ut supra ī radice. nascitur ī
mōtibus & apricis & arborosis terra
p̄gui habūdāt in litia archadia pelo
poneso & elid̄ r̄. Talis figure uidi d̄
pictā in libro ubi d̄pictē erāt herbe .
mīor uocatur a q̄buldā fel terre prop
ter amaritudīem. & apud Dyascorid̄
linefia secund̄ quosdam & eleboritis
& amaracus & febrifuga. ē silis ypico
uel origano. uirgā habet quadrāgula
tā longā florē purpureū ad rubedinē
similē linis folia mīuta oblōga ut ru
te. semē ut triticū oblōgum. radix est
ei oblōga iutilis gustu amara. nascit̄r

locis humidis aquosis ideo limniosis a
quibsdā vocatur .

Cētaurea a centauro kirōe inuētoꝛe dcā
arabes kāturiō dñt post grecūz. Plini
us cētaurea hac dī curatus kirō cum
herculis exceptus hospitio praestanti
arma sagitta ei excidisset ī pedem. q̄re
aliq̄ chironiō appellār. folia sunt ei la
ta & oblōga serata ambitu densa ab ra
dice caules circūgeniculati triū cubito
rum in hīs capita ceu papauer 7q̄ ut
Dya. & infra alterūz cētauriū nñ fel
terre vocāt ppter amaritudinem sūmā
galli vocāt exacum. cognomiatur lep
ron. aliqui libadeon quia iuxta fontes
nascitur 7q̄ ut Dya. & isra tertiū cētau
reum cognomiē triorchis a triorchia
accipitrū gñe a quo nomē accepit. hoc
sāguineum sucū mittit 7q̄ .

Cētrias vocāt greci quādaꝝ spetieꝝ serpi
ginis ut supra.

Cētrix apud quosdam est solida media.

Cētrum galli & galli crista vocāt & gal
litricū est quodā domesticū esui aptū
maioribus foliis oblōgis & rugosis flo
re albo seritur ī ortis siluestre mīoris
plāte foliis puis semīe nigro. & multi
integrū in oculis ponētes ipsos oculos
clarificare dñt. ob id sclaretā vocāt. Pli
nius alektoroscopō vocat q̄dā plātam
quā puto hāc esse. vide ibi .

Cētonicū vocāt herbā lūbricoꝝ q̄ necat
lumbricos. ē spēs absinthii & vocatur
scheha de qua in absinthio dictū est.

Cētum capita nō est affodillus ut qdam
dixerūt. sed vocatur due plante quāz
una est yringus ut patet p Sera. pprio
capitulo. Itē Plinius sermōe d' yringo
ex his inqt. yringis cādidū nñ cētum
capita vocāt omnes eiusdē effectus cau

le & radice in cibis grecoꝝ receptis si
ue coctis siue crudis ut libet 7q̄ ut Dy
asco. de yringis. Preterea in ātidotario
uniuersali in quodā antidoto quod in
cipit ātidotū quod facit epilēticis reci
piuntur & cētū capita & affodilli. q̄re
nō sunt idem .

Cēruniculū. Plinius latini cētaulam vo
cāt q̄ greci clematidē dñt rostratis foli
is ad similitudinem capitis penulaꝝ ia
centem in aruiis 7q̄ .

Cērum nodia sāguinaria pserpinata po
ligoma corigiola geniculata liguā pas
serina uirga pastoris idem ut infra in
poligonia .

Cēon grece dī quod nos scrotum vocāus
Corneleus celsus & est oseum .

Cēpa canina vocatur narciscus .

Cēpe. Plinius gñā apud grecos sūt sarda
samothrata alsidena serama sciria af
calonia ab opido iudee nomiata .

Cēpe azir apud Aui. est simile squille &
p ea ponitur sed debilius est ea .

Cēpe murū est sq̄lla eo q̄ mures pimat
uocatur ara. haufil uel haufel. ab Aui
uero aſthil inimitando grecum .

Cēpa Dya. similis est andragne. i. portu
lace sed nigriora folia habet. radix ē
illi tenera 7q̄ .

Cera ppolif uel ppolleos sepe iuenitur ī
libris de greco translatis & in ātidota
rio uniuersali & est fex aluearis apuꝝ
q̄ arabice uocatur mum de qua Dya.
singulare facit ca. sed de ea. s. isra in p

Ceratia. Plinius herba uno folio radice
nodosa & magna .

Ceratium aliqñ repi ī practicis āticius
de greco p kirat. & est nomē pōderis
& est xilique semen de qua infra in
xilocatista .

Ceracia Step. est carnubiū p carnub de qua supra .

Cerapeutica grece curatiua unde cerapēticum negotium liber curatiōum p.k. melius .

Ceras s; melius kera grece cornu ide ce rastos quidā sēpēs cornutus .

Ceras. Theodorus Prisciāus libro d' simplici medicīa sic uocatur a multis sta philiua agrestis. i. pastinaca .

Ceraunia arbor. i. siliqua. Plinius trunco fertilis ut sicomorus s; pom siliqua nascitur in syria ioniaq; & circa gni d' & in rhodo semp comātibus foliis flore cādido cū uehemētia odoris planti gerat imis ptribus & ideo supficerētus flauescit sucū auferēte sole .pomo āte cedēris āni circa canis ortum detractō stat; alre; parit postea florē parituz; yeme fetus eius enutriēte tē .

Ceresfoliū apud ysahac in dietis particu laribus est spēs apii cuius capitulū scri bitur in libro Dya. sed nō est de suo. s; est de libro Plinii minoris. nec habet stilū Dya. qdā gignidiū uocauerūt er rātes forte ppter similitudiem. naz gi gnidium ē fumus terre ut infra in gi Ga uero skādico .

Cerse ara. cortex arborum melius p.k. scribitur .

Cerinta. plinius est herba folio cādido ī curuo cubitalis capite cōcauo mellis su cum hns. huius flore apes auidissime sunt .

Cerner sepiisse inuenitur in antiquis li bris p cribrare cernuclare .

Ceroneum dictū uel a cera q recipit uel eo q ut cera sit ductile .

Cerorum simpliciter p ceroio Ga. quod fit ex oleo rosaceo & cera accipit. alia

tñ diuersa fiunt p diuersitate causāz Cerotariū idem est .

Cerorum fratru Ga. quod scribitur ab eo in libro de igenio sanitatis. & repitur apud Alex. exq̄sita doctria ca. de dolo re capitis ex sole. Itē ab eodē in tertio libro circa finem .

Cerorum aromaticū apud eūdē Alex. capitulo de cerotis ad stomachū .

Cerorum dictū ceptō idem ibidem .

Cerotas greci uocāt nervos ceruicis ad caput substētādū appositos. Cornelius

Cerusa est plumbi erugo q grece psimiti um dī arabice uero assidegi .

Cestras & dexteris uocatur gladiolus her ba ut infra in suis locis tē .

Cestro. Dya quod appellatur pscotrisfō quia ī frīs locis nascitur. hāc romāi ue tonicā uocāt. herba est astā hīs tenuē lōgam unius cubiti & quadratā folia lōga & tenuia silia dryo obrotunda & diuisa odorata & maiora ad radicem. folia isintia. semen eius ut spica habe tur silē timbre & radices tenues sūt sic elleborus folia eius siccantur uisui ne cessaria .

Cestron grece bectonica ut Macer dīc q cū uoluit dicere arabs dixit custrū ut apud Sera. Steph cestro dī esse bustan abezum .

Cestrus uocatur sempuina in quodam libro antiquo .

Ceruissa supra ī camū uel ifrā ī foca .

Ceruleus color apud plinium est azurius celestis uenerus & & maris .

Ceruiocellū apud Dya. uel ceruaria que gce dī elafoboscus uel elafon a ceruo dicta qui gce dī elafos infra in el .

Cetarachi in muris humidis nascitur q puto esse uerā scolopēdriā secundum

descriptiōe Dya. ut supra ī asplenon
& īfra in scolopendria .

Cetrops secūd' Demostenē uocatur a q
busdā inuersatio palpebre īferioris .

Ciamō dic Plinius colacassiā uocari .

Cianeus a greco roapos & expōitur in
libro de doct'ia greca q' est iter uiri
& nigr' Allex. ī curis oculoz colliriū
cianeū scribit .

Cianū Ga. ad Paternianū ī metallis in
quit inuenitur qbus es cōflatur & ī qui
busdā maris littoribus .

Ciatiscus apud Demostenē uocatur ps ī
strumēti chirurgici qua fricātur palpe
bre scabiose .

Ciatius est nomē mēsure ponderās ūciā
unā & semis. nā ubi in Sera . in capi .
de pinu hētur ex uerbo Dy. ūcias. iiii.
& semis in libro Dya. in ātīqua trāsla
tione habetur ciatī. iiii. secūdū ysidoz
uero pōderat. x. 3.

Cibariaticōn apud Allex. ca. de cibis fre
neticōz est potus qlibet qui loco uini
fit ut ceruisia modo ūl .

Ciceris diuerfa sūt g'ia p'pinq' uirtutis
q' magis ad nigredinez uergit calidius
iudicatur. est secūd' Pliniūz arietinū ci
ceris genus qd' capiti arietis asilātur
q' ceteris magis diureticū creditur. est
& agreste. est & erraticū & colūbinum
qd' aliq' uenerēū dixerūt cādidū rotū
dū leue arietino mīus .

Cicer erraticū apud Dya. uocatur a qui
busdā serpillū puta nō recte .

Cicerula Plinius mīuti & ciceris īeq'lis
est angulos hūs ueluti pīfion ūl .

Cicidos grece galla sed kikidos & kiki
dī ut īfra .

Cici Dya. cici aut sisamus agrestis. aut si
selei ciprion aut crotona multi eē dix

erūt semē herbe silē acinis. fructex est
illi arborosa sicut ficus sed mīor folia
habz platano filia sed maiora & leuia
& nigriora hastas uallosas cāne filēs
s. cōcauas. semē ut botz cōpositū & as
perū. purgatū uero silē ē crotonis aīa
lis ūl . est pentadactilis & a qbusdam
uocatur cataputia maior . & est arabi
ce kerua .

Ciclamen Dyascorj. ciclaminus folia hz
similia ciso . i . edere sed uario colore
picta in qua sūt alba pūcta . Tyrus ē
ei niger sine foliis unius palmi habēs
in summo flores roseos uel purpureos
cuius radix nigra est intus uero alba
& crosta & lata sicut rapa. nascitur lo
cis arboribus adūbratis ūl . Plinius ea
dē. & post pauca nri tuber terre uocāt
alii amuleū. & īfra pagē. Est & altera
cyclaminos cognomīe cissātemos gēi
culatis caulibus supuacuis a priore di
stans circa arbores se uoluēs acinis ed
re sed mollioribus flore cādido sperio
so radice supuacua acini tñ in usu gu
stu acri sed olenti. siccātur in ūbra tufi
q' diuidūtur ī pastillos. mīhi & tertia
ciclaminos demōstrata est cognomīe
camecīfos uno oīo folio & radice rāo
sa qua pīsces necantur ūl . Ciclamē pa
nis porcinus malū terre cassāmū cicla
minos grece idē. A. uero nō ur nouisse
hanc plantā uolēs q' dīe kiclamīos ut
greus scripsit saclamīnos. sed ī latīo
fachailēsus & fachlamīos ut ē ī arabi
cō & kiclamīos nō differūt in lingua
arabica nisi in pūctis. nā fachlamīos
scribitur sic & sic est apud. A. sed kicla
minos sic. tales errores īsūt libris ara
bicis in plnribus locis qū noīna greca
uel aliena scribere uolunt .

Ciclantemos apud Dyas. spēs alia cicla
minis uocatur sed ē eadem: q̄ Plinius
uocat cīlantemō d̄ qua ē inqt & aliud
genus cicla mīs q̄ appellāt ciclātemō
folia h3 cīso filia sed maiora hastam
crostā & nodosā que hasta si arborem
pximā habuerit coheret illi. florē h3
albū & odoratū sem̄ uero botruosū &
silē uuis & uelut cīsus. i. edere gustū
habēs mucillagiosus & uiscidū sed in
utile. locis aridis & asperis nascitur.

Ciclas Alex. ca. d̄ cibus pleurēricorū ē pīf
cis qdā carnes molles hīs & humidas
natura & digestibiles q̄ aliq̄ tisanam
marinā uocāt t̄l. dīci uī a cyclos grece
q̄ est rotūdū uel circulus.

Ciclus apud Theodorū Priscianū & Pau
lū pro exercitio.

Cicleas secū d̄ Pliniū uocatur uinū ficti
ciū quo utuntur parthi & indi qd̄ fit
ex palmis. s. ex dactylis posito ex eis
modio i cōgis tribus aque macerato
& expresso.

Cicorea apud modernos uocatur quedā
planta habēs flores azurinos uertētes
se ipōs ad solē. q̄re sponsā solis & sol
sega3 qdā uocauerūt & aliq̄ intubā. s3
de ituba melius ifra exponetur.

Cicoria apud Dyasco. est spēs seridis de
qua infra in se.

Cicoriū apud Dya. multi anagalin dñi
falso puto.

Cicuta planta nota que apud Dya. uoca
tur comos. ara. uero succarā & ē plāta
fritate sua iterimens sed uino puro &
calido eius nocumento subuenitur ut
Dya. & A. in ca. de succarā & Sera. &
Macer. nam oīus istorū capitula cōcor
dant in oībus. si ergo expōitur succarā
q̄ sit iusq̄amus falsa ē expō ut ifra ī su

Cidaris eius dicūt esse duo gñā. unū nas
cens in libia cuius radix filis est filis
radici s3 paulo mīor & uiscida & mol
lis & succū nō hīs t̄l.

Cidonia mala. plinius greci cidonea ex
creta ifula aduecta. plura eorū genera
crisomella in cīsuris distincta colore ad
aureū iclinato que uero cādidiōra nō
stratia cognominantur odoris prestātif
simi mīora ex eodē genere strutea pre
cotia uero mustea t̄l.

Cidonmel uocat Dyas. cidonia melle
condita que & malomelli uocat mala

Cisi seu gisi est quedā p̄fectio electuarii
qd̄ scrib̄ in ātidotario uli q̄ paulus in
ca. de catarro nomiat.

Cisilio palme uocatur ara. iumbar & hoc
noīe repitur apud. A. & est germē pal
me cū nouiter a terra pullulat q̄ come
dūt arabes in multis cōfectōibus & ci
bis ponūt t̄l.

Cisiteos paulus ca. de extenuantibus ca
pillos.

Ciliaca passio est fluxus uētris nitō sto
machi nā. g. kiliā uentrē uocāt ut in
passionario suo ca. & est kilia fundus
stomachi pprie. Irē Alex. fit aut̄ ex ī
digestione uētris defecti. liber de doc
trina greca kilia alius uterus uenter.

Chili grece labia chilos labiū.

Chilos grece chilus. i. fucus und̄ cibus in
stomacho digestus chilus d̄ ad silū
dinē fuci tisane. Achilo dyachilo q̄qd
de fucis aliq̄bus fit. Iohēs Sera. in sep
timo ca. q̄nto chilus est fucus ciborū
per ch. melius scribitur.

Cibalaria ūbilibus ueneris cotilidō ḡce
cibaliō d̄ Dya. pprio ca. & infra.

Chimeros grece edus chimera capra.

Cimecla Cassius felix sunt preniones

latine dicti a pñitie qui fiūt a frigore hyemis tpe q̄ greci chimones uocant aquo chimela . sed Paulus chimetra scripsit uulgo muge dicūtur. i calcaneis digitisq; pedū sepius fiūt .

Ciminū carmenū expoītur i secretis. G. in medicina q̄ fecit Herodi ad stoma chū q̄ est siseleos qd̄ nō credo bene ex positū. nā apud Sera. exponitur q̄ est regale & est boni saporis puta melius aliis speciebus eius. Et. A. dīc q̄ ē nigz describens alias eius spēs zē.

Ciminū agreste Dya. nascitur multū in calcedomia hyspanie. uirgā habz longā duobus palmis tenuē in qua folia nascūtur. iiii. aut. v. tenuissima & diuisa sicut gignidiū idest fumus terre ut apud Sera. in qua uirga capitella sūt v. rotūda & mollia in quibus semen ē qd̄ si gustū aplicueris uiscidior ē nō nascitur locis hūectis zē. Plinius ea d̄ sed ultra q̄ est preterine. & ifra ē iqt ciminio silē q̄ greci ami uocant zē ut supra in ami .

Ciminū ethiopū quidam falso git dixerūt Dyascorides .

Cimolea a Dya. gimolea uocatur. alia īquit alba atq; dēsa alia purpurea & q̄ si p̄guis que pbabilior ē. ualde. n. frīa ē tactū zē. Plinius ī creta nascitur duo eius sūt gñā. candidū & ad purpurissimū inclinās. & infra est & tesalica & sarda defertur utilis uestibus pbatur candida īutilis uersū coloribus. oīum chimolee gñūz utilis umbrica & quaz uocāt saxū zē. queda synōima ātīqua est terra alba Gerodius uero est terra argentaria. Iohēs Sera. ca. de tumore pedū pregnantū. est inqt marmor in uentū in luto uiridi zē. Cornelius cel

sus chimoleā laudat subcerulei coloris. qdā putauerūt ipsā eē terrā hyspanie. alii dixerūt fecē sub rota acuenti gladios inuentā que ex ferro & ipō lapide rote cōficiuntur. & quīs nō sit uegez tñ pro ea posse poni ur̄. Plinius uero limū aquaticū in tumore pedū p̄chi molea ponit .

Cimoriū Paulus ca. de tracomate oculo rū cū pauco cimoriō .

Cimosis paulus dicūt greci qñ a flegmone ualido utreq; palpebre cōuertūtur & uisus. i. oculus sub illis opitur albū q̄ oculi eminētius nigro fiat & rubeū & multā prem accipiat nigri zē. A. eadē de gardenegi q̄ & magnā obtalmiā uocat. Demosthenes kemosis uocat

Chimus grece humor.

Cinabar grece cinabriū. arabice uero zigifur. qdā ucufur dicūt nō bene. nam apud. A. scribitur in līa zam. fit nāq; ex sulfure & uiuo argēto. uegez zinabar apud Dya. effoditur ex minera ī libia coloris sanguinei. unde multi sanguinē draconis putauerūt zē.

Cinamomū plinius cinamomū & cinamū nascitur in ethiopia trogoditis cō nubio pmixta. sed cinamōi fructex duorum cubitoz altitudie amplissimus palmiq; mius quattuor digitoz crosstudinis statu a terra sex digitis surculosis arido similis cu; uiret non odoratus folio origani siccitate gaudens sterilior imbre gignitur quidē s; densissimis ī uepribus rubisq; difficilis collectū zē. & infra precipua bonitas uirgultoꝝ tenuissimis p̄ibus ad longitudinē palmi secūda p̄ximus breuiore tamē mēsurā atq; ordine uilissimūq; radicibus p̄ximū zē. Sed Dy. cinamōi

genera multa sunt. sed melius omnibus quod silē ē cassie masculicū quod fuerit recens & nigrū colore. & missū in uīo soluet se uirgulas hīs teneras & lenes nodis plenas cū odore pleno uelut ru te acer. sapore atq; mordax gustu ī silī rudinē nasturcii semis cū quadā false dine. cuius hastas cū fregeris puluerē emittūt odore oīa uicentē. has hastas cū a terra euulseris radices earū secun tur. hec ē pbatio cinamōi. Est & altez genus cinamōi mōtani tactu asperius statu breui & crosius subrufū colore. Tertiū uero genus ē silē cassie messie lentice subnigellū colore tactu lenē & nō multos nodos habens. Quartū ge nus odore albū tactu molle in robore crosius & fragile & radicibus maius. Quintū genus est odore silē cassie . colore subrustū & corio silē cassie hīs hastā in se fortiorē cū radicibus crosi oribus silibus libāotido multas hastas cōtinēs silēs mirre & cassie & nō tār. odor plenū. Sextū genus q̄ appellatur lothos & moths sed nec uirtutē nec odore hz. Septimū genus est q̄ appel latur a gēis xilocinamomū. i. cinamo mi lignū radicē habēs maiorē cū ha stis nodosis silē cinamomo ī odore nō suaue. hoc dicit aliq; melius eē ciamo mū. sed eligendū est cinamōz colore subalbidū scabrosū senē hīs silē pipi & lenē lignū. cuius radix inutilis tē. & apud Serap. preter hec uerbatilē q̄ dī kerse est silē ciamomo ī radice sua & multitudie nodoz. & ē cinamomū lignosū hīs ligna fortia & lōga. & bo nitas eius est mīor q̄ ciamomi. & pu rant qdā q̄ sit alterius spetiei & uirtu tis a cinamomo tē. A. duas spēs ponit

de kerse & utramq; uī afferere aliā a cinamomō. de cinamomo ibi uidetur psequi post sententiā Dya. sed breuius Chinariū ī antidotario uīi ungōn. ehia riū a catulo canis dictū q̄ sic uocatur grece sed p. k. scribi debz.

Chinaria Oribasius est inqt cardus qui comeditur. & alibi adractius uel a drac tis q̄ alii cinarā. alii carduū uocant.

Cinari qdā putat acitabulū pondus.

Cinari grece Alexica. de cura calide & huīde distēperatie splenis.

Cincinalis a quibsdā uocatur capillus ue neris liber atiquus dī simplici medicia

Cincū apud Dyasest cartamus q̄ & cro cus orculanus dī supra ī cartamo.

Cineleō Paulus ca. de tremore est oleū de cino. i. lentisco.

Cinica Paulus ca. de maculis fatie ē nō men ponderis.

Cinide Paulus ca. de palis pcutiātū iqt pres ferulis aut cinid rarnis.

Cinodexeos. g. caninus appetitus ut Al. ppro capitulo. corruptū tñ ē.

Cinoglossa. g. lingua canis. a cinos ut di cūt quod ē canis & glossa lingua. s. kīos ē canis. g. uide oīa hec corrupte pferū tur.

Cinocephalō plāta que atirenō uocatur. de qua supra.

Cinomia secundū librū atiquū de simplici medicia uocatur a quibsdā psiliū. sed kinōmia grece ē musca canina uēosa.

Ciosbatus ē dci cāis rubus. D. ē saccupi lea. multi oxiacātū appellāt. arbusū ē niuz spiosū cū radice alta & ī pluriās partes diuisa fructū habēs silē mente sed paulo maiorē rubrū iterius cū ad maturitatē deuenerit & deintrus lanā asperā habēs & iterius grana qdā tē.

Puto eē spinā illā que pferē capitella quedā rotūda uelut spōgias setosa op ta qdā aspitare q̄ moderni putabant bdeguard secūd' descriptōez supradcāz Sed Plinius & cinosbatō aliā plantāz uocat. kinosuata scribī in libro de ali mentis Galieni .

Cinobaton Plinius q̄ alii cinapasi; alii neurospatō uocāt. foliū habz uestigio hōis silē. fert & uuā nigrā in cuius aci no neruus hebetatur. unde neruus pas sus dī rē. & alibi cinosbatō quidā di cūt cappaz .

Cinouatos Step. est ulicuz canis. i. rubus canis .

Cinosorkis grece est dcū canis testiculus & est spēs satirionis ut isra in sa .

Cinos Oribasius ē egriiudo ī cure capīs filis acore. differūt tū eo q̄ foramina fāc maiora & qd' emanat est silē melli rē. Allex. uero uocat syrō. Paulus uero kirion .

Cinus p̄ scinus sepe iuenitur & est lētif cus . sed grecus schinos dīc infra. apud Paulū uero chiū scribitur & oleū eius chineleū uocat. puto a chio isula ubi lentiscus abūdat ī quo fit mastix .

Cinus secūdū Pliniū est arbor in gallia ferēs gallas .

Cioma grece ysofagus seu morbus ibid' Paulus capitulo de uua .

Ciomanos Dya . pix que ex p̄guioribus lignis pini colligitur. nos ramale dīre possumus ca. de arbore pini .

Ciparissus idē est q̄ cipressus .

Ciparissas uocatur una spēs titimalli q̄s Dyas. describit a fili tudīe folioz ad fo lia pini uel cipressi .

Cipissō secūd' Dya. dī quedā spēs berbe ne ca. de gerabotano .

Ciperū Dyas. siue ut alii dicūt eriseptō aut asphaltū. sed falsū est. folia habet si milia porro. sed oblōga & tenuiora & dura. ascēdit autē de terra cubito uno & semī. hastā habet āgulosā similez iūco q̄ hasta semē ī capite gnat. radi ces sub terra habet rotūdas & oblōgas sicut oliua nigras que multe & cōiū te nascūtur colore nigro odore suauī gustu subamaro. nascitur locis aquosis & ī pratis & ī pālustribus. ī his radici bus ea melior est que grauior & duri or & crossior fuerit & fragilior sed & asperior & odore plenior uiscitudīem. odoris hūs rē. & isra dī & ī iudea ci perū nasci silēm ziziberi qd' cū masti catur colorē crocēū fāc rē. aliud cīpū nascitur apud nos ī aquis radicibus lō gis nodosis nigris paz odoratis. greci agriokipō. i. agreste cīpū uocant. q̄ a Plinio cīpirō uocari puto .

Ciperū ara. sachade isra ī iūco .

Cipirō apud Pliniū dī palustris gladio lus ut isra .

Cipus est gladiolus ut diximus radice bulbosa .

Ciporodō libro de greco trāslato simile Almāfori ca. de fluxu uētris ubi habz cipohordō Almāfori habet balaustiā .

Ciprus arbor Dyas. folia habet oliue si milia sed uiridiora & paulo crossiora & semē nigz & florē albū cū gmine & cum odore bono rē. Plinius ē arbor ī egypto ziziphi foliis semē coriātri cādido odorato. cogtur hec ī oleo pre miturq̄ rē. hec apud arabes alcanna uocatur cuius oleum uocatur oleum d' alcāna. grece uero ciprinum oleum .

Cirades greci scrophulas uocāt Cassius felix priō cap. & dicunt a chiras q̄ est

genera multa sunt. sed melius omnibus quod silē ē cassie masculicū quod fuerit recens & nigrū colore. & missū in uīo soluet se uirgulas hñs teneras & lenes nodis plenas cū odore pleno uelut ru te acer. sapore atq; mordax gustū ī silī rūdinē nasturcii semis cū quadā fāse dine. cuius hastas cū fregeris puluerē; emittūt odore oīa uicentē. has hastas cū a terra euulseris radices eap; secun tur. hec ē pbario cinamōi. Est & altre; genus cinamōi mōtani tactū asperius statu breui & crosius subrufū colore. Tertiū uero genus ē silē cassie mēse lentice subnigellū colore tactū lene & nō multos nodos habens. Quartū ge nus colore albū tactū molle in robore crosius & fragile & radicibus maius. Quintū genus est odore silē cassie . colore subruffū & corio silē cassie hñs hastā in se fortiorē cū radicibus crosi oribus silibus libāorido multas hastas cōrinēs silēs mirre & cassie & nō tam odor plenū. Sextū genus q; appellatur lothos & mothas sed nec uirturē nec odorē h; . Septimū genus est q; appel latur a gēis xilocinamomū. i. cinamo mi lignū radicē habēs maiorē cū ha stis nodosis silē cinamomo ī odore nō suaue. hoc dicit aliq; melius eē ciamo mū. sed eligendū est cinamōū colore subalbidū scabrosū serrē hñs silē pipi & lene lignū. cuius radix inutilis rē . & apud Serap. preter hec uerbatilē q; dē kerse est silē cīamomo ī radice sua & multitudinē nodoꝝ. & ē cinamomū lignosū hñs ligna fortia & lōga. & bo nitas eius est mior q; cīamomi. & pu tant qdā q; sit alterius spetiei & uirtu tis a cinamomo rē. A. duas spēs ponit

de kerse & utraq; uī afferere aliā a cinamomo. de cinamomo ibi uidetur psequi post sententiā Dya. sed breuius Chinariū ī antidotario uli ungōn chia riū a catulo canis dictū q; sic uocatur grece sed p. scribi deb; . Chinaria Oribasius est inq; cardus qui comeditur. & alibi adractius uel a drac tis q; alii cinarā. alii carduū uocant . Cinari qdā putāt acitabulū pondus . Cinari; grece Allexica. de cura calide & huide distēperātie splenis . Cincinalis a qbusdā uocatur capillus ue neris liber ātiquus d' simplici medicīa Cincū apud Dyasest cartamus q; & cro cus ortulanus dī supra ī cartamo . Cineleō Paulus ca. de tremore est oleū; de cino. i. lentisco . Cinica Paulus ca. de maculis faciei ē no men ponderis . Cinide Paulus ca. de palisi pcutiātur iqr pres ferulis aut cinid' ramis . Cinodexeos. g. caninus appetitus ut Al. pprio capitulo. corruptū tñ ē. Cinoglossa. g. lingua canis. a cinos ut dī cūt quod ē canis & glossa. ligua. s; kīos ē canis. g. uide oīa hec corrupte pferū tur . Cinocephalō plāta que ātirenō uocatur. de qua supra . Cinomia secundū librū ātīq; de simplici medicīa uocatur a quibsdā pfiliū. sed kinomia grece ē musca canina uēosa. Ciofbarus ē dcū cāis rubus. D. ē saccupi lea. multi oxiacātū appellāt. arbutū ē niū; spīosū cū radice alta & ī pluriās partes diuisa fructū habēs silē mente sed paulo maiorē rubrū iterius cū ad maturitatē deuenit & deinrus lanā asperā habēs & iterius grana qdā rē .

Puto eē spinā illā que pferit capitella quedā rotūda uelut spōgias fetosa op ta qdā aspitare q̄ moderni putabant bdeguard secūd̄ descriptōez supradēz Sed Plinius ē cinosbatō aliā plantāz uocat. kinosuaa scrib̄ in libro de alimentis Galieni .

Cinolbaton Plinius q̄ alii cinapasi; alii neurospatō uocāt. foliū habz uestigio hōis silē.fert & uuā nigrā in cuius acino neruus hebetatur.unde neruus passus d̄r ʒē. & alibi cinosbatō quidā dicit cappaḡ .

Cinouatos Step. est ulicuz canis.i.rubus canis .

Cinoforkis grece est deū canis testiculus & est spēs satirionis ut isra in sa .

Cinos Oribasius ē egriiudo ī cute capis silis acore.differt tñ eo q̄ foramina fac̄ maiora.& qd̄ emanat est silē melli ʒē.Alex.nero uocat syrō.Paulus uero kirion .

Cinus p̄ scinus sepe iuenitur & est lētiscus . sed grecus schinos dīc infra.apud Paulū uero chiū scribitur & oleū eius chineleū uocat.puto a chio isula ubi lentiscus abūdat ī quo fit mastix .

Cinus secūdū Pliniū est arbor in gallia ferēs gallas .

Cioma grece ysofagus seu morbus ibid̄ Paulus capitulo de uua .

Ciomanos Dya .pix que ex p̄guioribus lignis pini colligitur. nos ramale d̄re possumus ea.de arbore pini .

Ciparissus idē est q̄ cipressus .

Ciparissas uocatur una spēs ticimalli q̄s Dyas.describit a silitudie folioz ad folia pini uel cipressi .

Cipissō secūd̄ Dyas.d̄r quedā spēs berberie ea.de gerabotano .

Ciperū Dyas.sive ut alii dicūt erisceptō aut aspaltrū.sed falsū est.folia habet similia porro.sed oblōga & tenuiora & dura. ascēdit autē de terra cubito uno & semē. hastā habet āgulosa similez iūco q̄ hasta semē ī capite ḡnat.radicēs sub terra habet rotūdas & oblōgas sicut oliua nigras que multe & cōiūcte nascūtur colore nigro odore suauigustu subamaro.nascitur locis aquis & ī pratis & ī palustribus.ī his radicibus ea melior est que grauior & durior & crossior fuerit & fragilior sed & asperior & odore plenior uiscitudinem odoris h̄ns ʒē. & isra d̄r & ī iudea ciperū nasci silēm ziziberi qd̄ cū mastiatur colorē croceū fac̄ ʒē. aliud ciperū nascitur apud nos ī aquis radicibus longis nodosis nigris paḡ odoratis.greci agriokipō.i. agreste ciperū uocant.q̄ a Plinio ciperō uocari puto .

Ciperū ara.sachadē isra ī iūco .

Ciperō apud Pliniū d̄r palustris gladiolus ut isra .

Cipus est gladiolus ut diximus radice bulbosa .

Ciporodō libro de greco trāslato simile Almāfori ea.de fluxu uētris ubi habz ciphordō Almāfor habet balaustiā .

Ciprus arbor Dyas.folia habet oliue similia sed uiridiora & paulo crossiora & semē nigr̄ & florē albū cū ḡmine & cum odore bono ʒē.Plinius ē arbor ī egypto ziziphi foliis semē cortādrī cādidō odorato.coq̄tur hec ī oleo premiturq̄ ʒē. hec apud arabes alcanna uocatur cuius oleum uocatur oleum d̄ alcāna.grece uero ciprinum oleum .

Cirades greci scrophulas uocāt Cassius felix priō cap.& dicunt a chiras q̄ est

scrophia grece & chirades .

Chiras glādule .

Ciragra a cir quod ē manus. ar̃etica ma
nū occupās.

Circea siue dircea Dya. nascitur ī petro
sis locis & solanis folia habet strigno
silia uel lupio ramulos īfinitos flores
nigros & miores multos uirgā habet
cetro galli silēz radices tres uel q̃ttuor
albas tenues odoratas & termāticas bi
palmi lōgitudīe perfectas semē eius ī
folliculis uelut corniculatis milio silē
z Plinius ciricaz uocat & eadē de ipā
ut supra :

Circeon Plinius cauliculus est tener duo
rum cubitorū triāgulo silis foliis sp̃io
sis circūdatus molliora sūt folia bouis
lingue silia subcādida in cacumie ca
pitella purpurea que soluūtur in lanu
ginē z̃q̃ .

Circeon siue circea secūdū Dya uocatur
& mādragora ab aliq̃bus forte a circe
uenefica mulier. s; Plinius circeiō mā
dragoram uocari dixit .

Cirices uocat Oribasius cochleas quas
Paulus sciricas uocat ca. d̃ parotidibus
apud utrumque .

Ciricō testag. Paulus ca. d̃ extenuātibus
capillos de coeleis dīc. multociēs cadit
error in nomibz grecis q̃n in latium
trāfferūtur ppter hāc figuram. c. que
apud nos ce lra ē. apud g̃cos uero sima

Cirimi grece procelliones pisces .

Citiseos Paulus de dolore capitis ex per
cussura .

Cirog̃lion & chirog̃llos ermacius ystri
cus spinosus porcus maior eritio q̃ &
achātiochiro dī ut supra in ac .

Cironsp̃leton supra in anchusa .

Chiros grece porcus .

Cihros efectinos grece ornus arbor por
cus huius anni .

Cirfoleu greci appellāt ramicē testiculo
rum Cornelius celsus .

Cirta epatis gibbus epatis. Alexāder ca.
de flegmone .

Cirurgia grece manuum opatio z̃q̃ .

Cisa aliquādo pro edera repitur .

Cisantes secūdū Pliniū uocatur q̃da;
spēs ciclamini tertiā dīc audiuisse q̃
nominari camecisus .

Ciseos Dy. multe sūt eius spēs s; g̃na sūt
tria alba & nig̃ & elix. alba uero semē
albū affert nigra nigrū aut croceū q̃
multi dyonisiā uocat. Elix uero nō h;
femen sed folia minuta & āguloſa &
croſſa z̃q̃ . est edera sed grece dī kissos
& sic. A. uoluit dicere cū dixit cussus .
oppocissa est g̃ui eius .

Ciseleō eius oleū & ifra edera q̃re supra
in barba ircina .

Cissos erithrāno secūdū Pliniū uocatur
herba silis edere & est dcū edera ruffa
s; uocabulū .

Cistereō secūdū Dyas. quidā ederā dicūt
Cistō greci appellāt fructicē maiorē thi
mo foliis ozimi. duo eius g̃na flos mas
culo rosaceus feie albus. hec Plinius .
ut rosa canina ut supra in ypogstidos
nā ipē ifra sub his nascitur ypocistis .

Citius Plinius sic uocatur primus pomi
partus mali punici .

Citisiū Plinius fructex pabulū ōniū aīa
liū per quā modico pigueſcūt & qua
drupedia & iumenta ordeū spernunt
nō ex alio pabulo lactis maior copia
aut melior & est medicīa morbis eoz
ingens z̃q̃ .

Citraria ab odore citri mellissa a melif
sophilos greco. turungen ara. ab atrogī

q̄ est citr̄ de q̄ infra in me .

Citron medicamē ad splenē q̄ scribitur
a Cassio ca. de splene .

Citr̄ pomū citrinū notū. citrāgulū uero
alterius generis est cuius acetositas so
lū in usu uēt. hoc citromilū grece dī
de citrāgulō nūq̄ mētionē repiī nisi
in q̄nto A. ca. de sirupo alkedre ex cō
positione sua .

Cizomo apud Theodor̄ Priscianū li .
de simplici medicīa est eruca que zeu
zomū dicitur .

Clamafimon plāta q̄ Dya. almeā uocat
supra .

Clapledra ara. spēs syringe qua inicitur
medicamē in uesica post īpulsionē in
strumētī solidi ī cōcauū īstrū ut albu
casīz ca. d̄ q̄litate clisterizatōis uesice .

Clauī dicūtūr apostemata nō magna d̄
materia sanguinea uel p pte colerica
qui & furūculi a q̄busdā uocantur & a
Cōstantio carbūculi r̄q̄ .

Clauus uocatur exitus uue tunice oculi
ut īfra in proīs q̄ & elus dī .

Clematides apud Dya. dī tertia spēs tri
folii eayz quas describit .

Clematides Dya . hastā habet obrustāz
odoris mali folia uiscida & gustu sal
sa uirtus est ei ex uulneratida p̄ximis
locis alligat se sicut similax .

Clematis alia Dyas . aut dasnoides aut
policātis . nascitur sup̄ terrāz locis cul
tis sarmenta lōga habēs sicut iunci h̄z
crostirudinē . folia lōga lauri filia fac
tura & colore h̄ns & breuiora r̄q̄ . de
hac Plinius īfra ī clematides ī fie ca .

Clematides Plinius yrali cētaculū uocāt
& nostri foliū ad silistudiez capitis pe
nulatū iacentē ī aruis. greci clematidē
uocāt. sed greci clematides alias habēt

una q̄ aliqui ericē uocāt alias largimē
nō nulli tenuē uocant ramulos habet
pedales foliosos non dissimiles scamo
nec. nisi q̄ nigriora mioraq̄ sūt folia
īuenitur in uineis aruisq̄ estur ut olus
r̄q̄. & īfra est & alia clematis egyptia
cognōine que ab aliis daphnoides ab
aliis policātis uocatur folio lauri lon
ga tenuisq̄ r̄q̄ .

Clindonas greci Allex. ca. de uērositate
splenis chidonās ēi greci uocāt quādo
agitatur aqua sicut in utre ita ī uētre .

Climenō hastā habet quadrā similē fa
be uiridi & folia filia arnoglossē folli
culos sup̄ uirgā habēs duos sibi cohe
rētes filēs iridi & polipodio. mōtuosa
melior ē r̄q̄. Plinius greci dixerūt plā
tagini similē ēē caule quadrato folli
culis cū semie uelut ī polipoz̄ cyris
r̄q̄ .

Climenus Plinius alibi a rege quodam
herba appellata est edere folius ramo
sa caule iani articulis p̄crista odore
gravi & semie edere siluribus mōtuo
sis nascēs r̄q̄. hec uidetur illa q̄ Dya .
piclemenō uocat de qua īfra in pi .

Clinopodion Dya. fructex est sarmētoſa
duobus palmis ascendēs a terra. nasci
tur locis saxosis . folia h̄z filia serpilo
& florē prassio . silāntē. flos eius lecti
pedi silātur ideo nomē sumpsit r̄q̄. Pli
nius clinopodfō alii cleopietō . alii ze
piortirū alii zinoidē appellāt serpillio
silis serculosa palmi altitudine. nasci
tur in petrosis orbiculato folioz̄ abitu
sp̄tie lectipedū prebente r̄q̄ .

Cobzbagne sic scribī ī secūdo canōis. A.
sed ī ara. cobezbaca dixit mihi arabs
q̄ est nux xarch que uulgo dī melegret
te eo q̄ ḡna eius simulantur melice

scropha grece & chirades .

Chiras gládule .

Ciragra a cir quod ē manus. ar̃etica ma
nū occupās .

Circea siue dircea Dya. nascitur ī petro
fis locis & solanis folia habet strigno
silia uel lupio ramulos ifinitos flores
nigros & miores multos uirgā habet
cētro galli silēz radices tres uel q̃tuor
albas tenues odoratas & termāticas bi
palmi lōgitudie porrēctas semē eius ī
folliculis uelut corniculatis milio silē
z Plinius cirica; uocat & eadē de ipā
ut supra :

Circeon Plinius cauliculus est tener duo
rum cubitoꝝ triāgulo filis foliis sp̃io
fis circūdatus molliora sūt folia bouis
lingue filia subcādidā in cacumie ca
pitella purpurea que soluūtur in lanu
ginē z .

Circeon siue circēa secūdū Dya uocatur
& mādragora ab aliq̃bus forte a circe
uenefica mulierē . s; Plinius circeio mā
dragoram uocari dixit .

Cirices uocat Oribasius cochleas quas
Paulus sciricas uocat ca. d̃ parotidibus
apud utrumque .

Ciricō testax Paulus ca. d̃ extenuāribus
capillos de coeleis dīc. multociēs cadit
error in nomib; grecis q̃n in latium
trāfferūtur ppter hāc figuram. c. que
apud nos ce lra ē. apud gecos uero sima

Cirimi grece procelliones pisces .

Ciriseos Paulus de dolore capitis ex per
cussura .

Cirogilion & chirogillos ermacius ystri
cus spinosus porcus maior eritio q &
achatochiros dī ut supra in ac .

Cironspleton supra in anchusa .

Chiros grece porcus .

Cihros efectinos grece ornus arbor por
cus huius anni .

Cirsolei greci appellāt ramicē testiculo
rum Cornelius celsus .

Cirra epatis gibbus epatis. Alexāder ca.
de flegmone .

Cirurgia grece manuum opatio z .

Cisa aliquādo pro edera repitur .

Cisantemos secūdū Pliniū uocatur q̃da;
spēs ciclaminis terciā dīc audiuisse eg
nominari camecisus .

Ciseos Dy. multe sūt eius spēs s; gūa sūt
tria alba & nig & elix. alba uero semē
albū affert nigra nigrū aut croceuz q̃
multi dyonisia uocāt. Elix uero nō hz
semen sed folia minuta & āguloſa &
croſſa z . est edera sed grece dī kīſios
& sic. A. uoluit dicere cū dixit cussus .
oppocissa est gūi eius .

Ciseleō eius oleū & isra edera q̃re supra
in barba ircina .

Cissos erithrano secūd Pliniū uocatur
herba filis edere & est dcū edera rusta
s; uocabulū .

Cistereo secūd Dyas. quidā edera dīcūt

Cisto greci appellāt fructicē maiorē thi
mo foliis ozimi. duo eius gūa flos mas
culo rosaceus feie albus. hec Plinius .
ut rosa canina ut supra in ypogstidos
nā ipē isra sub his nascitur ypoctists .

Citius Plinius sic uocatur primus pomi
partus mali punici .

Citū Plinius fructex pabulū ōniuz aīa
liū per quā modico p̃guelcūt & qua
drupedia & iumenta ordeū spernunt
nō ex alio pabulo lactis maior copia
aut melior & est medicīa morbis coꝝ
ingens z .

Citraria ab odore citri mellissa a melis
sosis greco. turungen ara. ab atrogi

q̄ est citr̄ de q̄ infra in me .
 Citron medicamē ad splenē q̄ scribitur
 a Cassio .ca.de splene .
 Citr̄ pomū citrinū norū .citrāgulū uero
 alterius generis est cuius acetositas so
 lū in usu uēit .hoc citromilū grece dī
 de citrāgulo nūsq̄ mētionē repiī nisi
 in q̄nto A .ca.de sirupo alkedre ex cō
 positione sua .
 Cizomo apud Theodor̄ Priscianū li .
 de simplicū medicā est eruca que zeu
 zomū dicitur .
 Clamasimon plāta q̄ Dya .almeā uocat
 supra .
 Clapsedra ara .spēs syringe qua inicitur
 medicamē in uesica post īpulsionē in
 strumēti solidi ī cōcauū īstrū ut albu
 casīz ca .d̄ q̄litate clisterizatōis uesice .
 Clauī dicūtur apostemata nō magna d̄
 materia sanguinea uel p̄ pre colerica
 qui & furūculi a q̄busdā uocantur & a
 Cōstantio carbūculi q̄ .
 Clausus uocatur exitus uue tunice oculi
 ut īfra in ptosis q̄ & elus dī .
 Clematides apud Dya .dī tertia spēs tri
 folii eaz̄ quas describit .
 Clematides Dya .hastā habet obruffaz̄
 odoris mali folia uiscida & gustu sal
 sa uirtus est ei ex uulneratida p̄ximis
 locis alligat se sicut simlax .
 Clematis alia Dyaf . aut dasnoides aut
 policātis . nascitur sup̄ terraz̄ locis cul
 tis sarmenta lōga habēs sicut iunci h3
 crositudinē . folia lōga lauri filia fac
 tura & colore hñs & breuiora q̄ . de
 hac Plinius īfra ī clematides ī fie ca .
 Clematides Plinius ytalī cētaculū uocāt
 & nostri foliū ad similitudinē capitis pe
 nularū iacentē ī aruis .greci clematidē
 uocāt .sed greci clematides alias habēt

uīa q̄ aliqui ericē uocāt alias largimē
 nō nulli tenuē uocant ramulos habet
 pedales foliosos non dissimiles scamo
 nee .nisi q̄ nigriora mīoraq̄ sūt folia
 iuenitur in uineis aruisq̄ estur ut olus
 q̄ . & īfra est & alia clematis egyptia
 cognōine que ab aliis daphnoides ab
 aliis policātis uocatur folio lauri lon
 ga tenuisq̄ q̄ .
 Clindonas greci Allex .ca.de uērositate
 splenis clindonas ei greci uocāt quādo
 agitur aqua sicut in utre ita ī uētre .
 Climenō hastā habet quadrā similē fa
 be uiridi & folia filia arnoglossē folli
 culos sup̄ uirgā habēs duos sibi cohe
 rētes filēs iridi & polipodio .mōtuosa
 melior ē q̄ . Plinius greci dixerūt plā
 tagini similē ē caule quadrato folli
 culis cū semīe uelut ī polipoz̄ cyris
 q̄ .
 Climenus Plinius alibi a rege quodam
 herba appellata est edere solus ramo
 sa caule iani articulis p̄cīsta odore
 graui & semīe edere siluribus mōtuo
 sis nascēs q̄ . hec uidetur illa q̄ Dya .
 piclemenō uocat de qua īfra in pi .
 Clinopodion Dya .fructū est sarmentosa
 duobus palmis ascendēs a terra .nasci
 tur locis saxosis . folia h3 filia serpilo
 & florē prassio .silāntē .flos eius lecti
 pedi silātur ideo nomē sumpsit q̄ Plī
 nius clinopodiō alii cleopietō . alii ze
 piortirū alii zinoidē appellāt serpillio
 filis ferulosa palmi altitudine . nasci
 tur in petrosis orbiculato folioz̄ ābitu
 spetiē lectipedū prebente q̄ .
 Cobzbagne sic scribī ī secūdo canōis .A .
 sed ī ara .cobezbaca dixit mīhi arabs
 q̄ est nux xarch que uulgo dī melegret
 te eo q̄ ḡna eius simulantur melice

granis. & si hoc est falsū ē quod scribī
q̄ portauit de sclauonia .

Coccimela a coccineo colore dicta sunt
pruna apud Dya.

Chochiū in secūdo canōis. A. qd̄ dā aīal
marinū q̄ uulgo dī uulūlus marinus
pilosū hīs q̄ttuor pedes silēs pedibus
catuli & pīr catulos & exit īterdū ad
pascua ī terra. grece dī foca ara. koki .

Coclea terrena apud Dya. est limatia co
clea īterdū pro toto aīali aliqñ p sola
testa accipitur secūd̄ exigentiā aliqñ
pro marī coclea. cōcula cōchilia pro
marinis ītelligi debz.

Cocleariū Iohēs Sera . ca. de ab orsu est
pondus quattuor aureoz ergo est. 3. vi
uerz. Rasis in libro diuisionū ca. de de
bilitate epīs dīc q̄ est duo aurei. ī anti
quis libris unū scrupulū & semis inue
nio extracta sūma secūd̄ Sera. & A.
coclear medicīe est centū & .xiii. gra
noz. coclear uero mellis ducentoz &
quadragīta octo gnoz & est sestariū.
nā apud. A. sestariū ē aureus quattuor
silē & coclear mellis. s; medicīaz aur
l. & 3. l.

Cocles in practica greca fili Almāfori
ex cōcordia āboz ca. de ulcere oculi ē
antimōiūz ubi Almāfor antimonium
ipā habet cocles .

Cocodaphnis grece bacha lauri in pra
tica Pauli .

Cocognidiū est semē plante dcē grece ca
melea ut p3 ex ca. d̄ camelea & p Alex
ca. de ydropisi. Inqt camelea un cocog
nidiū colligitur. & est lacticiū. folia
oline habens de quo supra in ca. arabi
ce dī mezeriō. q̄ dicūt cocognidiū se
mē eē laureole nō nouerūt ueritatem
Plinius cocognidio color cocci magni

tudie grani pipis maior uis ardēs ei
& cetera

Coccon Dya. aut ysfion aut faselon uo
cant. ex similitudine fascoli nomē accepit.
sup se folia sunt & de capriolis uelut
cucurbite aut uitis supra capitellūz se
mē silē melantio in gustu folia aneri
similia rē

Cochus īfectiuus. unde cocus īficatur. i.
tigitur. Dya. fructex ē sarmetosa hīs
ī ipfis uirgis baculas rotūdas sicut len
ticula q̄ colligūtur & conficiuntur. est
autē bonus galleiticus & armenicus. se
cūdus asiāus & litinus. yspāus uero om
nium nouissimus est rē. Est grana q̄ tī
gitor scarletū. & īfra nascitur ī scicilia
& in drusi loco dicto minor quam co
clea quā mulieres colligut & utūtur &
inde appellatus cocus. uocatur autē ara
bice karmes grece uero p. k. scribitur
Plinius ē inqt genus ex eo in attica &
asia nascēs celerrie ī uermiculū se mu
tans. & ideo scoletyō uocāt īpbatq̄ .

Cocus gnicus ī antiquis libris d̄ greco tras
latis repitur & īterdū gnicus cocus ē
cartamū seu crocus ortulāus apud Dya
gnicus uocatur & citū ut supra ī ca .

Codia gce papauer sed p. k. melius scri
bitur iuxta grecū .

Codiliō Dya filiis ē cameleūre nigre. nas
citur locis saxosis radicē cossā & lōgā
habet odore uiscidam sicut cardamo
mū. i. cordumēi .

Codia grece uocatur limaces in libro de
alimentis Gallieni .

Coe grece nomen pōderis libraz. ix. ap
pēdens ex cōcordia Dyascoridis ca. de
tribētina ubi de resinis loquitur cum
Sera. capitulo. de resina .

Coercēs uirtus. i. sitica Dya ca. d̄ arbore

pini. & ipsa repcussua potest dici.
Colla ē glucētē. & ē grecū acceptū p ōni
 glucētine. idē taurocola que fit de cori
 is. yēticolā q̄ fit de pisce. sarcocola qd
 carnes glucētinet. crisocola quod aurū
 xilocola quod lignū ⁊. huius multa
 a quo collesis & alia de quibus isra in
 suis locis. apd nos uero colla p glucētio
 quod fit de coriis uel de pisce tantum
 accipitur.
Colchodeya pscū nomē ē. & deriuatur
 a colcodeyo qui est dator uite. A. prio
 canōis sen secūda doctria tertia ca. ter
 tio de significatōibus cōplexōnū.
Cola ara. idē qd alcola ulcus pprie oris
Colades grece ītestina īn colica libro d
 doctria greca.
Colagogū gce colere educētūū purgās
 colerā a coli q̄ est colera.
Colas grece fel.
Colasticon grece purgatoriū. sed p.k.li.
 de doctrina greca.
Colcito uel colrico isra ī coltico iuenitur
 diuersimode.
Colcotar spēs uitreoli supra in calcitis
 & isra ī uitreolo.
Colcādesū iuenitur in regali dispositōe
 pro calcanto.
Colena originū ut ī libro ātīquo de sim
 plici medicīa & in antidotario uli ī cō
 fectōne dca syriōn.
Collirica passio Alex. ca. prio. est inquit
 imoderata cōturbatio p uentris & uo
 mitus effusiones cū molestia & turba
 tiōe stomachi & uētris. nemo ei existi
 met q̄a pp hoc collirica uocatur hec
 passio q̄a collere effusio est. sed qm̄ ex
 intestinis ur ferri effusio materię p
 uentrē & os. ītestina enī colidas uocāt
 antiq ⁊.

Coles uel colis apud Corneliū celsum
 uocatur uirga uirilis. a greco caulō ut
 supra ī ca.
Collesis grece glucinatiō. p. collesis idē
 a colla ut supra.
Collectica glucinatoria Cassius felix ca
 pitulo de pēdigibus. Itē de emoptoicis
Colfos Cassius felix capitulo de pēdigī
 bus sic dicūt iquit greci pendigenes si
 ue sinus ulcerū. Rapias colpus grece si
 nus. Gal. ad Glauconē colpus iqt q̄si
 sinus pendens p.k. melius scribitur.
Colias scripsit stephāus p cocea & expo
 suit helecumū p alcū quod est arabice
 limacia.
Coli grece fel uel colera. colira & p cole
 ra interdū.
Coliandrū p coriādro itēdū scribitur.
Coliade exponit Cassius felix capitulo
 de tustū glucinosū flegma.
Collirida grece crusta panis libro de do
 ctrina greca.
Colliriō apud Dy. uocatur gysamia isra
 in gi.
Colliriū est medicīa ocularis forma ob
 lōga q̄ fricatur sup cotez cū aliquo li
 quore qm̄ in oculis ponitur. & dī arabi
 ce sief. colliriū & in multis libris d. g.
 trāslatis uocatur suppositoriū ppter cō
 ueniētīā in forma. ē ei forma eius nu
 cleus dactili. g. p.k. scribitur.
Colliria oculoꝝ sūt multimoda. & qdaz
 sūt famosa & laudata de quibus ut fa
 cilis iueniātur quedā mēorāda mihi
 uidetur ubi repiantur.
Coliriū triferon ad obtrahēdā calidam
 Alexander capitulo de doloribus ⁊.
Colirium. spongię dictū idē ibidē ⁊.
Colliriū monimeron. & ē dictū unius
 diei idē capitulo diuersa sūt ⁊.

Colliriū dyarodō ibidē. Itē Demostenes
 ca. de ulceribus oculi. Itē Cassius felix.
 Itē Oribasius ī antidotario.
 Collirion musariū ieraticū uel miraticū
 ibidem.
 Colliriū polideucō uel polidecton ibidē.
 Colliriū medicō ibidē. Itē Demostenes
 in antidotario
 Colyrion dyacrocon ibidem
 Collirium dyamoron ibidem
 Collirium cyron ibidē.
 Collirion cherifon ibidē.
 Collirion tencustation ibidē.
 Colliriū hermolai ibidez. Itē Cassius fe
 lix ca. de oculoz nitiis. Itē Oribasius
 in antidotario.
 Collirion mearion ibidē.
 Collirion pellarion ibidē.
 Collirion cygnos. Alex. ca. Si ergo cōtin
 gat 77. Itē Demostenes in antidotario.
 Itē Cassius felix. Itē Oribasius ī anti
 dotario.
 Colliriū liuianū ibidē. Itē in obtalmico
 Demostenes ca. de obtalmia. Itē Cassi
 us felix. Itē Oribasius ī antidotario.
 Colliriū dialibanū Alex. ibidem. Item
 Cassius felix ca. de oculoz nitiis. Item
 Oribasius in antidotario.
 Collirion orimon ibidem.
 Colliriū diamamiria ad cicatrices. Alex
 capitulo quecunque.
 Colliriū dyatici uel dyatricici ibidē
 Colliriū cionion ibidē.
 Colliriū nardinū zoili ibidē.
 Collirion ydarion ibidem.
 Colliriū cleonos ibidē. Item Demostēs
 ca. de ulceribus oculoz.
 Colliriū conopiō uel anopiticū ibidē.
 Colliriū dracomaticū idem capitulo ad
 dracomata.

Colliriū theodorico ibidē. Item Oriba
 sius in antidotario.
 Colliriū eucaton uel ecatō ibidē.
 Colliriū dyakeratos elafu qd̄ ē dēū de
 cornu ceruino Cassius felix.
 Colliriū qd̄ xirocolliriū dī Alexāder
 ca. de colliriis q̄ faciūt ad sicofim. Itē
 Cassius felix de curis oculoz.
 Colliriū dictū igrocolliriū. Idem Cassi
 us felix.
 Colliriū dyaglauriō a glautio qd̄ ē me
 mite Demostenes ca. de obtalmia.
 Colliriū dylitiuōta idē ibidē.
 Collirion denteron ibidē idem.
 Colliriū agyologia Paulus ca. d̄ obtalmia.
 Colliriū triton idē Demostenes ibidē.
 Collirion tetarton ibidē.
 Colliriū starcō ibidem.
 Colliriū pforicō a pfori qd̄ Rasis idem
 ca. de siccitate oculi.
 Colliriū chiacō idē ca. d̄ ulceribus.
 Colliriū aromaticū idē ibidē. Itē ī ārido.
 Colliriū spodiaciū ibidem.
 Collirium thefron ibidem.
 Colliriū ygrā idē ca. de carbunculo.
 Colliriū ylistriō idē Dēostenes ī ārido.
 Colliriū uranion ibidem. Item Oribasi
 us in antidotario.
 Colliriū acharistum ibidē.
 Colliriū dyachiroron ibidē.
 Collirium dyamis ibidem.
 Callirion dicenticon ibidem.
 Colliriū oxidericō dyamaratrō ibidem.
 Colliriū pismeon ibidem.
 Collirium cocrodes ibidē.
 Collirium asclipiadis ibidem.
 Collirium illuminatoriū ibidem.
 Colliriū zoili Cassius felix ca. d̄ oculis.
 Colliriū tracomaticū pedicō idē ibidē.
 Collirium dyaleucoyū. idē uiolis albis

ibidem.
 Colliriū dictū ydrocolliriū Paulus ca. de
 flegmone oculorū.
 Colliriū philonis Cornelius celsus ca. d
 morbis oculorū.
 Colliriū dyonisiū idem ibidem.
 Colliriū cleonis ibidem bis.
 Colliriū attaliū ibidem.
 Colliriū Theodori ibidem.
 Colliriū cicli ibidem.
 Colliriū uelpidis ibidē.
 Colliriū philictos ibidē.
 Colliriū diobalanum ibidē.
 Collirium andree ibidem.
 Collirium diatuceraſtos ibidem.
 Collirium uelpedis dictū memigmenō
 ibidē. & aliud uelpedis piroma dcm.
 Collirion zinlion ibidem.
 Collirium euelpidum qđ spiō dī ibidē.
 Collirium aſclepios ibidem.
 Collirium qđ hermonis dī ibidē.
 Collirium canopite ibidem.
 Collirium cesarianum ibidem.
 Collirium hyperacis ibidem.
 Collirium finion ibidem.
 Collirium baſilicon euelpidis ibidem.
 Collirium ſcillaceum drauromaticum.
 Oribasius in antidotario.
 Collirium nardinum ibidem.
 Collirium libanum ſuaſteros ibidem.
 Collirium ſilluſtron ibidem.
 Collirium achariſtum ibidem.
 Collirium iſpolion ibidem.
 Collirium appolinaticiacum ibidem.
 Collirium oxibeſcon ibidem.
 Colliriū ēpiteſmenū ibidē.
 Colliriū ygropancruiſcon ibidē.
 Collirium ygrianiū caualidos ibidem.
 hoc colliriū ſcribūt Paulus & Auicena
 auctoritate euſdē Oribasii.

Colocantū p calacantū qđ eſt calcantū
 inuenitur. ſz Stephanus xalacatus ſcri
 pſit poſt grecū p chi x lraꝝ grecā.
 Colocaſſia Plinius quā aliq̄ ciamō uocāt
 in egyptio nobiliſſima. hanc ē nilo me
 tunt caule cū coſtus ē arenoso i made
 do. tiſſo aut q inter folia emicat ſpec
 tabili foliis latiſſimis & ſi arboreis cō
 parentur ad ſilitudinē eorū q pſonata
 in nris manibꝯ uocamus adeoꝝ nili
 ſui dotibus gaudent ut iplexis coloca
 ſie foliis i uariā ſpēꝝ ualorū potaſ gtiſ
 ſimū habeāt ſz. apud Dya. ſz ut faba
 egyptiaca de q ſupra. hec arabice cul
 cas uocatur. de q Aui. ca. iſra in cu.
 Collokitis grece cucurbita agreſtis. collo
 kintis eni qntis ſecundū grecos collo
 quintida dicimus.
 Colofonia Dya. ſic dicta a tyrena collo
 ſonia regione ſz. nos picē grecam dici
 mus. hec dī pix bricia & rexina frixa.
 arabice uero ratienigi iſra in ra.
 Coloma grece quoddā ulcus oculi ut iſ
 fra in ulcera.
 Colono grece ulcus recēs oculi.
 Colon inteſtinū de tribus groſſis penul
 timū i quo dicunt fieri colicā paſſionē
 ſed melius ſupra in colades.
 Coloſtra Plinius ē prima a partu ſpōgea
 dēpſitas lactis ſz
 Colpus grece ſinus ulceꝝ uel apoſtēatis.
 Coltico Dya. bulbus agreſtis quē dicunt
 eſſemero. naſcitur i ſine autūni floreꝝ
 hūs albū ſimilē flori croci. poſtea folia
 aſſert bulbo ſimilia ſed p̄giuora aſtā
 hēt duobus palmis lōgā ruſā radicē &
 ſubnigrā. quē ſi decoriata fuerit alba
 ut mollis & dulcis ſucco plena lactei
 coloris. bulbus ipſe hēt in medio inci
 ſurā unū ſlos exit. naſcitur multū i mel

senia & chalcis $\tau\acute{\epsilon}\lambda$. Est hermodactili spēs uenēosa ut p³ p Serapionē ca. & hermodactilo. Stephanus coltico ē surmanū p surumē q hermodactilus & u³ q infra sit p Serapionē.

Coluber serpētis spēs. que d^r ceruū fuge re leonē interficere.

Colubrina dracōea ut Dya. ca. suo. Ma cer idem.

Colūbaria herba pistereō grece & gere boranū & ē berbena de q supra.

Colon aliquādo p ipsa colica iuenitur. Coma seu comatos gr̄ce apostēa fīz cere bri uel eius accūs supra in agripnia.

Comarus Dya. arbor ē similis cidonio. s³ folia minuta hēt & fructū similē coc cimelle sine ossibus quā multi meme qlon uocat. cū uero maturatū fuerit ru tum facit colorē comestū ut fursures i ueitū $\tau\acute{\epsilon}\lambda$. uocatur arabice charilabich .i. interfectōr prīs sui. & ficus lupi. Et est arbustū qd uocatur n³o ydiomate armoni. fructus eius ē in supficie asp & hēt saporē mixtū ex dulcedine & acetositate cū stipticitate aliqua. Ste phanus comaros catelebie & catelebū $\tau\acute{\epsilon}\lambda$. quidā gombare dicūt.

Cōbouolla ē uincus nō acute sūmitatis infra in uolla.

Comeos inuenio in pluribus libris anti quis ut Pauli & Cassi & aliis p gumi arabico.

Comestio p pruritū iuenio apud Alex . primo libro.

Comidion grece est gumi quodcunque ut libro de doctrina greca.

Comitialis morbus ātriquz uocatur epi lēsia. infra in epilēsia iuenies.

Comos Dya. herba ē duobus cubitis lon ga folia hēt āgusta & fortia. p. digitis

longa & lanosa que circa radices sūt. sup quā capitella sūt perrusa cuius se mē nō facile uideri pōt p ipsa lanitie radix est illi amara. $\tau\acute{\epsilon}\lambda$

Cōpton in pratica greca fili Almāfori. ca. de emoroydibus in quodā ēplastro ubi hēt cōptō. Almā hēt maluaniscus alibi compton in eadem pratica pro maluanisco.

Conariū Paulus de inefficacibus p³tibus ad coitū non noui.

Cōcha marina d^r coctea .

Cōdā scripsit Steph p cōder qd ē thus.

Conder arabice thus grece uero olibanū qd interdū imitātes arabes dñt lubē .

Condes arabice cōdifi est plāta q apud Dya. uocatur strutiū. & a Ma ostruciū & qdā radicē ellebori albi putant eo q sternutamēta mouet ubi ipsa. s³ alia est ut supra isfra in structio de quo Ma cer sternutamētū p se puluis mouet e ius naribus iniectus ueratro nō segni us albo. i. elleboro.

Condiloma grece emoroyda ceca . f. qñ tumēs nihil sanguis emittit . qñ uero manat sanguis uocatur emorois.

Condifi d^r arabice cōdes ibi quere.

Conditū aliqñ in libris ātriquz quādo d^r de aliquo ātidoro d^rur cū condito in telligēdū est nectar cuius cōpositiōes fiunt diuerse secūdū exigētiā ad usūz medicine. Plinius ca. de uinis siccitis. fiunt inqt alia uina & nūc ex pipe & melle & aliis spēbus de qbus supra dixit. q iqt alii cōdita alii pipata uocat & cetera.

Cōdros apud grecos duo significat. nā si gnificat crosiū. ut in libro de doctrina greca cōdros crosus. & ob hoc forte re spōdēs mihi grecus interroganti quid

esset cōdros dixit fursur farine. Itē cōdros exponitur ibidē q̄ ē alica carilla go. & est genus frumēti de quo Dya. cōdros fit de germinatio. Gal. in libro de alimētis genus frumēti ē cōdros sufficienter nutritiū uiscosū hīs chi mū tē, hoc uocatur in libris de arabi co trās latis cādarusiū & apud Aui. cā daros. de cādarusio supra in can.

Condruē Dya. folia & ramos & flores similia cicorianis hēt. unū multi spēm seridis illā dixerūt esse. folia tenuia hīs in sūmū ramuloꝝ uelut mastix ī uenitur rotundū ut faba tē.

Condriō Plinius cōdriō siue condri le folia hēt intubo circūrosos similia caulē minus pedalē succo mādentem amaro radicē fabe similē aliqñ nune rosā habet pximā terre.

Conferua Plinius appellata ē a cōferu minādo spongia aquaꝝ dulciū ueri us q̄ mufcus. aut herba uillose dēplī tatis atq; fistulose tē infra de ipsa.

Confita interdū uocatur laudanū.

Congiū nomē mēsure liqdoꝝ secūdum ysidorū. ꝑi corīnēs sextaria & sextariū continet libras. ii. est ergo xii. libraꝝ. secundum ipsum.

Coni uocatur fructus pini. s. pinee ipse a forma. grece uocātur pitide uel pitiri des. s. Dya. a pitui qd̄ est pinus. nuclei uero dicūtur strobilia. In aliqbus uero antiq; libris reperiī expositū q̄ sunt fructus cipressi. & hoc idē dicit ysidō. ueꝝ ī libro de doctrīna greca exponi tur konos ē pinea. Stephāus konos sō nobaꝝ magnū. i. pinus.

Conile secūdū Dya. uocauit Nichander quādā spēm origani.

Conios grece cicuta Dya. conios habet

altas nodosas sicut maratrū folia similia ferule s; āgusta & grauis odoris su pra que sunt capitella rotōda ubi flores sunt albi in quibus ē semē anero simile sed albū. radix est ei nō alta tē. hoc uero uocatur ab Aui. fucaram ut ꝑꝑ concordia illius capiruli cū dicto ca. Dya. & cum Macro ca. de cicuta & Serapione. oēs enī idē dicūt. In libro de doctrīna greca scribitur ꝑ k. konion ut infra in ko. Ste. konion fucaranū.

Coniza Dya. coniza alia est maior atq; odoris grauis alia parua odoris iocundi. inter has alia media guābilioris odoris. quāꝝ prima appellata ē coniza lata siue uanitatis. uel ut latini armen talis. Itē secūda uocatur libanotis siue ut latini pix marina uel siriscay. Media appellatur & cōiza cepheleos siue ut latini thimus minor. Maior & minor coniza folia oliue similia hnt sed aspera & pīguia. minoris uero folia odorata sūt. maioris uero grauis odoris q̄ & ī fructice maior ē. uirga maioris lōga ē cubitis tribus. minoris uero unus pedis lōgitudine porrecta est floꝝ fragilē & mellinū hntē colorē amarū & cū floruerit uelut capillos facit. ra dix est illi inutilis. Media uero astam grossā hēt & lenia folia & paulo maiora. maior uero nō pingua nec maiora hēt folia. sed graue iactātia odorē gu stū suauē & iutiles oibus tē. Dixit mihi greca herbaria q̄ ista est pollicaria sed confisca grece uocatur. dixit mihi multas ex uirtutibus eius uelut scribū tur a Dya. Plinius conize duo sūt gñā. s. mas & femina. est dīa in folio. tenuius femine & cōstrictius āgustiusq; imbricatus mas & ramosior. flos quoq;

magis splendet eius serotinus utriq;
post acturū mas odore grauior seina
acutior ʒl.

Conos sepe in libris de arabico transla-
tis iuenitur & est idē qđ ciatus. & co-
ros & reperitur & est appēdens uncia
.i. & semis ut supra in ciato.

Chonchia arabice secūdū Alhauī dī af-
fodilus & dī afas liauras & alige.

Conuoluolū Plinius est flos nō diffini-
lis lilio i herba quā conuoluolū uocāt
nasces p fructeta nullo odore nec cro-
cus intus ut lilio cādorē tñ referens ac
ueluti rudimētū nature lilia facere cō-
discētis ʒl.

Chohol apud arabes duo significat. naz
ē oīs medicina ocularis. & ē antimōi-
um qđ sic uocāt pp excellēre uirtutē
quam hēt in cāis oculorū quis aiemir
uocant.

Coptoria grece icisua ut Alex ca. de ce-
rotis ad stomachū.

Copton incisio ut ifra i ko.

Copton in pratica greca simili Alman-
sori iuenio p maluanisco aliquādo co-
pron ut supra.

Cogmella quā latini a colore prunū uo-
cāt. alii a multitudine enixi fructus ni-
xā uocant ʒl. ysidorus.

Coracō Pau. ca. de ulceribus pudēdorū.

Coras ē spēs ypicon apud Sera.

Coratū scripsit Stephanus p churat qđ
est porrum.

Corrat alhāi arabice ē dcū plāta fontis
& est senerion. & corat alhani ē dcū
pupilla oculi pp quam equiuocatio-
nem forte errauit trāslator Auicen-
ne in secundo exponēs pupilla oculi
cū debuit dicere plāta fontis. & cā hu-
ius erroris potuit esse qā saraceni i cō-

muni sermone cōsueuerūt dicere blan-
diētes maxime mulieribus. Corat al-
hani. i. pupilla oculi mei. quare occur-
rens hoc citius imaginatōi trāslatoris
sic exposuerit. Interē tñ nā corrat pro
plāta p geminū. r. scribitur & pronun-
ciatur. p pupilla uero p unum.

Coratati Iohānes Sera. ca. de desinteria
sunt frustra subtilia que cū pīguēdie
ītestinorū exeūt. corat & curat iterdū
īuēitur & ē a grēco corodes ut ifra ibi.

Coraxos grece coniorōs ut Alex. ca. de e-
migranea scā ex frō hūore stōachi.

Corda est qā Gal. thenatos uocatur in
fra in the.

Cordapfū. yleos. Casti. felix ca. de ilio
& in antidotario ulī exponitur. Cor-
nelius celsus diocles caustius ingt te-
nerioris intestini morbū cordapfō ple-
nioris eufeson noīatur a plerisq; uisō
nūc illum priorē eufeson hūc cordion
nominari.

Cordilion Dya. multi sifeleos creticum
uocāt. nascitur i sicilia cui fructex est
sarmētofa semē hñs rotūdū & duplex
sicut faba & uiscidū & odoratū ʒl. Pli-
nius cordilion alii semē psilii esse di-
xerūt. i. sifeleos alii herbā p se quā &
syreon uocauerūt. i. mōtibz nascitur.

Cordumeni arabice ē a greco extortum
cardamōi da sillaba longa mo breui.
Iohānes Sera. i. descriptōe tyriā. expo-
nit qđ est carui agreste.

Cordurdō herba solstitialis flore rubeo
Plinius.

Corhida uocant greci meatū uestice ad
uīrgā. Cornelius celsus.

Coricius crocus dictus ē melior ceteris.
secundum Dya.

Corigiola polygonia sanguinaria centum

nodia uirga pastoris idem ut infra in uirga pa.

Corilion secundū Dya. uocatur gisfania i fra in gi.

Coribus fructus edere Alex. ca. de cura cefalicoꝝ. aliqñ p anulis caprioloruz uitium inuenitur.

Corion qdā coriadrū dicūt secundū Dya. Stephanus est questara p castor.

Coriū Dya. q̄ multi ypicon dicūt siue ut latī rapa rustica. hēt folia similia eruce s; paulo puiora & succulentiora rufa. ramos hēt plures tenues & oblō gos. fructex ē illi alrus duobus palmis uiscida & eustomaca & odorata ⁊. a pud Sera. de hac in ca. de ypicon trac tatur & ponitur quarta spēs ypiconis Plinius. ypicon quā multi camephiti alii corilon dicūt. & ifra ē aliud ypico qd̄ aliqui caros appellant.

Coriza fluxus reumatis pprie p nares ut supra in kataro. gcu ē p. k. scribitur.

Cornū Dya. cranea arbor ē. i. cornea. se mē hēt simile oliue. s; paulo oblōgius & uiride. qd̄ cū maturatū fuerit obru si coloris ē & simile cere bonū in se ha bēs saporē ⁊. Stephanus cranea arbor moran uocatur. Ouidius metha. corna q; & i duris herētia mora rubetis. apd̄ Aui. murā uocatur. Coratrū i secūdo pratice Alieba expōitur q; ē fermētū Coroda grece cimex ut apud kiranidaz ca. de bdela qd̄ est sāguisuga. arabice nero uocatur corad.

Corodes Alex. ca. de disinteria ē qd̄ ara bice dī alcurat uel alcorat & alcorati. & sunt frustra subtilia q̄ i disinteria e grediūtur ut exponitur a Iohāne Ser. ca. de disinteria.

Corona regia dī arabice elchilemelich.

& est mellilorum.

Corona mōris uel mōtāna uocāt arabi ce ros marinū. s. alkeliagebel. apud gre cos liuanotis uocatur. Aui. nullū capi tulū de ipso facit.

Coronopodion herba q̄ pes coruinus dī folia hēt ut psiliū ut Dya. ca. d̄ psilio.

Coronopos Dya. herba ē minor sp̄sa su per terrā cū ramulis suis folia habens composita ⁊.

Coronopō Plinius aculeatagz caules ali quaz p terrā serpūt unū & quidā croro nopon uocāt ⁊.

Coratrai uocat Stephanus lactucā.

Chortos gce fenū libro d̄ doctria gca.

Corth Iohānes Sera. ca. de febre ethica est gumi arabicum.

Corudā Plinius itelligo enī siluestre as pagū quē greci orminū aut miachātō uocāt aliis ue noībus iuenio nasci & a rietinis cornibus tūsis atq; defossis ⁊.

Corunb arabice caulis a greco crābe ut supra in brasica.

Corus mēfura. xxx. modioꝝ que ebraice cora dicitur.

Corothrai uel corodai p lingua bouis a pud Aly. in secūdo. pratice scribitur.

Cossen Iohānes Sera. ca. de fluxu men struoꝝ cupule sūt glandiū.

Costum radix amara. iuēitur aut i mul tis locis costū dulce scriptū in cōfectio nibus. s; nec uidi nec audiui ab aliquo uidisse.

Cot apud Aui. in secūdo & alisti & alfa safat & radhah & ē eius expositō hūi da seu uirēs. apud Dya. uocatur medi ca. & puto q; sit spēs trifolii sicut uidi p Sera. infra in fassafe.

Cotanismi elixatura. Paulus ca. de cace sia & ydropisi.

Cotila ē pōdus. ix. unciaꝝ. Galuero ī dī
cimo de ingenio sanitatis ur̄ dicere q̄
due sūt. viiij. uncie & est medietas kist
secūdū Aui. ca. de sciatica. dicit Gali.
tertio regis acutoꝝ ca. illo. cū aut̄ solā
aquā q̄ ē pondus. viiij. ūciaꝝ.

Cotilidon Dya. siue ut̄ alii cibalion siue
ut̄ latini umbilicus ueneris. folia hēt
sicut cibālū obrotūda & lata & laten
ter cōcaua astā breuē ī qua ē semē ra
dix ē ei rotūda ut̄ oliuā. & īfra alia
cotilidon folia hēt piguā & latiora
& spissā sicut liguellas folia que circa
radicē sūt uelut oculū pīsta hēt ī me
dio sicut aizon maior gustu stiprica.
astā hēt tenuē supra quā flos & semē
est simile yperico radix est illi maior
predicte silis aizon ⁊c. Plinius cotili
don puula herba cauliculo cōcauo
tenero ⁊c. ut̄ Dya. de utraq; spē.

Cotonia apud Dya. uocāt̄ egyptii dacti
los ca. de palma.

Cotula secūdū ysidorū ē mēsurā ponde
rās ciatos. vi. & ciatus secūdū ipsū pō
derat dragmas. x. ergo pōderat drag
mas. lx. si igitur ūcia ē dragmas. ix. pō
derat uncias. vi. & dragmas. vi. sed si ē
dragmas. viiij. ē. vii. ūcias & dragmas
.iiii.

Cotula alia fetida alia nō fetida & est
plāta similis camomille foliis & flor̄
nisi q̄ ē magis ramosa & dēsior foli
is maiore flore. hec uocatur arabice
bihar. i. oculus uacce secūdū Aui. gr̄ce
uero butalmos. i. oculus bouis de quo
supra in bu.

Coturnix infra ī gaglia & in ortix.

Cotana infra in kidonia.

Cozūbz dī q̄ est fex storacis liq̄de qdā
timiamā uocāt̄. s; timiamā est omne

odorifex; fumigiū grece.

Coxēdix dicebatur antiquus sciatica pas
sio ut̄ apud Pliniū in multis locis.

Cranea apud Dya. est cornū de qua
supra in co.

Craneum grece est testa siue os capi
tis. in pericraneon pellicula ipsa os cir
cum tangens distinguēs a cuti in qua
aliquādo cōtinetur materia q̄ est cau
sa pessimi doloris capitis & est spēs
emigranee Cassius felix

Crauzi Stephanus ē carrubiū qd̄ ē xilo
carata sed non est cōsonum

Crapula grece Dya ca. de croco uinolē
tia inq̄ quā greci crapulā dicūt

Crasis grece cōplexio in eucrasia bona
cōplexio. discrasia uero mala. eucra
ton bene complexionatū.

Crassueniū spēs aceris arboris ut̄ supra
in acer

Crassula alia maior alia minor q̄ uermi
cularis dī & ē sēperuiua minor

Crategonō Dya folia hēt tritico simi
lia ex una radice mulras astas semē si
mile croco. nascitur locis ūbrosis & spi
nosis

Crategonon Plinius spice tritici similis
est multis calamis ex una radice ma
nātibus multoꝝq; gēiculoz nascitur
in opacis milii seie uehemēter aspo
gustu ⁊c. & infra ē crategonos q̄ & te
ligonos uocatur. differentia itelligitur
lenitate gustu ⁊c.

Creas grece caro p k tā ut̄ libro de doc
trina greca

Cremastras uocāt̄ greci nēuos qbus te
sticuli suspēsi sūt Cornelius celsus

Creta terra noua quē & argilla dī & si
guli deā creta ut̄ uolūt qdā a creta in
sula ubi melior inuenitur.

Creta insula medicinaliuz regz referta
queq; ibi oriūtur sup oēs alias laudan-
tur ab auctoribus testate & Plinio cū
dixit qcqd in creta nascitur ifinito lpf
flare ceteris eiūsdē gñis alibi genitis
persuasum est.

Cretanus marinus Dya. critimō fructex
est herbe duos ramulos hñs unius cu
biti lōgitudine nascitur locis saxosis &
maritimis cū foliis albis & p̄gnibus
similibus andragni. i. portulace s; lati
oribus & oblōgis florē albū hēt & sem̄
libāorido silē male rotūd odoratū q̄
cū sicut ut triticū sepat fe radices. iiii
aut. iiii. hēt in digiti grossitudie odo-
ris suauissimi plenas folia eius gustu
salmacida sūt. Pl. cētāo ab. y. admo-
dū laudata est iter eas q̄ edūtur silue
striū herbaꝝ de forma eius ut Dya.
greca herbaria dicebat q̄ uocabatur
critama grece.

Cretū. i. cribratū a cerno ut supra.

Creticus dies a crisi. i. iudicatinus sed ḡ
cus criticus

Cricō apd̄ Dya. cretāus s; alibi critimō.

Crinon grece liliū ut dicebat herbaria
gca. Pau. ca. de apātibus testiculoz scri-
bit ēplastrū idē qd̄ Aui. eodē casu. &
ubi Pau. pōit farmacrina Aui. pōit ra-
dices liliū. iū criniū uel crininū oleū &
crineleō ut in pratica de greco simili
Almāfori ca. de apostēate calido. s; p
k. scribi debz secūd̄ grecum ut ifra i. k.
Plinius ē inquit rubens liliū qd̄ greci
crinon uocāt. t̄.

Criniū scripsit Steph. sed p k melius.

Criō secūdū Dēostenē gci arietē uocāt.

Chrion apud Corneliiu celsū uocatur ul-
cus mellinū malū p foramia pua qd̄
uelut mel pus emittens.

Crios apud Dya. ē quoddā genus ciceris
s. arietinū dictū ut supra in ci.

Crisatemō ē dcū grece aureus flos apud
kiranidā flos eius ē aureus & ut calix
in medio floris uelut formice nigre p
uas alias hñtes. hec uocatur sāguis mū
danus.

Crisantū infra in elicristi.

Crisaticū uinū. i. aureū reperitur in anti-
quis libris.

Criseos grece aurūs.

Chrision grece aurū. ubi i psalterio ha-
bemus aureū grecū psalteriū hēt crisi-
on. uerū in libro de doctrina greca &
chrision & crisos expōitur aurū p ch.
melius scribitur. krisis uero quod ē iu-
diciū per k.

Christis lithos. i. aurūs lapis aliqñ litar-
girū sic uocatur.

Chrisolites uel crisolitus lapis.

Chrisimi semen in ātidotario uniuersa
li i mitridato minori exponitur rubi.

Chrisma grece ungētum.

Chrisofalcos grece auricalcū.

Chrisocola gce ē dcū auri glutē Dya.
crisocola q̄ prasinū hēt colorē meli-
or ē armena. secūda macedonica & ci-
pria eligēda ē sie lapide & sie terra t̄.
ē illud qd̄ dī borax & arabice tincar.
ut apud Aui. Plinius crisocola hūor
est in puteis p uenā auri defluēs cras-
sescēte humore rigoribus hybernīs us-
q; in duritiē pumicis laudatiore ean-
dē in aurariis metallis & pximā in
argētariis fieri exptū ē. inuenitur & i
plūbatiis uilior tñ. i. oibns aut talibus
metallis fit cura multū infra natura
lē illā in missis in uenā aquis lenitur
hyeme tota usq; in iuniū mēse deide
siccatis iunio & iulio ut plene itelliga

tur nihil aliud crisocolla q̄ ūēna pūte
is natiua duritia maxie distat uā uo
cāt q̄. alia crisocolla fit artificialiter
de qua Dya. de inscolles tractat. & A.
aliqud t̄agit de ipsa ca. de id quo aurū
adheret de qua infra.

Crisocômō secūdū Dya. uocatur a q̄bus
dā camomilla & ē dcū aurea coma.
ueq; aliā describit Plinius sub hoc nō
mīe crisocomon siue cristis hēt radi
cē nigrā in petrosis nascēs palmi alti
tudine comātibus color auri coribis.
Crisocolla aristī Dya. uirga ē duarū
palmarū in qua ē capitellū simile yso
po radix est illi aspa & tenuis similis
eleboro nigro gustū hūs ciparissī sub
dulcē & austē. nascitur in locis ūbro
sis & saxosis q̄.

Chrisofris grece piscis dictus aurata.

Crisogonū aut crisantū dicūt & amara
cū multi uocant uirga ē recta & alba
folia hūs angusta in circuitu sicut a
brotanū & coma in sūmo & in giro
aurosa alias sicut auro plena ī qua est
capitellū obrotūdū radix eius tenuis
est. nascitur in locis asperis.

Crisogonū ē dcū aureū semē.

Crisolaria Plinius edera m quā crisolari
am dicimus cuius semē ē aureum.

Crisolocharina sic scribitur ab Aui. est
gētū corruptū. nā grecus crisolohana
dicit & ē dcū aureū olus a colore au
reo. nā lachāna dicūt de oī olere & ē
atriplex. catas uero ē arabicus. Plinius
crisolochānū in pineto lactuce simile
nascitur. Itē alibi genus crisolochāni
traditur flore aureo foliis oleris coctū
est ut olus molle.

Crisomila dicit Plinius uocari spetie ci
tonioz icifuris distincta colore ad aurū

um declinante.

Crisopleuros grece piscis dcūs salpa & ē
dcū auree coste.

Crispula in unguēto marciaton minuta
hēt folia & alba ut absinthium & dici
tur herba cancri.

Crista gallinacea uocatur q̄dā spēs ber
bene apud Dya. ca. de yereborano.

Cristallio multi psiliū dicūt Dyas.

Crison Dya. uirga ē mollis & lōga duo
bus cubitis trium anguloz spinosa cū
tirsulis purpureis atq; senescētibz cir
ca quos folia sunt mollia similia bu
glose sed aspiora & minora que uirga
in capite rotūda ē & aspa supra quā
capitella sunt purpurea in q̄bus uelu
ti canapis semē appet q̄ ut līgna yr
cina. alibi crisomon scribitur.

Chrite grece oleum s̄ potius p k.

Chrites Demostenes ē puissima ac pu
rulēta collecto latino nomine ordeo
lum appellata ī capillis palpebre aut
paulo superius siue iterius ī medio la
ta & ex utraq; pte cōducta ordeī gra
num similās. nū aliq; grecoz dochion
uocauerunt. latine ferbunculum. alii
pasten uocant q̄.

Chrisonichia gr̄ce dicit Cassius felix uo
cari radices unguium ca. de stigmati
bus s̄ credo corruptum & rizonichia
uelit esse. nā riza grece radix ut ifra.

Crocodillus a colore croceo dictus aīal
īgens in nilo fluīe degēs simile lacer
te nisi q̄a secūdum se ē bruius. aliqñ ī
terrā pascitur uiculum rapit mī si re
pit portatq; ī fluīe. solum iter aīalia
mādibulā supiōre mouet īferiore si
xa manēte ut uult phūs. s̄ & psiracus
hoc idē facit. ab Aui. uocatur rīnsa in
secundo canonis.

Crocomagina grece dicit Aui. q̄ ē fex o lei de croco. sed aliter Dya. & Sera. est nāq; cōfectio in antidotario scripta q̄ recipitur in dyarūdīs & in aliis cōfectionibus & sunt ei diuerse cōpositi ones. quaz; unā Cassius in suo ātido tario scribit. & Iohānes Serapio in se ptimo ca. de dyarūdinis dicēs q̄ quā do inuenitur crocus pmixtus itelligi debet de hac cōfectione.

Crocomagina fit de crocino miro exp̄s so & cōfectio aromatibus utilis exiet & trōcisci fiunt lati & ipsius utilis o dōr ppe modū mire similis & graue & niger color ei sine lignis cū qui bus liqtū fuerit lene & subamaricans & croceū exiet & ori applicitū dētes ī ficit & liguā diutius. sed illud ē utilius q̄ de siria uenit ⁊q̄ a croco nōiata.

Crocus alius cōmunis q̄ oriētalīs dī. ali us dī ortulantis & ifectiuus uocatus eoq; ex ipso siricū tingitur & est flos carrami a Dya. cīcū & gnicū uocatur cuius semē inter laxatiua ponitur quo p̄sitacus nutritur ⁊q̄.

Chroma grece color.

Chromiō Stephāus basālū. i. cepe.

Chronicō grece chronica t̄p̄a ānualia.

Chronios chronicus diuturnus tempo ralis tardus.

Chronos annus tempus.

Chrotosion grece tardus uel ātiguus do lor capitis totius uel temporū ac frō ris ut ī passionario ca. de cefalea.

Crocodileō cameleonis nigre herbe si gurā hēt. radice lōga equaliter cossā odoris asperi. nascitur in sabulosis ⁊q̄. Plinius.

Cubebe sūt ex eis domestice & siluestres & est nomen arabicū.

Cubeze apud Aui. in secūdo canonis est malua. cubezi arabicū.

Cubugi arabice p̄dix & algel.

Cuclaminos Stephanus est buchorma rien sed de hoc supra.

Cuculus Gal. ad Paternianū grece dī & est strignus. liber de medicā antiqua ca. de cancro mamille. herbā strignū quā alii cuculū alii uuā caninā dicunt ⁊q̄. Plinius cuculū qdā alio nōie stru nū alii gce strignō. azinos hēt nigr os & cetera.

Cuidikion Iohānes Sera. in septiō ca. de dētificio Gal. est inqt herba que ad similitur aschela fren. & cū ea abster gitur uitrū ⁊q̄. est pitaria q̄ grece dī p dichion. & hoc uoluit dicere.

Culb arabice miliū solis. sed apud Aui. in secūdo scribitur calib. sed in arabico culb. grece uero dī litospmō & est dcū lapideū semē. nā est semē durū ueluti lapis ut p̄ p Sera. agitur uero ab Aui. in secūdo alia spēs q̄ desertur ab idia dissimilis a nō in forma nō in uirtu te. Steph. calebū & hachala scripsit.

Culcas arabice q̄ & culcasia dī Aui. de ipsa capitulū facit. similiter apud Ser. & uterq; scribit in arabico. Itē facit Ser. aliud capitulū de cachille q̄ dī & culā. & dicit ibi q̄ hēt in se salsedine; & assimilatur uīnē & purgat aquā ci trinā. Aui. uerō ca. de culcassia oīa que dicūtur apud Sera. in hoc ca. & in ca. de culcas ur̄ app̄iare ad culcas. q̄uis nature & uirtutes sint diuerse ut pat̄ p Sera. culcas enī satis nota est apud mercatores nōs utētes in siria. & ego uidi. Plī. colocalsiā uocat supra ibidē.

Cule arabice uēter. s̄stōacus & baran & uocatur.

Culef arabice salix.

Culoidō & limoliō beta siluris ut ifra in limolion.

Culungen arabice galanga. chuleianus Stephanus scripsit.

Cumetre arabice pira. cumetiran scripsit Stephanus.

Cuminū in antiquis libris p cimini inuenitur ut apud Plinium.

Cumi p gumi & cumeos interdū repit.

Cundes arabice condifia. Dyauero & Macro uocatur strutium & ostructium. lege capitulum de strutio apud Dya. & apud Macrum cum ca. de condifia apud A. & Sera. & uidebis quod idem sunt. nūquā potui scire quid esset. quā dicitur quod est caulculus agrestis. quā dicitur radix elebori albi. sed hoc non potest esse. nam Macer dicit quod non minus prouocat sternutationē quam eleborus albus. Preterea omnes auctores diuersa de his capitula faciunt. Alhau condifū ē radix interius citrina. exterius nigra. plāta eius assimilatur plante dicte canaria & usus eius ē in radice. est similis piretro. a Plinio uocatur radricula infra in ra. & in strutio & supra in condēs.

Chūbe arabice. i. birnach & ē affodilus.

Cunilla apud Plinium hēt spēs. una satua que cunilla bubyla appellatur semipulegii simile. quā hanc panaceā falso uocant. est & alia cunilla appellata a nostris origanū heracleoticū. tertiū gūns est eius que a grecis mascula a nostris cunillago uocatur odoris fetidi radice. lymose folio aspo. & infra alia que mollis uocatur pilosioribus ramis & aculeatis. trieta mellis hēt odorē digitis tactu eius coherētibus.

Cuparissos Stephanus ē serua & serua

bitium pro saro & serbin.

Cupros est kāna. Stephanus uoluit dicere cyprus quod ē grecū. alcāna uero arabice ut supra in al.

Curat arabice porrū repitur apud Aui. ca. de pleuresi gna alcurat & semen alcurat & est expositū quod ē semē urticae sed urtica uocatur humure. si quod cum sit conuenire ut in illo casu. nam urtū quod laudatur in eo.

Cunchar infra in harsas.

Curcuma est radix croci coloris quod pānirunguntur. & celidonia minor apud Aui. in aridotario uero uniuersali in cōfectione dyamilac curcumat exponitur celidonia supra in celidonia & infra in memite.

Cusbaralbaier apud Albumaran expōitur capillus ueneris.

Cuscute rasca lini podagra lini eo quod lini necat. grūcus lini. i. plāta lino infesta medicie apta similis epithimo.

Cuslus supra in ciseos.

Curubuth supra in abanatis.

Cutini Stephanus gelnay granati zifi pro iulmar & ē balaustia. &.

D Littera greci sine q̄da sui aspiratiōe nō profertur delta uocat. uerū tū quicūque. i. littera. n. sequitur illud. t. in sonū nrū. d. trāsit. quare scribuntur antixpōs & proferuntur andixpōs. Arabes autē

habēt. d. ut nos quod del uocat p quod de heb quod est aurum scribunt.

Dabach arabice uiscus ut apud Aui. & Serapionem.

Dab arabice est spēs stellionis ispanico ydiomate dictū boīrax & guarī est a

lia spēs eius.

Dablan uocatur apud Pli. spēs palmarū
lāguidiorū aliis in arabia nascens.

Dabohah Aui. in secūdo canouis iā īqt
diximus in eade kaf sūmā iuamēti e
ius qđ facit in podagra tē. s. ego nul
qđ capitulū eius apud ipsū iueni. Alha
ui dabahah ē aīal magnū rapax ma
ius leopardo & aliqñ leone qđ qñq
claudicat & iō uocatur claudicās tē.
in regali dispositōe uocatur papilio
claudus. in terrā nrā uulgo & in siria
dī tabach. ad formā lupi uergit.

Dacron grece lacrima in dacron den
droles. i. lacrima arboris. s. gūmi quia
aliqñ reperitur dacron p gūmi.

Dactilis secūdū Dy. uocatur aristologia
longa.

Dactilos grece digitus ut ī libro de do
ctrina gēa a quo dactilus fructus pal
marū eo qđ sit similis digito. quare &
greci utrūq; dactilos uocāt ut in eodē
libro. quīs pprio noīe finikia dactilos
uocāt ut ī eodē libro a colore finikio
a dactilo p digito pēta dactilus. i. v. di
gitoy & hermodactilus. i. hermetis
digitus. dactiloy multas spēs Plinius
describit diuersisq; noībus uocat.

Dadi dicit Aui. qđ ē granū simile ordeo
longius & strictius & solidius amaryq;
scribitur aut dechin sed corrupte. naz
in arabico est dadi.

Dadion & dadis grece feda lignū pīgue
refine siue pini uel alterius huiusmōi
liber de doctrina greca.

Dadion masculus dicit Stephāus aucto
ritate cuiusdā Iohānis uocari arabice
id qđ grece dī androsenon.

Dafnis grece laurus. in dafneleon lauri
nū oleū. Dya. masculū distiguit a feia

latioribus foliis. vulgo aut distiguitur
eo qđ sit sterilis femia fructifera. Alia
spēs lauri describitur a Dya. s. alexan
drina camedafne. i. humilior laurus.
Itē dafnide & ē laureola de qbus omī
bus quīs non sint uere spēs cōis lauri
nisi aliqua similitudīe de ipsis apud
Sera. in ca de lauro tractatur. Itē adaf
nis rododaphnis de qua infra in ro.

Daseruon exponit Stephanus qđ ē sama
gū & est samag gūi.

Dafne Dya. quā multi alexādrinā aut y
deā aut danaen aut ypoglossā aut zalā
aut stephanū dicūt. folia oximifino si
milīa habz s. maiora & albiora & mo
liora. semē in medio folioy eius sub
sanguine ū & tāq cicer uirgā hēt lōgā
duay palmarū aut modicū plus & ra
dices similes mirtis s. maiores & odo
ratas & molles & rubeas. nascitur lo
cis mōtuosis tē.

Dafnicis secūdū Dya. s. co. dicitur quedā
spēs castie lignee.

Dafnochohi grece bacca lauri quod ali
cubi in pratica Pauli & in aliis libris
translati cocodafni reperitur.

Dafnoides Dya. dafnoides aut petalon
aut camedafne aut peplon dicta cubi
ti unius hēt longitudinē uirgas mul
tas & non fragiles sed mucilaginosas
folia sūt ei lauri similia. sed molliora
& duriora & nō fragilia gustu calida
gulā exaspātia flores albos hēt semē
nigrū cū maturū erit radix est illi inu
tilis. nascitur locis mōtuosis tē. Plini.
alii pelasgū alii eucharō alii stepanō
uocāt. her ē qđ moderni laureolā uo
cāt. qđ dicit Dya. molliora & duriora
itelligo flexibilia & non fragilia si
cut lauri.

Dafruos Stephanus exponit q̄ ē medi-
camen metallicum & puto q̄ sit disfri-
gis de quo infra.

Dalim dicit Aui. diximus de eo in ca. de
structiōe ergo ē structio. nā ī ca. d' struc-
tiōe d' nullo alio loquitur nisi de ipso.

Damascēa pruna a damasco unde habu-
erunt originem ceteris meliora Plini
o teste.

Damasiomō Stephanus est inq̄ camar-
elrai. i. fistula pastoris. ⁊. nam apud
Dya. capitulū d' almea quā dicit uoca-
ri damasiomon cōcordat cū ca. Aui. de
fistula pastoris.

Damula aīal silē capriolō. minor tū.

Dahan. Arabice damula.

Danich ara. nomē ponderis. viii. gnoꝝ
ordei ergo ē duorū kirat. & danich u-
nū & seis faciunt obolū. obolus est idē
q̄ almulus.

Darchimie ara. pōdus. vi. oboloꝝ. obolus
ē. iiii. chirat & kirat est. iiii. gnoꝝ ergo
darkimie pōderat. vii. ii. kirat & pōde-
rat. lxxii. gnoꝝ ordei & hoc secūdum
Iohāē. Sera. & idem dic q̄ darkimie
est aureus.

Darion grece est q̄dā tunica neruoꝝ tes-
tium de qua infra in elisoidos.

Darsulfel Ara. longum piper.

Dars ara. dens.

Darsanum scripsit Stephanus p̄ darse-
ni q̄ est cinamomū.

Darsifahan ara. arbor q̄ Dya. aspalium
uocat quā ignoro. Iohēs Sera. in septi-
mo ca. de triseria maiori dicit q̄ est be-
deramē. & apud Sera. auctoritate cui
usdā uocatur airach. & est arbor gran-
ati siluestris & fructus eius uocatur
bel. est arbor spinosa cuius lignum ē
rubeū uel citrinū. in barbaria uocatur

aldhai. ingreditur in trociscis andro-
maci tyriace maioris cuius loco ponit
Aui. fructū aliembur quod ē xilocara
ta ut supra in aliembur & infra in gē-
but.

Daucus est semē bautie agrestis ut Iohā-
es Sera in ca. de tyriaca.

Daucus creticus est semē bautie ortēsis
ut Cassius felix capitulo de epaticis. li-
ber de doctrīa greca dauchion daucus
pastinaca. apud Dya. uero daucus ipsa
pastinaca ē. Dya. daucus q̄ dicūt creti-
cū folia hēt filia feniculo s̄ mīora &
tenēra & uirgā duap̄ palmarū ī q̄ uir-
ga caput ē silē coriādro florē albū hīs
īquo semē est q̄si pilosū ī magnitudi-
ne milii minutū & asperū gustu uisci-
dum & odoratū. radix est illi unius di-
giti cressitudinē hīs longa duabus pal-
mis. nascitur locis aspis & solāis. Vnū
genus dauci ē silē apio agsti odoratū
uiscidū & calidū. sed melior ē creticus
de quo supra diximus. Et est Tertiū
genus dauci folia filia hīs coriādro &
florē albū ī cuius capitulo ē semē ane-
to simile quod semen est oblongum
& graue sicut ciminum agrese cere-
ris omnibus supradictis seminibus ca-
lidius ⁊ Plinius fere eadem.

Dauguani seu durch ara. est mēsurā li-
quidoꝝ ponderans libras. lx. ut apud
Iohāem Ser. ca. d' syrupo d' grāis mirri

Daumaharan dicit Aui. q̄ est scesabran
quod quidā uoluerunt esse ozimum.

Dausir ara. auena ut patet p̄ cōcordiam
Sera. cū Dya. ca. de auena & ca. de egi-
lops quod ē idem. apud Aui. uero deu-
fir scribitur.

Dechich ara. ferina.

Decoctum apud Aui. sepe repitur ut de

detur uel cōficiatur cum decocto & ē
 rob uue sappi triplicatū dulcor care
 nū p eodē sepe ponūtur. Paulus uero
 ca. de coagulato sanguine in mamillis
 elixaturā uocat.
 Dedichisa dicit Aui. q. ē cortex indus sti
 pticus. ī arabico tñ scribitur darkse. Iu
 deus uero asserbat sic uocari melicā
 ī arabico. ueq. in libro de doctrina a
 rabica katine p melica scribitur.
 Dehen arabice ē oē oleū preter oliuaz
 quod pprie zait uocatur.
 Deheb arabice aurum.
 Desela Ste. p desle scripsit.
 Desle arabice est oleander plāta uenēo
 sa que grece nereō & nereodēdron &
 rododafni dicitur de qbus infra.
 De fructū uinū uocatur sapa ut in libro
 antiquo de siplici medicina ca. d. uio.
 Degalea herba cuius succus ingreditur
 in quadā confectōe ad scabrosa ulcera
 in ātodorario uniuersali quā ignoro.
 Deiacur arabice apud aben Mesue ca. d.
 pleuresi ē dyacore dyacodion.
 Deyberane arabice uestpa ut in libro de
 doctrina arabica.
 Deindar arabice dicit Aui. q. est spēs ab
 hel ergo saune ut supra.
 Deisparia secūdū Oribasiū dñr gr̄ce que
 difficile corrūpūtur in cibis.
 Deleterio grece Cassius felix ca. de ileo
 leralis cibus uel potus ut fungi uenēo
 si & similia.
 Delf arabice ungulla animalū.
 Delirio gree uenenū farmaco thanasia.
 Dem arabice sanguis.
 Dem alchoera ara. sāguis draconis.
 Demest expōit Aui. q. est laurus q & gar
 dī. & pp hec duo nōia duo de ipā fa
 cit ca. unū in lra del. aliud in gāi. hoc

idē facit d. aliquibus aliis medicinis. q.
 diuersis nōibus uocantur plura facit
 capitula.
 Demisurion Iohānes Sera. ca. de lapide
 est uirga pastoris
 Demoniare. g. iustqam quod & milimā
 drū dicunt.
 Dembras infra in omis.
 Dendron grece arbor p o micro sed den
 drō p o mega arbastrū īn ifrascripta.
 Dendroides ē spēs sexta titimali earū
 quas Dy. describit. uerū tñ in ueteri
 exēplari ē mirsinoides & beñ. q. uero
 inquit dendroides & āfiliāfres dñ mul
 tas comas hēt & lacrimū īfinitū uir
 gas obrufas in qbus folia sunt mirte si
 milia sed oblonga & semē simile cari
 tie zē. & dñ mirsinoides a similitudinē
 folioz mirti que nōcatū mirsine. Pli
 nius dēdroidē dicit alii cubiō alii lep
 tosilon cumulosissimū ex oibus maxi
 mis cauliculis & rubētibus semine co
 piofissimū zē.
 Dendrocolaps grece picus auis.
 Dendrolibanū libanoris rosamarinus id
 plures hēt spēs de quo infra.
 Deneb althehil arabice cauda eqna.
 Deneb elacrab ifra in eliotropia.
 Dens cabalinus supra in casilago.
 Dens eqnus a qbusdā uocatur sulfuraca
 plāta iuxta Iunios nascens zē.
 Dendecleō Cornelius celsus & epiple
 celō qd indecoz uel herniā dicitur.
 Deosceleticō supra in croco.
 Depsis grece Theoderus priscianus ca.
 de se. tertiana ē declatio morbi zē.
 Derarie arabice cantarides Stephanus
 deririgum scripsit.
 Deras grece pellis coriū.
 Dererigū est derarie supra.

Dermata grece Dya. soles que remanescunt de calciamēto ueteri.

Derunegū pro doronigi iueni a Stephano scriptum.

Defissū exponit Ste. q̄ ē atria gr̄ce. & addit q̄ ē polēta sed atria ē tri.

Deteris dixit Dya. q̄ est gladiolus capitulo de gladiolo.

Deuia Dya. que panax deuia d̄r ē esula. apud Aut. uero scobrā uel sebram ifra in pa.

Deuteria Pli. non possūt iure dici uina q̄ greci deuteria appellāt. Cato & nos loquimur dicimus maceratis aqua uinaceis. sed tñ inter uina oparia nūerātur t̄q̄.

Dexeris Dya. aut cestris a romanis gladiolus d̄r. hēt folia iridi similia s̄ latiora & acutiora & astā in medio foliorū cubiti unius longitudie crossā in q̄ uirge sūt capitella hñtes semē eius in folliculis ē simile cucumeris semē rotundū & nigrū gustu uiscidū. radix ē illi nodosa & longa & rufa t̄q̄. in ca. alio de gladiolo deteris scribitur.

Dia grece qñ per i iota scribitur significat ab de dis per inter ob pro pp trās uñ qñ scribitur dyamargaritō dyābra t̄q̄. hoc p i debet scribi nō per y.

Dya uero qñ significat duo p y psilon debet scribi secūdū q̄ latini utūtur. secūdū uero ueritatē dyo gr̄ce ē duo dyo uero in cōpositōe mutatur in a. uide dyalogus. i. duorū sermo. dialectica uero p i iota debz scribi & est dcū rōalis discipula. dialektika scribit & dīc gr̄cus.

Dialon ēplastrū seu cerotū a sale dictū qd̄ x. nam alos grece sal. Cassius felix in antidotario & Oribasius &.

Diabachanū a bacis lauri dictū. Alex. ca. de antidotis ad epar t̄q̄.

Diabetes grece Iohēs Sera. ē iquit eius intentio penetratio ex eo q̄ penetrat in ea illud qd̄ bibitur & currit & nō figuratur & nominatur dispacos & eius iterio est fitire faciens. quoniā accidit in ea sitis uehemēs t̄q̄. Alex. idē. est aut a greco diabibax qd̄ est penetrare.

Diabissara cōfectō est diarūdis a bissara q̄ x & est armel ut supra in bi. & ifra i ha. descriptionē eius ponit Alex. ca. d̄ squināria & Oriba. i. antidotario uli.

Diabrosis grece qñ p corrosione uel p cōmestione uenarū fit emoptoica passio ut Alex. proprio ca. uel & uñcūq̄ fiat fluxus sanguis a tali cā. & d̄r a greco urosis uel brosis qd̄ est edacitas comestio.

Diacartū a cartā Cassius felix. qd̄ sit carta hēs supra in ca.

Diacatalō Alex. ca. diuersa sūt t̄q̄.

Diacareos qd̄ de succo corticū nucū receptū sit. Alex. ca. de squināria.

Diachisma grece oris collutio Cassius felix ca. de dolore dentiū.

Diachelidon diayrūdis diabissara idē.

Diacitonitē catarticū. i. laxatiuū. Alex. ca. de fastidio.

Diacoloquītidos yera a coloquintida in antidotario uniuersali.

Diacoralii trociscus ad emoptoicos Ca. felix in antidotario. Itē in uniuersali.

Diacomidion a comeos qd̄ est gummi arabicū in antidotario uniuersali.

Diacodion a codia qd̄ est papauer & est syrupus de papauere. alius simplex alius compositus.

Diacore idem syrupus simplex uel purus ex papauere.

Diadafnidon a lauro uel a bacis eius.

Diadascalia cōfectio. i. magistralis. na3

didascalus grece magr.
 Diadiptramū a diptamo ēplastrū est ma
 gnū Cassius felix ī ātidotario suo.
 Diaelectri trocisci Alex.ca.de disiteria
 supra de carabe.nā id electrū ut ifra.
 Diafaga Alex.ca.de cura lapidis uesice
 qdā exponūt uiscosa s; nō sonat.
 Diafinicon uocatur unguētū palme qd
 decalcadis.dī & dī afinix que grece ē
 palma.diafinicon dī elīm quoddā la
 xatiū qd fit de carnibus dactiloz &
 tunc dī a finichia q sunt dactili quos
 multi antiquoz palmulas uocabant.
 Diasifalidos siue elīm siue trocisci a
 sisalidos qd est kekēgi dī ut ifra ī fi.
 Diaforefis grece.i.resolutio.inde diafo
 reticū.i.resolutiū.i.sudoris prouoca
 tiū porros rarificans.
 Diafragma liber de doctrina greca est
 locamētū interseprū.diafragmos gre
 ce dicitur
 Diagridiū.i.scamonea que diacridiū &
 acridiū dicebatur antiquitus.
 Diaiteon ab itea q ē grece salix in anti
 dotario ulī & Cassii felicis & Oriba .
 Dialac est dialacea in ātidotario uīuer
 sali in uiatico pātegni & alibi.
 Dialeucon apud Pliniū spēs croci est in
 q p se gns satiuo blādissima uulgo cū
 sit mediocre dialeuco dicūt rē.
 Dialimma Demostenes ē linimētū fu
 erit passionis qd greci dialima uocāt
 Musio & capitulo de prefocatione
 matricis.
 Dialimmatheos Theodorus priscianus
 ca.de dolore capitis ē tēpus in quo fit
 anesis.i.quies interpollatio dialima ī
 tercapedo intermissio.
 Dialipōta Cassius felix ca.de phitū iter
 capedo que & diacorima dī.

Diacorima intercapedo.
 Diamacir a mace qd recipit .
 Diamelitos malagina a melle qd p qd
 grece melli dī Cassius felix.
 Diamelon kataricū apud Alex. capitu
 lo de fastidio.
 Diamilon a malis q gci milla dicit.
 Dyamilon citonion Alex.capitulo .de ā
 tidotis ad stomachū
 Diamolibdina a plūbo quod molibde
 grece dicitur
 Diamoron a moris ex quoz succo fit.
 Diapitikin uel ut in latinū uertitur di
 apetiken grece dieta.Cornelius celsus
 illis rēporibus in tres pres medicina
 ducta ē ut una eēt q p uictū quā mō
 nominauimus.altera que medicamē
 tis quā farmaketiken uocāt . tertia q
 manu medetur quā kirurgiā uocāt.
 Diaplasmata grece uocātū odorate cō
 fectiones que ex siccis odoribus cōpo
 nūt Plinius.
 Diaporon confectio ad nausēā Alexan.
 capitulo de anatropha.
 Diaplesis grece purulētario saniofita .
 Demo. de obtalīa iterdū diapiesis
 Diarisis uel risis cū uena crepuerit & sū
 guis ī excreatur uel exit. Alexāder
 ca.de emoptoica.
 Diarodon mellitū Alex.ca.de fastidio .
 Diaostreon de cocleis ostroy.Cassius fe
 lix in antiotario & Oribasius.
 Diasādicos Paulus ca.de maculis faciei
 quid sit sandix infra in sa.
 Diassongos chemō.i.de spōgia. Cassius
 felix ca.de fluxu sūguis nariū sfongos
 spōgia.
 Diaiteon ulcus grece secūdū Demostenē
 ca.de diligētiā curationū oculorum.i.
 uetustum ulcus

Diates grece Cassius felix fumatica passio quā sanguis tumor mēbro supueit maxime in iūcturis & in facie:

Diaui troscifi a uiolis dicti.

Dicoriafis Demo. ē duę pupillę in eodē oculo constitutę rē.

Diactamū & dietamiū pro diptamo inuenitur de ipso infra. liber atiquus dicranō hoc ē pulegium martis.

Didimus gr̄ce geminus uel gemellus. liber de doctrina gr̄ca.

Diera gr̄ce uite regula. Cassius felix ca. de quartana.

Dietici regulares dietici.

Disdiah arabice rana.

Disfrigis uel defrigis gr̄ce ē medicina metallica abstersiua desiccatiua. & est duoyz modoyz. una naturalis efosia cū metallis alia artificialis cōposita ex q̄r tuor mineralibus cuius cōfectionē docet Oribasius ca. de ulceribus oris & d' frigis uocat. Dya. uero ca. de frigio lapide dīc q̄ disfrigis fit ex frigio lapide p aduersionē. de ipso infra in ponsilix.

Digegi arabice gallina.

Digestio gr̄ce digestum.

Digiti hermetis apud Aui. nō est aliud q̄ hermodactilus. nā ab hermos & da ctulos qd' ē digitus dcūs ē ut ifra ī her.

Digiti citrini apud Aui. uť ex eius descriptione q̄ fit planta dicta palma xpi & est spēs satirionis.

Dilutū uinū. hoc uocabulo utitur Corn. celsus & dilutius. in aquatū aqua mixtū meratus purius.

Dimad arabice cataplasma.

Dimagi arabice cerebrū.

Dimeroya cōbusti in antidotario uīuer sali cōfectione effere.

Dimisinterico gr̄ce Alex. reumaticam

disintericiā sic dicimus q̄ de mesinterico qd' est mediū inter epar & uentrē & ex inde p uenas funditur in ītestia. ea enī q̄ de cibis accipiūtur succus eorū dū non p̄mitatur in sāguinē refunditur in ītestina & sic fecernitur cū co leribus mixtū rē.

Dinamis gr̄ce uirtus uel potentia ut liber de doctrina gr̄ca.

Dinaraguadi ita scribitur in secūdo can. Aui. & sequitur est plāta alhaze & zu fere. s; in arabico sic ē dynaruyeqt est plāta alhaze & zufore. & infra ē & in ca. de zufere de quo supra in zu.

Dionisia apud Dya. uocatur a multis se cūda spēs edere ca. de eiseos & d' sic a bacho qui dionisius dicebatur q̄ edera coronatū aliqui fingeant.

Diostron medicamē grece Cassius felix ca. de dentibus cutē inducens.

Diozatū in pratica Aliebatis & ibid' alibi obiezarum pro aniso.

Diploen siue dioploen Demostēs duplicia teste capitis.

Dipsa gr̄ce sitis. Itē Cassius felix ca. de caulone dipseon sitiens.

Dipsacos uel dipseos Dya. fructex. ē spinosa uirgā hñs longā spinis plenā & folia in circuitu similia lactuce & ī s; gulis nodis bina hēt & ipsa oblōga & spinosa itus & deforis spinis pleā hēt & contracta folia que pluuiā & rores in se cōtinēt. uñ & nomē accepit .i. sitiens. in uirgis suis capita surgūt signula spinosa & similia echino marino. i. eritio sed oblōgiora que siccata albū faciūt colorē. in uirga deitus uermes nascūtur rē. In Sera. nero est in capite nascūtur uermes rē. est cardus fulonū d' dipsacos quasi sitiens eo q̄ aquā uel

rorem sicut semper sitiens in foliorum si-
nu semper continet. Plinius & describit
ipsum uere cardum. Ste. exponit diplacacos
harefana arabice & dicit quod est species spiritus.
Diplacus grece est serpens cuius morsus siti-
bundum facit hominem usque ad mortem. Ste.
ca. de elephantia diplades scripsit.
Diplacacos a Io. Sera. uocatur dyabetica
passio. i. sitire faciens. Itē Pau. de eadē
passione sitiunt inquit imoderate. unum &
diplacacos appellata est.
Diptamum Dya. multi dicunt pulegiū a grae-
co esse aut barin. herba est uiscida
& plus cretica mordax ut pulegiū. fo-
lia habet maiora & lanosa super omnem fru-
cticem uelut lana. inest illi. sed nec flo-
re nec habet semē. Itē infra praeterea
pseudo diptamum locis multis nascitur
simile supradictis. sed uirtute inferior
quia uiscidum est minus. est & aliud genus
diptami. i. folia habens similia sisibrio.
sed uirga maiorem supra quam florem or-
minis agresti habet simile & maiorem &
nigrum & molle cuius folia a odore habent
sisibrio. Itē Plinius diptamum a uulnera-
tis animalibus comestum statim de uulnere
tela deicit. non est alibi quā in creta ramis
pretenuis pulegio simile feruens & acre
gusto. foliis tantum utitur flos nullus ei
aut semē aut caulis. radix tenuis ac su-
puacua. & in creta autem non spaciose na-
scitur mireque a capris expetitur. pro eo
est & pseudo diptamum multis terris na-
scitur folio simile ramulis minoribus
a quibusdam codicibus uocatum minoris effec-
tus statim intelligitur. diptamum enim &
minima portione accedit os. qui legere
eam in ferula uel arundine cōdunt preli-
guntque ne potentia euanescat. sunt quae dicant
utrumque nasci multifariam sed deteriores in

agris pinguibus. neque quidem diptamum
non nisi in asperis. est & tertium genus
diptami uocatum. sed neque caule nec
effectum simile folio sisibrio ramis maiori-
bus precedere persuasione illa. quicquid
in creta nascitur infinito prestare cete-
ris eiusdem generis alibi genitis proxime quod
que in parnaso. Itē quod species sit pulegiū a
triqui pulegiū martis uocabatur.

Diptarmicē Dya. herba est habens fructicem
minorem multas astas habens tenues & ro-
tundas similes abrotano in quibus uirge
sunt folia oblonga similia oliuae & mul-
ta sicut amidos in cuius cacumine est ca-
put uiscido odore unum si odori fuerit ap-
plicatus sternutamenta prouocat. unum & no-
men ipsum a grecis accipit eo quod sternu-
tatio tarmos dicatur.

Dipteris Dialeo. quam multi plurico dicitur
herba est sine flore & sine asta & sine
semine. folia sunt ei in uno capriolo
diuisa prius gustu stiprica. nascitur
locis saxosis & aspis. Itē filix. Aliud
capitulū de ipsa facit & uocat filicte-
ron. apud Ser. uero unum de unoquoque
scribitur capitulū & uocatur sarax. Si
militer & apud Aui. infra in sa. greci
tamē pteris filicē uocant.

Dirdar exponit Aui. quod est arbor cimum
& Cōstatinus exponit quod est fraxinus
sed in libro de doctrina arabica fraxi-
nus scribitur dirdal. L. finale. apud Aui
uerō. r. finale. Ste. uero in synonymis
ptelea igitur est dardaz arabice & arbor
cimum. Itē grece est ulmus. nam ptelea
grece est ulmus & ita est apud Dialeo.

Dis arabice est iuncus.

Disulora exponit Cassius felix difficul-
ter in cicatrice ueniētia & est grecū.

Discola grece difficilia Cassius felix ca.

de metromania.
 Difforos grece difficilis.
 Discretos grece difficile terminabilis.
 Dysēteria gcū ē exulceratio ītestinorū.
 Dispnia grece difficultas respirādi. orto
 mia uero si qđ rōto scēate iacētes pre
 focātur egroti rē. Cas. fe. ca. de asma
 te. itē supra ca. de asmate dispnia dīc
 grecus.
 Dispathia Demo. ca. de regie sanitatis
 oculoꝝ ualida substinēdi uirtus.
 Distētoria uirtus Dya. ca. de altea.
 Diaterapētos g. difficile curabilis.
 Ditānos secūdū Pliniū uocauerūt qđā
 agreste pulegium.
 Diuretica grece urinā puocātia.
 Dochaū arabice fumus.
 Dochon arabice milium.
 Dochion quidā ordium uocant supra ī
 crites.
 Dodechateō plāta septē folia hñs' silia
 lactuce radice lūrea rē Pli.
 Dolin arabice secūdū Alhauī uocatur
 miliū. sed in libro de doctrīna arabi
 ca dochon dē.
 Domomarea greci iusqamū & milima
 drum dicunt.
 Donai secūdū Pli. est quedā spēs carui.
 que non nisi in aquaticis nascitur.
 Dora uel dorati arabice exponūt qđā q
 est mellica qđ uī p Alman. libro. iiii.
 ca. de granis q post ca. de milio & pa
 nico scribit sermōnē de dora. uēz a
 pud Ser. ca. de panico exponitur q est
 panicū. Io. uero Ser. ca. de distēteria lo
 quens de forbitionibus eis apri uidi
 uelle q sit miliū. Ista tñ gūa satis cōue
 niūt in opationibus. quare p quocūq
 accipiatur nō ē piculū. quādo tamen
 expedit uri magis stipticis mellica ap

tior est in libro de doctrīna arabica
 cathine est melica.
 Dorcas grece capriolus ibex.
 Dorignū qđ alii cacabū dicūt Dya. fo
 lia hēt in colore similia oliue sed pau
 lo lōgiora & aspa florē albū semē ue
 lut orobi uariū ī folliculis suis rē.
 Doronicū nomē grecū ē. arabes uero do
 ronigi dnt. est radícula pua saporis
 dulcis similis calamo aromatico in co
 lore & figura.
 Dosis grce datio donū datū tributio.
 Dotanū Paulus ca. de frenesi.
 Dracomata secūdū Alex. proprio ca. est
 aspitās palpebrarū. uēz Ori. piguediē
 palpebrarū dicit. sed tracoma est aspi
 tas de quo infra in tra.
 Dracōtea Dya. siue ut alii asclepias siue
 ut latini colubrina uel uiperina folia
 hēt edere similia sed maiora & uaria
 seu maculata maculis albis uirga eius
 uel asta duobus cubitis lōga & ipsa ua
 ria filis serpēti liuores. i. maculas. pur
 pureas hñs solidas ut digitus in qua
 semē est simile botruo priō colore ui
 rid post maturitatē uero ē coloris cro
 cei & ē gustu mordax. radix in rotūdi
 tare bulbi similis haro cū corio tenui
 nascitur ubrosis locis & ortosis rē. ara
 bice uocatur luf. a qbusdā uocatur ser
 pētaria maior. iarus uero minor. Pli.
 de iaro quē uocāt harō ut Dya. idē &
 de hac ē iquit haron de qua iter bul
 bos diximus magne ē cū dracuntio li
 ris haron. qđā enī esse dixerūt eādē
 glautias satū discernit draconium
 siluestre pnūciando. aliquid radicē ha
 ron appellauere. caulē uero dracōtiū
 in torū aliū si mō hic est qui uocatur
 apud. nos dracōculus. nāq harō radicē

nigrā in latitudine rotūdā hēet mul-
to maiorē & qua manus impleatur. dra-
cōculus subrutilā & draconis cōuoluti
modo. nū ei nomē est quin & ipsi gr̃
ci imenā posuere differētiā semē dra-
cōculi feruēs mordaxq̃ zēl & infra. id
aut qđ greci dracōiū uocāt triplici ef-
figie demonstratū est mihi foliis bete
non sine tirsō flore purpureo hoc ē si-
mile haro. alii radice longa ueluti si-
gnata articulosaq̃ mōstrauere tribus
cauliculis oīo tertia demonstratio fuit
folio maiore q̃ cornus radice harūdi-
nea totidē ut affirmabāt geniculate
nodis quot hēret annos totidē esse fo-
lia zēl. Ste. draction luffrahene.

Draco greci dracon trison dicunt.

Dragagantū gūi notū. sed apud Dya. &
Alex. dragagantū uocatur infra in t.

Dragātū uero utrioliū qđ zegī arabice
uocatur.

Draganū ē plāta que a Dya. dragas uo-
catur de qua infra in tra.

Dagma est nomē pōderis sūptū a mōe
ta argētea que hodie arabice darē uo-
catur & pōderat nonā prē uncie & sic
accipiebatur antiquis & illa est dragā
uera. moderni uero octauā prē uncie
pro dagma accipiūt.

Dagma grece manipulus uel fasciculus
ut feni spinaz. & huiusmōi. Itē mone-
ta quedā obolus sic expoitur in libro
de doctrina greca.

Dagma apud Demo. mediū capitis uo-
catur.

Drami Ste. ē file carui sūz dormitantiū.

Drefrenō Pli. herba est cauliculis tenui-
bus cubitalibus circūdati utriq̃ foliis
policariū āplitudie qualia oximiris
s; candidioribus mollioribusq̃ florē cā

dido sūbuci. edūt cauliculos decoctos
semine uero p pipere utūtur zēl.

Drimia grece. i. acredo uel acuitas. ūde
drimios icores in quarto regis acutoz
ypo. in acutos humores & acres inde.

Drimifagia grece acuta cibaria ut Ale-
pluribus locis.

Drimis grece acer.

Driosagus secundū Dya. ca. de drisberot
est spēs quercus. qđā cerrū dixerūt.

Driobalanos grece glans.

Driobetade grece tulsis humida secūdū
Cassū felicē.

Driō secūdū Dya. uocatur a qbusdā stri-
gnū manicō de quo isra spēs solatri.

Drioperistri dī polipodiū maxie qđ in
quercu nascitur ut in libro antiquo dī
simplici medicina. & Gal. ad paterni
anū drioperistri iquit ē filix q̃ i arbo-
re crescit quercus quā greci noadyoi
uocāt zēl. melius tñ driopteris ut isra.

Driopteris Pli. filicis similis i arboribus
nascitur tenui folioz subdulciū icisu-
ra radice irsura zēl. hoc nomē ūr cōpo-
situm ex drio qđ est quercus & pteris
qđ est filix. driopis scripsit Ste. zēl.

Dris grece quercus accipitur p fago yli-
ce orno pino tandē p oī arbore glādi-
fera. drisberot. secūdum Dya. est pro-
prie quercus.

Driusiria apud Pli. est sumach. & est di-
ctu quercus siria. alī ros siriacū dī.

Dropax infra in sinapismū.

Drupas Pli. sic uocamus oliuas bone efa-
tis ad cōdiendū. sūcipiēte bacca cresce-
re. gēci uero drupeditas petas uocāt.

Dubellati arabice apostēa cū iā collectō
nē fecerit saniē fatiens de quo magis
spatur q̃ fiat ulcus q̃ resoluatur.

Dubene arabice musca.

Ductamiz ara. diptamū a gēo corruptū.

Dulla arabice mello magno uiridis.

Dulkar arabice siccomorus.

Dukara arabice caprificus.

Dulb arabice platanus arbor ut p³ p^{co} cordiā Aui. ca. eius cū Dya. ca. de platanō & pferit uelut nuces ut Io. Sera. ca. de detifrigiis. Itē in Dya. arabico platanos est dulb. Itē Ste. platanus est dulbum.

Dulcor apud Dya. & ī aliis multis libris atiquis repitur ē mustū coctū usq; ad tertiā pte sui qd sapa triplicatū & car nū dr & descriptū uinū apud Aui. in qnto ca. de coriādro cū dulcor. i. passō.

Duraz arabice turtur auis. sed ī arabico scribitur duragi & uocatur & yeman.

Dusaz dixit Ste. in synonymis pro dau sir quod est auena.

Dahū hebelesamū idē scripsit pro opo balsamo.

Litterā hñc grēci ut nos que semp breuis est. & cū hoc hñt diphthon gū que ex cōpositione .a. & .i. fit quā. e. sēp sonare faciūt. hñt etiā litterā uocatā era. & .e. lō

gū dicit. ueq; moderni grēci ipsa nūq; nisi. i. sōare faciūt. Arabes uero he habēt cū aspiratione pferētes in imo petoris q̄uis ut dictū ē supra eoz. a. ali qñ sonū lre. e. sine aspiratōe recipit.

Ebbereni Aliabas in secūdo practice ca. de medicis uoicis est granum ben de quo supra & infra.

Ebenars apud Aliabatē uē camellus.

Ebenus siue ebanus lignū cuius interioris nigrū solidū pulchrū aptū ocularibus medicis & est nomē grēcū. arabice ue

ro uocatur abnus.

Ebulus grece cameactis. i. ifima actis & actis est sambucus ut supra Dya. actis duo sūt gñā. unū arborosū & describit sambucū. & infra alterū genus est qd cameactis dr. a multis uero iofacti uocatur & & describit ebulū supra in actis.

Ebur est dens elephātis inde eburneus a. um. aptū est medicie in multis cōfectionibus ingrediens. arabice uocatur haagi.

Echeon apud Pli. uocatur medicamē ad uisū qd fit ex cinere uipere uiue cinerate & melle & succo feniculi.

Echidna grece uipa q̄ & offis.

Echidris grece secūdū Pli. est spēs serpentis in aquis degētis.

Echinos grece ericius. alius terrenus. alii marinus.

Echinus dr a Plinio uocari piscis quidā qui cū navi adhaerit ipsā imobilem reddit cuius formā secūdū diuersas opiones adducit. sed nō ē eritius.

Echinū secūdū librū atiquū de simplicis medicis dr spīa alba & puto sic dici eo q capitellum hēt simile eritio marino secundum Dya.

Echisa Pli. hoc pseudo ancusa dr lanuginosior q̄ ancusa & minus pignis tenuioribus foliis & laquidioribus. ra dix oleū non fundit rubētē succum & hoc ab ancusa discernitur & scitū est supra qd ancusa ē lactuca asini.

Ectacos Pli. in sicilia tātum nascitur in terra serpunt caules eius e radice emifsi lato folio & spinoso caules uocat cactos nec fastidiunt in cibos ueteratos q̄ unum caulē rectum hñs q̄ uocant caudem &.

Ectopion grece Demo. ē inquit reflexō inferioris palpebre ad exteriora ppē dens nec oculū solito uelamine conte gens ꝛꝫ. Cor. idem.

Edera apud Dya. uocatur cifeos. sed grecus lissos dicit Plī. edera spēs hēt tres cādida nigra & elix. & hee in spēs ali as diuidūtur. nā alia tātū fructū cādida. alia & folio. fructū uero cādidiū fē rētiū aliis dēsus acinus & grādiōr racemus in orbē circūacti qui uocantur coribi. aliis minor acinus sp̄siōrꝫ racemus simili mō in nigra. alicui semē nigrū. alicui crocēū. ex his minus nig folia hēt quidā nysīā. aliū bachichā uocāt maxis existētibus inter nigras coribis. quidā uero apud gīcos duo genera huius faciunt a colore acinoꝝ dicta. scithranū & crisocarpū. Plurimas aut hēt drās elix. quoniā folio maxime distat pua sunt & angulosa continuatꝫ cū reliquoꝝ gñum sp̄licia sint. distat & longitudie iternodioꝝ precipue tñ ī sterilitate quoniā fructū nō gignit. Et elicis plura genera sunt. sc̄tria herbatia ac uirens que plurima est. altera candido folio. tertia uersicolos que tracia uocatur. & hec hēt tēuiora folia & ī ordine digesta dēfioraꝫ in alio gñe diuisa oīa & uersī coloris. alia tenuioribus foliis & similiter ordinatis densioribusꝫ. altera neglecta hec oīa. maiora quoꝫ ac minora sunt folia maculaz que hitu distāt. & ī cādidiis alia sunt cādidiōra. adholescit ī longitudie maxie herbacea. arbores aut necat cādida oēmꝫ succū auferēdo tāta crassitudine augetur ut ipsa arbor fiat ꝛꝫ & infra. est & rigēs edera que sine amiculo stat sola oīumꝫ ge

nēꝫ ob id uocata cissos. ediuerso nūq̄ nisi humi repens camecisos ꝛꝫ secundū Alhauī edera uocatur arabice af fā. s; in libro de doctrina arabica scribitur thalibech & supra in ciseos lege supra in barba yrcina.

Edinorda dr̄ a quibuscū ituba ut & isra in intuba.

Edyosimon grece apud Dya. ē mēta. ī libro uero de doctria gca ediosmos scribitur. Ste. idiosimon scripsit.

Edipnoa grece spirantia odorem.

Efedra Plinius. ab aliis marbasis uocata nascitur uetoso fē tractu scādēs arborē & ex ramis ppēdens folio nullo cyrris numerosa qui sunt ut iūci geniculati radice pallida ꝛꝫ.

Efelide grece macule que fiūt in uultibus mulieꝫ ex sole uel ab orsū. Caf. fe. Itē Dya. ca. de lothos & de amigdalīs. Itē Cor. cel.

Effemō ē apud Dya. qdā bulbus quē uocāt celtico aut coltico supra d̄ ipō ꝛꝫ.

Effemorōn Dya. quā multi yrin agste dicūt folia & astā similia lilio hēt. s; tenera flores albos & minores & semē molle. radix ē ei crosā & digito uno tātū longa ꝛꝫ. Plinius effemorō folia habet liliū sed minora caulē parē florem ceruleū semē supuacū radicē unam digitalem ꝛꝫ.

Effialte grece incubus.

Effilis Pau. ca. de maculis faciei ē nomē unius ipsaz.

Effimera febris que a Gal. ī epistola ad Glauconē exponitur febris unius diei nā effimeris grece unius diei opatio. qđ diariū uel diurnū diceꝫ possumus ut effimerō cibus unius diei uel aliqd tale diariū. s; unius diei. uñ effimerides

vocant ānalia que dieti scribūtūr .s.a
ēta cuiuslibet diei.affimerinōs uero co
ridianus dī.& hec omnia ab imera qđ
ē dies ueniūt.

Egelidā aquā uocat Corn.tepidā quasi
non gelidam.

Eggi interdū sed oggi qđ ē melius qđ
est apud Almāfore ca.de palisi in cō
fectione anacardina ē acorus.uide ī ā
tidorio diuisionū in eadē cōfectione .
nā ubi in Almāfore eggi ibi ponitur
acorus.sed oggi arabice scribitur.

Egilopa uel egilops ut Pau.pprio ca.est
apollēa inter magnū angulū oculi &
nasū.s. fistula que añq̄ dirūparur āti
lops uocatur.& Demo.ātinops īquit ē
egilops. s.collectio circa angulū maio
rē oculi que si humorē tenuerit clausū
pprio noīe ātinops a pluribus uocatur
si aut inflatione euacuata digito ip̄s
sa puo scedēs reuertitur egilops a plu
ribus uocatur.s. ātinops a uicinitate o
culi nomē accepit.egilops uero a simi
litudine capraz que secūdū angulos
oculorū naturales hīc uidētur īslarōes

Egilops secūdū Dya.uocatur auena de
qua duo facit capitula.unū qđ incipit
egilops herba inquit ē folia hñs simi
lia triticeis foliis sed molliora & supi
us capitellū ē.s. eis eius grana sunt ob
russa duo uel tria.flos ē sicut capillus
albus rē.uocatur egilops a pprietate
quā hēt in egilopa oculorū.aliud uero
capitulū icipit auena siue ut greci di
cūt egilops & est ut supra in auena.cf
do in ex eius descriptōe qđ sit potius a
grestis.hanc uocat Aut.densir.Ste. ae
gilops ē dufazē p dāusir scripsit & ae
gilops qa sic in greco diphthōgatum
scribitur p ai q̄uis nō pferatur.a.in ta

li diphthōgo.

Egoceron secūdū Dya.uocant quidā fa
rinam seuugreci.

Eggorofis grece uigilia.

Ekkaufis grece ardor.ekkauma icēdiū.

Ekkopis grece defectus.

Ekletus grece elatuariū.

Eklysis grece dissolutio.

Eklipsis uero defectus

Ekkopis defectus &.

Ekpyro grece expuo.

Ekptysis grece sanies. catafresis sangui
nis putredo.

Ekpiticos saniem faciens.

Ekteticos grece tabefactus .

Ekstasis sic scribitur.

Elacteriū Dya.succus ē cucumeris agre
stis non folioꝝ aut radicū sed fructus
cātū qui collectus prius q̄ in plenam
maturitatē ueniat inciditur & succus ī
uase fictili recipitur & supprimitur ut
non solū humor sed q̄qđ carnosū est
exprimatur abiecto seie deīde delipi
datur & qđ quasi seculētū residet &
non leuigatur in pastillos redigitur &
siccatur rē. Alii & sunt modi opatōis
eius quos ipse scripsit & & Albucha
sis.xxxviii.de preparatōe medicīaz.

Elacteriū in uero exēplari sic est .el.su.
ē.cu.a.nō. fo. aut rad.eius s. fructus.s.
maturi eligēdi sunt ut pūcti possint
humorē emittere qui cucumeres colle
cti una nocte distēdi sūt & alia die cri
brū sup uas ponis in quo cucumeres
supradictos ponis & singulos acu pun
gis & pāno expressi exsiccātur & exp̄s
si alio uase mittēdi sūt.& si electuari
um facere uelis aqua missā iterū exsu
catur qui succus in sole positus exsica
tur maxie secūdū qđ est supradictū &

aqua ipsa siccanda ē ut qđ necessariū est residueat & in mortario missū siccā dū ē un̄ & trocisci fiant & accipiunt uirtute similē supradictis.

Elaphos grece ceruus.

Elafobolcos Dya. herba ē quā alii elafō dicūt. latini ceruiocellū. i. ceruariā uirgā hēt feniculo aut rosmarino similē que uirga nodis ē plena folia eius duobus digitis lata & oblōga sicut terebinthi aspa & fragilia. uirga predicta ex se multos ramulos emittit in qbus capitella sunt aneti similia. radix ē illi duobus digitis longa & lata & alba & odorata apta elcis. uirga predicta a multis cōmūiter sic uocatur eo qđ ip̄sā herbā a ceruis comedit & sic cornua deponūt. Pli. ferulaceū est geniculatū digitū cōstitū sine semini cōpibus de pedēribus filis effigies & non amaris foliis oleastri rē.

Elatiū apud Dya. ca. de palma sic uocat semē quoddā qđ circa arborē palmarū nascitur. alibi eleteriū repitur.

Elatinus Dya. folia hēt similia elixine. s; minora & rotūda & aspa astas tēues duobus palmis lōgas qnq; aut sex ex una radice hīs foliis plenas gustu stipticas. nascitur locis cultis & ī agris rē. Pli. folia hēt cassie pusilla pilosa rotūda semipedalibus ramulis qnis seise uē a radice statū foliosis. nascitur in segetibus acerba gustu.

Elatis Paulus ca. de paralisi exegiro & elatis acopū.

Elbeolū apud Aliebatē ca. de medella scrofularū sine ē butirū.

Elbue exponitur ab Aui. q est uibue. s; in arabico ē scriptū chibane & ipsū est heilbane & est spēs cardamomi. dicit

enī ibi q est subtilior q cacula qđ est cardamomū usuale.

Elcalibat aliqū inuenio & est tribentia corrupte scriptū.

Elcismatos grce Pau. ca. de ruptura igni nū inueni in antiquissimo libro alkimie de greco tractura auri que grece elcisma dī. Itē in eodē libro alibi elcismatis. i. molibdiē. s; de molibdia ifra in mo. Itē in ātignis synonomis repit elcisma. i. plūbū ustū. Pli. scoriā ī argēto uocat. greci elcisma.

Elkismos grece tractio ductio infra in helcisma.

Elea grece oliua eleon oleū.

Eleas drachi in libro q titulatur Galie. ad Paternianū gūi oliuarū.

Elleborus hēt spēs duas albus & niger. S; albus secūdū Dya. est plāta hēt folia similia plātaginis uel bete silue stris sed minora & plus ad nigredinē & rubedinē declinātia uirgā duorū palmorū rugosā cito putrescēt hēt radidiculas subriles multas egrediētes ab una radice oblonga. nascitur locis mōtuosis. tēpore messis effodi debet. s; niger q polirizō dī aut melapodion eo q Melāpus qdā filias suas curauit eo amāia. folia hēt similia platani uiri dia sed minora sicut folia affodili & diuisa pluribus locis q folia platani & nigriora & aspera uirgā breuē florez albū ad purpureitatē tēdentē. in sūmitate hēt uelut racemū in quo est semē simile cartamo. hēt multas radículas nigras egrediētes ab una radice uelut cepe radicle. nascitur locis siccis & asperis agrestibus nemorosis. iste radicle in usu sunt rē.

Elleborus ueratrū dicebatur ātignis ut

Macer ca. de obstructio & Persius prima laryra. grecus elleboron dicit exponitur in libro de doctrina greca. i. uera trū uel nerucaria.

Elleboritis secūdū Dya. uocatur a qbus dā centaurea minor.

Elecoz apud Dya. uocatur a quibusdā lapis lincis.

Electrū succinū & karabe uel ut qdā kabre idē quod electrū & succinū sūt idē. hēmus ab Alex. ca. de dissenteria trociscos dialestrō. Itē Seruius sup bu colicō Virgilii in egloga. Pastorū mū sādicit q electrū ē succinū. Itē Cas. se. trociscos de succio & ē electrū & describit trociscos d karabe. ē aut gūi arboris dicte a Dya. agyros & ē spēs populi arboris ut patet in illo ca. agyros. Vnu aliud facit capitulū de populo diuerse speciei ab illa sicut & Auic. duo facit ca. de aurū. s. in arabico ē haur que capitula idē sūt cū his Dysa. Quod aut Dya. dixit agyros Auic. dixit q ē haur romanū. in alio aut ca. dixit q gumi illius arboris que dī haur romana dī karabe Dya. ca. de agyros circa finē a liq pibent eius arboris lacrimū in ro danū distillatū & coagulatū succinū facere. i. karabe. Ouidius tū libro secūdo metamorfoseō in eridanū electrū ex poplis manar dix. s. P. post lōgā īp barōem fabulaz Ouidii & alioz certū ē quid electrū gigni in īsulis septētrionalis oceani & a germanis appellari glessū. itaqz & a nris unā īnsulaz ob id glessariā appellatā germanico Cesare ibi classibus rē gerente abstrua uā a barbaris dictā. nascitur aut de fluēte medulla pinei gūis arboribus ut gumi sicera resina pinis erupit hu

moris habūdātia dēpsatur rigore uel tepor. cū uero itūescēs estus rapuit ex īnsulis crete in littora expellitur ita uolubile ut pēdere uideatur atqz cōsīdere in uado qd arboris succū esse & pīsci nri credidere ob idē succinū appellātes pinee aut arboris esse iudicō est pineus in attritu odor & q accēsū rede mō ac nidore flagret. infra nasci & ī idia certū est. Archelaus q regnauit in capadotia illinc pineo cortice ī herēte tradit aduehi. & payz infra distillare argumēto sunt quedā itus trās lucētia ut formice aut culites & laceratas adherētes in eo nō est dubiū & in clufas durescēte tēqz & īfra ceterz attritu digitoz accepta ui caloris attrahūt ad se paleas & folia arida ut leuia sint ut manes lapis ferz tēqz. de his iterū infra in haur & in karabe.

Electrū & uocabatur aux cuius quīnta pars est argētū ut supra in auxz.

Elephas quē aliqui caniu dicūt secūdū Dya. potus ē q ex īnsulo ordeo cōfici tur.

Elephion secūdū Dya. dī spēs tertia sē puue que ayzō dī supra in a.

Eleniū. i. enula Dya. multi siphitū uocāt alii batū alii flomū falso supple. la rini aut enulā uocāt. folia hēt flomo similia āgusta & mollia & oblōga nō crescētia in altum sed sup terrā late expāduntur. radix ē illi īngēs & odorabilis & ruffa & uiscida gustu nō sua uis. fructex est illi similis lilio aut haro. tirsū hēt albū in cuius summite flos est aurosus. mōtuosus & umbrosus nascitur locis & humidis & ī ortis tēqz infra cracebas & pibet egyptū. hī alterz eleniū qd hēt uirgas lōgitudis

unius cubiti sup terrā porrectas heri
pillo similes folia ut lenticula sed plu
ra & lōgiora circa eadē uirgulta radi
ces sunt illi minores & uiridiores i so
litudine digiti minoris quāz superior
ps grossior ē ad imū deducta in tenui
tate cū corio nigro nascitur in mariti
mis & in siccioribus locis ⁊. hec secū
dū Macrū uulgo elna uocabatur. Pli.
uero inulā uocat. gēus aut elymō dic.
Eleodes grece species saniei infra in hy
dros & ē filis oleo & ob hoc sic dcā.
Eleomeli quod Aui. uocat aumeli supra
in au.
Eleon Ste. est oleū arabice zeiatū p za
iatū. inde elitinū idest gafeci kikinū
karue kikinū kātami kindiō qđ sit ex
seīe minoris mezerion tilinum.
Elebe. i. fenugreci.
Elepiū in pratica greca simili Almāfo
ri ca. de ydropisi ex cōcordia eius cum
Almāfore ē mezerion de quo supra i
camelea.
Elefim Ste. elefi paternia herba zuzegi
i. uiri Ori. elefim qđ & pdiction uel
uitrago dī ē pitaria. & alibi elexē īpi
Electi Ste. i. asferri sed puto ghafeti. i. eu
patorii.
Elia secundū Pli. secūda spēs brasice ut
supra in brasica.
Elicinū qđ in petris nascitur Ori. intra
infantia mediocriter ponit.
Elicon uitis Pau. ca. de emopitroica sumi
rates uel caprioli uitis.
Elicrisi Pau. ca. de sanguie cū urina ad co
agulatū inquit sanguinē in uesica da
apozima artimisiē bibeī & elicrisi &
conize ⁊. Pli. elicrisiū alii crisantū uo
cāt ramulos hēt cādidos folia subalbi
da abrotano similia ad solis repercussū

auree lucis in orbē ueluti coribus depē
dētibus q nūq̄ marcescunt. nascitur i
fructeris ⁊. & inter eius uirtutes iqt
sāguinē concretum uētris ac uesice ab
sumit cum mulseo.
Elidrium Alex. ca. ad aureos capillos fa
ciēdos putatur q sit electrum & ab ali
is uernix que p̄ximā hēt uirtutē.
Elifonō apud Dya. spēs aconiti que apđ
Aui. iterfector lupi uocatur ut supra
in a.
Eligmata uel eligmatia medicie seu po
tōes calide. Theodorus ca. de asmate.
Eliliffacus gr̄ce ē saluia. Dya. eliliffacus
aut liliffacus aut fagnō fructex ē oblō
ga multas uirgas hīs quadratas & al
bas folia similia foliis cotonii sed ob
longa & tenuiora & aspera & albidio
ra & odorata & subrugosa. semē ē ei
sup uirgas similes ormino agresti. na
scitur locis aspidimis ⁊. arabs imitādo
grecum dicit elifatos. aliter tñ uocat
p̄pria līgua. salsanuet ut in libro de
doctrina arabica.
Elimma grece unguētum liber de doc
trina greca. legunt tñ ilimma.
Elyma uero p. y. & unū. m. panicus ⁊.
Elimaticum mel apud Dya. ca. de mel
le idē ē qđ attricum supra in a.
Elios grece sol sed ylios profertur.
Elioscopos grece apud Dya. spēs quarta
ritimalli iqt elioscopos folia hēt an
dragne. i. portulace similia s; tenuiora
& obrotunda & astas duoy palmorū
longas tenues & rufas cuius succus al
bus capitella sunt ei multa similia a
neto flore plena. semen ē ei circa folia
qđ ad cursum solis conuertitur unde
nomē accepit. nascitur circa ripas &
circa ciuitates uel in edificis ⁊.

Elios aspagus Pau.ca de frigida epis di
stēperantia. Itē Alex. eliofpgus sūt sū
mitates sparagi que comeduntur. hu
ius noīs imitatōe dicūt arabes alium.
Eliotropia grece est dcū soli cōuersa ab
elios qđ est sol & tropos cōuersio. hoc
nomē multis plātis attributū est eo q
plures flores suos ad solē semp uertāt
quidā enī pentadactilū sic uocauerūt
qdā cicoriā & alii alias. Dya. uero de
eliotropio duo facit clā. de primo sic.
eliotropiū maius multi scorpionon di
cūt eo q flores similes sint figure scōr
pii. eliotropion uero iō nomī accepit q
cursum solis semp respiciat. folia habz
ozomo similia s; aspiora & nigriora.
aītas ex una radice sex aut qnq; ramis
q plurimis in qbus flores sunt coloris
albi & subpurpurei & subcurui sic cau
da scōpii. radix eius inutilis & tenuis
est. nascitur locis asperis rē. Eliotropi
um minus locis nascitur cultis & i pra
tis & est similis supradcē. semen uero
rotundū hēt & pendēs rē. liber anti
quus de simplici medicīa multi elyo
tropiū uerucariā dicunt eo q uerucas
extinguar rē. hec apud nos ydiomate
nō herba rabiosa & uerucaria uoca
tur. Pli. eliotropiū cū sole circū agens
& nubilo die tātū sideris amore ē no
ctu uelut desiderio cōtrahit ceruleum
florē. genera eius duo trādocū eliofstro
piū hoc alterius. qđ utrūq; semipedalē
altitudinē non excedat ab una radice
ramosū semē in folliculo mēstibus col
ligitur. nascitur uero nō nisi in pīgui
solo cultoz maxie. tricocū ubiq; rē. &
infra illud genus qđ tricocū appella
mus & alio noīe scōpiurō uocatur fo
lis nō solū minoribus sed & in terraz

uergetibus. semē ē ei effigie scōpiōis
caude quare & nomē rē. Ste. in synōi
mis ylotropiū post grecū scribit & ex
posuit p arabicū heheneb elacrab &
ē dcū cauda scōpionis.

Elitis apud Dya. uocatur melior species
squāme eris.

Elix secundum Dya. ē tertia spēs edere
quas ipse scribit.

Elixatura apud Pau.ca. de egritudībus
mamillaz p sappā accipitur & sic de
bet accipi qn sine deterinatōe ipitur.

Elkos grece ulcus elkosis ulceratio elkea
ulcera.

Elmīthes grece lumbrici rotūdī.

Elmigx lumbricus rē.

Elna secūdū Macz enula uulgo.

Elobotron Pli. ypogstis a quibusdam dī
malo granato imaturo similis ex quo
ypogstidos fit similis balaustio ut i lo
co suo ostēditur.

Elon Pli. est spēs sūbuci siluestris ut ifra
in sambuco.

Elofī paritaria Pli. herba uitri.

Elpis Dya. multi scoriā argēti uocāt.

Elfinis uel elfinen herba Pau.ca. de dya
bete uide an sit alfinē que ē paritaria

Eltica uirtus gce attractiua Alex. ca. de
ciliaca ex debilitate epatis. Item Ori.
idem ca. de sinācia.

Elumaria secūdū Dya. uocatur latine
spēs illa strigni que ypnoticus .i. dori
ratiuus dī.

Elumos dūrchia Ste. ē dochō. i. miliū.

Elus grece tunice oculi exitus ab ulcere
q clauus dī supra i clā. & ifra i ptofis.

Ema grece sanguis.

Emathytes sanguineus lapis cuius tritu
ra & confricatura sanguis colorē repre
sentat que fluxui cuiq; sanguis apta ē

a quocūq; horū nomē accepisse pōt.
Emagogū sanguis eductiuū Galī libro
 de uirtutibus naturalibus.
Ematheisia gce sanguis effusio ῥῥ.
Emasū scripsit Ste. pro pruno. exposuit
 enī grecū cocimella & dixit emasū. s;
 arabs dicit anges.
Ematica uel ematita dissenteria in qua
 solū sanguis emittitur Paulus.
Embasinata Alexica. de medicis ad fri
 gidū stomachū. itē de reumatismo uen
 tris sūt iūctiones seu balsamēta in qui
 bus morselli intingūtur.
Embasma Musio ca. de retētiōe men
 struoy i fine ut si que dcā sunt purga
 tiōē minus reitegrauerit oleis ebaf
 meis faciemus ῥῥ.
Emblīci & bellīrici apud arabes iter mi
 robalanos non cōputātur & iō uides q;
 diuersa facit ca. Aui. & Ser. & alii q;
 uis similis sint opatōnis. āblegi arabi
 ce dicūtur.
Embroca grece īfusio quā nos somētū
 dicimus infusio aspsio ēbrochi.
Embuba arabice suctōriū. s. cānula qua
 sugitur aqua uel aliud liquidū qd' ca
 dit in aurē ut Aui. tertio ca. de aqua
 in aurē.
Emedia stupor dētiū ex esu pōticoy p
 ueniens uel ipotētia comedēdi pp dē
 tiū stuporē Dya. ca. de portulaca. ali
 emodia & est grecum.
Emera uel imera grece aurora dies ῥῥ.
Emerocales Dya. aut emerocapleton fo
 lia hēt & astā similē lilio. initio cū se
 ceperit apire tunc flores lilii ostēdit
 sed postq; floruerit uiridē colorē facit
 & bonū odoratū. radix eius bulbo si
 milis ē & paulo maior.
Emeros notauī grece ortēse olus ῥῥ.

Emeruehe in qnto Aui. descriptione tro
 ciscoy andarachuron ē a lacuen alba
 de qua supra in achauen.
Emeros grece uomitus nausea.
Emfima grece apud Pau. est grauitas
 tumida palpebray.
Emfraxis dicit grecus p.m. & x. opilatio
 & oclusio porri.
Emicranea ē dolor medie ptis capis.
Emina dcā eo q; sit sextariū medietas.
 cōtinet autē ciāfos nouē ut hī ex textu
 Ale. ca. d' dissēteria d' lacte dādo. rēpte
 mus iqt i pris lac daf ḡtū tres pñr eē
 ciati calefactū ῥῥ & infra. & itēz alte
 rū tātū dabis. aliqbus autē & tertiu da
 mus ut integra īpleatur emina ῥῥ. est
 autē secūdū yfidoz mēsurā liqdoz ap
 prehēdens librā unā. emina uero secū
 dū Aui. & Iohā. Serapi. est ponderans
 undecī millia & quingenta & trigita
 grana ordeī secūdū q; magī Cāpanus
 reduxit pondera que ponūt hū duo
 ad grana. & ipsa ē sextaria. xl. sed emi
 na romana ē unciaꝝ. xx. & italica & e
 gyptiaca ē. xvi. unciaꝝ. sextarium est
 uigesima pars libre ῥῥ.
Emionitis aut splenion uocauit Dya. fo
 lia hēt similia dracontee sed oblonga
 radices multe sūt ei & tenues nec flo
 rē hēt nec astā nec semē. saxosis nasci
 tur locis gustu stuptica ῥῥ.
Emitriteus ē febris cōposita ex duabus
 febribus quaz; una ē tertiana. & ymi
 triteus dicit grecus ab emi quod est se
 mis & triteus terciana.
Emiuggion grece semūcia. scribitur emi
 uggion sed non legitur sic. nā semper
 g. lra añ aliud. g. trāstī in sonū n.
Emixeston grece semisextarius liber d'
 doctrīna greca.

Emola alñ p armel repitur alñ ermola.
Emoproicus grece qui sanguinē expuit.
emoproiki emoproici.

Emopois sanguis sputū.

Emorogia grece fluxus sanguis.

Emorroydes egritudo ani a fluxu sanguis illius loci.

Empetron Dya. aut facoides nascitur in locis mōtuosis & maritimis gustu salus est radix eius amara rē.

Empima grece saniei collectio in pectore Cas. se. empyma uel epuma dicunt greci collectiones siue apostēata occulta atq; uisū carētia uel abscoīa in altioribus uiscerū pibus nata. nam greci ē catelipsum uocant rē.

Empiorica greci dicūt que sanie nutrit ualent idem ibidē.

Empirisma Alex. ca. de frenesi de cura eius est fomētatio.

Empyria grece expiētia prudētia exercitatio peritia prouidētia.

Emplagia gce palisis Pau. ca. d' apoplīa & emplagia nō cōtingit solū apud gr̄cos q; una res multis uocetur noībus. s; a pō oēs liguas. nā & palisis grecū ē.

Emplastrū ynuafyon Alex. ca. de parotidibus.

Emplastrū ariobarzanū idē ibidē.

Emplastrū dyazimia. idē fermēto idez. Itē in antidotario abēmefue. Itē ī pratica Democriti & est ibi origo.

Emplastrū dyasiricū Alex. ca. de parotidibus.

Emplastrū dyamelilorū idē ibidē.

Emplastrū dyamenionis qd de cocleis conficitur idē ca. de passioibus nariū.

Empneumatosis grece uētositas inflato ex uento.

Empneusis aspiratō sōus uocis īspiratō.

Empraticū uocar Pli. quoddā mecōii genus infra in mecon.

Empsicon grece aīal psichiania.

Empuris Pli. quā nostri calcisfragā uocāt nascitur in maritimis montibus in saxo qd propinquus mari fuerit falsa ē.

Enanton Dya. folia hēt pastinace similia flores albos hñs uirgā grossā unius palmi. semē ādrafraxis simile. radices maiores & capita maiora & rotunda. saxosis nascitur locis rē.

Enatiū uel ynatiū qd melius dī ut Dy. ppro ca. inquit flos est uitis agrestis que cū inceperit florere colligēdi sunt flores ipsi & siccādi & in testa rēponē di. in siria & in cicilia melior nascitur & phenicia rē. ab inos qd est uinū gr̄ce & antos qd est flos melius inātum dī. Pli. enantiū flos est uitis agrestis q labrusca dī. itē alibi oenātū uitis labrusce uua colligitur cū flore cū optie olz siccatur in umbra sub strato linteo precipua ex paroponia secūda ab anthiochia atq; laodicea syrie tertia ex mōrtibus medicis. hec utilior medicie. qdā oībus preferunt eā que la cypro nascitur. nā que in affrica sit medicis tātū prinet uocaturq; massatis rē.

Emcatisma grece sessio sic uocamus de coctionē aliquā ī qua sedetur pp egritudines renū intestinoz uessice ani mīcis & ceteroz mēbroz inferioz Cas. fe. ca. de uessice caīs sessiones quas gr̄ci enkatismata uocāt a katime greco qd ē sedeo inde cathedra p. k. melius scribitur. i. sedile.

Encāris grece Demo ē caro supflua ī angulo maiore oculi corpulēta in pratica Pauli enchatisma scribitur

Enkaraxis grece icisio caraxatio

Enkaufeos grece adustio Calfe.
 Enkel grece anguilla.
 Enchema Calfe. sic uocant greci emplastra que recentibus & cruentis prius iponitur uulneribus eo q̄ ex pigribus medicaminibus cōstant sic dicitur 74
 Enchiastismo grece ifusio asp̄sio sp̄itur ī libris atiqs eqmatizate eqmatismus.
 Enchlisma grece Cassius felix ca. de dolore dentiū in fusio in naribus.
 Encolpismus grece Cassius felix ca. de precadente in matricē in ictō in matrice. encolpiczare medicamē in matrice inicere quāsi insinuare. i. succū ī mittere nā colpos grece sinus encolpizo.
 Enchrīsta greci uocant liquida que liniuntur Cor. cel.
 Enchīsa interdū p anchusa iuenitur de qua supra.
 Endeb ustū Ste. pro ere usto scripsit.
 Endiathecon uocant greci ulcus oculi lōgo ip̄e tardū suppositōibus ac līmen tis uariatū ut aut nūq̄ in cicatricē ueniat aut ppe si non resoluatur ad pristinā ueniat magnitudinē 74 Demo.
 Endiuiia nomē latinū ē post grecū intuba arabs & post grecū hūdebe dic. hāc dicitur esse domesticā & siluestre & domesticā duas habere sp̄s. siluestre uero Aui. uocat taraxacō imitādo grecū qui dicit troxima qd̄ seruātū fuit in tertio Almāforis ubi troxia scribitur apud Dya. seris uocatur que in sp̄s diuiditur ut infra in se. grecus entubion scribit & indiuiō legit cicorion ē sp̄s eius Ste. kicorion hendebe ituba idez infra in seris. distigetur hec secundū Dya. & infra in tuba.
 Eneasilon Pli. longa folia nouena habz caustice nature iponitur lana circūdā

ta ne urat latius cōtinuo pustulas excitat.
 Enema proprie uocatur decoctio que p̄clistere mittitur.
 Enhemō grece Demo. ssi coherētis curatio.
 Ensisena Demo. est inquit inflatio facile cedens impressioni undiq̄ alba differens ab yposfragmate eo q̄ alba oculorū extantiora a circulo pupille uidetur ex superficie prime tunice uelut scabra exurgens quā nos pustulā dicere poterimus 74.
 Enfracticia dic Ori. uocari que facile corumpitur in cibis.
 Enfrasis grece opilatio maxime que ex coartatione sed ēfraxis dicit grecus.
 Enfractica interdū uocatur exopilantia ut apud Dya. ca. de asparago 74.
 Engedanū pro annidē scripsit Ste. q̄ est silfium supra ī an.
 Engere idē qd̄ ūgire q̄ est urtica 74.
 Enidi. Pau. ca. de ydsopisi & est medicīa ydragoga.
 Enimō sic ueteres uocabāt apocrusticus medicamē Demo. 74.
 Eniugum ī pratica Aliebas expoitur lignum aloes 74.
 Enipniō grece sarsina uisio īsopniū e mīpnos semisopnus.
 Enkardia grece uiscera precordia.
 Enkefalos grece medula capis & ēkefalos ceruicē uocat.
 Enkulia intestina oīa. hec oīa ubi. n. prece dit. k. pig. greci scribūt q̄ sequēte. k. sonū lre. n. assumit in platione.
 Enrinon uel intrinō grece capitis purgatoriū quod p̄nares mittitur ut Alex. ca. de cepheale de caput purgiis & dī a rinon quod est naris.

Entalō secūdū Pliniū uocatur a qbusdā daphnoydes de qua supra in da.

Entaticū medicamē libidinis coitus pro uocatiū.

Entanicos scribūt greci pferūt tñ endāi cos.nā qñcūq;.n.littera añcedit.t.illud .t. accipit sonū.d.nñ ē ferrū indū qđ indanicum dicimus.

Entheatistos secūdū Pau.appellant pro prie malancolicos quosdā q uidētur a liqbus maioribus respici uirtutibus & predicere futura quēadmodū diuinā res tē. liber de doctrina greca entheat mos spēs melancolie entistasticus ipāz patiens.

Enthelechia scribit grecus s; ēdelechia profert & ē absoluta pfectio uel forā.

Entēra grece ītestina extra inde endero cellitus cuius ītestina in oseū descēdūt q herniosus dē & disenteria & li enteria .

Enterion apud Dya . a multis uocatur ferula.

Enula uocatur elna & elemūq; dē a medicis Macer enula quā uulgus elnā uocat elemūq; dicitur a medicis tē. secūdum Dya.elemū uocat ut supra.

Enzimos grece fermētatus.

Enochilon Pli.plāta quā quidā anchusā uocat alii archeluo alii nochili alii cī sīam multi emicūfā puo fructice florū purpureo aspis foliis & ramis radice mēstibus sanguinea cetero nigra ī salubolis nascēs tē.anchuse spēs est.

Epaētis Dya.aut eleboriū fructex ē maior folia minuta habet tē.

Epafores greci uocant secūdā detracti onē sanguis Cassi.fe.ca.de igne sacro qđ est erispila.

Eparica uocatur plāta nascens sup lapi

des ī flūibz sēper madidos sup extē sa lapidibus ut corrigie.apud Dya.lice na uocatur.arabice uero azezalfacher Epaumasticus grece spēs sinochi semp decrescēs.

Epi grece prepositio significat aduersū uel aduersus apud cis cōtra supra sub sup erga in pro secūdū adiūcta.

Epiātes dicūt grēci nos effiātes ī cubus

Epicaētis ab aliis eleborine uocatur plāta quedā pua exiguis foliis Pli.

Epicauma grece uocatur a Pau . quarta spēs ulceꝝ corneae oculi eaz. quas de scribit ut supra in botriō Idē Demo.ur infra in ulcera ē eius expositio uisura

Epidimia grece superadueniēs.nā epidimō aduena & ur esse genus ad pādion & pestilētiā de quibus infra.

Epihora grece superfusio reumatis de scēdentis ad oculos ut Pau. pprio ca. itē Ori. magnis inqt exurgētibus epi foris.i.inflationibus cū doloribus tē.

Epigozorū Alex.ca.de pleuresi.i. amen tum uel cingulū.s. mēbranū qđ circū dat latera in quo fit uera pleuresis tē.

Epikrides liber de doctrina greca est la ctuca agrestis .

Epilata grece medicine laxatiue p os sū pre ut Alex.ca.de splene.nunc ergo dicēdum tē.sunt maxime leues ut idē ī fra de epilatis illa ergo dāda tē.

Epilēsia morbus caducus eo q cadat patiēs cū ea capitur pedicō a pueris qbus facilius & sepius accidit.nā pedia grēce puer.comitialis morbus ēē dicebatur eo q si aliquis hōc morbo in comitiis forte caderet agēdis absoluebātur comitia & ad aliā diē trāsfēbātur ex augurio .comitia uero dicebatur cōuētus uniuersū populi klis ianuariis ro

me ī campo martio ad magratus cre-
andos. hic sacer morbus & uocabatur
eo q̄ p̄e corporis possidebat in qua aī
mā habitare dicebāt. dī & lunaticus
morbus eo q̄ scidū morū lune cōmo-
ueri ur̄. epilipsia dicit grecus. Alex. epi-
lēsia inq̄t uocatur q̄a obtrinet & tenet
oēm sensibilitatē captiuā. uocant alii
eā yeronoxon. i. sacā passionē eo q̄ sa-
cerdotalis honoris possideat tēplū. i.
cerebrū in quo aīa habitat. alii uero e-
racliā uocant eo q̄ fortis sit & nō faci-
le elidatur ipsa passio r̄q̄. hoc morbo
dicit̄ Hercule caprū fuisse. & forte ob
hoc eraclia dī.

Epimediū Dya. siue ut latini uineſta a
stā hēt non maiorē edere simile & fo-
lia quinq̄ aut sex carēs flore. radix est
illi tenera & nigra cū odore graui &
gustu fatuo. nascitur locis humidis r̄q̄
Plinius.

Epimedium caulis ē non magnus edere
foliis denis atq̄ duodenis nunq̄ florēs
radice tenui nigra graui odore. nasci-
tur humidis r̄q̄.

Epimelida Dya. ca. q̄d̄ īcipit mēspila ē
inquit & alia que in yspania nascitur
epimelidā uocant semē rotūdū habēs
hoc aptū ē ad cōedēdū & ē stipticū &
tarde matureſcit r̄q̄. ysi. pomelida sor-
bo similis mediocris arbor & flore cā-
dido dcā q̄ dulcis sit eius fructus & a-
cuto sapore mixtus r̄q̄.

Epimediū dicit uocari Pli. quādā spēm
scille que comeditur non est epimedi-
um ut infra in ſci.

Epinitida est egritudo grece sic uocata
que dī arabice ſire q̄d̄ in ca. de corian-
dro ex cōcordia Dya. & Ser. claret. Pli.
epictide inq̄t pustule sūt que de noc

te magis oriūtur Corn. cel. pessima co-
lore subliuida uel nigra nel alba circa
quā uehemēter inflatio est & cū apta
est apparet intus ulcerata mucosa cū
dolore ingēti magnitudinē fabe non
excedit quia noctū oritur sic a grecis
uocatur r̄q̄.

Epio apud Dyasco. uocatur spēs filices
una r̄q̄.

Epipatis Ste. est ſisambetis.

Epipilis grece omētū mēbranū mappa
uentris.

Epsilon Alex. ca. de ydropisī timpanite
& asclite.

Epipecelon supra in dendececon.

Epiplocen Demo. ca. de opthalmia cōple-
xio cōtrariarū passionū sic a gcis dī.

Epiranis grece asphio infusio imissio.

Episemasias grece Cas. fe. ca. d̄ tertiaua
nota accessiones febriū.

Epispastica grece exponitur a Dya. i. ca.
de ppoleos adductoria. itē in ca. de sy-
napi epispastica cōprehēdit & adūat
Cor. cel. q̄ extrahūt epispastica dicūt.

Epitesma grece instite uitte linteoli ſa-
ſcie.

Epithesis suppositio Demostenes r̄q̄.

Epithetes grece stellioka kurgos ypokri-
tum.

Epiteron medicamē Pau. ca. de cepha-
lea & emigranea q̄d̄ medicamē.

Epythyma grece suppositio emplastrū
molle uel aquosū Cas. fe. epythyma
dicūt grece medicamētū q̄d̄ stōacho
& precordiis simul & uētri suppositur
cū fuerit panno intinctū.

Epithima enodis Alexan. ca. de cerotis
& epithiatibus ad duritiē stomachi.

Epithyma dyamellilorū yeraticō ibid̄.

Epithyma apolofonon Alex. ca. de epi

thymatibus epatis.

Epithyma tonoticon cuius expositio est debilitatē confortans epatis Alex.ca. de atonia epatis.

Epithyma elidion Alex.ca. de reumate nentris.

Epithyma dyamantis ibidē.

Epithymata infra scripta requirunt ī pratica Pau. in ca. de colica & non sūt ibi sed in locis subscriptis & sūt quattuor.

Epithyma dyaspermaton in antidota rio Ori.

Epithyma dyasfinicon ibidē.

Epithyma dyamellilotū in antidotario uniuersali.

Epithyma polliarchion ibidē.

Epithyma apolofonū Alex. ca. de cata plasmatis & epithymatibus ad flō nē & enfrasi & schlirosim epis.

Epithyma enodis ibidē.

Epithyma Gal. ibidem.

Epithyma yporion idē Ale. de splene

Epithyma dyaspermato ad idē ibidē.

Epithyma bardon idē Alex.ca. de fasti dio.

Epithyma exbaidis idē ibidē.

Epithyma enodē ibidem.

Epithyma enodis aliud ibidē ca. de cataplasmatibus.

Epithymū eo q̄ supra thimū nascitur.

Dya. flos est thimi similis tibre. sunt capicella leuia & rotūdā caudā habentia ꝛ. Pli. epithymon qui ē flos e thimo satureie similis. dīa q̄ hic herbaceus est alterius thimi albus. quidā ypo pheon uocāt. & infra quidā aliter epithimū tradunt sine radice nasci tenui similitudine palleoli rubens siccari in umbra ꝛ. arabes asithymon dicunt post grecū. f. litterā pro. p. qua carent

ponentes.

Epililides supra in āpelos agria.

Epilistolatia uocatur pastinaca infra in pastinaca.

Epilibus est radix cardī si luestris ut Alex.ca. de cura nefreticogz.

Epops grece upupa.

Eprasilō plāta septē folia hñs similia pētafilo. duas hēt spēs una radicē tenue; ramosā altera grossā intus ruffā folia semi pilosa flos utriusq̄ aurosus. quidam tormentillā uocāt.

Eptapleurō eius īterpretatio est septem costagz est plātago maior ut Dya.ca. de arnoglosa.

Eprō apud Dya. ē tertia spēs calcāti eaz quas describit ut supra in calcanto.

Epulētū medicamē. icicatricē iducens. ut Theo. Prisci. ca. de ptisi.

Equiseton Pli. hypuris a grecis dcā ī pratīs nascens a nobis uituperata. est aut puluis terre dicta equine sete similis. grecogz uaria circa hanc opinio alii pini foliis similē nigricantē eodē nomine appellant. alii ypurin. alii ephediō alii anabasin uocant traduntq̄ iuxta arbores nasci & scandentē eas depēdere comis iuncea multis nigris ut equorū cauda geniculatis ramulis folia habere pauca tenuia exigua semen rotūdū simile coriandro radice lignosa nasci in arbuſtis maxie ꝛ. & infra faciūt & aliam ypurim breuioribus & mollioribus comis candidioribus ꝛ.

Era grece lolium zizania.

Eraclea hoc nomē attributū multis plātīs fuit eo q̄ multas Herculi attribuerūt antiqui. nā eraclea ab Hercule dī. & cū. h. debet scribi. Dya. eracleā quādā spēm abrotani quā feminam dicūt

esse uocat. Itē paritariam a qbusdā sic uocari dicit ca. de alsine. Itē aliā quā meo afrodis uocat. Itē aliā q̄ siceritis dicitur Theodorus Priscia. liber de si plici medicina. Eracion inquit q̄ alii abroranum dicunt ⁊

Eraclepa liber ātiquus de simplici medici na ē q̄ latine feraria nigra uocatur ⁊ ⁊ ē q̄ moderni cētrū galli & gallitri cū siluestre dicunt.

Eracon Plinius herba ferulacea ē duorū palmarum altitudine origano similis flore bullis aureis ⁊.

Eradion apud Dya. uocatur aliquando miliū solis ca. de litospmo

Eradiotica apud Dya. reperitur uocari prima spēs origani ex his quas ipse describit. uerū puto quod eradiotica debeat esse scriptum ⁊.

Erantemides dicitur ab aliquibus camo milla secūdum Dya.

Erbatur dicit Constantinus q̄ ē artanita sed de artanita supra in. ar.

Erbū latini qd̄ greci orbū dicunt.

Ercinos Dya. nascitur in fluminibus & circa puteū folia habēs ozimo similia oblōga & diuersa & ī sūmo astas qnq; aut. vi. lōgas duobus palmis & flores albos. semen nigrum minutū & duze folia eius succo sunt plena ⁊

Erebinthos grece cicer.

Erecini corticum Paulus ca. de casu umblici.

Ereos apud uarietū amor q̄ ereos dicitur species est melie ex cupidine pueniēs dcā ab ero. i. nobili eo q̄ nobilibus magis accidat pp̄ diuitiay & otii afluētiā & infra in ero. grecum tamen est.

Ereston uocatur ī tuba īfra ī tuba.

Ericen dya. dicit Theophrastus esse liba

notidā & in thracia nascitur capitulo delibanotida q̄ ē rosmarinus īfra ī li. **Ericis** carpos Ale. ca. de cura tenasmoīs uidetur athel apud Sera uide supra ibi Paulus & ca. de exitu. ani. ī antiqs uero synonymis iueni erice. i. tamarix. **Ericius** alius marinus alius terrenus ambo in spinis similes. grece echinus uocatur uterque.

Ericeon Plinius greci uocāt fructicē non multum ab ylice differentem colore rosmarini & pene folio ⁊.

Erititiū dya. ē herba q̄ ī sūmis mōtibus inuenitur folia habet similia apio & tirsū oblongū habens in sūmitate sua uiolaceum florem intrisecus retinēt semen radicē uero maiorē & uastam ī modū cepe tenuē ī initio circa se radicales emittēs nigro cortice clausas ⁊.

Erision secūdū Dya. uocatur absinthiū marinum ut supra in absinthio.

Erision etia3 liber antiquus de simplici medicina ytalī iqr̄ rurā dicūt. nascitur ī gallia ī mōte stractis figuram habet apii florē purpureū similem nasturtio septem radicibus toridemq; ramulis aspis minutisq; omni florens tēpore ipsa autē parula humo semen habet tanquam faba.

Erigeron Plinius agrestis que a nostris uocatur senectio herba est trifargini specie & cū mollitia cauliculis subrubris. nascitur in tegulis & in muris hoc nomen greci dederūt quia uere canescit caput eius numerosa diuiditur lanugine qualis est spine inter diuisuras exeunte quare. Gali. eam xhusēā Cal limacus achātidā appellat. alii papiū nec deinde grecis d̄ ea stat. alii eruce foliis esse dixerūt. alii roboris minora

multū radice alii supuacua ṛḡ & ifra
nec defuere qui alterū genus fecerunt
nec quale esset demonstrauerūt ṛḡ. mo
derni hāc cardū benediētū uocāt. Dy.
uero sedū de qua infra ī se. ysidō. uero
erigonos sic a grecis dī q̄ uere primo
senescat unde & latini senectiōē uo
cant. nascitur p̄ macerias ṛḡ. ongeron
grece senex Sre. irrigero ē adriōn.
Erinacius secūdū Pli. est eritius terfius
porcus uero sp̄iosus uocatur hystricus.
Erine Pau. ca. de arthetica.
Eris Pau. ca. de ruptura inguinū.
Eriscēptron Dya. ca. de ierobotano a Pi
thagora sic uocatur berbena. & cy
perus a quibūdā eriscēptron uocatur.
Erismon Dya. quā alii erucā gorgonam
dicunt. nascitur inter ciuitates & ī mu
ris & in ortis. folia hēt eruce agresti si
milis & uirga eius similis ē eruce ī si
mitate florē mellinū hns cū lāmis in
longitudie porrectis in gbus ē semen
simile cardamo igneū gustu atq̄ ex p̄
te grauabile ṛḡ apud Ser. budhegi uo
catur. Pau. hanc inter medicinas ad la
pidē cōmēdatas adnumerat. Pli. uero
sifamo similitū dicit.
Erisipila grece est apostēa ex colera ru
bea q̄ & ignis sacer dī. Cal. se. ignis
sacer ab iuadēdo a grecis erisipilas dī
ṛḡ. sed grecus erispelas dicit.
Erisipilatoides flegmon Alex. ca. de apo
stematibus auris de qua infra. collericū
apostema ē ex sanguie collerico.
Eritrias terra ca. de uuula Pau. est gieri
tras de qua infra in gi. & est expositio
rubea terra.
Eritris apud Dya. capi. de lepida que est
squama ē melior spēs squame eris & ē
dictū rubea.

Eritrodanū exponitur ab Alex. ca. de
portionibus ad epar q̄ est rubea tincto
rū Dyascorides & ca. de rubea dicit
q̄ eritrodanū dicunt. aliud autē ca. iue
nitur apud Dya. q̄ sic hēt eritrodanū
ramulos hēt tenues & quasi nodosos.
folia extensa ualde itelligo rigida ṛḡ.
uī & rubea Pli. eritron quā alq̄ eritro
danū uocāt nos uero rubeā qua tīgūn
tur lane & pelles ṛḡ. grecus uero eritri
danō dicit. nā eritros rubeus cochinus
feniceus rubicūdus expōitur. de rubea
uero infra ī suo loco. eritrodanū; ī uero
Dya. aut testrion uocant pluri. radix est
illi inficiens. duo sunt eius gēia. unū ge
nus agreste & alterū seminatū sicut
rauēne italie fit. locis cultis seminatur
nā & in uis sponte nascitur aste sunt
illi quadre & longe & aspe sicut api
ne sed fortiores & longiores folia hū
tes iter nodos ipsos folia hēt sic aster
i. stelle ī giro posita. semē eius rotūdū
ē & primo uiride & postea ruffū & cū
maturauerit nigrescit. radix eius lōga
ē tenuis & ruffa ṛḡ. ē rubea tinctoz ṛḡ.
Eritrinō gr̄ce piscis dcūs rubeus ṛḡ.
Erix apud Dya. uocatur spēs edere que
seie caret folia minuta hns & angulo
sa supra in edera ṛḡ.
Ermezasis grece mercurialis ab herme
te qui ē mercurius.
Ermella interdū repitur aliq̄n armola
& bifara & uestafa & est hermel.
Ernia uocatur tumor intestinoꝝ qui in
osseum apparet ex descēsu intestinoꝝ
uel alterius rei.
Eroa plāta q̄ fſeda uocatur de q̄ infra.
Eron gr̄ce adamas lapis.
Eros gr̄ce amor cupido gēis cura.
Eroticos amatorius cupidinarius.

Erpeſeftiomenus a greco quaſi repēs co-
medendo. nā erpeta reptilia ſerpentia
que ſerpunt eſtiomenos grece .i. come-
ſtus eſtus.

Erpeta in libris antiqs de greco p ipeti
gīe maxie ſerpigine ponitur rē.

Erpellatos grece ignis ſacer ſerpigo.

Erpillū grece ſerpillū Ste. erpillō nema-
niū grecū p arabicū & bene in hoc ē
error apud Aui. ubi exponitur nemen
.i. ſiſimbrium ut infra patebit.

Eruca a Dya. & Pli. dōeſtica & ſilueſtris
aſſeritur Pli. i. condiēdis obſoniis. i. ſal-
ſamētis in quibus carnes & piſces inti-
guntur tāta ſuauitas eis ē ut greci heu-
zomon appellauerūt rē euzomiū uo-
cari reperi in ſpluribus locis. arabice
uero iergir dicitur.

Eruca gorgona apd Dya. uocatur g eſi
mon ut ſupra in alio exemplari goro-
ginā reperi.

Erugo eris Dya. alia eſt raſtria alia gra-
nata apud auri ſoſſores alia uermicu-
loſa ob ſimilitudinē forme cuius alia
eſt cōfectibilis alia ſoſſibilis rē. docēs
modos opōnis eius. hec ē que uiride e-
ris uocatur. arabice uero ziniar. diſſe-
rūt aut a flore eris ut patet p Aui. q
diuerſa facit ca. & p Ser. ut & patebit
infra in ſ. littera.

Eſapon ſecūdū Pli. uocatur quedā ſpēs
laſtuce agreſtis ut infra in la.

Eſ uſtū nominant latini greco noīe cor-
rupto calcucecaūenō dñtes q̄ quo ī cal

Eſbrium in aliquibus antidotis ātiquis
reperitur & exponūt ſaluā.

Eſcaja grecū ē qđ aduritur de membro
p cauteriū Caſ. ſe. ſcara. i. cruſtula. gre-
cus ſkara dicit & eſkara unum per. k.
& aliud per. x.

Eſkotomeños grece tenebroſus.

Eſſion Pli. latius eſt apio in aqua naſcēs
pinguius nigriusq̄ copioſi ſemine ſa-
pore naſturtiū rē. uirtutes ut ſenectiōi
ſcribit quare ur ipſū niſi qā nō eſt lati-
us in folio apio ī plāta tñ ē latius.

Eſpaſtica medicina grece dr̄ que extra
hit & non reprimat. Oriba. libro prio-
de ceſſalea.

Eſpidagū apud Aliaba. ē gipſū ſed eſpi-
dagū plūbi eſſerufa. ſed aſſidegi di-
cunt arabes.

Eſthio grece comedo.

Eſtiomenus manducās ulcus.

Eſula ſpēs ē laſticiniore ſ; nō ē deſeprē
ſpēbus titimalloz q̄ a Dya. deſcribun-
tur ipſa ē q̄ arabice dicitur xebra ut p;
p concordia Aui. i. ca. de xebam & ſe-
cunda cum Dya capi qđ incipit penax
aut dema ſimilis eſt cipariſio titimal-
lo cuius folia ſatis ſimilia foliis pini.
concordat cū uerſu qui aſſueuit dici.
Eſula laſteſcit ſine laſte linaria cſcit
eo q̄ ur hīe ſimilitudinē cū linaria &
hec ē uera eſula.

Ethaleidos grece fuligo pēdēs trabis
& parietibus ex fumo faſta.

Ethaleidos kapnu. i. fuligo ſumi

Ethea uel ethya gīce mergus auiſ rē

Etheoſtalmia Demo. ē alterius oculi
ab altero diſſerēs color

Etherogeneū diuerſay natureay homo-
geneū uero unius nature

Etheocrania gīce Caſſe ē dolor capis
diſpar tēporibus puta qñ in altero tē-
porē ſ dextro uel ſiſtro fortior fuerit

Ethica febris uel ab ethiſmos qđ ē con-
ſuetudo uel ab ectenikos qđ ē tabefac-
tus ſ; potius primū cōdo.

Ethidū apud Pau. nomē ē ponderis

Ethiopsis radix folia hēt flōmo similia magna & multa irfuta ad radicē cau lē q̄dragulū scabrū similit̄ arctio mul tis concauū semē heruo simile candi dū geminū radices numerosas longas plenas molles gluſtinosas guſtū ſiccā tia creſcuntq; ut cornua poſſint uideri pretereā in ethyopia naſcitur & ī īda monte troadis & in meſſenia colligū tur autūpno & ſiccantur ī ſole aliquot diebus ne ſiccū ſentiant ⁊ Plī.

Ethyopis Dya. folia hēt ſimilia flōmo alpera & ſpiſſa circa fundū radicis a ſta quadra & alpa ſimilis melitē aut arcio ramulos multos hēt. ſemē ſicut herbū unū & duos folliculos radices ex una multis diuiſas & lōgas & groſ ſas guſtū gluſtinoſas que ſi ſic coſte ſu erint & nigre & dure euadēt cornibus ſiles multū naſcitur in meſſenia ⁊ Plī.

Ethios Plī. utriuſq; gñis pulegio ſimilis foliis coronata. itē altera que lanugie diſtinguit ſpinosa cui & capitella ui pere ſimilia ſunt. quidā ethyon perſo natia uocāt cuius folio nullū eſt latius grādes lapas ferēs ⁊ Plī. hec ē bardana.

Etropus uel etropis Pau. ē paſſio palpe bre aut pp cicatricē aut pp excreſcētē carnē conuerſio. ſ. inuerſatio. nam tro pos grece cōuerſio.

Eu eſt aduerbiū grecū ſignificat bene re cte pure cōponitur multimode & ſigī ficat ut bonus bona bonū nō aut̄ pfe rūt greci ut nos ſed ut ſitiu. conſonans ac ſi aliquis pferat eue uel eua ablata ultima uocali. ita nāq; retinet uocē cō ſonātis in fine ſyllabe q; multi ex ipis pferūt ut ut eſchariſtia a quo iſraſcri pta cōponuntur.

Euanadorū uinū Alexan. ca. de collicrica

paſſione bene nutritibile ab eu qđ ē bñ & anadoſis redditio.

Eukimia bona hītudo. i. bñ hūorata.

Eukimos Caſ. ſe. bonus humor.

Eucraſia complexio bona.

Eucrīſta uocātur gr̄ce liqđa que illiniū tur quale eſt quod ſit ad ulcera purgā da & īplēda Cor. cel.

Eudon dicunt greci uenā cubiti inferio rē que flōmatur quā nos baſilicā dici mus. Ori. ca. de uenis que flōmantur.

Euentat. i. apperit reſoluit.

Euexia grece bona hītudo cuius contra rium eſt kachexia.

Eufiſtides arabice apud Aui. ē ypoqui ſtidos.

Eufaricon Ste. eſt ypericon.

Euforbiū grece gumi notū. & ut ſonare apud grecos bonū formidari. nā dicūt Euforunō & forios grece eſt timor qua ſi bonū ſit ipſū timere pp ſui uiolētiā Dya euforbiū arbor eſt ſimilis ferule albe naſcitur in mauritania ceſariēſis que arbor plurimū lacrimum facit ui ſcoſū qđ lacrimū multi colligunt ſic p uiſitūdie p̄rio arbori pellē uerneci nā illigant & ſic de longe aſtilibus ia culantur in radicē & cū pcuſſa fuerit radix uno fluie ſtatū pfluēt lacrimus. & cū coagulatus fuerit ſic eundē colli gūt de pellibus ſubſtratis. eſt. aut̄ opti mū qđ eſt recens ſubalbidū & gluſti noſū ex lento linguā uehemētē ſub mordens & calefaciēs. eius genera ſūt duo. unū qđ colligitur ſubſtratis pelli bus quod melius eſt. alteruſq; qđ cadit in terrā ⁊ Plī. rex Iuba inuenit herbā euforbiā medici ſui frīs noīe cuius re gis de ea uolumē extat inuenit eā in monte athlāte ſpeccatur foliis acātis

uis eius tanta est ut succus eius uel e lō
ginq̃uo recipiatur incisa conto suscipi
tur uetriculo edino locato humor lac
tis uideatur afflinere.

Eufrosinū secundū Pli. uocant greci bu
glosā & est eius expositio bone leticie
nā frosini grece leticia.

Eugenia gr̃ce bone generationis.

Euisus altea ibiscus molochi ut apud
Dya. arabice uero chiti ⁊ dī.

Eukrion Alex. de cura ventositatis sple
nis prassii eucrion ⁊.

Eucrita grece bene terminabilia contra
rium diserita.

Euodia gr̃ce bñ odorabilia euodestrea o
dorifera.

Eupatoriū Dya. frustex est farnētoſa a
stā hñs rectā & lignoſā & tenuē & ni
grā & asperoſā in cubiti untus lōgitu
dīe porrectā aut āpius folia sūt ei in
giro diuisa sicut pērafilō aut canabus
in capite sunt icila ut ferra semē ī me
dia asta aspmū & subtus decliuū ē ei
⁊. Aui. & dicit q̃ hēt folia similia fo
liis canabi & apud Ser. similis ē descri
prio ut supra. miror quare medici nri
tēporis nō aduertētes uerba Dya. &
Aui. creduli herbulariis saluā agrestē
eupatoriū dicētes que nec in sapore
nec in odor cū eo cōuenit. Si aut ī ipā
uirtutes eupatoriū inuenerūt & pipō
ponere uoluerūt non licebat dicere q̃
idē esset. Pli. eupatoriā r̃giā hēt aucto
ritatē caulis lignosi nigricantis īrsuti
cubitalis aliqñ & āpioribus foliis per
interualla quīq̃ ut canabi p̃ margines
incisis & ipis plumosis radice supua
eua ⁊. Eupatoriū secundū Dya. uocauē
runt greci radicē agrimonie eo q̃ diuſ
tica sit ualde. Itē secundū eundē marru

biū & quidā eupatoriū uocauerūt.
Eupetron. i. sene Ste.

Eupiston gr̃ce Alex. ca. de cognoscendis
epilepticis ē dcū boua inuētio ⁊.

Eupocriston grece bona inuētio Alexā
ca. de capillis nigrādis.

Euretica uirtus grece. i. rarefactiua Caf
se. de oleo camomellio ī antidotario.

Eurion grece lana succida raparon.

Eutraptica gr̃ce facile digestibilia Alex
ca. de dissenteria de pomis eoz.

Eutimō secundū Pli. quidā eleboz nigrz
uocant alii polirizon.

Euzomū g̃. eruca ut Dya. ca. de stringno
ezāicō liber de doctria greca euzomō
& est expositio eius bonū salāmētuz.
nam zomō ius salāmētum.

Exacāton secundū Dya. uocatur arbor
de qua fit litrum.

Exagium nomē pōderis & est idem qđ
aureus & est sexta pars uncie & ē una
dragma & semis secundū qđ dragma ē
nona pars uncie gr̃ce supra in dragma.

Exalifo grece linio.

Exanthimara Alexa. ca. de psidratia &
exātimatibus. exantima ē ī summa cu
te ulceratio subrubea & aspa similis
his pustulis que ex urtica & sudor na
scuntur. hanc Theo. prisci. scabiē ulce
rosā maxie faciei esse dicit. liber de
doctrina greca exantia est pustula ru
bea nā exāthsis est rubeus.

Exantesis Ori. ca. de succionia. datur autē
his qbus cutis exhātesis liuida fuerit
& impetiginē hñt ⁊. i. exātimatibus.

Exdorio medicamē. i. excoriatiuū Caf.
se. ca. de stigmatibus grecū est.

Exēfraticū gr̃ce exoppiliatiū enfraxis
seu oppilationis apitiū ⁊.

Exeranthica grece sunt exsiccata Dya.

ca. de aloe. in psalterio uero ubi nos hē
mus aruit cor meū grecū hēt exirhan
ti cardiamu.

Exipteros grece alietus auis nifus.

Exis grece hitudo cōsuetudo ide euexia
de qua supra.

Exocades grece emoroydes.

Extenuatoriū in libris antiq. de greco
trāslati sepe repitur p̄ resolutiū.

Exuro grece emingo mingo.

Ezeledari in secundo prāctice Alia. expo
nit q̄ est zinziber nec grecum nec ara
bicum est.

Ezerihafen arabice est uitis alba infra i
he quia aspirari debet.

Littera tā apud arabes
q̄ apud grecos a nro i
nullo differt. arabice se
dicūt. greci uero fi ζῆ.
Faba alexādria est no
mē ponderis secūdu
Iohan. Ser. ponderans

semimet. iiii. & sunt oboli tres & sunt
grana xxxvi. ζῆ.

Faba egyptiaca est legumē nre fabe file
secundū Gal. libro de alimētis nec est
lupinus ut putauerūt aliqui. nā fecit
ibidē aliud ca. de lupinis. sed ap̄d Aui
faba egyptiaca que & faba sira & ap̄d
Iohan. Ser. est nomē ponderis ponde
rans semimet. iiii. secūdu arabes & sūt
oboli quattuor & sunt grana. xlviii.
Dya. fabā egyptiacā multi polliticon
appellant. in exypto multū nascitur &
in asia & in cilia. in stagnis nascitur
folia hns altitudine & magnitudine
hntia florē ferēs roseū que si multum
floruerit p̄dit folia. flos est in medio
ipsius ubi est rotūditas quedā ubi fili
que ipse nascūtur flores ipsi cinoria di

cūtur eā rōne quā sferauolos dicūt q̄
hec ē illis cōsuetudo ex argilla faciūt
sferas ubi icludūt semē ipsū & sic po
nunt ut nascatur. radix grossior ē q̄ cā
ne que cocta & cruda māducatur que
& collocaffia appellatur. semē eius co
meditur & siccū & uiride colore nigz
est & maius ē nra faba ζῆ.

Faba greca & est nomē ponderis ap̄d A
ui. & Iohan. Ser. pōderās semimet. iiii.
.i. oboli duo & sunt grana. xxxiiii. nam
obolus ponderat grana xii.

Faba greca & apud nos uocatur fructus
cuiusdā arboris magne similis iunipo
sed maiusculus dulcis saporis itus hns
nucleum durū cuius arbor secūdu Pli.
uocatur lothos. apud arabes uero nescē
uocatur infra iu lo. Dya. uero uocat a
grifolium ζῆ.

Faba syriaca infra in lothos.

Faba lupina simillima plāta eleboro ni
gro folia tñ molliora eo & cīa diuisa.
eleborus uero aliqua semiuūcta habet
hec & marsiliū uocatur.

Facilesus ita scribitur in secūdo Aui. q̄
in arabico scribitur faclaminos & ē er
ror in prima syllaba. nā uoluit dicere
lichlaminos ut grecus. est autē ap̄d ara
bes kaf littera similis littere fe. nec dif
ferūt nisi in pūctis uerbi grā hoc ē kaf
hoc est fe ex hoc fuit error. ē autē
id capitulū de ciclamie ut māifestabi
tur legēti illud capitulū cū ca. de cicla
mine apud Dya.

Face Dyalc. fructex ē minor locis humi
dis nascēs similis lēricule folia tenera
& oblonga & folliculi seīs eius files
sunt lēricule in uno folliculo duo aut
tria grana hns nigra minora a lenticu
la ζῆ.

Facedena apud Corn. cel. est spēs cancri
 apostematis.
 Facos grece lenticula.
 Facus apud Pan. ca. de maculis faciei est
 una de illis.
 Fagafmon Dya. quā multi parine dixe
 runt ē planra quā uocat sanction de q̄
 infra. Itē fagafmō dicit uocari xifion.
 & ē gladiolus sagittalis infra in .x.
 Fagedenica grece ulcera que serpūt co
 medendo Dya. ca. de dracontea.
 Fagin grece comedere.
 Fageride uene sunt iuxta fauces itra os
 q̄ flōmātur uice uenayz q̄ sūt sub lingua
 Alex. ca. de floia ī sgnaria & ē gcu.
 Fagnon apud Dya dicitur salua que e
 lisagus dicitur.
 Fagus Iohan. Serapi. in septimo in deco
 ctione prouocat iura urine & menstruo
 rū est centaurea minor.
 Falāgemisch arabice ozimū gariofilatū
 sed apud Ser. berēgemisch scribitur.
 Falangion siue falāgitis Dya . multi &
 istā leucatemō dnt. uirgas h3 duas aut
 tres aut plres & flores albos siles lilio
 cu3 multa diuisura semē ē illi nigrū &
 grossū sicut lenticula radicē hēt tenuē
 minutā & uiridē & postq̄ de terra tra
 cta fuerit alterum colorem facit nasci
 tur locis cultis rēl.
 Falangion zoifon grece musca ueneno
 sa liber de doctrina greca rēl.
 Faleris Dya. uirgas hēt multas & radi
 ces multas & teneras male factas &
 nodosas & cānosas similes zie sed tēui
 ores & dulciores semē simile cētro est
 album & oblongum rēl.
 Falernū uinū uocatū a falerna regione
 cāpanie ubi optia uina nascūtur Pl.
 Falcon grece falco auis rapax erodius

idē a falcatis ūguibus dcā. i. curuis.
 Fanax arabice panax. f. pro. p. quo carēt
 ponētes.
 Fanech arabice pumex.
 Famanche arabice agnus castus. in rga
 li uero dispositione scribitur semeque
 stū & seicratinatū.
 Fanchea arabice fongus ut ī libro de do
 ctrina arabica sed & fatar dicitur.
 Fanos grece fax lucerna apparitio rēl.
 Faonia ara. peonia. f. p. p. ponētes rēl.
 Far arabice mus.
 Far latine gns ordeī grossius a quo secū
 dū Pli. farina nomē traxit. hoc antiq̄
 adoreū uocabāt oī gno durius rēl.
 Faras arabice equus.
 Faraxion uel fraxion arabice prassium
 post grecum.
 Farfagi expōit Aui. q̄ est portulaca.
 Farfara ungula cabalina idē.
 Faringes grece fauces farix faux rēl.
 Farina secundū Pli. a farre dcā eo q̄ ex
 ipso primo facta fuerit.
 Farmakon medicamētū maxie cōposi
 tū. nos aut laxatiuis appropriamus
 hoc nomē & farmatiā dicimus.
 Farfurungi arabice spagus ut in quinto
 cañ. Auica. de medicis ad debilitate3
 coitus. in secūdo uero uocat haliū ut ī
 fra & uterq̄ a greco corruptū qui dic
 heliosparagus.
 Fascarfirū ahicubi scripsit Ste. pro fesire
 sim que est uitis alba rēl.
 Fassafe arabice exponitur in libro de do
 ctrina arabica melca & est que dī ydi
 omate ispanico alerdelā improprie tū
 & uocatur melca. arabice alcatime &
 est cot apud Aui. in secūdo isra ī rata
 Fasianos grece fasianus.
 Fassis gallicus. i. celtica in atidorario uli

in mitridato minori & aliis pluribus
antidotis sic uocatur q̄ gallia in fasci
culis deferatur.

Fasuricon dicitur Aui. q̄ est medicina ad
scabiē & docet eā fieri supra. & aliud
capitulū facit de ead̄ & scribitur festu
ringiz sed in arabico utrobiz fessurico
scribitur.

Fatar arabice fungus.

Faudhenigi arabice origanū uel pulegi
um qd̄ magis ut ex noīe. sūt tñ ambo
eiusdē gñis sicut p3p Ser. uerū feudhe
negi aquaticū uel fluuiale uocāt men
tastrum.

Fauē arabice rubea & debet syllabicari
faua. u. uocali & nō cū. a. Ste. uero fa
ha scripsit.

Faufel arabice dicitur Aui. est auellana ī
dica quīs in ca. de re dicit q̄ roba imo
rota ut ē in arabico ē & auellana indi
ca. faufel uero ē fructus simillimus nu
ci muscate nisi q̄ pars prima eius est
aliquātulū pacutior & alia ē plana ita
q̄ possit stare erectus sicut calculus q̄ ī
ludo dī pedes. in ceteris intus & extra
nuci muscate similis est sine odore &
sapore. nascitur inclusus in quadā lau
gine simili folliculo serici. multotiens
desertur inter alias spēs maxīe cū cia
momo cauāliter. & ego uidi ipsū ī suo
folliculo & est stipticus ualde equipa
ratur sandalis in frigiditate.

Fauile in antidotario uniuersali in me
dicis ad auriū dolorē sunt uermiculi
lari qui tecti flectūt in pillās in hu
midis hītant.

Fautenegū Ste. est origanos a greco. i. o
rganū siluē sed faudhenigi dī.

Fehal arabice taurus q̄ & thaur dī.

Febrifuga fel terre centaurea minor idē

apud quosdam.

Fecula in quibūdā libris antiquis repitur.
& ē sex uini cōbusta que cocta reponi
tur Pau. ca. de asmate fecalis est sex ui
ni cōbusta rē.

Fecula Theo. prisci. libro de simplici me
dicia est uua pīguis cocta usq̄ ad cras
studinē mellis ac refrigerata.

Fedhe arabice est argentum.

Fegos grece fagus arbor.

Fel terre supra febrifuga.

Felemeki Iohan. Ser. in septimo capi. de
dyacalmento ē kalamētū fluuiale & ē
nepitella dicta uulgo.

Felenia Gal. in secretis in cōfectione q̄
dā ad debilitatē aīe uide si est idē qd̄
felemenusch.

Feliselati Gal. ibidem.

Felfeliū Ste. p. fufel qd̄ ē pip scripsit.

Felemenusch ut Aben Mesue ī cōfectō
ne de gēmis aut femenuch ut infra ī
secūdo regalis dispositōis exponitur q̄
est ozimū gariofilatū qd̄ satis uidetur
nā cōparatur melisse in egritudinibus
cordis & melise uey apud Ser. bereme
nuch scribitur & pōt esse error a simi
litudine quā hēt. f. littera apud arabes
ad litteram b.

Felichinū. y. in libro regis acutoz expōi
tur a Iohan. Ser. ca. secūdo libro septio
q̄ est porrulaca agrestis. uerū Alex. ca.
de laxatinis plēricorū exponit q̄ ē po
lipodiū. nā & quidā feliculā polipodi
um uocauerūt. uel melius felichinū a
filicis similitudine & sic uocatur a gre
cis driopteris. i. quercus filix ut supra
in dri.

Felisteron grece filix q̄ & pteri uel pre
ridis uocatur & dipteris apud Dya. nā
duo sūt ca. unū felisterō. aliud dipter

quorū unus est masculus alius femina
felicteron Dya. ut niniſion aut epyō
dē folia epteridi uel dipteri ut alibi h3
ſimilia & multos capriolos & longos
hēt. radices ſunt illi late & lōge & ruſ
ſe & ſubnigrē ſ. h. apud Ser. ſarcos uel
ſarax Dya. eſt plāta que naſcitur ī mō
ribus & locis petroſis & non hēt ſtīpi
tē. nec florē nec fructū. hēt folia q̄ ex
tendūtur ſicut ala & hēt odorē nō bo
nū & radix eius nigra deſoris & lōga
a qua multe oriūtur radices in cuius
ſapore eſt ſtīpticitas ſ. aliud facit ca.
Dya. qd̄ incipit dipteris de quo ſupra
apud Aui. uocatur ſarax ut iſra. ſed in
libro de doctria arabica uocatur tazū
hralbir. gce uero pteris iſra. ī pteris.
Felicula in antidorario uniuerſali in cō
ſeſtione ad ſcrophulās expōitur poli
podium.

Feluzeharagi arabice . ſ. melius ſeleza
harag ut in arabico ē arbuſtū pñ. ſit li
tijm ut Iohan. Ser. in ſeptio ca. de un
guētis & Aui. ca. de litio ī ſecūdo cañ.
hoc quidā uocauerūt capriſoliū . gce
aut uocatur lithios ut iſra. in li.

Fengariō gce anas ſed feggariō ſcribūt
Fengos gce lumē ſplēdor. lux luna.

Fenichia grece daſtili yſido. gci palmā
ſenicē dicunt q̄ diu duret ex noīe auis
ſenicis q̄ multis ānis uiuere phibetur
ſ. ſed ī libro de doctria greca ſcribi
tur ſenichion daſtilus & iſra. in ſeni
cus color ſed & iſra. in ſi.

Feniculus dē grece mararrū Pli. ſeniculū
nobilita uere ſerpētes guſtatu ſeneſcā
exuēdo oculorūq̄ acie ſuco eius reſicie
do ſ. eſt ī hoc gñe ſilue qd̄ alii xpo
mararrō alii miſeneū uocāt foliis ma
ioribus guſtu acriore pperius brachia

li groſſitudie digiti radice cādida. na
ſcitur in calidis & ſaxoſis ſ. Ste. ma
ratron raſienegū p razienigi ſcripſit.
ſic enim arabice dicunt.

Feniculus agreſtis Dya . maior eſt do
meſtico & ſemē & fructe. ſemē hēt
ſilē caccio & radicē habet odoratā ſ.
hic alius eſt apeucedano . q̄uis multi
peucedanū agreſte ſeniculū uocāt. na3
Dya. diuerſū q̄ hoc facit capitulū. a li
ud & facit ca. de ypomaratron qd̄ ſe
niculū ruſticū & maratron agnion uo
cat qd̄ ſatis cū ca. iſto cōcordat de quo
iſra. in .y. in quo ca. hoc addit tradi
tur & aliud ſeniculi genus minoribus
foliis & anguſtis & ueluti longis . ibe
cilius tñ uirtute ſed folia ſimilia hēt
mēte circa que anuli ſunt longi radix
eius remordētis atq̄ redarguētis uirtu
tis eſt ſ. hic textus ut corruptus .

Femequeſtū fama q̄ſt idē ē agnus caſtus
Fenix Dya. aut rium aut anq̄nopa dicūt
folia ordeī ſimilia hēt ſed minora &
anguſta ſpicā ſimile iatro aſtas hab3
ſex digitis longas ſpicas ferens ſeptē
aut octo. naſcitur locis cultis & in regu
latis nouis ſ.

Fenugrecū Dya. ſenugreci farinā mul
ti buceron aut egoceron aut loron ap
pellauere. uirtus ē ei ſ. iſta noīa n̄ ſūt
referenda farine ſed ipſi ſenugreco. bu
ceron enī ſonat bouis cornū. egoceron
uero capre cornū . nā ſemina in corni
culis ſimilibus cornibus ſunt. Pli. ſenu
grecū qd̄ reli uocant alicarphos alii
buceros alii egoceros quoniā cornicu
lis ſemen ē ſimile. nos uero ſiliq̄tiō di
cimus ſ. tili. greci dicūt . arabes uero
hulbe .

Ferraria herculana apud Dya . uocatur

una ex spēbus berbene.

Ferraria minor uocatur secūdū Dyasco. agrimonia Theo. prisci. idē dicit.

Ferretia Pli. hēt duas spēs nā ē alba & cinerea q̄ preferūt in medicīa probātur mollitiē & q̄ si in aere pducatur uiolaceū reddit colorē r̄q̄. ē spēs terre uel luti Dya. gieritrias terra dcā ī gi.

Ferio Pau. ca. de ranūcula sublingua.

Feroma Pau. ca. d̄ sciatica dolor aut̄ eius inquit e feromate & īguine usq̄ ad genua.

Feruzegi arabice stagnū metallū.

Ferugo scoria ferri cacafferri idē & est id q̄ fabri ferrarii de fornacibus eiciūt globatū.

Ferraria nigra supra in eraclepa.

Ferula Dya. quā raulti enterionē r̄q̄. Pl. ferula calidis nascitur locis atq̄ transmaria genicularis nodosa scapis. duo eius ḡna nartheca greci uocant aslurgētē in altitudie. marchetia uero sēp humilē a genibus exeūtia folia maxima ut queq̄ terre p̄xima r̄q̄. natura eadē que aneto & fructu similis nulli fructū leuitas maior ob id gestata facilius baculorū usum senectuti prebet r̄q̄. itē alibi ferula semen aneto simile hēt que ab uno caule diuiditur in cacumine femina putatur r̄q̄.

Fesefisis arabice cimex que est ut a lcorat secūdū Aui. suo ca. est uerhis lecti fētēs que apud eū uocatur igil. uey in libro de doctrina arabica uocatur buchuch r̄q̄.

Feselembe reperio apud Aliabatē q̄ est p̄rsana.

Fesire arabice est qd̄ ampeleos leuce apud Dya. & est uitis alba que & briania d̄r sicut p̄3 p̄ Dya. & Chironidā.

uocatur & arabice hazarasē secundū Aui. & carimboade qd̄ est dcū uitis alba. Iohan. Ser. ca. de baras fesire est uitis alba.

Fesirefim apud Aui. sic scribitur sed in arabico fesirefeta scribitur & est uitis nigra & charinseude & est illa que uulgo apud nos uocatur rānus & a q̄busdā uiticella & uolubilis eo q̄ inflectitur circūstātibus arbutis & maceris & sepibus supra in ampelos.

Fetalogo grece secūdū Theo. prisci. li de simplici medicina uocatur aristologia. & d̄r aristologia secūdū ipsū ab ariston qd̄ est utile.

Fetalogos & apiston Dya. apud grecū dicitur aristologia.

Filcarian uocāt milmorbiā que & scrophularia & urtica mortua a q̄busdam uocatur eo q̄ folia urtica similia habz nō tñ urentia.

Ficatū apud Dya. est epar aīa liū.

Ficus fatua d̄r grece sicomorus. arabice uero iumaim.

Ficus Faraonis infra in iumeim & in sicomoro.

Ficus uocantur duricies ulcerose hñtes ī se grana sicut grana ficū que dicūtur grece sikas q̄ est ficus ut infra ī sikas. Itē ficus d̄r aspitās palpebrarū ut ī fra in tracoma.

Ficus maritima Dya. una est lata & tūa longa & obrussa. crispa uero nascitur in creta sup̄ terrā boni floris & nō putrescens r̄q̄.

Fidicula Pli. polipodion quā n̄ri sedicu lā uocāt r̄q̄ forte a filicula corruptum uel felicula ut supra in feli.

Fila uitis Pau. ca. de his que circa stomachū fiūt sunt caprioli uitis.

Filoadēropos grece ē lapa liber de doctri
na greca.

Fil arabice elephas.

Filekiene Cor.cel.grece dicūtur pustule
quedā liuide aut palide aut nigre aut
alio a corporis colore mutare.subē enī
humor ubi erupite sunt . infra exulce
rata caro apparet fiunt ex frigore .
uel ex igne uel ex medicamine .

Filichinū polipodiū supra in filichinū.

Filipendula in antidotario Nicholai cō
fectione filoadēropos .

Filire Dya.folia stipitica sunt & similia
oleandri ⁊.

Fillis in antidotario uniuersali in mitri
dato exponitur q̄ est capparīs.

Filix alia masculus alia femina que ī to
to maior est masculo secūdū moder
nos arabice uocatur sarax Dya de ipā
duo facit ca.unū qđ dipteris incipit .
aliud felicteron.sed g̃ica herbaria pre
ris dicebat.Pli.filicis duo sunt g̃na nec
florē hēt nec semē . phterigia uocant
g̃ci.alii echito cuius ex una radice plu
res exeūt filices & bina cubita excedē
tes longitudine non graues odore.hāc
marē extrimāt.alteꝝ genus philipterō
greco uocāt alii rūpheon alii perin. ē
aut singularis atq; non fructuosa bre
uior molliorq; densior foliis ad radicē
cauliculata folia utriq; lateribus pia
ta unū nomē greci iposuer radices utri
q; longe in obliquū nigre precipue cū
inruere.nascitur ubiq; sed magis fri
gido solo ⁊ infra in peris.

Filoadēropon ē dcū amicus hoīs sic apđ
Dya.uocatur plāta quā aparie uocat
& apud latīuos dī lapago seu lappa .
& dicit q̄ sic uocatur eo q̄ folia eius
uestibus transeūtiū inherat s; folia nō

inherent. imo botriones quos pfert ī
quibus est semē.de aparie supra ī suo
loco.Pli.phyliātropos herba quā g̃ci
appellant nasuche quoniā uestibus in
herescat nāq; canari appellatur & lap
pa ⁊ & phyloantropos & uocatur qđ
dā antidotum.

Filoflores Dya . prassiū inquit aut phy
loflores ⁊.

Filolutrones grece.i.lauacroꝝ amatoꝝ
s.balneꝝ Cal.fe.ca.de tertiana.

Filomō secūdū Pli.uocatur uerbascū.

Fillon grece foliū filla folia.

Filopede & philogatos ifra ī marubio.

Fillotidis uocatur a Dya . uocatur spēs
una papaueris ca.de mecoīo .

Fimata Dya.ca.de arbore pini īflatiōes
turgentes quas greci fimata uocāt ⁊
liber de doctrina greca fima pānus fa
ciei pustula Cor.cel.fima tuberculū .

Fimosis Dya.ca.de coulidone succus īgt
eius ad uētri excitationē facit quā g̃ci
fimosīz uocant ⁊.Cor.si.glans.i.ca
put uirge ita cōtecta est ut nudari nō
possit qđ uitiū greci fimosī appellat
& cetera.

Finichion grece & finikos dactilus fini
kes dactili & finikes & palme.

Finix grece arbor ipsa palme secūdū ysi
do.a fenice aue que diu uiuit ut supra
ab his feniceus color.i.dactilicus se pe
apud Dya.reperitur. Itē diafinicō qđ
ex dactilis cōficitur uel ex palma
ut unguentum palme.

Finigmō grece rubificatio q̄ fit a sinapi
smo.Cal.fe.itē Pau.ca.de palisi.in p̃ci
pātibus uero sensu finigmōs oportet
accipere ⁊.

Firā ifra in galiū & in harufet.

Fisā grece uēstifras fisma grece flatus

filoma tumor.

Fisalidos uestikago kekengi cacabū ide; spēs est solatri uide apud Alex. & in āridotario uniuersali trociscos dyafisalidos quia idē sunt cū trociscis alkekēgi apud Aui. & Io. Ser. nā ubi isti kekēgi ponūt Alex. ca. de ulceribus uesticeis dē trociscis ponit fisalidos qđ latini uesticariā dicūt uel uesticaginē. hanc quidā patrislyon uocant.

Fisodes grece Ori. ca. de preuisione maloz accētū sūt inquit inflationes que ab indignatione fiunt.

Fisontes Pau. ca. de ruptura inguinū.

Fistici dicūtur arabice fistac, grece nero pistakia.

Fistula pastoris supra in almea & in alcima.

Fiteuma Dya. folia hēt similia structio sed minora semen multū & prusū radice longā & tenuē & non in altū de mersā.

Fiton grece plāta uirgultum:

Fitria grece Demo. qđ secūdū ueteres lemon appellatū est cū angulo lacriis oculi corrosō uel diminuto quoq; mō foramē naturale q; ibi est patēsit ultra naturā quare sequitur fluor lacrimarum assiduus tē.

Flamula hoc nomē multis plantis attribuitur potius tñ spēi cuiusdā plāte q; serpit super sepes cuius flores sunt in globo sicut capilli albi in quoz capiloz radices sunt semina adurentia gustū fortiter simul collecta in racemū; hanc greca herbaria paremilekadi uocabat. quidā uirē albam uocant. rami omnes flexibiles longi tenaces ad ligādos rusticoz fascēs apti ut funes. flamula similis est ei nisi esset breuior &

ī siluāibz magis oritur & per terram extenditur.

Flaura uocatur a multis spēs quedā trifolii q; plāta leonis uocatur & est anda choche spēs de q; ifra in trifolio.

Flebs grece uena liber de doctrina gēa.

Flebotomia uene incisio a fles qđ est uena & tome qđ est incisio uel sectio.

Flegmagogū grece flegmaris purgatiuū

Flegmon gñaliter oē apostema maxime calidū. proprie uero ex sanguine.

Flegomenos grece ardēs. flegomenos flegomona oculoz quā tumorē uel strukurā dicimus est inflatio palpebrarū resistens cū rubore tensione & dolore ut aperiri non ualeāt oculi.

Fliktis grece pustula liber de doctrina greca.

Flommos Dya. quā latini barbasū dūt duo sunt gñā masculus & femina. unū est albū & altez nigrū. semina uero folia hēt similia cauliculo sed asperiora & latiora & astā longā cubito uno alba aspera flores uirides & albos & semē est nigrū radix est illi dura pollicis grossitudine hñs. nascitur in cāpis. altez uero qđ masculus dī folia hēt oblonga & angusta & astā tenuē & semē tenue. nigra uero in omnibus lata est & nigra dī. agrestis aut flōmos uirgas hēt ī se longas & arborosas & folia saluie similia circa uirgas suas flores hēt aureos aut mellinos sicut prassii. sed folia hēt aspera circā terrā & rotūda. altez genus flōmī quod licnitis dī aut trialis folia hēt tria aut quatuor ad plurimū pīguia: & aspera & grossa qbus multi in lucernis utūtur tē. liber de doctrina greca. flomos per unū. m. scribit & exponit est herba lucernalis

& uerba scū ṛq̄. nos taxū barba scū dici
mus Gal. uerdaciā. Aui. uero busuri in
tertio uocat multi anedhō uocāt.

Flos eris aliud est ab erugine ut patet p
Aui. qui differētia facit ca. & per Ser.
& q̄ docet cognoscere ipsū & qualiter
oriatur. Pli. flos eris fit ere fuso & ī ali
am fornacē trāslato ibi flatu crebriōf
excutuntur uelut mīllī squam: quas
uocat lepidas. cadūt aut cū panes eris
aqua refrigerātur rubentq̄. differēti a
inter florē & squamī que eodē mō o
ritur est quia squama ui excutitur a pa
nibus flos sponte cadit.

Flōmū apud Dya. multi enulā uocāt ca.
de eleno puta nō recte.

Flos syriacus exponūt aliqui flos malue
sed an bene ignoro.

Flox grece flāma.

Flos salis q̄ dī halosāthos de hac supra
in al.

Focha uel fuchah. ut arabes est potus fa
ctus ex ordeo & aliis rebus & ceruisia
est spēs eius Dya. furca uocat. fit inge
ex ordeo. fit ex ea elephas q̄ dī orde
um infusū & q̄ & aliq̄ canīū uocant
quo prō uino multi utuntur. sicut tales
fiunt in ybernia & britania. cōficiūtur
aut & de tritico un pulces fieri solent
ṛq̄. hec sicera dī libro iudicū de Sāfone
uinū & sicera nō bibet ṛq̄. pōt aut ine
briare Aui. de fuchah ca. facit.

Foca grece est piscis dcūs uirtulus mari
nus hēt pedes ut catulus pilosus ut ca
pra parit filios ut cetera quadrupedia
pascitur herbis & terra & mari. dici
tur arabice kike. aliq̄ kikion rperitur
liber de doctrina greca ē foca uirtulus
marinus ṛq̄.

Foliteris uel folitis quā Dya. uocat pir

gias infra in py.

Foliū indū aliud ē aquosū q̄ in stagnis
nascitur & est malabatrū. aliud arbo
rosū q̄ ad nos dferitur quo cōiter uti
mur. de primo apud Dya. duo repertiū
tur ca. unū sic foliū uel folia sunt ex
herba que in india nascitur locis hu
midis & paludosis. colligūt aut folia
hec in aqua supernatātia. est aut foliū
optimū q̄ est leue & albidū & uisci
dū & suauiter olens in modū spice gu
stū nardi referēs sine ulla falsedine
diu multūq̄ reseruans gustū subama
rū ṛq̄. Aliud ca. de eodē sic malabatꝝ
putauerunt multi esse nardi idici foli
um sed fallūtur. & quis sit similis in
odore tñ alterius est nature. inueniunt
autē supnatās in q̄busdā paludibus in
india specie folioꝝ carens radice. est
aut optimū q̄ est recētissimū & odo
ratissimū tenue & integrum & nig
strum cum gustu nō salso sed potius
spicastro. hac herbā. i. foliū cum idi
colligerit iſerunt lino & siccat estare.
aliq̄ & ipsos ramos colligunt & sic ser
uant & terra cum oībus herbis estare
ui caloris arefcit. & nisi foco herbe ari
de fuerit puste alio anno nullas gene
rāt herbas ṛq̄. Aui. de hoc facit capi.
huic cōsonum q̄ incipit folium. ex q̄
bus descriptionibus p̄ q̄ nō ē folium
illud quo cōiter utimur. illud enī foli
um ē arboris cuius ligna iterdū grossi
ora police cum ipso deferuntur & &
fructus simillimus bacce lauri de quo
Aui. aliud facit ca. & uocat tēbul & q̄
sequitur ī textu fr̄y ē falsū. nā ī arabico
ē calidum in prio. supra scripū. autē
folium q̄ malabatrū dī nec unquā
uidi nec audiui aliquem citra mare

uidisse est enī preciosū ualde. aliud autem ca. facit Dya. sic.

Folii agistis duo sunt genera masculus & femina. femina uero saxosis locis nascitur sicut brio sed uiridiora folia hēt sicut oliua & uirgā tenuē & florē albū semē est illi albū & minutū sicut miconio. masculus uero qui dī oīa sū pradiſta similia hēt p̄ter semē. semē eius est simile drii. i. quercus & oliue florenti & botruosū uere florens. dē uero arsenogō quia q̄squis eū biberit masculos generabit. thiligonus uero dī q̄a quecūq; seia biberit & feminaz generabit ⁊.

Fomētatio ē q̄i ex decoctione aliquaze herbae mēbrū fumigatur & eadē so uetur.

Foni grece sonus uox.

Fosaraki in antidotario uniuersali ī me dicamine ad serophulas.

Fosforos infra in ippuris.

Fos grece lux splendor iubar.

Fosſiula Dēo. ē iqr̄ ulcus oculi admōz te nui rotūditate formatū qd̄ & botriō dī.

Fouos grece timor formido. inde ydroſo uia. i. timor aque qui accidit a morſu rabioſi animalis. latini uero ydrofobi am dicunt corrupte.

Fragaria herba ferens fraga Ouidius metamorphoseos montanaq; fraga le gebant.

Frenes grece dyafragma liber de doctri na greca.

Frengemelkin alicubi fregemelkin apd̄ Aliba. p̄ ferēgemisch qd̄ ē ozimū.

Freniticos grece freneticus.

Frenitis frenesis ipā rabies. hoc nomen non est morbi sed ipsius accidentis.

nam morbus est apostema quod est cā aīcedens quīs interdū pro morbo accipiat̄ iproprie cū dī frenesis est apostema ⁊.

Frigius lapis apud Dya. & Ser. Dya. tres h3 spēs. una est metallica q̄ ī cypro nascitur & de pfūdo lacu aīcēdit q̄ & ter rosa ē & post hoc sole ſiccatur postea pōitur ī meō circuitur ſarmēto & cōburitur. Altera uero spēs ē fex eramis ut iā dictū ē & de eramis fece. & hec colligitur gustū hīs eri uſto ſimilem. Tertia uero spēs ſcitur sic lapis q̄ dī piritēs colligitur & ī fornace cōpōitur & ut calx comburitur q̄ diu colore ſanguineū facit & collectus reponitur ⁊. Aliud ca. in littera. l. apud Dya. reperitur de quo infra in ſuo loco.

Frike grece rigor.

Frikodis horrores rigores.

Fronesis grece discretio prudētia ſapia.

Frangedē infra in lemnias.

Fchinodes grece priscus.

Fchyr grece pediculus.

Fchytroſpiron grece gurgulio.

Fchisis grece nos p̄ſim dicimus tabes dyptorō macies tabo.

Fchongos grece sonus. latini uero p̄ton gus dicunt.

Fu ualleriana potērilla amantilla idem ut dicit Dya. ſu multi nardū agrestēz appellant̄ nascitur in ponto folia hēt similia eleboro uel ypoſellio ſiue apio ſaluatico aīta ē illi leuis & mollis purpurea & nodosa creſcens de tērra cubi to uno aut āplius flores hēt narcisco ſimiles ſactura colore ueluti purpuſo radices ſunt illi in robore digiti mino ris ſimiles iunco aut eleboro nigro colore ruſſo cū odore grato ⁊.

Fuca potus fucadion dicit grecus supra
in foca.

Fucos Ste. est thahaleban sed thahaleb
est lenticula aque ut infra.

Fucus secundū librū antiquū est spēs her
be de q̄ lana tingitur. in fucata uestis.

Fusalū scripsit Ste. p̄ faufel de q̄ supra.

Fugel arabice rasanus cuius domestici
radix absolute dī. fuggellū apud Alia
batē inuenitur.

Fulcon Ste. est fadegū grecum infra in
fadegi.

Fufel arabice piper.

Fulfulmine sic inuenitur in latino. s; in
arabico scribitur fulfulminue. & ē ra
dix piperis secundū q̄ exponitur apud
Ani. & aliquaz̄ synoimaz̄. verū Alia
bas in secūdo pratice inter herbas po
suit. Cōstātinus uero q̄uis & inter her
bas ipsū describat exposuit tñ q̄ ē pip

Fuligo liber antiquus de simplici medi
cina a fumo dicta. eo q̄ ex fumo gene
ratur. sit autē sic lucerna testea oleo re
pleta accēditur cui eaeū uas superpōi
tur & cōsumata fuligo in pixide cyp̄ra
collecta reēditur rē. secundū hūc mōz̄
docetur colligi fumus thuris & buti
ri & cuiuscūq̄ rei fumus queratur in
libro de preparatione medicinarū.

Fullonū herba saponaria borith. uel bu
rith idēz̄ supra in. b.

Fumaria secundū Dya. latine herba que
grece dī capnos de qua supra. hec ut
dic dicitur a quibusdā oxidertes.

Fumon in septimo Io. Ser. in confectiōe
notiata alabulidus exponitur q̄ ē iul
quiamū nigrū.

Fumus thuris docetur fieri in Ser. & in
xxxviii. azarauī albucaſim.

Fungi uocatur arabice fatar. grece uero

micete. spēs uero eoz̄ multe sūt. Pli. si
miles tuberibus sunt qui ī cirena yca
uocātur missi precipui suauitate odor
ac sapore sed carnosiores tuberibus rē
& infra sunt in fungoz̄ gñe dicte a g
cis pozide que sine radice aut pedicu
lo nascuntur.

Furca Dya. scribit foca.

Furfurilca ptiriasis grece fursur capitis
Alex. circa principiū primi libri cāta
bries idē. nā ē ātabrū fursur.

Furogi arabice gallus.

Furfurilce in antidotario uniuersali in
medicamine ad uentris tumore.

Littera utuntur greci
cū oibz̄ uocalibus sic
nos & gama uocāt. hoc
tñ interest q̄ duo. g. ī
eadē dictione sibi iux
ta scribuatur primū af
sūt sonū lre. n. nā scri

būt aggelos & proferūt āgelos. Siliter
si. g. antecedit cappa quod ē. k. eundes
. n. assumit sonū. arabice uero hūc lit
terā gim que semper sonat ut nomen
eius ostēdit in quā multe dictiones de
finiunt ut xaitarag. & ut p̄prius ex p̄ri
meretur uere plationi addiderūt trāf
latores litterā. i. & dixerūt xaitaragi.
Aliā uero litterā habēt quā uocāt ga
im & sonat ut nomē ostēdit que si fi
nalis uenit sine. i. scribēda ē ut dimag.

Gabira pro gubeira scripsit Steph. & ē
mespilla.

Gafete scripsit Ste. pro gafit.

Gafit arabice eupatoriū. putāt quidam
arabes pollicariā esse eupatoriū. & p̄
ipso utuntur ea. q̄ aut fallāt p̄ per
Dya. qui de utraq̄ plāta facit diuersū
capitulū diuersis uirtutibus pollicariā

conizañ uocañs.

Gagates lapis niger splendens leuis ut
folius super aquam natet inter ali
os lapides ut dicunt inuenitur in liti
a circa ripam fluminis gages aridus &
quasi lumenosus mediocriter leuis ual
de cuius ē melior qui facile exarferit
igni & odore asplati hētē medicine ap
tus est.

Gagila grece quaquilla, avis graculus q̄l
lia quā qdam coruicē dicūt.

Gaisdo herba fulonū qua tingūtur pan
ni que ofatis gr̃ce d̃r. Macer de ip̃a ca.
facit de qua infra in ofatis.

Gaira Ste. pro gire scripsit qd̄ est colla
glucten. alia ex pisce alia ex cōriis.

Galla afiana ab afia dī. greci cideos a
lapfa uel lapfana ut quidā. arabice ue
ro haff. galle imatur ſepius itrat. i me
dicinis & funt non pforate. lo. Ser. ca.
de alcola oris non pforate inquit funt
crude que funt non mature quare ſūt
fortiores & uehemētiores ſtipiticitatis
& pforate funt que coſeſcūt ſūt maru
ritatē ⁊. hee uocantur grece onſacine
yſido. galla quedam a grecis ofacidis
dcā pua forma ſed ſmior corpori no
doſo que medicaminibus & cauſtris.
adhibetur. altera balanis ac leuis & ni
miū perforata lucernar tantū uſibus
neceſſaria ⁊. Plig. galle fructus in ſiria
& in egiprio copioſus. Itē alibi plura
eius genera. nam ē ſolida pforata al
ba nigra maior & minor ⁊. & alibi
naſcitur aut galla ſole de gemis exēu
te erupit noctu ſemp̄ uniuerſa creſcit
uno die candidior & ſi eſtu excepta ē
areſcit protinus neq; ad incrementū p
uenit. hec ē ut nucleū fabe magnitudo
dine hēat. nigra diutius uiſet creſcitq;

ut interdū mali magnitudinē habeat
optima cōmagena deterior ex robore
signū eius q̄ cauerne trāsluceant &c].

Galla Dya. femē ē dendrios cuius unū
genus onfaciris dī. minor ē rotūda &
gravis & nodosa sine ptusura. alia le
uis & ptusa. eligenda est onfaciris que
& uirtute fortior est ꝛꝛ.

Galak grece lac inde galactides lithos
.i. lacteus lapis.

Galatina grece papilio quasi lacte i coloris \mathcal{C} .

Galaktina grece lactentia.

Galaktera lacteus porcellus.

Galatiros Pau.ca.de paralisi.nocet autē
galatiros īd.

Gala cipressi sic uocatur fructus eius ē
medicīne apta.

Galbanū Dya. est lacrimū cuiusdā her-
be similis ferule que ī nichomedia na
scitur & ē ī syria. multi metoponon
uocat. est autē utile galbanū thuris ha-
bens colorē & grana hñs ut faba lipi-
dū & sine liguo & habēs in se aliquid
feminis sui & de ferula sua nō graue
nec liquidū nec nimie siccū tñ. Plini.
galbanū ex arbore ferule eius quā sta-
gonurum uocant distillat refine mō ī
syria tñ. arabes proprio nōne kenech
galbanū uocant. uex pp proprietatez
quā hēt contra uenena uocat bezard
quod est nouē cōmune ad oēm medi-
cinā cōtra uenena.

Galeon apud Aui. in secūdo capitulum
scribitur qđ a Dya. sic galien inquit
aut gallerion dūm ē ab eo qđ lac coa
gulat. folia hēt & astā simile aparine
sed erectā. nascitur in campis.

Galerica secūdū Pli. grece alaūda auis
eo q̄ galleata uideatur.

Galeos grece mustella & est equiuocus
& ad terrenā & piscem.

Galia muscata est quedā cōfectio q̄ de
describitur in antidotario Nicolai in
trans in confectionibus pretiosis. uerū
galia qua uiri debemus ī cōfectōibus ī
uēris in libris de arabico trāslatis ē di
uersa ab illa cuius cōfectio hī in .xxx
viii. libro Azarauī albucasia & ī Ser
de simplici medicina & in libro Aben
Mesue de qua Aui. ca. facit in secundo
sub s̄ra sim. nam ipsa uocatur arabice
such & ipsa sit ex ramich. ut p̄ ī pre
nominatis libris & scribitur arabice p
unū. l. tantū galia. sed alia galia est de
qua Aui. ur̄ facere aliud ca. & est uli
mū in secūdo cañ. quā dicebat iudeus
uocari zebet arabice. nos senerā uoca
mus quā dicūt quidā q̄ est sudor abra
sus a quodā aīali. uerū in libro. xviii.
Azarauī scribī eius cōfectio scā ex mu
sco & ambra. est autē super oē aroma
ticū redolens. mirū tñ q̄ de prope eius
quiritas ferere ut pp̄ eius excessum
odoris cuius rei sum testis. nā quidam
mercator inter alia mihi ostēsa cū da
ret mihi odorādā pixidiculā apertā
de hac cōfectione forte dimidia uncia
cōrinebatur uisa est mihi feter ut ster
eus. sed postmodū ex solo cōtactu pixi
dis remāsit manui mee tantus odor
& talis q̄ triduo & amplius dilui non
potuit. apud Aui. per geminū. l. scribi
tur nō est rectū. nā arabice p unū scri
bitur. interdū algalia inuenitur s̄ idē ē

Gallicus liber antiquus de simplici me
dicina dī sanguinaria eo q̄ naribus ī
posita sanguine suauiter fluere facit
nascitur circa uias & saxosis locis. hēt
in sūmitate uelut pedes gali.

Gallidragī Pli. sic uocat Xenocrates plā
tā leucacantō simile palustrē & spino
sam & caule ferulaceo alto cui summo
capite inheret simile ouo. in hoc are
fete estare uermiculos nasci tradidit
& cetera.

Galion ē galeon supra.

Galiopsis Ste. sermachū rubeū pro zar
nech scripsit qd̄ est arsenicū.

Galapsis aut ut alij galeobdolo uel gali
on Pli. caule & folia hēt urtice leuio
ra & que grauē odorē trita reddāt flo
re purpureo. nascitur circa sepes & sei
tas ubiq̄ tñ secūdū Dya.

Galisopsis aut galeobdolo Dya. frustex
est minor. cui uirga est & folia similia
urtice sed folia tenuiora que digito cō
fricata grauē odorē habēt & flores mi
nutos & purpuros. nascitur circa ortos
& in uis & super tecta tegulata.

Gallitricū & centrū galli uocant quidā
quandā plantā cuius quedā ē dōestica
que nō uulgari uocatur bosomo q̄ ut
cetera olera comedūtur. quedā uero a
grestis in toto minor quā lombardi &
tusci sclareā uocant eo q̄ semē eius in
oculū ponētes sine dolore & tedio ocu
lū dicūt mundificā a sordidus. signū
q̄ exit ipsi circūuolutis. hanc pprie
tatē attribuit Pli. plātē quā uocat alle
storoscospos de qua supra uerū secūdū
antiquos & Dya. gallitricū est capilus
ueneris ut supra in adiantum.

Galiū Ste. ebenaos & est mustella. uoca
tur arabice harufet alsiran. gr̄ce uero
galeos.

Gangrena grece ulcera mala serpentia.
nos nero cancrena dicimus. gangrena
uero grecus.

Gar arabice laurus.

Garab in secūdo cañ. Aui. circa finē ca. facit simile ca. de salice. nā est spēs salicis quā uulgo goran uocant.

Garab & algarab uocatur arabice fistula lacrimalis oculi ut apud Auice. in tercio.

Garbe scripsit Ste. p garab spēs salicis.

Gargalia apud Alex. ca. de emoptoica ps guturis & canne pulmonis.

Garon arabice agaricop.

Gariofilus latine dī sed grece kariofilos uñ Gal. in sexto de simplici medicīa non sunt inquit gariofoli folia nucis ut sonat nomē ipōz. hec sunt ligna pua tē. describens eos karea enim grece nux. s. arbor. filon uero foliū & pp hoc dixit. arabice uero uocatur karūfel.

Gariofilata est plāta similis agrimonie cuius radix odorē hēt gariofiloz. deā a quibusdā sanamūda & auātia & pes leporis. sed alia est pes leporis de qua infra in pe.

Garus grece & obfomogaz quasi obfōiogaz. uulgariter aut almirogaz dicūt ab alos q̄ est sal quasi falsū garū. nos aut muriā uel salmuriā dicere possumus. est aut qd arabice muri & almu ri uocatur liber de doctrina greca q̄ ē garos & est almirogaros Pli. exquisiti liquoris grece qd garon uocauere intē finis pisciū ceterisq̄ q̄ abicienda eēnt sale maceratis ut sit illa putrescētium sanies. hec olim conficiebatur ex pisce quam greci garon uocabant. nunc ex scombro pisce laudatissimū in finibus cartaginis spartarie tē & infra. cepit aut ex mutili pisciculi minimoz nūc confici. apuā nri aphyen greci uocant quoniā is pisciculus ex pluuia nascitur tē. mutilū dī quia caput eius amputa

tur alioquin totū esset amarum.

Geduar arabice cedoaria.

Gehenech uel algehehenech arabice due uene que sunt in labio inferiori q̄ flō mātur albucasim ca. de floia.

Gefase arabice sponsia libro de doctrīa arabica. in libris tñ medicinalibus sse gi uocant imitātes gfcū ut ifra in. s.

Gecazū arabice rana sed apud Auice. & Ser. difdaha uocatur.

Geld arabice pellis uel cutis.

Gelda Cal. se. ca. de elefantia colloquīti da quā uulgus geldam uocat.

Geleniabin arabice rose condite cū zucaro siue cū melle ut habetur apud Aui in quinto ca. de conditis & in decimo Aliaba. & sic tam zucarū rosaceū quā mel rosaceū geleneabin uocant. & pp hāc equiuocationē fuit error in tercio Almanforis ubi ē zucarū rosaceū stō humoribus repleto tē. nā ī arabico ita se hēt geneleabin stōm hñtibz reple tū si sumatur in ieiunio bene mastica tū confert si sumatur cum aqua calia sed his qui calorem aut ardorē patiuntur nullo mō detur maxime si estas fuerit. calefacit. n. & siti affert. q̄ si eis pp id quod diximus dari cōuenit dan dū est illud qd est cū zucaro factū tē. sic est in arabico ex quo apparet q̄ de melle rosaceo primo dixit.

Geloum in secundo cañ. Aui. expoitur q̄ est granum pini maioris. uerū hoc no mē apud arabes est de auellana maiore quā nos nucellā dicitis. nā similiter est apud eos diminutiū nucis. geum enī est nux. & hoc & dicebant oēs arabes a quibus quesui & sic habetur in libro de doctrina arabica. & Aui. ī pīcipio capi. ut loqui de ipsa qñ cōparat

eam nūci. quīs postea de grāno pini ui
deatur interdū psequi. de grano uero
pini sicut promittit in ca. de pino ita
tractat in littera ha. nec dicit ibi nec
alibi q̄ loquitur de ipso in littera gim
quare ut corruptio in textu uel aliqua
conculcatio sicut consuevit facer̄ i plu
ribus ca. ut patebit in suis locis. Scep.
in synonymis carea pontica est bendo
cū & est gelousum carea pontica ē nu
cella in greco & exponit q̄ est auella
na. cū dicit bendocū & gelousū p̄ gelo
um & pro auellana accipitur. sed pro
maiori ut dictū est.

Geluari Altiabas p̄ iuliar qd̄ ē balaustia
Gemus arabice bubalus liber de doctri
na arabica.

Genaha arabire ala.

Gembut apud Aui. est xilocaracta naba
ria ut ipse exponit in eodē ca. dicit. n.
est alkarnub nabatiū de quo dictū est
in lsa ka. & uerū dicit quia in ca. de
karnub uel xilocaracta loquitur de gā
but melius tñ scribitur iembut per. i.
uocalē ut in arabico patet. & q̄ eius ca
pitulū est in littera ie. non gim.

Gendebeduster arabice ē castoreū Ste.
uero gendebedaston scripsit.

Gentiana Dya. dī inuēta esse ab ip̄era
tore illirico eiusdē gentis uñ & nomē
accepit. cuius folia que circa radices
sunt nucis odorē hñt & sunt similia
plātagi s̄ paulo subruſsiora & i sūmo
diuisa uel incisa in spēm terre in me
diatate hñs astā que asta & leuis ē &
uacua digiti hñs similitudinē lōgior
duobus cubitis & nodosa circa quos
nodos folia nascūtur. semē est ei circa
folia latū & lene & nō iurile sicut affo
dilū. radicē hēt sicut aristologia lōga

solidā & amarā sed nigriorē & fragi
liorē. nascitur locis altis & humectis
& umbrosis r̄. Pli. hanc iuenit Gēti
us illiricorū rex ubiq̄ nascētē in illiri
co tñ prestantissimā folia fraxini sed
magnitudine lactuce caule tenero po
licis grossitudine cauo & inani ex iter
uallis foliato triū alñ cubitorū radice
lēta subnigra sine odore aquosa mon
ribus subap̄is plurima. usus in radice
& succo r̄. Dya. ca. de cētaurea dīc q̄
multi gētianā uocāt i p̄prie puta.

Genista hec apud quosdā ē mirica. alii
uolūt spēm eius cuius rami angulosi
& folia triangulata sunt semē ut cera
sum ruffū tñ puū. alia uero que apud
Dya. spartus dī ē uere genista ut dixit
mihi greca herbaria de qua Pli. geni
sta inquit uinculi usum prestāt flores
apibus gratissimi. dubito an hec sit q̄
greci auctores spartō uocāt cū ex ea li
na piscatoria apud eos fieri docuerim
semē eius qd̄ eodē noīe appellauere i
foliculis foleolox mō nascētū purgat
ellebori uice r̄. de spro ista in spa.

Geniculata cētinodia polygonia p̄serpi
nata s̄guinaria uirga pastoris idē ut
i aliis locis.

Genicularē apud Dya. uocāt quidā latī
quidā plātā quam ipse lichnis uo
cat infra i. l.

Geodus uel giodus humor apud Alex.
ca. de podagra est terūs a gi quod est
terra.

Geors uel geguers ut apud Aui. tres di
cit h̄re spēs. dicebat iudeus q̄ sit miliū
panicū & scaiola que est grani oblongi
utriq̄ acutox capitū quo aucupes in
pribus nr̄is auiculas suas nutriūt.

Gepsim arabice gipsum.

Geramon Dya. siue oxifilon siue ut lati
 peumonia cicutaria herba ē q̄ folia h3
 anemoni similia diuisa & oblonga. ra
 dix est illi rotūda & dulcis. est & alia
 spēs eiusdē uirgas habēs tenues & pul
 ueratas duobus palmis a terra ascēdē
 tes & folia malue similia & in sūmi
 tate uirgax caput ē sic cicoree 74.
 Geranion Pli. aliqui mirtin aut mirtidō
 appellant similis est cicutē foliis mi
 tioribus & caule breuiori rotūdo. nfi
 sic eū tradūt greci foliis paulo candidi
 oribus q̄ malue tenuioribus pilosis &
 ramosa ex int̄ erualis triū palmorū.
 Alterū genus foliis anemonis diuisu
 ris longioribus radice mali mō rotū
 da dulcis & forte talis uera est 74. hec
 eadē cū supradicta.
 Gera sacra pigra amara grecum est:
 Geranos grece grus in antidotario uni
 uersali est emplastrū geraniū quod cō
 grue fit.
 Gerobotanū est dictū sacra herba supra
 in be. & ē berberia. ie. melius.
 Gergir arabice eruca gergirum scripsit
 Ste. uocatur. g. euzomiū supra in e.
 Germandrea Macer came dreos grece q̄
 ē germandra latine 74. supra i ca.
 Gerontica Cas. se. in antidotario in tro
 cisco musa gerontica uelut greci dicūt
 que cronica nos aut senilia.
 Gersa fit ex radice dracontee p̄ ablutio
 nem. radix & ipsa sic uocatur.
 Gesenteria grece est dictū intestina ter
 re & sunt ifculi lumbrici terreni. Cas.
 fe. ca. de dolore auriū. melius tñ gisen
 teria scribitur. nā gi est terra.
 Gesampine in antidotario uniuersali i
 mitridato minori.
 Gethim Pli. est herba que hēt radices

tenues uirgas bene olentes 74. uide an
 sit gariofilata.
 Geusir uel iausir arabice oppopanax 74
 Geum bane nux muscata.
 Geum arabice nux.
 Geum endi arabice nux indica magna
 est in duplici cortice in uno filtrolo &
 alio durissimo quo qdā pocula faciūt.
 Geum methil arabice nux uenenosa q̄
 dam frigidissima.
 Gezar arabice bautia. oīa hec scripta q̄
 a gim lfa arabica icipiunt melius per
 .i. consonans scribuntur. sed qa sepius
 p. g. scripta reperiūtur uisū securus sup.
 ut magis in p̄optu sint secūdū usum.
 Gibum arabice caseus.
 Gideus dactilus uocatur a quibusdā pe
 onia secūdū Dya.
 Gi grece terra inde infrascripta.
 Gicenon grece lutū cōe. latini cenū dñt.
 Dya suo ca.
 Gieritrias uel giseritrias Dya alia alba
 74. alia cīesa siue cō color & maioris
 glebe sed probabilior accipitur cinēsa
 lenis & mollis & erugineas hñs uittas
 74. Pli. supra in feritrias.
 Giezimas Ste. taratozante arade qd sit
 grecū nescio & arabicū rgnoro.
 Gilbehenech arabice est medicīa acuta
 uomitiua & Aui. ignorauit eam.
 Gi ex irūdīnū nidis Dya. suo ca.
 Gimolea Dya. alia ē alba atq; dēsa alia
 purpurea & quasi pinguis & est p̄ba
 bilior. ualde enī frigida est tactu 74. ē
 que dī chimolea. Ste. tāgmolie dixit.
 Gimeliam Dya. est colore spodiū cinefo
 dura gustu alluminosa atq; siccans li
 guā q̄ cōfricata pumicis facit sonū 74.
 Giqua pictores utuntur Dya. sumitur
 ex uitriariorū caminis siue fornacibus

est aut quasi fauila adherens in fornacibus *ꝛꝛ*.
Gisamia Dya. eligēda est alba ualde & leuis lingue aherens lenis & spargēs se super cartā & fragilis qualis ē quā multi colirion dicūt. duo sunt genera eius. unū qđ predictū ē. alterū qđ aster platodes dīr qđ est luminosū *ꝛꝛ*. aster platodes ē dictū stella lata uel plana. grece talk uocatur aut gisastereos. i. terra astrea. hec est quā dicūt latī stel la terre. ab hac uocantur trocisci stel le infra in samia.
Gisastereos est deū stella terre uel lutū stelle supra imediate.
Gisampelitis grece Dya. ē genus crete uel terre nigri coloris ut asfaltū. illaz uero optimā esse dicimus. que est ni gerrima & splēdida & leuis & humo re ad tacta resoluitur citius *ꝛꝛ*. est deū terra uel lutum uitis de qua Aui. ca. facit simile huic *ꝛꝛ*.
Gischia grece Dya. gleba est alba & la ta & non ualde candida que defertur aliquotiēs in patellis rotūdis siue qua dratis *ꝛꝛ*. hec est terra uel lutū isule ehie in qua mastix nascitur que apud Aui. uocatur lutū terre mastice **Pli**. chja terra candidans ē usū ad mulie rū maxime curē *ꝛꝛ*.
Giselimatis anselumula exponit **Step**. rambamari & ē inquit spuma lune. s̄ sonat in arabico lutū lune.
Gisentera caranatis **Ste**. dīr ambre ītesti num. non intelligo.
Giuale arabice cicada liber de doctria arabica.
Gifico uel gifi & gifico hermiū antiquū antidotū dictū a gi qđ est terra & ab hermete phō eo qđ sub terra in ypoge

is. i. in speluncis uel subterraneis locis certa cōstellatione cū musicis istrumē tis loco purgato multis aliis solēnita tibus adhibitis conficiebatur. lauda tur ī multis confectio eius inuenitur ī antidotario uniuersali & apud **Cas**. fe. **Alex. ca.** de cephalēa eo utebatur aliqñ cyfi repitur ut in primo Dya. post ca. de cartamo & qđ & scribī ibi.
Gigarte grece sunt gna uue passe **Pau**. ca. de duricia mīcis uue passe inquit sine gigartis. aliqñ tamē pro toto acci natio sumitur.
Ginga a mulsionē ca. de fluxu menstruo rū inter herbas frigidas numeratur. inuenio in antiquis synonimis ginda qđ ē iusquamū. an sit idē nescio.
Gignasion grece uel ut ipsi gymnasiō ē exercitiū uel ipse locus exercitantiū ubi fiebat antiquus ludus palestre uel aliquod aliud certamē ut disputatōes liber de doctrina greca.
Gilen grece. iuleb arabice imitamē gre ci est sirupus ex aq̄ sola & zucaro.
Gineticū grece ī pratica Pauli & ī ali is libris de greco trāslatis est collum matricis.
Gindion **Alex. ca.** de dyabete *ꝛꝛ*.
Gingnidium est fumus terre ut **Theo**. prisci. libro de simplici medicina. alñ igidiū reperitur. **Pli.** gignitur herba si milis staphilion quā gignidiū uocāt tenuior tamē & amarior *ꝛꝛ*.
Gingion secūdū **Dya**. multi lepidū uo cant & ē sceitaragi.
Ginziue sicubi rpiatur p iuiubis accipe ut in antidotario uniuersali in cōfecti one dcā butanico ad melācolicos. sed zinciue debet scribi.
Gyps grece uultur.

Gypos grece gipsum. arabs uero gipse;
dicit.

Girad uel guirad arabice locusta.

Girba grece pila pistatoria mortarius.

Caf. fe. in pluribus locis.

Gire uel guire ut adproximemus magis
sono prolationis eius uel gair ut Ste.
arabice gluten uel colla. scribitur enī
p gaim sram non per gum.

Girgir arabice eruca liber de doctrina
greca.

Giri apud Paulū in pluribus locis ē pol
lina uel alfita subtilissima farina i li
bro de doctrina greca giris scribitur
sed giros est circulus girus Ste. exposu
it q̄ ē puluis molendini & scripsit gu
ri. u. pro. y. p̄silo.

Girnos grece spēs rane liber de doctri
na greca.

Girin tamaraehyro & alsabracā Io. Se.
in confectioe cuiusdā electuarii la
xatiui de dactylis sūt spēs dactyloz.

Giristim Pau. ca. de obthalmia de episo
ris aut ē alfita aut bolus armenus.

Giro grece in antidotario uniuersali d̄
confectioe eplastrī apostolico maio
ris exponitur q̄ est lapis calāmaris.

Git & nigella eiusdē gnis sunt. differūt
payz in forma & uirtute. multū ī odo
re Dya. diuersa facit ca. giter igt her
ba est q̄ in segetibus crescit hñs semen
nigrū & amarū & odorē suauī zc. Pl.
git ex grecis alii melantiū alii melēo
sparmon uocant zc. melantiū est nige
la. giter grece git

Giulben arabice pisa legumen qd̄ mes
uocatur.

Giuntas grece uertigo Caf. fe. zc.

Glabies est tinea a denudatōe dicta. nā
glaber ē pilus nudatus rarus. caluus

Gladiolus Dya. de ipō facit ca. duo. unū
sic. gladiolus q̄ alii deteris aut cestris
dicunt folia yridi similia hēt sed alti
ora & acutiora & astā ī meio foliorū
cubiti unius longā & crossā in cuius
uirga capitella sunt trigona sub ipsis
flores hñs purpureos & in medio fei
cinū colorē. semē eius in folliculis ē si
mile cucumeris semini rotūdū & ni
grū & gustu uiscidū. radix ē illi nodo
sa ruffa & longa zc. Aliud ca. de ipso
facit incipiēs deteris aut cestris a rōa
nis gladiolus dī zc. ut in hoc eodē ca.
Itē xiphon dī gladiolus segetalis ut
infra in xi Pl. gladiolū ciperon uocat
ut infra in iunco zc.

Glaucoma Pau. ē egritudo oculi incur
bilis. secūdū ueteres est eadē cum ypo
chymia. sed apud posteriores nō sunt
idē. nā glaucoma est oīo incurabilis.
ypochymia uero non oīs. & ē aqua in
oculo & imaginatio Demo. ī his uero
qui altissima arbore cecātur. nā greci
glaucosim uocant zc.

Glaucosis ē oculoz subalbedo que acci
dit uue oculi sicut apparet in seioruz
oculis. glauci nāq̄ dicūtur oculi q̄ uul
go uarii dicuntur.

Glaucoma uero egritudo ut supra. inter
dū unum pro alio inuenitur.

Glaciū Dya. est succus herbe eiusdē no
minis folia hñtis papaueris similia. s;
folia calido cinere copiantur & sic su
cum emittunt. alii herbā in olaz nouā
mittunt & circulinūt terra & ī furnoz
seruētē mittunt & sic foliis maceratis
succum exprimūt & siccātū in sole in
pastillos redigunt. cuius est optimum
quod est crocei coloris intus & gustu
amarz & odore graui. miscetur ocula

ribus medicinis *ῥῥ*. est sief memithe. Pli. glaucio i syria & parthia nascitur humilis herba densis foliis quasi pauperis minoribus tñ sordidioribusq; odorisq; terri gustus amari cū astrictione. i. stipticitate granū hēt crocei coloris ut Dya multi errauerunt in hac herba, quidā putauerūt q; esset celidonia. itē quidā putauerunt q; esset papauer cornutū qđ sic uocatur apud Aui & ego uidi meo tempore multos in hoc errare & tempore Dya. error fuit nā in ca. de meconceratides dixit q; multi falso putauerūt ex eo glauciuz fieri ob silitudinē folioꝝ. q; aut glautiuz sit memithe uel sief eius appet multis testimoniis. nā Alex. & alii ḡ ci ubi in colliriis ponūt glauciū Auic. & alii arabes in similibus medicinis ponunt sief memithe. Preterea apud Ser. quicqd dicit de memithe apud Dya. non est aliud nisi qđ dī apđ Dy. de glautio. inuenitur oleū glautinū a glautio. ueꝝ apud Alex ca. de colica ē oleū nominatū glautinū non ab hoc glautio qa nihil recipit glautii cuius cōfectionē & inueni in antiquo ārido tario sic uocatū & sine glautio imo ē omnino calidum.

Glautia in uero Dya. succus est herbe na scētis in syria & in yerapoli folia hēt similia meconioceratidis sed pigniora & super terrā sparsa odorē habet grauē & gustu amaro succū multū hēt croci simile. folia eius ciues mittūt in cacabis & in clibanis coquūt que cum coxerūt exsiccat & glautia uocat *ῥῥ*.

Glasgon Step. p glautio scripsit & exposuit q; ē meimara sed non recte. nam aliud ē ut isra i medicis patebit.

Glaucus piscis apud Alex. i multis locis inuenitur. & in kirānida ca. de ipō scribitur cuius color ē subalbidus yfido. a colore dictus q; albus sit. ḡce enī glaucus album. in estate raro apparet nisi tempore nubilo *ῥῥ*. secundum ueritatē glaucus est color prope uariū. plus tñ inclinat ad albedinē q; uariū. apud Iohāniciū de coloribus oculoꝝ inuenitur qui color in senescētiū oculis apparet *ῥῥ*.

Glaus Pli. antiquitus engulastū uocatur citiso & lenticule foliis simile auersa candidiora rami in terrā serpunt qui seniuē admodū tēnes & radice. flosculi purpurei exeūt. inuenitur iuxta mas.

Glaux. grece noctua.

Gleucos grece mustum.

Glicasmos grece dulcedo.

Glikeon grece dulce. glikei dulcia latini glicea dicunt.

Glitia confectio ab Alex. ca. de cardiaca ex stō. itē in ātidotario uniuersali glitia maior & minor *ῥῥ*.

Glitiaconon quidā abrotanū dicit *ῥῥ* secū dū Dya. ca. de abrotano.

Glicidis & gliciscidis est peonia. Theo. prisci. itē Alex. ca. de potionibus & antidotis ad epar glitide radicis & peonia dī *ῥῥ*. Pau. de epilepsia facta a stō. gliscide dicit aut pionia *ῥῥ* in kirānida & glikiscidis scribitur Ste. Glikisci di scripsit & exposuit peoniam.

Glicon Paulus pro succo liquiritie & est dictū grece dulcor.

Glicoriza in multis libris de greco trāslaris inuenitur & ē dictū dulcis radix. ē liquiritia ut latini corrupte dicunt. nā glicon dulcis riza radix. in cōfectioibus apud Dyasco. uero glicoriza recte

scribitur sic glicoriza aut scqia aut adi
pfa.nascitur in cappadotia aut in pon
ro.fructus est uirgas hñs longas duoz
cubitoz in quibus folia sunt spissa &
similia lenticis sed pingua & uncti
osa.profert florē iacinto similē .semē
hēt simile platani & asperū qđ semē
est latum sicut lenticula sed oblongū
& ruffū.radices sunt illi buxei coloris
& longe sicut gentiane constrictē &
dulces que exsiccantur ut liciū ʒj.Pli.
glicoriza & ipsa sine dubio inter acu
leatas herbas est folijs echinatis pin
guibus fructuosa binoz cubitoz .alti
tudine flores iacinti fructu pillularū
platani magnitudinis prestāissima in
cicilia secūda pōro radice dulci.& hec
tantum in usu capitur longa coloris
buxei que melior ē nigra ʒj.

Gliconiū ī libris antiquis de greco trās
latis reperio diuersasq; expositiones
nā in pratica de greco trās lata simili
ma Almasōri alicubi ubi hētur glico
niū in Almanfore hētur mēastrū.&
alibi ut in ca.de apostemate stomachi
ubi hētur flores camomille in dicta
pratica hētur gliconiū flores.Itē Pau
ca.de alopitia in quodā gargarisma
te ubi hēt gliconium in pratica Io.
Ser.in eodē gargarisma hētur cala
mētū montanū uel fluuiale.Itē Pau
ca.de lapide ubi hēt gliconiū Auieo
dē medicamēte hēt calamētū cāpestre
Itē in libro antiquo de simplici medi
cina pulegiū inquit qđ greci gliconos
dicunt iterrogatus grecus a me quid
uocaret pulegiū respondit uliconos .
& ita est in libro de doctrina greca
expositū.nos autē bliconos dicere pos
sumus.in antiquo libro iueni gliconi

um pulegiū.nec mirandū si arabes er
rant in huiusmōi plantis que hñt cō
ueniētia in forma & uirtute qñ expo
nūt greca noia . nā in magis distanti
bus ut ostendetur in multis locis hu
ius opis hoc idē accidit.

Glicocalamū grece ē dictū dulcis cala
mus.exposuerūt quidā qđ est cassia fi
stula.ali calamus aromaticus. alii cā
na mellis uñ sit zucarū.per.k.melius
scribitur.

Glicomilon liber de doctrina greca est
malomellū de quo infra.

Glikoxio grece dalcacidiū.muzū. inde
oxiglicon componitur.

Glicus aliquādo reperitur p sapa & est
dcū dulcor qđ sepe & p sapa iueitur.

Glini grece pupilla que & kori & dī in
fra in plati coriasis.

Glic secūdū Dya.est sordities balnei ut
infra in so.

Glis aīal glis terra tenax glis lapa uoca
tur .

Glis Dya.aut qtis folia hēt lenticule si
milis cuius folia infima alba sunt &
superiora uiridia.aste ipsius sunt qñ
qđ aut sex tenues duobus palmis lōge
& terre porrecte.flores hēt aureos uel
purpureos locis maritimis nascēs.

Gliscis Ori.est radix peonie Pli.gliscide
quā alii peoniā uocant aut pētorobō
ʒj & infra in peonia.

Glisomago grece creta cādida & est cī
ta fullonū mixta pingui terra.

Glossa grece lingua .ide cinoglossa lin
gua canis.arnoglossa agni.buglosa bo
uis.ippoglosa equi ʒj huiusmōi.

Gluten.i.colla alia ex intestinis pisciuz
& dī grce icētiocolla.alia ex coriis qua
drupedū taurocolla & hec apud Dya

& utraq; est gluten lignarioꝝ. Itē ali
ud est gluten auri. & est duoz; modoz;
nam quidā est auri fabroz; quoz; ali
ud est borax. & aliud tincar. aliud arti
ficiale qđ sit cū urina īfantiū & de u
troq; loquuntūr Aui. & Dya. & aliud
auri quod est pictoz; & ē amoniacu;
ut Aui. de id quo aurū adheret.
Gluten albotin ita scribunt qui nesciūt.
nā albotin debet scribi secūdū arabi
cū. interdū alibit inuenitur & ipsum
est terbentina.
Gnaphaliū Pli. aliqui camelelon uocāt
cuius foliis albis mollibns pro tomen
to utuntur sane & similia sunt tomen
to intelligo.
Gnafalō Dya. cuius foliis multi pro to
mēto utūtū quia alba sunt & mollia
& cetera.
Gneoron gce cunilago đ qua supra ī cu
Gnidii coco Pau. ca. de collica in quibus
dam pillulis quaz; similes scribit Aui
eodē ca. ubi scribit mezerion & Alex
eodem casu eisdēq; pillulis in aliquibus
exēplariis gnidii coco hētur & in aliq
bus cocognidii. sūn dubio id sūt đ quo
supra satis dictū ē in co & in ca.
Gnidii apud Alex. inter cibos pleureti
coꝝ qđ quidā attriplicē exponūt.
Gnicus ē crocus ortulanus qui cūcum
apud Dya. uocatur.
Gnomis narkosis grece mētis stupor.
Gnosis gce scia cognitio intelligētia.
Gnostica scēibilia in pronostica rē.
Gobeyra arabice mespilla a gobar qđ
ē puluis quasi puluerulēta.
Golena ī āridoro esdra dcō exponitur o
riganum.
Gongilis Pau. ca. de kunatra ē rapa. sed
grecus gōgilō dicit & goggilion scrip

sit Ste. goluli scrip sit & exposuit leffū
pro lefr.
Gongiros grece congrus piscis.
Goni grece semē inde goniorea semis
fluxus inuoluntarius rē.
Gonia grece angulus inde ortogon ium
trigonum rē huiusmodi.
Goniorea fluxus seminis sed grecus go
noria dicit a goni quod est semen &
rois fluxus.
Gon Ste. uocari arabice collā dixit. sed
giren est glutē uel guiren ut supra.
Gorab arabice coruus.
Grāma Alex. ca. de frigido stō grāma ī
quit sit uelut nectar rē. est enī uinū
cōditum cum spetiebus.
Graculus infra in sciofagos & ī ortix &
supra in gagilla & ur discrepare.
Gramas uocat demo. lippitudines que
sunt in opthalmia.
Gramen Dya. agrostis siue gramen uir
gas hēt nodosas & spanfas super terrā
super quas niras folia acuta & lata
& dura sunt sicut cāne minoris. radix
est illi nodosa & dulcis quā boues &
alia aīalia pascūt. arabice uocatur ne
gen & theil & negl. & qā duobus nōi
bus uocatur duo ca. de ipso facit Aui.
unū ī littera nun aliud ī littera the.
Pli. gramē ipsum qđ iter herbas unl
gatissimū geniculatis serpit īternodi
is crebroq; ab hiiis & ex cacumine no
uas radices spargit. & īfra sūt qui &
aculeatū gramē uocēt triū generū cu;
ī acumine aculei sūt qui dactilun uo
cāt. alrez qđ ē azio simile & hoc da
ctilō uocāt eo q; digitis medetur. terti
ū gēus dactili s; rēuis nascitur ī parie
tibus uel regulis. huic caustica uis ē rē
Grami Paulus. capi. de emoptoica & de

asmaſe comedāt inquit de pomis ma
la apia meſpillā mala granata & gra
mi fructus ⁊q̃.

Grana tinctorꝝ uocatur a Dya.coccus ē
quo ſupra in co.ara.uocatur karmes.

Grana ſolis miliū ſolis ut quidā uocant
cauda porcina .eo forte quia aſpa plā
ta ſit.apud Dya.lithoſpōmō de qua in
fra in li.arabice culb ſce.calebi dixit.

Grana alkilkil Io.Ser.caude dolore algo
mor calido ſunt granata ſilueſtria.ite
idē ca.de ſputo ſanguis ex corroſione
Graydion grece lambuſca.

Graneon grece craneon .i. os uel teſta
capitis Alex.ca.de emicranea.

Granꝝ aneſceni eſt fructus arboris ma
gne que lothos uocatur & eſt granū ſi
mile iunipero ſed maiuſculū hñs inte
rius nucleū dux cum ſua medulla tec
tū carne pauca dulcis ſaporis nigrū cū
maturauerit. multi fabā grecā dicunt.
yſido.faba ſyriaca dī arbor magna fru
ctū ferens comēſtibile maiore pipere
gutu ſuaue.unde & mella uocatur ⁊q̃

Granū ben eſt granum albi coloris ſile
cartamo ſed maius ex cuius medulla
ſit oleū de ben qđ nřates oleum mu
ſtellinū uocāt . hoc enī tempore mee
iunētutis p pipere albo ponebatur. a
Dya.uocatur balanꝝ repſico & oleū
eius ballaninū uocat.uide ſupra in ba
concorda dictū Dya.cū dicto Aui.&
uidebis qđ ſic eſt .

Granū caleſi uel caleti uel calebi & ē p
pius uero in regali diſpoſitione ſepe i
uenitur & eſt milium ſolis quod culb
arabice dicitur.

Granū nigrum eſt nigella que xeimen
arabice uocatur. & grece melantiū.&
quodlibet iſtoꝝ noīum nigrꝝ ſonat.

Granū nil arabice eſt ſemen indici quo
panni tinguntur

Granū uiride apud Aui.ē fructus arbo
ris terebinti unde terbetina colligitur
ut patet ſuo ca.que arbor arabice uo
catur botim ut dictū ē ſupra.

Granum azelim uocatur a Ser.piper ni
grū.& ſūt radicle parue dulces delec
tabilis ſaporis ſubcitriini coloris qđ aſſe
runtur a tuneci & barbaria.augmen
tat ſpermai

Gratecon ſecundum Pli.uocatur fructus
buxi arboris.

Gremiale oleū & expēſay & onſacinū
idē.& eſt qđ ſit ex oliuis imaturis que
colliguntur in gremio caduce añ alias
ex quo oleo deberent confici oīa olea
frigida ut ro.uiol.& ſimilia.

Grippos grece incuruatio.inde grippo
ſis unguiū ē ſignū ptiſeos.curuus grip
pos.

Groncus lini podagra lini cuſcuta idē.

Groſſi ſunt ficus prime que ſunt ueluti
flores aliaꝝ.

Guaday apud Aui.dī qđ eſt oſtracū.dice
bat iudeus qđ ſunt porcellini uermicu
li de qbus infra.ſed non eſt cōſonū ue
ritati cōferēdo textū Aui.cū textu Dy
& Ser de porcellione que dicitur ara
bice harua.

Guardenegi arabice ē ſpēs obtalmie ma
gni tumoris que grece dī chimofis ut
ſupra in ch.

Guard ifra ī priō pagrapho.u.lſe.

Guareſcen apud Aui.ē auis . dicebat iu
deus qđ eſt turduſ & dixit alius qđ ē tur
tur.in libro de doctrina arabica uoca
tur yman.apd Alhauī exponitur qđ ē
colūbus ſiluriſ quem quidam palūbū
uocant ⁊q̃.

Guaril' arabice stellio .

Guasmeū exponit Ani. q̄ est foliū nil
s. indici. in tertio Almahoris scribitur
guasnia sed in arabico est guasme. se
cū dū Alhauī est planta que eleuatur
super stipitē circa unius cubiti mensu
rā in cuius extremitatibus sunt ramu
sculi sicut flores coriandri qui siccat̄
& teruntur & miscēt̄ cū alkāna &
tingunt̄ ut alkāna. per se uero colore
citrino & inde tinguntur cani . oīa su
pradicta que scribūt̄ p̄ gua melius
scriberentur p̄ ua. u. uocali. p̄ferēdo tñ
sonū inter. u. & . o. uel & per. o. trahen
do ad forium. u.

Gubeira uel gobeira quocūq̄ mō discas
est mēspilla ut supra.

Guidegi arabice sunt due uene in collo
que flōmāt̄. iterdū alguidegi reperi
tur in Albocasim ca. de flōmia.

Gula greci dicūt̄ ut nos.

Gumi asimar exponitur in septimo Io.
Ser. in confectiōe kerande regis q̄ ē
gumi amigdalaz. Aui. & in eadē cō
fectiōe quā uocat kaboch regis pōit
gumi amigdalaz . uerz nomē non so
nat hoc in arabico. nam amigdada uo
cant leum.

Gulben uel gulben arabice inuenitur
q̄ sunt pīsa legumeri.

Gumi cedri est cedria. grece dī kidria. a
rabice uero kitran.

Guma lilelmeru apud Aliaba. est amig
dalaz sed non est arabicū.

Gumi arabicū Pli. guma optima est ex
egyptia spina eueniens uermiculata
colore glauco pura sine cortice denti
bus adherens iū. putatur q̄ ex arbore
ipsius fiat achatia sic appet supra ī ac
Guma zabara apud Aliaba. ē arabica.

Guizeñ gabaz apud Aliaba. ca. de febr̄
continua pro tamarindis ut poni

Gurguros grece est gurgulio. inde nomē
gurgurikinos infirmitas gutturis.

Gurum Ste. exponit q̄ est puluis molē
dini & credo girū uel giri ut supra . s.
semper ubi inuenit in greco. y. p̄lō. u.
translulit.

Gutta miconis apud Pau. est gumi papa
ueris & ipsum est opū.

Hue ē aspiratiōis nota
nec gici nec arabes ha
bēt. aliquas tñ litteras
habent in se ipās aspi
rationē hñtes. nam ara
bes unā litterā habēt
quā ha uocat cuius af
piratio est ut nos per. h . aspiratas dic
tiones proferimus . habēt & aliā quā
cha uocant cuius aspiratio est cū qua
dā rascatione ac si quis uellet excreār
cū uoce. Itē habēt aliā quā uocant ha
yn cuius aspiratio est in gutture ac si
hō hēret nauſeā. duaz primaz sonos
uariant p̄ oēs uocales cū additione no
raz. & p̄ primū scribitur hameme q̄ ē
amomū. p̄ secūdā chaschas qd̄ est pa
pauer. per tertiā uero harhar quod
ē iuniperus & haugē.

Hahage ebur liber de doctrina .

Haaxe arabice thimus ut patet p̄ cōcor
diam huius capituli apud Aui. cū ca .
Dya. de thymo. Itē Aui. ca. de epithy
mo uirtus eius inquit est sicut uirtus
haaxe uerz est debilior eo Io. Sera. ca.
de rerētiōe mēstruoz dicit q̄ nomīa
tur alforua Aben Mesue libro d' laxa
tiuis ca. de axe dī inquit q̄ est mater e
pithymi & ita est sine dubitatiōe. nā
eius descriptio & concordat cū Dya .

capitulo de thymo.
Hab arabice ē granū cuiuscūq; arboris
 inde infra scripta.
Hab demest granū lauri quod & hab al
 gar dicitur.
Hab nil granum indici.
Hab alharhar granum iuniperi.
Hab elras granum capitis & est staphy
 sagria & uocant ita pp excellentē uir
 tutē quā habet in caputpurgis.
Hab hafir granū uiride & est fructus te
 rebinti.
Hab elmeluch. i. granum regū. & uocāt
 ita multi arabes cerasum qa habēt de
 ipso inopiam & similiter uocāt semē
 mendana de qua infra.
Hacalia Ste. est calebus p calib ut apud
 Aui. uel cub quod melius est.
Hacharcharah arabice pūetrū. archaha
 alicubi scripsit Ste. alibi harcharhaha
Hachar semina supra in agrossilla.
Hachib arabice calcaneus.
Hacrab arabice scorpio.
Hadhah arabice licium qđ & calcule &
 sed grece lithyos.
Hadham arabice ossa
Hadeds arabice lens lenticula.
Hadid arabice ferrum.
Haheis arabice sericum.
Hafir arabice tibia.
Haff arabice galla.
Hagel arabice pdix liber de doctrīa gca
Hager arabice lapis inde hec.
Halbezard .i. lapis liberās ut tyriaca &c.
Halcamar lapis lunet
Hactamach lapis.
Halliendi lapis iudaicus.
Hallezanclarel lapis lazuli.
Halmeses lapis in quo acuitur. f. cos.
Halachil lapis corneolus.

Halffenigi lapis spongie.
Halsechisa lapis pontificis.
Harmeni lapis armenus.
Halmetani lapis uesice.
Halrehegi lapis molaris.
Hyacot lapis iacinthinus.
Hiulo margarita.
Hagnites magnes.
Harchafite lapis marchassita.
Humbehigi lapis smerillus
Hebeni lapis lacteus.
Hain arabice oculus & frons.
Hayneb arabice uua.
Hayneb althaleheb arabice uua uulpis
 & est solatrum.
Halchabar apud Aliaba. pro terbentina
 arabica aliquando inuenitur.
Halek liber de doctrina arabica sangui
 fuga.
Halib arabice mulsum liber de doctrīa
 arabica.
Halibium Aui. puto q uoluit dicere yri
 giū. duo ex eo facit ca. unū hoc aliud
 qđ scribit attractus. sed in arabico est
 astraraticos & utrūq; est yringium.
Halitiam & halin ut Auicē. & alauatim
 ut idē oia corrupta sunt & est pulegiū
 Aui. non facit de ipso propriū ca. sed
 & cōfundit sermonē de eo cū sermōe
 de calamēto in eodē ca. & de origāo
 & mētastro ut supra ī calamitis.
Haliligi arabice mirobalani.
Halimon Pli. hec plāta ex hoc noīe nō
 est parui erroris apud auctores. alii. n.
 fructicē dicūt esse densum candidū si
 nē spina foliis oleae sed mōllioribus.
 coqui aut ciboz gratia. alii olus mari
 nū esse dixere salsum & in nomē foli
 is in rotūditate longis laudatū ī cibis.
 duoz p̄tērea generū siluē & mitius

siluestre tenuiora folia. Craterias & tertium genus tradidit longioribus foliis odore cipressi nasci sub edera maxime tunc ex descriptionibus eius prioribus & uisum eius quod sit cretanus tunc.

Haieth infra in hanxi.

Haliū arabice spagus & est a greco. nam pau. ca. de cura epaticorum heliū asparagū dicit. Item Alex. ca. de emigranea heliū spagus dicit & in aliis libris de greco translatis inuenitur hoc nomen. non est differentia apud arabes inter. a. litherā & e. Item aliquādo arabes imitantes aliud nomen asparagi dicunt.

Haltith arabice asa que grece lasar dicitur. Item apud Aui. aliud ca. de haltith inuenitur expositum quod est medicina inda similis hermodactilo. sed in arabico scribitur halbid.

Halzum arabice limatia.

Hambair arabice ambra.

Hameari arabice nolunt dicere kamearis & est ebulus.

Hameme arabice amomū.

Hamā arabice crocheke ē columbus.

Handebuh arabice tela aranee.

Handacocha arabice plures hēt spēs Dytria de ipsa facit ca. duo sub hoc nomine lothos. & unum de trifolio. cum duobus predictis concordat Sera. auctoritate Dya. tertium de trifolio obmisit. Aui. uero totum in ca. de handacocha collegit quicquid Dya. in illis tribus ca. dicit ego querens a quadā saracena de alefatis sciola in herbis quid esset andacocha ostendit mihi quadā spēs trifolii molliorē aliis & albidioribus foliis & minutioris astre. ueritas tamen est quod andacocha & trifolium idē sunt. herba tamen que uocatur planta leonis & herba flaura

est spēs trifolii & ē illa de qua magis psequitur Dya. in ca. de trifolio de qua dicit quod hēt odorem asfalti infra in tri. Aui. aliud ca. facit paruū de trifolio & farifolon scribitur. sed in arabico trifolium hētur. Ste. trifolii hēdachochus scripsit.

Handebelisamū uel hendebilissimū in secundo practice Aliaba. per xilobalsam scribitur.

Handal arabice colloquintida. Ste. han salum scripsit.

Haneb arabice iunibe.

Hansel supra in askil

Hanub arabice hircus.

Hanxi arabice serpens liber de doctrina arabica sed apud Aui. haieth.

Haud lignū aloes Steph. uero haudem scripsit.

Harhar arabice iuniperus.

Harach arabice sudor.

Harbatū arabice apud Auicem. & dicitur argastus & est plāta que a Dya. uocatur lonchitis. quid sit ignoro infra in lo.

Harbe apud Aui. est aial uenenosū oua faciens uenenosa.

Harchararah in secundo practice Aliaba. est piretrū sed hacarthacha melius

Hardehū Ste. pro anidem quod ē silphium scripsit.

Harmel arabice est quod apud Dya. uocatur moli uel armola in fine ca. de ruta cuius ipsa est spēs. est inquit alcege genus rute que nascitur in macedonia & in galatia asie quā moli ciues appellāt fructex ē ex una radice multas uirgas habēs longiora nostra sed molliora & odorē graue hūria & florē albū & capita maiora quā nostra in tribus partibus diuisa huius semē obruffū & trigonum

amarū & hoc autūpno tempor colligi
tur quā rutā multi armolā uocant. sy
ri uasafacapadoci moli dicūt. qā & si
milis moli est. nascitur locis humidis
& cultis tū ut Aui. & Ser. de armel au
ctoritate Dya. de iuamēto qd' facit
uisui. Itē Aui. ca. de ruta siluestri est i
quit uehementioris magnitudis q' ar
mel. Itē idē in quito ca. de scelite inq't
uenagz alefind & est armel alba tū. di
cit ergo hec aut qā hēt spēs aut cōpat
rute agresti que est nigrior ut supra.
Ste. mnli p molo ē harmelū p armel
Harna arabice porceliones uermiculi q
morantur sub uasis aquariis & sunt p
ui lati qui tacti iflectūtur & fiunt ut
pillula.
Harnoch arabice grus liber de doctrina
arabica.
Haron Plī. sed de ipsa supra in aarō. qā
Dya sine. h. scribit.
Harlas arabice uel harxof quod melius
est secūdū iudeū spēs cardī. cunchar
uero spēs eius. ueg. in libro de doctrīa
arabica harxof est ipse cardus.
Harcoman Aui. in secūdo cāndicīt q' ē
granū cuius uirtus est sicut uirtus or
dei imo ipse mediū est inter triticum
& ordeū & ipsius sauih & pulkes sūt
magis stiptice q' ordeī. Ste. in synono
mis scripsit hartemū & dicit q' ī gīco
uocatur subomō. in Alhauī exponitur
q' est spelta.
Haruch Ste. pro hauroch scripsit est cur
cuma Aben Mesue haruch.
Harefana supra in dipfacos.
Harna supra ī guadai & ifra ī porcelli
ones.
Hafce supra in haafce.
Harufet arabice mustella liber de doctri

na arabica que & firan dicitur.
Hafabelrai scripsit Ste. p uirga pastoris.
Hafeb arabice neruus.
Hafech arabice si inuenitur sed melius
haxech est tribulus marinus ut p3 per
Ser. & Aui. & in secūdo Almanforis
post armel.
Hafekri arabice est cameleonta ut appa
ret p Aui. ca. de bedeguard. dicit enī ē
similis ahafekeri albe. & Dya. dicit q'
similis est cameleonte albe.
Hafcix alzuzezi arabice herba uitrū. nā
hafcix herba zuzegi uitrū & grece p
dichiados & perdiculi & ē pitaria.
Hafior arabice auicule parue.
Haffur arabice crocus ortulanus quo firi
cū tingitur Aui. unū facit ca. de ipsius
herba que asfur dicitur aliud de seīe
qd' cartami uocat cartā arabice.
Hafalrah arabice uirga pastoris hafa
helrai Ste. scripsit.
Hafel arabice mel Ste. aselū scripsit
Hafrem arabice agresta uua acerba sed
Ste. helsem scripsit.
Hafser & bezertafam apud Aliabatē est
uitis alba.
Hafuuz ē hauxeer de quo ifra in hau.
Hatacel Ste. est inquit portulaca.
Hauden scripsit Ste. p ligno aloē.
Haukeb arabice aquila.
Haulech arabice glucten sed Ste. alac &
alibi alacū scripsit.
Hauleich arabice rubus.
Hauroch arabice curcuma. haruch aliqñ
inuenitur ut apud Aben Mesue.
Hausel arabice squilla sed Aui. imitādo
greceū aschil dixit.
Haurū sed secūdū arabicū haur Aui.
de eo duo facit ca. unū de hanz. cuius
consonat ca. Dya de populo arbore.

aliud de haurū romanū cui cōsonat
ca. Dya. de agiros qđ & exponit Dya.
qđ est populus arbor. & Aui. dicit qđ est
achirofa uolēs dicere agiros. s; in ara
bico est achiros cuius gūi ut dīc Aui
est karabe. due igitur uidētur esse spēs
huius arboris. una calide cōplexionis.
alia frigide sic p utriusq; textū colligi
tur qđ apud Dy. ca. de agiros sit pmix
tū cū alio ca. cuius error uel a trālla
toribus uel a scriptoribus pcessisse p
hibetur p testimoniū Ser. ex dcū Dy.
i utroq; ca. Aliud pretereā ca. facit A
ui. de hac eadē qđ icipit nux romana
dī actufes sed i arabico ē acchiros ṭl.
idē sicut de haurū romi. & hic error cō
ringit ob similitudinē līar; huius no
minis haur & ieu qđ est nux qa non
differunt nisi in pūctis. Idē error fuit
& ab eadē cā in ca. de karabe ubi dī
qđ ē gumi arboris dīcte nux romana.
& debuit dicere esse haur. Idē ē error
in synonymis Ste. agiros inq; ē geum
romi. i. nux gallica uel romana ubi e
rat ieu debuit ēē haur & isra i karabe
Hausgi arabice uel hausgi ramnus ut
p; p cōcordiā Aui. & Dya. & Ser. expo
nitur tñ apud Aui. qđ ē rubus in aliq
bus exēplariis falso. nā rubus uocatur
hauleich ut supra & ipse imēdiatē su
pius fecerat ca. de rubo Ste. aufegum
scripsit.

Hauxer Aui. ca. facit qđ scribitur hausa
rū. sed in arabico est hauxer ē lactici
niū qđ dā sup qđ iuenitur zucaru; de
quo zucaro Aui. facit spāle ca. post ca.
zucari imēdiatē. & in Ser. iuenies in
ca. d. zucaro. Capitulū autē illud qđ in
aufuz eodē mō scribitur in arabico si
cut plāta dcā. s. auxer & in illo ca. uir lo

qui de eadē plāta & cū hoc de arbore
quā Dya. uocat taxū sub cuius umbra
dicit dormiētēs piclitari. apper igitur
ibi cōfusio illoz duoz capituloz alio
quī esse mirandū qđ dīc. s. qđ est spēs
illius auxer sub cuius umbra moriun
tur sedētes sicut dixit Dya. de taxo qđ
liter esse possūt unius spēi. nā auxer ē
lacticiuū & taxus arbor magna ūbri
fica ṭl.

Haze inq; Aui. ē zuffere & addinarinar
ipse tria de eo facit ca. iuxta eius tria
noīa. nā sub līa ha de haze. sub littera
del de dinar. sub littera zaīn de zufe
re ubi plus de ipsa loquitur dicēs qđ ē
similis rute nec scio ipsam.

Hazezalsachir arabice ē epatica que su
per lapides madidos oritur. apud Dy.
licena uocatur de qua infra in li.

Hayet arabice serpēs secūdū Aui.

Heagi arabice culex.

Hectropion Demo. hectropion inq; re
fractio atq; euersio palpebrī inferioris
ad exteriora que fit aut senectutis de
bilitate aut palyfi aut anguli maioris
rupto iterius augmēto cōstituto aut i
portuna priū incisura aut exteriis ci
catrice constituta.

Hediscorion Theo. prisci. libro de sīpli
ci medicina. hediscorīo qđ appellatur
pellecīnus huius fructus semē colores
qdē ruffū hēt ex utraq; pte acutū est
quē admōz bipēnis quas greci pellecās
uocāt amax; quoq; & sīpticiū ṭl. Aui
adrumilon ē medicina qđ noīatur bipē
nis hēt duas acies sicut bipēnis ṭl. in
arabico uero androsarō scribitur liber
antiquus hedisaaron qđ uocatur elici
nus. Ste. uero in synonymis ydusarum
est adesum agreste.

Hedismata & stigmata greci unguenta
odorifera uocāt. Plinius.

Hedrimon in septimo Io. Ser. ca. primo
est iuleb.

Heisfitidos ara. ypoqstidos post grecū.

Heil & heilbace idē & ē cardamomū
maius uel cardamomi spēs ut p3 per
Ser. ca. de cardamomo.

Heiahelem arabice sēpuina Ste. h. elele
halē scripsit.

Heyregi in pratica Aliaba. īuenitur ex
positum q̄ est turbit.

Helba scripsit Ste. alibi pro hulb quod
est fenugrecum.

Helbeeli ī secūdo pratice Aliaba. ca. de
fucis expōitur q̄ ē fex uini albi. hebe
heli īuenio ca. s. de febre cōtinua si in
firmus est īqt debilis uel affuetus ī sa
nitate multo cibo uel bis in die cibari
hebeheli aquā bis in die dabis ⁊ quid
sit considera.

Helbel nili Aliabas ca. de. ydropisi gñu3
nil sed albelnil debet scribi uel dici.

Helcima Pli. sic uocat grece scoriā argē
ti supra in helcismatos.

Heleniū non ē helerinū qđ ē enula Pli
heleniū ē lacrimis Helene dī natū &
iō ī helena īsula laudatissimū. ē aute3
fructex humi se spēs dodratalibus ra
mulis folio simili serpillō ⁊.

Helfa dixit Ste. q̄ arabice uocatur id qđ
grece agyraton supra in agyratos.

Helkalimbat. i. terbentina.

Helice Pli. sic uocant in asia spēs salicis
breuioris stature.

Helifoides uocant greci tunicas qbus ue
stiuntur nerni testiculor3 & uene & ar
terie q̄ cū eis descēdūt & ē alba nerno
sa sine sanguie super eā ualētiōr tuni
ca. alia ē q̄ ī īteriori uehemēter una p

te īheret driadriō uocāt ⁊ Corne.

Helilegū Ste. aliquādo mirobalanu3 uo
canti eliligi mirobalani.

Heliochriso Pli. hēt florē auro similē fo
lium tenue cauliculū quoq3 gracilem.
sed durum.

Helisine Pli. rara uisu ē nec in oībus ter
ris est radice foliosa ex qua media ue
luti malū exuberat cōtectū sua fronde
huius uertex sūmus lacrimā continet
iocūdī saporis uel achātice masticē ap
pellatam.

Helix secūdū Dya. & Pli. & uocatur ter
tia spēs edere supra in ciseos.

Helixinen Pli. alii perdicū uocant eo q̄
pdices libenter eā comedūt. alii fideri
tē. nō nulli pthemii uocauerūt. folia
hēt mixta similitudis plātagini & ma
rubio cauliculos denfos leuiter ruben
tes seīa in capitibus lapaceis adheren
tia uestibus ūde & elixinā dictā uolūt
sed nos qualis uera est3 elixine dixi3
priori libro. herba aut īficit lanas ⁊.
deīn addit pdiciō siue premon. nā si d
ritis alia est a nris herba urceolaris uo
cata ⁊ describēs pitariā ostendens q̄
supradictā nō recte uocatur elixine &
ostēdens q̄ pitaria nō ē fiderite uel si
deritis q̄uis a qbusdā sic uocetur nalli
ne uero uocatur pitaria ut supra ī al.

Helos' ulcus oculi ut īfra in ulcus.

Helitū Ste. pro alrith qđ est asa scripsit
alibi heltice scripsit.

Hemama Ste. p amomo scripsit.

Hemaze acteregi apud Aliaba. ut sonat
acetositas citri.

Hemerocales aut cataleptō uel bulbus e
maticus Dya. folia hēt astāq3 simile3
lilio in initio cū se ceperit apire flores
lilii ostēdit tres uel quatuor. h3 postq̄

floruerit uiride facit colore bonū & odoratū. radix eius in imagine ē simi-
lis bulbo s; paulo maior. Pli. hemoro-
gales pallidū ē & uiride & molle foli-
um habet radicē odoratā & bulbosaz
ꝛꝛ Ste. ymerocales ē spēs susani p susē
quod ē liliū.

Hēne infra ī sinapi.

Henis & hanis arabice cicer.

Hendacochum p ādacocha scripsit Ste.
Henesmone grece apud Cal. se. exponi-
tur prurigo. s; ī libro de doctrea gca
knesmon habetur.

Henidridis Pli. ē serps masculus albus

Henier pūger qđ ē urtica scripsit Step.

Hēta arabice frumētū qđ & bor dī.

Heraclea uel eraclia siue plāta aliqua si-
ue gēma siue urbs siue passio ab Her-
cule nomē acceperūt. eracleā nāq; anti-
qui epilēsiā uocabāt eo q; Hercule se-
pe ab ea īfestatū fuisse traddūt.

Heraclea hoc nomē multis plātis attri-
butū fuit ut supra in er. que noīa quīs
sine aspiratione īueniātur. melius tū-
cū ipsa scribūtur.

Heraclion Pli. ab Hercule īuētū dicunt
caule digitoz quattuor altitudine flor
purpureo foliis coriandri. iuxta lacus
& amnes inuenitur ꝛꝛ. Itē alibi hera-
cliō tria genera hēt nigrius latioribus
foliis glutinosū. altez exilioribus mol-
lioribus in fuco non dissimile qđ aliq;
prassion uocauere. tertiū hoc est medi-
um est minus q; cetera efficax. optimū
cetericū. nā & iocūdū oler pxiū s; smir-
neū deinde eracleoricū ad potū utili-
us qđ othimū uocant. ꝛꝛ.

Herba iudaica exponit Aui. q; ē herbum
in secundo.

Herba fullonū supra in boris

Herba ficaria infra in millemorbia.

Herba micaria in spondilion.

Herba catholica uocatur a quibusdā lau-
reola.

Herba sci Io. ipicon pforata idem.

Herbaturum secūdū Ser. ē peucedanū;
apud Aui. uero uocatur bugenis ut su-
pra. sed ī arabico buyenis. y. suocali p-
fertur. Constā uero herbaturū igr ē ar-
tanita sed de ipsa supra in ar.

Herba uitri ut in secundo Aui. ē pitaria
uitriola. apud Dya. alsinē & pditiō. s;
greca herbaria uocabat pdiculi inter-
dū pditiados Pli. herbā urceolarē uo-
cat supra de ipsa in al.

Herba uenti ingreditur ī ungueto mar-
taton magno quidā scatūcellū uocat.

Herba paralisis in eodē unguento.

Herba scē Marie ibidē.

Herba tetrahit ibidē.

Herba muscata ibidē.

Herba sancti Pau. in antidotario uniuersali
in quodā ungueto ad plagas.

Herba capillaris adiātū pollitricū capil-
lus ueneris idē ut supra.

Herba scelerata supra in botrachium.

Herba cancri supra in crispula.

Herba rabiosa supra in eliotropia.

Herba mularum infra in ratha.

Herba scripta īfra in scolopendria.

Herba ueneris achorus secūdū Dya. sco.

Herba flaura planta leonis trifoliū ma-
ius andacoe species.

Herbilia legumen.

Herbū orobū idē. Dya. nascitur ut lenti-
cula. feritur & cuius aliud ē palidum
aliud subruffum & aliud album ꝛꝛ.

Hercarion in secundo pratice Aliabaris
pro ypericon inueni.

Herifa apud Aliabatem ca. de scropulis

pro oriza greco quod est rizi.
Herfum rasadum Ste. pro horf quod est
nasturtium.

Hermoclima Alex. ca de diuturnia epi
lesia est antidotū dictū ascēdens aut
tyriaca ab Hermete in antidotario uī
uersali scripta.

Hermodaetilus ē dcū gīce hermetis di
gitus Dy. sub hoc noīe coltico uī d her
modaetilo tractat. nā hoc appet p Se.
ca de hermodaetilo & per Dya ca. de
coltico de quo supra in coli.

Hermelū Ste. pro hermel scripsit.

Hernia quado p rupturā siphac in osēū
descendunt intestina.

Herpestiomenus ulcus serpēdo mādu
cans circū se. nā herpest. i. serpest. estii
grece uorat comedit.

Herpetas atiqui serpigine dicebāt Cas.
se. araneas inqt quas greci a serpēdo
herpeta dicunt. nos aut similiter ser
piginem a serpendo ꝛꝫ. & infra. est
& aliud genus herpetis quas greci cē
trias uocāt. si quidē i superficie cutis pu
stulas minutas milio similes ostēdit.
quas latini uulgo tineas uerīas uocāt
& cetera.

Herpillū grece serpillū illud grece hoc
latinū. secūdū Dya. quidā sisymbriū
herpillū uocabant falso puta ꝛꝫ.

Hessa Ste. pro haaxe scripsit & ē thūs.
Heseca idē phasch q ē tribulus scripsit
Heserē idē pro hasre que est agresta su
cus uue acerbe scripsit.

Heserudarū & caulamalū exponitur in
regali dispositione q est galāga & ca
surudar dē ut supra in ca.

Hetercatura Ste. est psilium puto corru
ptū. nā basara caruma uocatur.

Hetigonō Pli. herba ab aliis scorpiō uo

catur pp similitudinē radicis cuius ta
ctu moriuntur scorpiōnes.

Heueri farina apud Aliabatē uidetur
ordei ca. de febre ethica.

Hezaz & hezaze in medicis oculorum
apud Aliaba. & in secūdo d simplicibus
medicis eiusdē hezeza & hessa & iucē
tur pro hadhahab quod litium est.

Hēzerihaxē arabice uitis alba uel spēs
eius ut Aui. proprio ca. ubi dicit q. de
ipsa loquitur in fefire q ē uitis alba.

Hiberida Pli. iuenit nuper feruilius quā
Democrates primus medētū appella
uit hiberidam qꝫ ficto noīe inuentiōi
eius assignato carmine. nascitur maxi
me circa uetera monumēta parietias
qꝫ & inculta itinēz. floret semp folio
nausturtii caule cubitali seie tā paruo
ut uix aspicī possit radicē odor naustur
cii usus eius estare efficacior & recenti
rātū ꝛꝫ. que de sceitaragi dicūt arabes
in sciatica Pau. & yberidā sine aspira
tione quorūdā relatu ad sciaticā lau
dat de qua infra in ib. hec tū quā nau
sturtiū agreste noīamus. uex Pau. asse
rit se magis agnoscere aliā huic egritu
dini cōueniētē quā describit in formā
sceitaragi ut infra in yberidos. utriqꝫ
tū inesse uidetur hec operatio.

Hibiscus altea

Hiera liber de simplici medicā antiqui
tus berbenā.

Hierob Dya uirga ē porrecta uirgultis
ultra cubitū geniculosis cū folis p in
terualla distantibus tanquā quercus
incisus & subalbidus ꝛꝫ.

Hilbane supra in cardamomo.

Hidros Cor. cel. est spēs saniei tenuis sub
albidī coloris ex malo ulcere exiens
maxīe ubi nerno lesio inflatio secuta ē

mellitica uero grossior & glutinosa sub
albida mellitica albo sublimilis fertur
ex malis ulceribus ubi nerui circa arti
culos & inter hec loca maxime ex gēi
bus. eleodes uero tenue subalbidū co
lore & pinguedie oleo albo nō dissile
apparet in magnis ulceribus senescē
tibus ꝛꝫ.

Hymene infra in mēioes .

Hyonchos Plini. est duorū generū caule
utroq; albus & niger lactuce similes
ābo nisi essent spinosi caule cubitali ā
gulofo intus cauo sed qui fractus copi
oso lacte manat ꝛꝫ.

Hyofores Plini. intubo est similis sed mīor
atq; tactu asperior ꝛꝫ.

Hipaterā dissenteria dicitur greci epatica
ut Pau. capitulo de dissenteria .

Hiphear apud Plini. est spēs uisci amari
saporis .

Hipecon Dya. nascitur in tritico & locis
cultis folia hēt rute similia astā habet
minorē ꝛꝫ.

Hipegon Plini. in segetibus nascitur foliis
rute ꝛꝫ.

Hyperichriston collirium aptum ad un
gendū Cas. se.

Hypicō Plini. scribit sꝫ de eo infra in .y.

Hypocistis orobotrō a quibusdā dictum
malo granato immaturo similis nasci
tur ut diximus sub cisto. unū nomē. duo
genera eius candida & ruffa usus ī su
co spissat siccatur & ruffa magis ꝛꝫ. Plini.
& infra in ypo.

Hypogeū grece subterraneū occultū ut
spelūca ab ypo qd' ē sub & ge terra gr̄
ce in antidotario uniuersali in confec
tione dicta gr̄ifudemon.

Hypoglossā Plini. folia hēt similia in figu
ra foliis mirti siluestris concaua spino

sa & his ceu linguas folio paruo exei
te de foliis ꝛꝫ.

Hypoeston Plini. nascitur in spinis qbus
fiunt enee fullonie sine cauliculo sine
flore capitellis tantū inanibus & foli
is paruis multis herbacei coloris radi
culas habens albas & molles .

Hyporis grece aut anabasis **Dya** . nasci
tur locis humidis & in monumentis
astas hēt ruffas & asperas & nodosas
que aste quicquid uicinū hnt illigāt ī
quibus folia sunt acuta & tenera & iū
co similia & spissa & sursum ascēdētia.
hec & aliquotiens de pariete depen
det comis plēa habūdātibus & nigris
sicut cauda equi que sūt lignose & du
re ꝛꝫ ē cauda equia apud nos duas hꝫ
spēs una maior & asperior qua torni
tores scisos polliūt & alia tornatilia
aliqñ ypuris reperitur . hypuris alia
Dya. comas minores habet & albas &
molles ꝛꝫ.

Hipofellinum grece secundū Plini. smir
nion uocatur infra in ypo.

Hypostumata grece suffusiones sanguis
ex antecedenti pꝫussioe facte ut Cas.
se. proprio cap. Demosthenes uero tara
xis uocat arabes tarsati.

Hyrcolus secundū Plini. uocatur herba filis
narde gallico & ipsum cum ea adulte
ratur & cum ipso nascitur ꝛꝫ.

Hyrdon arabice secundum Alhauī dici
tur stellio uel eius species.

Hylaris dī rubea tinctorū secundū Theo.
priscianum libro de simplici medicā.

Hysophiron uocant aliqui phaselio quo
niā foliū quod aniso simile ē in pha
seoli pāpinos torquetur capitella sūt
in sumo capite tenuia plena seīs me
lantii ꝛꝫ. Plini. melantium est nigella .

Hyssopide fasiliū semē uirtutē habet
mixtā est enī amara & auster ⁊. The
priscianus libro de simplici medicīa.

Hirridatos albe semē Pau. ad acetatiōez
cibi in stomacho ignoro quid sit. & sci
as q̄ Aui. in hoc loco Pau. imitatus p̄
cedētes & sequentes medicīas scripsit
hanc uero preterit ut puto ignorans
quid esset.

Hyu grece uiola ut Cas. se. in collirio uo
cato dyaleuco hyu. i. de uiola alba. sed
liber de doctrina greca ion habet.

Holbe arabice fenugrecū & si dices hul
be non peccas.

Holcus Plin. in saxis nascitur siccis aristas
hēt in cacumine tenues culmo quale
ordeū restibile. hāc q̄dā aristidā uocāt

Holisatū q̄d yposelimō uocāt Plin. & in
fra quartū gēus ex eodē faciūt horeo
sellinū de his in suis locis.

Holofidera spatula. i. ferrea Theo. pri.
capitulo de hernia.

Holostheon Plin. siue driritia ē herba ex
aduerso appellata a grecis sicut fel dul
ce tenuis usq̄ in capillamētū spēm lon
gitudine quattuor digitorū ceu gramē
foliis angustis astringens gustu nasci
tur in callibus terrenis ⁊.

Holus fatuū supra in bachleanica.

Holus iamenū blitus.

Holus benedictū est portulaca. Iohānes

Serapio in pluribus locis

Horchis Plin. siue seraphis porri caule pal
meo flore gēmina radice testiculis si
mili. quidā folio scille esse dicūt lenio
ri ac minori caule spinoso. & infra sta
tim describit satirion quasi aliam her
bam ab hac.

Hors arabice nasturtiū scito q̄ in quito
practice Io. Ser. de prohibendo abortu

circa finē est quedā confectio que inci
pit. ⁊. cere dragmas. x. ⁊. & ubi hētur
nasturtii in regali dispositione Aliab.
eodē ca. & eadē cōfectione hētur teste
figuli. & hic error contingit a transla
tore pp̄ similitudinē scripture. nastur
tii enī sic scribitur testa uero sic.

& uocatur hazef. nō enī differunt
nisi in pūctis. tu uero iudica q̄ ē conue
nientius. Stephanus orfū scripsit.

Hortofellinum Plinius quartum genus
apii faciunt ortofellinum alio fructi
ce recto semine cumino simile ⁊.

Hucha scripsit Stephanus pro fursure.

Huegi in pratica Abē Mesue ca. de spa
simo est acorus sed oegi melius.

Huleich arabice rubus.

Humach arabice acetosa lapatium Ste
phanus humasum scripsit.

Hundebe arabice endiuia latine intuba
grece. Stepha. cicorion undeba intuba.

Hulbe supra in fenugreco.

Hunefum scripsit Ste. pro cinere que he
nis uocatur sed forte henofum habe
batur & corruptum fuit ⁊.

Habent greci duo uel tria
secūdū modernos. nā. i. quā
ita uocāt sonare faciūt. i. ā
tiq̄ uero secūdū q̄ Prisci. te
statur. e. longū sonare facie
bant p̄p̄ea ipsā eta uocant
& translatōres latini in .e.
latinū semp mutabāt. per

hāc scribitur ilios q̄d ē sol eliotropia
& similia. aliud. i. uocatur iota cui se
per superscribūtur duo pūcta sic q̄
ī diphthōgo n̄ cadit. aliud uocatur .y.
psilo. q̄d est dictū .i. tenue quia uoce
renui profertur cui & duo pūcta sup
scribuntur sic nos. y. grecū uocamus

habent tres diphthongos que semper
.i. sonāt. una componitur ab .e. & iota
cuius hec est figura . alia ab .o. & iota
tertia componitur ab .y. psilo & iota .
cuius hec est figura . hoc sciendū est
q̄ nunq̄ .y. pro consonante apud gr̄cos
accipitur nec & apud arabes . nam ara
bes unū .i. solū habēt q̄uis ut supra dic
tum est aliter interdū sonat .i. & .e. &
.o. additis notis .

Iahade arabice poliū Stee . iahada dixit .

Iabroha arabice mandragora sed apud

Aui . aliq̄ iabrot inuenitur non recte

Iacintus Dya . herba ē que florē purpure

um hēt & radicem similem bulbo . In

uero Dya . iaquitus . i. margabare folia

habet bulbo similia astam duox pal

mox & tenuē digiti minoris habens

grositudinē comā uiridē habēs & gib

bosā florem hēt purpureū radicē bul

bo similē rē . ē & gēma quedā sic dcā .

Iacot arabice lapis iacintus .

Iāblicu Pau . ca . de idropisi & iamblicu ī

quit obsoniis admisceant rē .

Iamen prouintia unde quādoq̄ īperitur

iameni uel aliamen ab ea .

Iamia grece curatio medicamētū & ia

sis therapia idem .

Iamus arabice bubalus .

Iatemon exposuit Stephāus q̄ est bebu

negū pro bebonigi qd̄ ē camomilla .

Iantum uel ientū ut in quarto Gali . de

simplici medicā ubi numerat quedā

que non licet gustare est taspia ut ap

paret per Ser . ca . de rapsia & infra uo

cant ipsum gingizerd .

Iarierd Io . Ser . in septimo suffus ad inpi

guandū est semen asonanti . i. fassafa .

Iarus barba aaron uocatur que & pes ui

tuli dī & serpētaria mior & dracōtea

minor .

Iasis grece & akesis & therapeſis medi
cina sanitas .

Iaspis gemma lapis pretiosus multas h₃
species .

Iatut arabice pinus masculina .

Iatricos grece medicālis . i. uocali rē .

Iatros medicus pollidarius .

Iatrema grece medicina in his omib⁹

a medicina ueniētibus . i. uocalis est .

Iatria grece medēlla curatio remedium

medicina .

Iaufemin arabice uel ieuſemin . i. zābach

sambucus dicta corrupte tamen .

Iausir arabice opoponax .

Iaxiron scripsit Stephanus pro iausir &

alibi p iausiri .

Iberidos herba que arabice dicitur xeita

rāgi Pau . ca . de ſciatica . pſeſte autem

eos requieſcere facit yberidos herbe u

ſus quam & lepidū alii uero agricar

damum appellant que est apud nos .

naſcitur fructex proxima lauro foliis

& maiora multum habens rē . & iſra

in lepidum & i ſceitaragi uult hic Pa .

q̄ quidā nauſurtium agreſte dixerūt

eſſe hanc herbam ſed apud ipſum eſt

alia cuius folia deſcribit & mihi oſten

ſa fuit tali folio ut dicit que apud gre

cos uocatur uulgo ſarcotagi . i. carnem

comedens eo q̄ radix eius fiſtulas cōe

dendo curat .

Ibiſcus euſcus althea idem Caſſe . In an

tidotario capitulo de dyaquilon rē .

Ibleō apud Dya . cap . de melle eſt ſpecies

mellis .

Ibos grece gibus giboſoſus yuos pſerunt

Icor grece humor ycores humores liquo

res inde icroides . i. humorofe .

Iſteritia dicta ab aue iſteris crocea coloꝝ

Pli. ysterus uocatur auis a colore. que si spectetur ab ichterico sanari id malū tradit & auem mori. hāc puto uocari autē galgulā ȳȳ. hic regius morbus & arcuatus āricūrus dicebatur. a colore uero auri hanc auriginē uocant. arcuatus autē morbus dicitur ab arcu pp colorum uarietate. liber de doctrina greca. ikteros gerāosfos ichtericus qui arcuatus & regius latine dī albus & aureus & cerera.

Ictericos grece ichtericus qui & ichteridos & dicitur.

Icthiocolla grece apud Dy : ictiocolia qđ dicitur ueter ē ceti piscis s; utilior que in ponto sit alba & grossa & non pertusa & citius se uoluens ȳȳ. est colla piscis ab ictrios qđ est piscis dicta de multorum pisciū intestis sit hodie

Ictis grece piscis.

Ictidion pisciculus.

Ictinos grece miluus auis.

Idam arabice pulmentum.

Idaros grece aquaticus. in ydasmus humor ydropicorū. s; melius p.y. scribitur.

Idea Dya. folia hēt oximirsino similia. cui aste sunt cum floribus : radix eius stiptica est ualde necessaria locis qbus stiptico medicamine est opus ȳȳ.

Idema grece inflatio tumor per oi diphthongum scribitur.

Idromel infra in mellicrato.

Idor grece aqua inde ydropisis & alia. s; qā melius per.y. scribitur ifra q̄ratur.

Idros grece sudor liber de doctrina gr̄ca inde ydrosis sudatio.

Iebrene Ste. pro iabroha que est mādra gora.

Ieiunū intestinum est secundum a stō .s.

post duodenū. sic dictum eo q; semper uacuum inuenitur.

Ielet eltain scripsit Ste. pro barba yrcina uel ypoquistidos qđ sit ex ea imo ex fungo qui in radice ipsius oritur ut infra in ypo.

Ielben uel iulben in Alhauī exponitur q; est spelta.

Ielbub supra in alhulbub.

Ielnay scripsit p iulinar qđ balaustia ē.

Ientū arabice ē taspia ut supra i iantū.

Iera grece i. sacra inde yerapigra. i. sacra amara. sed pikra dicunt greci & yera logodion. sed logodion dicitur gice p i. uocale scribi & proferri debet ita q; iera sit trissilabum.

Ierabotani uel uotani ut grecus profert est dictū sacra herba & est berbena. nā antiqui in expiandis templis & sacrificiis eorum & in adiurationibus conederationum hac herba utebantur. ut in primo Titi liuii apparet. unde romani segmē. i. sacratimen eaz uocāt apud Dya. uero gerabotanuȳ scribitur post grecum.

Ierabotanuȳ Dya. quam multi peristerion uocant uirgas habet cubiti longitudie & amplius angulosas in quibus folia sunt i circuitu similia dri sed angusta & paucas incisuras habens in giro sūt alba radices oblongas & tenues.

Iera ficaria inuenitur apud Aliabatē in multis locis pro ierapigra ȳȳ.

Ierax grece astur secundum kiranidam uel accipiter ut in libro de doctrina greca. i. uocali non consonante.

Iergir arabice eruca.

Ierad arabice locusta liber de doctrina arabica.

Ierdhe arabice panis ualde mollis.

Ierebotanum uel ut apud Dya. ierabot-
num berbena ut supra.

Ietua arabice nomē generale omniū sep-
tem specierum titimali quas Dya. de-
scribit secūdū Auicē. in secundo cañ. q̄
uis Io. Ser in tertio ca. de laxatiuis si
plicibus dicat q̄ ē spēs mezerion.

Ieugners arabice uel geguers quidā;
exposuerunt q̄ est milium sed ipsum uo-
catur arabice dochon: uidetur esse ge-
nus ad milium & panicum & scaiolā
que omnia unius uirtutis esse uidetur
& ppea Aui. uidetur de his unum fa-
cere capitulum in ge.

Ieusir uel iausir arabice opoponax.

Ieum arabice nux supra in ge.

Ieu; bane uel bace arabice nux muscata.

Ieum alke arabice nux uomica.

Iezar arabice bauria iezaru; scriptis Ste.
exponens daucus agrestis.

Iffon Dyasco. multi cameleontā; nigrā
sic uocant.

Igia grece quedam confectio in antido-
tario uniuersali & est dictū sāitas ua-
litudo salus incolumitas per. y. tamen
melius scribitur & cum diphthōgo eī
scribunt.

Igidion uel ut quidam gingidion est fu-
mus terre Paulus capi. de sanie oculi
quam ypopia; uocant igidium posu-
it & Aui. eodem ca. allegans Paulum
& eandem scribens medicinā ubi Pau-
lus igidium ipse fumus terre posuit.

Igil supra in feseffisis.

Ignida acalife urtica idem. sed gnidion
dicunt greci.

Ignis sacer plura sunt genera inter que
ē mediū hominē ambiens qui zoster
uocatur & enecat si circum cinxerit
Pli. uulgares apud nos cingulū uocāt

& sūt pustule parue rubee igneā pun-
ctionem inferentes.

Igrastia grece humor p. y. humectatio.
Igrocollerium Cas. se. de egritudinibus
oculorum & & Alexander eode; casu
ab ygnos infra. sed per. y. melius.

Igron grece sudor sed per. y. melius.

Igros grece uiridis limpidus purus pre-
clarus liquidus madidus rosidus hūec
tus humidus sed per. y. melius.

Illaseos qdā exposuerit bardanā q̄ & lap-
pa maior ī antidotario uniuersali in
mitridatico magno uocatur.

Ilion dicitur intestinum lōgius aliis ter-
tium superiorum gracilium inuolutū
multis reuolutionibus in quo fit illia-
ca passio que illiodes & illidis grece dī
apud Alex. ab hoc uocatur salstie can-
ponum ile secundum grammaticos.

Illiridos Pau. ca. de maculis faciei.

Imbrilis aqua ab imbre dicta .i. pluuia
lis in colliriis conficiendis apud Dēo-
stenem & alios plures antiquo; iube-
tur apponi.

Imbromidari Alex. capi. de dysenteria.
si cum febre fuerint inquit ulcera im-
bromidantur & sordidantur q̄.

Imere grece dies inde ymera criseos .i.
dies creticus.

Immospone grece uocatur psilotrū qd̄
ex arsenico & calce uiua conficitur id̄
alchilleia latīe dī secūdū Dyasco. ca.
de arsenico.

Imolopes grece cicatrices molops cicatrix
Impetigo Cas. felix greci lichenas dicūt
latini zennas. nascuntur ex mellanco-
lico humore rotundo scemate in sup-
ficie cutis cum ingenti pruritu & aspe-
ritate q̄ cum impetigo ipsa serpere
cure. .i. ambulare cepit serpigo dī.

Inanitum grece componitur ex yños qđ est uinum & anthos flos quasi flos uini. ē enim flos uitis maxime agrestis interdū enantum inuenitur.

Imbemon uocant greci medicamen qđ ex lacrimis oleay. ī maritimis arabie nascentiū conficitur secūdū Pli.

Incardiū iterior pars seu medutuliū cuiusq; rei ut Theo. Prisci. capi. de ifixis corpori & de oculis.

Indanicum ferrum. i. indum ab idia ṛl.

Indi mirobalani dicuntur nigri.

Indicum Dya. species habet duas. unaque ex se nascitur. aliud est spuma cānarum indicarum. uno infectores uritur. & hoc florem purpureū habet & ī eramine inuenitur ubi artifices purpurā tingūt. siccatur autem in sole & in pillulas redigitur. est aut optimū qđ uehemēter est ceruleum & quod cia neū & leue ṛl.

Indicum autem nos cōmuniter uocāus sacum herbe que arabice dicitur nil. quo panni tinguntur.

Ineleo grece. est compositio ex uino & oleo liber de doctrina greca uinum & oleum aliquando corrupte inuenitur ieneleon ut apud Alexan. capitulo de flegmone stomachi.

Inguinaria Pli. herba quam quidā arte mon uocant inguinis dolores prohibet & manu tēra. i. gūinalis & uocatur asterion ut supra ī ast.

Inia grece fibre.

Inula uel īgiba arabice conditum ali quid ut zinziber yrgi mirobalani & que cetera huiusmodi cōdiuntur ut ī septimo Io. Ser. proprio capitulo.

Inomel grece cōpositum ex uino & melle liber de doctrina greca.

Inomeli mulsū inuenitur sepe ī libris de arabico trāslati onomel corruptū & hoc forte quia inos quod est uinū apud grecos scribitur per oi diphthō gum sed proferunt. i. non oi & hoc nomen est grecum Calse. ca. de ictēritia mulsū ex uino & melle tēperatum quod inomellitos appellant ṛl. Gali. ad glauconē inomel ex uino & melle.

Inos grece uinū a quo supradicta p oi.

Inōtes iā reperiī p iōtos ut apud The. prisci. uitio scriptoris puo ṛl.

Inquimatizare. i. linire Alex. de oculis primo capitulo. Item pro iniicere Ori basius capitulo de ulceribus matricis

Inrinō grece ptarmicū sternutatorium. Ori. ca. de mundificantibus caput. & dicitur a rinos quod est naris quia per nares imitatur infra in ri.

Interion grece colloquintida ut in libro de greco trāsato simili Almāfori ex concordia utriusq; ca. de aqua ī oculo.

Intoforos uocatur simlax ut infra ī simlax.

Intuba grecum est quod endiua latinū & quod hūdebe arabicum ut supra in en Pli. i. tubū erraticam apud nos quidam ambulam appellant. in egypto cicorium uocāt qđ siluestre sit. satiuū aut serini qđ minus sit ṛl. & infra quidā propter singularem salubritatē ertston appellant alii pancratiō quod siluestre genus alii hedimoda uocāt ṛl. Sic intuba kicorion hēdeba ituba.

Inula cāpana sic uocatur a latinis qđaz species panacis que chironia dicitur non enula que est elenū supra ī el.

Iobolos grce uenenosus.

Iociner iecur epar Pli. in multis locis.

Iochoor grce iolaceus. ab qđ ē irola.

Ioma & ios grece rubigo eris.

Ion Dya. folia habet minora ab edera & nigriora in corio astā habet in medio in qua capitellū est & flos odoratus & purpureus nascitur in locis umbrosis & asperis ꝛꝛ.

Iontos uel hiontos cum .h. sunt pustule rubee seu interdū albe que in facie & naso iuuenum & maxime bibulorum nascitur ut pluribus libris antiquis reperitur.

Ion grece uiola ut liber de doctrina greca & ꝛꝛ per .o. mega scribitur Ste. ios est benefegum pro benefiegi est uiola.

Ios grece plura significat. nā ios est uenenū ut in psalterio greco ubi habemus uenenū aspidū. itē liber d̄ doctrina greca ios tofarmachon uenenum uirus. ios iderū rubigo ferri. ios kalku rubigo eris. itē Pau. ios ferri aut eris Ste ios calcu est gemarum eris .i. uiri de eris zimar ꝛꝛ.

Iouis barba a Macro uocatur semper uina minor

Iouis flos planta sine odore.

Ioum quima scripsit Ste. pro ieu alchei & est nux uomica.

Iou matalcum idē pro nux methil.

Ioum bua idem pro ieuum batce .i. nux muscata.

pericō herba perforata herba scī Iohā. quidam & scopam regiam uocauerūt secundū Dya. tres hēt spēs. sed quia per .y. scribitur infra dicitur de ipsa.

pia morsus galline anagallis idem de qua supra in an.

Ipnotica grece sūt que sōpnū uel soporē faciunt Gal. ad Paternianū ꝛꝛ.

Ippofaes Dya. aut ipposies unde in orie

te res lipidantur nascitur locis maritimis & arenosis fructex est sarmento sa & tenues uirgas hēt folia hēt similia oliue sed āgusta & mollia & acuta sicut oxiacanta & albidiora & āgulo sa & bina contūcta super quas uirgas flores hēt similes edere semē hēt sic cū acina suspēsa & mollia & albiora colorem subtenicū hēt radix est ei grossa & mollis suco plena gustu amara exsiccat & ipsa sicut taplia fucus collectus reponitur maxime cū polenta herba siccatur in ūbra & reponitur & cetera.

Ippofestos Dya. nascitur in locis quibus & yppofaes iugen est spine fructex ē spania super terram habet folia miuuta & astas minutas & capitella sed nō habet florē radix est grossa & mollis folia exsiccantur & fucus ipse reponitur in uase fictili ꝛꝛ.

Ippoglossos grece dictū equilingua Dy. ypoglossos fructex est mirte agrestis si milis folia habens minuta & comaꝝ spissā cuius folia in sumitate sunt sic lingua cū ramulis minoribus circa ea dē folia ꝛꝛ. melius per .i. scribitur q̄ p .y. infra i ypoglossa a Plinio.

Ippoma grece oestrū a silis.

Ippomaratro siue ut alii maratro agriū uel ut latini feniculū rusticū maior ē ipso feniculo & semine & fructice radicem habet odoratam & semen ut carios ꝛꝛ. Dya. sonat equinum feniculum.

Ippopios uel ypopia secundū Pau. est fanies collecta sub cornea oculi q̄ egritudo onicha dicitur cuius intērio est ungula. nō tñ illa ūgula que nascitur in lacrimali oculi & per coniunctiuā

extenditur usq; ad corneam interdum
cohoperiens pupillā sed est sanies que
sub ipsa cornea apparet in colore un
gule ut & Aui. in eodē ca. dicit q; assi
milatur locus corneae ungule Demo.
ypopios oftalmos appellatur cū ipso
oculo inerit sanies purulenta iter pri
mā & secūdā tunicā aut in prime gros
situdine tunice ῥ. alibi tū idē ypopiā
sine additione vocat liuorem sub oculo
uel in ipsis palpebris. similiter &
Ori. Theo. uero priscianus ypopiam
dicit tumore quēdam in angulo inte
riori oculi ca. primo d. oculorū morbis
hoc tamē nomē uidetur deriuari ab
hoc uerbo ypopizo qd̄ ē obstruo eo q;
hac sanie obstruatur uisus. quare priā
expositio ur̄ maḡ conueniens & si sic
est per. y. p̄silon melius scribitur.

Ipopotamos grece equus fluuiālis ē aīal
quadupes maius cocodrillo ī nilo de
gens & in terram exiens qd̄ dicūt p̄
sagio nili clementū ostendere. exit
enī fluuium plenus aqua quā naribus
euomit eo loco usq; ad quē fluuii aug
mentum prouenire debet.

Ipoquistidos grece qd̄ apud Aui. uocāt
eufistidos imitando grecum ē fucus
barbe ircle secūdū Aui. que est fun
gus qui nascitur in radice rose canine
secūdū eūdē Aui. & ipse fungus uoca
tur arabice taratit. horū ueritas pate
bit legenti capitula de eufistides & ta
rathit & barbe ircle apud Aui. cum
capi. de ypoquistidos apud Ser. & Dy.
ca. de ciseos Dya. nascitur iquit circa
radices eius ypoquistis quā multi uo
cant abriton uel quintinos similis ro
se p̄sidie. i. flori mali granati. f. caduci
quam balaustiam uocamus cuius una

pars ruffa est & altera alba est hec tū
ditur & exprimitur sicut acatia. mul
ti uero eandē siccant & insulā coquūt
& exprimūt eam & aquā ipsam iteq;
coquunt q̄diu spissitudinē mellis acci
piat & sic ea utuntur. talis fungus sa
tis habundat in nostris partibus & ē
figura eius ac si quis accipiat sex uel
septē balaustias & infingat unam itra
aliā ita q; non solū illius forme exi
stet sed eiusdem grossitudinis & coloris
& pp̄ ea dixit Dya. q; a quibusdā quin
tinos dicitur q; est balaustia pp̄ dictā
similitudinē. aliud pretereā ca. inueni
tur apud Dya. in litera. y. qd̄ incipit
ypoquistidos fucus est non dissimilis
acatie. nā in primo ca. uidetur q; uocet
ypoquistidos ipsum fungū. forma ue
ro plante ad cuius radicē nascitur on
detur in rosa canina Ste. ypopestō est
taraticon Pli. ypoquistis orobotron a q
busdā dictū malo granato imaturo si
milis nascitur ut diximus sub cisto un
nomē ῥ. manifestū ē q; ciston ē rosa
canina cuius superius duas esse species
dixit. una flore albo alia roseo. has ā
bas uidi. tertiā cuius fructex maior fo
lia longiora colore obscuro lōge odo
rē iactans habens nescio quā tenace;
humiditatē ut pollicaria. ex hac dicūt
laudanum colligi in creta miratus sū
non modicū uerba Dya. dicentis ī ca.
de ciseos q; ē edera quā multi cisterō
uocant. & post proprietates eius q; sūt
rose canine addit nascitur circa radi
ces eius ypoquistidos ῥ. ut supra. &
post sermonē de ypoquistidos addit.
ē aut̄ alterū genus edere quā multi ā
cion uocant ῥ. de qua dicit laudanū
colligi. hūc errorē imitatus est Aui.

nam uide ca. de cussus qd̄ est edera .
causa huius erroris aperitur per Pli .
nam libro .xxiii. post sermonē de ede
ra greci inquit uicino uocabulo cistō
appellant̄ ṛḗ. describens rosam cani
nā ut supra in ciston. ob similitudinē
ergo uocabuli fuit appositus sermo
huius planie sermoni de edera simi
liter & sermo de laudano eo q̄ est spe
cies huius plāte rose canine ut supra
ostensū ē. ubi autē apud Dya. de lau
dano scribitur & ē talis. est autē altez
genus edere quā multi antion uocāt
ṛḗ. forte in greco erat genus cistō ex
positū fuit edere edera kistos kistos
Correctio igitur huius textus potest
fieri in hūc modum. nam ubi ē cisea
i. edera ponatur ciston & auferatur
illa expositio i. edera. deīn infra ubi
habetur est altez genus edere dica
tur ciston & sic cōcordabit cum Pli .
& cum ueritate.

Ipporis Dya. aspiratum scribit ut supra
in hypporis.

Ippos grece equus.

Ipposces Ste. ē spina tinctorum grecuz
est sed non ē cardus.

Ipposelinon Ste. ē queraffum montanū
i. apium agreste Dya . yposelinū qd̄
alii apium agreste uocant aut smir
non siue ut latini olixatrū maius me
lius ē ortiuo & albidius. radix est illi
grossa & alta & mollis folia hēt ob
rotunda & uiridia in capite plenum
est flore. que capita conclusa sunt in
quibus semen est uiride & oblonguz
& uiscidū aromatis habens odorē . ra
dix eius odorata & alba est & eustōa
cha. nascitur locis umbrosis & in ortis
& humidis ṛḗ. est macedonicū secun

dū ipsum sonat ex uocabulo equinus
apium & ut exponitur a Gali . libro
de alimentis: quare melius per .i. q̄ p
.y. scribitur ut grecus. hoc tamē secun
dū Gali. aliud ē ab olixatro ut infra
in smirnon.

Iposarcha spēs ydropisis ifra i ydropisi
Iposeta cōpositū a greco ypos quod est
equus & seta. latinū ē cauda equina.

Ipostasis grece ubicunq; in psalterio nos
habemus sbā grecū hēt ypastasis . itā
in libro de doctrina greca ypostasis
sbā per .y. debet scribi ṛḗ.

Ippopotamos grece secundū yfido. ē pi
scis fluuiialis equo similis . i. capite iu
bato & dorso in nilo nascens . sed de
eo supra in yppopotanos .

Ippuris grece incendula liber de doctri
na greca ippuris seu pirsuris lāpuris ē
noctiluca que & fosforos dī.

Irbocha uel ierbocha arabice talpa .

Ireos ē species lilii secundum auctores
& ē iis infra .

Irrigeron Stephanus exposuit adriō ut
supra in erigeron ṛḗ.

Irrigerō Dy. asta ē ei cubito lōga & rus
sa & spinosa folia habet tenera mīo
ra ab euzomio florē mellinū hēt qui
se citius aperit & sicut capilli albi ap
parēt & capitellū rotundū unde & no
mē accepit. uerno floret. radix eius in
utilis ē. nascitur circa parietes & circa
hedificia ṛḗ.

Irringus dicitur a quibusdā cardopanis
& ē apud Ser. una spēs de centū capi
ta & hoc asserit & Pli. Ani. duo uide
tur facere capitula de ipso unū atraci
sus. & aliud halibiū ut supra Dya . ir
ringi aut irringion aut nux agrestris
herba est spinosa folia eius. in initio

comeduntur & in sale componuntur
que folia lata & aspera sunt gustu aro
matis habetia que cu creuerit obruf
fum colorem habent cu multis uirgis
in quibus sunt multa capitella rotun
da spinosa astam habet duram in gi
ro & quandoq; albā aut uiridē aut ra
cino colore radix est illi oblonga &
lata nigra de foris deintus alba polli
cis habens crositudinē aromate ple
na . nascitur locis lapidosis in capis rē
Pli. eringe uel eringion est dura fruc
tiosa spinosis foliis caule geniculato
ut cubitali & maiore aliquādo alia al
bicans alia nigra radice odorata & sa
cina quidē est sed & sponte nascitur ī
asperis & saxosis & litoribus maris
nigrior duriorq; folio apii. ex his can
didā nostri centū capita uocant . abe
eiusdē effectus rē.

Irruggion scripsit Ste. . pro irringion . nā
semp scripsit . u . ubi inuenit . y . philo &
scripsit per geminū . g . ut inuenit in g
co . sed qn ita ē semp primū . g . transiit ī
fontū littere . n . nā scribunt aggelos &
legunt angelos & exposuit q; est fenel
deneb & herba iudaica . sed apud Aui
herba iudaica ē herbū . hec a qbusdā
pnicald uocatur Galī libro de alimē
tis astraktis uocat .

Irrinon grece capitis purgatoriū ut apd
Alex . ca de cephaea sed irrinon me
lius ut supra in in .

Irrion Pli . iter segetes nascitur simile sel
famo & a grecis erismio uocatur . galli
uellio appellat . est autē fructuosū foli
is eruce angustioribus paulo semine
nausturci rē credo q; sit erisimon de
qua supra .

Iris Dya . yris illirica folia hēt silfio uel

gladiolo similia sed maiora & uastio
ra & pinguiora flores & hēt superio
res diuersi coloris . i . albos aut mellios
aut purpureos aut uenetos radices h;
sub terra duriores & incuruatas odoi
bono plenas . hee radices colligēde sūt
& fillo inferende & sic pendētes sicā
de sunt rē . Ste . iris ē fusanū glaucū p
fusen qd est lilium . que fuit a me qdā
miles arabs quid esset irse & cu igno
rassē miratus est cu esse diceret no
men latinū . ego aut uidens scriptum
nomē cognoui errorē a notis pcessisse
nam sic notabar hoc sonat iris h; hoc
sonat iris . sic sepe decipiuntur arabes
in alienis nominibus quādo male scri
bunt & notāt ut pluribus locis huius
operis ostenditur . iris nunq; nisi pers . i .
scribi debet secūdu grecū quis apud

Dya . & multos alios scribatur per . y .
uocatur aut ab arcu celesti pp diuersi
tatē colorū florum . liber antiquus de
simplici medicina ireos ad similitu
dinē iris quā uidemus in celo cognōi
natur . quomodo enī illa plures & dif
similes habet colores sic & uarios &
differentes emittit flores . nā alii sūt
albi alii cerulei alii purpurei alii uio
lacei . folia habet similia gladiolo . sed
maiora & altiora & pinguiora ramu
los quoq; & ipōs similes radículas no
dolas duras suauiter olentes in modū
uiole . optima ē ireos illirica & mace
donica . est enī spissa & breuis & non
fragilis & subrussa odore suauissima
& gustu linguā uiscide excalescit &
dū tunditur sternutaf facit rē . ex hoc
hēs quare uocatur illirica . s . a regiōe .
Irudo sanguisuga latinum est . nam gre
ce bdella dicitur .

Uatis Dya. quo infectores utuntur folia
hēt plantaginis similia sed pinguia
& nigriora & uirgā amplius cubito
longam ꝛꝛ. & infra est & agrestis si
milis supradictę folia maiora habēs
similia lactuce uirgas multas & diui
sas & obrussas & folliculos habēs cū
semine sicut linguam floreꝝ mellinū
habētis ꝛꝛ.

Ifatis liber antiquus de simplici medici
na greci dicunt sed ab italīs aluta uo
catur nascitur ubiqꝫ campis uel ortis
& locis cultis ꝛꝛ.

Ischas grece ficus sicce ischas ischades
in libro Gali. de alimētis.

Ischia grece scia Pau. ca. de duritia īnū
sed ibi ischia scribitur sed gēus ischia
inde.

Ischiades sciatica ischiasis idē ꝛꝛ.

Ischiaticos sciaticus.

Ischion uertebrium scia.

Ischion uero per. o. mega. .s. sanus uigēs
uegetus. nā ischis ualitudo fortitudo
sanitas.

Issiericis grece liber antiquus habꝫ so
lia minuta lanuginosa ex una radice
multos ramos emittit per terrā fusos
florem croceū butalmos similē odo
rē mente si digitis conteratur ꝛꝛ. hāc
peculiariter laudat ad ydroforbiā &
cōceptum.

Ischiti Pau. ca. de catarro comedant in
quit itria sisamū & ischiri & amigda
las & pineas ꝛꝛ. uidentur karice ut ui
des supra uocatas iscas.

Isofagus a fagin grece quod est come
dere est uia cibi in stomachū.

Isoporon exposuit Ste qꝫ est iulbanū .s.
iulbanē est pisum legumen quod gre
ce uocatur aukos.

Isofus alius herba alius cerotum. sed p
.y. debet scribi ysofum infra.

Is grece per diphthōgum est ouis que &
prouaron dicitur.

Istro grece furiosus isanus īn istrio.

Isternicepnix apud Musionē uocatur pī
focatio matricis proprio cap. sed steri
popnix puto melius. nā apopnix gr
ce est prefocare.

Istros grece assilus tabanus oestrum est
greci imitatio oestros.

Itea grece salix. inde dyaiteon ēplastrū
quod cum salice fit.

Itria Pau. ca. de catarro sunt tri. & ē gre
cū. arabs dicit atria sunt ex pasta lon
gi subtiles exiles ut fila.

Iu bisyllabū sepe inuenitur per ios & ē
rubigo quando indeterminare inuēi
tur accipitur pro rubigine eris ut in
practica simili Almanfori ubi hētur
in Almanfor hēt ziniar. hui uero cum
aspiratione aliquādo repetitur p uio
la que grece ion uocatur

Iudebi uel apud Almanforē iudebegi ē
cibus arabicus ex rizi & lacte interdū
hoc modo. s. ponitur olla in fūdo fur
nuli cū lacte & rizi & super ipsā sus
pēditur aries pīguis uel edus & clau
so furnulo dimittuntur tota nocte co
qui ita qꝫ pinguedo & liquor resoluta
ex carnibus in olea cadit dū ambo
coquūtur mīane agitato uel circundu
cto qꝫ est i olla illa est iudebi.

Iulbere liber de doctrina arabica est le
gumen dictum pīsa.

Iubel arabice est sirupus simplex ex so
la aqua & zucaro uel adhibita aliqua
parte aque rosacee ut Io. Ser. in septi
mo est a greco iuleui.

Iuliulen arabi. sisamū utroqꝫ. i. cōsonāte

nocatur autē semlem post grecū ut apud
Auicenam.

Iulinar arabice balautia sed apud Alia
batem geluari scribitur.

Iulua Ste. p iulo scripsit & ē margarita.

Iumar arabice ciffillio quod est germen
palme siluestris quod in ortu suo duz
est adhuc recens & molle comeditur
ponitur in confectōe almuri. xxxviii.
Azarauui.

Iumeim ara. arbor qd̄ grece dī siccomō
rus. & dī ficus fatua & ficus Faraonis
luminuzuz Aliabas ca. de squinātia &
& alibi nidentur q̄ sit fermentū. nam ī
simili casu & loco in pantegni pōitur
fermentum ṛḏ.

Iumdebeduster supra in beduster & in
gendebeduster.

Iuncus Pli. iuncus quē mariscōn uocāt
ad texendas segetes. & infra alterum
genus iuncorū quod marinū & a gre
cis oxiscenon uocari inuenio. tria eius
genera acuti sterilis quā marē & oxin
greci uocant. reliqua femina ferens se
men nigrum quē malacratā appellāt
crassior hic & fructicosior magisq̄
etianuz. tertius q̄ uocatur holoscenos
ex his melācranis sine aliis generibus
nascitur. oxis & olofenos eodē cespite
oloscenos qui mollis & carnosus ē fert
fructum uuaz coherētū mō. nascitur
autē quē marē appellamas ex semet
ipso cacumine in terram defixo. mala
cratis autē suo semine. alioquin omniū
radices omnibus annis moriuntur. &
infra quidā enī etianuz unū genus fa
ciunt iunci trianguli ciperon uocant.
multi uero non discernūt a cipero ui
cinitate noīs. nos distinguemus utrūq̄
ciperus ē gladiolus radice bulbosa lau

datissimus in insulis crete deīde naxo
& postea fenice cretico candor odorq̄
uicius nardo naxio acrior feniceo exi
guū inspirans nullus egiptō. nam &
ibi nascitur ṛḏ. & infra. ciperon uero
iuncus est angulosus iuxta terrā cādi
dus cacumine niger pinguisq̄. folia
ima porraceis exliora in cacumie mi
nuta utriq̄ est semē. radix oliue nigre
similis que oblonga est ciperidam uo
cant odor est ei nardinū imitans ṛḏ.
& infra inuenio & unū genus iunci
qd̄ trepicen uocant cuius semē ḥḥpni
feyz ē ṛḏ greca herbaria uocabat iun
cum urolam uel brolā & dicebat oxi
urola acuti capitis cābourola obtusi
capitis uocari apud grecos. apud Dya
iuncus uocatur squinū de quo infra ī
squino.

Iuniperus Dya. ē arbor alia parua alia
magna sed utreq̄ acrioris uirtutis sūt
ṛḏ. scito q̄ in huiusmodi ca. circa finē
insertum est de alia planā a loco illo
as. ubi legi. succus eius medetur uipera
uexatis ṛḏ. ab illo enī loco usq̄ ad fi
nē ca. non ē de iunipero qd̄ patet per
Ser. Iuniperus uocatur grece arkeutos
antiqui arceotides corrupte dicebant
arabice uero uocatur harhar.

Iuscollex Dya. ē genus collirii fragile &
subrubeastrū. Huius genera sūt duo.
unū quod foditur ī terra. alterū quod
tali sit ratione. mortariū sit cipriū cū
pistello suo in quo alumē liqdū nitrū
& sal equo pondere cū aceco iniciātur
sub sole seruēte donec spissū fiat & co
lorē ceruleū faciat postea fingitur ut
colliriū. aliqui uero cū urina infantis
masculi hoc faciunt & ydoneū sit ad
aurū cōglutinādum ṛḏ. hoc uocatur

apud Aui. id quo auxz adheret.
 Iusquiamus Dya. grece latine dr calicu
 laris. fructex est minor astā grossiorē
 hūs ⁊ folia lata & oblonga & diuisa
 nig & aspa iuxta cuius astas capita si
 lia sunt capitibus psidia plena semine
 sicut meconos. Sed iusquiami tria sūt
 genera. unum purpureū florē habēs
 & folia malace similia semē nigrum
 folliculos duos & spinosos. altez ue
 ro flores mellinos hēt folia & folicu
 los molles semen obruffum sicut eri
 simon. ambe uero iste maniā prestāt
 & carotice sunt & minus usuales. ter
 tiū uero genus cuius usus frequētatur
 folia habet pingua & mollia & gili
 plena semen albū & flores albos pro
 ferens. nascitur locis maritimis & in
 ripis. semen uero utile est albū quod
 si minime inuentū fuerit ruffum secū
 datur. nigrum uero inutile est. semen
 uero eius & folia exsiccantur & asta
 ipsius. tunfa & expressa hic succus in
 sole exsiccandus est quia utilis ē usui
 post anū. semē eius sicū i caldaria mis
 sum tunditur & exprimitur. est uero
 succus melior uiridis q̄ succus multi ue
 ro farine triticee succum eius admixtū
 factis trociscis reponunt. utilis ē & su
 cus siccatus seminis uiridis ⁊. Plinius
 apud grecos yoskiamos appellatur.
 plura eius genera unū nigro semine
 foliis pene purpureis spinosū. uulgar
 autē candidius ē & fructicosus. altez
 semen papaueri simile. quartū gēus
 molle lanuginosum pinguius ceteris
 candidi seminis in maritimis nascēs
 hoc recepere medici ⁊. per .y. scribit
 grecus quare uocalis ē prima. y. yoski
 amon dicit. arabs uero bengi dicit. q̄

dicūt succharā apud Aui. i secūdo esse
 iusgamū n̄ bñ dicunt ut parebit infra
 in .s. quidā antiqui gindā uocauerunt
 uel gingam ⁊.

Ixioton secundū Dya. multi cameleon
 tā uocauerunt tā albā q̄ nigram.

Ixos grece uiscus Pau. ca. de yontibus. itē
 de porris iūcturaz ixo quercino. item
 liber de doctrina greca ixos uiscus.

B littera eiusdē potesta
 tis est apud grecos ut
 apud nos preter qñ an
 recedit ei gāma quod
 est .g. mutat ipsū .g. in
 sonū littere .n. arabes
 uero duplex hñc .unū
 uocant kef. aliud kaf.

Kabar arabice capparis post gr̄cū .b. pro
 .p. littera ponētes .

Kachexia grece nos cacetia dicimus ma
 la habitudo q̄ cōsuevit aīcederē ydropi
 sim.

Kakrios dicit grecus est cardamomum
 liber de doctrina greca.

Kagechrion ē spēs aromaticorū. s. The.
 prisci libro de simplici medicina dīe
 q̄ kakrios est semen ferule.

Kacule arabice est cardamomum.

Kadimia Pli. ea que supra a Dya. de ka
 dimia uel prope ea.

Kadus uas & est grecū nā kados liber d̄
 doctrina greca situla modiolū cados
 emicadiū medietas caddos.

Kaffor arabice canfora.

Kasrariendi asfaltū iudaicū. uocatur &
 nafta arabice grece napta ut ifra ⁊.

Kahifar arabice spēs cucumeris multū
 longi. kate alia spēs secūdū Aui. & fu
 cos alia spēs secūdū librū de doctrīa
 arabica.

Kaysum arabice abrothanum.

Kayfur apud Aui. exponitur qd est alhased sed utrūq corruptū ē. nā in arabico ē kahysur & dicit qd est alfanek. & fanek apud Ser. est pumex. & in libro de doctrina arabica scribitur qd kahysur est pumex. & dicit Aui. qd de ipsa locutus est in ca. de spuma maris & ipse nunq alibi loquitur de pumice. quare uidetur uelle qd pumex sit una & sit una ex spēbus spume maris. & si sic ē nō conuenit cū Dya. & Ser. qd faciunt diuersa capi. de utrūq. & ca. de spuma maris quilibet horū trium conueniunt ponētes quinq. spēs. lam supradictū est qd Dya. uocat spumam maris altionū uel altionium.

Kakenus arabice cignus.

Kakille arabice apud Ser. ex uerbo Abohanifa est inquit cuulā & est sicut usnen nisi quia est maius & hoies cōedunt illud cū ficibus foliū eius assila tur folio nasturcii & ipsum ē amplioris hūiditatis q̄ cicera & magis aquosum. abix cachille oritur in sterquilinis & est herba similis herbe usnen. & est in ea aliqua caliditas pp suam falsedinē que inest ei similis baurach q̄ est purgatiua aque citrine nobis ignota Aui. enī de ipsa loquitur.

Kakokimos .g. malis hūoribus laborās

Kal arabice acetum.

Kalaminte grece calamentum.

Kalamos grece calamus cāna harundo.

Kalb arabice cor.

Kalliommos grece noctua glauz.

Kali arabice est planta in litoribus maris nascens similis uermiculari pignus & falsa q̄ cōbusta cinis eius conglobatur in massā que nro ydiomate uoca

tur sedra ex qua fit uitrū. sal uero qd in eius decoctiōe quādo fit uitrū emanat est sal alkali. & dicunt arabes. qd kali est spēs usnen. Rasis uero ī libro diuisionū ca. de dolore dētiū kali īq̄ est alumen asfur.

Kalib ita scribitur in tertio sed in arabico est kulb & ē miliū solis ut patet p Ser. eodem capitulo.

Kamadarios dicūt arabes corrupte p ka medrios uel camebreos.

Kamehali arabice triticū.

Kamech arabice tubera

Kamedfos & camepitheos & oīa huius modi a kame qd ē īsimū melius per ch. scribūtur secundum grecū ut supra ostensum est.

Kamelos grece Kamelus.

Kaminos grece caminus.

Kamir arabice fermentū.

Kamsa arabice uermiculus.

Kamse orach arabice quinq. folia pēra filon grece.

Kamū arabice ciminū.

Kanabis grece canabs.

Kanabit arabice spēs caulis.

Kādelos liber de doctrina gr̄ca ē papilio bestia quadrupes uenatilis Aliabas ī doloribus iūcturaz eo utitur. interdū papion claudus inuenitur q̄.

Kanfos arabice scarabeus.

Kanich ara. stāgulator plāta alia strāgulator leopdi alia lupi supra de ipsa ī aconito.

Kanthi ofthalmu grece anguli oculorū inde est canthis de quo supra.

Kanturion arabice centaurea kibir maior segir minor uel seguir.

Kapara quā multi cinobatos aut capriō uocāt q̄. Theo. prisci. libro de simplici

medicina. kapar dicit grecus:

Kapparis est planta uel fructex spinosa spansa super terrā spinis unci plena sicut rubus folia similia citonio fructū simile oliue. qui si aperiatur emit rit florē albū. si uero ceciderit de plāta sua apparer longus ut balanus & tunc si aperiatur inueniuntur in eo grana minuta sicut grana balaustie purpurea radices habet magnas & multas lignosas nascitur locis aridis & uiscidis & in muris ꝑꝑ. arabice uocatur kabar post grecū ꝑꝑ.

Kapnos grece fumus. inde capnosus ut dicunt latini .i. fumosus.

Kapnos grece altrite capo.

Kapros grece caper.

Karabe uel ut quidā kakabre ē gumi arboris secundū Aui. & Ser. dicte haur romi. & secundū Dy. est spēs populi arboris iuxta rodanū fluuiū nascētis & secundū Ouidiū iuxta eridanū. hoc gumi uocat succinū ut dic ca. de agiros. dī & electrū sicut iā ostēdū ē supra ī haur. differt tñ a quadā specie uernicis quā multi hoīes hodie ponūt ꝑ karabe q̄ a sportatur ad nos ī frustris magnis. differt dico soliditate & duritie & q̄ in igne non liquefit sic uernix q̄q̄ eo mollescat. uernix uero dicta & fragilior est & liq̄scit ī igne & aliū odorē emittit q̄uis fricata attrahat paleas ut karabe. multa enī sunt illa que sic attrahūt paleas. qđ autē reperitur apud Aui. ca. de karabe. qđ est gumi arboris dē nux romana & error fuit a similitudine litterarū. nā haur arabice sic scribitur. uide q̄ eis litteris. scribitur nec differūt nisi in ꝑñctis. & Aui. dicit de haurz uel haur

ut ē ī arabico q̄ gumi eius qđ ē haur romana ē karabe ut dī. ē aut apđ eū dē idē error. nā ī lra gī scribī qđdā ca. qđ icipit nux rōana & nō dīc aliquid ibi nisi qđ dīc ī ca. de haurz romanū q̄ error origit a similitudīe lraꝝ: ut dictū ē. qđ tñ in illo ca. scribī. acrusos in arabico ē achyros sicut ī ca. de haurz rōanū. & onsum ē supius q̄ qñ dixit achyros uel achirofa uoluit dīc agiros ut Dya. inuenitur nihilominus dictus error in synonīs Ste. agiros igit ē geum romi. nux gallica uel romana qñ inuenit geū qđ ē nux debebat esse haur supra in haur.

Karabitus arabice apostema calidūz ue laminis cerebri.

Karaha ara. cucurbita s̄ kara stercus.

Karathin ara. lūbrici terrestres isculi ī testina terre gisenteria grece.

Karasia dicūt arabes de cerasis post gī cū kerafia. ueꝝ cōi sermone uocāt habel meluch quod ē dāi granū regum

Karbech arabice eleborus.

Karkit ara. polipus piscis dī & talētare.

Kardamū qđ & cordumeni ara. exponitur ī septio Io. Ser. cōfectōe tiriace q̄ ē carui agreste. qđ apud Dya. uocatur cardamomū. neq̄ decipiaris ex noīe. qā illd ca. ē de cordumeni qđ uidebis si legas illud ca. cū ca. d̄ cordueni apđ Aui. & Ser. nā cardamomū da syllaba ꝑducta ē cordumeni. cardamomū uero mo ꝑducto acētū ē cardamomū apđ grecos cui semp addunt indū & kardamum est naufurtium.

Kardamomum indum uocat arabice cacula ut supra in ca.

Karcel arabice sinapis.

Kardia. g. cor. n̄ cardiaca passio cordis.

Kardiake nosos kardiaca passio grece.
Kardiogmos cordis morbus grece.
Karea. g. nux. sarbor. s. karione fructus
Karia uero nux dicitur & karia basilica
i. nux regalis & arabes & nucē cōem
sic uocant.
Karf arabice testa figuli secūdū Aui.
Karfos arabice uespertilio.
Karfi arabice apiū uel carff.
Karia grece nuxes.
Kariana uocatur psica secūdū The. pri.
Kariofilos grece gariofilus supra in ca.
Karon grece nux pro fructu. karion ba
silicon nux regalis. karion ponticon
nux pontica. s. auellana.
Kariada grece piscis scilla dictus.
Karides grece canci pisces.
Karkinos grece cancer marinus piscis si
ue flumialis & karkinos morbus cācer
quē antiqui carcinoma uocabant.
Karm arabice uitis.
Karmed ī libro de doctrīa ara ē tegula
testa figuli s. apd Aui. karf ut supra.
Karmez arabice grana tinctorum apud
Dya. uocatur coccus infectiuus.
Karmezith exponit Auicena q̄ est fruc
tus tamarisci.
Karu arabice cornu.
Karnabadi uel karnauadi. g. ē carui.
Karnub arabice carnibia xilocerata gre
ce siliqua.
Karon apud Aui. in secūdō dicit q̄ ē li
gnū indū & q̄ non elongatur quin sit
almig d indū sed de migad infra.
Karpos grece fructus.
Kartū ara. cartamus crocus ortulanus. se
cūdū uero Dy. gnicus & cicus uocatur
Kartua arabice carui.
Karūsel ar. gariofilus post gcū uocatur
Kaxof arabice cardus fullonum.

Khas arabice lactuca.
Kasab arabice canna arundo.
Kasab deherire ara. calamus arōaticus.
Kasbor arabice coriandrum.
Kasia per k. secūdū gēcos d. scribi & per
unū. s. apd modernos alia fistula alia
lignea sed lignea olim fistula uocaba
tur ut supra in casia.
Kassiteros grece stagnum.
Kastana grece castanea.
Kastaran arabice betonica quē grece ke
stron dicitur Macer zestron.
Kastoros gice fiber castor pōticus canis
Kasurudar ara. dicit Aui. q̄ ē galāga au
ctoritate Mesague s. aliter uocat ipse
Kasum arabice abrotanum.
Kata grece gatta.
Kata greca prepositio significat per uel
contra uel secundum.
Katachrismon Demo. sicut dicūt greci
illisiones aquarū seu insparisiones.
Karachristos illinitus perfusus.
Kataf arabice attrplex & sarmech idē.
Kataf ara. yrundo.
Katagēis. g. gnati p singula gna.
Katagmaosteo grece factura ossiū.
Kataplasma grece liber de doctrina gre
ca emplastrum medicinale.
Kataputias uocabāt atiq pillās a gco ka
tapneo qd ē trāsglutio aliquando ca
tapodia inuenitur.
Kataputia alia maior ut pentadactalus
alia minor ut lacticiuiū magnū dic
tū grece lacteris. ara. uero mēdana. sic
dī utraq eo q̄ gna eayz transuoren
tur ut pillule.
Katarris. g. fluor reuatis cū diphōgo ro
is scrib. s. ris legi liber de doctrīa g.
Kathartēū gice nos purgatorium uoca
mus. sed katařiki. g. confectio.

Katastacalón Cor. cel sic dicūt gēci distil
lationē a capite cum grauitate ipsius
capitis.

Karatir arabice secūdū Io. Ser. ca de ex
trahendo lapide est siringa qua me
dicie seu liquores aliq i uirgā immitt
tuntur.

Kate arabice cucūmer ut apud Aui. ka
te alheniar ara. cucumer asininus 77.

Katikidion grece Paul. in psilotris.

Katilabich ara. interpretatur interfectōr
patris sui & est arbutū cuius fructus
comeditur uocant & ficum lupi. apud
Dyasoridem comarus uocatur. ut
supra in co. comestus multum inebri
at uocatur nō ydionate armoy n ali
qui gomare aliter xamare.

Katiladib ara. ē dēū interfectōr lupi ka
til alkelb interfectōr canis planta
que apud Dya. uero aconitū. duas h3
spēs de quibus Dy. unū solū facit ca.
sed Aui. duo facit ca. i lra haf. unum
interfectōr adib aliud interfectōr ca
nis. itē de eadē alia duo facit ca. i lra
kha ubi stragulator adib & strangu
lator leopardi eas uocat.

Katin uel alkatin supra in fassafe.

Katimia ara. est idē qd grece uocatur
kadimia. latine uero uulgariter cala
mina seu lapis calaminaris. & tucia
calaminaris. ē enī radix tucie imo se
cūdū ueritatē ē ipsa tucia cruda. ē. n.
ut apparet in xxxviii. Azarauī lapis
quo est tingitur & in auricalcū uerti
tur in qua operatione fumus qui ele
uatus parietibus fornacis heret est tu
cia uerā q a Dya. uocatur ponfolix.
& ab Aui. tucia quā laudat albā & le
uē uolatilē. est enī re uera adeo lenis
ut astatu enolet. qd uero ex eodē fu

mo grauius grossiusq parietibus ipsi
us adherere non ualet descendit ad i
feriora fornacis. uocatur que a Dya.
spodius. ab Aui. uero succudus. hoc to
tū p3 p Dya. & infra in ipōfolix.

Kauken arabice testudo liber de doctri
na ara. apd Aui. uero salabhafe uoci

Kaulos. g. uētrū Pau. de egritudibus pu
dendoz si uero secūd caulū ulcera 77
caulos & est uirga alicuius plāte quo
uocabulo Pl. tititur ut supra p3 i mul
tis locis huius operis. per. c. scribūt la
tini sed greci per. k.

Kauma grece calor estus incendiū.

Kauson febris estuariua incensua.

Kauteriazo grece cauterizo incēdo.

Kautin supra in charin.

Kaxuth arabice cūshura.

Khaxkhax arabice papauer sed Steph.
cascasum scripsit.

Kazbor arabice coriandrū alkazbor al
bir coriandrū putei & ē capillus uene
ris apud Auicenam.

Kazdir ara. stagnū secūdū librū de doc
trina ara. h3 apd Aui. feruzegi dicitur

Kazef ar. testa figuli q & xachf & dī.

Kebeū & kefeū & alibi kebeū reseceum
& utrūq falsū secūdū ara. exponitur
q. est de genere tubez. in arabico est
kebengi ut i secūdo cañ. Aui.

Kebid arabice epar.

Kebikēgi arā. apd Aui. ē boirachio apd
Dy. & ē apiū raninū cū suis spēs q
sūt quattuor secūdū Dy. supra in bo.

Kedrea dnt gēci. arabes kitrā. lati cedria
est refina cedri arboris. kitrā dicimus
uulgariter alkitrā apud Aui.

Kedros. g. ē arbor dē latine cedrus.

Kefalalgia grce cefalalgia dicunt latini
dolor capitis. kefalī grece caput.

Kefalokonda grece lens capitis.

Kefalos ichtrys grece cefalus piscis mūgilis.

Keykenh sic est in secundo can. Aui. s; in arabico est kacamom. & dicit Aui: qd est gumi horribilis saporis & uidet ignorasse quid esset & ipsū ē lacca ut patet legenti ca. eius cū capi. de lacca apud Ser. & quia ignorauit quid esset scripsit aliud ca. de lacca in littera lez uide supra in canicamū a Dya.

Keiri arabice est plāta cuius sūt tres species. una kēt flores albos altera purpureos altera citrinos siue aureos qd hēt odorē uiolaz plus tū in nocte. apud Dya. uocatur hec plāta leucis. oibus īquit est notus. in floribus hēt distātiā quia mellinū purpureū & albū ostendit. ut infra in le. apud Aui. in secūdo nullū ca. reperio de ipsa.

Keisim arabice leuisticū ut patet ex cōcordia Dy. & Aui. & s; in oibus alijs libris de gr̄co trāslatis ubi hētur leuisticū in similibus locis apud Aui. & Aben Mesue & alijs d' arabico h' keisim. sed kaifum est abrotanum.

Kekengi ara. spēs solatri pferēs granūz rubicundū simile ceraso in uestica iclu sū citrina in colore. quare a multis uesticaria uocatur Dy. cacabū uocat cum de strigno loquitur. hec in antiquis libris uocatur fusalides a qua nominantur troscisci dyasifalidos & electuariū & hec & uesticago uocatur. Pl. hāc qdā collion uocat. nri aut uesticariā quoniam uestice calculis profit. zē.

Kelb arabice canis.

Kele grece hernia keletos herniosus. si dicis kilī & kilitis dicis ut grecus.

Kemezideychi Io. Ser. ca. de lapide uestice est spēs camomille zē.

Kemesir apud Aui. ī secūdo dicit qd ē ī dispositiōibus alieusir qd ē oppoponax **Kemosis** grece Demo. ē uehemēs tumor oculorū ut claudere minē possint oculos egrotantes adeo ut cōiūctiue presanguinolēte & extātes appareāt pupillā superātes zē. hec arabi. uocatur guardenegi ē optalmia multe materi ei & cetera.

Kenech arabi. galbanū qd qnq bezard dicitur ut supra in be.

Kenkamides grece uocantur grana que ītra ficus sunt. s. semina ut Gali. in libro de cibis ca. de uuis.

Kepfos grece mergus auis glaucus.

Kera grece cera.

Kenkered arabi. scribitur ī secūdo Aui & exponit qd ē guma alcerox qd est spēs cardī. cardus uocatur cūcar. lege apud ipsū ca. de hartas cū ca. de kēke red & supra in ha.

Kerates pōdus sūptū a semine xilocerate & secūdū Aui. & Io. Sera. ponderat grana ordeī quattuor.

Keras grece cornu

Keration grece siliqua xylocerata carrubia pro arbore pro fructu carnub ara.

Keralea grece cerasus arbor. sed kerasi pro fructu.

Kera uel keratoydes gr̄ce dī tunica oculi cornea a kerasi

Kerbes ara in qnto Aui. in descriptiōe cōfectionis anacardine tertia. eādē cōfectionē reperi ī antidotario Theo. prisci. & singulis medicis ad singulas redactis iueni loco eius mirobalanorū purgatorum idem pondus.

Kerfe arabice cortex arboris apud Aui. per. c. scribitur sed melius per. k. dī &

Kiserech Aui. duo facit ca. unū de ker
 fe aromatico aliud de kerfe cinamōi
Kerff uel karff arabice apium.
Kerkeſcebe. a. i. ſeptio Io. Ser. ca. de yera
 pigra exponit q̄ ē cubebe & ponitur
 ab eo loco aſari.
Kermidene uel ermedenē apud Aui. i
 ſecūdo dicit q̄ ē granū qd̄ medici lau
 dant & qd̄ calefacit uulnera ſi ar.
 unluā & ubi dicit q̄ ſoluit ſaniē i ar.
 eſt colleram ꝛꝛ.
Kermet arabice eſt nomē pōderis & eſt
 ſex kirat ſecūdo Aui. ca. de polipodio
Keromeli grece ſauus mellis. i. mel i ſua
 cera fabrica apum.
Keros grece cera.
Kerſeme arabice orobus aliquādo keſu
 iuenitur ut apud Io. Serapionis.
Kerua ara. ē plāta q̄ cōiter uocatur pēta
 daſtilus cataputia maior a quibuſdā
 ſponſa ſolis. apud Dy. uocatur cici aut
 ſiſamus agreſtis aut ſiſeli caprion &
 ut quidā crotomā d̄ quo ſupra. ex hac
 fit oleū de kerua ḡnis eius expiſſis ꝛꝛ.
Keſcearite ar. oripilō liber de doc. ara.
Keſſus grece piſcis ceſalus mugilus.
Keſtros elmigy grece lūbricus uentris.
Ketos. g. cete piſcis kete plurale ē eiufdē
Kezed apud Aui. i. ſecūdo uī q̄ ſit arbor
 dragāti. nā dīc guma eius dragagātū
 d̄ q̄ dīx i ca. d̄ kaſ. i ar. tū keded ſcrib̄
Kiathos grece ciathus.
Kiamos grece faba q̄ ſaua uocatur.
Kianeos cianeus ceruleus ſlauus fuluus
 heluus liber de doctrina greca. uerū
 ceruleus inuenio q̄ ē uenetus.
Kiar ara. uel kaiar cucumer uel citrulus
Kiarxāber ara. caſſia fiſtula
Kibrit arabice i. fur.
Kicorion Ste. endeba iſuba endiuia.

Kidonia grece ciconia coſaſa.
Kichle grece turdi.
Kikidō grece cicidos dicebāt antiqui ut
 Pau. & alii eſt galla. uerū in libro de
 doctrina greca eſt kikis.
Kida grece turdus anis:
Kikli turdus piſcis.
Kildaru ar. dīc Aui. q̄ ē ſarax q̄ ē filix.
Kilia. g. aluus uterus uēter. iū kiliaca paſ
 ſio fluxus uētris dyāria. nos ciliacam
 dicimus.
Kilidonia grece celidonia a kelidō quod
 eſt yrundo.
Killal ar. Io. Ser. ca. de ḡginiis & de ſpu
 ro ſanguis in deſcriptōe troiſcoꝝ an
 dromachi ē fructus ḡnati ſiluris ꝛꝛ.
Kike uel kikion ſupra in foca.
Kibros infra in omis.
Kilus grece ſucus ſed p. ch. melius ſcribi
 tur ut ſupra in chilos.
Kiminon grece ciminon
Kimolea Io. Ser. ca. de tumore pedū pre
 gnā tiū ē iqt marmor iūetū i luto uiri
 di. & ſi ē gimolea q̄re ſupra i gimelea
 Ste. kimolea teneaci. iūei tū i libro d̄
 doc. g. kimolea expoſitū creta alba. ſi
 non aſſero multi lutū ḡnatū ſub rota
 fabri qua acuuntur gladii accipiūt &
 kimolea dicunt.
Kymofis idē qd̄ kemofis ſupra in ke.
Kinos Ste. herba portulace ſilis ꝛꝛ.
Kinabar grece cinabriū. Step. kinabari
 zeraſarum pro zēgiſur.
Kinamomum grece cinamomum.
Kinnara grece cardus uel carduus.
Kinariō. g. p. y. g. catellus caniculus i an
 tidotario uſi unguētū kinariō p. ſeu
 kinarie. p. ch. aliqñ ſcrib̄ nō bene.
Kinkus iter plātas ſpiſas comēſtibiles
 a Cal. numeratur i libro de alimētis

& puto q̄ est cincua de quo supra.
Kinechi grece angina quinantia. *zē*.
Kinikō prisinō uocāt greci torturā oris
 que fit a contractōe neruoz Cor.cel.
Kinodentes grece canini dentes.
Kinoglossa.g.cinoglossa canis lingua.
Kinopotamos grece flumialis canis.
 castor fiber ponticus canis *zē*.
Kinor uocantur quedā cicera parua nīg
 secūdum Gal.libro de alimentis.
Kinosbatou grece secūdū Dya . uocatur
 a quibsdā capparīs.
Kinosbatus grece kinosuata secūdū Ga.
 in secūdo de alimētis supra ī cinos.
Kinodoseos supra in cinodoseos.
Kiparissos grece cipressus.
Kigdos p cideos Ste.scripsit & ē galla .
Kirada grece durities Dya. ca.de adia
 ro & aliis locis.
Kirat arabice pondus sumptum a semi
 ne xilocerate supra in kerates
Kirie grece instite parue lnteolia
Kirki g.qddā os ex ossibus tibie eq̄ secū
 dū Gerodiū ī libro de curis equoz.
Kirion gr̄ce spēs tinee capīs q̄ facit fora
 mīa manātia saniē silē melli . differt
 aut ab acoris magnitudie foraminuz
 Pau.ca.de acoris & kiris.
Kirukes dicūt greci murices pisces san
 guie quoz tingitur purpura.
Kirtas ara.exposuit trāslatio Aui. carta
 & kirtas hodie sunt sextosiola texta
 ex burdhi.& burdhi ē uelut uicus q̄
 dā in aquis nascens q̄ uocatur papyrus
 uel ut quidā paliurus seu uaporium .
 Dya.ingr̄ uaporii ūn carta alexandri
 na fit *zē*.ex hoc fiūt kirtas illa.s.sesto
 riola in que uoluūt egyptii spēs suas
 & merces Pli.ca.de generibus cartarū
 & qualiter fiant.enforetica inquit car

ta inutilis ad scribendū in uolueris car
 taz segestriūq̄ in mercibus usū prebz
 & ideo a mercatoribus sic noīata *zē*.
 & quoniā trāslator Aui. exposuit kir
 tas carta & burdhi papyrus multi acci
 piunt papiꝝ in qua scribimus nescien
 tes q̄ illa papyrus de qua dicūt aucto
 res ē ut dixi de genere uici medicina
 stiptica apta uulneribus & ulceribus
 silē kartas qd̄ ex ea fit faciebant ta
 men antiqui re uera kartas ad scriben
 dū ex iuncis palustribus & ipsa papi
 ro iungentes texturas duplices ipsōꝝ
 unā sup̄ aliā unā.s.per longū & aliā
 per trāuersū & sic linitas quodā gluc
 tine applanantes pollibant sicq̄ uolu
 mina faciebāt.& ego uidi rome in ga
 zofilatiis antiquoz monasteriorū li
 bros & priuilegia ex hac materia scri
 pta ex lris apud nos nō īteligibilibus
 nam figure nec ex toto grece nec ex
 toto latine erant.

Kirte grece uarices.

Kirutes Ste.ē lana margaritalis.

Kissa grece auis pica.

Kisch ar.ē cibus q̄ fit ex simila frumēti
 alii ordeī macerata ī lacte acetoso ex
 qua faciūt pillulas maiores ciceribus
 & desiccant & seruant.has coquūt cū
 carnibus uel pinguedie elixāres & est
 cibus infrātinus.in Almāfore iubetur
 dari dyabeticis.dē & kisch ipā simila
 uel frumēti uel ordeī cū lacte acetoso
 nē infra in tarcanon .

Kiserion grece pumex.

Kissokockon grece bacca edere.

Kissos grece edera .

Kistis urithar gr̄ce uesica kistis urine .

Kist ara.nomē mēsure Io.Ser .libro sep
 tie in cōfectione eleruarii de citonis

authoritate Gal. que ex ea ē romana
ē libra una & semis. itē Aui ca d scia
rica kistū est cotile due. liber de doctri
na arabica exponitur q̄ ē cadus.

Khitim arabice est altea.

Kit arabice murilegus catus.

Kitira arabice est dragagantum.

Kitran ara. grecus dīc kidria uel kedria
ut supra. latini cedrian dicunt. est gūi
cedri que uocatur apud Aui. xerbi est
kitran uel alkitran notū apud nos qd
dicimus uulgo kitra sed de hoc supra
in ce tē.

Kitria grece citrūs arbor.

Kitrinos grece citrinus color.

Kladeuma grece putamē farmētū.

Klimax grece gradatio sic uocatur que
dīcōsectiones in antidotario uli ex
eo q̄ pondera speciez cōponētū eas
procedūt gradatū uel ascēdendo uel d
scēdēdo ex qbus est una que uocatur
hermaica ab Hermete auctore.

Klimia apud Aui. est fumus seu fuligo
adherēs superioribus fornacis in pu
rificatione cuiusq̄ metalli. scoria uero
est fex descēdens ad inferiora. aliq̄
alclimia iuenitur. uide supra ī cadiia.

Klinopodes grece lēctipēdes. apud Dya
uero clinopodion uocatur quedā plā
ta de qua supra in cli.

Kloxos grece singultus pulsus uiscerū
suspiriū liber de doctrina greca.

Knidi g. urtica eo q̄ facta pruritū facit.

Knismos grece pruritus.

Khubus arabice panis.

Khubus bace ara. nux de xarch q̄ uulgo
melegeta dī. capitulū eius apud. A. nō
ut hīc in toto neritatē q̄ asportetur
de sclauonia uocat khobus bagne.

Kochlie grece coclee conche.

Kochlidiō g. murex coclea maris acuta.
Kodia grece papaner in dyacodion.

Kochmilon grece prunū chochimelū
dicebant antiqui.

Kokinos g. cochinus cocineus color rubi
cundus.

Kokiū ara. piscis q̄ dī uitelus marinus.
grece uero foka. aliq̄ arabes dicūt ki
ke. s. apud Aui. in arabico ē koki. scias
q̄ multū conuenit ī figuris koki & fo
ka. nā hoc ē ag. ī libro de aialibus ko
kiū īq̄ pīr ut q̄drupes & lactar tē. pa
scitur & terra & mari & graditur pe
dibus similibus carulo tē.

Kokkos grece corus grana tinctoz. apud
Pan. uocatur coccus uirgo depficus &
uocatur sumach tinctoz. tē.

Kolla grece gluten supra in co.

Kollaniscos grece racemus.

Kolastico grece purgatoriū. antiqui libri
hnt calasticū. s. grecus sic scribit.

Kolibon granū coctum. i. frumentum.

Kolibas g. oliue colūbares oleaginea.

Kollirion grece collirium.

Kollofonia grece resina cocta.

Kolon grece intestinū penultimum.

Kolos uero anus.

Kolpos grece sinus sinuatio. n. encolpis
mus medicamē qd̄ in sinū matricis ī
icitur in multis libris ātigs iuenitur.

Kolub i. medicamen matricis.

Komaros grece comarus de qua supra.

Komeos in libris antiquis sepe inuēitur
pro gumi arabico.

Komidiō dicūt greci de gumi cuiusq̄ ar
boris liber de doctrina greca.

Kondafion stafilī grece racemus uue.

Kondes arabice cōdisū supra in con.

Konder ara. olibanū qd̄ & luben dī sed
post grecum de quo infra.

Kōditos. g. uinū cōditū cū spēsbus nectar
Konia. g. & koniartos & leucasia & asbe-
 stos oīa sūt noīa calcis uiue ī greco.
Konion liber de doc. gca herba ueneno-
 sa & mortifera & ipsa ē cicura q̄ a Dy.
 conies uocatur ut supra.
Koniroros grece pulnis.
Konis grece cinis.
Konops. g. culex īñ conopiō conopeū op-
 toriū lecti uel triclīnī pro culicibus.
Konos. g. pinea strobilos nucleus eius.
Kohol. uel alkohol & ut uulgare kaor
 .a. omnis medicina ocularis ita q̄ āti
 moniū apud eos pp̄ excellētē proprie-
 tatē quā hēt ad oculos kohol uocāt q̄
 uis proprio noīe artinach uocetur. col-
 liriū uero proprie ē sief ut supra ī co.
Kopriō. g. stercus letamē purgāmētum .
Kopro grece cedo īcido īcindo.
Koratos coruus q̄uis aliter uocetur.
Korax coruus uetulus magis.
Korat Alhauia ē dcū plāta fontis & ē
 senation & ita scribitur apud Auice.
 sed trāslator exposuit pupilla oculi &
 cā supradcā ē erroris eius ī corat.
Kordumeni ara. exponūt carui agreste
 apud Dya. df cardamomū ut supra in
 car osteusum est.
Korkomahama dicunt arabes de croco-
 magina
Kori grece pupilla oculi īñ platycoriafis
 dilatatio pupille ut īfra in pl.
Korion grece coriandrū .
Koriza. g. fluxus reūatis ad nares pprie
Korone grece cornix .
Kostos grece costus .
Kotilidones grecū ē ligamēta fetus.
Krābi. g. brastica caulis cirocacia.
Kraneā. g. cornus arbor kraniō fructus
 cornu.

Kreas caro creata carnes sarcos & uoca-
 rur ut in .s.
Krepali grece crapula .
Krimon grece lilium.
Krynoides dissoluciones mēbroz mīu-
 te q̄ in ypostasi urie iterdū apparent.
Kryos grece frigus per .y.
Krios grece aries uerueux.
Krisimaimera cretici dies iudiciales de
 tetminatuii.
Krisis. g. iudiciū examē discussio iudicō
Krystalos grece krystalus.
Krystalodis. g. glattialis glatie plenus.
Kritharion grece ordeolus qui in palpe-
 bris nascitur.
Krithe. g. ordeū krithinus ordeaceus.
Kritama grece cretanus marinus.
Krocoma supra in co:
Krococ grece crocus .
Krocodes croceus .
Krocodilos grece crocodilus.
Kromyon grece cepe.
Kubebe īqr Ser. postq̄ aggregauī sermo-
 nē Dya & Gal. super oēm herbā iue-
 ni q̄ Gal. nō memorauit mirtū agre-
 stē & Dya. nō numerauit cubebas &
 uidi q̄ descriptio Gal. sup cubebas ē
 descriptio Dy. sup mirtū agrestem tē
 Ani. cōparauit uirtutē cubebe uirtuti
 rubee & Ser. uirtuti fuquar. in aliquo
 ipsoz ē error a similitudinē noīuz q̄ est
 inter fu & fue. q̄ ē rubea Ste. carpiō
 dixit uocari grece cubebas.
Kubeze arabice malua.
Kuch arabice pfica uel khauch.
Kulb. a. miliū solis Io. Ser. ca. de lapide
 dic q̄ ē medicia īda. dixit tñ kolb. sed
 idē ē. nā arabes. o. & .u. lris carēt . sed
 hñt unā mediā inter utriusq̄ sonum.
Kulkas ara. culcacia. Ani. de ipsa ca. facit

nota est in siria.
 Kulefia. salix & garab' ē spēs eius.
 Khulungen arabice galanga.
 Kumeire arabice pira.
 Khunte a rabice affodilus.
 Kuraha. a. pes sed uulgariter rogel.
 Kurrat arabice porrum.
 Kurbeth arabice eleborus.
 Kurnaha arabice ulcus.
 Kusamū uel kisanum Stephanūs ē me
 hebum pro mehab dixit arabs.
 Kust arabice costus.

Littera tā apd gr̃cos q̃
 apud arabes eodē mō
 se hēt sicut apud nos.
 Lahabū sepe iuenitur
 in regali dispositione
 hali & ē mucilago cu
 iusq̃ rei ut p̃siliū seīs li
 ni fenugreci uel alterius lahabe dicit
 arabs.

Lahab arabice salua q̃ & busach dī. &
 pp̃ hec duo noīa duo facit Aui. capi.
 sub duabus litteris.

Labar Dy. nascitur circa aquas & ī ipsa
 aqua h̃z flosellū exalbidū. tota herba
 est acris r̃z.

Labdion. g. secūdū De. ē ferramētū sub
 tile quo aufertur aliquid oculo īfixū.

Labe grece cultelli uel scalpelli manica
 De. ca. de ypospatismo faciēdo ad la
 crimas labi r̃z.

Labrax uel laurax. u. sonāte. g. ē piscis
 lupus dcūs & uoriolus q. a. laboth dī.

Labula spēs est titimalorum.

Lacca ē gumi rubicūdū quo t̃cture sūt
 arbor eius ē ī arabia silis arbori mire
 Au. duo facit ca. de ipsa unū qd̃ īcipit
 lacta. aliud keikē qd̃ penitus ignorat
 se ur̃ ut supra ī ke. ara. uocatur lech.

Laccar dactili in antidotario uniuersali
 in confectioe esdre ispalensi.

Lacescens uirtus Dy. est quā greci dicūt
 mictricem.

Lacteris. g. hec a multis captaputia mi
 nor uccatur cōpara p̃radactilo quem
 maiorē cataputiā uocāt. & ipsa est de
 maioribus lacticiiniis. s̃z arabi. uocatur
 mehbedane. Aui. uero meubethene
 alii mēdanā l̃q. Ser. in septimo ca. de
 laxatiuis siplicibus lacterides ingt &
 ē mēdana & dī fructus amarus r̃z. uo
 cāt aut̃ alig granū regū ut apud Aui.
 Dy. duo ur̃ de ipsa facit ca uel d̃ dua
 bus consiliis in oī p̃prietate. unū sic
 lacteris ingt multi iūtā lacteridē pu
 tāt astā hēt in cubiti longitudinē sed
 inanē grossitudinē unius digiti in q̃ ē
 capitellū rotūdū solia in asta sunt lō
 ga sicut amigdala sed oblongiora & la
 tiora leuia & in sūmo aste sicut aristo
 logie aut edere oblonga semē ē ī cacūi
 ne uirge ipsius obrotūdū sicut cappaf
 que capita separata sunt a se. semē de
 foris nigrū ē itus albū & gustu dulce.
 radix eius tenuis ē & iutilis. oīs uero
 eius fructex lacrimo & succo plenus ē
 sicut titimalus r̃z. aliud ca. sic. lactura
 tirsū hēt oblongū uastitate digiti caui
 & in sūmo quasi ramulū distūlū & fo
 lia oblonga. fructū ī sūmitate ramoꝝ
 h̃ns triāgulū & subrotūdū & ī modū
 capparis ī quo tria g̃na cōtinetur sub
 membranula que intra corticē est r̃z. si
 cut in supradicto ca. nisi quia ibi aq̃m
 calidā dari iubet ī hoc frigidā r̃z.

Lacterides ē alia plāta a lacteris supra
 dcā ut uides p̃ Dy. quīs sit lacticiiniꝝ
 & silis ei. ī libro uero dīamidiꝝ duo
 ca. inuēiuntur de lacterides forte due

plante sic uocantur. lacteris de qua supra nō pprie & de alia pprie & uer
 Lacticia dicuntur plāte hñtes lac ma
 xie acutū q̄ uocantur. a. ierua de qbus
 ritimalus p̄cipalior. cuius sp̄s secū
 dū Dy. & Pli. sunt septē uel octo de q
 bus infra in ti dicitur. alie uero plāte
 hñtes lac acutū sūt multe. quaz̄ secū
 dū Dy. ē que nūc dēā ē lacteris & lac
 terides. & camelta que ē mezerion si
 cut loco suo expositū ē. & que uocatur
 a Dy. panax deuia que ē esula & sce
 brāa. & peplos q̄i ē similis rute in
 foliis & plāta scamonee que ē sp̄s uo
 lubilis & portulaca agrestis dēā que ī
 littoribus maris abūdat. & de ipsis est
 turbid qd̄ uocatur a Dy. tripofilō. & ē
 de eis uolubilis minor q̄ ubilibet ī ui
 neis inuenitur & in oñis & domesticis
 locis paḡ tñ est laxatiua. & de eis est
 secūdū Ani. mehezaharagi & multe
 alie q̄ ab auctoribus nō scribūtur. oīa
 hec lacticia hñt uirtutē laxatiuam
 acutā & ulceratiuā. sunt aut̄ & multe
 alie plante lac multū hñtes que non
 dicuntur lacticia in eo q̄ acutū lac non
 habēt sicut lactuca scariola ēdiuina pa
 pauer & multe alie quaz̄ memoratō
 esset difficilis.

Lactuca asini apud Pli. ē plāta q̄ uocatur
 a Dy. āchusa de qua facit Ani. iiii. ca.
 ut supra in an. Gal. uero ī sexto de si
 plicibus medicis. iiii. dic̄ esse eius spe
 cies. quaz̄ unā uocat onocalia. secūda
 locafus. tertiā abugelabus. quartā dic̄
 carere noīe & oēs dic̄ esse sp̄s asinar.
 de his supra in abugilise.

Lactuca Pli. lactuce sp̄te nascētis priuz
 genus ē quā caprinā uocāt qua pisces
 ī mare delecta prius necātur q̄ sunt

ī pximo. alieq̄ ē qd̄ greci elapōn uo
 cāt. tertiū isati dicūt. quarto īfectores
 lanaz̄ utūtur qd̄ siluaticū uocāt simi
 le laphato siluestri foliis nisi q̄a plura
 hēt & nigriora. hec ppria singulis. co
 munia aut̄ sp̄te nascēribus cadōr cau
 lis iterdū cubitali lōgitudine tirsō & fo
 liis scabris. ex his rotūda folia. & bre
 uia habētē sunt q̄ heracleā uocēt. quo
 niā accipit̄s scalpedo eā succoq̄ oculos
 tigēdo obscuritate cū sētere discutiāt
 t̄q̄. & alibi. estiuā maxie lactuca ama
 ra ē lactiēsq̄ quā nos meconidē uoca
 mus t̄q̄. i. papauerinā. hēt enī & odo
 rē & uirtutem papaueris.

Lactuca marina uocabatur antiquus ti
 timalus secundum Cor. cel.

Ladanū dictū ē ab ea herba uñ colligē
 quā in cipro ladā uocāt Pl. ladanū ī
 ara. scrobo uocant traddūtq̄ siluas ara
 bū pastu capraz̄ infringi atq̄ ita succū
 uillis capraz̄ pasta adheret. uey ara.
 ladanū ī cipro esse yreoz̄ barbis ge
 nibus q̄ uillosis iherēs. s̄ edere flore
 deroso pastibus matutis cū ē rotulēta
 cypus deide nebula. sole discussa ī pul
 uerē madētibus uillis adherescēt atq̄
 ita ladanū depecti. sunt q̄ herbā ī ci
 pro ex qua id fit ladā appellāt. & enī
 illi ladanū uocāt huius pigui īsidere
 atq̄ attractis funiculis herbā eā con
 uolui atq̄ ita offas fieri t̄q̄.

Lagoceros secūdū Dy. uocatur quedam
 sp̄s trifolii qd̄ leporinū latie dī.

Lagogeros. g. talpā sed pprie aspalax.

Lagoos grece lepus.

Lagoopralmia De. hāc sunt hñtes q̄ cō
 ducta palpebra supiori tegere oculū
 minie ualēt. fit aut̄ sepe cicatricis cō
 tractu nūc totius palpebre nunc eius

pris sic uocata silitudine leporis q̄ & dor
miētibus patētibus oculis capiūt sōnū
Lagopos grece est dictū pes leporis dic
ta est a similitudine leporini pedis nas
citur in pratis & locis cultis & ubi oli
ue habūdāt ṛl. hāc ego uidi depictā
in libro greco Dya. habētem folia pu
silla triangulare forme per oēs ramu
los utrinq; ab ābibus lateribus cōrīgu
ata p totū humilē plātulā expausam
sup faciē terre in multis locis nascitur
qdā falso hoc nomē attribuerūt agri
monie. qdā gariofilate Steph. lagopos
herba similis pedis leporis.

Lachana gr̄ci uocant oīa olera lachanō
olus. uñ crisolochana aureū olus qd̄ ē
atriplex. lachana & dicere potes.

Laiet altais. a barba ircina de q̄ supra.

Lalab uel lableb idē qd̄ lebleb infra.

Lalafa Ste. ē rutale. exponit Cōstātinus
q̄ ē trifoliū. sed isra de ruthaha.

Lama pli. lamā inqt uocant arborē sp̄io
sā ī india & in arabia nascētē ī q̄ sit
mastix ṛl. s; isra distiguēs spēs masti
cis dic chiū melius qd̄ ī lētilco nascr.

Lāpas alchutrub dic Aui. q̄ ē plāta filis
ylopo. & uocatur ara. siragi alchutrub
s; siragi ī libro de doc. ara. iuenio ex
positū q̄ ē lucerna uel candela ardēs.

Lāpiris. g. nocticula incendula ṛl.

Lanaria secūdū Dy. dī paliurus a qbus
dā eo q̄ ex eo lana lauatur.

Lana aliquādō p auripigmetro rperitur
Gali. ad paternianum.

Lanceolata uocatur plantago minor se
cundum Macrum.

Lappa maior a multis uocatur bardana
minor uero folia hēt obrotūda ut attri
plex de q̄ Dy. sanctiō aut sagasmo q̄
multi aparine uocāt ṛl. pli. mirabile

iq̄ in lappa q̄ adherescit q̄ ī ipsa flos
nascitur non euidēs s; itus occultus &
itra se seiat uelut aialia q̄ ī se piūt ṛl.
Lappago latie uel purpurea dī plāta q̄
gce filoantropos Dy. dī aparine q̄ gci
phyloātropō uocāt ṛl. ut supra ī ap.
Lappago pli. filis ē anagallidi nisi esset
ramosior ac pluribus foliis asprioribus
rugosa aspior & sicca ṛl. anagallis est
maior.

Lapatiū apud Dy. idē ē qd̄ apud Aui. a
cerofa. si legantur utraq; ca. simul ap
pebit q̄ ita ē Dy. lapatiū. iiii. sūt gñā.
unū qd̄ manducatur. aliud qd̄ oxila
patiū dī. locis humidis nascitur & du
ris ī sūmitate folia acuta & dura sūt.
ueq; melius ē qd̄ ī ortis nascitur. ter
tiū uero ē agreite & minus bonū sile
plantagini sup terram spanū & mol
le. quartū gñs ē qd̄ multi zadam dīc
folia lapacii agreitis hñs & uirgella;
minore semen ei acutū & ruffū & ui
scidū sup uirgam hñs semē ṛl. apud
Ser ex uerbo Dya. de hoc quarto gñe
dic q̄ ē acetosi saporis. & ex uerbo G.
q̄ qd̄dam ex eo ē ispidū & qd̄dam
acetosi saporis. apud nos uocatur ace
tosa pprie qd̄az spēs lapatii q̄ maxie
in nēoribus iuenitur. differt ab aliis
spēbus lapatii solū q̄ folioz. isferiora
qbus uirgis adherēt duas barbulas u
triq; hñt sicut iarus & q̄ acetosi sapor
ē ualde. pli. ē silure lapatiū qd̄ alii o
xilidē appellant pximū satiuo foliis
acutis colore bete candide radice mi
nīa. nñi uero rumicē alii lapatiū can
tarinū uocant. & aliud genus fere o
xilapaton uocant satiuo idē filis & a
cutiora folia ac rubriora tō nisi ī palu
stribus nascēs sūt q̄ ydrolapatiū trad

dunt in aqua natū. est & aliud ypola
paton maius satiuo cādidiusq; ac spif
sius tū & in fra neq; obmittamus bu
lapaton. radicis tātū altitudie differēs
tū. q; supra dicit satiuo pximū intelli
go oxalidi qd ē dcū acetose. est aut ali
q; herba acetosa pp qd dcū ē ppe ace
tosa. q; dicit cāterinū a canterio dr qd
iunētū castratū siue sit equus asinus
uel mulus. ypola paton est dcū equinū
sicut bulapaton bouinū Aui. ca. de a
cetosa q; ē lapatiū asserit q; una spēs e
ius ē acetosi saporis tātū ergo nō oīs
acetosa secūdū ipsū ē acetosa in saporē
ut supra de lapatio Macer herba solz
lapati uulgo patella uocari tū.

Lapatiolū in ungueto martiaton tū.
Lapaton grece lapatiū & origma dr
Ste lapatō hemaſon pro humadh qd
est acetosa.

Lapatos grece glis lapa de quā supra.
Lapara grece abdomē pinguedo.

Lapis abestos Pli in archadie montibus
nascitur coloris ferrei.

Lapis achates secūdū Pli. reptus primo
i sicilia iuxta flumē eiusdē nois postea
pluribus locis multa cognōia h3. mul
tasq; uarietates anthachates dr cū uri
tur mirā redolet quidā corollacates
guttis aureis saphiri mō icreta abun
dat in phrigia uiridis quidā rubenti
bus uēis & albis qdā leōine pelli filis
Lapis adamas quadratus semp taxilis
filis duritia oē corpus excellit.

Lapis alabastris nascitur in alabaſtria e
gypti & ſirie damasco.

Lapis alectorius in uētriculis gallinaceo
rum inuētus cristallina spē magnitu
die ſabe tū. Pli. & alii alium ſimilem
aque lipide dicit in cerebro caponis

antiqui inuentum fuiſſe.

Lapis agapis putatur a quibuldā idē qd
iudaicus ſed non conſtat colore ſimi
lis pelli leonis dicitur.

Lapis aleſekifa apud Aui. est dictu lapis
pontificis.

Lapis alkali apud Aui. in ara ē aſeli tū.

Lapis armenus nō poſſū dicere diuerſi
tates quas uidi huius lapidis. ita q; nō
certificor de eē ipſius. i Alhau ex auc
toritate Cōſtātis ē igt i colore ſilis la
pidi lazuli & pictores pigūt cū eo lo
co azuli filius filius meſueus eſt dya
fanus & leuis tū.

Lapis aſius Dya. in alexādria tātū mō i
uenitur cuius optimus ē ad uſū medi
cine qui ē colore cādidus & leuis i mo
dū pumicis & uelut puluis māibus i
ſidens alius pumiceus eſt hīs ānotatio
nes nigras per altū & ſupficiē ex ſal
ſedie ſcabroſa & colorē albū hēt autē
ſaporē ſaluginōſū & niroſū tū. Aui.
aſius ē lapis ſupra quē naſcitur ſal cu
ius ſlos nōiatur aſius & uſ q; ſit eius
gñatio ex rore maris & ibre qui cadit
ſuper eum.

Lapis aſius in uero Dy. eligēdus ē pumi
cis hīs colorē leuis & ianis deſtus fra
gilis uenas hīs deſtus mellinas. ſlos
uero eius dr q; ē ſup ipſo lapide. ſ3 ue
lut ſlos tenuis colorē hīs ſubalbidum
ſicut pumex & ſubmellinū lingue ap
plicitus mordicoſus eſt tū.

Lapis bezahar ē tiriaca oīum uenenorū
& eſt nomē pſicum.

Lapis chelidoneus iuenitur i uētribus y
rundinū cuius gña ſunt duo niger &
ruſſus q; colligitur captis pulis prūdi
nū ex nido & ſixis eorū uētribus iueni
ūtū tū. ego uero iueni cū hiſ & alboſ

illud ca. non ut Dy. sed alibi pulu yru
dis defectu prio luna pria apies inue
nies in eo lapides duos unu bñfactus
& alteru male factum ꝛl.

Lapis crisolito lucidissius ē & color auri
Lapis exebonus albus ē & speciosus quo
solēt aurifices aux lipidare ꝛl.

Lapis epistite rubicundus & dilucidus ē.
nascitur in corintho. hic missus ī aq;
feruētē cōtinuo tepidiorē reddit & si
aliquantulū ibi steterit omnē ardore;
tollens frigidam efficit.

Lapis emathites ē dcū sanguineus aut
q̄ fricatura eius sanguineū colorē red
dit aut q̄ oī fluxui sanguis cōpetit.

Lapis feruzegi. a. secūdu Alhauī ē lapis
topaceus. si dicis ferzegi idē est.

Lapis frigijs Dy. quo in frigia īfectores
utūtur un & nomē accepit utilis ē co
lorē uiridē hñs q̄ ē & mediocriter g
nis & uarias uenas hñs sicut catimīa
ꝛl. alibi ca. facit & uocat diffrigis ꝛl.

Lapis calaminaris suprà in cadimīa & ī
fra in ponsolinx & in tutia.

Lapis gagates Dya. īuenitur in licia cir
ca ripā fluīs qđ gange appellatur. co
lor niger & aridus quasi luosus mēio
criter leuis ualde. eius ē melior q̄ faci
le exarferit igne & odorē aspalti h3.

Lapis galatides gree ē dcū lacteus & sic
uocatur apud Aui. Dy. colore ē cineri
cuius gustu dulcis q̄ tritus lacteū colorē
emittit unde sic dī ꝛl.

Lapis in quo acuitur ē cos. ara. dī alme
sen. grece uero akom.

Lapis iudaicus de īgiōe iudee defertur
ut lo ꝑer. ca. d lapide cuius formā de
scribit.

Lapis lazuli est duoy. mōz. unus durus
ferro nō cedēs celestini coloris q̄ ē lau

dabilis mūdus a marmore albo & a
marcasita. alius ē fragilis minus pul
cri coloris ueluti terra azurina q̄ citra
mare nascitur cū azurio citramarino
nec h3 ī se marchasitā & hic est inep
tus medicine.

Lapis lignites apud Aliaba. ē gagates.

Lapis licijs ex uria licijs coagulata īuenī

Lapis lune apud Aui. ē q̄ apud Dy. alfro
sellinū uocatur & specularis. secūdu
Alhauī dī īgt spūmā lune īuenitur
de nocte in regione arabū in augmē
to lune. ualet epilēticis.

Lapis magnes qui ferrum trahit multi
adamantem putauerunt falso.

Lapis molipides grece ē dcū lapis plū
bi uel plūbeus & dīc q̄ hēt uirtutē. s.
scorie plumbi.

Lapis moroptos Dy. quā multi galaxiā
aut leocografidu uocāt nascitur ī egypto
quo lithēones ad dealbādū lithe
amīa utūtur quo cicius siccētur. ꝛl.

Lapis pirites apud Dy. & Gal. ī epistola
ad Glauconē ē marchasita qđ patz ex
cōcordia eius ca. cū ca. de marchasita
apud Aui. & dī a pir q̄ ē ignis quia p
cussus ferro ignē emittit.

Lapis specularis lapis lune affrosellinū
idem.

Lapis spōgie adherēs nō oīs q̄ ī caueris
spōgie īuenitur sed pprie cui natura
liter adherebat in saxo dū uiueret &
est asper & durus ualde ꝛl.

Lapis sumbedig arabice ē lapis smeril
lus quo pollūtur lapides ꝛl.

Lapis zabarged arabice est smaragdus
& zmarad dicunt.

Lapfana Pli. ca. de brasica iter siluestres
brasicas & lapfana ē pedalis altitudi
ne īfutis folijs sinapi silis nisi cādidi

or esset *ῥῥ*. hāc quidā armoratiā cūdi
derūt sed & idē ca. de raphano . est iqt
aliud genus raphani armoratiā dicūt
folia habet silia . laplane *ῥῥ*. ergo nō ē
illa . grecus laplana dicit Dya . laplane
genus oībus nō bonū eustomachū me
lius lapatio *ῥῥ* .

Larinx grece faux laringes fauces .

Larix spēs pini de qua Plinius omnia i
qt genera pini accensa fuliginē inmo
dicam carbonemq; repēte expunt cū
eruptiōis crepitu iaculanturq; lōge ex
cepta radice q̄ nec ardet nec carbonez
efficit nec alio mō ignis ui cōsumitur q̄
lapides *ῥῥ*. hec idē dicit Vitruuius in
libro de architectura & alibi . Pl. larix
inqt feia; hēt quā greci uocāt aefida
mellei coloris *ῥῥ* .

Laros grece gauio fulex gauia gausus fu
lica auis .

Lasar grece asa quā Dy. dic esse lacrimū
silfii . silf in ca. de silfio dic q; lacrius e
ius ē lasar . uocatur & opos quinatum
de quo isra Pl. laser ex silfio pfluit *ῥῥ*
Dy. optimū lasar qd̄ cūctū dī sub
ruffū & plucidū & itus exalbidū odo
re uiscidū qd̄ humore cito resoluitur
& i gustu statū humorē puocat . *ῥῥ* .

Laserpitiū ē idē qd̄ silfii Pl. laserpitiū
qd̄ greci siriphi uocāt in cirenaica p
uicia reptū cuius sucū uocāt laser ma
gnificū uui *ῥῥ* . & infra ita in africa
ferūt laserpitiū nasci solitū rē ferā ac
cōtumacē & si coloretur in deserta fu
giētē radice multa crassa; caule feru
laceo aut fili crassitudine . huius folia
maspitiū uocabāt apio maxime silia :
semē erat foliaceū . foliū uero ipsū de
ciduū uesci pecora solita priō purgari
mox pīguēscere carne mirabilē imō;

iocūda . alii traddūt laserpitiū radices
fuisse maiore cubitali tubero quo i ea
sup terrā hoc icso pfluere solitū sucū
ceu lactis sup nato caule quē magude
rī uocauerūt folia aurei coloris p seie
fuisse caderitia a canis ortu austro flā
te ex his laserpitiū nasci solitū annuo
spatio & radice & caulibus cōsumētibz
seie *ῥῥ* . sed & Dy. ca. de lesar ē inqt la
crimū herbe q̄ fulser appellatur que
multis locis in silitudine ferule crescit
folia hūis circa se maiora q̄ apii . sed
semē simile est *ῥῥ* .

Lasine pli. olus silure in terra repēs cu;
lacte multo florē fer cādidiū hūis cau
liculū uocāt *ῥῥ* . & alibi lasinia unum
foliū hēt sed ita iplicatū ut plura uid
antur *ῥῥ* .

Lathyron libro de doctrina greca expo
nitur q; ē cicercula . attamē in libro de
cibis Ga. exponitur q; ē uicia .

Lathiris uel laturis pli. folia hēt multa
lactucē similia tenuiora germina mul
ta in gbus semē tuniculū continetur .
ut capparis que cū maturauere eximū
tur grana pipis magnitudie candida
dulcia facilia purgatu *ῥῥ* . hāc Dya . la
theris uocat Ste. laturis ē ebelqui .

Lathura plāta apud Dy. q; & lacteris uel
ei similis ut supra in lacteris .

Laucum in regali dispositione inuenitur
sepe pro lohoch .

Laureola ē arbustū qd̄ a Dya . uocatur
dafnides de q̄ supra a silitudine folio
rū lauri dcā . nō h; lac ut putāt qdam .
nec semē eius ē cocogdiū ut qdā h; ē se
mē camelee ut supra nec ē mezerion
ut alii putauerunt .

Laurax . g. u. cōsonāte uel labrax piscis lu
pus q; & uariolus dī . apud Al ē satorh

Laursum & alibi laufesū pro milio pōi-
tur in regali dispositione Hali.

Lauromelis grece instm̄m chirurgicū qđ ę
ci qarilcon uocāt infra in mel.

Lauzud arabice azurinū uel lapis lazuli
ut Aui. scripsit.

Lehan arabice caro.

Lebelabū p lebleb scripsit Ste. 74.

Leben arabice lac.

Lebleb. a. uolubilis q̄ multas h3 spēs. ue-
rūtū in siria & egypto uocāt hoc no-
mine qđā uolubile quā minorē dicius
q̄ nascitur ubiq; & in uineis & i locis
cultis hñs lac & ē de facilioribus laxa-
tiuis ita qđ datur in febre acuta.

Lec arabice lacca.

Lecina. a. Dy. Lecina uñ cōfectō olei lili
aci fit 74. ē liliū ut p3 p Ser.

Lecitos kiamia Pau. ca. de ylos que i pe-
dibus fiūt nūdū sciui quid sit.

Leden arabice ladanum.

Lediō folia hēt yridis silia satiuę caulez
tripedalē & in eo florē grādē purpurū
um rotūdū seie minuto radicē semi-
pedalē in saxis opacis nascēs pli. 74.

Ledō pl. sic uocatur herba ex q̄ laudanū
fit i cipro isula barbis caprayz adhere-
scēs nobilius qđ sit in arabia fit & &
i siria atq; affrica quod taxiō uocatur
neruos enī i arcu circūdatos lanis tra-
hūt adherescēte rosida lanugine 74.

Lessa Ste. pro luf scripsit.

Lest ara. rapa que & salgen & dr̄.

Leguina multoz sūt genex & diuersoz
noium i qbus diuersa ydiomata disc̄
pāt adeo qđ preter fabas faseolos & lē-
tes qđ apud oēs notissia sūt. i oibus ali-
is dissentiūt multi. nā in marchia ter-
uissina uocāt & cicerulas cicera & ipā
cicera uocāt pizolos ita qđ aliqui mēci

& pucti cicerulis utūtur p ciceribus
in oibus casibus ubi cicera in medicā
petūtur.

Lehigeliat exponit Ste. ypogstidos i se-
cūdo practice p leihe altais & ē dictū
barba ircia ex q̄ fit ypogstidos ut sup̄

Lelebachū scripsit Ste. secūdo practice p
cappare h; & i cōfectōe dyalace maio-
ris nescio pro quo posuit.

Lēma De. lēmas igr uocāt ęci grana p
ua sicca ac dura i oculis appētia quas
ęmas & uocāt 74. fiūt ex lippitudine
desiccata.

Lehifacos grece saluia sed apud Dyas.
elhifacos scribitur.

Lemi liber de doctrīa gr̄ca lippitudo pi-
tuita ęma uel limi. dicas ut ipsi 74.

Lēnias qđā falso exposuerunt auripig-
mētū rubeū & sic multi posuerūt i cō-
fectōe athanasie scripture i antidotario
uniuersali. sed lēnias ē terra sigillata
& illa in dicta cōfectōe debet apponi
Dy. lēnias frigus terra ē ex cloaca sor-
dida ubi miscetur sanguis caprinus &
multi ista collecta faciūt trociscos &
caput sigillo exprimūt & uēdūt hec
rubrica & dr̄. alia q̄ sinopida dr̄ nasci-
tur i spelūcis capadotie & post eliatō
nē ad sinopidā fertur & ē sūma dēsa
guis iecorosa uiui coloris & florida &
fulua & cū resolut fuluior appet. ē &
lēnia fabrilis q̄ nō ita usibus medicie
ouenit 74. si legas istud ca. totū cū ca.
de terra sigillata apud Aui. & Sera. ui-
debis qđ idē dicūt. si aut alicubi positū
inuenias lēnia p auripigmēto cōsidera
qđ itēditur p illā dfectionē & distigue
qđ hozz debeas ponere Ste. lēnia frā-
gēstē mulieris terra sigillata pli. picto-
res igr atiq; iter rubricayz ęus colorū

rubeorū palmā lēnie dabāt q̄ sic a lēno
īsula dī minio p̄xiā, hec ē antiq̄s mul
tū celebrata cū īsula ī q̄ nascitur nec
nisi signata uēdebat. uñ fragidē ap
pellauere hāc minio subliniūt adulte
rātq̄. ī medicīa p̄clara res hī r̄q̄, ex
multis argumētis habetur q̄ terra si
gillata rubri coloris est.

Lemonion in limonion quere.

Lēnas greci uocāt pituitā oculorū Ca. fe.
sed Demo. lenias & nēlins.

Lenias ē fitria supra in fitrias.

Lētiscus arbor nota multas hēt spēs &
apud nos, quāz cuiusdā ē mastix gūi
maxie ī īsula chio in grecia & apud
nos & quedā facit gummi in corniculis
q̄busdā q̄ habet colorē masticeis.

Lēticula aq̄ ē plāta pusilis foliis & obro
tūdis in sup̄ficie aquarū stātū natans
quā dñr n̄ ī terra radices figeī Dy. lēti
cula aq̄ q̄ sup̄ aq̄ iuenī natās rotūda ē
sicut lēticula colorē uiridē habēs r̄q̄.

Lētopodiō Dy. latini brumariā uocant
nascitur sepe cū tritico tirsis bipalmis
& furcosis in q̄bus ueluti lamie bine
sūt semē trinetes cū foliis cauliculo a
gresti silibus. radix ē illi nigra rape si
milis. In uero Dy. leptopetalon aut
leontopodion aut paradalion dicunt
herba est uirgā hñs in medio palmi
habens altitudinē ī qua uirga sūt iter
ualla in ipsa uirga sūt & capitella mi
nuta filia terebitho ī q̄bus capitellis
duo uel tria sūt seia folia brasice filia
hñs & radicē nigra sicut rapa rotūda
& nodis plenā ī agris nascitur nudis
& tritico r̄q̄. Plī. leōtopodiō alii lethe
orō alii doripetrō alii toribetrō uocāt
nascitur ī campestri & gracili solo r̄q̄.
est dcū grece leonis pes.

Leon grece leo leena ut n̄os.

Leonina lepram dicunt magis ex hūo
re collerico fieri.

Leōtopetalō alii rapadiā uocāt folio bī
fice caule semipedali alemire semē ī
cacumie ī filiis ciceris mō radix rape
silis grādis nigra nascitur ī aruis Plī.
uide ne sit leontopodion supradicta.

Lepida & lepidos a lepis greco q̄ ē squā
ma Cal. se. ca. de scabie ē demū species
alia scabiei q̄ corticosa squāmas ī cute
ostēdit quas greci lepidas uocāt. unde
nomē a grecis lepra accepit r̄q̄.

Lepida squāma metalloz est q̄. a. tubel
uocatur Dy. de squāma eris lepidā īq̄
bona ē q̄ ex acutis cypris fit q̄ & patia
dī aut elitis nugax ē q̄ ex tenero era
mie fit. hec medicie inutilis. eligēda ue
ro solida ē & ruffa quā si aceto p̄fudas
quasi erugo fit r̄q̄.

Lepidos chalcu p̄ squāma eris sepe iuenī.

Lepidos sideritis Al. de atidotis ad sple
nē ē squāma ferri. nā siderō. g. ferz.

Lepis grece squāma Ste. lepis xalcon pro
calcō taubalū eris pro tubel.

Lepidū Dy. quā multi gingiō appellant
herba ē oibz nota r̄q̄. hec uocatur. ar.
scitaragi sicut pz p̄ Ser. & Aui. & īfra
ī se. Ste. lepidiō sitaragū p̄ scitaragi.

Lepō Dy. ca. d̄ dristeroth sūt castanee.

Lepra duo significat. nā ī multis libris
de greco trāslatis significat squāmosā ut
supra ī lepidā & tūc dī a lepis que est
squāma & sic accipī ī illo afforismo. uer
si qdē r̄q̄. Itē lepra cōi sermone accipī
p̄ morbo illo execrabili q̄ secūdū mo
dernos in. iiii. spēs distinguitur & secū
dū hoc ut dici a leporia greco qd̄ est
erūpna. nā ī psalterio greco ubi ē le
poria in latino ē erūpna.

Leptafilos apud Dy. vocatur una ex speciebus
artemise & est decem foliorum exilium vel
subtilium.

Leptitica uirtus. g. subtilitatis extenuatoria

Lepton grece macrum minutum tenue sub
tile pui a quo infra scripta.

Leptokarea. g. auellana arbor. s. leptoka
reon auellana fructu quasi pua nux.

Leptolachanon grece olusculum

Leptomeres dicitur id quod est subtilis sibi cuius com
paratum est pachimere. s. Dy. ca. de camo
milla est igitur leptomeris. i. extenuatoria
. i. subtilitatoria. & i. ca. de gramine est lep
tomeris. i. extenuans partem. *¶*

Leptopiresia grece minute febres

Leptofilon dicitur Pli. vocari a quibusdam septi
mum spiritum citrinali quod dedroides. i. arbo
reum dicitur.

Lepton Pli. ca. de cetaurea est igitur altez. ce
taureum cognoscit lepton minutis foliis quod
atque libadeo vocatur quoniam secundum fo
tes nascitur. & infra hoc cetaureum nostri
fel terre vocatur propter amaritudinem summam
Gal. uero eterna dicitur. *¶*

Lethe. g. obliuio quod est enuestia dicitur a lete.

Letargia accens morbi cerebri & est obli
uio. s. si dicis litargia non differt. nam quod per
ita scribitur apud g. scribitur consuevit latine i
te. transire. greci tamen litargia profert. in
litargicos litargicus obliuiosus.

Lethelea. St. est taraticum & ypoglistidos.

Letichi orobrii Pau. ca. d. maculis faciei.

Lethici expor in mitria. ati. uli quod est lacca.

Lenisticus a Dy. vocatur ligusticus.

Leucanta pli. alii phymon. alii scada. alii
polygonon dicuntur. *¶*

Leucanton Dy. aut polygonon aut filum
aut sciadam dicuntur radix eius filis est
quipero amara ualde.

Leucate id est ut apud auctores inuenio ra

mulum sunt ei nunquam pauciores duobus in
diuersa redentes flos candidus lilio rubo
silis seie nigro lato ad lenticule dimie
figuram multo tenuis fide herbaci color
Leucantimis apud Dy. camomilla uel
species eius supra in ca.

Leuce dyapipos epilastrum ab albo pipe
decum quod est. i. atido. Ori. & Ca. fe. & uli

Leuce pli. mercurialis filis nomen ex cau
sa accepit propter medium folium candida linea
transcurrente quare mesoleuco quod vocatur.

Leuce dyaphinitum epilum album ex cerusa
nam plimiti est cerusa apud Ca. fe. i. anti.

Leucis Dy. duo sub hoc nomine faciuntur ca. unum
sic leucis omnibus est notus in floribus habet
distantiam quam mellinum & album & purpu

reum flores ostendit s. mellinus color me
dicine necessarius est et quod habet hunc flores
sola odor habet uiole. & sunt omnes tres

species keiri de quo supra. item aliud ca. sic

Leucis. i. uiole alba pectorie est uirtutis

& extenuatorie sed flos plus. *¶*

Leuce & apud Dy. duo igitur sunt eius genera
una est montana & alia ortiua. montana

folia latiora habet plus quam ortiua. est uero ui
scida & semine eius lene & non amara. &

infra flos eius purpureus est ut liliū s. i

firia plurimum nascitur & alterius generis
quod utitur in pestibus miris. ista uero se

mine habet minutum & eustomaticum est cu
ius uirtus est magna. *¶*

Leucosio Dy. omnibus notus est. sed iter flo
res distantias habet. *¶* ita est i. uero Dy.

Leucos. g. album leucotes albedo. *¶*

Leucoma grece albugo.

Leucomata albugines oculorum seu albe ci
catrices & dure in cornea appetes post

ulcera Alex. uero ca. de ulceribus ocu
lorum uocat eas & scirodes cicatrices. i.

duras. item Demo. ut infra in ulcus.

Leucopip grece album piper.

Leuco flegmātia idropis ab albo flegmate diffuso per totū corpus dicta.

Leucātemō q̄ & ptemō dr̄ īfra in par.

Leucargilio grece alba argilla Pli.

Lenisticū seu lūisticū idē ligusticū Dy. uocat de quo infra in li.

Leusion grece dr̄ id abieris qd̄ proxius est medulle Pli. r̄.

Leū.a. amigdala leuzū fericū dīx Ste.

Lezaord dr̄. a. lapis lazuli & & azurium ipsum.

Lia grece dicitur lenitiua que aspitates leniūt Galad paternianum.

Libanon grece thus nos olibanū & arabes post eos liben.

Libanotis uel ut grecus liuanotis ab olibano dicta. dīx greca herbaria q̄ ē plāta in creta nascēs silis rori mario hñs odorē olibani & rosmarinū n̄z ē spēs eius uisior q̄ non utitur nisi ad calefaciēdos furnos. Dy & hoc declarat iqt libanotidos tria sūt gñā. unū gēus p̄ fert semē qd̄ caciros dr̄ folia hēt marri filia sed latiora & obrotūda super terrā spāsa & odorata & uirgā ī meīo lōga āplins cubito in q̄ uirga ē capite lū ī quo fert semē albū silē spōdilio q̄ semē obrotūdū ē & angulosū & odor uiscidi & īfine hñs odorē qd̄ si masti catū fuerit os cōburit. radix ē illi alba odorē hñs thuris. alterz gēus ē silē supradē semē latū & nigrū hñs sic spōdilio sed nō sic calidū. radix ē illi de foris nigra & deītus alba. libanotidos & q̄ dr̄ acarpos. ī fine seīe filis ē oībz supradēis sed nō uirgā nec florē habz nascitur locis saxosis & asperis r̄. & ī fra. sed Theophrastus dīc ericē eē libāotidā q̄ ī tracia nascitur gustu amaro

folia hñs filia supradēis sed aspiora & albidiora. libanotida uero quā rōa ni rosmarinū uocat eo q̄ ī corona cōponitur. uirgas hēt tenues & lōgas & uirides in qbus folia sūt spissa & tēua & oblōga & deforis alba & deītus uiridia cū odore graui r̄. hec planta apud Ser. uocatur arbor marie & apd̄ Aui. buchor marie & arbor marie &. & ut in noīe corruptio. nā buchor. ar. uapor. ē enī deū buchor marie uapor marie. & nos dīcimus rosmarinū & idē secūdū ueritatē sūt. sed bnchor marie per ch. ē apud Ser. ciclamē supra ī bu lītē Aui. in ca. de mlia ubi d̄ mirachia loq̄tur ponit herbā marie. pau. uero eodē ca. uel casu ponit libāotis Ste. li banotidos ē marua r̄. libanotis & dīc Dy. uocari ab aliqbus secūdā spēm policarie ī ca. de coniza puta falso.

Libatina secūdū Dy. dr̄ pitarica ut supra in alsine.

Libanotidā uocat pli. aliaz plātā a liba noti supradē cuius quedam spēs mōrana ē que serpillō ē similis.

Licanis stiphāica folia hēt lōga āgusta lanuginosa subalbida caulē cū rāis lanuginosis ī sūmo capīe cauliculos e qbus flos uiolaceus p̄minet r̄. liber ātiq̄us istoriatus.

Licātropia. g. pau. ē spēs melie q̄ occupati nocte exiliūt p oīa lupos imitātes & usq̄ ad diē circa monumēta morātur ē mlia lupia a licos q̄ ē lupo deā.

Licapso pli. lōgioribz q̄ lactuca ē foliis crosioribz; caule lōgo īrsutis aggnatis multis cubitalibz flore puo purpureo. nascitur in campestribus.

Licena Dy. licena iqt q̄ supra petrā hñi dā nascitur brion ē r̄. ē quā dīcimus

epariā. hoc ca. cōcordat cū ea. de epa
tica apd Ser. & ifra Pli. i lico rā.
Licedone Caffē. ē morfea nigra & aspa
& crinosa que ex mlia fit.
Lichenes idē Caf. inpetigines iquit gici
lichenas uocāt. lati uulgo zenias rā. li
chines ipetigines liber de doc. greca.
Licen uel licon Pli a lichenis curandis
nomē traxit. nascitur in saxosis locis
folio uno ad radicē lato caulo uno p
uo longis foliis dpedētibus rā. & ifra
ē & aliud genus lichenis petris tātū
adherens ut mufcus rā.
Litiū Dy. eligēdus est itus colore ruffo
& deforis nigro qd diuifū brumū nō
h3 ftipticū & coloris ruffi & crocei ap
paret cū gustu amaro sicut ē idicū qd
& melius ē. arbor un fir ē lithios ap
pellata siue exacātō folia buxo filia
atq; spinosa generās. nascitur in duno
sis locis cuius folia & grana & radix
in unū trūdūtur & ex aq; dulci coquū
tur usq; ad crassitudinē rā. apud Ser.
nō ē folia spinosa & hēt ramos longi
tudis duoz brachioz. sed Pli. fit ex ar
bor spiofa ficu fili pipi picipie amari
tudis foliis puis dēsisq; cipri mō rāis
triū cubi roz cortice pallido radice la
ta lignosaq; buxei coloris. hac in aqua
cū seie excocta ereo uafe medicamen
fit qd uocatur licio. ea spina & i pelio
mōte nascitur. ipsā qdā in grecia pixa
chantu chiromō uocāt rā. & dēu bu
rus spinosa. Itē idē post sermonē de
rāno altez genus rān ē silure nigrius
& qdā tenuis rubētes fert uelut folli
culos hui; radice decocta in aqua fit
medicamētū q; uocāt litiū rā. & ifra.
Litiū uero prestātius fieri spina tradūt
quā & pixokātō chironeā uocāt qles

in idicis arboribus diximus quōiā lon
ge prestātissimū extimauit indicū. eo
quūtur in aqua trisi rami radicesq; sū
me. amaritudinis eneo uafe p triduum
itezq; exēpto ligno coqur dōc mel
lis crassitudo fiat rā. ifra idici dfa gle
bis extrisecus nigris itus ruffis cū fre
geris cito nigrescētibus. i. cipiūt muta
ri ad nigredinē. ex hoc uides quot li
tii sunt spēs. nos & qā idico caremus
facimus ex fructu nigro quinsdā arbu
sti q; ydiomate nro lustragū uocāus cu
ius folia sūt filia foliis buxi ramuli i
cti qbus cauee auiculaz sūt fūco gra
noz expreso & cocto i quo iuenitur
idonea efficatia iuxta laudes lirii. ui
des & per Ani. ca. de feluzearagi q; ē
arbor lirii secūdū ipsū q; litiū qnq; al
fūitur ex ea & qnq; ex alia arbor q; uo
catur adhersech. & sic nides q; hēt di
uerfas spēs. litiū uocatur ar. hadheb
Sic. hezeza scripsit.

Licho grece lambō.

Licos grece lupus.

Lico uocāt gci agnū castū supra i agno.

Liēberi i secūdū Aliaba. ca. de seibus ex
ponitur maratrū & ifra eodē ca. expo
sūt Cōstātinus porrū. sed in alio exē
plari erat liebali. Itē ibidē ca. de succis
expōitur abstithiū. aliq; tñ libri p mara
tro hnt libēberi. alii lilēberi. alii liēbe
zi. Itē de granis grana liēbericoz ex
ponūt citonioz. Itē i ca. de febre cōri
nua q; aq; liēberi assate exponitur cucur
bite. i. tali cōsione nescio qd dicā. scio
tū q; hoc nomē p aliquo hoiz nec gre
cum nec arabicum est.

Liēbre ibidē ca. d. foliis exponi q; ē oliua
itē liēbri ca. d. fucis exponi sex aceri.

Lien splen.

Lienalis pariclimenos & matrisilua idē
ut infra in peri.

Liēteria grece fluxus uētris i quo emiti
tur cibo idigestus sicut fumitur ꝛꝓ

Lienteriodes lintericus.

Ligamēta infra in tenantos.

Lignis quā i corona ꝓponūt flos ē illi si
milis leucodio sꝫ purpureus ꝛꝓ Dy. ꝛꝓ

Lignitis flōmos ꝫ & trialis dī ē spēs qꝛ
ta taxi barbasci eazꝫ quas Dya. descri
bit ut supra in flōmos.

Liguz uocatur a multis urīa līcis secti dꝫ
Dy. & lapis ex ipā gñato dꝫ ē leccꝫ ca
de locio.

Ligustrū qdā expenūt qꝫ ē uolutilis ma
ior qꝫ p sepes & macerias serpit. alii ue
ro caprifoliū dicūt. qꝫd sit fiores hēt
albos. Virg. i buco. alba ligustra cadūt

Ligusticus ē leuisticus a liguria dictus.

Dy. ligusticus multū nascitur i liguria
puicia unū & nomē accepit. nascitur in
mōte uicio alpibꝫ sed ciues panace il
lud uocāt iō qꝫ radix alba ē & odora
ta filis panaci cuius nirtus ē una cum
panace. nascitur altis locis & aspīs &
ūbrosīs uirgā longā & nodosā hꝫ silēz
aneto in qꝫ uirga folia sūt filia melli
lori sꝫ molliora & odorata qꝫ folia & i
cacumie tenuissīa sūt & diuisa i uirge
summitate caput ē sed ūbrosū ubi semē
ostēdit qd semē nigrū ē & oblōgū si
cut feniculi gustu uiscidū & odoratiꝫ
aromatice. radix eius alba ē filis pana
ci odorata ꝛꝓ. caueāt moderni qꝫ le
uistico accipiūt semē i folliculis obro
tūdis ut semē attriplicis.

Lichinos grece lupinus.

Licho uel lico panthera belua.

Likos grece lupus likama lupa.

Lilibe i secūdo Aliaba. expōitur memi

the & ur. consensum ueritati.

Lilibace ibidē exponitur a Cēstantino
qꝫ sunt amigdale amare.

Liligi ibidē ē idicus. sicut herbe qꝫ dꝫ
a. nil ita exponitur. neꝫ alibi i ca. de
radicibus in secūdo practice expōitur
qꝫ ē radix mali granati. Itē in ca. de se
bre continua ur endiuia.

Liligaliē ibidē ꝓnī ꝫ pastinaca

Liliū plura sūt gñā supra i crinō & i sup
addit pli. sūt purpurea lilia & aliquā
do gemino caulo carnosiore tātum ra
dice maioris qꝫ bulbi ꝛꝓ.

Lilissagus uel elilissagus ut Dya. est sal
uia qd imitatur arabs dicit elissacos.
sed grecus lilissacon dicit.

Limeliō Pli. beta iꝫ siluris quā limoliō
uocāt alii coloidō multū minoritꝫ te
nuioritꝫ ac dēfioribꝫ sariua ꝛꝓ.

Limeū herba appellatur a gallis qꝫ sagi
ras in uenaru tingunt qd uenenū cer
uariū uocant ꝛꝓ Pli.

Limoniō Dy. herba ē tirsū hñs lilio silēz
& folia bete filia semē plurimū rube
um ꝛꝓ. pli. sucū lactēū mittit cōcrescē
tē gumī mō humidis locis ꝛꝓ. sed lēo
mon uocat. uide an sit idē. Auic uero
liminiū uocat qꝫ Dy. limonion.

Limus aquaticus ꝫ limolea in tumor
pedū a plinio ponitur.

Linaria plāta cuius folia sunt similia fo
liis lini. imo ipsa ē linū agreste cui qdā
assimilaueit esulā sed illa quā accipi
mus breuiora & latiora folia habet.

Limon fructus pulcher odoratus plenus
succo aceroso ualde apro salāmēris.
& ipse & cōeditur sale dditus. nūqꝫ mē
mini me de ipso legisse apud auctōrē
auctēricū nisi apꝫ Auic. i qꝫto cañ. ca.
de cura febrīū acutazꝫ i gñali ubi iubꝫ

dari aquā acetositas limōis nō saliti.
Limos grece p diphthōgū loimos idē qđ
 pestilētia. lues pestis. limos p iora tātū
 fames iedia sic ē ī mēto afforismoz.
Lineleon oleū seīs lini.
Līchiti semē ī arido. uli affectōe mitrida
 ti mīoris exponi qđ ē uiole semē.
Linefia siue lenesia Dy. multi sic nomi
 nant centauream.
Limpha aqua. iū līfaticus q aquā timet
 ut ē morsus a cane rabioso. hic & idro
 forbicus dī a gco idrofouicos ab idro
 & fouos qđ ē timor.
Līgua agni līgua arietis arnoglossa plā
 rago.
Līgua asini ē plāta folia rugosa nō ma
 gna habēs radículas habēs odorem li
 gni cipressi fragantia.
Līgua auis ē semē fraxini. qđā herbam
 putant. secūdū Io. Ser. ca. de augētibus
 in coitu uocatur līgua passer. Itē idē
 in septio in cōfectiōe pillulaz. idarū
 dīc qđ assimilatur pellicule vel corticu
 le qđ ē ī medio bacce lauri Auic. ca. de
 augētibus in coitu inter medullas cō
 putat. nō ergo ē herba rē.
Līgua bonis buglossa. g. ē silustis. borago
 uero eiusdē spēi ē domestica.
Līgua canis plāta q. g. uocē cynoglossa.
Līgua ceruina uocāt moderni scolopē
 driā. sed de ea in sco.
Līgua ircina planta silis buglossē nisi
 qa folia strictiora & pūctata albis ma
 culis in radice spinulaz.
Līgua passerina a qbusdā uocatur pol
 liconia. secūdū Alhlaui līgua passeris
 dī. a. lisen alhasafir & ē plāta. que cre
 scit sup terrā ad lōgitudinē unius cu
 biti h3 folia uiridia sicut nasturtii uir
 gas subtiles nigras & citrini color. na

scitur ī segetibz in oriētē hēt flores ci
 trinos & albos uaginas puas & ī qua
 liber ē granū puū minus gno melōis
Līpina frageris scripsit Sre. p lēpnias.
Līnostrofon qđā marubiū uocāt isra in
 marubio.
Lini semē medicīe aptū ē ad multa. &
 ex ipso fit oleū ad plurima utile.
Linos grece linum.
Linozostis grece mercurialis Dy. linozo
 stis aut premon herba mercurialis fo
 lia hēt ozimo filia astat sicut elifine
 ramulos breuiore & ianes cū furcis
 pluris ac dēsis. femina uero est maior
 q appellatur tylicon semē. hīs quasi a
 cina sed q pluria: masculus uero puior
 atq rotūda & ueluti binis testiculis p
 uulis circa exordiū natiuitatis ramu
 loz ornata capitella mīuta hīs circa
 folia sicut epytimū & semē rotundū
 rē. Plī. linozostis siue partenius a mer
 curio iūētus ē. iō apđ. g. ermiporona
 dī. nā multi uocāt apud nos mercuria
 lē. duo eius genera masculus & femīa
 q efficacior caule cubitali iterdū rāo
 fo ī cacumie ozimo agustioribz foliis
 gēiculis dēsis rāis cauis multis. semē
 in geniculis deprehēdēte seīe copioso
 mari iuxta genicula stāti rarior ac bī
 ui cōtortoq seīe soluto & candido fo
 lia maribz nigriora seīs cādidiora ra
 dix supuacua pretenuis nascitur in cā
 pestribz & cultis rē.
Lios uel leios grece lippus.
Lippiferre ī arido. uli ī trociscis spleni
 don ē sīma ferri q lepidos dī
Lippitudo ē sāiola q ī opaltmia gñatur
 lippi dñr q hac abūdāt & sic opaltia.
Lippotomia sincopis Cal. se. defectio aī
 quā greci lippotomia uocant rē. sed

grecus lippotymia dicit.
 Lippomenos grece deficiens.
 Lipporegon.g.glis terra téax argilla.
 Lilematide.g.cātarides ut i pratica gca
 simili Almā.ex utriusq; cōcordia .liso
 ma & iuenitur ibide ca.de dissuria.
 Lisen.a.ligua in lisen althaur ligua bo
 uis uel thauri alhamel arietis rē. plā
 tago alhafir auis rē huiusmōi de qui
 bus suis locis.
 Liseos.g.Pau.ca.de frenesi dissolutium
 his iqt q de lini seie & oīs liseos rē.
 Lisis.g.dissolutō in palisis ut ifra in pa .
 Lismachio Dy.astas hēt maiores & te
 nues & fructifosas circa quax nodos
 folia minuta hēt salicis filia gustu sti
 prica & florē purpureū aut aurofū na
 scitur locis humectis fucus eius stipti
 cus ē.Pli.lismachia ab iuētore Lilia
 co uocata ab erasistrato celebrata . fo
 lia hēt salicis filia uiridia florē purpu
 reū fructifosa ramulis erectis odor g
 ui gignitur in aquosis.
 Litargia grece obliuio.nos aut accipius
 p ea q fit ab aposticare ffo cerebri uel
 uelamīs eius supra in letargia.
 Litargiriū spuma argēti & ē positū no
 mē a lithos qd ē lapis & a giros argē
 teus .grecus dicit litargiros infra i spu
 ma argenti.
 Lithemus secūdū Pli. uocatur a quibus
 dā stercus muris.
 Lithyasis.g.calculatio egritudo mala.f.
 a lapide i rēibo uel uelica existēte Ca
 fe.greci iqt litinitos calculosos uocāt.
 Liticus Dy.herba quā latini genicularē
 uocāt.i.bellariā florē hēt similē uiole
 sed paulo fuluorē rē.
 Lithocolla Ste.aberachelietā.i. marmo
 ris guma itelligo uel q marmora glu

tinatur uel q ex marmore oficitur ut
 docetur i xxviii.Albucasi d̄ prepatōe
 medicinarum simplicium.
 Litodemō lapis demonis.i.gagatis.
 Lithodēdrō.g.i.corallus & e dcū lapida
 arbor Dy.ca.de corallo.
 Lithos grece lapis.
 Lithos afroselina Ste.spuma lune affro
 selinum supra in af.
 Lithos ematides lapis sanguineus.nam
 ema sāguis.& dī uel qa eius fricatura
 sup cotē colorē sanguineū reddit uel
 q ad oēs fluorē sāguis imediū pifitet.
 Litogonia.g.cōsuetudo lapidē generan
 di i renibo uel uelica Demo.
 Lithos galattis Ste.bezeheze supra in
 bezar.ē tñ dcū grece lapis lacteus.
 Litopiron infra in opirus.
 Lithos pites grecus exponit silex lapis
 .s.quo ignis accēditur uocatur & hoc
 noīe marchassita ut apud Gal. in epi
 stola ad Glauconē & ipsa qdē aptā ē
 ad ignē exentiendū.Ste . marchassitā
 exponit.
 Lithosistō Alex.ca. d̄ colliriis ad cicatri
 ces i collirio dcō dyatici ē lapis alunii
 nis.nā sistō uel xistō grece alumē.
 Lithospermō grece ē dcū lapideū semē
 eo q sit durū ut lapis & ē miliū solis a
 pud nos Dy .lithospermō erachion uo
 catur pp fortitudinem seīs eius folia
 hēt filia oliue sed latoria & oblōga &
 molliora terre decliues longas uirgas
 tenues in grossitudine uici lignosas &
 i sūmo uirga diuisa ē in qua folia mi
 nuta sunt & semē rotūdū lapidosum
 albū pisi simile.nascitur locis altis &
 aspis rē.Pli.inter oēs herbas lithosf
 mō nihil mirabilis aliq exonticō uo
 cāt.alii dyospiron.ali eraceos herba

quicūcialis foliis fere duplo maioribus
rute ramulis furculosis crositudine
uici gignit iuxta folia singulas uelut
barbulas & in earum cacumibus lapillos
cādore & rotunditate margaritarum ma-
gnitudie ciceric duritia uero lapidea
ipse quod pediculus adhaereat cauernulas
habet & intus semē. nascitur in italia. sed
laudabilissimū in creta. nec quicquid iter
herbas maiore quidem miraculo asperi-
tātus ē decor uelut artificū arte emi-
cans alternis inter folia cādidatibus
margaritis tā exquisita difficultas lapi-
dis ex herba nascētis iacere atque huius
serpere auctores tradūt. ego uulsa non
herentē uidi. hec. a. culb uocatur in
terdū calib iūctur uocari sed falso. Ste.
uero calebū scripsit.

Litridiū uel **litridas** grece **rubea** tictorū
ut per ex cordia pŕice. g. cū **Almā. ca.**
de dissuria. hoc & dic **grecus**. uocatur
& **eritrodanū** ut supra.

Liuiticū Ste. ē **zufara** casemū.

Lihūbacū scripsit Ste. p. **epithio** in secū-
do practice **Aliabatis** etc.

Lixopetitū medicamē seruores aptū le-
nire eo quod infrigidans sit.

Lotiū est urina apud **Dya**. in multis li-
bris antiquis.

Loma grece secunda species ulcere corne
oculi ut supra in botrion.

Lonchitis. g. **Dy** folia habet porro filia. sed
latiora & ruffa & multas habet super ra-
dices uirgas spŕas super terrā & ramos
ad terrā declines in quibus flores sunt
similes pellicino sed forma eorum ut ge-
te ē albū in medio hinc sicut rostrum
ad labrū ipsanū inferius & sicut lingua
ē. semē eius simile ē lāce & trigonū
& longū. unū **lochitis** appellatū est. ita

dixit ei filius danco. nā scitur locis aspe-
ris & siccis. est & secundū genus **lochi-
tis** aspa folia hinc sicut **scolopēdia**. sed
aspiora etc. & in **Dy. greco** sic erat. **Lon-
chitis** folia habet porro filia latiora tñ
& subruffa pluria circa radicē posita
quā super terrā. habet autē & circa caulē pa-
uca in quo flores sunt filies **pelecanio**.
figura autē ut **komikis** facies nigros al-
bū tñ ex eis pcedit ab aptura sicut lin-
gua semē aut simile lancee. trigonum
etc. **Pli. lonchitis** non ut plerique existia-
uerūt eadē est quod **xiphio** aut **sagasmō**
quod cuspidi filis seie. habet enim folia pori-
rubetia ad radicē & plura in caulē ca-
pitella psonis comicis filia quia ex he-
retibus linguā radicibus prelōgis. nasci-
tur in sitiētibus etc. hec ab **Aui** uocatur
harbatū sicut apparebit cōparanti ca.
Dy. & Aui. inuicē.

Lopimis uocant quidā **castaneas** secundū
Gal. in libro de alimētis.

Loram uocat **pli.** aquam in uinatia ma-
ceratā ut supra in deuteria.

Lixandra infra in muzadar.

Lothon **Dya.** **senugreci** farinā multi lo-
thon uocant.

Lothos ē quedā plāta cuius plures sunt
species & ē trifoliū de qua **Dy. tria** facit
ca. duo de **lothos**. & unū de trifolio.
Itē **lothos** ē arbor magna quā facit
aliud ca. sed de herba **lothos** inquit quod
pomeriis nascitur quod multi trifoliū di-
cūt etc. Itē aliud ca. **lothos** agrestis na-
scitur plurimū in libia astra habet duobus
cubitis lōgā & paulo apius ramulos
plures pferit & folia filia trifolio quod
ferragie & i pratis nascitur semē mi-
nus a **senugreco** habet gustū uenenosū
& icēsibile etc. & infra nascit & **lothos**

ī egipto usui ciborū apto. Pl. d̄ hac ē autē uocata lothos herba ī egipto ī palustri ū gñe scēdētibz. n. aqs nili irriguis pue nit silis fabe caule folijsq̄ dēsa cōgerie stipatis b̄uioribz tātū gēilioribzq̄ cui fructus ī capite papaueri silis icituris oīq̄ alio mō intus grana ceu miliū in cole capita ī aceruis putrefaciūt mox sepāt lauādo & siccata rūdūt eoq̄ pane urūtur r̄l. Itē alibi lothometra uocatur ab eodem.

Lothos & alia de qua Plī. huius radix hēt mali coronii magnitudinē coprā nigro cortice quali castanea tegitur ī rus cādidū corpus grātū cibis s; crudū gēius decoctū siue aq̄ siue pruna nec aliūde magis q̄ purgamētis eius sues grassescunt r̄l.

Lothos q̄ ī egipto nascitur ī cāpis dum nilus iundat alta ē silis cimino flores albi & minores sicut ordeū quos tradūt ī ascēsu solis pādere se & ī descēsu solis ī ipsa aq̄ se abscondere. hēt capitellū silē meconio & maius ī quo semē ē cētro silē qd̄ semē exsiccat̄ egypti ī sole & pani cōmiscēt. radix ē illi malo citonio silis. hec cruda & cocta cōeditur q̄ cocta sicut mediū oui fiet.

Lothos arbor Dy. quā calligarii rosū uocāt r̄l. Plī. lothos siue fabā greca quā romani a suauitate fructus siluūis quidē sed cerasorū fere natura lothos appellāt precipue domibz expetit rāoz̄ petulātia breui caudice latissīa expatiūt ūbra & in uicinis domos sepe trāsiliētū nulla opacitas breuior nec auferret solē hyeme decidētibus folijs nullus cortex iocūdior aut oculos excipies blādus nulli rami lōgiore ualidi oresq̄ aut plures ut dixisse totidē ar

bore liceat cortice pelles tinguūt radice lanas r̄l. Idem alibi affrica q̄ uergit ad nos insignē arborē lothō gignit q̄ uocāt coltin ipsā italie familiarē. sed terra mutata magnitudo ei q̄ piro incisure e folio crebriores. alioqn ylices uiderētur differētē plures hecq̄ maxie fructibz sūt. magnitudo huic fabe color autē croci sed añ maturitatē alia atq̄ alius sicut uuis nascitur dēsis ī racēis mirti mō nō ut in italia cerasis tā dulcis gustu ualde melior sine iterioī nucleo q̄ ī altero genē ofeūs ut ligno color niger aptus ad tibias radix ad capulos cultelloz̄ r̄l. hec uī differt a nra lothos. sed liber antiquus de simplici medicīa mella greci dicūt lothō uulgo pp̄ colorē & formā faba syriaca dī. ē enī arbor magna fructū ferēs dulcissimū cōestibilē maiorē pipe gustu sua uē unū mella uocāt. hāc & ysidorus mella uocat. in libro uero greco ubi depicte sūt herbe & arbores ē illa quā fabā grecā ydicmatē nō uocamus. Itē ī libro de doctria greca lotos sine aspiratōe scribī. hāc Aui. nescīas. ca. granū anescē. Ste. in synonīs lothos todriēdon. i. lothos arbor ē iterisū & ē benachū & ē anescē & supra in granum anescē. In Dy. uocatur agritolium.

Lubē. a. thus imitādo gēū q̄ dīc libanō s; chōder pprie. a. dī ut ī secūdo Aui. quīs in multis locis lubē iueniatur.

Lubie arabice faseoli.

Lubne. a. ut apd Aui arbor figie. i. storacis & sepe p storace ponitnr.

Lucapas Ste est senari spēs & seniar ē lactuca asini.

Luccaridis sic scribī apud Aui ī secūdo. sed ī arabico ē lumphahanidis & dīc q̄

est lapis egiptius quo fullones utuntur
ad dealbationē pānoꝝ latus q̄ i aqua
uelociter soluitur ⁊ credo me uidisse.
nā ē i colore lapidis boracis & ē lubri-
cus ut sapo durus sed ē durior.

Lucubros liber antiquus de simplici medi-
cicia ē herba lucernalis eo q̄ apta sit
ad luā accēdēda q̄ latī uerbascū dñt.
flōmos apud Dy. & taxus barbasus.

Luf arabice serpētaria dracontea.

Lufaha arabice mandragora que & ia
broah dicitur ut supra.

Luliētia ciliciaria i pratica Pau. ca. d̄ do-
lore auris sūt spēs limatiay ut p3 per
Aui. in eodē medicamīe ⁊.

Lulo arabice margarita.

Lupinus semē n̄ otum multi fabā egyp-
tiacā dixerūt p pōdere eo utētes apud
Io. Ser. in secūdo ca. de pbatōe tyriace
ē pōderās aux semis sed n̄ lupini nō
sunt tāti pōderis. icertus sū utrū sit fa-
ba egiptiaca. gci lupiaria uocāt lupios

Lupis grece miluus auis.

Lupus piscis infra in turua.

Lupulus ē secūdū Abē Mesue spēs uo-
lubilis & ē hñs folia filia solus uitis
aspīma. flos eius ē sicut āpulle adherē-
tes simul & ipsa plāta serpit in sepibꝝ
a gallis & theoronicis humilis uocat̄
cuius florē in medone ponūt.

Luteus color ē color floꝝ genestre Pli.
& uicelli ouoꝝ idem.

Lutrō. g. balneū lauacrū ablutio.

Lutū sigillatū apud Aui. ē terra sigilata
q̄ a Dy. uocatur lēnias frīgus & ē ru-
bea secūdū oēs auctores.

Lutū terre mastice apud Aui. qd̄ apud
Dy. gischia uocatur. nā i isula chio so-
lū mastix nascitur ut dicūt.

Lutū uitis apud Aui. ē qd̄ apud Dy. uo-

cat̄ur gisampelos & tu hēs supra in a
q̄ ampellos est uitis.

Lutū famiū apud Aui. ē qd̄ apud Dy.
di gissamia.

Lutū armenū apd̄ Aui ē q̄ bolo armēus

Lutū chimolea apud Aui. est quod apd̄
Dy. gimolea.

Lutū absolute uocatur ab Aui. qd̄ a Dy
gicenon. i. cenum.

Lutū magra ab Aui. est sinopida terra
rubea carpēta rioꝝ.

Luxatō i libris ātiq̄s ē mēbroꝝ d̄ssatio
Luzacadeneb capistrū auri. ara. i. id quo
aurum adheret.

Littera ita se hēt apd̄
grecos & arabes sicut
apud nos nisi q̄ apud
gcos ē liquida.

Mahaleb. a. exponit̄
in libro rasis de lapid̄
qd̄ ē nominatū in li-

gua yspanica azeno. & ego quesui ab
yspanis qd̄ esset azeno & ostēdēt mi-
hi agrifoliū. uex̄ arabs dixit mihi q̄
ē arbor q̄ nō hēmo i p̄tibꝝ n̄is. agrifo-
liū uero dicebat uocari tartacha. a. St.
mehelebū iqt̄ uocatur grece kusamū
sed i Alhau malhaleb ē medulla fru-
ctus cerasi domestici uel siluris & est
i ueritate medulla cerasi siluris cuius
dā qua mulieres arabū utūt̄ i oleo
quo ungunt capillos suos

Mahamode. a. scamonea ut in libro de
doc. ara. uex̄ in libris medicinalibus
scribitur apud eos scamonea ut gci.

Maharoth. a. expōit̄ Aui. q̄ ē radtx ani-
udē. ergo ē radix filsi ut supra in an.

Mabathematicō in ārido. uli in p̄fectōe
eldre quidā exposuerūt q̄ ē fucus cau-
liculi agrestis sed deus nouit.

Machalū Ste. pro bdelio scripsit ṛḡ.
Macedonicū olīxatrū ē dē spēbo apīi q
sed; Dy. ypoelinū uocatur ifra ī selio
Maciana mala exponit yfido. q. a loco
dicūtur. qdā uero exponūt siluria. uul
gari tū yspanico & domestica oīa ma
ciana dicūt. Dy. uero de ipīs pprium
facit ca. mala īqt maciana cū adhuc ī
matura sūt stīptica sūt. ī alio tñ ca. ex
pōit q. sūt estīua. apd Šera. uero ex uer
bo Dy. hī q. collīgūtūr ī uere. & Aui.
in hoc cōcordare uī. nā dicit q. nocent
neruis pprie uernalia sic dīc Dy.

Machir Dy. ē coriū ligni ueniēs de bar
barico coloris ruffi cū rubore solido cu
ius uirtus ē stīptica & remordēs q. ma
xie ī gustu ṛḡ. Pli. machir ex īdia ad
ducitur. cortex rubens radice magne
noīe arboris sue. qualis sit ea incōptū
hēo ṛḡ. Ste. machir ē besbāse qd ē ma
cis. & ī libro Dy. a. exponī machir q. ē
cortex nucis muscate. & hoc uocatur
apud Ser. talisafar. in ca. de mace. an
sit idem ignoro.

Macis uero apud Aui. auctoritate Abē
Mesue ē cortex nucis muscate qd nec
negat nec affirmat. & apud Ser. aucto
ritate ysaach benarā dīc q. bistessē ē
cortex nucis muscate. & addit qd dnt
alīq. q. ē macis. itaq. nō ē certū apd au
ctores ā macis sit cortex. nucis musca
te ā sit idē cū machir & cū talisafar.

Macropip grece lōgū pip quod arabice
darfulfel uocatur.

Macronoxia grece longa egritudo. sed
grecus makronoxia dicit.

Magmata secūdū Pl. uocant greci feces
unguentorum.

Magra. a. sinopida ferrā rubea q. carpen
tarii ligna signant. magri dnt tñ.

Maguderis apud Pli. ē caulis laserpitii
i. stipites filsi supra in la.

Maimo. g. simia ita erat in libro d. doc.
gre. uerz alibi ibidē erat pithici.

Maiorana sanfucus quidā amaracū di
xerūt. arabice merzemus uocatur.

Malabatrū ē foliū indū & ē id qd apd
Aui. iuenitur sub hoc noīe foliū & ip
sū nō ē illud foliū quo nūc utimur. nā
Dy. malabatrū īqt putauerūt multi
esse nardi idici foliū ṛḡ. ut supra in fo
lio & pli. malabatron ī siria arbor fo
lio cōuoluto aridi folii colore. & infra
laudatius ex īdia uenit ī paludibz ibi
gigni tradunt lēricule mō odoratus
croco nigricans scrabrūq. quodā salis
gustu minus probatur cādīdū. sapor e
ius nardo filis esse debet sub ligna. o
dor uero eius in uino suferuesasti an
tecedit alios ṛḡ. ut supra in folio.

Mala apia q. pau. cōmedat sūt mala pre
dulcia cuius testis sum. nā pusi & rōe
uidi & comedi.

Mala maciana de his supra in maciāis.

Malatina apd pau. ca. de egritudibz na
riū ē cōfectio troscīcoz idiocri deōz.

Malaticū grece molitiuū saniē gñans
uel solutiū qd hēt malaxare ṛḡ.

Malachi Ste. ē molochia & est chibezi
i. cubezi.

Malachi. g. malua ut pau. ca. de satiriāsi
& arabs dicit molochia.

Malagma. g. Cor. malagma atq. empla
stra pastilliq. quos troscīcos greci uo
cant cū pluria eadē hēant. differūt tñ
eo q. malagma maxie ex odoribz eo
rūq. & fuculis. ēplastrā pastilliq. ma
gis ex qbusdā metallis fiūt deīde ma
lagmata cōrula abūū molefcūt. nā su
per integrā cutē iniciūtur. ea uero ex

quibus ēplastra pastilliꝝ sũt laborio
se cõrũdũtur ne ledant uulnera cũ in
ponũtur. inter ēplastrũ aut̃ & pastillũ
hoc ãterest q̃ ēplastrũ liquati aliqd
accipit. in pastillo tãtũ arida medica
mēta aliquo humore iũgũtur ⁊.ma
lagma exponitur in libro de doctria
greca ēplastrũ mollitiũ.

Malagma poliarchion Alex.ca de cero
tis & epithymatibus ad duritiã stõa
chi & ē deũ pluriũ principatuum ⁊.

Malagma dyamellilothos Cas.felix in
antidotario.

Malandrũ pli. ē herba nascēs in segete
ac pratis flore albo odorata ⁊.

Malakise grece mollire inde malactica
& malaxare.

Malakisagria malua agrestis.

Malaxare.g.mollĩ mollificare Pau.ca.
de porris & lapidatione iũcturaz.

Malaxare grece tractare.

Malfactũ liporthõia defectus sincopis.

Malomeli qđ & cidonomel dī. Dya. sic
oficitur. cidonia icide ī melle ita ut bñ
coopiãtur & dimitte año uno ⁊. Ste.
malomeli nuba ⁊. nescio si uelit esse
iuiuba.

Malua Pli. malue satiuę & siluris duo
sunt gña āplitudie folioꝝ discernũtur
maiorē greci malopē uocāt ī satiuis.
alterã a molliēdo uērrē malachē uo
cāt e siluribus cuius grãde foliũ & ra
dices albe altea uocf ab excellētia esse
ctus ⁊.

Maluaniscus a multis altea dī & Mac.
agrestem maluã uocant.

Malũ terre ciclaminus cassamus panis
porcinus ciclamus apud Dy. s̃ k̃kl̃ai
nos grecũ. malũ terre uero secũdũ pli.
uocatur aristologia rotũda.

Malus asiria pli. quã alii uocāt medicã
foliũ ē miconis itercurrētibz spinis po
mũ ipsũ alias nō mādĩtur odore pre
celit folioꝝ quozq̃ trãsit ī uestes una
aditus ardet aĩaliũ noxia arbor ipã oĩ
bus horis pomifera aliis cadētibz ali
is maturescētibz aliis subnascētibz ⁊.

Mãna ut ait Aui. ē ros cadēs sup lapidēs
& plãtas & hēt plures spēs & denoĩa
tũ ē terniabin & xiracost & zucharũ.
haoxor est de spēbz eius. & ut ait Aui
mãna diuersificatur secũdũ diuersita
tē rez sup quas cadit recipiēs ab eis
diuersas uirtutes. apud nos in duas di
ditur spēs. una quaz ē granulosa non
cõiũctis granulis alia cõglobata que
magis ut artificio sophistica ex zucca
ro coctũ & folijs sene quoz frustula ī
mixta uidētur saporēq̃ sene ostendit
mãna scđz ueritatē ē neutri generis ī
declinabile.

Mãna thuris sepe in libris ātiqz iueĩtur
& m̃anis ut. g. & ē apud Aui. minutũ
thuris. & apud alios auctores arabes
ē puluis ipsius thuris. ē enĩ medicina
cõueniētiõr ubi plus desiccare oĩ ipso
thure eo q̃ hēt ī se admixtũ ex corti
ce ipsius arboris ē sciciõr ut ait Ga. ii.
de ĩgenio sanitatis īfra p̃cipiũ pticu
le. pli. miccas a thure ocusso elĩas m̃a
na uocãus Ste. mãna odarii. i. thuris.

Mãdragora Dy. alii ātiminõ aut bulbo
qnõ aut circeõ dixerũt. eius duo sunt
gña. una feĩa & altera masculus. feĩa
& triditia appellatur nigra folia lac
tucis silia sed minora hns odoris gra
uissimi & qũ brumosi q̃ folia spanfa
sunt sup terrã & ī medio mala nascũ
tur silia uue uiridi in qbo semē ē silē
apio radices duas aut tres maiores

hñs sibi inuicē eherentētes deforis ni
gras & intus albas cū corio crosso asta
carēs. masculus quē multi antemenō
dixerūt folia hēt alba & maiora &
lara & leuia sicut bete. mala eius du
plicia nascūtur colore croceo odor sua
ui cū grauedine q̄ pastores mādūcāt
& statī sōpnū capiūt. radix ē illi filis
supradē sed alba, huic asta nō ē coriū
radicis eius exsiccatur rūfū & expres
sū & sole siccātū reponitur ī uase ficti
li exsiccantur & mala eius & nō cicius
exsiccātur. coriū radicis eius incisū &
lino isertū plurimi seruāt tē. Pli. mā
dragora alii circeion uocāt. duo eius
genera cādīdus q̄ & masculus. niger
q̄ seia existimatur āgustioribz folijs
q̄ lactuce hirsutis & caulibz radicit
bis ternistie folijs albis itus carno
sis tenerisq̄ pene cubitalibz ferūt ma
la auellanaz nūcū magnitudīe & his
semē ceu piroz albū sed alii arse alii
moriō alii ypoplomū uocāt. huius so
lia alba. alterius latiora ut lapati satī
ue. cauēt & fossuri terrariū uētū. succus
fit e malis & e caule deciso cacuīe &
radice tē. ut Dy. & Step. mādragoras
rubenū lufaha. Aui. uero ioborohah.
sed in latino iabroth scribī corrupte.
fz & Dy. aliud ca. sic mādragora q̄ mo
riō dī nascī locis ubrosis & ī spelūcis
folia hēt filia supradē. asta est ei duo
bz palmis albū colorē subtus ad radi
cē hñs radix eius mollis ē & alba lon
ga duobz palmis ī grossitudīe digiti
maioris tē.

Maniā grece nos insanīā dicere possūs
Cassē. ca. de de caufone.

Maniō apud Dy. uocatur q̄rta spēs strī
gni dcā eo q̄ maniā iferat isra ī strī.

Manietis Pau. de crepatura inguinū pu
to magnetē lapidē tē.

Mannis thuris supra in manna.

Maniodes grece insanus maniacus.

Māsuemē. g. masticatōes uocant Cassē.

Mantidā appellauerūt plātā simile smi
lacis repētē p̄ arbores geniculatā &
ipsam tē. Pli. de similace isra in. s.

Maracū scd. Dy. dī ptemō ut isra ī pa.

Mararath. a. fel & a maritudo.

Marasmō .g. absūptio subālis hūitatis
ut fit in tertia spē ethice & p̄fisi.

Maratrū. g. feniculus ut Mac. nos autez
p̄ ipsius seie solū in usu hēmus.

Marathrō Dy. si uis ex oībz nota uir
tus ē illi filis sifimbrio. sed p̄p̄e stipti
ca & calida plurimū in magnesina ci
uitate & tragulis nascitur tē. hoc nō
ē feniculus sed alia planta.

Marcelli antidotum Alex. ca. de antido
tis ad colicam.

Marziatō ūctio Alex. de ūctōibz ad strī
tatē s̄loachi. Itē aliud marziatō ibidē.

Margarites grece margarita.

Marga secūdū pli. terra rubea & ē gre
cū. sed arabes magra dicunt.

Marison iuncus supra in iun.

Marchasita lapis pirites uide supra ī la

Marmacor. a. uel marmacora iqt Sera.

benderāgie. i. turūgē & dī marmacor

& ē melissa. nā qd̄ sequitur sermo Dy.

ē de millefolio. in ātiq̄ trāslatōe Aui.

tñ diuersa facit ca. & putatur q̄ turun

gen ē ozimū citratū cuius odor ē citri

& ut odor melisse & ē eiusdē uirtutis

q̄re uterq̄ p̄ altero pōi pōt Step. mar

mazium scripsit.

Marmaron grece marmor.

Marmaro Gerodius in libro equozz uo

cant inqt hanc passionē ēpirici sic qū

in pedibus equorum iuxta uigulā ubi dī
corona deſcēdūt humores corrupti cū
equus hyeme laborat eundo per lutū
in eſtate uero per puluerē 77.
Marmoratā ē armoratā apud Plī. & ē
ſpēs rafani. ut iſra i rafano 77.
Maron Ste. ē marmahuzum.
Marfiliū faba lupina ſilis ē ellō nigro.
Mariſpū uocāt greci ſaculū Caſ. ſe. ca. d.
dolore auris. ſed i libro de doctria gr
ca eſt mariſpion qd imitatur.
Martech. a. merdaſengi & ē litargiriū.
Marrubiaſtrū Dya. ſubſile ē marrubio
& facile norum 77.
Marubiū Dy. qd greci praſſiū uocāt p
pter amaritudinē ſine ut alii eupato
riū fructex & multoꝝ tiriſoꝝ cū hirtis
& albis & quadrāgulis uirgis & ſoli
is ceu rotūdis rugoſis hirtis & acerri
mis cū ſeie atq; flore nodoſo hoc ē q
drato & ueluti i rotūditate formato.
naſcitur p cāpos exuccātur ſolia eius
cū ſeie 77. Plī. greci piſon uocāt. alii
lioſtroſo nō nulli philopede aut phi
logares 77.
Maru. a. Aui. in plēs diſtinguit ſpēs. unā
quax dīc eſſe marmacor ſiliter & St.
iudeus affirmabat q ē marubiū & q
Aui. duo facit ca. i illo. ſ. qd incipit. ma
ru pte opōnū eius cū diſtictōe ſpērū
ipſius ſcribit. i alio uero ca. qd incipit
praſſiū cōplet ſermonē de uirtutibus
eius maxie ſpēi note & uſitate. cui p
priū nomē attribuit praſſiū. cā autē
huius pōt eſſe q binomiū iuenitur.
nā in ſra min ſcripſit maru. & in ſra
ſe. ſcripſit fraſſiū nomē grecū ut poru
it ſcribēs. ſ. ſra p. p. q carēt ara. pōdo.
Marula in ātidorario ulī ſectōe ad re
primēdā libidinē expoſ q ē ſcariola.

Maruze exponit i ātido. ulī q ē limacie.
Marna iātula iſra in ſtaquin.
Maſlacumia i collirio Almāſoris quod
facit ad albuginē oculoꝝ uel porius
Gal. in ſecretis un ipſū extrahit expo
nūt eū q ē aq uitri qd qdē ignoro qd
ſit. puto tñ q ſit uitrū nō pfecte coctū
& ē medicina quedam q ſit uitrū. uo
catur uulgo maſſareto. nā i pluribꝝ co
liriis ātiquoꝝ libroꝝ ad albuginē re
perio uitrū ingredi.
Maſa. a. cibꝝ q ſit ex lacte acetoſo &
ſaria ordeī iſtratiꝝ uel ipſū lac aceto
ſū ut apd Almaa. i ca. de dyabete 77.
Maſaris ſecūdꝝ pli. uocatur ſlos labruſce
qd enātꝝ uel inantū dī.
Maſtix ē gummi cuiuſdā ſpēi lētiſci in ſo
la inſula chio ut fertur naſcēs Dy. ma
ſtix inqt genus ē reſine q in modū gu
mi ab arbore manat q ſcinus dī. naſci
tur uero locis aſpis & petroſis cuiꝝ a
lia ē ſubuiridis alia ſubalbida. uerum
optia ē cādidiſſima & plucida pli. tīs
ponit ſpēs nō ueri maſticiſ ſilimas tñ
maſtici. ueꝝ in ſola chio generari dīc
Maſſū ſcripſit Ste. p meſ. alibi tñ iueio
q pro ſpinachio poſuit.
Mararofis ſeu mūlſoſis pau. exponit q
ē deſluxio pilloꝝ palpebre.
Māſilua ē plāte quā Dy. pyclimenō ſi
ue ſplenō uocat de qua i pi. tres ſpēs
ipſius repio. ſed Dy. unam ſolā deſcri
bit. quidam capriſoliū uocant.
Matrū. a. arbuſtū ut i libro de docia.
Maurella uocatur a multis ſolaturū &
ſtrignū. Macer herba q greci ſtrignū
dixere latini maurellā uocant.
Maureſis idē qd amauroſis. tñ Ori. ex
ponit q ē cataracta oculi ppio ca.
Māſuca pau. ad diſſolūtū ſtoꝝ ibecilem

aloe mausica mastix ꝛꝓ, qđ sit nūdū sciui.

Mauri arabice mufa fructus suauissimus cui in siria habundans.

Mazay p mezerion Ste. scripsit.

Maza g. ossa ita ē in libro de doc. gre.

Mazachari infra in sandali.

Me arabice aqua.

Mech a. lacrimale oculiū i p̄rio cañ. ca. d̄ anothōia musculorū oculi almechi .i. lacrimales.

Mecō g. papauer qđ aliqñ miconiū ꝑi tur sed retortū ad latinatē. meconiū uero apud Dy. ē opiū nō uerz de quo infra in pa & op. **Pli** iter sariua silue siria miconiū gēus qđ nisi in aruis s̄ sponte nascitur mastū uocamus & em praticū. Itē isra tertiū genus ē qđ t̄ia lon mechona uocāt. alii archaliō folio albo capite magnitudie fabe ꝛꝓ. apud Dy. duo sūt eiō ḡna. ortiū ꝑ caput h̄z breue & semē nigrū. & ē & alia spēs siluris caput & oblōgū h̄ns isra in pa pauere.

Mechon ceratides Dy. multi pardalioni dicūt aut agreste miconiū folia hēt alba & crosse & similia flōmo secta in medio sicut miconiū agreste astā & florē uiridē. .i. citrinū & semē minutū curuū sicut cornu & fenugrecū uñ & nomē accepit. radix est ei super terrāz nigra & lōga. nascitur locis maritis & asp̄is & isra. multi uero falso dixerūt glautiū ex ide fieri ꝑ similitudinē foliorū ꝛꝓ. hec plāta abūdat multū i litto ribus maris & ē quā Aui. uocat papa uer cornutū eo ꝑ semē eius minutū i clusū ē in tēcis cornicularis & hoc s̄ nat & nomē in greco & hoc uult dice re per semē minutū & curuū sicut cor

nu ꝛꝓ. qđ aut dīc multi falso dixerūt glautiū ex eo fieri. .i. h̄es memithe ue rū dixit qđ hodie multi putāt ipsum esse memithe errātes. nā mēithe s̄re ꝓplexionis ē illud uero calide ut app̄z ꝑ eius opōnes apđ Aui. & Dy. mecon keratides melius scrib̄. nam keras ḡ ce cornu ut supra.

Meconides lactuca uocatur a Pli. illa q̄ est estiuā & amara plena lacte . eo ꝑ papaueris hēat naturā.

Meconias frodis Dya. d̄ eraclia astā hēt duorū digitorū. longā & folia minuta structio filia & semē albū & ōnis ipsa herba alba sed radix tēuis ꝛꝓ. hoc A. uocat papauer sp̄uōsū elaciens.

Meconias herba d̄ q̄ citius caret flore locis cultis nascitur tēpore ueris colligitur folia hēt filia coriādro aut thi mo sed diuisa & oblōga & aspa. lōga ē cubito uno florē hēt fēiceū aut albū filē anemoni agresti astā hēt filēz iū co & erectā capitellū oblongū habet minus ab anemone semē obruffū & radicē oblongā & subalbidā digiti minoris grossitudie & amaram ꝛꝓ.

Meconiū Dy. d̄ q̄ citius caret florē spe cies est papaueris nascitur locis cultis & tēpore uerni colligitur ut autū no folia hēt filia coriādro & diuisa & oblōga & aspa astā ē illi filis iūco & ī cta & lōga cubito uno cū florē feniceo aut albo filē animoni aḡsti . capitella hēt oblōga m̄ora ab animōe & semē ruffū & radicē oblōgā & subalbidā cū grossitudie digiti minoris q̄ amara ē **Mechuch** expōit Io. Ser. i septio cap. de suffus ad ip̄guāꝑ ꝑ ē sarcocolla. s̄ in fra i alio suffus dīc ꝑ ē sanich.

Medada a. ticta apud Aui. & ē caustrū

scriptioꝝ maxie sarracenicū qđ a Dy.
uocatur atramentū.

Medica apud Dy. ē quā Ani. in secūdo
cañ. uocat cor & alutiscor & alfassat. s.
uiridis uel uirēs. & dicit qđ ē cibus oīuz
aīaliū. & apud Ser uocatur codhab.
Dy. medica silis ē trifolio qđ iter fenū
nascitur folia hēt angusta & uirgā si
mitem trifolio semē ut lēricula aīni
hāc comedūt multi semē pani miscēt
pro odore & salibus. 74. ysidorus uero
medicā inter legūia scripsit Palladius
libro de agricultura medica inquit qđ
feritur. x. ānis pmanet ita qđ quater &
sexies possit p annū recidi agꝝ sterco
rat macra aīalia reficit curat egrora
& cetera. Pli. medica externa & grācia
ē ut a medis aduscta p bella pīaz qđ
Darius iculit. sed tāta eius dos ut ex u
no satū āplius qđ tricenis ānis duret si
milis ē trifolio caule foliisqđ genicula
ta. qđqd in caule assurgit folia arahūt
74. Ste. cotaba scripsit. Itē Pli. arborem
quādā pōiserā qđ dr malus asyria hoc
noīe uocari dicit.

Medion Dy. siue ut alii basilicon eutari
con nascitur locis aspis & ubrosis folia
hūs seridi silia & astā longā tribus cu
bitis & flores purpureos maiores &
obrotūdos & semē minutū silē gnico
& radices longas duobus palmis 74.

Meibe i regali disporōe Alia. ē sappa.

Meibustegia. a. ur i sepio Io. Ser. in cōse
ctōe dyacodion ē sappa carenum mu
stum cōctum 74.

Meisce araita ē scriptū i secundo cañ.
Ani. ueꝝ in arabico ē mes & ē id qđ
uocatur ab ysaac i dieteris pīcularibus
robilia cōsiderāti ca. utriusqđ appebit
sic esse. uerūm apud almāforē sunt di

uersa. nā ca. eiūsdē mes cōcordat cum
ca. Ani. de meisce & cū ca. de robiliis
ysaac. sed aliud facit ca. de robiliis qđ
nō cōcordat cū eis & ista diuersitas ē
pp noīa iposita a trāslatoribus latina
Mehezeheregi ara. ē unū de lacticiis
de quo Ani. singulare facit ca. sed in
arabico est meheizarag.

Megailē infra in zuchaha.

Mela ysidorus quā Greci loton appellāt
qđ uulgo pp formā & colorē faba syri
aca dī. arbor ē magna fructūqđ ferēs
comestibilē maiore pipe gustu suauē
unū & mella uocata 74. ē lorthos supra
dicta.

Melha. a. apud Ani. ē id qđ Dy. alimus
uocat. & ē fructex nascens iuxta ortos
sicut rānus Gal. in libro de simplici me
dicia in sexto uocat almalhe.

Melagogum grece est humoris nigri e
ductiū. i. melie.

Melachion in qnto cañ. Ani. i. osectione
mitridati expōitur qđ ē opīū s; nō est
idonea expositio. nā ista in eadē cōse
ctōe ponit opīū nec tale nomē uenit
opio. g. uel a. ligua ur potius melatiū
qđ ē nigella.

Melāpodis pli. fama diuinatōis artibus
nota ē. ob hoc appellatur unū elli ge
nus. s. nigrū melāpodis. quidā ab. iue
tore melāpo dēum credūt 74.

Melan grece nigrum.

Melan St. ē medade & iā scis qđ medad
est atramentum scriptorum.

Melācolia grece collera nigra a melan
qđ ē nigrz & coli fel uel ipsa collera.

Melāchiro p yctericia nigra reperti.

Melantiū Dy. fructex ē minor folia mi
nuta & tenera semē minutū hūs qđ fru
ctex longus ē duobus palmis sed folia

ageronti filia hēt de sup hñs capitellū
simile miconio sed oblongū ī medio
sicut parietes hñs qui discernūt semē
qd semē ē nigrū & odoratū & uiscidū
qd multi pani aspgūt tē. hoc nomen
grecū ē eo q semē nigrū h3 sic uocatī
multi putauerūt hoc esse git pp silicu
dinē. Theo. prisci. melantiū qd appel
latur git. Plī. git inqt ex grecis alī me
lantiū. alī mellāsp mō uocant tē. git
& nigella tē in paucis differāt idē nō
sunt nisi forte in gñe. nā Dya. diuersa
facit ca. Ste. melachiū ē sunzū & sunt
grana seheber & elseudi tē. sunzū p
seumiz dixit. sic enī ara. uocatur Ori.
in antidotario ī oleo de melatio puta
ut esse idem quod git.

Melangraphi Alex. ca. de cura emigra
nee ē ēcaustī scriptorū. nā silēs fer uo
ciscos scribit Aui. in antido. ī sine cap.
de medicis emigranee & ponit encau
strū scriptorū. melāgraficō dñt greci.

Melanopip nigrū piper.

Melanfilos uocat Dya. acantos supra in
ac. & est dcū nigrū folium.

Melāthochiroma. g. atrametū pelliū

Melateria Dy. colligitur in speluncis &
ubi eramē iueitur sup ipsū eramē coa
glātū iuenitur & fusilis & in sicilia &
ī multis locis. bona uero ē q iueitur co
lorē hñe sulphuris uiui & q est lēis &
equalis & mūda q tacta digitis hūo
rē. nigrū eicit uirtutē & obustionē silē3
miseri hēt & pxiā ē ei tē. ē spēs uitrio
li ut p3 p Ser. ca. de atramēto & uocatī
ibi corrupto greco malitria. Ste. mela
tria ē zazi spēs sire dcā tē. puto q uo
luit dicere pfori. nā & Dy. pfori iquit
multi putauerūt melanterioram eē. sed
falsum quia sui generis ē.

Melatiā apud Ori. ē potus ex malis. que
aut iqt ex dulcibus malis mellata fit.
Melaspermō grece ē dcū nigrū semē &
ē melatiū nigella.

Meleas arbor qd pomifera Dy. melee
folia & cime amarā possidēt qualita
tē. quid sit ignoro tē.

Melea Pau. ca. de anorexia. i. fastidio. q ī
qt a romanis appellatur melea ē aut
uelut aliqd de lacte tē. ē qd fit ex spu
ma lactis & uino acerbo aliquantulū
acetosi saporis qua ianuēses utūtur &
uocant melaa uulgariter mire appeti
tū puocans & fastidiū auferēs.

Melech arabice sal.

Meli grece mel.

Mel ap d antiquos ī usu fuit plus q ap d
modernos. moderni uero magis zucca
ro utūtur in cōfēctōib3 tēpandis q an
tiq & ut q antiq grecorū nō hūerunt
noticiā zuccari canaz ut ut apud Ser.
describentē zuchaz auctoritate Dya.
s. manne spēm iueitā sup cannas quā
dñc spēm mellis nō illud zuccaz quod
ex succo cannaz fit. q aut antiq usū3
zuccari huius nō hūerūt p3 & qa psec
tōes antiq antidotarii oēs cū melle tē
pari iubētur Gal. & acuitatē mellis ī
primere docet p decoctionē cū multa
aqua ut in libro de alimētis & ī libro
de preparatōe medicīaz. Albuca sim au
thoritāte ipsius. ē tñ mel canne apud
Aui. qd dā ex residuo zuccari. qū decoq
tur uel ipsemet succus añ plenā decocti
onē uel coagulationē. s3 mel pprie &
uere supū ē mel apū qd ē secūdū G.
in libro de alimētis ros cadēs sup fo
lia arborū & plantaz a gbo recipit na
turā & & saporē & ob hoc nō sunt de
teriabiles diuersitates saporū. iueitorū

in melle ab illis foliis & floribus a quibus apes ipsū colligūt. Dy. mel inquit succus ē roris celestis quē apes colligūt cuius grā sūt duo. unū qđ cupilionibz apes colligūt qđ obloge sūt. aliud sub terra inuenitur & atticū dī qđ uariolę & lanuginosę & fortiores apes reputāt & hī melius ad claritatē oculorū faciēs tē. hic tñ textus nō ur fuisse D. nec ē apud Ser. in sermōe Dy. s; qđ se qtur mel atticū qđ elimaticū dī & illud qđ appellatur ibleon bonū est & dulce & odoratum & ruffū & nō ualde liquidū. & forte inqđ cū miseris digitū citius adheret & infra uernū & estatis melius ē hyemale spissū ē & minus utile tē. Plin. de opibus apū priā fūda mēta cōmosim uocāt piti. secūda disoterō. tertia ppoli inter coria cerasq; magni ad medicamīa usus. cōmosis crusta ē priā saporis amari. disoteros sup eā uenit picantiū mō ceu dulciōr cere initiū uel plerūq; mitiore gūi. p polis crassioris iā materie additis floribus nudū tñ cera sed fauorū stabilimētū qđ oīs frigoris aut iurie additus obstruūt odore & ipsa & nō graui quā plerūq; p galbano uruntur. preter hec uelutitur. erithace quā aliq sandaracā alii kerinthū uocāt. hic erit apū dū opantur cibū qđ sepe inuenitur in fauorū inanitatibz tē. Itē alibi qñ de thimo loquitur mellis inqđ atticū sūma laus toto orbe existatur. ergo trāslatū ē ex attica thimū & flore satū. nā semē ī flore occultatur sed nō durat atticus thimus nisi in afflatu maris. erat quidem hec opinio antiqđ de oī thimo iō non nasci in archadia tē. ex hoc hēmus qđ mel atticū dī ab attica regione & qđ a

thimo hēt laudē. quare & in aliquibus antiqis libris antidotis thimeū expertur. & sunt inqđ quedā mella uēnata in quibsdā annis pnciosissima. & signa eius uenenati sunt qđ oīo nō dēlatur & qđ color magis rutilus ē odor alienus sternutāmēta p̄tinus mouēs & qđ pōderosius in noxio qđ ipsū edere abiciūt & se humi refrigerationē q̄rentes. nā sudore defluūt tē. & infra. aliud genus ē ī ponto inuenitur qđ insaniā gignit iō indigene menomenō uocāt. existitatur hoc uitiū trahi flore rododendri. i. oleandri tē.

Melegere supra in cobzagñe.

Melicerte & acoromate. g. dñr tūice siue mēbrāule palpebris orte p̄mpto ac si puacuo liquor plene alī mellis Dēo.

Mellicratū. g. uinū ex melle & aqua factū & uocatur mulla. s. ex tertia parte mellis & duabus aque. differūt autē ab ydromelle eo qđ ydromel plus aq̄ hēat q̄si ipsa sit aqua mellita. mellicratum uero. i. uinū ex melle a crasis qđ ē uinū & ipsū ē mulla. id autē qđ ex uino & melle fit uocatur grece inomel & latine mullū infra in mul.

Melilēnias aspros in antido. ulī in p̄fectione mitridati maioris ur terra sigillata maxie alba. nā aspros ē albū. g.

Melilotū ur nōmē cōpositū a melli & lothos qđ ē trifoliū ut supra. nā ipsū sine dubio ur ē spēs trifolii cuius flos ē mellini coloris. sic nāq; sepe Dya. tale colorē uocat mellinū Dy. duas spēs eius asserit. una cui ē odor bonus crocei coloris. alia qđ magis fenugreco similis sed Plin. cū de coronis loquitur melilotū qđ fertulā cāpanā uocant. est enī in cāpania italie laudatissima a grecis

in sūmo mōx calcidica & cretica ubi
cūq; uero aspis & silurib; nata corōas
ex eo antiquus factitatus inditō est no
mē serule qd̄ occupauit odor eius cro
co uicinis ē & flos ipsa canna placet
maxie foliis breuissimis ṛḡ. uide q; ser
ula uocata ē a serro quo corōabātur
antiq; & arabice elkilemelich uocatur
qd̄ ē dcū corona regia. Itē Plī. ifra me
lilorhos ubiq; nascitur laudatissimum
tū in attica ubiq; uero recēs nec can
didās sed croco ḡlilima ḡḡ in italia o
dorator cādida ṛḡ. iuenio grece scrip
tū melliloton & mellilorū.

Mellisa grece apīs.

Mellissifoliosa. apū amor eo q; apes ip
sam diligāt. nos aut̄ mellisā dīcius &
citriariā eo q; odorē citri proferat Dy.
mellissiphylos ē herba supra ḡ apes
stare delectātur in uirgis & foliis lilis
marrubio siluī uirge quadrāgule fo
lia maiora foliis marrubii siluī nec
pilosa ut illius & odor eius ut citri ṛḡ
Mac. a latīs barocho uocari dīc Plī. ue
ro apiastrū ab apib; arabes iterdū be
derēzegini bederābinā iterdū bedrāiu

Melis seu melē. ḡlīfīm cirurgicoz. f. tē
ta uel rasta ad rētādū cauernas ulceꝝ
ab uno capite ī latitudinē ab alio in a
cumē desinēs ut apud Demo. ī multis
locis. lauiromelis uerō hñs uno capite
cōcatū quo aliqd̄ liquoris ī oculū iici
possit absq; oculi tactū. pyronamellis
uero ē hñs obtusio grossiusq; caput cui
adherere grossiora medicaia ualeant
Itē uaculamelis sic describit q; gñi iḡt
pyrenā uocāt qd̄ dēiq; adeo tenuis eē
nō debet ne parꝝ medicamīs sumat
nec rursū ualida ne tūorib; oculoꝝ of
ficiat. ual; media sui ex tātoꝝ. nā greci

messochirō uocāt. prēit. n. priā; tunicā
oculoꝝ ṛḡ. hoc infīm radium uocant
moderni.

Melytria. ḡ. spēs saniei ut supra ī hidros
Meloſos grece secūdū yſido. uocatur ar
bor ī affrica a qua manat amoniaci.

Meloquinū oleū Pau. ca. de palſi.

Melorceus Alex. ca. de gomorea radix ē
plāte quā aliq; canis testiculū uocant
hec plāta duas hēt radices quaz; una
incitat. alia reprit libidinē coitus ṛḡ.

Melorida. ḡ. lana succida sordida a me
lonis q; sunt pelles ouīū euulsa.

Meluchya aliqū scribit Sre. p. malua ḡ
arabice molochia dī.

Memirē. a. apud Aui. ē celidonia si cōfi
derētur diligēter ca. de memirē apud
Aui. & ca. de cauti apud eundē cū ca.
de celidonia maiori & minori apd̄ &
Dy. & Ser. uideb; q; Aui. in utroq; ca.
utroꝝq; opōnes cōmīcet Alex. ca. d̄ co
liris ad cicatrices colliriū dememirā
scribit ṛḡ.

Memithe ē plāta frē nature ex cuius su
co syef memithe q; uocatur ī libro de
greco trāllato glautiū & apud Dya.
ca. de glaurio ē iḡt fucus herbe eiusdē
nois. ē enī herba silima papaueri cor
nuto ut Dy. ca. de mecon keratidos &
pp hoc ipse ait multi errātes pro me
mithe uruntur.

Men arabice manna.

Menticon. ḡ. Cal. se. ca. de ystēritia apo
flāfīmū quē greci mēticō appellāt.

Menis. ḡ. pīcis marīus de quo Pau. ca. d̄
ficas q; ī capis cute sūt bonū medicāē
& capita menidō abusta ṛḡ. ydiomate
ianuēsi menora uocī. St. radiū uocāū.

Menode Pau. ca. de cephalea si dolor ī
q; fiat cū pulsu significat flōnē mēbra

noꝝ menode. si uero cū grauedie plei
 tudine intra uenas retētam ꝛꝫ.
Menomeni grece dicuntur maniaci ut
 Theo. prisci. pprio. ca.
Mensi caeiꝝ apud Aui. i multis locis
 cōcordat q̃i ca. de lothos apud Dya
 utrū idem sint nescio.
Mēta sarracēica i unguēto martiaton
Mēta apud Dy. uocī hedyosimū. duas
 facit eius spēs una ē oriua & altera a
 grestis cuius folia aspiora & maiora
 brumosa iūtilis ad curā hominū ꝛꝫ.
Mētastrū Pli. ē siluīs mēta differēs spē
 folioꝝ q̃i figura ozimi coloris pule
 gii pp qd̃ quidā pulegiū siluē uocauē
 rūt ꝛꝫ. hoc a. faudenegi aq̃ticū uocant
Mendana supra in caraputia & infra i
 meubethne.
Merani St. ē crēae arbor de q̃ supra i co
Mercurialis a mercurio dcā liozotis. g.
 siue prhenio pli. a gēcis & hermipora
 na dr ab hermete q̃ mercurialis dr su
 pra in linozosti.
Merdaſēgi. a. lit argirū q̃ & martech dr
Mereſenū Haha. i multis locis p elcūa
 rio uel medicīa laxatiua posuit ꝛꝫ.
Mergen ara. corallus ut liber de doc. ar.
 qd̃ & based uocant.
Meropiū secūd̃ Dy. multi oleum amig
 dalinum uocant.
Mersulē Aui. ca. de scilire sunt ligna af
 paragi.
Merna ste. ē libanoridos
Merzenius arabice est maioranā.
Mesabaz p opio i scd̃o p̃tice hal. scribī
Mesacra apud eūdem p piris inuenio.
Mesacrū in eodē expōitur papauer.
Mesarana ibid̃ p mirra inuenitur & nul
 lū hoꝝ nōiū grecū uel arabicū est.
Mescatramesir. a. uel ut i arabico mesca

tramesiha est diptamo ut p̃s sidera. ai
 ca. eius apd̃ Aui. cū ca. de diptāo apd̃
 Dy. & serapud arabes uero putat̃ pu
 legiū apd̃ Aui. i qnto ca. de discriptiōe
 tertia tiriace & tiethamēis iqt ē pule
 giū & dzē diptāus sicut dic grecus &
 sic legi i Aui. arabico iudei & & i alio
 ara. i ābobus sic dictāis & ē mescatra
 mesiha. & iā onfū ē supra q̃ apd̃ Aui
 i scd̃o sermo de pulegio & origano si
 mul cōfusa sūt i ca. de calamēto s̃ apd̃
 ser. diptāus ē spēs origani uel pulegii
 & dr ibi q̃ ē meschatramesir.
Mesenteriū Alex. ca. de reumatica diffi
 teria sonat gre. mediū ītestinū & ē qd̃
 uocī ieiunū. mesce. g. mediū ēteriō in
 testinū
Mespilō ste. ē zaruz itā putauit s̃ aliud
 ē ut ifra i za. mēspilla uocī. a. gubera
Mesche arabice mastix
Mestos. g. plēus. distēto corpulēto īpletus
Metaſrenō. g. dorsi posteriora ut Cal. se.
 ca. de tussī & i p̃alterio. g. ubi n̄z hēt
 posteriora dorsi ipsū hēt metaſrenon
 Itē i libro de doc. greca metaſrena po
 steriora dorsi metaſrenū iter scapulū
Metallon grece metallū
Metaſcretica. g. sūt tēpiē corporis natū
 ralē repātia & exponūt Cal. se. ca. de
 passionibz uestice & Dy. ca. de dragon
 tea recorpatiua. i. osfirmatiua Or. p̃rio
 ca expōit recuperatiua Itē De. i pluribus
 locis recorporatiua exponit.
Metron grece matrix q̃ & iftera dr.
Metroerico īstīm quo medicie i mātri
 ce īciūtur Cal. se. ca. de p̃cadēte mīrice
Metromania idē Cal. se. p̃prio ca. p̃fo
 catio matricis q̃i mania mīcis Theo
 prisci uero sterica spingā uocat
Metacheli supra in alfachi

Meu Dy. qđ atamatiū dī nascitur ī ma-
cedonia & yspāia tirsō atq; foliis aniso
& aneto silibō ascēdēs de terra usq; ad
cubitos duos radicib; sp̄lis & tēris cur-
uis & lōgis & odor suauis & gustu calō
liguā mordēs ⁊. radix ei; ī usu ē. liber
antiquus de simplici medicia ē herba q̄
uulgō sistrā uocat. Plin. iō ī italia non
nisi a meicis īferitur & his admō; pau-
cis. duo eius gūa nobilius athamaticū
uocat aliq; tāq; ab athamāte īuētū. alii
quoniā laudatissimū ī athamāte repia-
tur foliis aniso silē caulo aliqñ pedali
radicib; multis obliq; nigris qbusdam
altissimis mius ruffū q̄ alēx. aliud ⁊. ste.
miō ē meu. apud Ani. mu scrib̄.

Meubethne apud Ani sic scrib̄. ī ara.
ē meubdhana & apud Ser. mēdana ē
de maiorib; lacticiniiis. & uocat ipsū
cataputiā qđ minorē opatā pēradacti-
lō q̄ cataputiā maiorē uocat. a Dy. uo-
catur lacteris. uide ca. eius cū eo qđ scri-
bit Ani. & Ser. & scies q̄ ita ē Io. Sera.
ca. d. laxatis i. vii. lacterides. s. mēdana
& dī fructus amarus. & ex libro Alha
īqt bugerige ē duar; sp̄ez. una hēt fo-
lia lōga ut digitū hēt semē ī nucleis si-
libo nucleis bābācis sed maiorib; eis.
& ī quolibet nucleo sūt tria gna nig

Mezanz ī regali dispositō ē ius. i. cibis
liquidus.

Mezeriō ē lacticinii hns folia filia foli-
is oliue. & iō uoc̄ camelea ut supra in-
ka. semē ei; ē cocognidiū. q̄ hoc sit ue-
rū uide ca. de camelea apud Dy. cū ca. d.
mezeriō apud Ani. & ser. uer; Io. sera.
ca. de ydropisi dic q̄ mezeriō ē mirda-
ne nescio utz; uoluit dicere mēdane s;
alia ē ut supra ī camelea, hāc inuenio
ab antiq; alipiadōs & elipiū uocari.

Mia grece muscha.

Miaha arabice storax.

Miacatū Pau. ca. de ssa distēpātia epatis
dare fructū eius maxie iub; Oriba. de
medicis tēpatis spagū miacatinū nūe-
rat ī synois āriq; spago agtis exponi
Miagros Plin. ē herba ferulacea ē foliis si-
lis rubee tripedanea semē oleosum ex
quo fit oleum ⁊.

Miagrō Dy. aut melāpiro herba ē sermē
tola lōga duobus cubitis folia filia eri-
trodano h; & uiridia semē h; fenugre-
co silē pigue & uiride q̄ herba uiridis
assa rēditur & uirgis illigatur & p cā
dela ea multi utūtur

Mias grece musculus spinalis.

Micaria herba secūdū Dy. uoc̄ alaferis
spōdiliō q̄ Ani. sacūduliō uocat s; ifra.

Micere. g. fūgi ut Dy. ca. de melle puto
tū malos piciosos s; gēus michetes dic

Micerū Dy. duo sūt gūa. unū elui aprum
& aliud hoicidiale necē edētib; inferi
q̄ aut putrido ferro aut lineolis nasc̄
aut q̄ iure serpētis gnat circa cauernas
aut radix creat arboris uēnose fāc sub-
scripta q̄ sic īueni mucillaginē hēt sup-
se q̄ si collecti repositi una hora fuerit
uerminant ⁊.

Miconiū alū & micon p meconio scrip-
tū īueni. nā scrib̄ grece p ita lra q̄
aliqñ sonū. e. aliquando. i. habet.

Microsiā greci puitatē pulsus dicunt ut
Cas. se. ca. de stomatica passione.

Mistice uirtutē grece lacescētē uocat D.
ca. de centaurea maiori.

Midriasis. g. ē dilatio pupille ut Pau.
pprio ca. & De. g. & platicorialis uocat
eādē s; differūt secūdū magis & mius
nā platicorialis minor ē midriasi sic
initū alterius quare curabilior

Mielos grece medulla

Miyscos grece musculus

Milax q̄ & nicoforos nōiatur filis ē ede-
re tēuorib; foliis duo eius dntur gūa

alteꝝ coāctibꝝ actioꝝ coribꝝ alteꝝ culta
 amara nullibꝝ effcūis ꝛꝓ. P. & ifra i ſmilax
Milla, g. mala. milea uero arbor malus mi
 lon malum ipſum.
Millefoliū a Dy. mirofilō dī. & a Pli. ifra
 de ipō ſupciliū ueneris idē.
Millemorbia ſeu milmorbia uel miſmor
 bia herba ficaria ſcrofularia caſtrāgula
 ut qdam uolūt urtica mortua eo q. ſolia
 urtica ſimilia hēt non tamen urentia
Mileos grece fraxinus arbor
Mili grece mala & milla & ut ſupra
Miliaria Pli. herba ē que miluū necat ꝛꝛ
Miliduris Pau. ē igr tumor alī circa oriffi
 ciū mīcis. alī uero & circa torā ipſā ꝛꝛ.
 ē mola mīcis. nā ġci milos molā uocāt
Milimandrū yſido. ſic nullo inſquamum
 dī. liber de doc. greca idem.
Milion & grece fraxinus.
Milita apud Dy. & alibi hꝛ multa ſ; ġcus
 multos dic ē ſiopida rubrica pōrica ter
 ra rubea carpētarioꝝ Dy. multa ſinopi
 da bona piſſa & ġuis colorē itegꝝ hīs
 ſine lapide & hūectōſa i tritura. colligꝛ
 uero i capadotia i ſpelūcis diſtillās &
 aſſertur uēalis i ſinopidā ciuitatē. un &
 nomē accepit ꝛꝛ. a. mag uocatur ꝛꝛ
Militis lithos grece molaris lapis.
Miliū ſolis qd & cauda porcia a qbuſdā
 uocꝛ eo q. plāta eius ſit dura & alpa. ſe
 mē eiō ē albu & duxꝛ ut lapis. ob hoc .g.
 dī lithos ſpmō. i. lapideū ſemē ut apud
 Ser. ex uerbo Gal. ſ; de eo ſupra i lithos
 .a. dī culb. ſ; apud Aui. ſcribitur calib flō
Miloplacotiū P. ē dī ſaſtidio ē ſcō dēotāſ.
Milotida alī melotida. g. ē ſpatomeles. ſ.
 radius uel tēta ſeu teſta cirurgicoꝝ
Milos grece mola milō molēdinū amilū
 dī eo q. ſine mola fiat.
Miltodraconis in antido. ulī in Pauli aplī
 dcō antidoto eſt ſanguis draconis
Mina ġci dīnt mna ſiue mnas ſcd; Papiā

cētū dragmas appēdit hec & emina. dī
 Pli. cū de thure loqꝛ dēarioꝝ pōdō dicit
Minide, g. Pau. ca. de ſicas q i capite naſcū
 tur ſūt piſcieli quos uulgariter menoras
 dicimꝝ qui & menide dicuntur.
Miurū thur i plibꝝ locis iuenē id q. mā
 na thuris que mannīs aliquando dicitꝛ
 & eſt puluis ipſius thuris ſupra in ma.
Miō St. ē meū & ueꝝ ē nā ſic Pli. uocat
Miocephalō, g. ē dcū muſce caput. ē exitus
 unee oculi ad formā capis muſce a q. de
 noiātꝛ ut Pa. c. de proſi & ifra i proſi ꝛꝛ
Miopia Pa. pprio. c. dīr ex ġnātōe ut cū p
 pe uidētes ea q. de lōge nō cernentes &
 De. miopaiſis igr ē paſſio q. patiētes rēo
 ra nō uidēt. uicia uero admōꝝ ductis pal
 pebrīſ atq. āguſto luie diſſicilē ꝓſpicitꝛ
Mioſora ſiue. mioſoris Pli. herba ē caulibꝝ
 plibꝝ ab una radice aliqꝛteno rubētꝝ cō
 cauīs ab imo ſoliſ āguſtis oblōgis dorſo
 acuto nigris ꝓ iterrualla aſſidue ġeiatīs
 & tēuibꝝ cauliculis ex aliis ꝓdeūibꝝ flo
 r. ceruleo. radix digitali crollitudie mul
 tis capillamētis fibriata uis ei. ſ. ſtiptica
 & exulceratꝛ ꝛꝛ.
Mioſos, g. buſſo rana terreſtris uenenoſa
 rubeta dicta.
Miſora Dy. q. multi meotida dīnt cuiꝝ uir
 ge plime aſcēdūt ruſſo colore ſolia hīs
 āguſta & lōga & nig q. ġēina naſcūtꝛ
 & rara q. ſolia i fine acuta ſūt & de una
 uirga ꝓies exēūt i qbꝝ uirgis flores exe
 ſūt colore iacitino ſ; radices ſūt ſolide &
 multas radices i ſe collās hñtes maxie
 herba ipſa ſimilis eſt ſcolopendrie. ſed
 lenis ꝛꝛ. hoc nomē ſonat mur auricula.
Mira, g. redolētia odorifera ut unguenta
 mirzo redoleo.
Miracopiū odorifex. mitigatiū. Alex. ca.
 de iniectionibꝝ ad ſſitātē ſtomachi
Mirra latinū ē. ġcus ſmirna dic alī i ātiqꝝ
 mirra iuenī mirratroclites. i. rotūda mi

nuta optia Pli. mirre arbor alta ad .v. cu
bita nec sine spina caudice duro & itor
ta crassiore q̄ thuris & ab radice & q̄ re
liq̄ sui pte corticē leuē silēq̄ medoi sca
bz alii spiosūq̄ dixer foliū oliue uex cri
spio & aculeatū iuba olxatri. alii silēz iu
nipo scabrosiorē tñ spīs horridū folio ro
tūdiōr h̄ sapore iūipi icidūtur a radice
& ēanat. sudāt aut spōte priō q̄ icidātur
stactē dcāz cui nulla prefert̄ rē. & ifra
gūa eiō plura trogodita siluriū priā mi
re sequēs ea q̄ astrāitica & gebbāitica &
ausaritis sebbāitay regio tertia diātis
q̄ta colatitia q̄ta sebracēa a ciuitate ē
gni sabeoy mari pxiā . sexta q̄ dūliriti
uocāt. ē & cādidā uno tñ loco q̄ i mēssali
ū opidū ofert̄ pbr trogoditice piguedis
& q̄ aspēū aridior ē mūtis glebis rotūd
i cretu albicātis fuci utiq̄ ofrē cādidos
ūgues hēat gustu leuiter amara scda bōi
tas itus uaria pessia q̄ ito niq̄ peior si &
Mirdāe. a. exposuit fo. ser. c. d ydro foris.
pisi q̄ ē mezeriō h̄ si uoluit dicē mēda
ne aliud est ut supra.

Mirica gēstra seu spēs eiō liber de doc. gr.
mirike gēstra q̄ & spōs dī qdā spēs gē
stre qdā dñt cuiō rāi & stipites & folia
rugosa & āgulosa sūt fert gna rotūda ru
bea paulo mīora cerasis cuiō radix dī si
lis reubarbaro & i uirtute qdā tamaricē
putāt pp noīs similitudinem.

Miricen Pli. q̄ americā uocāt silis ē scopis
ameris arbitrātur qdā hāc eē tamaricēz
coritho & q̄ circa ē grīcia briā uocāt. eius
duo gūa fac silurez plāe sterilē alterā mi
tiorē hec fert i egypto siriaq̄ & abūdāter
lignosū frēuz maiorē galla aspum gustu
quo medici utūtur uice galle i opōibus
q̄s ācheras uocāt & lignū & & flos & fo
lia & cortex i cosde uls adhibēt̄ rē. hic
sermo ē de tamaricē q̄ apd̄ Dya. mirice
uocē de q̄ ifra. Itē Pli. alibi miricē italia

gigit q̄ tamaricē acharia aut briō uocat
silurez isignē q̄ i ea satina tātū galle si
mitem fructum.

Miriosilon grece millesolium sed apud
Dy. mirofilon scribitur.

Miris Pli. q̄ alii smiriz̄ uocāt alii mirā si
millia ē cicute caule foliisq̄ & flore . mi
nor tamē & exilior cibo nō īsuauis rē

Mirise grece ungere.

Mirismata .g. odoramenta timiamata.

Miristica. g. redolētia odorifera . in karea
miristica. i. nux odorifera . i. nux muscata

Miriosilos Dy. mirofilos siue ut latī mille
foliū. i. supciliū uenē nascitur i palustri
bo locis tirsū h̄z ex una radice mollē &
subrussū & q̄si māibo litū & folia silia
fēcūlo rē. Pli. miriosilō q̄ nīi millefoli
ū uocāt caulis ei tener silis fēcūlo pluri
foliis un̄ & nomē accepit nasc̄ i palustri
bo magnifici us. etruria hoc noīe appel
lat herbā aliā i pratis nascētē tenuē a la
teribo capillamēti mō folioā eximii u
fo rē. hoc ur qd̄ coīter dicus millefoliū
h̄z i uero Dy. miriosilos uirga mollis una
circa q̄ folie sūt lēia mīora & multa ma
ratro silia un̄ & nomē accepit q̄ asta i se
iternalla fossay h̄z lēis sicut deuia nasci
tur locis cultis & aquosis rē.

Miris Dy. aut mirra dī foliis & astis silis
conio ē radix oblōga & mollis & odora
ta apta ad edēdū rē.

Mirmitia iuenī i libris ātiq̄s & ē pustula
pua q̄ uocē forica & supra i acrocordies
Mirmix grece formica.

Mirna stactē si iuenē ē qd̄ ē mira hūida
expriūt ut Dy. c. de mirra h̄z smirna me
Mirotalanoz spēs apud arabes h̄z scribē
tātū tres sūt. scitrioy kebuloz & idoy.
naz bellicos & eblicos n̄ oputant iter mi
robalanos q̄r sp̄ sepaat d̄ ipis ca. faciunt
Mirotalanos Corne. cel. dactilos uocant
multi & fenicobalanos uocauerunt.

Mitrobalano uocatur a **Pli.** gñū bē qđ deūm ē
 supra ī balano respico. alibi tñ de miro
 balais loqr̃ & dic qđ si colligatur ante qđ
 matureſcāt nullū ligneū intus hñt
Miroſilos & **mirioſilos** id ē qđ millefoliū
Mirō. g. uguētū. nā pſalteriū. g. ut ſupra.
 ubi ī nro ē ſiguētū hēt miron tñ
Mirſine grece mirtus.
Mirticē uinū uocat **Pli.** qđ foliis mirti oſi
 citur. s; mirtidanū qđ ex baccis maturis
 ſiluris mirti ī muſto poſitis fit.
Mis grece mus. **Mulch** arabice muscus
Miſeos **Dy.** aliud ē egyptiū aliqđ cipriū qđ
 ē aptū ocularib; medicis melio; duz qđ
 cū fractū fuerit dñs ſtelle albe appēt tñ
 ē ſpēs uirioli. ſ. rubeū. nā **Sre.** mū iqr̃ ē
 zagū rubeū p zegi qđ eſt uiriolum
Miſimiſa ſcripſit **Sre.** pro **mixmix.**
Miſi apđ **Pli.** uocatur gñs rubez precipitū ſua
 uitate & odor ac ſapor ſ; carnoſi qđ ſiliqđ
Miſtericēita apud **Muſionē** uocatur gñ.
 grece ſuffocatio matricis.
Miſterio apđ **Al.** uocatur qđ a ſcō ad tuſi ſcā
Mitrenicū. g. peſſariū ſitūz ueluti c d tuſſi
 criſtere quo ſiciūtur liquores ī matricez
Pau. ca. de muliebri fluxu.
Mitridaria **Pli.** mitridati creatas aſcripſit
 qđ mitridatiā uocat. huius folia duo a ra
 dice acāto ſilia caulis iter utraq; ſuſtinēs
 roſeū florē alterā leui; ſcordini tñ ſcor
 diō ipſo māu aſcriptā magnitudinē cubi
 tali qđ dragulo rōſā qñe ſilutudinē foli
 is lanugioſis rep̃ ī poro cāpis p̃gibus
 hui; guſto amari ē & alterio gñis latōri
 bo ſoliis mētaſtro ſilis plimōsq; utraq;
 ad uſus p ſe & iter alia antidota tñ
Mitridatū oſcō magna uicē tiriace tenēs
 a Mitridate rege. pōti inētoze dē d quo
Ori. dū **Mitri.** rex pōti ī eboliōro urbe a
 Pōpeio ac rōanis obſeſſi eēt iā de ſe ipſo
 deſpās uenū uxori; pellicib; ac ſilus po
 tādū dedit qđ cū & ipē nouiſſio ſup̃ſi

ſ; bñſicio medicaiūz qđo uitalia ſua p̃
 mūnerat neqđ mori poterat pñ tandē
 gallo cuidā militi qđ iā muro dſoſſo itra
 uerat urbē iugulū prebuit ſicq; uitaz ſi
 uit tñ. hoc antidotū ex. liiii. reb; **Pli.** ē
 poſitū tradidit idēq; de ipō eodē **Mitri**
 maxius ſua erate regū quē dbellauit **Pō**
 peio oīz añ ſe gēitoz diligētīſſius uite
 fuiſſe argumētis p̃tqđ fama itellr uni ei
 excogitatū conſide uenū bibet p̃ſūptis
 medicis ut oſuetudie ipſa innoxū tēret
 prio iūera gñā anti. ex qđo unū ē nomē
Mibezeigia. ſtaſiſlagria. eius tenet tñ.
Minteregū & **mitenegi** iueni in regali diſ
 portione pro miubezeigi.
Mixmix. a. criſomila ſcd; qđ expoſuit tranſ
 lator **Aui.** uegz criſomila. g. ſūt mala pſi
 ca illa. ſ. qđ cutē hñt lenē ſu pilis. **mixmix**
 uero uocant. g. uricoco uel bricoco latine
 tranſlatū p̃coqđ & ſūt hñria pilofaz cutē
 ſicut pſica qđ anpſica a q̃bulda; uocatur
 & hoc a gñis hui & ab ara. ſte. & p̃coqđ
 miſmiſi antepſica expoſuit tñ.
Mixo. g. plāta cuius radix libidinē excitat.
Alex. ca. de gomoreā.
Mizmar. a. ſiſtula qđ uulgariter zamara dī
 iñ mizmar alrahai. i. ſiſtula paſtoris.
Micnas grece mina
Mixader infra in muza dar
Moabenes dix. ſte. qđ ē aparie. i. lapa ſupra
Mochenagria ſ; **Pli.** uocatur a qui in a
 buſdam paſtinacha.
Mochiromilō Caſ. ſe. manualis mola qua
 teruntur medicinalia.
Mochiahahladā arabice medula oſſium.
Mochl arabice bdeliū aliud iudaicū aliud
 de mecha quod arabicū dicitur
Mogirō **Pli.** herba ſilis bete foliis mīutio
 rib; tāti hirsutōrib; paululū ſup̃eīnē
 tibo. Caſtor hāc alī nōiat tenui folio ue
 lut equis ſetis tiſſo lōgo & leui ī aquoſiſ
Mogra. a. uel almagra ē ſinopida naſcēs

architectorū qua lineas signant zē.

Molibdi Cal. fe. i. an. diamolibdi. i. de plū
bo. uey. i. li. de doc. g. ē molibdos plūbū
Molibdinos grece plumbeum.

Molibdina Dy. ē qñ stercus auri & argēti.
ē aut utilior q̄ colorē argēti spūe hūerit
& lucida & ruffa i tritura i coctura i olō
coccineū fāc colorē fodr & i sebastia &
i coritho s̄ melior ē q̄ siḡ supradē hūe
rit zē. Pli. molibdima q̄ alibi gallenā uo
cauius ē plūbi & argēti uena cois. meli
or hec q̄to maḡ auri coloris q̄toq̄ mīus
plūbo sociabilis & moice ḡuis herescit
auri argētiq̄ fornacibz hāc metallicam
uocat laudatissimā q̄ i cipro fit p̄bī mī
nīe terīne mīne lapidose s̄bē p̄cipans
Gad Patri. collī ubi oīlat auz & argētū
Molibdena & a Pli. uocat qdā plāta q̄ lati
ne plūbago dī in aruis nascēs folio lapa
ti crosia radice hirsuta zē.

Moli siue mola dī harmel ut supra i har
mel q̄ ē spēs rute ut p̄ supra & ifra i ru
ta s̄ nō ē harmel. nā Dy. post ea de ruta
& armola q̄ ē harmel scribit ca. de moli
fic. moli folia h̄z silia rute aḡstis & latō
ra & s̄ trā spāsa flores crocios h̄z colore
lacticeo s̄ nō tale q̄le yuuirgā h̄z tēuē
& lōgitudine cubitorū. iiii. s̄ q̄s uirgas h̄z
capita ut aliū radix ē illi mīor & bulbo

Mola & uocat a Pli. qdā alia plāta silis
cuius radix rotūda niḡq̄ multū terf̄ capi
ēs nā ut dixerūt aliq̄ cāpāi sibi aliquot
diebus efolia itē difficultates saxeas ra
dicis trigita pedes lōge iuēta ē ac nec sic
qdē solide s̄z abrupte folia scille silia cuius
florē gēi luteū pixere s̄z Hōerus cādidus
scribit naser i seice & cillene archadie

Molochis. g. & molochia. a. s̄z & italia.
post. g. ē spēs malue Dy. c. de altea altea
siue molochis agria.

Molōcāpo eustriato foliis mollibo puis ra
dice. x. digitorū uoc̄ a q̄busdā estriō Pli.

Monodes. g. unio diei Al. ca. de cephalea
Mologlonos ē spēs artimisie s̄z Dy. Item

Theo. prisci. libro d̄ simplici medicīa mo
loglonos quā aliter artemisiā uocant zē
Monoimerō. g. unio diei Alc. de collitiis
coliriū sic dcūz eo q̄ dolorē sedat ūa die
Monopagia i passioario G. cū potiss̄ia ps
capis i acutū dolorē uēit i onopagia gēi
dāt si oclūs siul cū media p̄te capis dole
Morella seu maurella solatz ar ēignēu
strignū & i libris de. g. trāslatis uua lu
pia sed ap̄ arabes uua uulpis dī.

Molena supra in barbasco.

Moriō ē spēs mādragore ut supra i mādr̄
gora s̄z Pli. semē mādragore qd̄ qd̄ arse
alii moriō alii ypomaratrō dicūt zē

Moriō. g. s̄m Dy. uocat galli melissam.

Moriō. g. mēbranū seu tunica apostēatiz
Cal. fe. ca. de empimate

Morfo gallie uoc̄ a q̄busdā anagallo q̄ &
ypia uoc̄ qdā morgellinā uocat c̄rdo q̄
ab uulgari gallico nā morgellie gallice
ē dcū morsus galline

Mor uel mur arabice mirra.

Mospone grece psilore supra i mospone

Motaria ap̄ De. liteola q̄ uulnerbo appo

Muakes ste. expōit udaha & codya nū.

& cypeliadis & si p̄ udaha uoluit dicef

guadaha ē uericulo dcūs porcelio d̄ quo

Mua. meu q̄uis ita scribat ap̄ Au. ifra

& meu legi pōt cū aditōe note. nā hoc

ē mu. & hoc meu

Muchatil ste. fagitū fūgo s̄z. a. uoc̄ fatar

Mucla oculi ē iterior ps eia aeri patēs zē

Mugath Aui. redarguit dñtes q̄ ē radix ḡ

nati siluīis & n̄ ignorasse qd̄ eē ego ue

ro repi i ātiq̄s. synonis exponētibz uoca

bula ḡ q̄ mugath ē radix ḡnati a ḡstis

Multa apud Dy sinopida carpētariorum

alibi miltus infra in sinopida

Muli ste pro moli scripti

Nulsa apud Dy expōit q̄ ē mellicratū &

& ē eiusdē uirtutis sic ydromel fit ex du
 abo pibz aq̄ & una mellis s̄, ipsū soliq̄
 expōit aliq̄ coquūt C.f.c. de yteria mul
 sā iqt̄ ex uino & mele tēparā q̄ appellāt
 ynōelitos. s̄. Pli. sic distiguit mullū inqt̄
 fit p admixtionē melis uio aliq̄ uero &
 aq̄ miscēt s̄ ex aq̄ sola & melle mulsam
 faciūt. q̄ dū uetāscit fit nigrior & pigue
 scit qdā siglōs sextarios mellis octogēis
 aq̄ miscēt Itē alibi melle duo sūt gña su
 bite ac recētis q̄ ex dispūato melle fit in
 uetate q̄ uetustate ī uinū trāsit mulsam
 uero ex multo & melle. Itē alibi acetuz
 mullū noiat qd̄ fit ex amixtiōe mellis ī
 acetū differt ab oxelle eo q̄ mīus hz me
 lis nec coq̄ ī sūma colligēdū ē q̄ ydrōel
 ē qd̄ latie aq̄ mellis uoc̄. mellicarū ue
 ro ē mulla p̄lo mellis hīs q̄si fit unum
 mellis dcūz. differt ab apōelle eo q̄ apo
 mel nō coq̄. Itē ynomel. g. mullū uero
 latie dr̄ & fit ex uio & melle. differt autē
 a melicrate eo q̄ p̄lo mellis hēt q̄ mullū.
 hec tū iterdū noīa unū p̄ alio accipitur
Mugali apud Dy. c. de alio & Aui. eod. c.
 ē aīal uenosi morbo pusillū muri silē ut
 A. iiii. c. fen. vi. d̄ uēis. c. de morbu illius
Mugilis supra in kefalus.
Multipeda ab aliis cēripeda & milipeda
 uermis fr̄e ē pilos multis pedibz arcua
 tū repēs tactū se trahēs onis. ō. g. uocāt.
Mumia iuenī ī sepulcris mor ali tilō P.
 tuoz ātiquoz & stat ex sōa ipōz cada
 uez & mixta odimētoz q̄b̄ odiebāt sū
 mira & aloe sū q̄buscūz aliis nobis igno
Mum apd̄ Aui. ē cera. uez cera. a. uo tis.
 ci xamacha & mū ut p̄z Ser. ē sorditi
 es qdā domoz apū qd̄ Au. uocat mū ni
 gyz & g. uoc̄ p̄polis uel cera p̄poleos ut
 supra ī melle ē calius cera & fortiter ac
 tractiuum.
Murra aliq̄ ī antiqs libris p̄ mirra sp̄x̄.
Muraba. a. additū aliqd̄ sicut rose & uiole

odite mirobalani & ceteri fructus. tū ali
 q̄n sic iuenitur uocatū meli ofaceum.
Muradascō iuenī ī s̄o can. Aui. s̄. i. a. mur
 dasefrā scrib̄ qd̄ sit nescio. apud Ali. ue
 ro ī s̄o practice murdasefz iter herbas d̄
Muran. a. qdā putauerūt eē cornū scrib̄
 arbuslū cuius fructo cōed̄ & ut q̄ sic expo
 fuerit Ste. cū dix merā ē cranea. uez ca.
 eius apud Aui. nō xordat cū ca. d̄ crāea
 apud Dy. q̄ ē corfō dcā s̄ potio xordat
 cū ultia pre ca. de iunipo apud Dy. q̄ nō
 ē illio ca. sicut onū ē supra ī iunipero.
Murex ochilū marinū cuius sanguine fit
 tinctura purpure.
Muri. a. uel almuri ē liquor salso quo mul
 ti p̄ salamēto utūtur & ē duoz modoz
 unū qd̄ fit ex pisciculis salis cuius p̄cōnē
 scripsit Pli. iūior. aliud ex faria ordeī &
 falle scō pane cuius p̄cō s̄plex iueiat in
 xxviii. Azarauī & ē aptū & enematis
 chsterioz. muri uoc̄. g. obloniogaz & ē
 p̄positū ex oblonio & garo qd̄ ē muria.
 & ipsū ē iterdū uoc̄ garus. uulgo uero
 uocāt almuogaz ab alos q̄ ē sal & garo
Murice. g. tamariscus ut apud Dy. ste. mu
 riki est tarfa qd̄ est arabicum
Mustar arabice mustū & grece mustos
Mustellaz duo sūt gña unū q̄ ē maior istī
Muzadir ī libris alkimie se des. g. uocāt
 pe iuenī & apd̄ Ali. musadi & almusati
 ī capi. debilitatis uisō ē sal armōicus pro
 prie tū apd̄ arabes mixader uocāt a quo
 multi latini lixadrā uocāt corrupte
Muzū p̄prie dr̄ cuius sapor ē p̄positus ex
 dulci & acetofo & dr̄ arabice muz
Nā apud grecos ē ligda alī eodē
 mō ea utuntur sicut nos
 Nahalea ap̄s liber de doctrina
 arabica q̄ & alchali dicit
 Nahā a fructio auis magna q̄ uolāt non
 pōt ḡ struchocamelō dr̄ ut ī kiranida
 Nahanaha a mēta nachana ī s̄o Aliba

scribitur corruptum

Nabach h. **Aui.** ē fructu arboris dcē sadar q̄ apud Dy. uoc̄r agrifoliū uey ap̄d ser. ē aliud nabach. sc̄ cortex arboris q̄ a Dy. uoc̄r nascarimō. i. tacuio scrib̄ q̄ nabach op̄at mēspillis & zaror q̄ ē maḡ odorife

Nabati q̄n rep̄r de aliq̄ medi & mēspilis cīa itellūdū ē oriētalīs a nabateia fgiōe oriētis q̄ iacet iter iudeā & arabīā Pli. nabarei q̄ sūt ex arabia d̄mī sirie Qui. meta. eurs ad aurorā nabatheaq̄ regna

Nabar arabice ē dcū plāta recessit

Nachle arabice arbor palme.

Nafsa. a. h. napha gēu petroleū seu aspal

Nakre. a. cornicula tū. h. a. naphi dī

Nanachue uocat ste. ameos.

Napion Pau. ca. de cepheā & in antido

to aurea dcō ē semen sinapis.

Napo uel napsi Pli. napoz duo sūt gña u nū āgulosis foliis caulibz florētes qd̄ bi mio uocāt gēci altey rafano & napo silē q̄ putiada uocāt tē. Itē alibi qnq̄ gña fecerūt quidā a noibus regionū noiata.

Naraige scripsit ste. pro pineis tē.

Nar arabice ignis.

Narcha ste. ē piscis quē si qs diu māutenu erit tremit manus eius ob frigus.

Narcha Dy. multi sic cētaureā maiorē uo **Narciss** siue bulbus ematicus Dy. si cāt ue ut lati bulbo uōificus multi liliū dī xerūt folia silia porro h3 h3 mīora astas hns duay palmarz īanes. i. s̄n foliis flos ē illi albo ī giro ī medio croceus aut pur pūrus radice h3 rotūdā sic bulbo & semē nigz & oblōgū ut ī mēbraīs nasc̄r locis mōtuosis cuius flos suauē lōge iactat odorē ī reliqs porro h3 silitudinē & uiridē. Pli. duo eis sūt gña medici unū ī usū ī cipiūt purpūro flor̄ altey herbaceū ste. narcis. i. narges bñdix. g. & expōuit p. a.

Nardileū grece oleum nardinum

Nardi adra pro nardo stachi in. x. pratie

haliabatis cōfectione Cabadi regis

Nardo stachiū. g. spica nardi Dc. d̄ nardo

Nardo Dy. herba ē spiofa unā grecis nar dostachios appell̄. eis gña sūt duo unū ī dicū & aliud siriacū h3 nō qa ī siria iuēi ē. iō nomē accepit h3 qa mōs ubi nasc̄r ps eis ī idia portiḡr altera siria spectat sed nardo q̄ iuēta fuerit ī illa pte mōtis q̄ si riā respic leuis ē & ruffa & multis capillis alligata hns odorē suauē ut cipū & spicā breuē q̄ missa ī ore h3 acuitatē cū amaritudinē si diutū tēatur ī ligna illa aut q̄ fuerit de pte idie gāgitis ex flūis noīe nūcupat & ē s̄n uirtute gñas spicā oblōgā & multū spissā & ex una radice multos rāos gñas ī circuitu & nō utiles ī odore. hec nasc̄r ī aquoso loco. ī cacuie uero eiusdē mōtis quo aq̄ nō īfestat uti lior nasc̄r odorē lare distēdēs h3 folia eis sūt silia cipo & pprie siriace ē silis. alia uero appell̄r sifiriga ap̄d siros spicā hns oblōgā & subalbidā & fructice maiorē cū odore nō ualde suauī quā multi infusa ī aq̄ distrahūt ut colore mīus albo caſat & fallat ementes. & īr a optia ē odoratissima colore subruffa gustu subamaro tactu nō gñis h3 maḡ dēsa. noiatur autē spica eo q̄ spice frumētī silis sit Pli. sere silia h3 de illa q̄ nasc̄r a pte ī die altey ī q̄ ē gñs ap̄d gāgē nasc̄s dānatur ī totū ozaenitidis noīe mīus redolēs. arabes nardū dīe uolētes dāt neridē quīs Au. neridē spicā dicat rōanā. i. celticā Dy. & celticā spicā nardū uocat. s. i. ca. d̄ celtica celtica īqr ē spica tē. & ī sic ca. ē & alia nardo. i. celtica mōtuosa tē. ex hoc app3 q̄ tā celtica q̄ idā utrāq̄ & spica & nardo dī. spica uero dī. a. subel. celticā & quidā saluicā uocāt qd̄ qdē a pud Dy. satis ur̄ uel aliq̄ eis spēs. grecus nardo dicit

Nardus agrestis h3 Dy uocatur a q̄busdā assayz siml̄r & su sed urūq̄ falso

Narēgenebī & alicubi narēgebī ī s̄o prati
ce hali.ca.de fluxu uētris & astipatiōe in
febrībō ē īqt machalū ergo ē bdeliū

Narkissos grece narciscus uel narcissus

Narchodes estaseos Ca.fe.ca.de egritudi
nibō oculorū liber de doc.g.stupido segis

Narkon.g.piscis stupefaciēs q̄ & torpedo

Narkosis grece stupor. dī Ale.

Narcotica dñr stupefaciētia seu obdormi
tātia q̄ & carotica dñr & utrūq; grecum

Narcis Pau.de cibis ad emoroydas surdas

Narges.a.narciscus ut supra nargēsū scrip

Nasbarrō ste.aūt ēē talū. sūt ste.
& dicitur emblicon.

Nasar ī pratica greca q̄ ē ut liber Alman
ca.de retentione urine est asaz.

Nascarimō Dy.asserit ab idia & q̄si cortex
silis lanule sū corticibō ordōr bono & ui
scide calefaciēs misceē dēiq; tia maribus
& antidotis & acopis calefōriis & hoc
uocī apd ser.nabach.

Nastale ē qd̄ mōrici īponi silē suppoītorio
pessariū uero pprie ē silē clisteriū q̄uis p
nascali pessariū ī li.ātiq; sepe iueni īn ī

Natrix Pli.ē herba cuius radix euulsa pe.

Natrō.a.nitrū. uiro irci redolet

Natarō p natrō ste.scripsit.

Nautia grece nausia.

Nausia Dy.cotricula olearis q̄ nausia dī &
ē cos qua ferri acies acuitur

Nebith arabice uinum.

Necrosis De.ca.de obtralmia ē grece mor

Nusificatio alicuius partis membri.

Neda ī rēgali dispōe hali.ē scō qd̄ arōati
ca ad sūīgādū q̄ s̄ueuit deferri ad nos
trociscata ī hāc formā ē forma qd̄rēgu

Nectar ē uīū cōditū cū spēbō ali uel nedu
qū & mele uel zucarō alī cū herbis arōa
ticis multas hñs diuersitates scōnum

Nectarides Pli.ca.de uinis fictitiis iueni ī
q̄ & nectarides scūz ex herba quā aliq

meneliō uocāt alii medicā alii siphitiō
alii deamoistū alii uero cariā radice pō
deris.xl.in sextarios sex musti addita

Nephili.g.nubis nephele nubes rē.

Nestis īnū passio. Gefricos.g.nesticus

Nefelon.g.qd̄dī ulcus oculi isra ī ulcus rē

Nefri.g.renes. Gefros ren.

Negē & negil & rheil.a.ēn ē ut apd ser.

Nemiana ste.pro nemē scripsit.

Nemē.a.ubiq; expofuit trāslator Aui.q̄ ē
sisibriū & ī hoc ē errauit Cōstātino ue
ritas aūt ē q̄ ipsū ē serpillū uide ca.d ne
mē ī Aui.cū ca.de serpillō apd Dy. &
uīdibz q̄ id̄ dñr qd̄ & p ser.appz sisibriū
uero.a.dī sūinabar ste.& ī synonis nema
nū.i.serpillū.ātē alibi idē erpillō quod
serpillū.i.nemanitum

Nemomena gre Alex.de egritudibō aurīū

Nenuche uel nenucha pro ameos iueniē.

sed apud Aui manachue scribitur

Nenufar dī a nilofar g uero nīphea isra ī

Nepita seu nepitella calamētū g ue nī
ro calāitis ut apd Dy. ē aūt qd̄ nepita
mōrana quā nepitā multi uocari pprie
uolūt alii nepitā gatiuā dñr eo q̄ odore
& tactu mīro mō cattos ad coitū icitat

Neregil .a.nux idica q̄ & ietnēdi uocī

Neremisch s̄j.i.a.neremusch ē ut Aui. de
scribit me teste

Nereo uel nerio Dy aut nerodēdrō aūt ro
dodafni fōsīa h3 silia āigdale s̄j maiora
& pūguora & florō rodo silēs semē & pa
tēs sic cornu ueluri lanā deīto hñs silēz
iacīto radix oblonga & āgusta gustu salā
nascī locis aquosis & maritis Pl.rododē
drō q̄uis herba dicāf s̄abie rododēdrō ut
noīe appz a.guēt alii neritū uocant alii
rododafni q̄a sēpitermū frōdet rose flore
silitudie caulibz fricofū iumētis capris
& ouibz uēntū. uocī & lorādyz & ē oleā
det apud Aui.

Neridē apd Au.ē spica rōana.i.spēs celtice

& i bō & i qnto.c. d̄ tiriaca s̄ supra i nar
 Nessel & nesele fragū scripsit ste. p do
 nixe qd̄ ē amilū. itē alibi nesele
 Nesei Alhauī ē qdā rosa siluris & alba &
 hēt arbore spiofā ut dōestica r̄q.
 Nesele supra in faba gre. & i lorhos
 Neuro grece neruus neura nerui
 Nibi dyarodō Pan.ca. de maculis faciei
 Nichather. g. Alex. ca. de emigranea
 Nistegreco Pli. a pthiſ chenātis uocf quōi
 ā āferes a prio aspū eis expauescūt ab
 aliis metalopa quoniā e lōgigo noctib
 fulgear color higinī folia ut spina nec a
 Nictis. g. uespilio. terra se extollit
 Nicticorax grece noctua.
 Nictilopa. g. obsfrutans uisū maxie i cīpū
 culo s̄ De. nictilopos ē passio i oculis q̄
 p diē patiētibz uisū denegf & noctis i
 ructibz tēbris r̄dibet aut uersa uice ut plī
 q̄ uolūt die r̄dibet tēbris denegf eme
 ropa deinde uocauerunt.
 Nil. a. idicū quo. pāni tīgūf & ē fucus plā
 te silis uolubili semē eis it laxaria ponf
 Nileos uel nileū Alex. de cerotis ad stōm
 Nilofar arabice nenufar.
 Nigma Pli. herba tribz foliis longis intu
 baceis. i. similibz intubo.
 Ninsi. g. mustella q̄ & gallis dicitur
 Nisea. g. nenufar & uocf sic a nīsis q̄ uoca
 bāt deē fōtiū ipsū nāq̄ nō nisi i aqs na
 scf falsi herbularii q̄ se oja scīr fatēt ne
 scio q̄ plātā i uīs nāscētē p nisea trade
 bāt Dy. niseā siū ut alii cacabo uēris. i. pa
 pauer palustre siū ut latī alga palustris
 nascf i aqs stātibz uel locis nō cultis & a
 quosis folia hīs silia cinorio s̄ mīora &
 oblōga altis sup aq̄ pferēs caput multa
 capita ifra aq̄ hīs ex una radice flos est
 illi albo silis lilio cū puo pallore semen
 hīs i meo croceū s̄ cū effluerit rotūd
 effici sic mala maciana aut capita mico
 nii niger i quo semē inuenf latū & spīf

sū i gustu argillosū asta eis leuis & nōn
 crostā ē & niḡ ē silis cinorio radix ē niḡ
 & aspa & nodosa & i autūno siccf. P. na
 ta tradf a nīsa zelotipia erga herculez
 mortua q̄re heracleō uocāt alii rapalōa.
 & ifra boerii malō uocāt ut Dy. & ifra ē
 iqt alia nīsea i tēsalie āne peōie radice
 alba capite luteo rose magitudie. ego ui
 di i stagis duplici flore albo. s̄ & croceo
 seu citrio q̄ luteū uocat Pl. & ipā ē maḡ
 odorifera q̄ alba ste. nīsea ninufar
 Ninifō uel nīfō apd̄ D. c. d̄ felitriō ē filix
 Nitx. lo. se. c. de tinitu auriū ē baurach ru
 beū Dy. nitx. ē eligēdū leue & color ru
 beū ptufuras hīs sic spōgia albū uero a
 cre ē & gustu amare tale aut ex idia uēit
 ē aut nitri aliud crostū & lāinosū aliud
 tēue aliud rubeū aliud albū Pl. nitx. exi
 guū fit apd̄ medos cāfētibz siccitate cō
 uallibz qd̄ uocāt almiragara mīus & in
 tracia iuxta philippos lordidū ēra q̄ ap
 pellāt agriū aq̄ uero nitrose plimis locis
 repiūt s̄ in uiribz dēfādū optimū copio
 sūq̄ i elitis macedōie qd̄ uocat calefiri
 cū cādīdū purq̄ pxīuz salī lacus ē nitro
 so exiliēte e meio dulci fōticulo ibi fit ni
 tr̄ circa canis ortū nouēis diebz totidēq̄
 cessat ac rursū inarat & deīn cessat quo
 appeat solis naturā eē q̄ gigit quōiā op
 tū ē nec soles pficere q̄q̄ cū cessz nec im
 bres mix̄ ē illud scatheba fōticuli sēp e
 micāte lacū nec augere nec effluē. his
 aut diebz qbz gignf si fuere ibres salis
 nitx. faciūt aqlōes deīo qa ualido omo
 uēt lūz qd̄ nascf i egypto oficē abūdātis
 s̄ deīo nā fuscū lapidosuz ē fit pene eo
 dē mō quo sal nisi q̄ salis mare ifūd.
 nichilū aut nitraris acedēte nullo sicā
 ē decedēte madēt. & alibi i nitro optūz
 ē qd̄ ē tenuissimū & iō spūa melior q̄ a
 nobis i medicis affronitx uocf de affrōi
 tro Dy. eligēdū ē qd̄ ē leuissimū & splē

didū leue latū frāgibile ruffū & spīosū
illud ex fila dīfīa uēi. h; uero ex egipto
Nixa. g. lebestē ut p; ex d; cordia practice si
milis Alm. & ipsū Almā. in decoctōe q̄
facit ad catarrū & ad plēsim.

Nixe arabice amilū.

Noak uocāt greci costas inferiores mollio
resq; aliis Cor. cel.

Noas arabice es grece kalcos.

Nohale arabice fursur.

Nochia apd kiranidā uocāt flōmos d̄ quo

Noi. a. nucleō dactili. supra in ilo

Nois grece mēs itellectus ratio.

Nomas De. ē ulcus oculi putruosū ex tūo
re & fordib; atq; alienitate d; cētū it; Plī
nomas g;ci uocāt mala corporis q̄ serpūt.

Nora arabice calx.

Nocticos myelos. g. spīalis medulla Ca. se

Notos grece dorlū.

Nucha arabice ē spinallis medulla.

Nucleō i h; cañ. Au. de nucleo dactili dīx

Nusadex; ste. p. nuxader scripsit.

Nutharer ara. caries ligni corrosi.

Nux ader arabice sal armoniacus it;

Nuxare. a. serafā q̄ cadit a ligno qñ secat.

Nux hendē dīc Au. q̄ ē tra gñola sic cicer
qd sit nescio. ex Alhauī appellī it; a. ie

ūgēde & nux endē & alibi idē ē tra bar
barica i barco uocī stercus colūbe tñ i ba
dach dī nux enden & de hīs q̄ cōferunt
corrupto appetitui biticus ē nux enden.

Nux metil ex Alhauī bibatrix ē filis nu
ci uoīce h; gñū eius assilatnr gñō citri.

Nux miristica ē nux muscata. nā miristi
cū. g. ē odorifex; ut supra in mi.

Nux xarch supra in cobzbagne.

Nux rōana i h; cañ. Au. iuenī ca. & ipsuz
nō ē nisi de haur romi. nā nihil dīc ibi
nisi qd dīc i cap. de haur; rōanū. potuit
aut hoc trigerere eo q; Au. ut aggator ex
multis libris i aliquo libro ca. d haur &
i aliquo alio iuenit ca. de eodē & n̄ auer

tit utq; diceretur haur uel geū qd ē nux
eo q; ābo hec noīa ei d; lris scribnt apud
a. nec differt nisi i pūctis. nā haur sic sc̄
bī. hoc eodē noīe erratū fuit ut puto a
trāslatore i ca. de karabe. hī. n. i latio q; ē
gūi nucis rōane h; i. a. ē haur rōi. idē eror
app; i synonymis ste. ubi noīa. g. exponitur
p. a. deīn p latia. agiros it; ē geū romi. i.
nux rōana iuenit haur sn pūctis & puta
uit geū qd ē nux eo q; notior eēt aī d. a.
geū q̄ haur. nō enī sep pūctāt. a. lras ma
xīe i scriptura nota. multi & tales errof
trigerūt i li. de. a. trāslatis sic app; i hoc
Nux tamarisci dīc Au. q; ē alkarme ope
zich & idē dīc i ca. de karmezich apud
nos nō ē uis; tamarisco fructū filis nuci
nec q; nux poss; dīcī h; Pl. miricē & italia
quā tamaricē uocat achaia aut briō sil
urē; i ligno q; in ea latuū rātū ferat gale
silēz fructū in siria & egipto copiola.

 Greci duplex hnt. unū
qd uocāt. o. micro. qa sep
corripī & ē istū forme. o.
aliū qd dīc. o. mega. qa se
p pducī & ē istū iuge
arabes uero. o. nec. u. hnt
h; hnt unū lram quā oao
uocāt q̄ hēt mediū sonū itē. o. & u.

Oa gre. oua oon ouū & & augō uel auogō

Obolo ē pōdō triū kirat & kirat ponderat
iiii. gñā ordeī igit obolo pōderat. xii. g
nā. Itē obolo pōderat danich. i. & seis. ui
de i ca. d lauro apd ser. ex uerbo Ga. ubi
dīc q; dētūr d cortice ei; dāich. ii. & sup
ex uerbo Dy. hī. ix. kirat silf & apd Auī
eod uerbo & i ātiq; trāslatōe Dy. hī tīs
oboli qñcūq; iuenī apud Auī onolafāt
itellgēdū ē obolus & onos idē est i pra
tica Caslii oboli duo faciunt scrupulū. i.

Obsoniagay uel obsoiogay. g. ē id q; a. dī
muri uel almurī id ē garo & almirogay;
h; melio h; grecū obsoniagay scribitur.

Obsonia gēi dicūt salsamēta uel sapores
in qbus itīgūtur carnes uel pīscēs uel
& pāis ut melius cōedatur sepe ī ueni
tur apud Alexādrū & Paul ide cōpōi
tur obsoniogaꝝ quasi obsoiū ex garo
sed melius p.p. q̄ per.b. Plinius obsoia
sūt queꝝ cibaria que cū pane edūtur.
Obtramicum grece prouocariuꝝ; sternu
tamenti.

Obtruso uisus apud antiquos auctores.i.
obscuritas.

Ochimonides Dya. folia habet ozimo
similia & ramos hirtos cum lanis se
mine plenis ut ē melatiū.i. nigella.

Octobritū īfra ī omotribon.

Oera apud Dya. ē gleba terre mellinum
colorem habēs.i. subcitrinum qua pi
ctores utūtur: & ocreā uocant.

Oculus bonis uel oculus uace. apud Aui.
& Serap. uocatur byhar. gre. uero bu
ralmō ut apud Dy. & est corula. supra
ibi. & bu.

Oculus cōsulis uocatur a quibusdā plāta
que antipater dicitur. alii oculū Chri
sti uocāt ut plꝝ herbulariis fingere no
mina.

Odaximō grece Oribasius capitulo de
ulceribus matricis. mordicationes in
quit quas greci odaximon uocāt. nos
autem pruritū uel mordicationē dici
mus. iꝝ.

Odis grece dēs. odōcos grece dētes iꝝ.

Odonotrima grece dentifriciū. Cassi
us se. capitulo de dētiū uitiis.

Odōchitis Pli. iter feni gñā ē cauliculis
densis ab eadem radice genicularis
triangulis ī nigris gēiculis folia parua
habꝝ longioria tñ q̄ polygonium semē
in malis ordeo simile florē purpureū
pusillum nascitur in pratis. iꝝ.

Oegi ara. uel hueg ē acorus. quādo dictō
arabica iuenitur desinere in gi illud. i.
nō debꝝ pferri. nā talia uocabula desi
nūt ī litterā q̄ uocatur gim. nā ipsi ha
bent aliā q̄ uocatur gaim q̄ hꝝ aliiꝝ; so
nū & ī fine dictōis & ubiqꝝ.

Oenante Pli. ē herba q̄ nascitur ī petris
folio pastinace filis radice magna nu
merosa iꝝ.

Ofei ī ātidotario uli ī cōfēctōe mitrida
ti exponūt q̄ ē gūi edere. nescio an ita
sit. sed grece opocisci dī

Ossialis Alex. ca. priō uocatur ossialis q̄
uelud serpentis squamā supficiē cutis
capitis sedat. & dī ab ossis q̄ ē serpēs.

Ossidyō secūd Pli. ē pisciculus cōgro filis

Ossa grece anguilla.

Ossis uero serpens anguis

Ossiena g. Ale. ca. de ydrope aschlite &
tīpanite. expōitur q̄ sūt tūores molles

Ossionicos grece lacerta.

Ossites gōe spēs marmoris serpētī color.

Ossocano sterica Dy. ca. de aspalto ē suf
focatio matricis. nā sterea matrix.

Ostryes grece supcilia.

Ostalmia dicūt greci apā cōiūctiōe oculi.

Ostalmos grece oculus. ostalmi oculi

Oerthis. g. uisus. ī huius uocabulis latitas
s. līfāz mutauit ī. p. & dīr optalmia &
ab hoc oerthis oprutus quod ē uisio.

Oiris Pau. ca. de emoptoica. multo uero
īgr fluxu exīte oirin & mānā cū ace
to supponimus.

Ois grece ouis pecus q̄ & puatō dicitur

Oizaezatū scripsit Ste. p aniso.

Okimon grece ozimum.

Ol Ste. quod ē ambra scripsit.

Olea g. pondus triū scropulorꝝ secundū
Ysidorꝝ; ergo ē dragma. sꝝ alī uidetur.
nā ubi apud Dy. delasar olea scribitur

apud. A. ē anulus uel anulofar de q̄ in fra .

Olea est arbor oliua fructus oliuum proprie de oliuis oleū genus ad oīa .

Oleāder apud Dyas. dī nezco & rododē dron & rododaphnis dī ut supra ī ne .

Oleaster olea siluris ifructifera. ara. zin bugi grece uero agrielea ut supra .

Oleni grece lacertus .

Oleū proprie sūpto uocabulo omē oleū cuiuscūq̄ sit rei. oliuū pprie oliuaz. sic & arabes dehen uocāt omē oleū. zaic uero oliuaz tantum . nos aut̄ cōi usu oleū poliuo & alioz accipimus .

Oleū spanū ysidoris est inq̄ q̄ ex albis oliuis fit q̄ a grecis onfaco appellatur qđ aut̄ ex fuluis & non maturis fuerit expressū uiride appellatur qđ uero ex nimū maturis cōe dicitur :

Oleū onfacinū est qđ ex oliuis imaturis fit qđ & oleū expēlay & gremiale dī eo q̄ ī gremio collectus oliuis an̄ maturitē nimio ac pcelloso uento arbore deiectis anteq̄ maturaz oleū fiat sicq̄ expēlis ad maturz cōficiendū subueiat hoc & omotridū dī. ex tali oleo rosace u3 uiolaceū nēufarinū mādragorātū & omē aliud qđcūq̄ fīraz uirtutez uolumus possiderē dīci d3 ut p3 ī āndotario uli quo carētes cū oleo amigdalay dulciū facere possumus secūdū cōsiliū Abu meram .

Olea qđaz sūt simplicia que ab ipsis seminibus sicut ē semē lini uel nucleis fructuū sicut ex amigdalīs uel ex lignis cu3 igne ut ligno iunipi extrahūtur . Que dā sūt cōposita que artificialiter p īpōtionē medicīay in oleo aliquo fiunt .

Oleū d̄ amigdalīs & dulcibus & amaris exprimitur .

Oleū abrotaninū ī āndotario Onibasi .
Oleū amaracinū ibidem .

Oleū absinthiacum q̄ ex absinthio fit ī tractatu de oleis amaris .

Oleū auelanaz ibidem .

Oleū fisticinū de pistaceis exprimitur qđ

Oleū glaucinū ī āndotario uli q̄ glauciū i. memithe recepit. unū aliud oleū glaucinū iub3 Allex. admistrari in colica qđ fīra cā cuius cōfectōez repi in quodā āndotario antiquo in quo glaucinū non ingreditur. Sten synōimis oleū glaucinū oleū suci uuaz. In āndotario Onibasi ī uēitur eius descripto quā attribuit. G

O' eum antepersicorum ibidem.

Oleū artericis qđ de citromelle fit apud Dyascoridem .

Oleū anetinū cu3 sūmitatibus aneti fit a multis auctoribus .

Oleū balaninū apud Dy. ē oleū de ben quod multi moderni muscelinū uocāt .

Oleū balsami quod ex ligno balsami mānat. q̄uis oleū uocetur a multis secūdu3 ueritatē oleū nō est s3 ē de generē gūmarū & sic uocat grecus opobalsamū. i. succus balsami iplū. n. ī aqua dissoluitur . ipiq̄ admiscetur facile q̄ olei nō ē :

Oleū bīdcū3 a Rasi sic uocatur ī tractatu de oleis & ab aliis phōyz. fit cu3 lateribus q̄re & laterinū ab aliis dictū .

Oleū basilicōis gariofilati ab eode3 Rasi ibidē .

Oleū balaustie ibidē .

Oleū botrachin. i. ranay ī āndotario uli & ī āndotario abe Mesue .

Oleū camomillinū satis notū est. cum floribus camomille fit .

Oleū catholicū apud Dyas. ex catholica herba i. alipados qđ laureolā multi exponunt .

Oleū canabi a Rasi describī ī tractatu d' oleis .
 Oleū citionoz ab eodē ibidez .
 Oleū costinū ibidem .
 Oleum cucurbitinum ibidez .
 Oleū d' cartamo .i. de croco ortulano abē Mesue in antidotario .
 Oleū de cerasis ibidez idem .
 Oleū de citrangulis ibidem idem .
 Oleū citrinū aliud de foliis citri aliud de citro ipō secundū Rasi in tractatu de oleis .
 Oleū crocinū a croco in antidotario ulī .
 Oleū ciprinū .i. de alkāna . nā gci cyprium uocant . arabes alkānaz dicūt ut supra ī al & cy .
 Oleū dyacisfinum .i. de edera ī antidotario Oribasii .
 Oleum ederaceū ī antidotario ulī .
 Oleum enule ī antidotario abē Mesue .
 Oleū euforbii Rasis in tractatu d' oleis .
 Oleū fennegreci . Rasis ī tractatu de oleis q' tilinū grece uocant .
 Oleum formicayz idem ibidem .
 Oleū frumenti duobus modis fit . s. cum lamīa ferri candēte ut idem ibidē . & p distillatōz descēforiā ut idē ī Almāfore .
 Oleū fraxini aben Mesue ī antidotario .
 Oleum fellinū in antidotario Oribasii .
 Oleū gnoz citri abē Mesue ī antidotario .
 Oleum granoz uindium .i. d' fructu tere binti ibidē .
 Oleum gatis ibidem .
 Oleum iuniperi ibidem .
 Oleum yrinum .i. de yreos .
 Oleum inantium .i. de flore uitis agstis .
 Oleum de keiri Rasis ī tractatu de oleis .
 Oleū de kerua .i. de pentadactilo .
 Oleum lini semis notum est .
 Oleum laurinū aliud fit ex baccis & hoc

diuersimode aliud ex foliis lauri .
 Oleum lilii celestis a Rasi in tractatu de oleis & est yreos .
 Oleum liliaceū ī antidotario Oribasii .
 Oleum lentiscinum ibidem .
 Oleū lactuce ī antidotario abē Mesue .
 Oleū mādragoratū ī antidotario Oribasii .
 Oleū macianoz Rasis ī tractatu d' oleis .
 Oleum masticinum idem ibidem .
 Oleum maiorāne ibidem .
 Oleū mirobalanorū ibidem .
 Oleum mirtinū aliud fit ex baccis . aliud ex foliis Dy. & Rasis & alii plures .
 Oleū milinū uocat .i. de citonisi ī antidotario Oribasii . & Plini . melinū uocat .
 Oleū melantinū ibidē & ē d' nigella .
 Oleū muscellinū a musco dictū q' p ī antidotario ulī . Item muscellinū uocatur q' fit ex hūiditate inuēta ī tuberosita tibus ulmi . Itēz muscelinū uocāt multi moderni oleū d' bē qd' balaninū dī g .
 Oleū muscinū fit ex muscis .
 Oleum de mahaleb ī antidotario aben Mesue .
 Oleū de mezerion' ibidem .
 Oleū nardinū a spica nardi uocatum est pfectōis magne ī antidotario ulī & aliis locis . unū Rasis ī Almāfo simplicioris confectōis facit .
 Oleū nucū fit p expressiōz ut amigd' .
 Oleū nucis indicē aben Mesue ī antidotario .
 Oleū nigelle Rasis ī tractatu de oleis .
 Oleū nenufarinū ex floribus nenufaris . & oleo onfacino fieri debet .
 Oleū ozimi ī antidotario Oribasii .
 Oleū oleandri . Rasis ī tractatu d' oleis .
 Oleū ouoz q' ex uitellis fit idez . Item in antidotario aben Mesue .
 Oleū papaueris ex semē extrahitur .

Oleū pſicoꝝ ex nucleis coꝝ .
 Oleū piretri Raſis ī tractatu de oleis .
 Oleū piganiū .i. rutaceꝝ .
 Oleum pāpinei in ātidotario Oribasii .
 Oleum pſiloz ibidem .
 Oleum populinū ibidem .
 Oleū puleginū ī antidotario abē Meſue
 Oleū pipeꝝ ibidem .
 Oleum pineaꝝ de nucleis .
 Oleū picinū qꝫ & picinū dī .manat a pi
 ce cuꝝ igne liquatur .
 Oleum raſaninū in ātidotario Oribasii .
 Oleum roſaceū Iohēs Serap.in ſecūdo de
 cōſectōe ceroti in ſtratū .de oliuis inqt
 crudis que nō maturantur ꝛꝫ . & omēs
 ibi cōcordant .ſed loco eius amigdalaz
 dulcium poteſt poni .
 Oleum ſanbacinū ex floribus zambach qꝫ
 ieueſenū dicitur .
 Oleū ſauininū in antidotario ulī .
 Oleū ſaliunce Raſis ī tractatu de oleis .
 Oleū ſinapis ibidem ī antidotario ulī .
 Oleū ſicioniū dꝫ radice cucumeris aꝑſtis .
 Oleū ſabinū Gal.ad glaucōꝝ capitulo dꝫ
 ſchliroſibus .eſt oīꝝ iꝛꝫ tenuiſſime uir
 tutis ac penetrabilis .
 Oleū ſtellionū ī antidotario Oribasii .
 Olenm ſininum .i. de leniſcho .
 Oleū ſcalliticiū a ſcilla quā ꝫ in antidota
 rio uniuerſali .
 Oleum ſiſaminū a ſemine ſiſami .
 Oleū ſerpētinū ī antidotario abē Meſue .
 Oleum ſcorpionum ibidem .
 Oleum ſtinci ibidem .
 Oleum tilinum de ſenugreco in antido
 tario Oribasii .Item Allexander .
 Oleū uiolaceū ex oſacio oleo fieri debet
 Oleum urticae Raſis in tractatu dꝫ oleis .
 Oleū uulpinū abē Meſue ī antidotario .
 Oleū zurūgen Raſis in tractatu de oleis

nemo poſſit diuerſitates oleoꝝ enume
 rare cū q̄libet fere de qualibꝫ medicina
 oleum facere poſſit .
 Oliniciū Pau.ca.de dolore pudendoꝝ .
 Oliothos grece caprificus ficus agreſtis
 liber de doctrina greca .
 Ollira grece ador ſaria Plinius ollirā ca
 ricam diximus uocari .hac decocta ſit
 medicamē qꝫ egiptii aterā uocāt ꝛꝫ .
 Iteꝝ alibi Omerus nāc ſiliginem uoca
 ri dixit .
 Oliue colūbares apud Dya .ſunt que ſale
 & aqua condiuntur ſicut patet ex eius
 concordia cū Auic .
 Olixatꝫ apiū macedonicū qꝫ a Dyaf .
 oreofelinū dī .Plinius olixatꝫ qꝫ poſe
 linū uocāt ꝛꝫ . Sed contrariū uidetur a
 Galieno uide iſra in ſimino .
 Oloſidera ſparula Caſſius felix .i. ferrea .
 nam ſidyron greci ferrum .
 Oloſtiō Dyaf .herba eſt mīuta tribus aut
 quattuor digitis alta folia & haſta co
 ronopodi ſilia habens aut agroſtis . ra
 dix eſt illi ualde tenuis ſicut lili albi .
 odore uinoſo .longa digitis .iiii. naſci
 tur locis altis ꝛꝫ .
 Omanliſin grece uocat Paulus ſarinam
 ordeī .libro de cirurgia .
 Omaſū uenter centipellis uētriculus ſto
 machus aīaliū rūnantium .
 Omentum pellitulus ſuoluens īmediate
 īteſtina .
 Omſakion grece omſacinum nō p. n. ut
 multi .
 Omſalos grece umbilicus .
 Omſaciū apud Dy .eſt fucus uuaꝝ albaꝝ
 imaturaz uel ipē met uue ſiccate .& &
 dicit ſic uocari fucū moroꝝ ſilueſtrium
 ſiccatum .
 Omſaciū mel ſecūdū Dya .ſit ex mixtura

duarū ptiū mellis & ūa fuci uue acerbe
 Step. dicitur aqua heferen .
 Omfacileon oleū omfacinum .
 Omfaciū Pli. fit iqt duobus generibus &
 rotid mōis ex olea. f. & uite olea adhuc
 alba expressa pterius ex druppa ita uo
 catur prius q̄ cibo matura sit iā tū colo
 rem mutant. & dīa q̄ hoc uiride est id
 candidum ex uite cū uua ante canis or
 tum in prima lanugine demetitur una
 eiusq̄ melligo. reliquū torpus sole coq̄
 tur. nocturni rores cauētur. i fictili cōi
 tur melligo colligitur subin ciprio ere
 seruatut optia que rufa acriorq̄ & ari
 dior tē. fit & alio mō uua imatura te
 ritur siccatat sole in pastillos redigitur
 Omfaxatos grece lābrusca uua agreitis .
 Omilixi Paulus ca. de tremore. Itē d̄ mic
 tu sanguis a uesica. Item de alimate.
 Omis & omidhū grece piscis idē secūdū
 Kiranidē qd̄ menida de quo supra q̄ &
 dēbras & labros uocat .
 Omi grece filis s̄ p diphthongū omoi scri
 bitur. liber de doctrina greca omiō filē
 Inde omiomerō filiū; priū; omogenis
 filis generis. omogeneū; dicunt latini
 omotenus sinochus similis tenoris.
 Omnimorbia uocatur a qbusdā poliū eo
 q̄ multis morbis cōgruat. liber ātriquus
 de simplici medicina .
 Omon Paulus ca . de asmate omon q̄ sub
 idriis iueniūtur frige i uase fictili tē.
 Omoplatis ḡ. armus sparula omoplata
 uero plurale .
 Omos grece humerus .
 Omotribum oleū Alex. ca. de cephalea
 omotribū oleū iqt octobrisū tē. idē m
 in ca. de fomētis ad splenis iflatō; Itē;
 in ca. de linimētis ad podagrā calidam
 oleo iqt omotribio q̄ priō tpf fit & re

cipit folia oliue ut sit amara tē. Ga. ue
 ro. xi. de ingenio oleū cōfacinū. ab aliis
 uero omotriuos. i. ex acerbis oliuis con
 structum tē.
 Onager grece asinus siluestris. sed grecus
 onagros dicit .
 Onagron Dy. aut onatīana aut onotosū
 dicūt fructex ē arborosa & maior folia
 amigdale filia h̄ & molliora sicut liliū
 limpida. uñ radix ē illi mior & alba q̄
 sicca odorem uini habet nascitur locis
 montuosis .
 Onicū Dy. folia h̄ oblonga diuisa & aspa
 & spissa & hastas h̄ cubitorū duorū q̄
 sunt spinose i quibus capita sunt rotun
 da. flore croceo semē albū & rufum &
 longū & angulosū .
 Onichion Demostenes. est iqt i inferiori
 bus pupille partibus purulenta sanies
 pmpustime appens lōgitudie porrecti
 or ut unguis uideatur scema hinc dēiq̄
 nomē accepit tē.
 Onidos lignū. Paulus ca. de dissinteria.
 Onirogonos grece fluxus semis i sōpnis .
 ut Alexander pprio capitulo .
 Oniscūte grece Callius felix ca. de dolore
 auriū tafellos inqt quos greci oniscūte
 uocāt. uermiculi sunt q̄ nascūtur i hūec
 tis locis. hūidū; tñ fugientes qui tacti i
 sperulas plicando cōuertūtur tē nos ue
 ro porcelliones uocamus .
 Onis est secunda spēs origani earū quas
 Dy. describit .
 Onixi Orisbasius ca. de suffocātōe matri
 cis est iqt ungula d̄ coclea & ē blastabi
 zanza Halabas i mitridato i trociscis
 eius onix aromaticē scribit .
 Onix grece unguis .
 Onobrosi Dyas. folia h̄ lenticule similia
 & minora hasta duobus palmis longa

florē feniceū h3. cuius radix minor est.
 nascitur locis humidis & cultis .
Onobreche Plinius folia lentis h3 longio-
 ra paulo & florem rubentē. radicē exi-
 guā & gracilē. nascitur circa fontes ⁊c.
Onoslat arabicē nomē pōderis idem q̃
 obulus .
Onoma Dya. aut nōidana aut flonitū aut
 nomē dixerūt folia h3 filia anchuse. s3
 oblonga & molliora unius palmi hñs
 altitudiez spanſa sup terrā sicut ancusa
 sed nec hastā habz nec semē nec florez.
 radix est illi tenera & minus fortis &
 rufa. nascitur locis asperis ⁊c.
Onomia Dya. q̃ multi onomida appella-
 uerūt uirgas habz duaz palmarz ī qui-
 bus capita sūt mōra. folia sūt illi mīu-
 ra sicut lenticule aut rute aut anchuse
 subſpa & pinguis & spissa. hñc multi
 in sale ponunt & comedūt ⁊c. Plinius
 onomia longa folia habz fere ad tres
 digitos ī terra iacētia tria ad ſilitudiez
 āchuse incūsa sine caule sine semē sine
 flore :
Onofacti Dy. ca. d' acti sic uocatur ebulus
 grece & d' dictū asini ſanbucus .
Onos grece asinus .
Onotris apud Kiranidā expōitur asini
 cauda. & asini malua & est althea :
Operiten secundū Plinium uocāt greci
 medicamē nobile ad diſſinteriā & ſtōa-
 ticos q̃ fit ex musto albo & fructibus
 ſtipticis .
Opirus panis Gal. ad glaucōez ca. de apo-
 ſtematibus qui nō ſit nimīū candidus .
 neq̃ multū ſurfuris hñs. Cor. cel. pāis ī
 quit farine de qua nihil dēptū est q̃ gci
 artopiron uocāt. ſecūdū Pliniū uiderur
 apirus azimus. nā artopirus uocatur ſer-
 mentatus ab ipſo .

Opistoteros grece posterior .
Opisthonicos opisthonicus .
Opistonos extenſio dorſi retro ⁊c
Opiū ab opoz q̃ ē lacrimus nomē extra
 hit. opiū uero q̃ est melius fit ſciſſis le-
 uiter capitellis papauēz nigrorum ad
 huc uirentiū terre ita ne ſciſſura iterio-
 ra penetret & lac q̃ egreditur collectuz
 in uasculis deſiccatur tale tebaicū uoca-
 tur. ſed qñ capita ipā cū ſuis foliis cōtū-
 duntur exprimiturq̃ ſucus atq̃ ſiccatur
 ſit aliud opiū q̃ micōis d' q̃ p3 p Dya .
 ca. de opio & ca. d' micōio q̃ ē papauer
Opiū quirinatiū aliqñ iuenitur ī libris ā-
 tiquis ſed melius opoz .
Opix grece capillus ueneris li. de doc. g̃ .
Opos quinatiū est aſſa que & laſar grece
 d' ut apud Allex. ca. de curis dentiū cir-
 ca p̃cipiū Demofthenes opii cirinacii .
 hoc est laſaris & aliquādo opōcāre inue-
 nitur .
Opofilon Dya. uere ſilēz efficacitā habet
 cū ſilſio ⁊c .
Opoponax ſucus uel lacrimus panacis
 herbe .
Opoballamū lacrimus .
Opos grece. i. ſucus ſeu lacrimus alicuius
 plantē ballami arboris q̃ oleū interdū
 uocatur nō recte . nā uelut gūmi in aq̃
 diſſoluitur & cū ea miſcetur q̃ p3 p id
 eius qd ī labiis uulnez xiloballami unū
 collectū fuſt adheret .
Opofici Dya. est ſucus agreſtiſ ſic uſus intel-
 lige lac .
Opofici in antidotario uli in cōfectione
 olei ſiccioni ē gūmi edere. nā ciſeos ut
 apud Dya. est edera. Irez Allex. cap. de
 unguentis ad podagram .
Opode medicie. i. que d' ſucis ſiūt ut opiū
 Caſſius felix de cautela colliriogz .

Oposelinō Plinius addiderūt qdā opose
linō spēbus apii differēs breuitate cau
le satiuo & radice & colore rufo ꝛꝛ.

Opis grece facies aspectus uultus.

Opis psomi crusta panis supficies.

Opson grece pulmentū.

Opsonia cibi fassamenta.

Opsoniogarū de quo supra in ob

Optalmia Demoscapi. de curandis pas
sionibus oculoꝝ. duplici iquit significa
tione accipitur cōi. i. & propria. cōis ut
passio oculoꝝ q̄ nos lippitudiez dicere
possumus. ppria ut hūectatio frequēs
siue lacrimę fluor cū granorū creatōne
& inflatōe palpebrarū atq; rubore pꝛie
tunicę ꝛꝛ.

Optos grece assatus assus.

Orale quo cūbrātur subtiliter pulueres ē
panū de serico subtilis ut Rasis in Al
manfore ca. de fe. cottidiano. & uocatur
sic ab ore q̄ eo cōsueuerūt nobiles mu
lieres ora uelare.

Orasis ḡ. uisus orata uisibilia ꝛꝛ.

Orchades oliue dicūtur eo q̄ testiculos af
similātur. nā greci testiculos orchis uo
cant Ysidorus.

Orchis Dyasco. q̄ alii cinoforchin. i. canis
testiculus. alii affrodisiā .i. ueneriā uel
priapismū dicunt. tirsūz h3 bipalmum
& folia filia oliue spāsa sup terram sed
molliora & angustiora in hasta florez
ostēdit purpureū. radix est illi bulbo si
milis & longa duplex & angusta sicut
oliue. una supior altera inferior. una
fortis altera mollis & rugosa. radix ei
us cōeditur assa sicut bulbus. altera orc
his q̄ multi. serapiadam uocāt sicut an
drax p magnitudie radicū eius folia
habz filia prassio & oblonga latiora &
sordida. uirga eius lōga est duobus pal

mis florē purpureū pferēs radicem in
silitudiez castorei hns. i. q̄si testiculos
ꝛꝛ. abē sūt spēs satirionis de qbus & in
fra in sa.

Orchis grece testiculus.

Ordeolū est pustula in palpebris pprie
nascēs ab ordeo ob silitudiez noiata q̄
grece & crite dī q̄ ē ordeū ut Corneli
us celsus eam uocat ꝛꝛ.

Oreginos grece faba fressa. i. fracta.

Oregmō dicius nos sonitū spūaliū q̄ sit
anhelādo maxie ī piplonia & asmate
& morientibus.

Orēpica grece sūt que fastidiū ciboꝝ auf
serūt Galad Patrinianū.

Oroselinū q̄ ē dictū grece mōtanū apii
Plinius cicutę folijs. radice tenui semie
aneti miuioꝛe tñ ꝛꝛ. Dya. oriofelinūz
uirgas habz oblōgas & radices teneras
ex una plures in qbus uirgis capita sūt
conio filia & mīora & obrotūda ī qbus
semē ē oblōgū & uiscidū & odorē limi
lez cimio hūs ꝛꝛ. Step. orofelinus ē que
rostañū montanum.

Orsus uel orfos ut greci piscis apud Kira
nidā Oribasius ē acerua.

Organō gce organū istrumētū. añ mēbra
organica. i. istrumētalia ꝛꝛ.

Organū Dya. oibus ē notū. eius spēs sūt
tres. pꝛia appellata eracleotica habens
folia ī silitudiez yfopi uelut scissa ūbra
culo cū semie in sumitate uirgarū non
frequēti uel denso. altera onitis appel
lata silis yfopo. sed subalbidior ī folijs
& semie iugi ac dēso in coronarū uice
pendētū. tertia ā grecis appellata est
panace uel asclepias aut cōile ut Nicē
dex posuit. hec uirgis ē bipalmis tenui
bus cū umbraculo silī aneto & floribus
albis adice tenui. pꝛia uirgā h3 decli

uem sup̄ q̄ uirgā semē habz nō spīssūz
gustu sub amayz. & ita origano gēci
tria noīa posuerūt ex qbus unū trago
riganū uocauerūt q̄ maioris efficacie
atq; uirtutis sentitur in rōne medicie
zē. Plinius origanū qd̄ in sapore cuni
laz emulatur. plura habz gñā ī medici
na othīnū uel phrasion appeliāt origa
nō nō dissilē yfopo. tragoriganū filius
est serpillio siluri. s; eraciō tria hz gñā
nigrius latioribus foliis glutinosū. alte
ruz exilioribus mollibusq; sanfucō non
dissilē qd̄ aliq; prassion uocauer̄ malūt
tertiū ē in hoc mediū mīus q̄ cetera ef
ficax zē. Scito q̄ sermo d̄ origano & pu
legio apud. A. ē cōsufus cū sermone d̄
calamento in ca. de calamēto. capitulū
uero qd̄ īcipit origanū ē capi. d̄ satire
gia. Nā in arabico sahater scribitur qd̄
est satiregia & ipē ibidē dīc q̄ ē pore
tia hāce qd̄ est thimus sicut & dīc Dy
de tūmbra que ē satiregia. cetera quocq;
capituli cōcordāt cū ca. de tūbra.

Oriza grece rizi gñū rizi. uide quāruz ea
uitur Allex. in his in quibus alii utun
tur rizi. pretereā in li. fili Almāfori in
clisteri ad dissinteri ubi Almanfori hz
rizi ipē habz orizā. Et scias q̄ gēcus p io
ta & y. psilo indifferēter scribit Plinius
orize folia carnosā porro filia altitudo
cubitalis fles purpureus. radix gemine
rotunditatis zē.

Orion grece finis terminus mera. In orizo
finitor.

Orminō siue ut latini emola uel auricula
ris siue reiectialis hz tirsū cubitalē qua
drūz folia ut marrubiū extātia sicut sūt
lamīe auriū pendētes cū semie lōgo ac
nigro. Itēz alia agrestis appellata cū se
mine rotūdo ac flauo acriori zē. Plini.

orminū semie silē cinio ceterz dotran
tuli altitudie. duorū ē gener̄ alterius se
men nigrius & oblongū alterius cādidū
us & rotūdius. & hec plāta ab. A. ucca
tur tuderī.

Orminō ī uero Dya. herba ē filis prassio
& foliis & uirgis cuius uirga q̄dra ē lō
ga dimidio cubito ramulos sicut siriace
que folia sup̄ radice iactātur in quibus
semē diuersū est. que & agēstis rotundū
semē hz & rufū. altera uero oblongum
& nigz zē.

Orminis ī antidotario uli ī cōfēctōne mi
tridati exponūt semē rape & alii dicūt
enulā. neutz credo.

Orneō grece auis ales. ornea aues.

Ornis gallina.

Ornitogalle Plinius ē herba caule tēro
ac candido semipedali radice bulbosa
molli tribus aut q̄ttuor agnatis coqtur
ī pulte zē. Dya. ornitos gallia herba est
ī medio hīs uirgellā albā & mollē lon
gaz duobus palmis que ī sūmo separatur
pribus tribus cuius flores albi sūt & fo
liis diuisis sicut cancri zē.

Ornus arbor sterilis secūd Papiā.

Ornate Dya. q̄ multi ci. omoriō dicunt
aut leōra cypri āt tisinū dnt. status ē illi
palmorū duorū colore rubeo folia aspa
& pīguia habēs & mollia & florē albū
aut mellinū. radix uero eius digiti hz
crossitudiez que ī sūmo in duas partes
scīditur. hec herba inter legūina nasci
s; & legumīa ipā prefocare zē.

Oroblaten Plinius uocat necātez erinim
& legumīa alia. alii cinomorion appel
lant ad silitudiez canini genitalis ē ca
liculis sine foliis zē.

Orobos gēci uocant orobū herbū.

Orobotrō a q̄busdā ypoq̄stis uel ypoq̄stis

uocatur secū Pliniū supra ī ypoicistis.
Orodes hūores. i. serosi aquosi ut Allexā.
 ca. de nausea. Item ca. de scabie uesice.
 Itē ca. de catarticiis podagricoy. euānt
 inqt̄ tenues hūores quos greci orodes
 uocāt. iterdū oroides īuenitur ab oros
 q̄ est sepe lactis.
Oros Theodorus Priscianus ca. de lepra
 aqua lactis q̄ medici orō appellāt Ste.
 oros aqua lactis.
Oronaruatū ē ribesū p̄ ribes.
Ortix grece coturnix quaglia gculus li.
 de doct̄ina greca.
Orthocathomenus lectus asmaticis ap
 tus in quo potius sedere q̄ iacere uideā
 tur Theodorus Priscianus ca. de asma
 te Musio cap. de prefocatōne matricis
 orthocathomena inqt̄ sedeat & ē dcū
 recte sedēs ab orton q̄ ē rectū & chate
 q̄ est sedere.
Orthomia supra in asmate.
Ortopōricos grece talpa.
Orthos grece rectus.
Oruza p̄ oriza Step. scripsit.
Osat̄ Macer osatis a grecis ē uulgo ga
 isdo uocata nō modicū questū prebens
 tinctoribus herba.
Oseū uocamus bursāz testiculoy. a greco
 olcheon.
Osilobalsamū Step. p̄ xilobalsamo rē.
Osilokaracta idie Step. p̄ kairsem pro
 chiarsamber & ē cassia fistula.
Osiris Dya. uirga est illi nigra & tenuis
 & sarmentosa & ramulus fragilis que
 circa se folia h3 sicut linū & nigra in ī
 itio & cū maturuerint rufa sūt rē. Pli.
 ospiris uocat.
Ospir̄s Plinius ramulos fert nigros tenu
 es lentos & ī his folia nigra ceu lini.
 semē in ramis nigz in īt̄io deīn color

murato rubescens rē.
Ospiron grece legumē.
Osta grece ossa osteo os.
Ostraka gce testosa aialia ostracoderm̄
 ead̄ aialia maxie pisces testosi ut Ale.
 in pluribus locis.
Ostrea piscis in cōca natus Dy. ostree por
 fire un̄ purpura tingitur coclee sūt rē.
Ostrin Plinius q̄ ostrea uocāt gignit syria
 & egyptus solitariā circa saxa aquosa
 silēs fraxino cortice ramis folio pilis. i.
 pilulis tñ longioribus cossionibusq̄ ac
 rugosis incisuris que p̄ totā discurrunt
 semine ordeo silē & colore & materia
 dura atq̄ firma rē.
Ostrutiū dic̄ Macer sed Dya. strutiū & ē
 cōditi de quo supra ī co. & isra ī st. rē.
Oralgia gce dolor auris.
Ora gce aures ide potida iuxta aurē fleg
 mon.
Otion & orariō auricula uel auris rē.
Otionripa gce auris sordes.
Oticē gci dnt̄ medicīaz auricularē Cassi.
 felix ca. de egritudinibus aurī.
Othimīz uel prasio appellāt nō dissilēs
 ysopo Plinius.
Othonia Dya. folia h3 eruce filia. s3 prusa
 & fragilia florē croceū & latū. un̄ mul
 ti spēs anemōis eē dixerūt rē. Plinius
 orthonia in siria nascitur silis eruce per
 foratis trebro foliis flore croceo q̄re q̄
 daz anemones uocauerūt.
Othomō Theo. Prisci. celidōia maior q̄
 multi orhomō uocāt. Oribasius cap. de
 collirio ygmo caualidos ottō ē q̄ alii
 uocāt celidoniā maiorē ut Dyas. obser
 ua aut̄ ne sit celidōie spēs q̄ gci uocant
 filon agriō. i. ignē agrestē. & n. acriter
 exulcerat carnes. Gali. n. testificatur sn̄
 mordicatione eē maiorē celidōiaz rē.

Oua apala ꝑce mollia tenera .
 Ouatarico Paulus ca.de dēnbus & gīgi
 nis sanguinē manāribus & reumarizā
 tibus gingiuis ouatarico in ollam cō
 burēs donec carbo fiat ⁊q̃ .
 Ouze ara.auser liber de doctria arabica
 si uze dicis idem est :
 Oxalidos Oribasius i cōfectiōe cuiusdā
 epithimatis facti ē herba acetosa .
 Oxalmū Dyasconi.ꝑ ꝑ mellis emiās.ꝯ.
 aq̃ cotilas totidē salis eminas.vii.aceti
 uiscidi cotilas ꝑ.⁊q̃ .Item cassius felix
 ca.de fistula .
 Oxia grece expōitur in libro de alimētis
 Gallieni ibi ꝑ est spelta .
 Oxiacātos grece Dya arbor est nimium
 spinosa fructū mirte silēz hñs sꝑ paulo
 maiorē rubrum interius ⁊q̃ est dcū acu
 ta spina & ē arbor ferēs berberos ut ꝑ ꝑ
 cōcordiā .Dya in eodem ca. cum Aui.
 capitulo amiberberis Step.oxiacātos &
 orelquium berberis qdam carpūsiam
 uocant ⁊q̃ .
 Oxiacātos & secūd⁹ Dya.uocatur.a qbus
 dā cinosbatus de quo supra in ci.
 Oximel grece Step.sqngibiz ara.sed hoc
 nomen taz syrupo acetoso ex melle q̃
 ex zucharo conuenit .
 Oximel Iuliani apud Alex.ca de catarti
 cis ad podagrā ex flegmate.Item i pas
 sionario eodē ca .
 Oxios secūdū Plinium plāta solis trina
 hñs folia .
 Oxiporiū medicamē acute poros ꝑetrās
 uerū in qdam pratica de greco inuenio
 ꝑ est catarticū educens mēlācoliam &
 flegma .
 Oxi grece acutū.oxos uero acetū .
 Oximirsine Plinius cū de acoro loquitur
 iueniūtur q̃ oximirsime radicē acori uo

cant. Ideo qdā hāc acoros uocare ma
 lunt ⁊q̃ .
 Oxidertis dī a quibuscū plāta q̃ a Dya.
 uocatur capnos supra in ca.
 Oxidortū fomētū acūēs uisū Cassius fe.
 Oxifilō apud Dya.plāta q̃ geraniō dī su
 pra in ge.est dictū acutorz folioz .
 Oxifilō & ab eod⁹ dī tertia spēs trifolii q̃
 trifoliū acutum latini dāt q̃ oxilida &
 uocatur .
 Oxifilō & acetosū foliū significat & tūc
 est ab oxos q̃ est acetū .
 Oximyrse; uocat Dyasco myrtū agrestē
 Plinius est siluestris myrtus miore seie
 q̃ qdam oximirsinem alii camelē myr
 sinem.est ei breuis fructicosa ⁊q̃ .
 Oxifqn iuncus acute sumitatis Paulus ca
 pitulo de fluxu mēstruoꝝ de sqno ifra.
 Oxiurola dicebat greca herbaria q̃ uoca
 tur iuncus acute extrēitatis .cābouro
 la uero obtuse sumitatis.nā urola grece
 & sqni iuncus .
 Oxegares grece gayz acetosū supra garus
 Oximeli dicit ꝑce nos oximel .
 Oxifabū latini scribunt sed grecus oxofa
 uos ut liber de doctria greca & Oribas.
 & est pōderis uel mensure nomē Papi.
 est pōdus uncie unius & scropuloꝝ.vi .
 grecū est q̃ latini acerbūlū uocāt.Yfi.
 uero oxifabus sit si.v.dragme addātur
 ad.xi.ergo secūdū ipsū ē.xv. dragmaz
 secūdū Papiā uero.xi. posita dragma
 nona Pars uncie.uel si est octaua est
 .x.dragmaz supra in ac .
 Oxicratū grece est dcū acetosū uinū.ue
 rum ipsū est acetū aq̃ mixtū.nam ubi
 Paulus ca.de ulceribus auriū hꝑ oxicra
 tū Aui.eodē loco hꝑ acetū aq̃ mixtum
 sic & in omnibus libris arabicis ubi ha
 betur acetum aqua mixtum in greco

Oxifenikia grece est deū acetosi dactili
& sūt tamaridi.

Oxicolla idem q^d taurocolla īfra ī ta.

Oxicada uel oxicadya.

Oxigala grece est acetosū Paulus ca. de
fastidio.

Oxiglicon grece dulcacidū quod arabice
muz ī dr. Paulus ca. de colerica passiōe
accipiāt iquit sucū maligranati oxigli
ci ⁊ ⁊ & cōponitur ab oxos & glicō q^d
ē dulce.

Oxyleon ex aceto & oleo cōi cōponitur.

Oxyraceuū emplastrū ī antidotario uli
ab aceto & croco quod recipit.

Oxyremia eructuatio acetosa.

Oxyreū ī antidotario uli in emplastro dia
dascalā.

Oxirodinū mixtio aceti & olei rosati Ca
felix ca. de causone acetū rosatū expōit

Oxyzachara ex aceto & zucharo. quecūq;
ab oxos quod ē acetū noīantur p. y. gci
scribūt.

Ozaenitidis secūdū Pli. spēs qdā spice nō
bone uirus redolens.

Ozemie gce ulcera fetētia īter nares. Ca
felix ca. de polipo & Ale. p. p. capitu.
& uēit ab ozō quod ē fetēs.

Ozimū basilicon. i. ozimū Dya. & Pli. uo
cant. multas h3 spēs. nā ē cōe q^d ubiq; ī
uenitur latis foliis. & ē gariofilatū stri
ctioribus & mioribus gariofilos fēdōlēs
& citratū oībus foliis latioribus odore;
habens citri quod arabice turungen
uocatur. qdā fluuiāle uocāt Pl. domesti
cū & siluāre scribit. Dya. ozimū iquit h3
folia silia ozimio astas duarū palmarū
que aste foliculos habent silēs sqam
& semē nigrū silē melātio. ⁊. ex hoc uī
facere drāz īter ozimū & ozimiū.

P Littera apud grecos eius
dem est potestatis q̄ apud
nos nisi qn̄ aīcedit ei. m.
īfra tūc illud. p. trāsit ī fōn
nī. i. b. q̄pp scribūt āpelos
& legūt ambelos. arabes
uero oīo hac littera carēt
qn̄ arabes uolūt dīctōes gcas uel
latias. p. hīntes scribere ponūt p
īpfa aliqn̄. b. aliqn̄. f. ut berchichi
ados. p. pdichiados q̄ ē pitaria &
frassion p. prassion.

Pachimeres. g. grosse substātie. nā pachos
grece cōsistūdo spissitudo dēfistas. liber
de doctria greca

Pachites beleferō gce Demostenes ē pal
pebrarū corpulētia cōsistūdo qua exte
riores partes uidentur extēse. interiores
uero carnosae atq; sanguinolēte uertēde
palpebre difficultatē faciēs. s; hoc uēit
ex oculo p. cadēte aut ex longa lipitūdi
ne aut ex mala curatione ⁊.

Paguros dīcūt greci cāctos marīos ut Pa
ladius de agricultura ca. de his q̄ īfesta
sunt ortis.

Palami grece palma manus.

Palami piscis de genere scōbroz uel ei si
milis

Palea cameloz uocatur squinantū ⁊.

Phaleri Pli. tirsū h3 lōgū tenuē ceu calāus
ī sūmo florē īcliatū semē silē sisami.

Palmipissa gce uocatur pix liquida bis co
cta Plinius.

Palmā xpī uocāt qdā spēs satirionis bīas
radices hīntē silēs duabus manibus ī ra
dice iunctis.

Palmos grece saltus membrorum.

Paliurus Orib. uocatur acus. Dia. paliurus
ab aliis acus palearis. ab aliis cicer dōe
sticū uocatur. dr̄ & lanaria ab aliquibus

eo q̄ pleriq̄ ex ea lanā lauāt ⁊c̄. Plinius
paliurus quocq̄ spine genus ē. se mē eius
afri zuicō uocāt ⁊c̄. & alibi fructifera ē
fructus rubēs iocidus & suauis. cuius ci
bus uina meliora uideri facit ⁊c̄.

Panaritiū uocāt lati apā puū acutissimuꝝ
quod sit ī sūmitatibus digitōꝝ iuxta ū
gues trāsūptū a gco paranichio ut Th
pri. noīat & ē expō iuxta unguē a para
& nichia q̄ ē unguis.

Panax Dya. multas plantas hoc noīe no
cat. & q̄tior capitula. facit unū sic. pa
nax eraclea unde opopanax collr. mul
tū nascitur ī libia macedonia & archa
dia. ūde multi eā ī ortis colligūt p acq̄
sitioē. folia habet mīora & sparsa sup
terrā orribilia & aspa ualde sicut ficus
obrotūda & diuisa ī .v. ptes. uirga ē ei
lōg folia sic fistula ferule albi coloris ī
q̄ folia sūt mīuta ī circuitu & sup uirgas
capitella anero filia cū flore mellio. se
mē odoratū & calidū pfert. radix ē illi
una solida q̄ de se multas radices emit
tit albas & odore graues & gustu ama
ras. nascitur ī fōtibz libie & ī macedo
nia fucus eius melius colligitur postq̄
marceſ cepit. nā radix eius īcisā emittit
lacrimū q̄ siccatus croceū reddit colorē

Panax chironia nascitur ī mōte pelio q̄
latini inulā cāpanā dicūt. folia h3 ama
raco filia & florē aurofū & radicē tenu
e3 & nō altā gustu uiscidā ⁊c̄.

Panax asclepii herba ē uirgā ī medio re
nuē habens unius cubiti longitudīe. no
dosa folia filia maratro & aspiora & su
per uirgā capitellū habēs in quo flores
sunt aurofi uiscidi & odorati. radix ē ei
tenuis & minor & ita multi dicunt qd̄
hoc panax origanus agrestis sit aut
cotila ⁊c̄.

Panax aū deuia filis est ciparissō titimal
lo und̄ nomen accepit & numero titi
mali ponitur hastas habet in cubiti lō
gitudīe nodosas & folia acuta & tēuia
filia pini flores lōgos & purpureos se
mē latū sicut ē lenticula. radix ē illi al
ba & grossa & lacticinio plena ⁊c̄. hāc
puto esse quā exulā dicūt qui dixerunt
Exula lactescit sine lacte liaria crescit.
ab Aui. scebrā dī. hec Dya. ⁊c̄. & hoc in
capitulo de ligustico panace. ligures li
gusticiū uocāt eo q̄ radix eius alba ē &
odorata filis panacis. Itē idem panaces
apud quosdā dī origanū ī ca. de origāo

Panaces secūdū Plī. sic distīgūtur in siria
& ī fine archadie circaq̄ erimāti fōtes
& īn affrica & macedonia gignitur pa
nax ferula sui generis qn3 cubitoꝝ soli
is priō q̄ternis mox seīs ī terra iacētibo
ampla magnitudīe rotūdis ī cacumīe
uero oleagineis semīe ī muscariis depē
dēte ut ferule. excipitur fucus īciso cau
le messibus radicē ī autūpno. Itē alibi
pāaces ipō noīe oīus morboꝝ remedia
pmittit nūerosū & diis īuentoribus as
criptū. Vnū qppe asclepiō cognōiatur
quōiā is filiā panacē appellauit. Sucus
ē coactus ferule quale3 diximus. radice
multi corticis & salis id q̄ ē macedōia
affertur bucolicō uocāt armentariis spō
te erupentē fucū excipiētibus hoc celer
rime euanescit. In aliis aut̄ gñibus īpro
batur maxie nigꝝ & molle ⁊c̄. & īfra
alteꝝ gēus heracleō uocāt ab Hercule
īuentū tradūt. alii origanū eracleoti
cū siluſe dnt. quōiā3 origāo ē silē radice
utili ⁊c̄. tertiū panaces chironiō cogno
minatur ab īuentore foliū eius lapaceo
silē maius tñ & hirsutius flos aureus.
radix pua. nascitur piguibus locis hui3

flos efficacissimus ē eo q̄ amplius quā
supradcā pdest. quartū genus panaces
ab eodē chirōe reptū centauriō cognōi
natur. sed & farnaciū in cōtrouerfia in
uētoris a Farnaci rege deductū feritur
hoc lōgioribus q̄ cetera foliis & seratis
radix odorata i umbra siccatur uinoq̄
grāz adiicit. huius duo gñā fecere aliud
lēiora folia altez tenuiora rē.

Pancratiū Dyas. multi scillā uocāt. radix
est ei filis bulbo maiori colorē purpure
um uel crocineū hñs gustu amara folia
lilio filia sed oblōga. uirtus ē ei filis scil
le rē. hec ē q̄. Acepe azir uocat sicut ar
bitror. Itē Dy. pancratiū dicit a qbus
dā intubuz dici.

Pādimo secūd Onibasiū dñt greci qñ cōis
egritudo in plūribus hoībus cōcurrit. cui
us spēs ē pestilētia. sc. cū fiūt egritudīes
maxīe mortifere.

Panis cuculi uocatur a qbusdā plantula q̄
uocatur alleluia acetosi saporis trina
habens folia sicut trifoliū nisi q̄ unum
qd̄q̄ foliū diuisurā habet in se. ingredi
tur i cōfectōe unguēti uiridis cirurgico
ruz rē.

Panis opirus supra in op.

Panis porcinus ciclamē malū terre cassā
mū idez q̄uis alia herba uocerur a Pli.
malum terre.

Panos Plinius e glandiferis. arboribus so
la que uocatur aezopos fert panos arē
tes musco uillo canos n̄ i cortice mō
ueze e ramis dependētes cubitali mag
nitudie odoratos rē. uide an sit ulnee
& infra in spagnos.

Panthagathe grece cōi noīe pulegiū dr̄
sc. tam masculus q̄ femīa ex eo ut Dya.
capitulū de pulegio rē.

Panther grece panthera.

Papaueris secūd Dyas. tria sūt pprie gñā
sed alie plāte uocātur hoc noīe īpprie
in ca. de micōio q̄ est papauer. sic mico
nii duo sūt gñā. unū ortiū. aliud agre
ste. semē primi pani admiscere & mel
li pro sisamo q̄ hilaritis noīant q̄a capi
tellū hz oblongū & semē albū agreste
uero capitellū hz breue semen nigz &
hoc nomiatur a multis cepitribus & a
multis reaspis eo q̄ fūco careat cū ma
turuerit. tertiū genus agrestis miconis
minus & uiscidū est & oblongū capitel
lū hz rē. Sed apud Sera. ex uerbo Dy.
sūt iqt̄ ei multe spēs. nā ex eo domesti
cus qd̄ i ortis semiat̄ur cuius capita sūt
oblonga & semē albū & ex eodē ē agre
ste & sūt ei due spēs. una est hñs caput
depressum & eius semē nigruz & alia
caput oblongum minus tamen altero
& uocatur seil & ex eo est cōcussū eo q̄
flos eius ipō cōcussū cadat cito. & ex eo
est almugarā q̄ nascitur iuxta mare in
littonibus & ex eo est zebedhi rē. Ista
duo ultia gñā nō sūt uere papaueris ni
si noīe de qbus infra. Sed Plinius papa
ueris satini tria sūt gñā. unū candidū
altez nigz cuius capite scapo īciso lac
teus fucus exprimitur. & est opiū ueze.
tertiū n̄han uocant gci id n̄i erraticū
sponte quidē sed maturius in aruis cū
ordeo maxīe nascitur eruce filē cubita
li altitudie flore ruffo ptinus deciduo.
unū nomē a grecis accipit rē.

Panicald supra in iringus.

Papauex īpprie dcā est q̄ pauer cornutū
uocatur ab. A. & a Dy. meconceratides
q̄ idē ē dcū de quo supra i meconcerati
des q̄ multi mēthe mētiūtur ut supra
Papauer & rubeū q̄ i uineis & segetibus
nascitur īpprie papauer uocatur. nam

a Dydr aminonis & ara.xachaich ut apud.A.muli putauerūt hoc papauer nigz eē ponētes loco eius in coſectōe unguētū populeon. multū errātes eo q̄ ſit calide oplexōis.nigz uero papauer frigidiſſime.de i.pprīe dictis Plinius inter ſatiua & ſiluriā eſt mediū genus q̄ niſi inaruiſſz ſponte naſceretur achiaz uocamus & ē pratican. & iſra ſiluriū unū genus erraticū uocāt nigz cubita li altitudie radice croſſa & tortuoſa in cauliculo inflexo ut cornicula folia minora & tenuiora q̄ ceteris ſiluriſibus ſemē exile hz. quidā hoc genus glauriō uocāt. alii palion. naſcitur. nū ſlatu maris aut ī niſroſo loco tē. hoc ē cornutuꝝ alteꝝ & ſiluriſibus generibus eraction uocatur ab aliis afroto foliis ſi procul itueatur ſpēs paſſeꝝ pñtāribus radicē ī ſūma terre cūte. ſemē ſpumeo. ex hoc li na ſplendorē trahūt eſtate tē. tertium genus ē thimaliō meconia uocāt. alii archaliō folio leui albo capite magnitudie ſabe. colligitur uua florente ſiccatur in ūbra tē.

Papauer alia ſpēs q̄. A. uocat ſpumofuz & eracliēſe. Dyaf. uero mecōiafrodis & eracliō uel eraclea dī de quo ſupra ī miconis.

Papauer paluſtris dī nenufa ſecūd Dy. ca. de niſea tē.

Papirus qñ repitur apud. A. uel in aliis libris ī medicinis deſiccatis nō dīz intelligi de papiro ī q̄ ſcribimus que dī pānis lineis ſit. papirus nāq̄ eſt quedā ſpēs iūci in aquis naſcētis q̄ arabice uocatur burdhi & ob id capitulū eius ſcribī in iſra. b. apd. A. ubi aut dixit q̄ ex eo ſiūt carte & iplū ē carta ī potētia ī arabico eſt kirtas. nā ex burdhi ſit kirtas & ſic

ſcribitur illud ca. in ſecūdo. A. q̄ icipit carta. papirus aut in qua moderni ſcribūt uocatur arabice chagadh. chirtas aut q̄ ex burdhi ſit ſit qdā ſeſtoriola in quibus ſaraceni ſuas ſpecies iuolūt Plinius dī ſcribēs diuerſitatē cartaz que ex papiro illa ſiebāt de qdā ſpē inuuli ad ſcribendū. enforotica qdēz inutilis ad ſcribendūz in uolucris cartaz ſeſeſtriūm que in meretibus reponēdis uſū prebet & ideo a mercatoribus cognōiata tē. nā antiqui ex illo iunco dilatato & attenuato ac lōgitudinaliter & trāſuerſaliter texto duplicatoq̄ ac gluctio linito cartas ad ſcribendū faciebant & ego uidi rome in aliquibus mōaſteriis antiq̄ſſima uolumina ex eiſdē lris ſemi grecis ſcripta ac nullis modernis legibilia. Dy uero hec burdhi uapiz uocatū de carta alexādrina ſit tē. Vidi nāq̄ in Dyaf. arabico ubi depicte erāt herbe p burdhi depictū iuncū paluſtre in eius ſūmitate eſt uelut claua turchoꝝ oblōga ex quadā lanugie denſa de qua carmiāra quidā culcitras faciūt. ex qua lanugine ſeu coto ſaraceni parietes domoꝝ linitunt. Vñ. A. in quarto cañ. ca. dī cura febrīū acutaz. & ſi domus iqt eſt p̄ximī tēporis ex quo linita fuit luto & p̄prie illo in quo ponitur loco palee coruꝝ papi tē. ubi ī arabico ē burdhi Plinius papirus naſcitur ī paluſtribus egipti at q̄ſcētibus nūlī aq̄s ubi euagate ſtagnāt duos cubitos nō excedēte altitudinem gurgitū brachiali radice oblique craſſitudie triangulis lateribus .x. nō āplius cubitoꝝ lōgitudie in gracilitate faſtigi atq̄ tiriſi mō cacumē icludens ſemine nullo. radicibus incole utūtū p ligno nec ignis tantuꝝ grā ſed ad alia quoq̄

utēlibilia uasoz. ex ipā quidē nauigia
texūt & e libro uela tegetesq; nec non
& uestē atq; stragula ac funes. mādunt
quoq; crudū decoctūq; fucū tantū d'uo
rantes. preparātur ex ea carta diuiso acu
in pretenues sed q; lauitissimas filuras.
Hāc tpe Alexandri magni cōdita alexā
dria in egipto primū fuisse repertā tra
dūt ante nō fuisse cartaz. usū h; foliis
palmarz priō d'ū arborz cortice scribe
bant publica uero mōnumēta plūbeis
uolumibus mox & priuata liteis cōfici
cepra aut sedes tē. In halhami papius
qui d'r burdhi ara. & d'r scirpus ex eo li
gantur uites tē.

Papiros d'ic grecus i li de doc. greca & ex
ponitur papius genus iunci sp uirz sic
dictus q; igni sit aptus. pir. n. est ignis.
papius & bibula d'r q; hūorē bibat tē.

Papiū isra i sedū & supra i erigez.

Papule d'nr apostemata pua q; furunculi
dicūtur ut p; p Dya. ca. d' andraxi.

Para grece prepositio significat. a. ab. abs
apud. de. trans. inter. sup. iuxta. secus. p
pe. pxime. post. pre. preter. citra. ultra.
extra.

Parabula d'r gce pauoli & significat ut p
uerbiū silitudo forma figura rei. n. eru
bescāt ergo medici a parabola pabolāi
dicti cū ceteris tā medicis q; l'ratissimis
subtilia arduaq; medicie nisi i pabolis
dare itelligi nō possunt.

Paracentesis gce pacenteseos grī casus est
p foratio que fit in oculis ad deponēd'
aq; illā cōgelatā q; catheractā dicunt ut
Demostenes ppro ca. & sic d'r p for
atio que fit i uētre ydropicoz ad aquaz
educendā ut Theo. Prisci. ca. de ydropi
si. pacēteriu; uero d'r ferramētū; utrūq;
quo hoc & aliud fit.

Parachisis gce diffusio hūoz p'torū cor
pus Cassius felix ca. de ydropisi.

Paracolefis gce ptiū gluctinatio iū pacole
cticiū medicamē id faciens tē.

Paracopin gce Paulus cap. de frenesi q; ue
ro inqt secūd' acūa ardentū febrium
& que secundū cōpassionē stōachi cōfi
sit paracopin nō frenesis est. sed ē q; so
luz desipieria tē ex hoc appz q; ē para
frenesis.

Parafilis gce preter naturā oera naturā.

Parafrosiou gce d'sipieria li. de doc. gre.

Paragoricū gce mitigatoriū ut i genesia
Mulsionis & Ga. ad glaucōez paragori
zat. i. mulcet & mitigat.

Paralios apud Dya. uocatur tertia species
titimalloz quas describit isra in ti.

Paralisis exterior uocatur ab Oribasio qñ
ab itelini postremi palisū sit fluxus uē
tris eo q; feces teneri nō possūt.

Paralisisg. dissolutio mēbroz laxatō li.
de doctria greca.

Paraliticus paraliticus.

Paralisis oculoꝝ Demostenes est iqt tor
por factus cuz gñedie atq; fornicatōe
& pallore ptiū nutrīmēto cessāte ipedi
to motu aut sensu quo neq; feruēs qñ
neq; frigidū sentiāt egrotātes addita p
tiū cōductōne aut extēsiōne tē.

Paramia Paulus ca. de ydropisi.

Paranichia g. q; panaritiū dicimus ut su
pra i pana. aliqñ paranichidi uocatur
ut Theodorus Prisciāus.

Paranitia Dyas. nascitur i lapidibus fruc
tex est filis peplo i lōgitudie sed paulo
mior foliis maior tē.

Parasināchis & parafqnātis isra in fin.

Paratella uocatur lapatiū Macer herba
solet lapati uulgo paratella uocari.

Paratice Plinius est herba septē caulibus

ueluti rose capita substinens.

Pardalion secū **Dya**. uocatur mechō ce
ratides ut supra in me.

Pardaliāches secū **Pliniū** uocatur acho
nitū; ut supra in ac.

Pardalis li.de doc.gre.pardus leopardus

Paragorotico dic grecus mitigatoriu;

Parenplasticiū exponitur apud **Dya**. cap.
de gipso q̄ est idē q̄ paracollecticiū;

Parepoma grece accidētia.

Parigro oīi **Paulus** ca. de rana sub lingua
exposuit qd̄ i hūidū; oīi & bene.

Parine secun **Dya**. uocāt qd̄ plantaz q̄
fancion uocant.

Parison ḡce marubiū dicūt secū **Pliniū**
puto aliq̄ corrupte pro prasion.

Paristhmia grece dī a para q̄ est iuxta &
isthmon inter duas uias gutturis a fili
tudine cuiusdā loci in achaia ubi scita
est corinthus & est iter duo maria ita
q̄ si illa duo maria iūgerētur corīthus
submergeretur & tota achaia fieret in
sula. s. mari circūclusa. & uocatur ille lo
cus ubi est corīthus istmos. & hoc est q̄
habetur a **Gal.** sup̄ illo affō; scīoribus
uero paristhmia ita scribī i greco.

Paristhmia ab **Alex.** ca. de sinātia dicitur
ipsū; apostema. sed **Paulus** paristhmias
uocat amigdalas faucīū q̄s **Oribasius**
timfalus uocat.

Paritaria uocatur ḡce p̄ dykiados. apud
Dya. uero alfine āt parthemō aut sīde
ritis aut eraclea dī. & hec nomīa nō se
cundū suā opinione sed alioz̄ itelligē
da sūt. ḡca. uero herbaria dicebat eā uo
cari uulgo p̄diculi. hec apud **A.** i secun
do uocatur herba uitri. q̄a uitrea uasa
ea abstergūtur aquo & aliq̄ latini uitri
olam uocāt. **A.** tñ aliqñ nō itelligēs no
men grecū uolens ipsūm imitari dixit

berdichies. b. p. p. līa qua carēt arabes
ponēs ut supra i berdichies r̄q̄.

Parotides grece apostemata post aures
ab ora q̄ est auris.

Parotion grece uerues.

Paroxiotes ḡce icitatus īflamatus idez.

Paroximos cōmorō exacerbatio icitamē
tū īflatio p̄uocamētū; acumē liber de
doctrīa greca.

Paroxintico **Alex.** ca. de frenesi est dictū
uexatiū; exacerbatiūm.

Partemō **Dya**. siue leucantemō aut mara
cum folia h̄; coriādrio filia & flores in
circuitu albos & i medio est mellinum
cū odore brumoso & gustu amaro r̄q̄.
hoc est acauē ara. uel uchuen ut apud
Ausc. uide supra in acauē. **Plinius** filia
Dya. **Step.** parthemō achauanū;

Partemō & secū **Dya**. uocatur a q̄busdā
mercurialis.

Partenis prius arthemisia uocabatur secū
dum **Pliniū** uel partennis ut puto.

Partenudi uocāt cōiter greci mercuriales;
ut dicebat greca herbaria. i. ātidotario
ulī in cōfectione dcā nikitico parten
thidos scribitur. Itēm in opopira ibidē
iubetur dari cū decoctōne partenothi
dos & exponitur q̄ est mercurialis. tu
aut cōsidera i quo casu & uide si hoc ē
melius uel parthemō q̄ ē achauē.

Parulis **Paulus** pprio ca. est qd̄ iqt & ipā
circa aliq̄ p̄tem ḡginaz̄ que nō soluta
putrescit r̄q̄.

Passerella primula ueris herba palifis id̄
ut uolunt quidam.

Passule mōtane ifra in staphisagria.

Pasten grece qdā ordeum uocāt supra in
critches.

Pastinaca ē domestica cuius radix̄ exteri
us nigra ad uiolaceum tendens iterius

pallida & in aliquibus terris nō puenit
ad nigredieꝝ, arabes alfaneria uocāt. &
est alia agrestis cuius plures sūt speties
semē agrestis proprie daucus uocatur
Plinius quedā ē silis hibiscō ⁊ ꝑ. pastia
cam greci staphyliōs uocant. arabes ie
zar ut apud. A.

Pastus colubaz & cameloz apud. A. qd
sit ignoro. arbitrabatur tñ Iudeus ē sal
uā qd nō credo.

Pastus Ysidorus ē quicqd ex uua passa ex
pressū esfluxerit. dñ autē a patiēdo nā p
cutitur uua siccor & decoquitur undē sit
pastus ⁊ ꝑ.

Patersiō uocatur a qbusdā filipēdula ⁊ ꝑ
Patis lepidā & elicit uocatur a Dyasco.
illa que melior est ex lepidā. i. squama
ut supra in le.

Patiō & scolopō macheriō uel scolophō
gce fecūd. Demostenem uocatur ūtru
mentū chirurgiū ad faciendū ypopati
mū ad fluxū lacrimaz. i. incisioneꝝ.

Paticos dactilos uocāt greci hūidos ping
uesqꝫ ac tribules. Gal. i. q̄rto de i. genio
san. & ē i. tertio libro Alexandri circa
finē in cōsili ceroto. & uī uocabulū di
ci a greco patitiriō q ē prelū uel calca
toriū. asportātur nāqꝫ ab occidēte dacti
li p̄guissimī i. utribus pressi adeoqꝫ con
fusi in una massa ut solū nuclei discer
ni possint. hos forte uocant paticos. i.
pressos. Itēz Demoste. cap. de optalmia
palmulas quas greci patecas uocāt. per
palmulas dactilos intellige.

Patomiki Strep. cōdesū. i. cōdifi.

Pederota Dya. a cantrios grece melāfilos
aut pederota dñ ⁊ ꝑ. ut supra in ac. li. de
doctrīa greca pederos flos albus Plini.
uero repollū uocari dixit.

Pedicularis herba pediculicida stasifa gā

infra in ft.

Pedicon gce uocatur epilepsia seu pedari
on q ē puer eo q pueris frequētius acci
dat Alex. pprio ca. cōtigit autē hec pas
sio infātibz pp qd pedicon aliqui eam
uocauerunt.

Peslin portulacā dñ uocari Plinius.

Pegmata gce Alex. ca. de dieta iflationis
isplenis h. de doc. gca pegmata uel pig
mata uel pigmenta.

Pelargia gce ciconia Dyas. ca. de stercori
bus. Itēz kiranida. sed liber de doc. gca
pelargos scribit.

Pelekanos grece pelicanus.

Pelicius Dyas. nascitur in triticea segete
& ordeacea cū lamis siue fibris semie
plenis amaritis flauis baccis silibus. nas
citur in plimis & tenuibus ramis folia
h3 pussilla & gñula in folliculis sūt tri
na subrussa & amara ualde miscetur i
antidotis ⁊ ꝑ. in antidotario uli īgredi
tur in qbusdā trosciscis. uī ex eius dñ scrip
tione q sit quedā plāta que uocatur lu
pinaria.

Pelecinus i uero Dy. herba ē habēs folia
silia ciceris folliculos silēs silique grece
ubi & semē est ipsū uelut affundi duo
rostra hñs. uñ & pelecinos dñ ē q affi
pelix dñ ē gustu amara. nascitur uero
istra triticū aut ordeuz ⁊ ꝑ.

Pelmate que in pedibus nascitur Paulus
ca. de illis que i pedibus fiūt.

Pemata Paulus ca. de catarro comedāt in
quit q cū de lacte pemata ⁊ ꝑ. li. de doc.
greca pemata sūt plakus placeta liba
popa gustamina.

Petadactilus ē dictu. g. qnqꝫ digitorz ē plā
ta q qdā cataputiā maiorē uocauerunt
& custos orti dñ. & ob hoc priapus qui
cōdā deus ortoz dicebatur & sollequina.

eo q̄ solem uergēdo aspiciere uideatur
& ob hoc eliotropia. sed alia herba uo-
catur eliotropius a Dya. ut supra in eli
& ip̄a est kerua apud arabes & a Dya.
uocatur cici uide supra in ci.

Pentafilon g̃ce ē dcū qnq̄ folioꝝ Dyaf.
pentafilon aut p̄tapetes aut p̄taston
aut pentadactilō aut pseudofelinū ha-
stas h̄z semē planas tenues & longas
duobus palmis in quibus semē est folia
h̄z ocliosmo filia & in qnq̄ p̄tibus diui-
sa singula folia in singulis hastis floreꝝ
uiridē h̄z. nascitur locis hūidīs & ī uis.
radix ē ei ruffa & oblonga plus elleboro
h̄ns crositudieꝝ r̄l. Plinius preter hoꝝ
quedā & hoc uocatur camelezeō. radix
eius spargamō uocatur que cū rubea sit
īarescens nigrescit & āgulosā sit herba
ip̄a incipit & desinit cum uite r̄l. puta
pululire.

Pentalon uocatur laureola secūdy Dyasco-
ca. de dafnide supra in da.

Pentica siue petrea brastica d̄r siluris secun-
duz Pliniū.

Peonia Dyaf. hanc herbā multi pentoro
bon aut cideo dactilicū uocāt & radicē
eius peoniaz. hastas h̄z duobus palmis
lōgas cū ramulis folia uero fert mascu-
lus filia nuci regali. semina uero folia di-
uisa habet sicut smirniō & ī sūmo sicut
cariuolas cucurbitay ex se dimittēs fol-
liculos h̄ns uelut amigdala in quibus
semē est miutuz & ruffū silē malignati
sed in medio. sūt. y. aut. vi. g̃na magna
& subpurpurea. radix uero masculī
crositudieꝝ digiti h̄z & ē lōga duobus
palmis alba ē & gustu stiptica. femina
uero radicē h̄z diuisaꝝ sicut balanus in
viii. aut. viii. pres silē affodillo r̄l. Plin.
peonia nomē auctoris retinꝝ. uocatur a

quibusdā pentorobō ab aliis gliociodēa
nascitur in opacis mōtibus caule inter
folia digitoꝝ q̄tuor aut qnq̄ ferente ī
cacumie ueluti grecas nuces q̄tuor aut
qnq̄ inē his semē copiosuz nigꝝ rubeū
q̄ r̄l. hec & gliocicidis d̄r ut supra ī gli.
si pionia d̄cis nō peccas Sed Plin. pe.

Pepāus d̄r pulmonaria herba a q̄busdā.

Peperi d̄r grecus piper.

Pepiros grece mājurus digestus.

Pepikismos condensus.

Peplos Dyaf. fructex ē plena lacrimo al-
bo folia mīuta habēs sicut ruta s̄z latio-
ra. uex̄ oīs fructex est obrotūda & in
terra sparsa sub q̄bus foliis semē est mi-
nus & rotundū breuius miconio albo.
nā uiscidū semē h̄z. radix ē illi inutilis
nascitur uero in ortis & iter uites & tē-
pore eay colligitur & ī umbra siccatur
ita ut assidue moueatur. ī dynamidiis
exponitur q̄ ē efula sed nō assero r̄l.

Peplus aliud a peplos Dya. aut andragne
agrestis. Ypo. uero peplō dixit sane. na-
scitur locis ī maritimis fructex cū succo
albo plenus. folia habet filia āg̃sti an-
drage & ob rotūda que de infus obruf-
sa sūt cuius semē rotundū ē sub foliis
ip̄ius nascens sicut pepli gustu calidū.
radix tenuis & inutilis r̄l.

Pepana grece digesta.

Pepones grece melones.

Pepon Step. bōnchan.

Pepsi g̃ci digestōz d̄nt ca. se. ca. de q̄rtana

Peptica uirtus g̃. digestiua & peptica &
digestionē faciētia seu iuuātia d̄nt.

Perdiciados Allex. ca. de linimētis ad po-
dagrā pdiciadis herbe inq̄t quā nos pa-
ritaria aut uitraginē dicimns.

Perdition eadē paritaria a grecis dici ait
Dya. Plinius pdition siue p̄themiū. naz

sideritis alia ē ab hac. ē herba q̄ a n̄ris
urceolaris uocatur ab aliis astricū fo
lius ozimo filia nigriora tñ nascēs in te
gulis parietibusq; r̄q̄. supra ī paritaria
& in alfinem .

Perdicuti dicebar gēa herbaria uocari eā
dem paritariā uulgo .

Perdix grece & nos perdix .

Pregrima gēce Oribasius ē habitudo qñ
quis repletus sanguine uirtute nō carz
quādo fleubotomia eger .

Pesfrigentū gēce tostū uel assatū ut Alex
in cura ulceꝝ uesice ī trociscis diaphisali
dos .

Peri grece prepositio significat ut circa .
iuxta . erga . circū . circiter circuitu . d̄ sup
& pro .

Pericarpū Plinius bulbi genus . due eius
spēs cortice rubro atq; nigro papauē
n̄ silē sed uis maior q̄ priori .

Peritricismos uel pitricismos uel picitismō
Paulus ca. de episoris est chirurgie mōus
ad lacrimas abscindendas .

Periclimenos gēce Dya . siue spleniō siue
ut latini splenaria uel lienalis fructex
ē simplex in circuitu folia habens alba
filia edere & circa ipā folia uirge sunt
tenues ī qbus semē ē edere silē quod se
mē foliis adherz durz & cū n̄ leuatur
radix ē illi crossa . nascitur locis cultis &
in ortis & iter rosas atq; iterclusis locis
& coheret sibi uicinis fructicibus & cir
cū uoluitur r̄q̄ . est matrisilua q̄ quidam
caprifolium uocant .

Pericraneon Ca . se . ē mēbrana q̄ ossa ca
pitis desup circuituēscit supposita ossibus
supposita cuti r̄q̄ . Demostenes ca . de la
crimis idem .

Peridexios grece ābidexter eq̄manus r̄q̄ .

Periglisco . gēce limofitas dentiū .

Perigumena Allex . ca . de dolore capitis
a cā ffra ē cā māifesta cā cōiuncta :

Periodos grece piodus circuitus circūuolu
tio ābitus circūflexio ut ī febre ab illo
pūcto in quo posuimus incipit usq; ad
eunde; pūctū; eiusedē posuim̄ reuertē
tis d̄ una periodus .

Peripueumōia dīc grecus . nos pipleumōi
am apostema pulmonis .

Perison a Dya . uocatur q̄tra spēs strigni
que & drion d̄ īfra in stri .

Peristera grece colūba īn peristerō herba
colūbaris . peristerēō Dya . nascitur locis
hūidis que iō nomē . accepit q̄a uritur
ea colūbi libenter q̄a colūbi peristere
uocantur greco uocabulo . herba est duo
bus palmis alta & amplius folia habz
diuisa & alba unā hīs uirgā r̄q̄ . & non
est berbena ut putatur . sed alia ut p3 .

Perison Plinius dīc uocari marubiū .

Perissōn grece plus habundantius .

Perissosarkia sarkiamē supflūū carnis ī
crementū .

Peritoneon Iohēs Sera . ca . de hernia . eius
īngr intēsiō extensus sup uentrē ē sifac
& iuuamentū eius ē q̄ occultat & tegit
uiscera intrīseca r̄q̄ . Itē in ca . de ydropi
si est uelamē q̄ ē inter mēbra īferiora
& supiora & ītestina Allex . ca . de ascle
te & tīpanite . utaris īqr adiutoris que
possint uiscera malaxare & digere oēs
qui in alto i . in epiplo & pitoneo cōti
nētur humores r̄q̄ . Cornelius celsus ab
domen q̄ gēi pitoneo uocat .

Perniones sūt excoriatōs q̄ sūt in nimio
frigore in calcaneis que muge uulgari
ter dñr . sūt & ī digitis pedū & manū
& dñr a pñitie ut qdam uolūt . apud . A
& ī uiatico scissure uocatur r̄q̄ .

Perfa maiorana sanfucus .

Perfica triū genez: apud auctores iuenio duracia ubiq̃ nota armenia & precoq̃ que microtea gce uocatur. ar. mixmix latine aut antepfica Plinius tñ a regionibus distinguit gñā.

Perficaria eo q̃ folia filia foliis perfici habet iuxta aquā nascitur. duas h3 spēs una in medio folio maculā fuscā hab3 alia macula caret & illa adhustia ē ual de. quidā piper aque putauerūt de qua A. capitulū scribit in secundo.

Personatia in ātidotario uli in cōfectōne mitridati mīoris exponitur ī antiquis sinōimis q̃ ē bardana lappa maior. dō nega q̃ & Plinius uť dicere. psonatia inquit a q̃busdā ethiō uocatur cuius folio nullū latius grādes lappas ferēs. s3 alia est ethiōs rē. ut supra in et.

Pessariū marris q̃ aniclestē uel & ipsuz suppositoriū q̃ nascale uocatur Paulus ca. de retētiōne mēstruoz pessus ē lana carpinatta rotundā formā digiti accipi piens quo cōtinētur medicamīa rē.

Perfolita Plinius q̃ nemo ignorat gci ue ro archion uocāt folia habet maiora q̃ cucurbita rē. supra in archion.

Pes coruinus qdaz unū ex lactiniis esse asserūt folia eius sūt filia foliis psilii ut Dyas. ca. de psilio. greci coronopodion uocant.

Pes gallinaceus est plāta q̃ Dya. elapsius uocat Plinius uero capnos supra ī cap.

Pes leporis apud quosdā uocatur gariofi lata & sanamīda. sed lagapos q̃ ē dcū grece pes leporis ē alia d' q̃ supra ī la.

Pes pulli secūd' Macz uocatur portulaca suo capitulo.

Pes tituli Iarus barba Aarō serpētaria minor uel dragūtea mīor. idē apud Dya. aaron uocatur.

Petasis Dy. uirga est longior cubito cros studiē; digiti hñs sup q̃ folia maiora & latiora habet sicut cenios rē.

Petina grece uolatilia uolucres.

Petrocellinū est dictū grece apiū petre. nā selinō apiū petra ut nos.

Peucina resina que ex peuce fit q̃ ē abies uel spēs pini secūdū Dya.

Peucis Dyas. arboris pini ingē aliā pitin aliā peucen uocāt spēs quidā differūt s3 unius sūt uirtutis liber de doc. gca peukites pinus abies picea rē.

Peucedanū qdā fencilū porcinū uel agste uocāt. A. bugenis dic apud Serapi. herbaruz Dya. peucedanū uirgā hab3 in medio silē; maratro & folia plura circa radicē spissa cui flos est mellinus & radix nigra & crosā cū graui odore lacrimū plurimum hñs. nascitur locis umbrosis & motuosis lacrimū eius colligitur & in umbra siccatur rē. Plinius similia his.

Pezice grece uocatur genus fūgoz secūd' Pliniū sic dictū q̃ sine radice aut pediculo nascantur.

Picata uasa dñr que linita sūt pice ī q̃bus uina reponūt greci.

Picotropō secūd' Pliniū dñr ā grecis uetōica que & cestron ut supra in ce.

Picton a Dya uocatur secūda spēs calcani ex his quas describit in cal.

Picra dicūt greci amara. nos uero corrupte pigra. picron uero amare.

Piericon uel piaristis secūd' Dya. cap. de calcitis est psectō que fit ex duabus pti bus calcitis & una cadimie.

Piesmatos grece expressio Cassius felix ca. de pruritu.

Pigamō grece ruta nos piganū dicimus piganorizon rōte radix.

Pigania seu piganica apud Allex. ca. de pleureſi ſūt cerotaria que cū pice ſiunt. ſed potius picania credo.

Pigniogomō Plinius herba eſt ſoluēs uē trez eruce foliis croſſioribus & acrioribus. radice tenui lutei coloris terrā olē te cauilo quadrāgulo modico tenui flo re ozimi. inuenitur ī ſaxoſis locis ꝛꝛ.

Pignotica uirtus apud Dya. ca. de aloē ex pōitur ſōpnifera ſed. puto corruptū. nā ypnotica ſūt ſōpnifera

Pigris Plinius ab īſigni amaritudīe cog noīatur rotundo folio tollit eximie ue rucas ꝛꝛ.

Phylō a grecis uocatur herba ſaxoſis mō tribus naſcēs ſeīa magis herbacei colo ris caule tenui radice pua ſemīe rotūdo papaueri ſilē hec ſui ſexus ſac partus. mas aut a ſemīe tantū differēs q̄ ē īci piēte oliua Plinius.

Pilos grece argilla terra. uidua que argil los dicitur.

Pillula a rotūditate dcā. ſ. pua 'pila ī aliq bus antiquis libris cataputia p pillula inuenitur.

Pillule caucani & caucanice apud Halia. chochie ſunt.

Pinaſter Plinius nihil aliud ē q̄ pinus ſil ueſtris mire altitudis & a mēio rāoſa ſicut pinus ī uertice copioſiorēq̄ dar reſinā montuoſis gignitur & ī planis.

Pīna grece piſtis in quo margarite gener antur. interdū p ipā margarita dī.

Pinicellū dī a forma pini acute ſūitatis & ē iſtrumētū ad aliq̄ abſtergendum ab oculis precipue factū ex re molli ſi cut quo pīctores pingūt Gali. uero ad glauconē exponit ſpōgiolā ſilf & Dēo

Pinus arbor ab acumiē folioꝝ dcā. pinūz enī antiq̄ acutū dicebāt. greci aliā piti

aliā peucē uocant q̄ nos piceā dicimus eo q̄ deſudet picē Yſidorus.

Pioloꝝ grece praſſios marubiū liber de doc. greca.

Pyopſon grece ſaniē ducēs Ca. ſe. in cōfec tione unguēri tetraſarmaci.

Pyos grece elkos pus ſanies.

Pyper apiū uel piper apū apud Dyaſ. dī acorus.

Pyper erraticū ſecū dī Dyaſco. dicitū latini ſerpillū.

Pyper dicitū greci ut nos arabes uero ſu ſel. eſt ex eo lōgū q̄ ē notū & ē mīoris ſiccitatis & maturitatis ceteris. & ē āte q̄ ſepetur ī racemos ut p3 per Sera. pro prio ca. deinde ſeparat & ſit pip albuꝝ ante q̄ maturetur cōplete & ē ſecunduꝝ Gal. maioris acuitatis q̄ nigꝝ. A. q̄nto ca. dī dyacimio ē pip albu illud q̄ ē par uū neq̄ cōtractū. ſ. rugoſū & neq̄ ē cor tex eius croſſus imo ē grauis pōderis ſed nigꝝ eſt pfecte matuꝝ & eſt notū.

Pipitis Plinius q̄ & ſiliq̄ſtꝝ appellamus caſtoꝝe taliter demōſtrāte. cauilo rubro & longo denſis geniculis foliis lauri ſe mine albo tenui guſtu pipis ꝛꝛ.

Pir gce ignis pira ē roꝝus pīretos febris.

Pyrgites gce troglites paſſeris genus ꝛꝛ.

Pyrgiar Dyaſ. aut ſolitū folia h3 ſilia la patio ſed oblōgiora & uiridiora ſex uel ſeptē erecta & leuia abītus & ſoris hñs plurima. naſcitur ī padīſo uel in ortis. eſt guſtu aſpero & ſliptico nec ſemen nec uirgā habens.

Pirenamelis q̄ uaculā dicere poterimus ꝛꝛ. Demoſtēnes. Itē alibi de quadā pa racōterii forma. ſit inq̄ ſūmiras uacu lata in ſilitudīeꝝ mellis. nāꝝ gci pīrena uocant.

Pimpinella iſra in ſaxifragia.

Piretz uel **piretron** ut greci a **pir** q̄ ē ignis eo q̄ igneā uirtutē habeat **Dya**. **piretz** herba est folia habēs siliā dauco agresti aut maratro ē uirgā silē illius in qua uirga capitellū est silē aneto & obrotūdū . radix eius crositudiez hns digiti unius gustū excafaciens uehementer & saluā puocās r̄q̄. **Plinius** **piretron** uocāt que nūq̄ floret arabice dī & herba eius uocatur **taron** **Srep**. **piretron** **barchacathaa** & ē **piretz** .

Piria grece calefactoriū fomētuz p unum r. tantū .

Piriasis fomētatio **pirias** fomētare .

Pirilāpis & **lampiris** grece **cicēdula** icēdula noctiluca liber de doc. gca .

Pirithis lithos gce marchassita lapis ap tus ad deducendū ignē .

Pyrodes grece igneus **piro**us inflāmatuz **piro**sis incendiuz .

Pyron agreste secūd' **Dya**. ca. de **celidōia** multi sic **celidonia** mīorez uocant .

Pyros grece **rubicūdus** .

Pyros grece frumentū **triticū** & **sitos** & .

Pyrotica medicīa adhustia .

Pyrsuris grece noctiluca **lāpiris** ut supra .

Pisla greci **picem** dicūt .

Pissaphlatos mixta **bicumī** **pice** naturali ter fit **Plinius** .

Pistes **alredradu** apud . **A**. ca. de cura cācri sūt pisces parui **petrosi** .

Pisseleō ē oleū q̄ ex **pice** liqda uel **cedria** & secundū **Pliniu** .

Pystachia dicūt greci arabes uero **fistac** hī imitantes grecū . p. lra qua carēt in f. murantes **Ysidorus** **pistacia** in qt deā q̄ odorē **nardi** **pistici** referant .

Pichekos grece **maymo** **simia** .

Pichiria sis grece **furfures** capitis .

Pichias inter spēs **titimalloz** a **Dyasco** .

pōitur preter illas septē quas p̄cipaliter numerat .

Pithiron grece **furfur** .

Pithis gce **pinus** q̄ & **pituis** aliq̄n repitur in d' resina **pitaina** **Ysidorus** .

Pitides uocāt gci fructus in ramis **pinī** re pertos siue ut latini conī .

Pitimia resina q̄ nos **abietalem** dicimus **Dya** **corides** .

Pituissa **Plinius** ad silitudiez folioz **pinī** ut **camepitris** q̄ quidā i **titimalli** generē numerat fructez ē silis **picee** flore puo **purpureo** r̄q̄ .

Pixari greci **picem** uocant .

Pix **Plinius** **liquida** in europa **teda** coquitur nauilibus mūiendis multosq̄ alios ad usuz lignū eius xisuz **furnus** undiq̄ igni extat circūdato **ferro** ut **primus** sudor aque mō fluat **canali** hec i **siria** **cedruz** uocatur uel **cedria** cui tāta uis ē ut in **egipto** corpora hōiuz defūctoꝝ eo p fusa seruentur sequēs **liquor** **crassior** iā **picē** fūdit hec rursus in **cortinas** **ereas** coniecta aceto spissatur & coagulatur **bricie** **cognomē** accepit **doliis** dūtaxat uasibz ceteris utilis ab alia **pice** differēs colore **rutilāte** & q̄ p̄giuor ē . reliq̄ oīa illa fiunt **epicea** **resine** seruētibz coacta **lapidibus** i **alueis** **ualidi** **roboris** at si **aluci** n sūt **struis** cōgerie uelut in **car** **bonis** usu hec i **furnū** additur **farie** mō **tunsa** **nigriore** **dolore** eadē **resina** si cuz **aqua** **leuius** **decoq̄tur** **coleturq̄** **rufo** **colore** **lente** **scit** ac **stilla** **titia** uocatur . Itēz alibi **liqda** **pix** **oleūq̄** q̄ **piseleō** uocatur quēadmodū sient diximus . quidāz itēz coquunt & uocatur **palimpissim** r̄q̄ . & **isra** nō obmittendū apud eos **gedes** **grecos** **zosphā** uocari **derasāz** **nauibz** **maritimis** **picē** multo efficaciorē ad oīa

quibus pices resineq; profūt 77.
Pix bricia idē q; colofonia a brichi grece
 q; ē stridē Plini. bricia fit epicea raxi
 na in yspania aut epice nris minime
 laudata. est. n. rexinayz amara & arida
 graui odore 77.
Pix romana Iohēs Serap. in ūguento ad
 ragadias anī ī eodē ungueto in regali
 dispōne loco eius pix greca & colofōia
 Pyssaz greci picem dicūt.
Pyxis & pyxides greci ut nos forte a py
 xos q; ē buxus ex quo meliores fiūt.
Pyxos grece buxus.
Pizacion grece est pustula paulo durior
 subalba acuta ex qua ipsū quod expri
 mitur hūdius est Cornelius celsus.
Pladrosin uocant greci stomaticā passio
 nez. i. reumatissimū Cassius felix.
Plantago Dya. arnoglōssos siue eptapleu
 ron nomē sūpsit a silitudie agnine lig
 ue. nā greci arnō agnū uocant glossam
 linguā seu rursus q; septē adnata hēat
 germiā in longitudiez. vii. lateribus. i.
 costis filiā & ideo eptapleurō uocatur
 latine plantago dī. Eius gñā sunt duo
 unū dī platipleurō. est & aliud h; mīus
 minus uero h; mīuta folia & angusta
 & leuia. uirga eius multos h; angulos
 inclinata ad terrā. florē uiridē h; & se
 mē sup ipsaz uirgā. nascitur uero in car
 diariis locis. Alteq; uero genus plātagi
 nis folia h; lata & ornatiora & nume
 rosa. huius uirge āgulose sūt & rufe ha
 bentes longitudiez unius cubiti & a me
 dia uirga usq; ad sursum fennē ē plenu;
 radices multas & teneras h; asperas &
 albas & crositudie ūius digiti. nascitur
 locis aquosis & in uallibus & in ortis.
 & in pratis. melior ē tñ maior 77. mīor
 uero a multis lanceolata uocatur eo q;

foliū ad silitudiez cuspidis lācee habe
 at. plantago aralīsem alhameli. i. ling
 ua arietis dī.
Planta leonis uelut alii herba flaura ha
 bet odorē asfaltis. est spēs trifolii maior
 apud Dya. & est illa de qua pleguitur
 plus in laudibus aliis spēsbus. secundum
 arabes ē spēs andacheche ut supra.
Platanos Strep. aduliū.
Platanos dīc Dya. uocari quandā spetiez
 cassie lignee.
Platicorialis grece dilatio pupille cum
 efusione Cassius fe. ca. de ygrocollirio
 & dī a platis q; est latū cori uero pupil
 la Demof. idē q; & midriasi uocauit.
Platy grece latum.
Platocimnū est dcū latū cimnū ē fisele
 os siler montanū grece platiliminō.
Platiscinō grece apiastrē & ē dcū latum
 apiū li. de doc. greca.
Platofilos secūd' Dy. uocatur septia spēs
 titimalloy q; describit ē dcū latoy; fo
 horum.
Plegi uel pligi gce plaga uulnus plege
 plage uulnera.
Pleginos Strep. est lenticula amara.
Pleura grece latera inde.
Pleuretikos pleureticus.
Pleuros latus costa pleure coste.
Plethon grece plenus Ca. fe.
Pletoricos plestoricus plenus repletus 77.
Plexin grece Demostenes turbore & tur
 bationē animi greci dicūt.
Plistolokia dī q̄tra spēs aristologie secun
 dū Plinium.
Plita paulus ca. de ydropisi.
Plumbum uocat plinius quandā egritu
 dinē oculi que curatur cū q̄dā herba q;
 grece dī molebdina q; ē dcū plūbago.
Pneo grece slo spiro.

Pneuma spiritus uentus spiramē flatus alitus .

Pneumatosis uētoſitas Gal. ad glaucōez tractatu prio de febribus. Itē Alex. de antidotis ad fr̄z stomachū. Itē Oribaſi us ca. de pnoſicis .

Pneumō grece pulmo inde pipneumōia quā nos corrupte pipleumōiā dicimus. Pneusis spiramē pneule ſpirare flare anelare .

Podagra grece dcā a podos q̄ ē pes podagricos .

Podagricus podes pedes .

Podagra lini uocatur cucuta eo q̄ ſerpendo linum necat .

Poderota uel pederota apud Dy. achātes ſupra in ac .

Polemoniō Plinius c̄lodinamiā ut ſupra in polimonia capadoces celidoniā uocant. haſtas h̄z tenues & quadras & folia paḡz maiora a ruta & oblonga ſilia poligōie aut calamite & ſup haſtas folliculi ſūt ī quibus ſemē eſt nigr̄z . radix eſt illi lōga cubiti unius . naſcitur locis mōtuofis & aſperis ⁊⁊. Plinius infra in polimonia que eadē eſt .

Polenta ubicūq̄ ī antiq̄ tranſlatōne. Dy . inuēitur apud Sera eodē loco habetur fauich de quo infra .

Policaria dixit mihi greca herbaria q̄ uocatur grece conifca . S; apud Dya. uocatur coniza ut ſupra in co .

Polygonios ḡce multoz āguloz uel multaz flexibilitatū ſeu geniculoz. nā gony ē genu p. y. pilon ⁊⁊ .

Policarpus uocatur & poligōia a Dyasco. ē dcū multi fructus iſta ī poligonia.

Policomos Dya. folia h̄z euzomo. i. eruce ſilia guſtu uiſcida haſte ſūt illi croſſe & quadre & flores ſilēs ozimo & ſemē

ſimile porro. radix eſt illi nigra & rotūda ſicut mala maciana . naſcitur locis aſperis ⁊⁊.

Policriſton exponitur in li . de alimentis q̄ eſt dictū ualde bonū .

Polifillon grece ē dictū multoz folioz ſic uocatur a Dyasco . pria ſpēs trifolii earum quas deſcribit q̄ latini odoratū uocant infra in tri .

Poligonō a Dya. haſtā h̄z longā duobus palmis & folia ſeticule ſilia guſtu ſtiprica ⁊⁊.

Poligonos grece fecūdu; multi ſem̄. nā; goni grece ſemē per ita .

Polignemon Dy. fructex eſt ſarmētoſa folia habēs origano ſilia. uirga ipā nodoſa ſilis pulegio h̄z capite llū ſupra uiſci du; & odoratū ⁊⁊ .

Poligonia ſeu a gōi q̄ eſt genu. nā & mul ti geniculatā & cētū nodiā uocant ſeu agoni q̄ eſt ſemē. nā Dyas. policarpus uocari dic q̄ magis ē credendum, hec ſanguinaria & corrigiola a multis uocatur & eſt q̄ uirgā paſtoris arabes uocant ut p; per Dya. cōcordiā ca. de poligonos & . A. ca. de uirga paſtoris. Itē; per Serap. ca. de uirga paſtoris Dy . poligonos maſculus herba uirgas habet tenues molles & multas nodoſas & ex panſas ſup terrā ſicut agroſtis. i. ḡmen folia h̄z rute ſilia ſed oblonga & molliora & ſemē iuxta folia . un & maſculus dcā ē ſlos illi ē albus & ſeiceus ⁊⁊.

Polygonos uero ſemīa fructex ē unā uirgam habēs mollē & carnoſā ſpiſſā; & nodoſam in quibus nodis folia habet ſilia pini. radix eſt illi inutilis. locis naſcitur humidis ⁊⁊. Plinius polygonium greci uocant q̄ nos ſanguinariā. nō attolitur a terra foliis rute . ſemie ḡminis

qui plura gñā poligoni faciūt hāc ma-
reꝝ itelligi uolūt appellātqꝫ a multitu-
dine feminis aut densitate fructicis :
alii polligonō a geniculorꝫ frequentia
ꝛꝫ. *Step.* in synōnims polugonos uirga
pastor. u. lra p. y. pñlo scripsit ut assue-
uit. & i kirāda polygonos. i. corrigiola
multigōia. alii uero cāezillū dicūt ꝛꝫ.

Polimiginaton medicamē Paulus cap. d.
ydropsi ibidē scribitur & ē dictū pluri-
me mixture. nā migma grece mixtura

Polimonia alii fileteriaꝫ a certamē regū
iuentores appellāt. capadoces aut tulo
dinamīa radice crosā exilibus ramis
quibus in suis corimbi dependēt nigro
semīe cetero rute silis. nascitur ī mōtu-
osis locis Plinius. sed *Dya.* polemoniaꝫ
uocat ut supra in pole.

Polina subtilis faria cuiusqꝫ grani. inde
polenta.

Polimonion *Dya.* uocari dixit alsinē que
est paritaria ut supra in al.

Polion *Dya.* ē mōtuosus est & alterꝫ. mō-
tuosus uero qꝫ nobis uenit in usuz. fruc-
tex est alba & tenera folia habens uir-
ga est ei unius cubiti supꝫ qꝫ uirge sunt
cū capitellis semīe plenis aquo semine
exit qꝫ lanities alba & oblonga uelut
capilli odorē grauē habēs cū suauitate
ꝛꝫ. In *Sera.* ex uerbo *Dya.* est plāta pua
exilis cuius lōgitude ē circa palmū ꝛꝫ.
Plinius museus & hesiodus laudibus ī
clitā predicāt supꝫ cetera ad famā &
dignitates pꝛsulꝫ miram si mō ut tra-
dur. folia eius mātē cādida meridie pur-
purea sole occidente cerula aspiciūtur
duo eius gñā cāpestre maius & siluē
qꝫ mīus ē quidā theuicion uocat. folia
cāis hoīs silia hñs a radice pꝛnus nūqꝫ
palmo altior ꝛꝫ. poliū uocatur iahade

arabice.

Polipis g. multipes. polipus piscis.

Polipodiū dñꝫ a silitudine flagellorꝫ poli-
pi piscis in eminētis que sūt in ipis fla-
gellis seu pedibus sed pedes dici possūt
nā radicibus polipodiū sūt silēs eminē-
tie. unde polipodiū qꝫ polipi pes *Dy.*
nascitur in pietibus hñectis & in ripis
& circa radices arborꝫ uetustarꝫ & ī qꝫ
cubus. hꝫ aut in lōgitudīe duos palmos
& ē silē pteridii. i. filici. aspeꝫ & diuisū
sed nō sic spissū. radices sūt illi aspe &
sibi alligatē sicut polipi cōssitudinem
digiti hñtes. rafa uero deitꝫ uiridis &
subalbida appꝫ & stricta & gustu dulcis
ꝛꝫ. Plinius polipodion qꝫ nꝛi fidiciolam
uocat silē est filicis. radix in usu pilosa
coloris itus herbacei cōssitudīe digiti
crosā accetabilis cauernosa ceu polipo-
ruꝫ cirri subdulcis ī petris nascēs aut in
arboribus uetustis ꝛꝫ. ara. uocatur bisbi-
gi. ab. Y. ī libro de regīe acutorꝫ filichi-
nuꝫ uocatnr ꝛꝫ.

Polipus est tumor preter naturā qui ī na-
ribus sit silis secūdꝫ subāꝫ polypodos
carni. i. carni illius piscis qꝫ dꝫ polipus
eius aut subā est sarcornia ꝛꝫ. Paulus
pprio ca. p. sacornia carnositate itellige

Polirizon grēce multarꝫ radicū qꝫre filix
sic uocatur a *Dya.* sca. de dipteris. sic &
secūdū Pliniū uocatur a quibusdā el-
leborꝫ nigꝫ. Itē idē & sic uocari dicit

unāꝫ spēꝫ aristologie preter duas notas
Polirizon Plinius herba que habet folia
silia mirte & radices multas ꝛꝫ.

Polisanthemū qꝫ greci botrachiō uocant
caustica uis eius. i. ulceratīa ꝛꝫ. Plinius
est dictū pluriū florꝫ.

Politricō grece dictū multarꝫ comarꝫ. nā
greci thrix comā seu capillū uocant. est

est politricō & adiantū & gallitricon
idē q̄ lecapillus ueneris secundū Dyas.
ut supra in adiātum ⁊c. sed Plinius po
litrica distat a gallitricē q̄ iūcos habz
albos & folia plura maioraq̄ fructice
quoq̄ maior est ⁊c.

Politropha grece multū nutriētia oligo
tropha econtra pagz nutriētia ⁊c. Ori
oīa a poly q̄ ē multo uel multum uel
plurimū p.y. psilo melius scribūtur se
cundū grecum :

Pomelitos Paulus ca. d̄ pipueumōia ydro
mellitos aut pomellitos aut ydrosrosa
to ⁊c.

Polus grece īfra in ulcus.

Poma grece potus potio. pomata uero po
tiones.

Pomfoligx scribit grecus sed pōfolinx p
fert. sic uocatur eo q̄ sit āpullosa. nam
pomfolix grece ē ampulla pōfolinges
ampulle. & ē pōfoligx seu pōfolix seu
pōfoligos tutia natura leuissima uola
tilis & alba q̄ Auic. laudat. uide cap. de
ponfoligx apud Dya. cum capitulo de
tutia apud Auic. & Sera. quia idē sunt
& est fuligo q̄ leuatur adherens tecto
fornacis qn̄ es tingitur & fit auricalcū
q̄ uocatur apud Dya. in antiq̄ trāslatio
ne es ustu & est ex subā eris & lapidis
calamīaris q̄ d̄ climia ara. & cadimia
grece quo lapide tigitur es. sublimatur
eniz uī ignis & q̄ subtilius leuiusq̄ ē rec
to fornacis heret & uocatur pōfolinx
& arabice tutia. q̄ aut ex eo fumo ele
uato crosius est nō potēs eleuari in tā
tus q̄ adhereat tecto ppter sui gūitate;
& densitatē descendit ad īferiora forma
cis uel herz pienbus & hec uocatur a
Dyaseo. spodius & ab. A. uolēti imitari
grecū uocatur succudus. fit & sine ere

sola sublimatione ipius lapidis. Est &
alia spēs rutie q̄ alexandrina uocatur
silis corticibus arboz intus leuis extra
butruosa gūis q̄ fit ubi multū fit auri
calchi ex iugi eleuatiōe ipsius fauille
circaq̄ formulas terreas q̄ ob hoc for
nacibus suspēdūtur adherēs dēsaturz
qd̄ fit ex fumo eiusdē lapidis pbatur
quia artifices auricalchi ex illa bonum
auricalchū faciūt qodē modo sicut ex
calaminari lapide Dya. & Plinius con
uēiūt in modo generatiōis pōsilix. Pl.
de his & de aliis q̄ in hoc ope generan
tur. in errariis inq̄ inueniūtur q̄ uocāt
pōsiligē & spodiō d̄ra q̄ pōfolix lotu
ra aspgatur. spodiō illota est. aliq̄ q̄ sit
cādidiū leuissimū q̄ pōsiligē dixere &
esse eris cadimieq̄ fauillā. spodiō nigri
or est q̄ derafa pienbus fornaciū mittit
scītillas aliquādo ē carbonibus hec ace
to pfusa odorē eris prestat & si tāgatur
lingua saporem orridum. cōuenit ocu
loz medicāibz quibuscūq̄ uicis occur
rerit & ad oīa q̄ spodios. hoc solum dis
tat q̄ huius elatior uis est. spodios uel
pōsilix cipria optima. sit autē liquefēti
bus cadimia & errario lapide leuissio
flatu euolatq̄ ē fornacibus & tectis ad
herefcit a fuligie distās cādore. quod ue
ro minus candidum ex ea īmature for
naxis argumētū est hoc qdā Pōfolige
uocāt. qd̄ uero rubicūdius ex his inuēi
tur acriorē uim hz. exulecrat adeo ut cū
lauatur si oculos attingat excecet ⁊c. Est
& mellei coloris spodios ī q̄ plimū eris
intelligitur sed q̄cūq̄ genus lauādo fit
utilius. purgatur autē prima deīde cras
sior lotura digitis scabriciē excernit ⁊c.
& īfra fit īqr & ī argēti fornacibus spo
dion quā uocāt lauirtin. utilissima autē

oculis cōfirmatur que fit ī aurariis ⁊. has puto quas climias auri & argenti A. uocat d' qbus supra. Itē īfra antīspo dion uocāt cinerē fici uel caprifici uel mirti folioꝝ cū renerrimis ramoꝝ par tibus uel oleastri uel citonii mali uel lē tifici. Itēꝝ ex moris īmaturis. i. candidis ī sole arefactis uel ebuxi coma uel pleudo cipri aut rubi aut terebinti uel cenāris taurini quoyꝝ glutis aut liteoyꝝ cinere urūtur oīa crudo fictili ī fornaci bus donec figulina pcoq̃tur. & itēꝝ ī eranis officinis & īmegma fit iā liq̃to ere & pcocto additis & carbōibus pau latimꝝ accēsis ac repēte uehemētiori flatu expuitur eris palea quedā solum quo excipiatr strātū eē debet maxili ab ea discernitur q̃ ī eisde officinis dif frige uocant g̃fici ab eo q̃ bis torreatur cuius origo triplex . fieri. n. traditur ex lapide pirite cremato ī canis donec ex quoq̃tur ī rubricā. sit & ī cipro ex lu to cuiusdā specus arefacto prius mox paulatimꝝ circūdatis farmētis. tertio mō fit ī fornacibus eris fece subside. dīa est q̃ es ipsū ī catīs defluit scoria extra fornaces flos supnatat diffriges remāet quidā tradūt globos lapidis ī fornaci bus qui quoq̃ūtur ferruminari circa hoc es seruere ipsūꝝ uero nō pcoqui ni si translatū ī alia fornace & eē nudūꝝ quidā id materie qd' ex cocto super sit diffriga uocāt ⁊. habetur ex his q̃ pon solix & spodius sunt idēꝝ q̃ tutia . & & hētur p hoc q̃ Dya. ca. d' fece dīc q̃ ipā lauatur sicut tutia. Itēꝝ Alex. facit colli riū ad debilitatē uisus senū ex pōsolin go lora balsamo uīo & melle. cuius silē scribit. A. īn tertio & loco pōsilix tutiā scribit. Itēꝝ Step. īn synōimis pōsolix tu

tia de' spodion infra īn sp . Pontica Ste. bōdacha & ē auellana & ali bi carua pontica scripsit . Populus arbor duas h3 spēs. In Dya . duo fāc capitula. unū sic īcipit populus quā leuce dicūt ⁊. aliud sic a giros. i. popu lus arbor q̃ alii leuce uocāt ⁊. & īn sic capi. aliq̃ īngt phibent eius arboris la crimū ī eridanū distillatū & coagula tūꝝ lucinū facere. i. karabe ⁊. A. siliter duo fāc ca. unū qd' īcipit haurū. aliud haurū romanū qd' uolēs dicere a giros ut Dya. dīc achirosa ut supra īn haur . Plinius tria g̃na populū fāc alba & nig & quelibica uocatur mīa folio ac niger rima alba folio bicolor supne cādidas inferiori pre uiridi huic nigre que īn iu uenta circinate rotūdītatis folia sunt uetustiora īn angulos exeūt ecōtrario edere angulosa rotūdantur ⁊. Porcelliones uocātur a Dyaf . uermiculi ī hūidis locis degeutes & īn stercore se cundū ipsū multoyꝝ pedū qui tacti īn pillulas cōplicātur ara. uocatur guadai secūdūꝝ quosdā sed secūdūꝝ ueritatē uo cantur harua . Porfira Step ē fadefū ara. qd' ē ostracū. i. limania. sed īn li. de doctria greca expo nitur porfira. i. purpura . Pori sūt foramīa tā cutis q̃ oīūꝝ mēbroꝝ mīuta uix uel minime uisui apparētia dñr tñ & ipā patentia foramīa pori ut auriū a Paulo ca. de egritudibus auriū & oīa alia largo mō sūpta. pori & dñr tuberosē durities iūcturayꝝ arteticoyꝝ que & lapidatōs dñtur ut Paulus capi. de artetica & podagra. gerodius & po ruz īn equis uocat q̃ suprossū uulgo dī. Porus sarcoyd's dī ligamētū a natura cre atū ad mēctenda capita fractoyꝝ ossiū

& est eius expositio durities carnea. nā
 sarx grece caro silr & kreas.
 Portulaca dr grece ādragm arabice uero
 bachalacha :
 Posis grece positio potus bibitio .
 Postarin Orisarius sic inq. y. uocat cū ūa
 egritudo ī aliā trāsmutatur ut ex litar
 gia fit frenesis & ecōuerso .
 Potamios fluuiialis potamos fluuius .
 Potamogirō Dya. folia h3 bere silia ī me
 dia aqua supnatans uidetur rē .
 Potentilla amātilia su ualeriana ide3 ut
 dicunt .
 Poteō grece in pratica simili Almāfori ē
 suppositorius .
 Potilion uocatur uinū onfacinū ut infra
 in uinum :
 Potiretō Dy. aut frinō aut emera uirgel
 las longas & molles hñs & fortes silēs
 dracōtee folia mīora & obrotūda sed
 omīs fructex cooprus est uelut lana &
 oīs spinosus est flores hñs mīutos & ui
 ridiores. semē eius suauē & uiscidū est
 & mīus utile. nascitur in oliuetis & hu
 mectis locis & saligiosis. radices habēs
 in magnitudie unius cubiti aut duoy
 & fortes que radix si ibi ī terra fuerit
 tacta de se itez alias mittit radices la
 crimū emittēs silē cumi rē .
 Pragma res negotiū pragmasis rerum
 natura .
 Prassa grece porri .
 Prassiu grece marrubiū albū prassium .
 Prasson grece porrū prasson kartō porrū
 sectiū prassō kefalorē porz capitaruz
 Prassina colera dcā a colore folioz porri
 qd greci prasson uocāt Cassius felix ca
 de empimate .
 Praton grece agēs faciēs opans .
 Practikos practicus uenalis ēpticus con

ductitius exactus .
 Precocq plica dñr anperfica grece urecoqua
 uel brecoq ut in latinū uertitur & dñr
 arabice mixmix. oīs tamē fructus secū
 du3 Pliniū preueniēs maturitate alios
 sui generis dr precoc. Step. precoquion
 antepfica. & idē alibi precoqua misimi
 sa rē. aliqñ precotia iueitur Dy . micro
 tera plica. i. mīora que latini precotia
 dicūt rē .
 Precordia Plinius exta hōis ab inferiore
 uiscerz pte sepantur mēbrana q precor
 dia appellāt quia a corde pretēditur q
 greci appellauerūt phigeās plimeas.
 Prefrigmenū Allex. ca. d potōibus & āti
 dotis ad epar circa finē āfī prefrigmēi
 i. preāfati seu frixi .
 Priapismos g. a priapos q ē uirga uirilis
 & ē priapismus imoderata uirge extē
 sio longo tpi pfeuerās. dr aut a satiria
 si ut ifra ī latiria si iuenies rē .
 Priapismus & uocatur quedā spēs satirio
 nis ut supra in orchis .
 Prinus spēs est quercus ferēs glādes sicut
 & driofagus Dya. ca. de drisberoth li .
 de doc. gca prinos ilex rē .
 Prionitos Paulus ca. de lapide iter medi
 cinas ad lapidē enumerat .
 Prisma gce corporis iflatio. puro q ē id
 q yporismos dicimus rē .
 Probaton uel ut gēcus puaton ouis .
 Procatartica cā. i. primitia que. sab extri
 secus uenit Allex. ca. de dolore capitis
 pprio capitulo .
 Procō qdā3 bdelliū uocant alii maldacon
 Plinius .
 Profies grece ifra in pterigion .
 Proflacticu grece custodiuiū uel prefer
 uatiui3 Allex. ca. de cura epilefie .
 Pronostiches grece pronostica preuisio

precognitio pgnosticos pnosticus pre
uidens precognitor nā gnostica sensibi
lia .

Proiectoria uirtus .

Propofis Demostenes est iquit pminen
tia precadentis oculi ex palisi contigēs
fiens cū maxio dolore .

Propoleos grece est q arabice dī mū & ē
fex aluearis apū ubi suas apes phitiūt
supfluitates & ē dcā cera ppoleos cali
dior ipā & ē dcā cera magne uirtutis
& i attrahendo a pfūdo corporis, uicā
de propoleos apud Dya. cū ca. de muz
apud Sera. & supra i tera Step . ppolis
sordes uasoz apū .

Progeuma grece ē cibus ante prādiū sūp
tus lenitiū solutiū .

Propoma grece Allex. ca. de epilepsia o3
inquit ex aqua calida accipe propoma
quale est absinthiatū aut conditū ꝛꝓ .
Itēz idēz ifra ppoma aut raro sūt acci
pienda preter absinthiatū & uinū bo
nū. Itēz idē ca. de ydropisi de uino eoz
ibi ponit cōfectōnez cuiusdā ppoma .
propoma igitur potio ut supra .

Propositalmia uel psilotalmia uel cirotal
mia grece scabrositas oculoz Allex. ca
de collinis ad uisuz .

Proserches infra in pterigion .

Proserpiata polygonia Plinius herba uul
garis supra in polygonia .

Protopida supra in archioh .

Primula ueris supra i passerella .

Protogas grece dī qdā uinū creticū infra
in uino .

Protorobō dī a quibsdā peōia Dya. cap.
de peonia .

Protosis grece Paulus ē ruptio rigide tūi
ce oculi. i. uuee ex cōestione uel ruptura
cornee que gua adhuc existens ita ut

caput mulce uideatur miocephalon dī
amplius aut aucta ppe granū uuee sta
philoma dī. plus uero ut malū ad pal
pebrā extendatur & obstupecat. i. mor
tificetur clauus dī ꝛꝓ. Cassius felix pro
rosis oculoz est ex nimio tumore pro
minēs casus ut & difficulter palpebris
conegatur ꝛꝓ. Demostenes ptosis aut
casus est in exitus oculoz plurimū exi
stens quo neq flecti in offitiū solitū ter
minos ualeant palpebre cū tumore ue
hemēti atq inguinibus secundū aures
& febribus & doloribus sepe ē uehe
menti aut magno cōsensu ex tumore
uomitū uelut laqueo cōpresso gutture
aut nimio gēitu femie pturientis. Itē
idēz alibi est exitus tunice si q apparer
rotundū est in modū acini uue staphy
lonia uocatur. si aut diuisio ad pscaden
duz protosis appellatur. hec a quibsdā
elus uocatur ꝛꝓ .

Prounca herba que a quibsdam trinica
uocatur .

Pruna que damascena uocatur apud oēs
auctores nigre laudantur .

Psammos grece arena .

Psamismus Pau. ca. de ydropisi post hec i
quit & naturalibus utendū est aquis &
psamismo ꝛꝓ. & infra capitulo de arte
tica psamismus scribit & ē sepultura i
arena. nā psāmos arena grece .

Psautis grece tactus psao tango .

Pseudo diptamū a multis conditis uocantū
mioris efficūis a diptamo statiq ab eo
discernitur. diptamū. n. mīma portōne
succendit linguam ꝛꝓ. Plinius supra in
diptamo .

Pseudo selinū secūdū Dya. uocatur a qui
busdā pentafilon .

Pseudounio Plinius napi folia h3 fructex

palmi altitudie laudatissima i creta ꝛꝫ
Pseudobumon Dyakifruetex ē duoy pal
moz nascēs in creta insula folia habz
filia bumō haste eiusz aut.iiii.ꝛꝫ.

Psychi ꝑꝑce aīa psiche latini pferūt.

Psychos grece frigus .

Psidræon Demostenes est iqt puissima
extātia alta eruptōne circūscripta cum
rubore leui sepe in albis ptibus prie tūi
ce oculi cōstituta . & magna angulis ui
cina alta eruptione uel diuisura pcussu
aut incisura effcā ꝛꝫ.

Psidia granati cortex . psigia storax liqda

Psidratia ꝑꝑce Allex . sūt pustule pue emi
nentes in cute capitis plene hūiditate
aliqñ uero sidratia scribitur .

Psilla grece . pulex inde .

Psiliū dictū eo qd semē eius pulicibus assi
miletur Demostenes ca . de opralmia
eius herba psilorina uocatur ꝛꝫ . antiq
uero latū pulicariā dicebāt ut Theod .
Priscianus & alii plures Dya . psiliū aut
quirosaliō uel qd siculi dicūt cristaliō
aut quinomelā . folia hz filia coronopo
dio & aspera uirgas duobus palmis lō
gas . cuius fructex pilosus ē . coma autez
eius a medietate icipit uirge in qd capi
tella duo aut tria sūt āstricta in quibus
semē ē pulicibus silē nigz & duz nas
citur in cāpis ꝛꝫ . Plinius psiliō alii cino
mia alii crisaleon alii siclico appellāt
radice tenui & supuacua sarmentosum
floribus canino capiti nō dissilibus . se
mine aut pullici unde & nomē hoc in
baccis ipā herba in uineis iuenitur ꝛꝫ .
& i ptibus nris iuxta fluuios i glareis
colligitur .

Psiloz medicamē depilatorii .

Psirakos grece psitacus i . papagal .

Psimithion grece qd sepe corruptū iueni

tur nūc psimiti nūc psimitiū ē cerusa
plumbi .

Plix grece nua .

Plaoas grece lūbus psoa lumbi .

Plomion & plomos grece bucella panis

Plora grece scabies aspitata cutis cū pruri
tu & squamis li . de doctria greca Plin^a
inpetiginē & scabiē qd plorā & licheas
uocans ꝛꝫ .

Psoriasis apud Allex . scabies uesice pprio
ca . Item in passionario .

Psorotalmia Demostenes ē pruritus ocu
loz cū puo rubore & leui sumotenus
ulceratone palpebray sine ullo lacia
ruz fluore ꝛꝫ . Paulus est inqt pruritus
palpebre scabies ex falsis hūioribus fac
ta ꝛꝫ .

Psori grece apud Dyas . est quedā spēs ui
treoli qd . A . surie uocat Demostenes pso
ricū qd nos scabz dicimus . Cornelius
cellus nulla pse medicā est que psori
cū noietur sed calcitidis aliqd & cadi
mie dimidio plus ex aceto simul cōteri
tur idq in uas fictile abditū & cōtentū
ficulneis foliis sub terra reponē sublatū
post dies . xx . rursum teritur & sic appel
latur ꝛꝫ . Dya . psori qd multi putauerūt
melantiā eē sed falsū est quia sui gene
ris est hec & illa suū bromū hz psori
plēuz . suū gñs hz hoc & illa suū bromū
psori plenū est & nauisā puocat iueni
tur in egypto & multis aliis locis sicut
in libia & hispāia & cipro . melior est
egiptius qd si freris niger ē deintus &
multas hns ptusuras & pignis ē .

Parmikos grece praemicus sternutatori
u3 liber de doc . greca & Oribasius cap .
de capitis purgatōne Demo . uero par
micon sternutatoriū dic .

Parmos g . sternutamētū sternutatō ꝛꝫ .

Ptelea grece ulmus **Step. ptelea** derdax arbor cimiciū. dirdar apud Auic.

Ptereos grece filix ut **Allex.** de epica dis sinteria. s; apud **Dya.** dipteris uocatur **Ite;** **Oribasius** ca. de lūbricis ptereos q; filice; dicimus **Ste.** pteris est sercasū p sarachs. pteris ē ppiū forte a pterō q; est ala. nā ut in **Sera.** folia eius uelut ale expanduntur

Pterigia grece ungula oculi. uñ **Paulus** p prio ca. quidā sine. pterigiā scribūt ut **Allexan.** & **Dya.** sed **Demostenes** mē branula carnosā atq; neruosa albula uel rubra altero ex angulo orta superi oribus ptibus initū sumens sens; pro grediens & nūc adherēs prie tunice q; greci ptes appellāt nūc supnatans q; pscar uocant usq; ad circulū pupille. aut ad ipā; pupillā donec ipediat uisū sepe ex ulcere aīcedenti sumit exordi u; uocatur aut pterigiō a similitudinē pē nax. & ē aliqñ malignū q; gci chachotes sepius uocāt. cū turbato oculo pū gentes dolores igefferit rē.

Pterigiō **Paulus** ē supfluitas carnis coop ens pre; ungule digiti ex panaritō aut ex altera huiusmodi causa.

Ptyelō sputū grece inde emoptoica paf fio. ab ema q; est sanguis & ptielon.

Ptylosis **Paulus** est crassitudo. palpebra ruz putrida rubea quibus accit plexq; & piloz; disfluxio.

Ptyriacū radix in antidotario uli i cōsec tione mitridati mioris exponitur q; ē filix s; si sic ē ptereos d; scribi ut supra

Ptyriasis grece fursurica capis uel canta briscuz; fursures capis **Allex.** & **Paulus** pprio ca.

Ptyropolen greci abietē. s. piceā uocant **Plinius.**

Prifane grece dñr que pprie fieri solent i pila. nos aut cōiter prisanā uocamus cā bñ ex prisanis ordeaceis factū q; y. pre alis laudat in acutis morbis. ab hac prifana uocatur massa prisanaria chilus. s. cibis in stomacho iā digestus eo q; prifane silis sit.

Ptilas grece spuens.

Ptylis sputa ipā sputamā.

Ptylma grece sputū & saliuā.

Ptilis aut secūdus q; accipitur p morbo illo cōsūptiuo n scribitur apud grecos cū. pt. sed cū. sth. ut fthsis & expoitur in li. d. doc. greca tabes diphroton macies tabo. uñ nec apud **Demostenē** rec te puto scriptū eē. ptilis inq; oculi est angusta pupille latitudo nutrimento cessante atq; motū ipediente attestate partiū rugatione rē. translatoris uitiū uel scriptoris fuit.

Proma grece corpus & p cadauere sūitur soma pprie corpus.

Ptylosis grece spēs trichiasis. i. rēq; lita pilo ruz palpebrar; ut ifra i trichiasis.

Puleiū dicebāt antiq; puleiū moderni. li. de doc. greca. ulicon uel blicō. i. puleiū **Dy.** eius gñā sūt duo. alia masculus dī pulbus; generans florē. alia femia florē purpureū ferēs. uerū cōi noīe pantaga then noīatur. & ab aliquib; bledio q; sunt uolantiū aliu; flores sui tpris paf cua rē. **Plinius** ex pulegio femia efficatior. ē autē; flore purpureo. mas candi du; h; rē. siluū ad ea que de dōestico dcā ē efficacior uis ē q; silē est origano mīoribus foliis q; fatiuuz; & a quibsdā ditamos uocatur. gustatū a pecore ca prisc; balatuz; conicitat. uñ quidā greci litteras mutātes lbeconō uel bliconon uocauerunt. nam tā fernēs ē ut illitas

pries ulceret *q̄*. *Dya. ca. de diptamo* di
cit quosdā diptamū uocare *pulegium*
agreste.

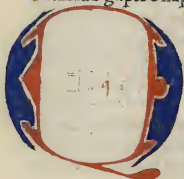
Pulicaris in pluribus antiq̄s libris *p* psi
lio repi. *policaria* ē alia ut supra.

Pulmonaria plāta foliis mollibus macu
lularis albo q̄ quidā pepanū uocant.

Pupilla oculi apud. *A. ē. senatiō* sed apud
arabes uocatur plāta fontis. *f. corath* al
haz *q̄* ē equocū ad pupillā oculi & plā
ta³ fōris & in hoc errauit trāslator. *A.*
ut supra in corath. aliud quoq̄ *ca. f. ac*
A. de eadē planta sub hoc noīe siuniū
& forte uoluit dicere ut *Dya. senetion*
& dīc ibi *q̄* est eruca aque.

Pusta sepe repitur in antiq̄s libris & uo
catur pusta ab aliquibus id *q̄* sit *p* ap
positionē aq̄ i uinatia extracto musco
de quo supra i *deuteriū. uerū* ubi apud
Dya. f. in ueterri translatione habetur
pusca apud *Sera. ex uerbo Dy. &* apud
A. eisd' locis semp hētur acētū aq̄ mix
tū *q̄* ḡce oxieraton uocatur. *Ite³ Alle.*
ca. de anorofia ex calida distempantia
dieta inq̄t est ordināda quē infriādō
iuuare possit & maxie illa que aceto
cōficiūtur ut ē pusca porui data *q̄*. q̄si
ui tñ a grecis quō uocatur supradictus
potus ex lotura uinatiay factus respō
derūt pusa uel putia q̄uis & aliis uocēt
noībus.

Putinada ḡ. spēs ē napi ut supra i *napo.*

Lra nec ḡci nec ar
abes habēt. *Stre. tñ*
translator regalis
dispositōnis multa
uocabula que per
chef. uel kaf. scri
buntur apud ara
bes *p. q.* scripsit ut

patet infra.

Quana & alicubi q̄mi *p* kamech q̄ sūt
rubera *Step. scripsit.*

Quebenomolel uel quebelecmelet i. *x.*
practice *Haliabas* in cōfectōne exdre
q̄ azre uocat eo loco apud. *A. ē alme*
lichi & in pātegni ē ep pulli eq̄ sed in
ātidotario uli splem pulli eq̄ habetur
Stephanus.

Quebricū *p* kebrit *q̄* ē sulfur scripsit.

Quemū *Step. circinū* uocat.

Quemia *Step. sic ara. q̄* ḡci xanan *q̄* ē
chanan.

Quecaranū *Step. p* sucara q̄ ē cūcuta.

Qlra nec greci nec arabes habēt latini
tñ quedā arabica que *p* chaf. uel chef.
& quedā greca que *p* chi scribūtur. *x.*
lra scripsit.

Quercula. i. *camedreos* & sic sonat i ḡco
nec dicendū ē quercula maior & q̄rcu
la mior ita *q̄* camepitheos sit aliqua
ex eis *q̄* est dcū ifima pinus ut supra i
ka. & dicere quercula mior nō est nisi
cōculcatio i diminutiuo.

Quernebū & aliq̄n carnibū scripsit *Stre.*
pro carnu supra in *ca.*

Queri & q̄heri *Step. p* keiri scripsit.

Quermazagi & alibi carmazago pro
carmezich *q̄* ē fructus tamaricis *Step.*
scripsit.

Quesbara *p* casbor q̄ ē coriandry idēz
scribit.

Quescū *Step. p* kisch scripsit.

Quesulū pro kasuth idēz scripsit.

Querassū *p* kerfi *q̄* est apiū & alii q̄ra
sfez idēz scripsit.

Quereire *p* chitire idēz scripsit & ē draga
gantū.

Quiastes uocatur panitaria secūduz *Dy.*
cap. de alfinem.

Quianos est uena terre & uidetur secūd
descriptōes Dya. id q̄ dī cuposuz. nāci
tur inqt in cipro in fabrica metallica
& in spelūcis littoreis. eligendū ē lipid
& colorē smaragdinū habens ⁊⁊.

Quiafius secundū Pliniū est ulcus ī an
gulo oculi ppetiū hūorez emanās.

Quiacrio dīc Plinius uocatur spēs qdam
folii q̄ creticū dī ⁊⁊.

Quiatistū & qacistrompli gēe sūt noīa
ferramētoz ocularibus morbis apto
ruz Demostenes.

Quianos color dīcū latini s; greci kia
nos. & est kiāeus color inter uiridem
& nigrū ut liber de doc. greca.

Quili grece fucus inde dyaqlon quicqd
de fuco fit siue emplastrū siue syrupus
uerū p. ch. melius scribitur. nā chilos
dīcū. uocatur & zomos & alispema

Quināchis grece s; melius chināchis ī
fra in synanchis.

Quinccos spasmos Demostenes est inqt
p interualla puissimi oculi raptus fre
quentatus sūma celeritate. nos deniq;
caninū raptū appellare poterimus. uñ
& nomē cepit quibus iste motus neces
sario cōicatur.

Quinomella & grofallō secūdū Dya. .
uocatur psilliū ca. de psilio ⁊⁊.

Quinq;neruia lanceolata plātago mīor
idem.

Quinq;foliū Plinius nulli ignotū est cū
& fraga gignēdo cōmēdetur. gr̄ci uocāt
pentapetes siue camezeleon siue pēta
filō. rubrā h; radicē hec cū ī arefcit̄ ni
grescit & angulosa fit herba incipit &
desinit cū uite. eius radix spargamō
uocatur ⁊⁊. mix; dixit fraga gignere.

Quiquilima uocatur in cicilia quedā spe
ties gminis secūd Dya. ca. d; agrostis.

Quirinatiū opos asa ut supra in op.

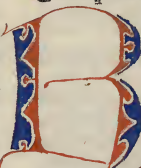
Quisumūsehū in regali dispositōe Ha
liabas exponitur q̄ ē abrotanō s; ara.
uocatur kaisuz ⁊⁊.

Quitinos a grecis flores gnatoz. latini
uero caducos uocāt a gñtiū uero bulau
stion Ysidorus.

Quitifos Dy. fructex ē albas uirgas hās
longiores cubito uno in quibus folia
sūt senugreco silia aut lata sicut trifo
liū sed paulo mīora & in medio uenā
habētia q̄ cū fricata digitis fuerit uis
cellū redolent silē cici uiridi multi illā
in orto seminant apes prouocantes
⁊⁊. uide ne sit de q̄ Virgilius florentez
citifuz;

Quitifuz secūdū Dya. . multi fungū de
quo sit ypogstidos uocāt cap. de ciseos
& hoc forte ppter silistudīez cū balau
stia que sic uocatur.

Quitā p kitā Step. scripsit.

Līa est eadem apud
arabes & apud gēcos
ut apud nos nisi qa
apud grecos ē aspira
tū in pīcipio dcōis
und; semp in grecis
dcōibus rite cū aspir
atione scriberetur.

ut rhoda & rhetorica & silia.

Rahadac apud. A. est piscis stupefaciēs
torpedo.

Ra Step. pro reu alicubi scripsit.

Rakanto Dyascorides asperagus asprati
lis q̄ multi racāto aut mion uocant.

Racheili oleū ī practica Haliabas cap.
de accitibus que secuntur fe. uidetur
rosaceuz; s; nec nomē ara. nec grecū ē

Radicula in antidotario uli ī potione
ad scrophulas Plinius radícula inquit

uocatur que lauandis lanis sucū hab;
miz; tantū cōferens candore mollitia
q; nascitur satiuā ubique & sponte
precipue in asia siriāq; saxosis locis &
aspis caule ferulaceo tenui & ipō cibus
indigenaz; experito & unguētis. & qe
quid sit cum decoquatur folio oleo
sūt inq; greci uocant. floret estate grata
aspectu. uerz; sine odore spinosa & cau
le lāuginoso semē ei nullū. radix maḡ
que cōciditur ad quem dictū est usum
ꝛꝛ. hec est adisi supra. in cōdes & ifra
in structio.

Radiolus quidā polipodiū uocant liber
antiquus de simplici medicina.

Radius uocatur instrumētūz; chirurgicorū
stilus tenta & id quo medicine in ocu
lis ponuntur.

Radix simplr p rasano domestico acci
pitur. sic romāi hodie sic gci & uocāt
nā riza grece radix si sine adiūcto iue
nitur p rasāo domestico accipiūt iter
dū & rasanos uocant.

Rhasanos ḡce rasanus Plinius gñā eius
greci fecerūt tria folioz; dñā crispī at
q; lenis & tertiū siluē atq; huic lenia
qd folia sed breuiora ac rotūda copio
sa atq; siusticosa; sapor aut asp & me
dicamēti instar ad eliciendas aluos.
& infra nñi alia fecere gñā algidenſe
a loco longū atq; translucentū altez; ra
pi figura q; uocāt siriacū suauissimum
fere ac tenerrimū hiemifq; patēs. ali
ud siluē greci cherā appellāt pōtici ar
mō. alii leucē. nñi armoraciā frōde co
pioſius q; corpe ꝛꝛ & alii marmoraciū
uocant hec.

Rasis grece acus inde rasidorthichi acua
riuz; ferz;.

Ragadie dñr scissure accidētes in circulo

ani multi ardoris.

Rague ara. spuma que & zebet dñ.

Raib ara. lac acetosū ut apud Almāforē
ca. de diabete ex eius cōcordia cū prac
tica greca.

Ralembacū ī secūdo practice Haliabas
ca. de seibus p coriandro ponitur. Itēz;
ca. de foliis p mirro. Itēz; li. tertio de fe.
cotridiana p oleo amigdalaz; dulciuz;
& sic apparz; manifesta corruptio ꝛꝛ.

Ramad arabice cinis.

Ramic ara. ē cōfectio ex gallis & passū
lis ex qua fit gallia muscata secūdam
arabes cuius cōfectō docetur in libro
Sera. de simplicibus medicis & ī uicēsi
mo octauo azaraii habz; aut alias cō
fectōnes diuersas sicut & gallia. rāech
Stephanus dixit.

Ramnus Dyal. fructū ē circa ortos nas
cens. huius uirge longe & spinose sunt
folia hz; pguissima & lōga & leuia. est
aut altera rānos colorē hñs album &
subruſſū & uirgulas oblongas cubitos
qñq; uel plus hee spioſe sūt. eius semē
larū est & tenue & in folle reclusum
sicut affodilli rānos grecus Plinius iter
gñā ruborū rānos appellatur a grecis
cādidior fructicosior. florz; & ramos
spgens rectis aculeis nō ut ceteris adū
cis foliis maioribus. altez; genus ē sil
uē nigrius & quadātenus rubens fert
uelut folliculos. huius radice decocta
in aqua fit medicamentū q; uocatur
litū ꝛꝛ. ara. uocatur haufigi Strep. ram
nos aulegū ramnus.

Ranula & ranūculus uocatur augmēta
tio carnea sub lingua cū guedie & flu
ore saluaz; qñ ī radice lingue ut alia
lingua oriri uideatur.

Ranūculus Plinius ranūculūz; uocamus

q̄ greci botrachion. genera eius q̄ttuor
rē. supra in botrachion.

Rapa Plinius medici masculū ex eis dix
erūt rotūda latiora uero & cōcaua fēi
neq; prestantiori suauitate & ad cōdi
endū faciliora rē. rapa uocatur grece
gongilion. ara. uero selien uel scelgē.

Rapa agrestis Dyas. nascitur locis siccis
fructicē collectū faciēs cubiti h̄ns lon
gitudinē h̄ns multas uirgas folia liuo
ra & crosse i modū digiti & satis lata
semē eius in folliculis celsus; nigz. &
fragile ē q; fractū albū deintus habet
colores rē.

Rapa caulis Ysaac i dietis de ipā loq̄tur
Rapa rustica uocatur a latinis secundū

Dya. q̄dā spēs ypericō ut supra i coriū
Rapistrz armorathia rasanus aḡstis se
cundū Dya. & Pliniū.

Rhapatula grece Cornelius celsus est in
quit emplastrz q; rapatula a glutinan
do uocant rē.

Rapū silure Plinius i aruis maxie nasci
tur fructicosū semine candido duplo
maior ē q; papauer.

Rharicō Paulus ca. d̄ dētibus raricon in
oilā conburens.

Ras arabice caput.

Rasas arabice plūbum.

Rasanū prasin q; ē enula i secūdo prac
tice Haliabas inuemo & ahbi raseni.

Rasatūz & raschū in practica Halia. ex
ponitur q; ē gūma semibari. i. pini.

Rasenigi scripsit Step. p. feniculo q; est
razienigi & alicubi rasiāegū scripsit.

Rasin arabice enula.

Ratha Alhauī ē iqt spēs trifolii dū ē re
cens sic uocatur sed sicca dī fassafa &
cadahb & i hyspāia dī herba mulaz.
oritur in ortis & in pratis in p̄cipio

ortus eius ē ut trifoliū postea fit ḡcili
us eo & h̄z flores ut lēicule tortuose.

Rharicō Paulus ca. de asmate aliq; potu
u; aut cibi raticō ydromilon rē.

Ratienigi in septio Ioh̄is Sera. i. unguē
to afelemanū & ē unguētū aplōz &
in aliis multis locis expōitur q; ē colo
sonia. Itēz ab. A. in secūdo p̄prio capi.
silr expōitur. ueg. id̄ Ioh̄es in ca. de pa
lisi dic q; gūmi ḡnoz uiridiū uocatur
rarienigi & hoc gūmi ē terbētina. Itēz
ide; ca. de asmate accipe iquit granōz
pineaz sup quas ē ratienigi multū. se
cundū ueritate; hoc nomē cadit super
oēz resinā grecū imitādo. nā retini g.
resina ut in li. de doc. greca.

Raund ara. reu aliud barbaz aliud seni
q; nascitur i india secūdū abē Mesue
& aliud turchiūz secūd̄ eūdē aliud pō
ticū ex ponto sic a regionibus denōia
tur & ifra i reu.

Rausenicūz scripsit Step.

Raxeta ara. pars manus.

Razienigi ara. feniculus rasiēinegū ali
cubi scripsit Stephanus.

Rehan. A. duo ca. s̄ac unū breue q; quasi
notūz sibi nō notificat nobis. aliud de
rahan salamōica q; oīno sibi ignotum
fuit ut appz ex textu eius.

Reas apud Dyas. uocatur secūda sp̄ties
papaueris ca. de mechōio.

Rechabinum i practica Hali. ca. de se.
cōtinua exponitur q; ē machalū q; est
bdelliū & in ca. de cōstipatione uētris
& fluxu i febris scribitur nareniebi
& alibi nateniebi p̄o eodem.

Rechonia Plinius assertur ingt ex h̄iis
q; supra pōtum sunt regionibus. radix
costo nigre silis minor & ruffior pau
lo sine odore calefaciens gustum &

astringēs eadē trita uisū colorē reddit
ac ad crocū īclinantē ē reu & infra .
Recorporatiua medicā ē īspissatā que
carnē & curē densat cōfortatq; mēbr̃
& te mpat cōplexōes que grece metasin
cretica uocatur supra ī me .
Redarguēs uirtus ē stiptica repercutiēs
Dya ca. de arbore pini .
Regebterderiē Step. est inqt radix tinc
toꝝ & dr̃ carthamū p curcuma & dix
it itēꝝ q; g. uocatur celidōion & re ue
ra curcuma ē celidonia mīor .
Regius morbus antiquus uocabatur ꝛe
teritia ut Cassius felix pprio ca. & Plī
nius & Oribasius in comēto affoꝝ. y.
hec & aurigo ab aureo colore & arcu
atus morbus dicebatur .
Rehihan ara. mirtus liber de doctrina
arabica .
Reiectialis emola orminō secūdus Dya
supra in. e. & or ;
Reiebach uocauit Step. mirtū sed nec
greꝝ nec arabici .
Reseda q̃ rerea uocāt circa arinsinū no
ta est Plinius .
Resina friza ē colofonia .
Resina pituina. i. pini. nā grece pitius ē
pinus & abialis secundū Dy. ca. d̃ arbo
re pini . resina inqt alia pituina q̃ nos
abialē dicimus alia peucinea & alia ē
liqda & alia arida que & affertur ex ti
rena colofonia uñ & resina colophōia
uocatur. differūt uero in colore rexine
alia est alba alia oleagina alia mellia
uerū ex aridis meliores sūt pituine q̃
de insula yspanie afferūtur & sūt ꝑba
biles que fuerūt odoris melioris aureā
deferētes qualitatē & sp̃icuā & ñ plu
rimū liqdas ī ymaginē cere ꝛē. Plinius
resine sume spēs sūt due sicca & liqda

sicca epino & picea fit. liqda terebinto
larice lētisco cupressō. nā & hee ferūt
in asia & affiria. fallūtur q̃ eadē putāt
eē epicea atq; larice. picea. n. ꝑigūez &
sirsi mō fucolā fudit larix g̃cile & mel
lei liquoris uirus redolentē. medici li
quida raro utūtur . hec puto eē kitran
nec picea magnoꝝe in usu ceteris nō
nisi coctis cocture modum alibi docui
mus. placet terbōia odoratissima atq;
leuissima natōnū cipria & siria ca. utra
q; mellis attici coloris. sed cipria carno
sior sicciore. In siccō genere querūt ut
sit candida pura ꝑlicida. in oī autem
ut mōrana potius q̃ cāpestis. Itē aꝑi
lonia potius q̃ ab alio uēto resoluitur
Rheis oculor̃ exponit Oribasius q̃ est
ruptura eēꝝ pprio ca. ueꝝ res grece ē
eruptio .
Rhetin Paulus ca. de asmate ē resina. s;
in li. de doc. greca retī uel. retim scribi
tur Ysidorus retine g̃ce resinā dicunt
nā grece rei d̃r̃ q̃cuid manar .
Rheuma g̃cū ē a reusis q̃ ē cursus flu
xus ꝛē .
Rheu grecū est in libro de greco fili Al
manlori. ara. raūd supra in ra .
Reuꝝ arabice rizi .
Rexis grece eruptio ruptura .
Rhyada grece passio in angulis oculor̃
ut Allexica. de egritudinibz oculor̃ &
est hec secūd̃ Paulū d̃natio caris ut
supra ī encāris Demosthenes rias inqt
ē cōtinus lacrimae fluor debilitate ꝑtiū
aut exeso āgulo uel ī modica chirurgie
uexatione cū encāris deciditur ꝛē. Itē
alibi q̃buscunq; passionibus lacrimosi
oculi fiant riade sūt a ueteribus nūn
cupate q̃ nos fluidos d̃re possumus ꝛē
rhifada apud Cornelīū scribitur .

Ribes arabice planta ī montibus sirie nascens & sub niuibz uirens acetosi saporis utilis uentris fluxui colerico precipue ex cuius fūco syrupus sepe ad nos defertur. fructus & eius usui medicinay aptus ur̄ ex auctoritate Rasis ī Almafōre qui inter fructus ipsuz opūtat. alhaui est planta stipitē habēs rubēū ad uiriditatē declinē tenez cuius sapor est dulcis acetositatē mixtus folia rotūda uiridia & māg cuius granū petatur d' corascē accidi saporis d' quo fit rob r̄. nos autē loco eius sucum acetose que ē lapatiū agreste ponere possumus.

Rhibus apud Dyas. est de statuis & de palestrato. i. de loco ubi fiebat ludus palestre & ē q apud A. uocatur sordities in ca. de sorditie. de his & de alijs loqitur. ḡcus uero rīpos dīc.

Riech arabice pulmo.

Rien rienis ide; ren.

Rhigos grece rigor rigō frigēs rigens.

Rhumida ḡce rima rimides; ruge rime.

Rhinar grece limatura Pau. cap. de cicatricibus & albugine oculi rinar cornu ceruini r̄. nā riniō grece lima.

Rhimomelis ḡce ferreū istrumētuz aspi capis ut lima quo asperitas uel scabies palpebray eraditur Demostenes.

Rhin ḡce naris nasus ind' ērinō caput purgiū q p nares iicitur. nā rīo nares & hic & rīocerō aīal hīs unictū cornu in naribus. rinokereos dīc grecus.

Rhincho grece rostry & scribī rigchos & pfertur richos.

Rhion & limatura apud Paulū cap. de asmate inq; fagi & pruni efficator rīo

Rhipiros ḡce Cassius felix tipus sordius tertiane nothe.

Rhipos grece sordities.

Rhipica grece purgatiā ut Gal. li. de īgenio sanitatis rīptico katarictū.

Rhisis ḡ. fluxus li. de doc. ḡ. reuma r̄.

Rhispella grece erispila.

Rhitida grece ruga rītide ruge.

Rhitidos Demof. est rugosa siue folliculosa pupille passio

Rhitinū Paulus farie ordeacee habēte rītinuz.

Rhitini Step. rītinēgi resina.

Rixis ḡce eruptio. dyarixis apud Allex. uene scissio ca. de emoptica.

Rhiza ḡce radix ind' glicoriza dulcis radix q corrupte nos liqritiā dicimus.

Rhizentia grece Cassius se. in ātidotario sūt radices dure q ī ulceribus apostēatuz iā uacuatorz remanēt r̄.

Rhoa grece Step. uhardē rosa.

Rob ḡq; absolute pōitur & ē ide; q ca renū ut p3 supra in careno.

Rob ara. est succus cuiusq; fructus coctus ad spissitudiez ut seruari possit.

Robelia apud ysaac in dietis ē legumen q apud A. uocatur meisse uel ut ī ara. mes. uey apud Rasi; ī Almafōre aliud est robilie aliud mes r̄.

Rocath ara. focaria placēta panis ualde tenuis

Rochbe arabice genu.

Rhodakīa ḡ. pīcus arbor & rhodakinō fructus.

Rhodhāthe grece flos rose.

Rhodia Dya. radix ē nascens ī macedonia filis costo s3 paulo leuior & n̄ eq̄lis que digitis cōfricata rose longius iactat odorem.

Rhododafni li. de doc. greca ē rosa ḡca lorādiz r̄. Est autē eius expōtio rosea laurus. nā ē cōpositū ex rodō quod ē

rosa & daphnis q^d est laurus ab Auic
uocatur oleander a Dyas.nerio supra
in ne Plinius rododēdros nomē quod
apud nos iuenit latinū rododafnē uo
cant aut nerion r̄q̄. Step. rododafni d^r
fela p̄ desle nā sic arabice :

Rhodon grece rosa rodinos roseus rodo
leon oleū rosaceū rodostoma aq̄ rosa
cea rodozacara zuchay rosaceū rodo
meli rosaceū mel rodoxirō rosa sicca .

Rodorā uocat galli herbā que nascitur
iuxta rodotinum arborē inter arbusa
caulē h3 uirge ficulnee mō geniculatū
folia urticae ī medio ex albidā eadem
pcedente t̄p̄ tota rubētia florē argen
teuz r̄q̄ Plinius .

Rogel arabice pes .

Rhogia grece uocatur scissura supficialis
cranei q̄ nos rimulā Paulus ī cyrurgia .

Rhuginos Paulus ca. de pipleumōia est
oregmō & ē nomē fictitiū .

Rhoi grece p̄ ita fluxns decursus silf &
rois p̄ iota isra supra & reusis & idem
significat .

Rhoidea grece arbor maliḡnati.roidiō
pomū granatuz .

Rhoitō apud Pli. uinū maloȳgnatoz .

Rhochia grece eruca herba .

Rhombos grece rūbus piscis romuos dñt .

Rhomerz in cōfectōe mitridati ī ātido
tario uli exponitur rasanus .

Rhoos uirfodespicu apud Paulū cap. de
corrosione mamillaȳ ē ḡna tinctoȳ .
secūd^r A. eod^r ca. & eod^r medicatē nec
differēt nisi ubi A. dñc coq̄tur cū lignis
cipressi Paulus dñc misceatur cū spatū
la ligni cipressi .

Rhopi grece dumus

Rhoras Paulus ca. de dolore capis ex ui
no cōcedat ingt roras puto corruptuz

& debeat eē rodia q̄ sūt mala ḡnata .

Rorastz ē smilax apud Dya. & zmilax
apud kiranidā infra in smilax .

Rosa canina ē planta ī cuius radice nas
citur fungus ex quo fit ypogstidos qui
fōgus uocatur. a. tarathith & plāra uo
catur barba yrcina .

Rosmarinū ē spēs libanotidis ut supra ī
libanotis arabice uocatur arbor marie
& uapor uel fursigiū marie & alkeli
gebel. i. corona mōtana Plinius rosma
rinus duo eius ḡna altez sterile altez
cui caulis & semē resinaceū q̄ semen
chacheris uocatur foliis odore thuris .

Rosaidicos Paulus ca. de amissione me
morie admiscendū iqt īsrāntia & sic
cātia & ut rosaidicos & mirsie r̄q̄ puto
sumach r̄q̄ .

Rosago herba ī antidotario uli ī potōe
ad scrophulas .

Ros siriacus exposuerūt quidā q̄ est flos
orni & nō dicūt qd ornus ē sed ros siri
acus ē sumach. Vide q̄ ubicūq̄ ī libris
de greco translatis hētur ros syriacus
in arabicis eisde locis & ī casibus habe
tur sumach. nā apud Dya. ca. de origa
no ubi ē ros syriacus in Serap. eodem
loco ex uerbo Dya. ē sumach. Itē in ca.
de porro ubi habetur tuso cū rore syri
aco in Sera. hētur sumach. Itē in ca. d
moris ubi dñc q̄ sicca & trita ponūtur
loco roris syriaci ī Serap. ē sumach. Itē
inuenitur sirupus de fructibus in. vii .
Iohānis Serap. cui silis inuenitur apud
Pliniū & Dyas. & ubi ille h3 sumach
isti habēt ros syriach .

Rotab ara. dactili qui & tamar uocatū
& aliis pluribus noibus secūdū diuer
sitates spēs eoȳ ex pte maturitatis
formaȳ & regionū & uocantur .

Ru & ruꝝ apud Pauluꝝ in pluribus locis
ut in ca. de yleo adeos inqꝛ qui nō re
tinent cibi rū & cimiꝝ da bibere.

Rubeū aliqꝫ antiqui uocauerūt accatiaz i
Gerodius in libro eqꝛoꝝ rubeūz inqꝛ
i. fucus prunellaz imaturaz.

Ruasū uocabatur quedā miconiū spēs
Plinius.

Rubia. i. rubea tictōꝝ **Dyas. rubia** qꝫ alii
eritrodanū latini uerō rubicā dicunt
herba est oibꝫ nota. eius spēs sūt due
una agrestis. alia quē appellatur spar
thos ramulos siue rilos hꝫ tēuēs & qꝫ
si nodosos folia p̄ interualla distātia
atqꝫ p̄ singulas ānodatōnes ueluti stel
laz ymaginē merientia fructus siue
semē est ei rotundū & uiride dehiñc
rubeū aut circa maturitatē nigꝛ radi
ces habet lōgā & tenuē & rubicūdā ⁊

Rubie ara. in. vii. Serap. i. medicinis ocu
loꝝ sepe repitur & ē os sepie. In secun
do uero. **A. rubien** uocatur ipā sepia. i.
secretis uero **Gali. i.** hies cōseruatiue ui
sus rubien iuētur.

Rubus alius batus ferens mora alius ru
bus canis qui grece cinosbatus uocatur
& est spina que nō ydiomate rozag
na uocatur quasi rosa acuta. eius semē
uel fructus ē silis fructui rose in cuius
summitatibus oritur qdā tuberositas tēc
ta lanugie aspa hñs intꝛ uermiculos
qꝫ moderni qdā falso bedeguard uoca
uerūt. p̄fert flores ut rosa uirgas habꝫ
rectas & uicis spinis fortibus armatas
supra i cinobatos. **Plinius rubi** inquit
mora ferūt & alio genēf silitudinem
rose que uocatur cinosbatos. tertiuꝫ ge
nus ydeū uocant greci a loco tenuior
qꝫ ceteri mioribus spinis & mīus adun
cis ⁊.

Ruca est eruca.

Ruge in atidotario uli in cōfectione di
alacca est rubea tictōꝝ sicut pꝫ p̄ cōcor
diaꝫ eius cū. **A. & Iohāne Serap. eadeꝫ**
cōfectione.

Rurian uel romā ara. malū granatuꝫ
inde romanīa cibus qui fit inde.

Runēgi i septio Iohis Serap. i puluere
roseo oculoz est lapis silis cancro imo
cācer i lapidez conuersus.

Ruptōꝝ dropax uesticatoriū medicamē
Rhusen Plinius grecū inqꝛ nomē est. n.
herba filis foliis mitti caulibusqꝫ bre
uibꝫ fructex excoiatus appellatur
subrutilus cubitalis cōssitudine digita
li cuius aridis foliis & nali corio co
ria p̄ficiūt. medici aut roicis utūt.

Ruseritrias & ruseritro & ruseritru &
aliqꝫ solū tu. repitur apud Paulum in
multis locis & est ros iuricus. i. sūach.

Rusne ara. in septio Iohis Serap. ca. de
cōfectione assēia uel aselite est bērug
& dē zurūb & pedes locuste & alseig
zenēio. hēc oīa sūt noīa huiꝫ medicie
& si zurūb ē zurūber ipsū ē spēs zedo
arie qꝫ uidi & habui.

Rhusi & sentix idē nascitꝛ ubiqꝫ i cā
pis & sepibus secūdꝫ libꝫ antiquꝫ de
simplici medicina.

Rhusin Paulus capi. de alopitia repi in
ātiqꝫ expōibꝫ qꝫ rusin ē cepe agste.

Ruta tres habet spēs dōestica ubiqꝫ no
ta & ē agrestis & in nullo a domesti
ca differens nisi loco natiuitatis & ul
ceratiua ē & facie odoratā urit. tertia
est harniel ut supra i harniel **Dyas.**
rute duo sūt genera dōestica & agstis
mōtuosa uiscidior ē ab ortu efcis nō
apta sꝫ melior est que circa cucumeres
nascitꝛ ⁊.

Litterā habent gci ut
nos arabes uero habēt
duo unū qđ uocāt sin.
aliud qđ uocāt sar que
silēz sonū hñt s; habēt
aliud qđ cū quada aspi
ratione pnūciāt quod
shar uel dšar uocāt. hñt
& aliā litterā q̄ sonat ut sc. apud nos q̄
sci noiant. p primā scribūt sumach p
secūdā sandalus. p tertiā (sharo uel dša
ro qđ est lentiscus. p q̄rtā sceiteragi.
Sahade ara. cipez q̄ iucha dicunt forte
imitantes latinū. i. iuncus.
Sahane ara. est salsamentū qđ fit ex pisci
culis salitis & nucibus & aliquibus spetie
bus & oleo.
Sahater expōitur in secūdo cañ. A. qđ est
origanū nō recte sed ipsū ē satiregia
qđ appebit legēti ca. eius qđ icipit origa
nūz. & in arabico ē sahater cū ca. de sa
turegia apud Dyaf. & Serap. dñt. n. illi
ābo qđ uirtus eius ē sicut uirtus thimi.
& A. sicut uirtus hāse qđ ē thimus. & ī
oibus & aliis cōueniūt. sermo uero de
origano apud A. cōfusū ē cū sermone
de pulegio & calamēto ī ca. de calamē
to ut supra in c. & p.
Saharhelgebaz Srep. in synōimis expo
nit qđ est beršafarūz & ē capillus uene
ris. sahar re uera ē capillus seu crinis.
Sabanō gce sabanū īdumentū sabana ī
dumenta liber de doc greca. uey Ori.
ca. de puocatione mēstruoꝝ expōit qđ
est pānus asp absterforiū. s. quo hoīnes
utūt in balneis uel & qlibz linteum
ad hoc deputatūz.
Sabara in secūdo Haliabas p. sarb aliqñ
sabare scripsit.
Sab ara accipiter liber de doctriā ara.

Sabdenegū p sedenegi scripsit Stepha.
& est emathites.
Saber uel fabr. ara. ē aloes. apud Haliab.
inūēitur sabare & ī synōimis Stepha.
fabayz.
Saberemi & saberemū in regali dispōne
iuenitur p febrā & ē esula Stepha. sebe
remū exposuit titimallūz.
Sabina dicebāt āriq nos uero sauina Pli.
sabina brathia appellata a grecis. duo
ruꝝ geneꝝ ē altera tamarici folio silis
altera cipressō qđ quidā creticū cipressū
uocauerūt rē.
Sabon ara. sapo.
Sabor piscis in li. Almāforis ca. de aqua
descendēte ad oculū in cōfectione col
lirii ad id fellis ingt sabor & in libro
silī Almāfori de greco translato loco
eius habetur sel laurachi & ī kiranida
est labrax piscis. i. uariolus & silis zep
halo eius sel cū melle uisū acuit rē. cū
diu anxius quesiuissē de hoc pisce tā
dez a greco puto & in lingua lātia didi
ci qđ male pferebā. nā grece uocatur.
laurachi. v. cōsonāte qđ postea p libꝝ d
doc. greca ratū habui. & ydyomate no
stro puto grecoꝝ imitatione hic piscis
uocatur lauratus. ueniet uariolus uo
catur. Cōrigit ergo mihi ut labor ab
errore. v. lse qđ uocalē pferebā qđ debet
ēē cōsonās & sillabici cū. a. r. lra me
diante & liq̄escēte. ē piscis satis ubiq̄
notus ī maritimis. romani spinulam
uocant.
Samonie ara. scamōee a greco corruptūz
& sahamode dicunt.
Sachabenegi ara. serapinū.
Sacūduliuz apud A. post grecū spōdiliō
apud Dya. de qđ infra in spo.
Sacolocōdriō ara. dicūt p scolopendria

corupto greco.

Saccarō Plinius.fert arabia s; laudatus india.est aut mel i arūdibus collectū gumū modo cādīdū dēnbus fragile aplissimū nucis auelane magnitudie ad medicie tamē usus z; ur zuchayz ahoster d' quo infra & nomē saccaron ē ut greci saccara uel zaccara dicūt.

Saccō apud Dya.est prima spēs calcātī.

Sadhar secūdū Aui.est arbor cuius fructus ē nabach & a Dy.uocatur agrifoliū apud Almāforē scribī sidre agrifoliuz uide lotos arbor de quo supra i lo.

Sadeb arabice ruta.

Sadef ara.ostracū Step.porsira grece est sadefū arabice.

Sadegi nel sadeg ara. foliū indū .i. mala batrū de quo Aui.ca facit sub hoc nomine foliū & nō est id q; habemus in uss.nā illud uocatur tūbel supra i mal

Sadeguarā sic scriptū est i secūdo cāonis Aui.sed i arabico est saduruan.sed i secūdo prattice haliabas scribitur saderu dū in ca.de fucis plātaz.apud Sera.ue ro saderuā ibiq; notificatur inq̄tū po test notificari nobis medicīa ualde peregrina.

Sadenegū i pratica Haliabas p sadenigi q; est ematres scribitur.

Sadenegum ibidem psehedenigi & est canabs.

Sadibeodis ibidē pfolio nucis.

Saff arabice salix.

Saferemū i pratica Hali.ca.de hetica exponitur basilicō.

Sagapinū Dya.lacrimū est ferule nascētis in india. eligēd' est lipidū aforis rusū deintus albū odorē silfū & galbani hñs gustū uiscidū z;.

Sagmō secūdū Pliniū aliq; ex greis agn

um castū uocāt.

Sagmē uocabāt antiquis romani berbenā q̄si sāctimē.eo q; sacerdotes i expiādis rēplis ea utebātur ut titus liuius libro primo .ob hoc gēci gerobotanū.i.sacrā herbā uocāt z;.

Sagnafora Iohēs Sera.ca.de retētiōe mēstruoz; expōitur q; est abrotanū.Item in ca.d' uertigie idē dicit.sed puto artemisiā in qua errauerūt arabes putātes abrotanū ut p; i berēgesif .nā pprietares eius magis cōcordāt cū artemisiā q; cū abrotac ut in calculo & mēstruis.

Sagzenea confectio opiata in quito cān. Aui.& septimo Iohīs Sera.q; i pātegni uocatur socrugē & i regali dispositiōe socrute.

Sahater infra in timbra.

Sair scripsit Step . p xair q; est ordeum.

Sal uocatur ara.melech grece alas.

Sal Plinius sal oīs fit aut gignitur uterq; pluribus mōis sed cā gemiā coactō hūore uel siccatō siccatur i quibuscūq; locis & i aliqbus extremitates tantū in arefcūt & in aliqbus usq; ad mediū lacuz Sūt & amnes secū salē a mōribus trahētes & sūt alii quoz; sūma depresantur i salez anne reliquo uelut sub gelu fluēte q; salis flumīa appellātur. aliud genus ex aquis maris sponte gignitur spuma i extremis litoribus ac scopulis derelicta.hic.n. rore densatur & ē acrior q; in scopulis iuenitur. sūt & mōtes natui salis in qbus lapicidinaz; more ceditur renascēsq; effoditur et terra huore dēfāto alibi. Itēz charris arabie opido muros domosq; massis salis faciunt.sit aut sal in salinis aq; maris in areis egesta mixtaq; fluuiāli soleq; dēfata aliqbus in locis epureis hauriunt

muriā appellant & e fōtibz densatur
sole alii igne. apud Teofrastuū iuenio
umbros arūdinis & iūci cinerē deoq̃
aqua solitos denec exiguū supeſſet hu
moris quo colato densant igni uel sole
salissimus sal q̃ siccissimus candidius
suauis. pluuia dulcescit oīs suauiores
tū faciūt rores ⁊q̃. & ifra de flore salis
salinaꝝ sinceritas sūma fecit driaꝝ suā
q̃nq̃ fauillā salisq̃ leuissimā ex eo ē &
candidissima appellatur. & flos salis ī
totū diuersa res hūidiorisq̃ nature &
crocei coloris aut rufi ueluti rubigo fa
lis odore quocq̃ in g̃ro dissentiens a sa
le nō mō a spuma. egipto iuenitur uī
q̃ nilo deferri. & fontibus in quibuscū
nata optimū ex eo q̃ olei q̃dā p̃igue
dinē reddit ⁊q̃.

Sal masse q̃ dictus ē sal p̃ais cōis usualis.

Sal gemma capadocius idēz.

Sai nitꝝ nitꝝ ipsūz.

Sal alkali sal nitri sit ex cīere cali supra

Sal naſticus cū naſta iuenitur & ē niger

Sal indus niger est.

Sal alebroth sal alkimiſtaꝝ.

Sal amōiacus Plinius iūctur iuxta pleu
siūz Ptholomeus rex cū caſtra faceret
quo exēplo poſtea iter egiptū & arabi
am & ſqualentibus locis ceptus ē inue
niri detractis arenis q̃liter & p̃ africe
ficiētia uſq̃ ad hamōis oraculū is q̃dē
creſcens cū lūa noctibus. nā ciremaici
tractus nobilitātur a nōiaco & ipō q̃a
sub arenis iueniatur appellato ſilis est
colore aluminis q̃ schiſton uocāt longis
glebis neq̃ plucidis ī g̃ro ſapore ſ; me
dicie utilis p̃batur q̃ maxie p̃picuus
rectis ſciſſuris inſigne de eo probatur
q̃ leuiſſimus ē ⁊q̃. qui ad nos deſertur
ſublimate res appet Paulus in capi. de

nictilopa ubi ponit ſalē deſoſſū ibide
in ſili loco. A. ponit ſalē a moniacū. Itē
ubi in ſili Almanfori ca. de debilitate
uiſus pōitur ſalis ſaparitini eodē loco ī
Almā. ponitur ſalis amōiaci.

Sal ſacerdotale puluis ī ātidotario uli.

Salahafe ſupra in kauken.

Salgen ſupra in rapa & in leſſ & infra ī
ſcelgen.

Salamādra grecū ē & expōitur in li. de
doc. g̃ca ſpēs ſtellionis ifra ī ſemebras
que est idem.

Salch alhaiel ara. ſpoliū ſerpentis.

Saluicha gēus ē herbe que radicales &
folia ſubrufa habet flores ſilēs plurios
que a terra reſoſſa in modū ſcopulaꝝ
cōſtringitur. naſcitur aut in lapidolis
locis ſūmis & in norica rigide. illa ue
ro est optia que ē odorifera & ſine ſab
lone & recens plurimos rāmulos & ra
dices hñs. pōt q̃tuꝝ & ſpica q̃uis ifirmi
or ſit Plinius ſaluicha folioſa q̃dēz est
ſed breuiſ & que neſti nō poſſit radici
neruoſe coheret herba uerius q̃ flos dē
ſa ueluti māu preſſa breuiſterq̃ ceſpes
ſui generis pānonia hāc gignit & nori
ca alpiūq̃ aprica urbiū eporida ſuauis
odoris ⁊q̃.

Salix Plinius ſalicis in aſia tria g̃na ob
ſeruant nigrā utiles uimibus. candidaꝝ
agricolaꝝ uſibus. tertiā q̃ breuiſſa ē
helice uocant. apud nos quocq̃ multi
totideꝝ generibus noīa ponūt uimine
am uocant eandē purpureaꝝ. alteram
yteliriā a colore que ſit tenuior tertiā
gallicaꝝ que tenuiſſima ē. & alibi ſali
cis ſucus ē triū geneꝝ. unū arbor ipſa
exudat gūmi mō. alteꝝ manet cū flor
in plaga exciſo cortice triūz digitorū
magnitudie. tertius ſucus d̃tricatione

ramorū a falce distillatur ṛḥ

Salpinga Alex. ca. de surditate circa fi
nē ē fistula q̄ fugitur aliquid existens
ī aure poro ipius auris apposita. uerū
salpīx grece ē tuba. salpīga tubā. salpin
ges tube & semp scribūt p̄ geminū. g.
aggelos scribūt & p̄ferūt angelos. silr
g. antecedente. x. transit in sonū. n.

Salsal ara. argilla creta noua.

Salsogay ē cōpositū ex greco & latīo ex
cōcordia praticę grece silis Almāfori
& Almāfore & est muri.

Salvia Plinius bechion q̄ & salvia dī ali
as tuſilago. duo eius sūt gñā siluestris
ubicūq̄ nascitur sub eē aquas credunt
ṛḥ. & ita altera a q̄busdā salvia appel
latur silis uerbasco ṛḥ. salvia elifagus
& lilifagus grece dī. arabes uero elif
atos imitantes grecū. sed sathe p̄prio
ydyomate.

Saluz tyriacū Paulus ca. de ydropisi con
fectio ē.

Salutaris herba uocatur a q̄busdā solatz
in li. antiquo de simplici. medicīa.

Samach arabice piscis.

Samag arabice gumī arabicū.

Samaneh ara. cornix lide doc. arabica.

Sambacus ē nomē corruptū ab arabico
sābac. idē oleū sambacinū & ē ieuſemī
uide in q̄nto. A. de colliriis. collirium
īqr iuuatiuū q̄ fit cū ieuſemī & acatie
luci sambach ṛḥ. dixit tñ mihi arabs
q̄ zābachē uocant ipsū semē ipius ieu
semī proprie.

Sambucus uocatur grece actis & ebulus
cameactis. duo sunt genera. unum ar
borosum est hastas habens carnosas.
& rotūdas & rectas folia h̄. octo aut
q̄nq; in hastis silia nuci regali oblōga
cū graui odore flores ei sūt albi ī capi

tibus hastay semē uero silē terebīnto
subnigellū & purpureū & in modum
botri cōpositū multū succū habēs. alter
um genus est q̄ cameactis dī. a multis
uero iofacti dī sed breuior est & herbo
sas hastas habet q̄dratas & nodosas &
folia in singulis nodis silia amigdale
sed uenenosa & oblonga cū odore gūi
in hastis capitella sūt silia supradicte
& semē & flos. radix eius crosſitudīez
digiti habet & longa ṛḥ. Plinius sanbu
cus habet altey genus magis siluestre
q̄ greci actemectō alii elon uocāt mul
to breuius ṛḥ. supra in actis.

Samia Plinius samie due sūt que coliriō
& aster appellantur. prioris laus ut re
cens sit & leuis lingua q̄ glutinosa. altera
globosior candida utraq; uritur & sal
uatur ṛḥ. supra ī gīſamia.

Samurdūne ara. Iohēs Sera. ca. de prefer
uatione a lapide. ē inq̄ arbor gñorū
aſſonāri ṛḥ.

Samur ē segeb apud alhauī ē aīal ī quo
fit muscus.

Sanamūda gariosilata auātia & secund
quosdā pes leporis uocatur sed alia est
pes leporis ut supra in pe. & lagopos.

Sanctiō Dya. sanctiō aut gagaſmō quā
multi parie dixerūt. nascitur locis um
brosis & stagnis siccis hastā habet an
gulosam & pingue sup q̄ mūte haste
sūt multe folia sūt ei ādrafraxe. i. attri
plici silia & in ſūmo diuisa habentia
odorē cartami. semē illi ē rotundū sic
oliua & platani bacce silē aspey ita ut
trāseuntibus inhereat rebus.

Sādali tres sūt spēs albū. s. rubeū & citri
nū q̄ ceteris pretiosius & magis odori
fey ē. & q̄nis a modernis citrinū uoce
tur albidius tamē est altero. hoc uocat

aben Mesue mazahari.
Sandaracha apud Dya. & oēs libros de greco translato p auripigmento accipitur rubeo. Inqt Dya. sandaracha i isdē nascitur locis in quibus auripigmentū eligenda est que ē colore rufa ualde & facile tribilis & crispula mūda colorē cinabari habēs & odorē sulfuris. uirtus est ei & coctura silis arsenico ꝛꝫ. sandaracha uero in libris de arabico translatis p gūi uernicis. nā arabes uernicem sandaros uocant a que sandaracha corruptū uocabulū latini dicūt.
Sandaros ara. gūi uernicis silis ē karabe & ē duarꝫ spēs ut isra in ue. fandeusi Stephanus scripsit.
Saudel ara. sandalū.
Sandicos Paulus ca. de acoris capis expositus ē in li. d. doc. gca q sandix est terra rubea.
Sandix in antiquis libris expōitur q est foda.
Sandix uero in eis dē exponitur q ē auri pigmentū uisū sed Plinius. sandix iqt in olera siluā a gōis exponitur.
Sandix Dy. olus ē a gste q facile comedi pōt uirtus ē ei stiptica uiscida sub ā ira.
Sandix Step. ē sareguz a gste
Sandonicū herba lūbricorꝫ spēs ē absint hii ut supra in absinthio putatur ara uocari secha Dya. post ca. d absinthio sandonichū ē tertia spēs absinthii in gallitia nascens q ciues sandonicum dicūt quia locus quo priō natū ē sandō dī. silē ē absinthio sꝫ nō semē sic hꝫ spissū & subamaze ꝛꝫ.
Sanguinaria polygonia eo q ad sanguinē stringendū prestꝫ quis qdā sic uocant aliā plantā q bursa pastoris dicitur.
Sanguis mundāus supra in crisathemon

Sanguis draconis est fucus plāte q apud Serap. describitur auctoritate Dyasco. q dīc uocari sideritis q nomē multis plātis attribuitur. sanguis dracōis ara. uocatur den elachiten uel alachoin.
Sanguisuga yrudō uocatur gce bdella ara uero halech.
Sanguis grece uocatur ema inde emago gūz ematices emoragia & multa alia ara. uero dem.
Sampicos grece casta herba odorifera si milis costo liber de doctrina greca.
Sāfucus maiorana pfa. apud Pliniū amaracū ut supra i a. ara. uero merzemus Dya. sāfucus a ficulis amaracus appellatur est ramosa multas uirgas sup terram spāsas habet & foliis puis & rotundis nō dissilibus nepite & ueluti hirtis & acerrimis tota herba odorata ualde ꝛꝫ.
Sappa mustū coctū ulqꝫ ad cōsūptionē duarꝫ priū & ppea dī triplicatū hec & dulcor & aliis uocatur noibus. carenuꝫ uero qn eiusdē musti tertia tantū pars in decoctōne cōsumitur.
Sapariū sal supra in sal.
Sapifros grece sapifirus gēma.
Saponistica herba i practica almāforis i clisteri ad apopleiā ubi i Al. hī artāi ta i ea hī saponistice herbe. Itē i suppositorio ad sciaticā ubi i Almāfore hī ci clamē i dicta practica hī radix saponistice.
Sarahan alicubi p xair q est ordeus the phānus scripsit.
Sarralia Ysidorus sic dī lactuca agrestis eo q dorsuz uelut serrā habeat ꝛꝫ est scariola.
Sarax supra i filix & i kildaru.
Sarpas secūdū Dyascoridē dī orchis &

est species satirionis suprà i orchis.
 Sarcocolla gr̃ce ē dictu carnis glutē Dy :
 sarcocolla est uelut lacrimū arboris p
 ut resina nascēs in psida rufa & gustu
 amara 77. & infra alii sarcocollā argio
 nē dñt 77. Plinius sūt inquit qui sarco
 collā spine lacrimū putant polini thu
 ris silēz cū quadā acrimōia dulce. meli
 or est que cādidiōr maxie uetustate ni
 grescit 77.
 Sarcocoles uocāt greci carnositatē inter
 tunicas testiculoy orta Cornelius cel.
 Sarcofagi supra in iberidos.
 Sarcoma est carnositas naribus orta ue
 lut polippus pagē ab eo differēs Pau.
 ca. de nariū passionibus.
 Sarchion & sarx grece caro sarkinos car
 nalis carneus sarkes carnes.
 Sarcos grece uel sarax ara filix herba &
 kildaru & ut supra Iohēs Serap uocat
 siraes.
 Sardinos lithos grece sardius lapis.
 Sardinos uocatur sardius herba.
 Sardonis lithos grece sardonis gemma.
 Sarissa Plinius circa nilū nascens duoy
 fere cubitoꝝ altitudie pollicari crossi
 tudie coma papaueris filiꝝq manditur
 mō radice ferrariis officinis precipua
 carbonis usu pp duritieꝝ.
 Sarmech ara. atriplex & cathaf & Step.
 uero farmachū scripsit.
 Saro ara. cipressus ut apud. A. sed in li.
 de doc. ara. sorol scribitur.
 Sarfar arabice ferrum.
 Sartan ara. cācer nahari fluuialis haba
 ri marinus.
 Sataredo & satezeduz & sazeredū a ste.
 scribitur pro galbano.
 Sathe supra in saluia.
 Sategū agreste dixit step. ara. uocari s̃a

dix grecum.
 Saten ara. aīal marinū sicut cācer mari
 nus.
 Sateregū & sahatergu step. p scite regi
 q̃ est fumus terre scripsit.
 Santerna apud Pliniū uocatur crisococol
 la artificialis supra in crisocolla.
 Satiriasis inqt Paulus est motus pudēdi
 flegmonicā q̃dā dispōnē semialiū ua
 soꝝ cōsequēs cū extensione & nisi qel
 cat motus declinare cōsueuit i palisim
 semialiū uasoꝝ aut spasimū & peunt
 subito morientes uero inflantur uētreꝝ
 & sudant frigidum 77. differt autem
 a priapismo ut idem in sequenti ca
 pitulo eo q̃ priapismus ex sola uen
 tositāte fit tēnsio uirge nec adeo peri
 culosa passio. & in passionario differt
 aut a satiriasi q̃a in priapismo pfecta
 uenere uirga detēditur i satiriasi uero
 nec ante post.
 Satirion Dya. tres spēs eius describit. pri
 mā sic satirion multi trifoliū dicit iō
 q̃ folia tria habeāt spansa sup terram
 filia lapatio aut lilio cādido sed breui
 ora & colorata uirga leuis & mollis
 cubito longa uno florē lilio silēz & cā
 didū habēs radix illius filis est bulbo
 rotūda ut mela & a foris ruffa 77. aliā
 sic satirion & roraicos alibi eritraicos
 semē h3 silē semini lini h3 maius & le
 ne & lucidū & forte. radix eius coriuz
 teneꝝ h3 & rufū a foris intus alba gu
 stu dulcis & eustomaticū. nascitur lo
 cis mōtuosis & ubi sol habūdāt 77. ter
 tiam sic satirion. tertia ramulos habet
 oblongos & florē purpurnē & exalbi
 duꝝ & radice duplicē q̃si testiculos 77.
 Plinius duo satirionis sūt genera. una
 longioribus foliis oleo caule quattuor

digitoy flore purpureo radice gemia
ad formā hominis testiculi alternis an
nis intumescēte ac residēte. altera sa
tirio orchis cognōiatur & semia esse
traditā. distiguntur autē internodijs &
ramosiore fructice fascis radice. nasci
tur fere iuxta mare *zē*. & isra greci sa
tirion folijs lilii rubri micribus & tri
bus nō amplius e terra exeūtibz tra
dunt caule leui cubitali nudo. radice
geina cuius supior ps maior inferior
mior. Est & aliud genus satirion erit
hrecō uocāt semie uticis maiore leui
dura radice cortice rubro itus albus in
cluditur sapore subdulce. fertur ī mon
tuosis inueniri *zē*. mihi octo genera
satirionis uisa sunt conuenientia
in singularitate caulī in similitudinē foli
oy lilii miorz tñ in colore flore purpu
reo dīa tñ flogz forma & radicis uarie
atte. nā unū gemias radículas habens
ut testiculos. unā sp pgiuorē altera. al
terz singularez tantū radicē h3 similez
tñ supradcis nisi qā crossior ē. tertium
unā radicē h3 silēz mō dcē supra cuius
aderētia ueluti filiū oritur quo radicu
la alia pua suspēditur subterq; crossio
rez dcāz ī terra moratur. Quartū uero
genus est cui ob similitudinē manū dua
ruz palma xpī nomē a modernis dic
tū est. cuius interdū folia maculis no
tata appent. orchis de qua supra dictū
est ut ē spēs satirionis maxie q̄ cino
forchis dē cuius expō ē caīs testiculus.
Satureia a satiris dcā eo q̄ pñū ī uenerē
se utentē faciat ut satiri sūt petulci. hec
& timbra a greco timbrī uocatur Ma
cer tibar solz grece dici satureia latie :
Sauf uel sus ara. lana.
Sause uel seuse ara. spōgia ut li. de doc .

ara. uey apud. A. uocatur affūgi imita
tione greca .

Sauich uel sadich ara. secundū Almasō .
ca. d' fluxu uentris fit qñ ordeū fractū
opitur aqua & bullit usq; ad spissitudi
nem aque deinde colatur & q̄ defen
dit ē sadich. uey ut accipi a pitis oriē
talibus sauich uocatur cū accipitur or
deū nouū anteq; plena maturitate in
duretur & pōitur in uase eneo uel ter
reo & sup ignē leuiter toresit deinde
tunsiq; uentilatur donec totus cortex
abscedat deind' frāgitur ī frustra sicut
id q̄ far dicimus & hoc uocāt sauich
quo utitur cocto sicut uolūt & ē esta
te potant ipsū crudū sicut ē cū iuleb
ad colerā reprimendā & sitiz Auerois
in vi. colligeth frumētū fractum post
ustulationē in aq̄ infusū deīn coctum
sauich uocat. quidā tñ hec talia kisch
uocant. notandū tñ q̄ ubicūq; habetur
in libris d' greco trāslatis sauich apud
Dya. & Allex. Paulū & alios de greco
translatos habetur polēta q̄re secūduz
hoc idē ut. apud grecos uero uocatur
alsitis in li. de alimētis. Item Stepha .
in synonimis dic q̄ alsiton est sauich

Sauina Plinius hanc greci brachiam uo
cant duoy ē genēz. alterz tamarici fo
lio filis. altera cypressio q̄re quidā creti
cū cypressum dixerūt *zē*. hec apud. A.
abhel uocatur ut supra .

Saura grece lacertus . apud kirianidam
uero zauar scribitur .

Saxifragia dī eo q̄ lapidē frangat. qdāz
accipiūt herbam cuius folia filia sunt
folijs pipinelle maiora tñ ramulos
super terrā expāfos habet. alia tamē
ostensa fuit in pitibus rome filis p oia
cretano marino nisi quia tenuior &

macrior eo q̄ in mōtibz ap̄icis nasci
tur & d̄ scissuris petraz exit & pp hoc
uocabant eā incolę petrasindula eo q̄
in suo ortu petrā scidere uideatur odo
re & sapore cretano app̄ximās. secū d̄
butanicū pr̄ia est ip̄ā. nā de p̄ipinella
dicit q̄ multi saxifragā dixerūt eo q̄
sit ei filis puta saxifraga tyraria ab āti
quis dicebatur .

Sbesthis ḡce uel ut ip̄s suesthis extictus
inde albesthis uocatur calx nō exticta
que uiua dicitur .

Scahar capillus s̄z fahar melius & xahar
ordeum .

Schahaich uel potius xahaich ara. papa
uer rubeū q̄ a Dyas. uocatur am̄ionis
& nō est de gener papauęz cū oēs spe
ties papaueris frigide cōplexōnis sint
ipsuz aut̄ est calē in quo multi erraue
rūt ponētes ī populeō loco papaueris
Scahair uel melius xahair ara. ordeum
oīa huiusmodi arabica que p se3 litte
raz scribūtur maxie app̄ximant plati
oni arabice si p x. scribantur .

Scabies ulcerosa ubiq̄ inuenitur apud
A. & Sera. in eis d̄ locis inuenitur apud
Dya. in antiq̄ trāslatione lepra & est ī
terpetrato scamosa a lepis q̄ ē squama

Scager uel xager ara. arbor .

Scasion grece supior ps teste capis Dēof
tenes ca. de lacrimis .

Scamonea Dyas. fructex est hastas h̄ns
multas ex una radice longas tres aut
quattuor digitis p̄ignes & asperas filr
& folia aspera h3 filia h̄el sine & apud
Sera. filialebleb agresti aut edere mol
lia triū anguloz & flores albos & ro
tundos & altos & apud Serap. cōcanos
cū odore graui. radix est illi crosstudi
ne pollicis alba grauis odoris & lacrio

plena qui lacrimus colligitur hasta &
radice incisa & reponitur in chōchas .
multi uero terrā fodiūt in giro & sub
sternūt folia nucis & ibi lacrimus de
currens dimittitur ficcari. multi uero
colligūt folia & hastas & coriū radicis
& sucū exprimūt ī q̄ sucū scamoneaz
uocant. eligenda est scamonea clara le
uis colorez habēs glutis tauri uenēo
sa & spongiosa que lingua tacta albes
cit. multi uero sucū titimalli admiscēt
s̄z itelligitur q̄ lingua adurit. nascitur
aut̄ in india & in syria diagridiū sed
grauē & spissū q̄ & ip̄i adulterāt mis
cēdo titiallū & polines ordeī t̄q̄. Plī
nius scamonea inq̄ est fucus herbe a
radice ramose p̄gibus foliis triangu
lulis albis. radice crosse madida nausi
osa. nascitur pingui & albo solo. radix
circa canis ortū excauatur ut in ipsam
cōfluat fucus q̄ sole siccatur digeritur
ī pastillos siccatur & ip̄a radix uel cor
tex laudatur natione colofoniū misitū
prienēse sp̄e aut̄ nitidū & q̄ siluiz tau
rino glutini fūgsum tenuissimis sistu
lis liquefcens cito uirus redolens lumi
nosuz lingue tactu elactescēs hoc q̄ le
uissimū cū diluitur albescēs. hoc euēit
& adulterino q̄ fit herebi farina & ti
timalli marini succo fere in iudea q̄ &
strangular sūptum deprenditur gustu
titimal us. n. linguā exalefacit bulbi
more t̄q̄. scamōea antiquis dicebatur
a latinis acridiū. in d̄ hoc nomē diagri
diū maxie cōcto attribuerūt moderni
Plinius docet coq̄ in cōcauitate citonii
& ipsū citoniū q̄ recipit in se p deco
ctionem scamoneā ī medicis iubet po
ni q̄ aut̄ ī cōcauitate inuenitur dimitti
Scandalicō ḡce a Dy. tlaspiū d̄ de quo

infra in tla .

Scandix Dya. de ipā ca. fāc nec describit qualis sit. sed Plinius scādix q̄ ab alijs

Scangibin uel **sqngibī** ara. sirupus aceto sus siue fiat cū zucharo siue cū melle q̄ est oximel. multi corrupte secania bin scribunt .

Scandico Gal. li. de alimētis cerefolio si mile dicit .

Scara uel **escara** grece crustula q̄ ab adu stione ignis uel cuiusq̄ alterius rei fit greus tñ per. sk. scribit interdū p̄ fx. ut

Scariola secūdū modernos ē uelut lactu ca agrestis nisi q̄a in dorso costarū h3 spinas puas p̄ endiuia ponitur .

Scarotica medicamīa grece secūdū De mostenē dīr mortifica .

Scarus piscis. greus scaros dicit .

Scascasti Step. p̄ schaschas q̄ est papauer scripsit .

Peassia idē p̄ chas qd̄ ē lactuca scripsit

Scatuncella uel **scatūcelli** uocatur umbli

cus ueneris cibalaria .

Scehair uel **xahair** ara. ordeum .

Scea ara spēs est absinthii ut p3 i Serap. ca. de absinthio. & putatur q̄ sit sando

nicū. f. herba lumbricoz ut supra i ab sinthio. apud Haliabas. f. secūdo ca. de

simplicibus medicīs scribitur silii .

Sceam ara. adeps .

Sceb ara. alumen .

Scebet ara. anetum .

Scebram uel **xebtram** est esula apud Dy. uero uocatur panax aut dema supra i

pa .

Sceacul ara. est radix boni saporis esui

apta & cōdituris. putauerūt quidā flō q̄ cēt yringus supra in yri .

Scedēgi ara. ematres lapis sāguieus de

quo supra i em. scedenegū Step. scrip sit. a silirudie istius nois in arabico est scehedenigi q̄ est semē canapis . est er

ror in tertio. A. ca. de fluxu uētris sāg

uineo absq̄ excoriatione. nā i duobus

locis i eodē ca. ubi est semē canapis d3

eē emathites & sic erat in arabico .

Sceheterigi ara. fumus terre .

Scehedenigi arabice canapis .

Sceilem ara. zizania loliū in cuius cap .

apud. A. ubi habetur sedat scoromiaz. .

ē falsus testus. nā i ara. ē facit scoromiā

Seitaragi ara. ē planta q̄ Dyas. lepidum

uocat sicut p3 per cōcordiā caplōz utri

usq̄ apud. A. & Dya. & serapi. Auicēa

uero distiguit indū ex eo & uocat ip

su3 interdū capsiā & capsiā indā ut in

cōfectione dcā alfangius in qnto. naz

ubi ipē ponit capsiā indā Iohēs serap.

in eadē cōfectione poit seitaragi expo

nitur & in synōnims arabicis q̄ seitar

agi ē capsiā. alicubi tñ iuenitur corrup

te tpsiā per. r. alhauī dīr geū elaramil

sinux uiduaz & ē herba que nascitur

in sepulcris & parietibus uetustis & lo

cis in quibus nō cadit nix & iugiter in

uenitur recens sed in estate est coloris

rubei & folia eius sūt ut nasturtii. ad

ueniente uero frigore quedā folia sic

cantur & quedā remanēt penes radicē

in estate uerq̄ reuīrescūt r̄q̄. Paulus ca.

de sciatica yberidos ingt que lepidum

alii agricardamū. i. nasturtiū agreste

appellāt. que aut apud nos nascitur q̄i

fructex pxiā lauro folia maiora mul

to habens r̄q̄. A. & cap. de faciendo ab

orsu capsiā igt ē silis nasturtio & ē ei

odor nasturtii r̄q̄. nō uidi bene certitu

dinem huius plante. nā auctores & ui

dentur ābigere. quidā nucē captiuam

uocauerūt scetaragi ara. scrib̄ sic. s. fu
mus terre q̄ secheherigi uocāt sic.
Scehemenigi dic. A. q̄ ē iurafabraz. utrū
que ignoro
Sceiaret. A. in tertio cañ. de cura uli capi
tis pillule de seiartidez
Scelerata apiū rīsus borrachion idem d̄
quo supra.
Scelgen ara. nāpo inq̄. A. iā dictū ē ī ca.
de leui. sed nūq̄ repitur in toto secūdo
& in arabicis exēplaribus.
Scema grece figura sed grece schima dic
habitus forma figura.
Scematizare grece figurare Alex. capi.
de signis flegmōis ī musculis ep̄s.
Semon grece retinēs sanguinē Cassius
felix ca. de emoptoica passione.
Skelibus ara. Iohēs serap. in cap. septimo
de cōfēctōe olei de arisāham ē darī
sahaz ipsū Dya. aspaltū uocat ʒē.
Scerbī ara. ē arbor alkiran & est cedrus
apud Dya. supra in cedria.
Scerchan apud Abumeron ē filix ʒē.
Sceuiū siue stecuiū ara. est nigella step.
alicubi fūnicū scripsit.
Scia inde sciantica que grece d̄r ischia &
ischiasis.
Schiballa grece p̄ sk. melius scribitur &
p. y. psilo sūt stercora dura rotūda.
Seiccidis in libris antiq̄s scrib̄ p̄ cucūe
re asinino inde oleū sūt jonū qd̄ ex ei
us radice cōficitur. uer̄ grece sikiacri
on uocatur isra in si.
Seiccionia yera. i. dyacolloq̄ntidos & est
rūsi ut Paulus ca. de icubo quem esial
tes uocat.
Scilla seu squilla skilla grece scrib̄ Plī.
ex ea est masculus albis foliis & femi
na nigris. & tertiū genus ē abis grum
epimedium uocatur angustius folio ac

minus aspero ʒē nō ē epimediū d̄ quo
supra.
Scili Cornelius celsus p̄ fiseleos posuit.
Scimarē dic. A. uocari lactucā alini cap.
de abugilise. sed in arabico ē simar sic
in alio ca. uocat.
Sciniar ara. latuca asini. s. una ex sp̄ibus
eius de qua supra in ancusā. in tertio
Almanioris corrupte scribitur senear.
step. seniar scripsit. alhauī xiniar arabī
est & d̄r & homera & est pes colūbius
eius radices sūt coloris rubei cū quibus
multi tingūt cerā & oleū & est herba
cuius folia sūt subtilia ut folia latuce
pilosa & nigra que ex eis oriuntur iux
ta radicē adhe. ēt terre & sūt spinosa
& radix eius est crosā ad modū digi
ti cuius color in estate ē coloris sāguis
tingens manū tangentiū ʒē. q̄ dic̄ est
pes colūbinus nā credo nā puro a trāf
latore additū.
Sci uel scinus est lentiscus īn oleū scini
nū q̄ ex semīe lentisci fit ut ī pluribus
antiq̄s praticis iuenitur supra ī mastix
q̄ est gūmi eius
Schinos grece uīcus apud Dya. squinus
scribitur de quo isra in sq̄ melius scri
bitur sic Cornelius uero celsus schinos
scripsit p̄ iūcis rotūdis q̄dratis nāq̄ est
ciperus. greca uero herbaria urola dice
bat uocari. nos uero brollā dic̄ possū
mus more latinor̄ mutantiū uita ī. b
Scipia piscis notus cuius os medicis com
petit oculor̄ & dentium.
Siracost arabice sp̄s ē manne ut apud
Auic capitulo de māna.
Scireblegi ubiq̄q̄ repitur p̄ emblicis in
lacte cōditis itelligendū ē ut abē Me
sue ī libro de simplicibus laxatiuis do
cet & ex alhauī igt̄ abugei niḡ eblici

ponuntur in lacte in regione ipſoꝝ ad
obruendā ſtipcitate ipſoꝝ & tunc
uocantur ſireblegi .

Scirodes & ſciroſis iterdū ī li.ātiqꝝ iueni
tur p duritie ſed corruptū . nam grece
ſkloria durities ꝛꝛ .

Scromiꝝ epis apud Allex . ca . de ātido
tis ad ep & eſt durities .

Scirpus Plinius nec ī fructū inqt nec ī
uepriū caulū ue neqꝫ in herbaꝝ aut
alio ullo qꝫ ſuo genere numerētur iure
ſcirpi fragiles paluſtreſqꝫ eqꝫ detrac
to cortice candelis luibus & ſuneribus
ſeruiūt . firmior qꝫuſdā in locis eoꝝ ri
gor nāqꝫ his ueliſcant nō ī pado tan
tū nautici ueꝝ ī mari piſcator africanꝝ
ꝛꝛ . Yſidorus ſiū nodo ſirpū dicit .

Sciron Allex . ca . de acoris qꝫ ſiūt in cute
capitis paſſio ē īqt ſilis acoris magni
tudine ſola differēs foramiā . n . undꝫ flu
it hūor ſilia ſiūt fauo mellis undꝫ & ſci
ron nomē accepit ab antiqꝝ . nā in his
que uocantur acora nō uidentur fora
miā ex quibus humor deſluit ꝛꝛ .

Sciroptalmia infra in ſcleroptalmia .

Sciroſarchi grece Oribasius ca . dꝫ acoris
ſic uocātur inqt duras carnes habētes
nō molles & delicatas .

Sciſſe in pratica Pauli ſepe pro alumine
iamenti reperitur .

Sciſſima apud Pliniū arbor quedā ſolidi
ligni . ſed ſiſſima ſiſamū uocat .

Sciſiodes apud Paulū eſt quedā ſpecies
melācolie qꝫ ypocondriacā uocant .

Sciſti ut quidā uolūt ē ſemē meu . undꝫ qꝫ
apud Paulū ſiſtu . repitur p floie meu
accipiūt nec bene ut credo .

Sciſton grece lac coctū cū lapidibus flu
uialibus Allex . ca . de diſſinteria .

Sciros grece ſed ut grecus ſkliros per . k .

multotiens ſciros ſcripſerunt antiqꝫ in
quo errauit tranſlator . A . qꝫ ſeſiros dix
cuius erroris cā ſuit ſiliſtudo litteraꝝ
hec . n . duo noīa ſolis pūctis differunt
utꝫ puta hoc ſchiros & hoc ē ſeſiros &
eſt durities ut infra & ſupra . multi lati
ni cliros ſcripſerunt . alii ſchliros ut ſu
pra greci uero p kapaꝫ a quo multa de
riuātur & ꝑponūtur que hic ponūtur
more latinoꝝ ſcripta .

Sclarea de ipā ca . habetur ī butanico ſic
uocāt moderni centꝝ galli de qꝫ ſupra
in cen .

Sclerotalmia gꝛce Paulus ē duritia & diſ
ſicultas motus oculi cū dolore & rubo
re ſine hūiditate ꝛꝛ . ſed Demoſtenes
ſcleroptalmia eſt durities cū difficili
motu palpebraꝝ atqꝫ oculoꝝ cū gꝛnis
puiſ ac ſiccis duris qꝫ gꝛci lamias uocāt
ſine ullo rubore adeo ut difficile atqꝫ
cū leui dolore oculos ſubtollere ualeāt
patientes & magꝫ poſt ſopnū donec la
crimis ex ortis mitigatione qꝫdam pal
pebris relaxatis motus facilius prebea
tur . ſcleroptalmia ē ſaxitas ut ita dixē
rim palpebraꝝ longi tēporis paſſione
coſecta cū duritia reſiſtēte atqꝫ luore
ſine ullo dolore ꝛꝛ .

Scobes ferri uel alterius cuiuſcūqꝫ metal
li idem qꝫ ſcoria .

Scolimbus uel eſpolibus grece cardus a gꝛ
ſtis ut Allex . ca . dꝫ lapide renū Paulus
eodē ca . ſcolimū uocat & Gal . li . dꝫ ali
mentis ſcolimus . liber antiquus cauleꝝ
plenū hꝫ folijs ſpinofis in cuius ſūmi
tate globos ſpinofos habet radicē ro
buſtā & nigrā ꝛꝛ .

Scolimō idē qꝫ ſcolibus Plinius ſic uocāt
greci ſpēꝝ cardī ſiluiſis & florē purpu
reum habentē inter medios aculeos

celeriter cāſcentē & abeuntē cū aura
ꝛꝛ. Itēz alibi alio noīe limōia appella
tur fructex ē nūq̃ cubitali altior tiſus
q̃ folioꝝ ac radice nigra ſed dulci ꝛꝛ.
& alibi ſcolimos carduoꝝ eſt genus. ra
dix eius edenda ē decocta mixꝛ q̃ ſine
iteruallo tota eſtate aliud floret in eo
generꝛ aliud cōcepit aculei areſcēte fo
lio deſinūt pūgere ꝛꝛ. Step. ſcolimos
eſt haliū arabice. ſed haliū ē ſpargus
q̃re nō ūt cōſonū. lu. p. li. ſcripſit eo q̃
y. pſilo in greco iuenit.

Scolimos Dya. folia hꝛ ſilia cameleonte
albe & acantis ſed nigriora & croſſio
ra uirga ē ei longa circa q̃ folia habet
in qua uirgā ē caput ſpinofusꝛ radicem
nigrā & croſſā habet ꝛꝛ.

Scolopēdria ſecūduꝛ modernos ē lingua
ceruina & dī herba ſcripta. ſecūduꝛ Dy.
uero eſt alia de q̃ ſupra in aſplenō. ex
cuius deſcriptōne putauit quidā ipſaꝛ
eē q̃ dicitur moderni ceterach & forte
nō male. Steph. ipāꝛ uocari caſerrefet
arabait. A. ſcolofendriō. f. lra p. p. quo
carent arabes.

Scolopēdra ē uermis quidā uenēoſus cui
dic aſſiliari folia ſcolopendrie de quo
Plinius ca. de ſerpillo ē aduerſus ſerpē
tes efficax maxīe cēthari & ſcolopen
dras terreſtres & marinas ꝛꝛ.

Scolopō machaō ſupra in pariō.

Scopa regia. liber antiquus hꝛ radicē te
nuē & oblōgam uirgulas ſublōgas pre
foliis & folia ex iteruallo ſilia lactuce
ſed fixiora & lanugoſa & fortiora ꝛꝛ
q̃ dicitur ſcopā regiaꝛ ypico nō cōcordant
cū hoc. Plinius florē uiolis in odore cō
parat ut inſra in uiola.

Scordeon grece alliū ſed nos agreſte ſic
uocamus.

Scordiō Dy. locis mōtuoſis & i ſiluis naſ
citur folia habet ſilia camedri ſꝛ maio
ra & nō ſic diuiſa odorē & guſtū alii
habens ſtipticū & amara uirgā habet
quadā in qua florē ruſſū profert ꝛꝛ.

Scordofalmia debilitas uidendi lōginꝛ
& ē ſpēs miopafis de qua ſupra.

Scordolaſaꝛ ē aſa fetida ut pꝛ ex concor
dia practice g. & Almanforis.

Scordopraſiū Dyas. naſcitur matus alliō
ſicut porrū habens folia odorem alliū
habentia ꝛꝛ.

Scoria eſt fex cuiuſcūqꝛ metalli q̃ in pꝛē
inferiore ipſius fornacis deſcēdit. ſcoria
ferri dī aliqui cacaferri Plini. ſpurcitia
in omī metallo uocatur ſcoria. ſed Ste.
ſcoriā battiturā eē dix & uocari arabi.
argoba ſi pꝛ bati turam itellexit ſcoriaꝛ
errauit ipā. n. nō eſt ſcoria. ſcoria apud
A. uocatur cheberth & ſquama tubel.

Scoriō Dyas. herba ē que uirgas emittit
quadrangulas & lōꝛas & folia ſubſtrī
gētia guſtu ſubamara cū odore oleaſ
tri & flore rubicūdo ꝛꝛ.

Scorpides Dya. herba ē ſemē & folia hꝛ
ſilia caude ſcorpiois ꝛꝛ. Plinius ex ar
gumēto nomē accepit ſcorpios herba
ſemē. n. habet ad ſilitudinem caud ſcor
pionis folia pauca ꝛꝛ. & iſra ē inqꝛ &
alia eiufdē noīs ſine foliis ſparſo caule
& i cacumie aculeū habēs ꝛꝛ.

Scorpiorō apud Dyas. multi elitropium
maius uocant ſupra i elitropio.

Scotomia eſt ſubita uiſus obtenebratō a
greco ſcorus q̃ eſt tenebra.

Scrophule aſtrophia deē eo q̃ ut a ſcrop
ha multi porcelli ita ab ūa multe pul
lulant ſilī & greci chiridas a chiraa.
porci uocant hee & ſtrumē apud mul
tos antiquoꝝ uocantur.

Scrophularia herba quedā dī uel eo q
 circa radicez q̄sdā tuberositates uelut
 scrophulas habeat uel quia ualet ad
 scrophulas dīēdas habet folia similia
 urticae s; maiora & subnigra. silf & to
 ra plania stipitē unū rectū duobus cu
 bitis longū in cacumīe ḡna subnigra
 hec milmorbīa & a quibūdā castran
 gula uocatur.
 Scoton a Cornelio celfo & ab Oribasio
 uocatur oseum.
 Scropulus apud nos ē pōdus appendens
 tertiā ptem. q̄ ḡna quater q̄nq; scropu
 li p pōdere sūme.
 Scutia ut Cassius felix uessice passio. s. q̄n
 ex toto denegatur urīe exitus r̄q̄.
 Scutotenegū dīc step. in synōimis q̄ est
 alosanthos. i. flos salis r̄q̄.
 Sebetū scripsit step. p xebet q̄ ē anetū.
 Sebū id scripsit p scēb uel xeb q̄ ē alumē
 Secha idē scripsit p suchaha.
 Secha idē scripsit p secha interdū.
 Sechabenigi ara. serapinū.
 Secacul nō est yringus ut putauerūt qdā
 sed aliud. uide Serap. q̄ de utroq; diuer
 sa sūt capitula & iringū pōit iter me
 dicinas frigidās secacul uero iter cali
 das Iohēs serap. in septio ca. de cōditis
 sciat īqt q̄ secacul ē radix sicut ziziber
 & asportatur ex india & sit ex eo ingi
 ba dū est recens.
 Secatig supra in argimonia.
 Secantiū ara. stincus.
 Secci & seccū & aliqñ seci p such steph.
 scripsit.
 Secariū scripsit step. p xachaich q̄ ē pa
 pauer rubeū & animōis ḡ. ut apud D.
 Secaniabin quidā corrupte pferūt p scā
 gibin ut supra.
 Secla p sicla aliqñ īuenitur ī libris ātigs

de greco translatis. arabes imitādo gre
 cū sechil. sed ḡce seuclon dicit.
 Sedabū scripsit step. p sadeb q̄ ē ruta.
 Sedhe in septimo serap. in busur rubeo
 ad oculos oxpōit dices q̄ est uzufur q̄
 cinabriū ē tñ corruptū azengifur.
 Sedū Dya. herba est q̄ seneciū uocant.
 nascitur in tectis & petris folia habet
 uiridia densa & filia quercui & crossi
 ora & p̄guiora t̄rū subrustū capitella
 in sūmitate t̄rū habens in modū uiti
 celle r̄q̄. & in antiquo libro erat urti
 celli. hāc quidā cardū benedictū uocāt
 & quidā uulgariter sericiū Plinius eri
 gerō a grecis que a nris uocatur senec
 tion herba ē trixaginis spē & cū mol
 litia cauliculis subrubicūdis. nascitur ī
 tegulis & in muris. nomē hoc greci de
 derūt quia uere canescat apud eius nu
 merosa diuiditur lanugīe q̄lis ē spine
 inter diuisuras exēire q̄re galli eā xi
 huseaz achantidā appellat. alii papiū
 r̄q̄. supra in erigeron.
 Sehegenegi ara. canaps uel semen eius
 melius per .sc. uel p.x. scribitur.
 Seiros iā dictū est supra q̄ corrupte scri
 bitur apud Auic p schiros.
 Sefra in li. antiquo de simplici medicīa
 exponitur q̄ ē cameleonta.
 Sefra ara. est colera li. de doc. arabica.
 Seicarmacū semeq̄stū idē supra ī sem.
 Seieregi Iohēs in septio ad fursures ē in
 quit lac ordeī itelligo amilū ordeī.
 Seisamin Iohēs serap. ca. de fetore oris
 est īqt heil de quo supra ī he.
 Seiū apud Gal. in libro de alimētis iter
 spēs apū ponitur.
 Seisaron apud A. in secūdo est id q̄ D.
 sisarū uocat de quo infra.
 Selation Paulus de cibis ad emorroidas

cecas.

Selche ara. cassia lignea. apud Dyaf. scribitur cassia fistula & sic uocabat anti qui ut supra in ca. step. felica scripsit. Secliatia secūdus Pliniū spēs est barfice supra in bra.

Selini grece luna a quo seliniazete. i. lūa ticus epilepticus seliniaz omenos idez & seliniacos & seliniasinos. i. morbus.

Selinū grece apiū inde petrosellinū api um petre. ydrosellinū apiū aque. orio sellinū montanū. ippo sellinū q̄ sonat equinū & est olixariz. de oībus his in suis locis.

Selk ara. sicla & est imitatio greci.

Semabras de quo. A. in secūdo capitulū fāc exponitur a Galieno in vi. de sim plici medicā circa p̄cipiū q̄ est sala mandra. sala mādra uero ab Ysidoro ī ter serpētes numeratur. inq̄t salaman dra dē eo q̄ cōtra incēdia ualeat que nō solū in ignē illesa uiuit uerū extīg uit. oīa aīalia suo ueneno īteremit. si arboribus irrepserit oīa poma ueneno exicalia facit rē. Plī. sala mādra ē aīal lacerti figura stellatum nūq̄ nisi ma gnis ibribus pueniēs & ferēitate defi ciens. huic tantus rigor est ut igne; tac tu extīguit nō alio modo q̄ glaries ei usdē salua que lactea ore uomitur q̄ cūq̄ pte corporis hūani cōtacta deflu unt pili idq̄ cōtractū est colorē ī utri liginē mutat rē.

Sembellū step. p̄ sūbel q̄ ē spica scripsit.

Semenū & zebedū step. exposuit utrūq̄ ara. butirum sed uoluit dicere semē & zud semidalis & semidali grece uter q̄ simlago tritici.

Semidas uocant greci testudines q̄ in aq̄s dulcibus uiuunt Plinius.

Semī arabice pinguedo.

Semion infra in uari.

Semonē herbā tratia iuenit serpit e ter ra milio filis foliis aspis & lauginosis q̄ ferūt sanguinē sed mō apta uena s; & scissa sistere sarcitur naribus rē. Plī.

Sēpuia uocatur a Dya. aizon ut supra ī ai. de hac. A. nullū fāc ca. uerū ī lra ha sempuua inq̄t ē sicutō & dicitur ī ca. de si rē. ibi dic sicutū dī fide q̄ ē semp uua rē. & infra ī sicutū ubi ostēdetur qualiter errauit.

Semsem ara. uocant sifāū imitando gēū nā p̄prio ydiomate iuliulē dī.

Semurion secūdus. A. p̄prio ca. est spēs apiī & uoluit dicere. ut grecus smiri nō de quo infra.

Senatio erision q̄ pupilla oculi apud. A. scribitur Dya senecio uocat isra.

Sencubatū a step. scriptū iuenio p̄ seno bar & est pinus.

Sendenigi ara. emathites lapis s; melius per. se. scribitur ut supra. step. uero sen danegū scripsit.

Sene de arabia desertur plus laudatur d̄ mecha. mix est q̄. A. eo utitur in mul tis caibus & nūq̄ de ipō scripsit in se cūdo. nā nūq̄ repi in latinis exēplari is nisi in arabicis sicut nec de serico & de aliis aliquibus medicinis.

Senecion Dya. q̄ alii crisionē uocāt. nas citur in aqua fructicē habēs p̄guē & ramulos longos & folia minuta filia petrosellino que cū masticata fuerūt odorē suauissimum reddūt. isra crate bas sapiēs huic phibet dicens fructex est pauca folia habens rotūda & nig filia mēte aut rute rē. uide supra ī pu pillā oculi.

Senecion uocatur cardus benedictus ut

supra in sediū Macer de ipō pprium
 capitulū facit .
 Seneritica grece ē cā añcedens morbi q̄
 intra corpus est Alex. pprio capitulo
 de cephalēa .
 Senflos infra in theoperica .
 Semaz step. in synōimis dic q̄ grece uo
 catur aggressiua forte ē corruptū p an
 chusa que simar dī ara. ut supra item
 idej in secūdo practice .
 Senkefebubari Iohēs Serap. de ipetigie
 est arbor croci ortensis. f. cartami .
 Sentix ē rubus Gal. li de simplici medi
 cina radicē eius inter medicīas frāgē
 tes lapidē enumerat & est rubus. f. ba
 tus .
 Sepia piscis grecū sed sipiā dicūt os eius
 in medicinis & dentifritiis aptū Dy .
 de ipā capitulū facit .
 Sepis & grece putredo .
 Sepia medicamīa greci uocant que exe
 dunt & nō erodūt Cornelius celsus .
 Septica uirtus grece. i. putredinē inducēs
 ut Dyaf. ca. de crisomila & ē a sepe q̄
 est putredo uel sanies .
 Seq̄benegū step . p. scehabenigi scripsit
 & est serapinū .
 Serratica uirtus Dyā .
 Senedeneb supra in iringus .
 Serapidia Dyā. ca. de orchis sic uocatur
 secūda spēs satirionis .
 Serratura apud. A. in secūdo ca. q̄ sic in
 cipit est de carie ligini corrofi .
 Sercaſū ara. apud step. est pteris ergo est
 filix que itēdū sarcos & aliqñ sarxhis
 & sarax ut apud Iohēz serap. uocatur
 & kildura & dicitur .
 Seresū uocat step. affodillū sed nec gēu
 nec arabicum .
 Seridos seris apud grecos endiuiā infra

in seris .
 Sericos grece uel siricos sericū .
 Serinaciū scripsit step. p. scernich q̄ ē ar
 senicū .
 Seris Dyā. seridis duo sūt genera una ē
 agrestis & alia ortiā agrestis pigris at
 cicoria appellatur que lata folia habz
 altej uero. i. ortiuū duas habet spēs .
 una folia lata hz filia lactuce . altera
 uero amara estez folia habet āgusta
 rē Plinius seris lactuce filima duū ge
 nej est siluſis melior nī ḡ ē estiuā de
 terior yberna & cādidior utraqz ama
 ra rē. & supra de itubo erraticū itubū
 quidā apud nos ābulā appellauere in
 egipto cicoriū uocant q̄ siluſe sit. f. l
 uij aut feri q̄ minus & uenenosius rē
 Seris seridos serius idē & siridis ut apud
 Alex. ca. de cephalēa. Item Paulus ca
 de calā distēperātia epis accipiāt ingt
 ifrantia & coforrātia q̄lia sūt seris &
 cicoriū & ifra paz & itubā & ē ēdiuiā
 & troxima & ē taraxacō ara. ut apud
 Auic & serichas filia sūt rē hec omīa
 spēs sūt seris Itej Plinius alibi sorito
 riū i ytalīa & i egipto pxima auctori
 tas cicorio ē q̄ diximus itubū erraticū
 rē supra in endiuiā
 Seritis Iohēs serap in septio ca. de denti
 fritis est ingt herba sanguis draconis
 rē puto q̄ uoluerit dicere fideritis nā
 sic uocatur a Dyascoride
 Sermaciū & sermaci scripsit step pro sar
 mech qd̄ ē attriplex .
 Serne step. p. sarō q̄ ē cipressū scripsit
 Sernioſis Theodorus Priscianus sernio
 sos oculos quo nos ipetigies dicius ha
 bentes & aspītaris uitio laborātes rē
 Serpētaria dracōtea colubrinā uiperina
 basilica secundū quosdā idē iarus uel

aaron ē ex ea minor spēs ut supra in
dracontea .

Serpentes uocantur a multis lūbrici ī ēe
stinorū ut a Conſtātino .

Serpigo eo q̄ ſerpit ipetigo ſerpēs ideſt
ambulās .

Serpillū Dya-ſerpillū ſiue ut alii herpil
lū ſiue ut latini pip erraticū herba eſt
humilis p̄ terrā repēs cū foliis atq; ra
mis origano ſilibus albidioribus tñ ſā
ſuci odorem fragātibz . eius ſpēs ſūt
due una ē ortularis ſiue uſualis que ī
campis ſabuloſis & arēoſis creſcit . alia
agreſtis que & cor appellatur q̄ nō p̄
ſolū ſerpit ſed directe atq; ſtāte poſiti
one erigitur cū ramulis tenuibus atq;
orientibus in lōgitudine bipalmi cum
foliis puulis rure ſilibus ſed anguſtis
& longioribus cuius haſta ſilis eſt ſar
mento florē ſuauiſ odoris habens in
oībz uirgis conſtitutū & in ſūmitate
purpureū & linguā remordentē & gu
ſtū uſcidū . radix eius inutilis eſt locis
ſaxoſis naſcitur eſt aut uehemēter ca
lidior ea que ē uſualis que iō nomē ac
cepit herpillū q̄ greci herpeī dicunt
ābulare . nā fructex eius plurimū ābu
lat fructificādo ⁊ ⁊ . Plinius ſerpillum
a ſerpēdo putant dictū q̄ in ſilurī eue
ni at ī petris maxie ſatinū nō ſerpit
ſed ad palmi latitudie; increſcit ping
uius & uolūtariuz & candidioribus fo
liis & ramis ⁊ ⁊ .

Sertula Dy . herba ē hūilis odore ſuauiſ
& colore exalbido floſcellū hīs ſub
rubeū . Illa uero melior ē que eſt uaſta
& nō nimis exalbida & recēs ⁊ ⁊ . Pli.
ſertulā campanā uocant ī cāpania yta
lie laudatiſſima ubicūq; aſperis & ſil
ueſtribz nata a ſertis deā ſertula q̄

antiqui coronabantur ea odor eius ui
cinus croco & ſloſ ipā cana plz maxi
me foliis breuiſſimis atq; piguiſſimis
⁊ ⁊ . Cornelius celſus mellilorū ſertulā
campanā; uocat .

Sefamoydes albus Dy . haſta habz duo
bus palmis longas & folia coronopo
do ſilia ſed aſperiora in quibus haſtis
capita ſunt minuta flores purpureos
habet in quibus ē ſemen albū ſefamo
ſilē & ſubrūfū . radix ē illi tenuis .

Seuaſia in pratica de greco translata in
uenitur p̄ unguento ut ſeuafia diapiſ
mition . i . unguentū de ceruſa .

Seutlon ꝑ̄ce ſicla bleta uel beta .

Sextariū pondus . 3 . vi . & ſemis ut apud
Auic . ca . de mollificatione lingue & ī
ſine libri ca . de ponderibus & meſuris
& ē . 3 . vi . & danich . ii . aut aur . iiii . & ſe
mis Iohēs ſerap . idē . ſextarius uero ſe
cundū libros antiquoz ē nomē men
ſure & habet libras duas ſecūdum āti
quos & alibi libras . ii . & ſeis . Itē alibi
ſextario uini hz libras . ii . & ūcias . viii .
olei libraz unā mellis uero libras . iii .
Yſidorus ſextarius duaz libraz eſt q̄
bis aſſūptus uoīatur bilibris aſſūptus
quater ſit g . noīe genix . quīquies . pli
catus q̄nare; ſiue gomor ſic adice ſex
tu; cōgiū reddit . nam cōgius ſex meti
tur ſextariis a quo ſextarii nomē de P
rūr figura ſeu caractere ſextarii hec ē
Item ex papia ſextarius ſextula eſt
pondus . iiii . ſcrupuloz ſic dicta q̄ ſic
ſexta p̄s uncie que ſic ſignatur . uini hz
libras duas & uncias . viii . olei libras . ii
mellis uero libras . iiii .

Sfagiuz in antidotario ulī ī exemplario
dyadipamo . aliqui exponūt mirram
alii oleadz .

Sakellizete g. imoderatus dolor capis.
Salāgiō gce arāei spēs que apud arabes
rutella uocatur Pliniū sſalangitū est
yſalie ignotum & ē plurimū geneꝝ
unū formice ſilē ſ; multū maius rufo
capite reliqua pte corporis nig albis re
apſus guttis acribrior huius q̄ ueſpe
ictus uiuit maxie circa furnos & mo
las ſſalangio eque uocant greci ſ; diſ
rīgūt multi noie. aliud genus eſt eoꝝ
Salangion noie araneus. ſ. lanuſioſus
grādifſimo capite. alius uocatur rhaci
no nigro ſilis ore mūto ſubalbo pedi
bus breuiſſimis tāq̄ impfectis dolor a
morſu eius tāq̄ a ſcorpione urīa morſi
ſilis aranei texture. ideꝝ eēt aſertino
niſi diſtingueretur uirgulis albis. huius
morſu gēua labefactātur. peior ē utro
rūq̄ ceruleus lanugine nig caliginem
cōcitans & uomitus rē.
Salagoſis uocatur iſflexio capilloꝝ pal
pebray ad iteriora iſtar pedū ſſalan
giū. i. aranei.
Sfanerihe ara. paſtinaca dōeſtica cuius
radicis exterior pars nigra iterior ſub
citrina.
Sfera grece ſpera
Siaſſū Step. p ſieſ ſcripſit de ſieſ infra.
Siagon grece maxilla.
Syagros gce ſus ſiluſis aper.
Syagris apri.
Siakion gce rubus ſilē & batos.
Siax grece rombus piſcis.
Sibare ara. mania ut dic Auic.
Sibar in ſexto Gal. in ſimplicibus medi
cinis ſcribitur p ſarb q̄ ē aloes.
Sibie dicūt ara. de ſipia piſce. b. p. p. quo
carent ponentes.
Sicamina grece mora celfi.
Sicaminon moy.

Sicaminos arbor per. k. melius.
Sicaminō ſarcoma dicūt greci poliſpum
nariū q̄n moro aſſilātur maxie.
Sicade grece ſūt ficus in ano qui fiūt ex
emorroidibus pminentibus q̄n putref
cūt ut habetur ī pratica g. ſili Almā.
Sichearmenū liber graduū ē abrotanū
agreſte.
Sichē Dy. uocatur cāſpīte ſupra ī cāſpīte
Sicia amara Dy. ca. de coloqntida ē deū
cucurbita amara & ē coloqntida ipſa
ſed ſikia grece cucurbita.
Sicia uentola cuſſa cucurbita cirurgicoꝝ
Sicida & ſicidis & ſici & ſicui aliquando
repiſit p cucumere aſinino Paulus ea
de ſterilitate ſicio ager. i. elacterio rē.
Itēz idē cap. de emigranea in ēplaſtro
habito a muliere p ea egritudie radi
cem agrii ſicci. i. cucumeris aſinini.
Sicla bleta q̄ & beta.
Siclus ē ſtacto pōdus. xx. obolos appēdēs
uel ſolidos duos & ſeis ſiklos p. k. ſcribī
Sicomorus ē nomē ppoſitū a ſicos grece
q̄ ē ficus & moro latino uocatur ficus
fatua & ficus ſaraōis Dya. ſicomorum
aliqui ſicaminū dicūt arbor ē ingēs ſi
milis fico q̄ circa folia habz plurimā
piguedieꝝ & folia ſilia celle ſemē non
tale ter aut q̄ter in āno pſert fructum
ſemē nō ī cacumie pſert ut ficus ſed ī
ipſis ramulis fructū fert dulce pluſq̄ ſi
cus ſ; & gna illius plus mūta quam
ficus nō plurimū niſi radatur in
Serap. & nō maturatur niſi radatur in
ſtrumēto ferreo. ſed color eſt ei innā
turus. naſcitur uero apud rōdos ſed nō
locis calidis fructū illius p eſca utun
tur quia plurimū gignit. hec arbor ſi
lapide fuerit pcuſſa ſucū emittit ſilēz
gū ſed ſi in altrū fuerit pcuſſa ſucū ī

emittit. hic succus exiens spongia uel
lana molli colligitur & i catino sicca-
tur & siut troscifi ꝛꝛ. & infra hec arbor
in cipro nascitur uirtute dissilis supio-
ribus. semē silē siccamino & dulce ut
coccimella ꝛꝛ. Plin. sicomorū est arbor
in egipto moro filis folio magnitudie
& aspectu pomū fert n ramis sed cau-
dice ipō idq; ipsū ficus ē predulcis siū
gnis interioribus p q̄ secūdo prouētu
scalpēdo tantū ferreis ungibus alr
nō maturescit sed cū factū ē q̄rto die
delemtetur alio subnascēte septeno ita
numerosa ptu p singulas estates mul-
to iactu habūdante subnascitur & si n
scalpatur fetus quater estate priorēq;
expellit imaturū ꝛꝛ. & infra huic filis
que uocatur cipria ficus in creta. nā &
illa i caudice illo fert pomū & ramis
cū in crassitudine adoleuere sed hec ge-
mina mittit sine ullis foliis radice po-
pulo fili folio ulmo fructus q̄ternos
fūdīt toties & germiat s; grossius eius
nō maturescit nisi in cisura emissō lac-
te suauitas & iteriora fici magnitudo
sorbe filis ꝛꝛ.

Sicosis ē carnis creatio plurima rubra i
ptibns sepius iferioris palpebre adeo
ut hoc idē forinsecus uersus faciat pro-
pendere ꝛꝛ. Demostenes.

Sicutiagrii in pratica de greco fili Almā.
est cucumer agrestis.

Sideritis Dya. sideritis aut eraclea folia
habet filia prassio sed oblōga sicut lilif
fagus aut ynos s; minora & aspa ha-
stā h3 quadratā longā duobus palmis
uirgas longiores & suauis in gustu &
stipticas in gbus uirgis capitella sunt
obrotunda sicut urticelli & sicut praf-
si & in ipis capitibus semē nigz iue-

nitur. nascitur sub petra alia sideritis.
hastas h3 duobus cubitis longas & te-
neras & folia in ipis astulis filia pisti-
ridi & diuisa in circuitu plurimū naf-
centia & in uisu tenuia & longa in ca-
cumine uero haste capitellū habet ro-
tundū & aspeze in quo semē ē simile
blete obrotundū & durz ꝛꝛ. Est & ter-
tiū genus sideritis q̄ catebras aracliu3
dixit. nascitur in pietibus sicut uitis. fo-
lia habet minuta & tenera & multa
ex ūa radice nascētia filia coriādro cui-
us aste lōge sūt duobus palmis & mol-
les & albidiores flores h3 fenicinos in
gustu mucilaginosi ꝛꝛ. Istud ca. cōcor-
dat cū ca. herbe sanguis draconis apud
Serap. Itēz Iohēs Serap. in septimo in
quodā dentifritio. s; sumātur inq; due
herbe. q̄x una dē feritis & est sanguis
draconis ꝛꝛ. eius filē scribit Alex. ꝛꝛ.
ca. de dolore dentiū & sideritis dic ē
Dya. uide quomō noīa appinquāt sid-
eritis dicit & Dya. uocari paritariā a q̄
busdā. sideritis sonat gce ferraria. naz
sideros ē ferrū. Itē li. antiq̄us de sim-
plici medicina sideritis q̄ ferrariā uo-
cant uel scariolā agrestē. folia habet
marrubio filia sed paulo longiora &
pōnia cissa caulē tetragonū lōgiore3
duobus palmis gustu suauē & stipticū
caulis ipsius p interualla q̄st quosdā;
spondiles habet uelut marubiū & in
ipsis semē nigz. nascitur locis duris ꝛꝛ.
Plinius achilēia quidā sideritiū uocant
aliā sideritis in maceris nascentē cu3
reritur fetidi odoris & nūc aliā filēm
huic sed candioribus foliis & pingui-
oribus tenuioribus cauliculis i uineis
nascētē. aliā uero qnū cubitoz rāulis
exilibus triagulis folia filicis pediculo

ongo bete semine ꝛꝛ. Item a Dyasco
 loria spēs ierobotani que est berbena
 dī uocari fideritis cureis ut supra in .
 Sidia grece flores malignati sydiō ma
 lum ipsum .
 Sidigunta aqua apud Oribasīū. i. ferrea
 ubi de aqs naturalibus loquitur s; puto
 sidirunta .
 Sidiron grece ferrus .
 Sidonia secundū Plinium uocant greci
 cidonia mala .
 Sidratia Allex. pprio ca. si sic reperitur
 melius psidratia ut supra in psi .
 Sief ara. idez q; colliriū & ē cōfectō ocu
 laris formata in modū nuclei dactili
 qui fricatur sup cotē cū aliquo liquore
 cōueniēti supra in colliriis .
 Sielos grece sputū salua q; & ptielō dī.
 Sies grece porci sues s; porcus .
 Sisac idē q; pitoneon ut Iohēs serap. ca .
 de hernia & ipsū regit ventrē extēsus
 super eū supra in peritoneo .
 Sigia stōrax liqda que & stactis grece dī
 infra in sta .
 Sikallides grece ficedula .
 Sicamina grece mora .
 Sikaminon grece morz .
 Sicaminos morus arbor .
 Sikas Paul. sikas appellāt lesiones ulcer
 osas rotūdas subduras rubeas q̄s sequit
 & dolor . nascuntur autē hec plurimū
 in capite. & si & alio mēbro ꝛꝛ. ē dcū
 ficus. nā greci sikas ficus dicūt .
 Sikas grece ficus in plurali sikō singula
 re siki arbor & sikia & .
 Sicomorus sicomorus .
 Siclos grece sicles .
 Sikia cucurbita .
 Sikion cucumer .
 Sikofagus grece ficedula graguillus uel

graculus .
 Silla si reperitur p sakilla uel squilla n̄ bñ
 Silaus Plinius nascitur glariolis & pere
 nibus riuus cubitalis apii silitudie ꝛꝛ .
 Silbaher ara. anguilla .
 Silemi step. scripsit p xeilez q; ē lolium .
 Siler Dy. herba cuius semē silē feniculo
 uel aneto ꝛꝛ. infra in siseleos .
 Sillenō Dy. fructex ē spinosa lata folia
 h; cameleonte albe filia cū incipiunt
 i initio nasci comedūtur elixa cū sale
 & oleo ꝛꝛ .
 Silfer p silfio alicubi inuenitur .
 Silfiū Dy. radix est oibus nota q̄ a gēis
 mastix dī. & eius lacrimū lasar noia
 tur. iassa ꝛꝛ. in cap. de lasar est inquit
 lacrimū herbe que silfera appellatur
 que in multis locis in silitudiez ferule
 crescit. folia habens circa se maiora q̄
 apiū s; semē silē ꝛꝛ. hoc uocatur ab. A
 anidē ut supra in anidē & i lasarpi
 tiuz step. harbellū scripsit .
 Silfiū in uero Dya. radix eius est oibus
 nota. nascitur in siria & armenia & i
 media & libia. cuius uirga ospectō ap
 pellatur que filis est ferule. folia apio
 filia semē latū q; appellatur maguda
 ris ꝛꝛ. Plinius uero caulē eius maguda
 rim dīc uocari supra in laserpiton q; ē
 silfium .
 Silbū Plinius cameleonte albe est filē
 eque spinosū ꝛꝛ .
 Sili uocat Pl. siler uel siseleos & Corne
 celsus & & ē aliud a siser .
 Siliguitu Paulus ca. de sanguē cū urīa .
 Siligo bladū notū rusticis in pane uice
 frumēti estur hāc. Plinius dicit oliaz
 ab homero uocari .
 Siliqua xilocerata grece & ara . carnub
 q; multi latinor. imitantes carnubiaz

dicūt.& aliēbuth secundū Auic ē spēs
eius ut ī ca.de carnub Plinius uero xi
liqua & uocat oēs uaginā cuiuscunq;
legumis de carnubia tñ p excellentiā
dī quidā siliq̄ quasi siglicon grece .i.
lignū dulce dici uolūt sed nō cōstat .
Siliqua pondus sumptū a semē ipsius
silique q̄ & chirat dī q̄ttuor grana
appendens .

Silyquastrz & pipidis idem secundū Pli .
Siloꝝ uocat Oribasius muriā pisciū sal
soꝝ cap.de sciatica .

Siluastracō uocatur a Plinio quedā spēs
laēuce supra in laēuca .

Sima epis uocatur eius interior ps cōca
ua q̄ stomachum amplexitur gibbo
ipsius opposita .

Simata grece pustule ut in translatione
greca afforismoz .

Simar supra in anchusa .

Simfioma grece cōgluctinatio iñ sifitos
cōplantatus cōgluctinatus indē nomē
herbe simfituz .

Simfitū Dy.nascitur locis asperis uirgā
habet silē origano tenuē & capita si
cut thimū uirge lignose sūt & odora
te & dulces gustu flegma prouocat.ra
dix est illi longa & odorifera crosfitu
dinē digiri habens rē. & infra alteꝝ
simfitū q̄ pietenū uocant hastā habz
asperā & longā duobus cubitis āgulo
sam & ab intus uacuā in qua sūt folia
aspa & angusta & longa sicut buglos
se habet & ipā hastā angulos in qbus
folia nascūtur flores sūt illi mellini .
semē h3 sup hastas silē flōmo hastā &
fructex habēt pulueri silē q̄ si applici
tū fuerit carni prunigēz facit.radic ē
ei colore nigra q̄ cū fracta fuerit alba
appz & mucillaginosa que carnes in

cifas in cacabo missas in se glutinare
facit rē.hec secundā spēs a multis ana
galicū uocatur & cōsolida maior que
& duas spēs h3.una que deā est nūc q̄
ī domesticis locis nascitur. alia siluris
que unū solū stipitē habz & pauca fo
lia mīora istis radices plures maiores
nucibus distātes in serie colligatas sub
tilioribus qbusdā portionibus q̄ radi
ces cū fracte fuerint & ad iuicē statiz
adherēt inter se glutinate ppria uisco
sitate.sifitū nō cognouit.A.cum dixit
succudū dī fide qd ē sempitua & dī
q̄ est semē mandragore & dicitur ali
ud rē.& infra de succudū .

Simila sic fit frumentū fractū ī frustra
uel mollitū grossū i.v. diuersas subās
diuiditur per cribra extrahitur fursur
& farīa subtilissima que pollina dī po
stea remāet silā que diuidī in crosfituz
subtilē & mediocrē.de pollina fit pās
papalis.de subtiliori silā fit & panis
de residuis duabus fiūt pulres & alia
cibaria ut kisk ut supra in kisk & infra
in tarcanon .

Simpasima in libris ātiquis de gēco trāslla
tis iuenitur puluis uel medicamē ī for
mā pulueris q̄ corpori roti uel alicui
mēbro ubi desiccare uel resoluerē op
ortet ī balneo prelito olio uel aliquo
liquore aspgitur uel ipso fricatur corpo
hoc aliquādo corrupte sinapisma dī.si
napisma uero a sinapi est dictū .

Symptoma grece casus lapsus ruina picu
lū uitū liber de doctria greca .

Symptomata grece Cassius se.q̄ nos acci
dētia dicimus .

Sināchis Paulus intra farīgā qde; muscu
lis flegmōez patiētibz q̄ dī synanchis
fit.extra uero pāstianchis similiter aut

& in laringe interiores siqdem mus-
culi flōnez hñtes qñnanchi exteriores
uero pagñāchi opatur ⁊c. Castus fe.
gci cōtinuā & iugē sinecē appellant.
Sinapi grece sinapi dic Pli. tria sūt eius
genera. unū gēile. alteꝝ silē rapi foliis
tertiū cruce seīne Ste. sinapi seu eruca
& ē semē hēne nescio qd uoluit dñe nā
hēne ē alchāna & sinapi dñ ara. cardl.
Sinapismū ēplasty de sinapi factū Io.
Sera. ca. de destructōe seruatiōis uoca-
tur & in antiq̃s libris dropax ē enī āt
rubificatiū aut uescicatiū.
Sinarmosis grece consolidatio.
Sicuput ps capis añrior que & pra dñ.
Sinkis oculor. Paulus pprio ca. ē sang-
uinis macula i mūctiua q̃ ara. tarfa dñ
Sincor ifra in stichus.
Sincopis grece cōcisio li de doct̃ia greca
& Cassius fe. exponit amputatio.
Sinctricū medicamē dñt gci qd occultā
collectō; rūpit Ca. fe. ca. d empimate.
Sindesmos g. Alex. ca. p̃ podag. cū enī;
sāguis calidus sruēit iter articulor. cō-
cavitates & extēdūtur nerui quos gci
sindesmos uocant qui ossibus cōiuncti
sūt efficitur podagra ⁊c.
Sīechis febris g. continua sinechise cōtinuā
Sinectica medicamēa Demōstenes sinec-
tica colliria q̃ tenuare ualent.
Simfisi grece cōsolida maior.
Sīsis palpebray. Dēoste. ē eay. onatura
tio ad semet iherētiū ex pre aut ex to-
to ex itio natiuitatis aut ulceratione
scā ⁊c. ē cōglutinatione nō naturalis.
Sinfaiaca iulgamū cassilago dēs caballi
nus canicularis uel ut Dy. calicularis.
Singultus dñ gce illoxos & ligmos & lix
arabice alfoach.
Sinifer ara. expōitur. i septiō Iohīs sera.

in electuario de ambra q̃ est heil.
Sinocha febris ex sanguine nō putrido.
Sinochus febris ex sanguine putrefacto
cuius sūt tres spēs secūd Ga. ad gluco.
augmastiō epaugmastiō & omotēs
Sinon Step. est corath alhani grece est
senation supra in co.
Sinonū dñ petrosellinū agreste.
Sinopedion grece sinopidia Dyascorids
multa sinopidia bona spissa & grauis
unius coloris sine lapidū humectosa in
tritura & in aqua cito dissoluitur col-
ligitur in capadocia & ad ciuitatem
sinopidiam uenalis refertur unde no-
men accepit utilis carpentariis ⁊c. hec
terra ara. uocatur magra ⁊c.
Sintthesis & atrosia idem & ē extenua-
tio nimia preter naturā ut supra in
atrofia. inde syntheticus extenuatus.
Sinus Allexander capitulo de cura cilia-
cor. .
Sion liber antiquus ystoriarius est que a
latinis labes appellatur alii auri uiri-
dem dicūt. nascitur locis aquosis folia
eius olixatro silia minora tamē & gu-
stu aromatica.
Sionphena Plinius herba roseis per cau-
lem foliis ⁊c.
Sio in uero Dya. nascitur in aq̃ fructicez
habet piguē & ramulos lōgos folia h3
ypofelio silia que cū masticata fuerit
odorē suauem reddēt ⁊c.
Sion secūd Dy. ca. de sismibrio quidā ser-
pillū uocant. alii herpillū Theodorus
Priscianus li. d̃ simplici medicia sism-
briū multi cardaminē. alii sio dñt ⁊c.
Sipatus Oribasius ca. de inflationibus &
doleribus mamillay in palustribus
oritur ⁊c.
Siperos Dyasco. in ca. de uino est inqui-

mustū coctū qđ & dulcor dī .
 Sipis agrion secundū Dya . est thlapsiū
 ut infra in thla .
 Siraos Iohēs serap. ca. de lūbricis ē filix
 supra in farchos .
 Sirē Paulus in ca. de arteriacis .
 Sirengi apud .A. sed in arabico ē asrēgi
 & est azarcō est miniū q ex cerusa fur
 p decoctōz rufi coloris pictoribz aptū
 Sirixis grece ruptio apostematis .
 Siriasis Gerodius in li. de curis equorūz
 ē qñ reuma in pectus equi decidit rē .
 Siricō de plūbo .i. cinis plūbi uel adhu
 stum eius in antidotario ulī .
 Sirin Dya. ca. de caulibus eodē loco .A.
 sceilē scribit q est loliū .
 Siriga grece cāna ut dicūt latini. h̄ gēus
 dixit syrix calamus fistula ad hoc uo
 catur siringa instrumentū q in uirga
 mittitur quo aliqd liquidū medicamē
 in ipāz inicitur eo q sit in forma cala
 mi & syringa & uocatur morbus qui
 latine dī fistula ulcus uidelicet habēs
 in se carnē durā in modū calami .
 Siragi supra in lāpas alchutrub .
 Siringias apud Dy. dī queda spēs cassie
 lignee Alex. ca. ca. de antidotis ad fri
 gidū stomachū cassie stringie scripsit
 q idē est dicere cassie fistule & d cassia
 lignea intelligendum ē supra ī cassia
 fistula .
 Siriscay uocatur a Dya. secunda speties
 poliearie quā mediā uocat .ca. de coni
 za supra in coniza .
 Sirite Plinius sic uocatur lapillus in uesti
 ca lupire partus .
 Sirongotomū grece ferramenti nomen
 ocularibus morbis aptū Demostenes .
 Sirotalmia exponitur ab Oribasio pro
 prio ca. qđ ē scabies oculorū .

Sirupus ē ab arabico sirab q ē potio ī g
 cis nāq libris nō repitur hoc nomē h̄
 tantū potio ubi nos sirupū habemus
 arabes habēt sirab .
 Sisamū semen ex quo oleū sisaminū ex
 primitur Plinius sisima uocat .
 Sisamoyz cōfectio apud Dya. sit ex d' coc
 tione mellis cū albugine ouoyz in mis
 sis spēs ut ipē docet de quibus cōfec
 tionibus inuenitur in tertio .A. cap. de
 cibis silibus medicis ad coyū .
 Sisamus Dyas. de ipō ca. fac sisamus qđ
 eleboz dī eo q miscetur p elleboro al
 bo in purgatoribus . folia habet mīuta
 filia gerōreo & florē albū cui radix est
 tenuis & semē simile sisamo & gustu
 amay rē .
 Sisamus agrestis' & siselei ciprion & cro
 toma & cici uocatur pēradactilus secū
 dū Dya. ca. de cici .
 Sisay Dya dīc oībus eē notū .A. sisaron
 uocat & exponit q ē lignū uisus .
 Siselū creticū multi cordilion uocāt Dy.
 ca. de cordilion supra .
 Siseleos filer mōtanū platociminū idest
 latū Dya. siseleon masalētico folia h̄z
 oblonga filia feniculo sed crosiōra &
 uirgā oblongā in qua capitellū ē semē
 habet oblongū & angulosū crosiū &
 uiscidū q libenter comeditur. radix ip
 sius ē oblōga & odorata rē .Pli. sili est
 inqt uulgaris notitie optimū siliēse la
 to .n. gno & fuluo sedeoethiopicū nig
 us. creticū 'odoratissimū oīūz radix io
 cūdi odoris ē semē eius uultures esse
 dicūt rē .Iohēs serap. i sepio ca. & ē
 keisū cāpestre h̄ keisū ē leuisticū .
 Siseli ethyopicū Dyas. post cap. de siseli
 masalēntico folia iqt h̄z edere filia sed
 breuiora & longiora & filia piclimēo

fructex ē ei fermentosa in qua sūt uir
ge duorū cubitorū supra q̄s uirgas ca
pitellū p̄fertur silē anero in quo semē
est spissū & nigrū & odoratū 77.
Siseli pelopenēse Dya. folia habet silia
corio s; crosiora & asperiora & uirgā
maiorē amafasalenticō uirgā habet
ut ferula in qua est capitellū in quo se
men est latū & crosiū & odoratū 77.
Sisler Plinius est ex eo satiuū & erraticū
silē satiuo multas uirtutes ei tribuit &
dic q̄ est aliud a sili q̄ est siseleos Cor.
cellus inter ea que sūt mali chimī ge
neratiua ipsū enumerat.
Sisima apud Pliniū id ē q̄ sisamū.
Sisimbriū multi balsamitā uocant alii
menā aq̄ticā uocatur ara. sisnabar nō
memen ut expositū est apud. A. apud
serap. tñ sub eodē ca. ponūt q̄s eiūs d
generis sint. apud Dya. duo capitula ī
uenio. unū sic sisimbriū q̄ alii culudes
uocant aut sion q̄a herba ē hūida sic
sion. nā ideo cartami nūcupāt q̄ car
damo silia folia habeat cū folia eiūs
rotūda nascantur q̄ cū creuerint fidūt
se sicut eruca 77. aliū sic sisimbriū q̄
alii herpillū uocāt maius ē agresti. na
scitur locis cultis & aquosis similis ē
odiosimo. i. mēte sed eo odoratus &
lterioribus folijs 77. & hoc uī uerius
Dyscoridis nā cōcordat cū sermone
eiūs apud serap. Plinius silure ex eo a
q̄busdā tibreū uocatur pedali nō plus
altitudine q̄ iriguīs nascitur silē nascit
ur q̄ in siccō ē angustioribus folijs 77
Sisima Plinius ab idis uenit ex ea & ole
um faciunt color eiūs est candidus 77.
ē sisamū deinde huic silē ē in asia gre
ciaq̄ erismū. Idēq̄ erat nisi p̄guesce
ret q̄ apud nos uocant trioniū medica

minibus adnumerandū potius q̄ fru
gibus 77.
Sisimi Iohēs serap. cap. de phibentibus
aborū uel de signis inpregnatōis est
heil. Itē ca. de fetore oris sesami ē heil
& in septimo ca. p̄rio d̄ medicinis lax
atiuis cōpositis.
Sisim tabar est heil.
Sys grece portus sus.
Sisnabar ara. sisimbriū q̄ est sisnabarion
utrūq̄ post grecū.
Sisocephalus Oribasius li. p̄rio ad sisoce
phalos sticadā cū aq̄ aut mulla dabis
bibere 77 & ī halauī li. xv. Oribasius ī
quit ī quo cōmotū fuerit cerebrū ex p
cussione aut casu dandū est in potu sti
cados cū aqua mellis 77. uī q̄ hoc uoca
bulū hic exponatur.
Sistole grece cōstrictio seu passio cuius
oppositum ē dyastole.
Siston grece alumē q̄ siptera dī maxie
scissile ut Cassius felix & ē dictū scissū
melius tñ per. x. xiston scribitur Cor.
cellus existō scribens exposuit ē alumē
scissille.
Sisti & aliqñ p̄ eodē aluīne repitur & ē
p̄ arsenico. nā utrūq̄ scissile ē ut Alex
cōfectōe ethionica ad splenē.
Siston g. rasū sed p. x. melius ut ifra ī xi.
Sistra meu q̄ quidā anetū agreste dixē
runt li. antiquus meu q̄ uulgus sistrā
uocat.
Sitaregū p̄ sceitaregi step. lepidū ē 77.
Sitos li. d̄ doc. g. ador triticū bladū & po
sitos cōdros sitō seges sitiō sitodē De
mostenes ca. d̄ optalmia sic uocat̄ gci
frumētosum cibū.
Sitreuma & sitreus gce sagina p̄guedo.
Situkalami grece stipula.
Siū step. d̄ sceha scripsit.

Skeli grece crura .

Skibala grecus dicitur stercora dura rotunda
s; skuala pferunt p uita . nā carēt . b . lfa
latini trāfferūt uita in b .

Skylla grece spolia ob id forte radix illa
sic uocatur eo q multa spolia habeat
q sic & uocatur ab eis tē .

Skirosis g . nia duritia sine sēfu & dolore

Skiliria duritia .

Skilax grece carulus canis paruus .

Skillokeromio grece cāinū cepe .

Skin infra in stinchus

Skrapes grece scinifex culicū gēus .

Skolikion grece uermiculus .

Skobros grece scobrus piscis :

Skoria grecū est .

Skordeon allium .

Skorprios skorprius .

Skoria & skotos g . tenebra inde scorōia
i . tenebratio scotomaniki scotomatici .

Skrofa porca grece .

Smaragdos grecū est .

Smegma supra in pōfolix .

Smigmata grece unguēta .

Smigmata & secūd Oribasiū ca . d . denti
frutis sūt pulueres qbus dētes fricātur
& corpus .

Smigo grece misceo

Smilacelē Dy . folia h; silia edeī mollia
& tenera & farmētofa & tenuiora spi
nas nō h; flores sūt illi . albi & multi
uicinis rebus se iplicans semē h; silē lu
pino nigz & minus in singulis uirgis
rotundū & durius flores hñs albos in
estate flores ipi cadūt & autūpno cō
cipiūt tē . spēs ē uolubilis . ex eo q dīc
spinis carēt ad drāz smilax q spias h;
dicit .

Smilax Dy . aspa folia h; piclimēo silia
cuius uirge sūt . vi . aut . vii . sic zure aut

bati iplicātes se uicīs arboribo aut sax
is semē h; silē uuis q cū maturauerit
rufū uel nigz colore fac cū gustu sub
mordaci cuius radix ē dura & crosse .
nascitur locis aquosis & alpis tē . Plini .
silis ē edere i cilia qdē pfectior sed i
gicia frequētiōr q uocat smilacē densis
gēiculata caulibus spiosis fructicosa ra
mis . folia ceu edera puo n āgulofo nec
reticulo eminēte pāpios flore cādido
olēte hiliū fert racemos labrusce mō n
edere colore rubeo cōplexa acinis mai
oribus nucleos unde nos mioribus sin
gulos nigros durosq tē . hec apud li
ranidā zmilax uocatur & rostatz dī .
Itē Plī . alibi smilax q ātrophoros cog
nomiauiū qdā duo gñā fecer altez
comātibus acinoz coribis altez culta
amaf & i his gigni nullius effectus tē

Smnita grece aluearia apū .

Sminos apū exanē .

Smiris g . lapis aspinus quo alii panitur
lapides .

Smirna g . miria aliqñ smirnis .

Smirinō q . A . huius imitatio semuriō uo
cat spēs ē apii Allex . ca . d . cura eplie p
hit; illd epilepticis dari ūa cū apio D .
smirinō herba ē silis apio s; folia h;
latiora & subrufa & qsi pigua & sua
uiter olētia cū aliquo acrimōio ramu
los & capitellū put aneti semē rotun
dū & nigz & radice leuē & mollē &
succosā odor suauī cū cortice nigro ito
uiridi at exalbido gustus ipio fauces re
mordz . nā hec herba gustu amarastra
ē tē . Plī . smirinō caule h; apii folia la
tiora maxie circa scolōes multos quos
asini exuriūt pigua ad terrā ifrasta
odore medicato cū qdā acrimōia iocū
do odore colore in luteū lāgnescente

capitibus caulium orbiculatis ut apii se-
mie rotundo nigro quod arescit incipiente ef-
fate. radix quoque odorata gustu acri-
mordax succosa mollis. cortex eius foris
niger intus pallidus odor miris habet qualitate
unum & nomen. nascitur in saxosis locis &
terrenis etc. Theophrastus in libro de simplici me-
dicina dicit simirniō esse semē alexandri. ut
per huius descriptionē quod nō ē olixatx seu
alexandx uel sibi simile. Galienus dicit alimen-
tis causa de apii generibus post sermonē
de yposelino quod quidē ē simirniō nō icon-
fuetū. In roma. n. ualde multū frequen-
tatur magis autē pūgitiuū ē & calidū
multo quā apiū aliqd aromaticū habet ma-
gis germinatiuū ē apio & egno apio &
leio. fac autē & stipitē ueris tempore possi-
bile quē crudū cōedimus sicut foliis quod
per yemē erāt sola plāta nullatenus sti-
pitē hūte. posterius autē adueniēte sti-
pite. & infra nōiāt autē i roma dū uete iā
oēs nō simirniū sed olixatx olus etc. ut
autē per hoc yposelinū nō ē olixatrum
sicut supra per Dya. scribitur uide ibi.

Socrite in ātitorario regalis dispōis est
confectō quod ab. A. uocatur sagzeneā &
apud Io. Ser. silf s; i pāregni socrugene
scribitur ergo.

Socrugene socrite sagzeneā idē. i arabico
sagzeneia scribitur.

Socu in pratica greca silf Almāfori ē id
quod i Almāfore ē gallia & ē suc. silf i re-
gali dispōne scribit de quo infra i suc &
supra in gallia.

Socus a Cor. cel. uocatur circulus ani.

Solanū gēci erixo uocāt Cor. celsus sola-
nū inquit quod gēci strignō uocant etc.

Soldula i antidorario uli in quodā uigūe
to ad plagas.

Solsega uocatur intuba a multis.

Solaris herba a grecis eliotropiū dicitur Cor-
nelius celsus.

Solatx skingnus maurella una lupina
apud grecos & apud arabes una lupi-
sterdū solaria uocatur ut infra i strigno

Son Paulus inter medicinas ad lapidē son-
inquit comestū & bibitū.

Sonāti uel a sonāti ara. ē samurdurne su-
pra in sa.

Soncos Dya. spēs eius sūt due una agstis
ē & spinosa altera apta ē ad comedē-
dū ramulos angulosos habet & rufos & i-
anes intus folia rara habet & scissa etc.

Sōfos Pli. a gēci inuenitur appellata cucur-
bita agrestis & ianis unum & nomen digi-
tali cōstitudine nō nisi i saxis nascēs.

Sonobar ara. pinus.

Sopio Plinius quā si opii uocāt etc. pu-
to a sapore.

Sordities A. unū de ipā fac ca. i quo loq-
tur d' sorditie aluearis apud de quod etc. sin-
gulare facit ca. quod uocāt mū & de aliis
& sorditiebus de quibus Dya. duo facit
ca. & uocat ribus ut supra in ri.

Soreos cōbuste Paulus. ca. d' pterigiis unū
gulax pedū & manuū.

Sorex Dya. foricis spēs due sūt una agre-
stis spīosa. altera apta ē ad comedēdū
ramulos angulosos hñs & rufos & in-
anes ābitus & folia rara scissa etc.

Solea supra in huglosson.

Sorba infra in surea.

Sotralmō secūdū Dy. uocatur a quibuscū-
dā sempuina supra in aizō.

Solidus pōdus unā & dimidiā. 3. appēdēs
si solidū quis tres. 3. dimidiabis.

Sofati arabice pleurefis.

Soter uel sotir g. saluator inde.

Sotira quā opiatā i ātitorario uli & ali-
is ē dictū saluator.

Sourēzanū & aliqñ fourenzagū scripsit
step. p. surūgē q̄ ē hermodactilus.

Spagnos Plinius ī cirinaica puīcia max
ime pbatur alii brion uocār secundū
locū optier cīprius tertius feniceus fer
tur & ī egipto nasci qñ & ī gallia nec
dubitaueriz sūt n. hoc noīe canī arborz
uili q̄les in q̄rcu maxie uidemus sed
odor prestātes laus priā cādidissimus
atq; altissimus secūda rutilis nulla ni
gris & in īsulis petriscq; nasci & ī pba
tur oēs q; qbusq; palmarz atq; nō suus
odor ē rē. ē usnee dictū ara. ut puto .
Itē idē alibi sphanos siue spacos siue
brīō & ī gallia ut iudiciū nascitur
rē. supra in brion .

Sphalangio ḡ. spēs aranei q̄ rutella ara.
supra in ssa .

Spargamō secūd Plī. uocatur radix pēra
silon .

Spargas apud Plī . uocatur spēs picis ad
mod' cādida q̄ ī asia a picea arbor sit.

Spargula ī confectōe unguēti martiatō
sic uocatur rubea mīor a qbusdā silis ē
rubea nō tamē aspa nec adō crescit .

Spartus Dya . fructex ē oībus nota semē
affert ī folliculis sic faxeolus & ī fra se
mē aliud mīutū ē sic lēricula florem
mellinū hñs sic leutiū rē. ē genestra
uel genista. nā dixit greca herbaria q̄
spartos grece uocatur.

Spartos & dic Dya. uocari a quibsdam
rubeā puto falso .

Spasma ī pratica gēa fili Almā. uocatur
pulis solidariū q̄ uulneribus recen
tibus aspergitur .

Spasmos gēcū est .

Spatomelis gēce & spatumilo dī ē īstru
mentū chirurgicorū quo imittuntur me
dicine in uulneribus & oculis .

Spatula fetida ē planta silīma gladiolo
uel xifion nisi quia feret .

Specillū uocat Cor. cellus tastā seu tentā
q̄. tentātur uulnera & fistule & ē īstrū
erēū uel argēteū iterd' plūbeū ad īue
stigandas tortuositates uiaꝝ ulceꝝ.

Specular qdā exponūt q̄ ē lapis lūe q̄ af
froselinū uocatur. quidā q̄ est talk. qui
dam gipsū dicunt .

Spelta genus frumēti q̄ quidā alicā uo
cant quidā candarusium .

Sperma & sporos & goni gēce semē cui
ulq; rei tā aīalis q̄ plante .

Speton Plinius ī segetibz nascitur foliis
rute natura eius eadē cū papauere rē.

Spica multas hz spēs ut supra ī nardus .

Spica oculi ī pratica greca fili Almāfori
ē idē q̄ apud ara. uocatur sebel & sunt
uene rubea mīute orte in cōiunctia p
tēse sup corneā quousq; uisū īpediūt .

Spina alba que a Dya. uocatur achantis
leuce ē id' q̄ bedeguard apud arabes le
ge ca. d. achātis leuce apud Dya. cū ca.
de bedguard apud. A. & uidebis cōcor
diā. A. & dic spina alba ē bedeguard
sub līra sci & ē plāta silis cameleōte al
be supra in ac .

Spina egiptiaca supra ī achātis ara. rē .

Spinastellū qdā latini uocāt peucedanū
ut ī li. antiquo de simplici medicina .

Spina egiptiaca que est arbor Plī. nigra
est cuius lignum incorruptum in a
qs durat ob id utilissimum. nauium
costis candidum ex eo facile putre
scit aculeus spinaz & in foliis semen
in siliqs quo coria pficiūtur galle uice
flos & coronis rotūdus & medicamē
tis utilis manat & gūi ex ea cui preci
pua utilitas q̄ celsa āno tertio rē. gīt rē
in regali dispositōe exponitur q̄ est

angailē & ex hoc uidetur q̄ sit arbor
gumi arabici .

Splen grecū ē liē latinū ē spleniticos sple
nericos splenodes similiter .

Splendeliō est plāta filis scolopēdrie . s. li
gue ceruine i uirtute & figura nisi q̄a
folia habet longiora & strictiora .

Splēdiō ī ātidotarie uli est cōfectio q̄dā
ad splenē que uocatur gēma .

Spleniō uocatur quedā plāta q̄ dr̄ teucris
ut infra in teucris :

Spleniō secūdū Dya dr̄ piclīmenos . Al.
ca. decura uentositatis spleis poit sco
lopēdriā & splenidiō ī eadē affectiōe .

Spleniō & asplenō & scolopēdriā p̄ eod̄
sepe inuenio uerūm aut sūt ei due spe
ties aut dissiliter accipiebātur ab ātiq̄s
nā secūdū q̄ repio ī libro ātiq̄uo greco
depictā scolopēdriā & & aliquibz aliis
latinis eadē est cū ea q̄ moderni utan
tur . s. q̄ dr̄ ligua ceruina . secūdū uero d̄
scriptiōez Dy. & alterius cuiusd̄ ātiq̄ui
libri ubi herbe erāt depicte uē esse illa
q̄ uocamo cetarach ut supra ī asplenō
in illo alio libro sic erat spleōs siue sple
ion siue scolopēdros dicta q̄ splenē au
fert siue scolopēdrios eo q̄ folia ipsius
scolopēdrie aīali sūt similia ī perris hu
midis nascitur nec florē nec caulē nec
semē habet folia ipsius in supficie uiri
da sūt subrus rufa & lāuginosa ⁊ de
inde erat picta filis cetarach quīs nes
ciā q̄ sit istayz uera scolopēdria ambayz
tū uirtutē silēz esse puto diligēs tū opa
tor expiētiā sequatur . quod autē dicit

Dy. piclīmenō uocari spleniō puto p̄p
utilitatē quā fac splei & ut scolopēdria

Spliniū Paulus caplō de prosi oculi . spō
giā ingt infūdēs aut spliniū :

Spodiō qdā uocat eruginē eris & ios ut li

ber ātiq̄uus de simplici medicīa .

Spodiō ē res cuius origo nos later res tū
adhusta uē Aui dicit radices canarum
adhustayz .

Spodius secūdū Dya est spēs tucie q̄ apd̄
Aui . huius imitatōe succudus scribitur
corrupte tū supra in pōsilix .

Spodes grece cinis .

Spodoides . g. yrcus quīs & aliter uocetur

Sponiū est cinis aq̄ maceratus q̄ ī fornaci
bus substernitur cū affinatur aurū &
argētū ut in libro ātiq̄uissimo de alki
mia repi .

Spōdiliō grece est plāta q̄ Aui sacūduliō
uocat Dya spōdilion siue ut latini her
ba micaria folia h̄z silia platāo aut pā
ici uirge eius ī lōgitudie cubitorz duo
rū silēs maratro in q̄bus sūt capitella
hūtia semē silē siselei sed duplex & la
tius & albidius & paulo plus paleosū ē
& odorē grauē h̄ns flores p̄fert albos
& radicē albā silēz rasano nascitur lo
cis übrosis & humidis ⁊ Plinius spon
diliō differt apanacis ferula foliis tātū
quia sūt minora & platāi diuisura nō
nisi oppacis gignitur semē eod̄ noīe si
leris spēz habet medicīe tantū utile ⁊

Spondilos grece spondilis .

Spōgia Dya duo eius sūt gūa masculus
& femia masculus qui prufuras minu
tas habet & spissa & alba est femia ue
ro rotunda & cauernas maiores h̄ns
Est & tertius genus q̄ & tragos dr̄ du
rum est & lapides itra h̄ns & plīas ca
uernas d̄buriur ut altōniū ⁊ Plinius
silia his spōgos grecus uocat spoggos
scribit arabes uero sfēgi dnt .

Sporicō grece Cassius felix ca. de scabie
est nomē medicamīs ad scabies .

Sporos grece semen .

Spuma argenti Pli. gñā eius sūt tria op-
tima que crīsti uocatur q̄ & attica est
hec ex ipā uena fit. secūda argiriti uo-
cant q̄ ispaniēsis ē. hec ex argēto fit q̄
secūda ē in bonitate. tertia molibdis
ex ipius plūbi fūssura puteolis und no-
mē h3. oīs autē fit excocta sua materia
ex supiori catino defluēs ī inferiorem
ꝛꝛ. & īfra spūa distat a scoria quo pōt
spūa a fece distare. qdā priāz uocāt sce-
leritride. secūda perunez ꝛꝛ. d litargiro
loq̄tur Dya. litargiriū nascitur ex are-
na molibdis q̄ cōbusta liquefcit & sic
refūdatur multi ex argēto hoc faciūt
& ex plūbo ꝛꝛ. Itē aliud ca. spūa argē-
ti que & litargiriū appellatur. nascitur
ex arena molibditi q̄ cōbusta liquefcit
& sic refūdatur alia ex argēto & plū-
bo fit sed est p̄babilis ex his attica & a-
yspana tertia scula est & alia rufa ac
splēdens & aurosa q̄ melior ē & crīsti-
tis appellatur. alia liuida q̄ appellatur
argiritis q̄ ex argēto fit ꝛꝛ.

Spuma maris qnq; spēs h3 secūdu3. A. &
Serap. & secūdu Dya. qui uocāt ipām
altioniu & secūdu Pliniū q̄ silf uocat s3
q̄ tuor spēs tantū describit supra in al-
tionio.

Spuma nitti grece afronitiz & arabice
baurach supra in suis locis.

Spuma salis supra in sal.

Squama cuiusq; metalli uocatur ara. tu-
bel grece uero lepidos ut supra.

Squiria uel sgria uocatur ab aliqbz ligri-
tia secūdu3 Dya. silfō puta.

Squilla cepe muris. ara. dī āsel. ue3 apud
A. imitamiē grecoz scribī āschil Pli.
duo eius sūt gñā masculus albis foliis
femīa nigris tertiū genus ē cibus gñu3
epimēdu uocāt āguītus folio ac mīus

aspo ꝛꝛ. & alii q̄ cādidissīa fuerit utilis
erit. liber ātīquus cāpestis q̄ rufa ē uel
rubra uitanda ē mōtana q̄ alba ē poti-
us eligenda est ꝛꝛ.

Squinātu3 q; palea cāloz dī Dy. sūmu3
nascitur ī p̄tibus libie & ī arabia & in
babiloia ue3 libie nugax ē. nā arabi-
cū & babillonīcū diligēd ē recēs & nō
uetus fuluū multi floz scissile purpu-
reū tenue & odoris rosei cuius spica p̄-
tibus sepata est q; cū fricueris māibus
mirificū reddit odorē ore masticarum
mordax & calidū sentitur ꝛꝛ. ex alia
ui li. expositū squinātu3 dī ara. adhe-
ret & dī thebnemecha. i. palea demecha
& ē herba hñs stipites & folia dura &
subtilia ī capitibus ramoz h3 coronaz
pilosa q̄ pili dñr flores eius h3 radices
inrius albas exterius uero nigras bōi
odoris. nascitur in bizeg & africa ꝛꝛ.

Squingibi ara. syropus acetosus siue mel-
linus q; ē oximel siue zuchareus scan-
gibin & dicitur.

Sgnus Dy. sgni duo sūt gñā unū oxiqui-
nos appellatur qa acutū caput h3. aite-
rū uero semē h3 nigz rotundū & cros-
sū plūq̄ predictū & forte ē tertiū gēus
sgni paulo crosso3 supradcō q; oloqnos
dī h3 & istd semē silē supradcō ꝛꝛ. hoc
ca. ē d iūco sic p3 legēti ipsū cū ca. d iū-
co apud Sera. A. uero ca. h3 miscuit cū
ca. d sgnato q; patebit bñ cōsiderati iui-
cē āboz ca. forte deceptus a similitudine
noīu3 ī gco q̄re putant sgnatū. grecus
schinos dicit iuncum.

Stachis Pli. plāta porri similitudiez habēs
lōgioribus foliis pluribzq; odoris io-
cūdi colorisq; ī lūeū dclīnātis ꝛꝛ. f. D
stāqn fructex ē silis prassio puta praf-
so q; ē porz. folia h3 oblōga multa &

dura & aspa & odorata & alba & uirgas multas ex una radice albidiores prassio. nascitur locis mōruosis & aspis

Stachis grece spica arista .

Stachos g. spica nardi ut p3 ex cōcordia pratice filis Almā. cū Almāfore sic g3 ci mōiuer uocāt & nardo stachios ut habetur a Dya supra ī nardo & ē dcū nardi spica nos spicā nardi dicimus .

Staeter Pli. icidūtur īgr arboris mirre a radice cortices usq3 ad ramos & sic mirra manar. sudāt aut spōte prius q̄ incidunt staetē dcāz cui nulla prefertur li. de doc. g. stactis figia & ē stactis a gco stacti q̄ ē gutta & castia . un figia stactis & gutta id̄ q̄ ī psalmo hēmus mirra & gutta & castia g3us h3 smirnae stactike castio ē ergo stactis & figia id̄ q̄ storax ligda Cor. cel. mirre q̄ staetē uocāt Dya. & in ca. de mirra hoc asbit dic tñ q̄ p expressionē sit stactis ut supra ī mirra . ur tñ q̄ figia nō sit ex mirra sed ex storacē ut īfra ī storax ligda.

Stafilina g. Theo. Pri. ē pastiacha agstis q̄ multi ceras dñr īn oleū staphilinū ī genecia mufionis Pli. staphilinō q̄ pstinacā uocāt rē supra īn daucus. ī antidotario ulī ī mitridato stafilini spma

Staphili prū g. Paulus d̄ uuula ē īnstm ad uuulā subleuandā h3 ī capite qdā cōcauū ad modū dimidii corticis uue ī quo ponūtur medicāina un nomē.

Stafiligracia uua agstis. f. labrusce Corne lius cellus uuā timiniā uocat .

Stafiligracia uua stafilos racemus .

Stafiloma Theo. Prisci. stafilomata īngē q̄ ī mod̄ uue crepātis oculū tūice tūor existēs qdā erūpens rē. supra ī ptefis . & Demo. ē h3 tūice casus exteriore hi ante aut exesa prā tūica unaz filāns

acinū ipius casus extātia hinc deniq3 nomen accepit rē.

Stafilodendro Pliarbor silima aceri trās alpes nascēs alba materia fert siliquas q̄ ī his nucleos sapore nucis auellane .

Staslagria g. sonat uua agrestis. un̄ exponitur apud Sera. passule mōtane Dy. stasistigria q̄ latini pediculariā uocāt nascitur uberosis locis hās folia filia uti agresti diuisa & scissa tāq3 malua agstis & hastas lōgas & erectas & nig3s . semē illi silē ylati & flores q̄ semē ī folliculis uiridioribus obteētū triū angulor̄ ē & nig3s sed iterius albū cum gustu uiscido acri & calido. uocatur arabice hab elras. i. gnū capis pp excellētē opationē eius ī caputpurgio .

Stagnū dix Step. uocari ara. aselū uerz uocatur rās & aserēgi miū uocatur

Stakti grece cinis .

Staltica grece stiptica Allex. ca. de dissin teria prifane inquit per se ipās nō sūt staltite & enī laxant rē . Cassius felix ca. d̄ tussi hūida stalticas greci cōstictiuas uocant .

Stantē Cassius se. ī antidotario ē capital lum. saqua prā saponarii ut exponit.

Staquin Dya. fructex ē filis prassio folia habet oblōga multa dura & aspera & odorata & alba & uirgas multas ex una radice albidiores prassio. nascitur locis mōruosis & aspis uirtus est ei ter mātica & uiscida rē. hec apud Serap. uocatur marua iātusa. & ubi d̄ hic folia habet oblonga apud Serap. ē folia parua .

Stater ē nomē pōdris pōderat ut īuenio ī ātiq3 scripturis solidū unū scropulos v. & siliq3. vi. & alibi expōitur semūcia i. dimidia ūcia & ē aur. iiii. & solidi. iiii.

Stear g̃ a de ps p̃guado inde steomata .i.
tiores i se piguedinē uel adipē hñtes .
Ale.ca. de asclite & tīpanite. Itē Ca. fe.
ca. steomata ⁊

Stereos g̃ cōsolidatio desiccatio

Stellio

Stereā g̃ mitrix & sterea & dicūtur cor
pulēta & solida Ca. fe. ca. de tussī hñi
da. i. pōz inq̃ ciboz q̃litas sit sicca uel
solida uel corpulēta q̃ g̃ci sterea uocāt
⁊ Stereoma ē firmamētū. Itē Ale. ca.
d̃ cura nauſie a colerico humoꝝ ne iqt
i steris rerēta locis. i. neruoꝝ & mus
culoz q̃ sunt firmissima corporis ⁊

Sterifos grece sterilis

Stetokirti grece struma gibbus

Stetos grece pectus

Stibeas Dy. herba ē cuius semen & folia
stiptica sūt uirtute & desiccatiua satis
Pli. stibeas quē aliq̃ peon uocant ⁊.

Sticados Dy. nascitur in isula galatie cir
ca masiliā que insula sticados dī. ūde
nomē accepit. ē autē herba tēnis semē
minutū hñs cū foliis similibus thimo
sed oblongis gustu acrior & subamara
liber antiquus de simplici medicīa si
cas. i. sticados ramulos mittit tēues &
oblongos circa quos folia oblongiora q̃
thimo sed nō dissilia semē plurimum
minutū tota herba odor ē suauī gustu
acri & subamaro ⁊.

Sticados scūdū q̃ describitur ab Au. nō
recordat cū eo quo utimur neq̃ cū Dy.
quare ut q̃ aliā plātā accipiat sub hoc
noīe. in hoc autē cōueniūt oēs q̃ unā
solā spēm eius ponūt

Stigma. g. figura nota macula cicatrix.
Ca. fe. Stigmata cicatrices.

Stignosis. g. cōstrictio Ga. ad Glauconē

Stilbo gr̃ce uel stiluo coruscus clarus splē

didus lucens.

Stilbus grece antimonii Dy. stilbus uel
ut alii. stibeus formosus ē lucidus & q̃
radiosus app̃ cū fractus fuerit sepatōs
h3 sicut marmor & gustu falsus & fra
gilis nihil hñs terrosū aut sordidū hñc
multi platiopthalmō aut larosū uocant
eius alius traditur femīa q̃ ē pōdere g̃
uis ac fragilis alius pōdere leuis & al
terior q̃ masculus. & isra ē aut stibeo
lapis fulgens in se & splendēs & i me
tallis iuenitur colore silis plūbo ⁊. q̃
sit antimonii p3 p eundē Dyas. ca. de
spica adulteratur iqt stilbeo ut plus pō
deret & apud serap. eodē ca. & loco ex
uerbo Dy. ē cū antimonio. silr & apud
A. Paulus aut aliq̃ stimeos uocat ut i
ca. de tictura cicatricū uleceꝝ oculi. na3
ubi stimeos h3. A. h3 antimonii Plinius
in argenti metallis iuenitur ut pprie
dicamus spume lapis cādide nitētisq̃
non tamen translucentissime appel
lant alii alabastꝝ alii stibiā aliq̃ treba
sim. duo eius gñā mas & femīa magis
phant femīa3 horridior est masculus
scabriorq̃ & minus pōderosus mīusq̃
radiās & arenosior. femīa cōtra nitet
fragilis fissurisq̃ nō globis d̃iscens. uis
eius astringere p̃cipalis autē circa ocu
los iōq̃ platiopthalmū appellāt ⁊. ut
supra in antimonio.

Stimeos idem q̃ stilbus Allex. in multis
locis.

Stincus aīal in aqs degēs silē lacerte ni
si quia cauda nō est rotūda sed latera
liter pressa uti pisibus natatui apta
ara. & sinchor dī uel skin.

Stippiferrei i antidotario uli i dyagapitū

Stipio & stipa grece stupa ut lini

Stiprerea. i. alumē dyas. stiprerea omnis

ī metallis egiptiacis īuenitur ē ūero sti
ptera scissa a terra ascendēs sic flos nas
citur ī locis mollibus sicut macedonia
gerapoli & multis aliis locis. sūt uero
spēs eius multe apte usui medicīe ē au
tē rotūda stiptera ē & scissa ē & liqda
eligenda est uero scissa recens & niuea
ualde quī aer aut aura rapiat hec stip
tica ualde ē & sine lapide sepans se sic
capilli albi. unde dicta ē trichitis. hec ī
egipto nascitur. īuenitur & lapis silis
illi quo facile adulteratur s; gustu itel
ligitur qa nō ē stiptica ē uero rotūda
quā multi māibus cōponūt s; bona cō
positōe facile cognoscitur. eligēda ē q
ex natura sui cōpōita ē pōnfoligo silis
& alba & stiptica ualde & paululum
subuiridis & pinguis & sine lapide &
fragilis liqda uero stiptera eligenda ē
limpida & lactea habēs unū colorē &
iūcta sine lapide gūem odorē & igne
um habēs ṛḡ. supra in alumen.

Stiptica sūt que cōstringūt partes relaxa
tas Gal. ad patrinianū. Itē Dya. cap.
de arbore pini stiptica. i. cohercēs & g
cum est.

Stirax dīe grecus nos storax.

Stobalon secūdū Plī. uocabatur laudanū
nabatheū. i. orientale.

Stoctas Plī. in insulis tantū eiusdē nomīs
gignitur odorata herba ylopo similis
amara gustu ṛḡ.

Stoma grece os.

Stomacos g. os uētris pprie totū aut ei
uēter dī stomachus uero tantū hostiū
eius slos uentris.

Stomamatos corticū Paulus ca. de ruptu
ra inguinū Cor cel. squama eris qd sto
ma appellat ṛḡ. Plinius est inq; genus
squame eris subtilius ex sūma. i. lanu

gine decussū q; uocant stomama ṛḡ.
Stomaticon dūt greci medicamē oris ut
Dya. ca. de moro celse.

Storax Dya. lacrimū ē arboris ei p noīs
cuius uirg. itra sūt cānicule ortū iterius
ex se mittūt scobe ferre silēz q; cauerna
te lacrimū pluūt. eius distillatio in ter
ra ueniēs mūda nō ē illa aut quē pce
dens uirgis ihererit cū siccatur mūda
est & alba de hinc fulua fit solis cā &
murosa. est aut eligenda storax & pīg
uis rufa resine silis frustratū subalbida
& odore plena & pseuerabilis que cū
malaxatione dimittit hūiditatē ex se
silēz melli ē uiscida naturaliter & odo
rata ṛḡ & infra est Itē & alia storax q;
calamitis appellatur & indica repba
tur aut nigra fragilis cātabrosa adul
teratur aut scētōe arboris q; ferraginez
dicimus admixto melle aū yllirice pul
uere & cera & adipe s; agnoscitur q; nō
sit acrimonie maioris & q; si mollitie
uirtutis est ṛḡ Plī. p. xima uidet siria
st scēcē storacē gignit circa & gabanū
& mathinitā & casū seleucie monte
arbor est eodē noīe coconeio malo sil
is lacrima exaustero iocūdioris itus si
militudo arūdinis suco pragnas ī hāc
circa canis ortū aduolant pēari uermi
culi errodētes ob id in scobe fordescit
storax laudatur post supradicta expis
cidia sidone cipro cicilia creta mīme
examario sirie meicis s; ūguētariis ma
gis colos ī q; cūq; natiōe pferitur rufus
& pīguiter lētus deterior fursufosus &
canolitu obductus adulteratur cedri
resina uel gūi uel melle aut amigdalīs
amaris oīa ea deprehēdūtur gultu ṛḡ
Storax arabice uocatur miha unū qū ī
uenis in secūdō Aui qdā capitulū q; ī

Incipit storax dic Dyaf. q. ē spēs storax
ꝛꝛ. in arabico sic ē storax dic Dy. q. est
miha. i. nos arabes uocamus miha.

Storax liquida Iohēs serap. i. septimo ca.
de cōfectione dicta kes rete dicit q. est
mel storacis calamite. Itē alibi ē mel
lubue & lubue apud. A. est arbor figie
ergo figia est storax liqda supra i stat
tis ostenditur q. grecus uocat statcis si
giā sed statcis ex arbore mirre uidetur
manare nō storacis. ueritas huius dubi
tatōnis uix pōt declarari obid q. stat
cis grece ē gutta & figia ē gutta arbo
ris storacis & gutta arboris mirre non
habuit aliud nomē nisi statcis. i. gutta
p excellentiā sicut greci uocant radicez
rafanū p excellentiā.

Stragolos Dy. fructex ē mior spanfa sup
terrā foliis & uirgis silibus ciceris cui
flores sūt purpurei miores radix miu
ta ē & rotāda sicut rasanū ramules h3
fortes & maiores corio nigro & duro
sicut cornū iuicez sibi coherētes ꝛꝛ.

Stragalus in prarica de greco simili Al
manfori pro talo iuenitur in capitulo
de sciatica slobotometur inquit ex ue
na scia que est extrinsecus supra straga
lumi ꝛꝛ. sed grecus dicit astragalos ut
supra in as.

Stranguiria. gēus strāguria dicit & strag
uria scribit & exponitur constrictio
urine & ē cū guttatim mingit & ē spe
ties dissurrie.

Strangulator lupi & canis dicitur a Dya.
a conitum ut supra in aconitos ꝛꝛ.

Stratiotes qui in aquis nascitur Dyasco.
rides herba est sine radice. nascitur in
aquarum superficie cum foliis silibus
semperuiue ꝛꝛ. Plinius in egipto tan
tum nascitur ex inundatione nili aizo

similis nisi maiora haberet folia ꝛꝛ. ē
dictū grece militās eo q. forte terram
nō tangat ut miles in equo.

Stratiotes aliter tifilus Dyascorides fruc
tex ē minor longior duobus palmis fo
lia habet similia penne colūbine cui
multa folia nascuntur & minuta & di
uisa similia cumino agresti & minora
capitella super spanfa & crossa in qui
bus capitibus minuta uelut uirgellas
habet aneto similes flores minutos &
albos nascitur locis desertis & asperis
& iuxta uias ꝛꝛ.

Strepto Paulus capitulo de ulceribus pu
dendorum subtile strepton in uncum
inpone.

Strignus. i. solaty Dyascorids species eis
sunt quattuor prima ē ortularis odo
ris iocundi hoc comeditur. nā fructex
est minor ramulos plures habens &
folia nigra maiora & latiora ab ozzi
mo. semen uiride nigz aut rufuz q. cuz
maturauerit i flauuz mutat se colorez
que manducata utilis ē ꝛꝛ. Est alteruz
genus strigni q. alii cacabum uocant.
foliis supradictē similibus sed latiori
bus. haste uero eius cum creverint per
terram spanduntur. semen in follicu
lis habet obrusum & obrotundum si
cut in uesica. lene sicut uua & in coro
nis a plumbus cōponitur ꝛꝛ. hoc gēus
uocatur arabice kekengi de quo supra
strignus iphoticus. i. somnifer ab aliis
cacabus aut calaris uel ut latini eluma
ria uocant. fructex ē hastas habet spif
sas & multas & sarmentosas & non
fragiles & folia pinguiora silia mali
ciconii cū flore rufo & minori. semen
ē ei in folliculis colore croceuz. radix
illius coriū obrusū habz & mior est.

nas citur locis aspis & petrosis ꝛꝫ. strignus manicon ꝫ alii perisyon dixerunt siue ut iuuenes drion siue furulis ut latini ꝫ furores faciat. folia habet euzo mo. i. eruce filia sed maiora & spiofa ꝫ alii pederotā dixerūt . haste sūt illi x. aut. xii. longa capita habētes sicut oliua aspera & filia platano s; maiora & latiora florē nigꝫ habet unuꝫ semē est eius botro simile acinas rotundas & nigras habens. x. aut. xii. silēs edere molliora sicut acina. radix est ei alba & crosse & lara & longa cubito uno . nascitur locis montuosis & uentosis & ubi plantani habundāt ꝛꝫ. Plinius tric hye ꝫ quidam strignū uocant folioꝫ similitudine in duobus generibus eius quoz alteꝫ cui azini coccinei grana in folliculis alii caceatur uocāt. alii cal lion nostri aut uescicariā quoniā uescice calculis pfit ꝛꝫ. consona supradictis strignus ortularis qui solatꝫ dicitur uocatur una uulpis ab arabis & una lupina & dicitur morella uel maurella & aliis multis noib; a uulgaribus per diuersas partes secūdū ydyomata

Strobilia grece nuclej pineaz. unde apud Dya. strobiliō oleū factū ex eis .

Strossi grece conuersio .

Strossos tortiones uentris Gerodius strossice passionis. i. obuolutōnes intestinorum gracilium .

Strossus Theodorus Priscianus ca. de yliaca ylioꝫ inquit & colicoꝫ & strossi filis ē omnis doloris molestia diuersis tantū accidentibus sepatur strossus uētris & lenis tantūmō dolor ꝛꝫ. Cassius se. strossus. i. tortio .

Strōgilomia dicūt greci incisuras rotundas Cassius felix .

Strōgilia citōia a Dy. uocatur pua odori fera .

Strōgili ḡ. i. rapa a rotūditate dicta .

Structō ut Dy. uel ostrutiū ut Macer eius duo sūt ḡia uno lotores lāe utūtur ad fūgiū quo fumigio lipidant lanā radices sūt ei rotūde & longe ꝛꝫ. nūq̄ noui hāc sed ipā est cōdifi ꝫ arabes cō d. s. uocāt. uidꝫ ca. hōꝫ āboꝫ cū ca. d. cō difi apud. A. & se. ap. & uidebis ꝫ idē sunt Dya. strutio lanariū utūtur ad fūgiū lane quo fūgio lipidant lanā radices sūt rotūde & oblonge ꝛꝫ. liber antiquus quidā strutiū qdaz lanariam dnt eo ꝫ ex eo lana a qbusdā lauetur ē exalbida & spissa. radix ex amara & diuretica ē Pl. struziō a grecis uocatur & aurō uocāt medici supra ī radícula .

Strūas ī aliqbus libris antiqꝫ repio uocari scrofulas que ī cute capitis seu circa guttur nascūtur. ī genetia uero Theo. Prif. uocat strumā hūorē uirulentū ex matrice manāte. Itē apud Dya. ī anti qua trāslatōne ī ca. d. cedria ubi hētur strūaticos curat apꝫ Sera. ex uerbo D. eodē loco habetur elefātiā curat ca. de kitrā q̄ cedria filf & apud. A. cap. de kitrā p elefantiā itelligi tumorē ti biarū de quo sub hoc noīe Auic & Al māfor propria capitula faciunt. Item struma uocabatur antiquitus gibbus gibbositas .

Struthion grece passer .

Struthiō botāi strutio herba de q̄ supra .

Strutho cameleos grece strutio auis de formis si auis discipit apud kiranidam strutho camelon arabice uero uocatur naham .

Suaduꝫ īn terrō practice Haliabas pro sa hade ꝫ est ciperus .

Subet arabice sōnus preter naturā super
fluus ī longitudīe & pfunditate.

Subet aliahare uocatur cōpositū acētis
i. dormitatio uigilaria eo q̄ cā eius est
apostema cerebri cōpositū ex flegma
te & collera s; hoc grece cathocos &
agripnia cōatos dī ut supra ī ca & ag
Subglutio a Dy. ca. de aristologia p̄ sin
gultu accipitur

Suca. est cōfectio ex q̄ra fit galia uel &
ipā galia & g. focū dī supra in focum
Suchaha ara. uel zuchaha apud Aui. ē
q̄d a Dy. achātis arabica. i. spina ara.
uocatur & Rasī uocat megatēlē Ga.
uero in sexto de siplici medicīa dicit
suchaha hīe uirtutē bedorad. Idē dīc
Haliabas ī tītio pratice sed scribī ibi
secha.

Suchar dicit arabs gr̄cus zachar. nos ue
ro zucharum.

Sucharā uel in arabico zucharan erraue
rūt. arabes ī hoc putātes q̄ sit spēs ius
qami eo forte q̄ eiusdē uirtutis uide
atur s; uide apud ser. q̄ oēs spēs iusq̄
mi in uno ca. determinate sūt sicut ap̄d
Dy. t̄q̄. hoc facit ca. de sucharā & silī
& Aui. diuersa facit ca. ueritas autē ē
q̄ ca. de sucharan ē de cicuta & idē ē
uide ca. de conios q̄ est cap. de cicuta
apud Macq̄ & ca. de sucharan apud
Aui. simul & uidebis q̄ idē dicūt. q̄d
aut ab Aui. scribī q̄ folia hēt silia to
liis cucumeris falsus ē textus. debz. n.
dicere hēt stipitē nodosū sicut & feni
culus & folia silia ferule sicut hī ī ser
ca. de sucharā cetera cōcordāt. silis er
ror appebat ī ser. arabico in ca. de rap
sia ubi. s. Dy. habet foliis ferule ī ara.
erat cucūeris & miratus suz; unī utro
q̄ ca. accidisset idē error Io. ser. ī septi

mo ca. de trociscis ad ulcera & aposte
ma renū sucharā igr̄ ē almartad. ste.
& testimoniū hēs ī synonis conion in
quit est succaranum.

Succinū & electrū ē karabe ut supra in
karabe oīfū ē.

Succudus uel ut in arabico xuccudus no
luit arabs dicere ut grecus spodius ut
supra ī pōsilix hic succudū hic sfodius

Suculus & apud Aui. ca. de emōroydi
bus in quodā medicamīe p̄ succudus
scriptū ē cuius silē medicamē scribit
Pau. ī eodē casu & ponit pōsilix & tu
scis supra q̄d pōsilix & spodius utrūq̄
ē tucia uel succudus ab Aui.

Succutū ita scribī ī secūdo cañ. negz ī ara
bico ē sinfitū. nā illud ca. ē de sinfito
sic appet manifeste legēti ca. illud cū
ca. de sinfito apud Dy. error aut scrip
ture cōtigit ob similitudinē s; arz. nā eis
dē lris scribitur utrūq̄ nec differūt nī
si p̄ pūctā nā hoc dīc succutū & hoc
sinfitū Aui nihilōminus ignorauit qd
eēt cū dixit dī fide ē sēpnua & dī q̄
ē spēs seīs mādragore & dī aliud t̄q̄
sinfitū a modernis uocatur consolida
maior & anagalicū supra in sinfito

Suf siue sauf arabice lana

Sufrago Ori ca de podagra suffragines
dicūtur curuature poplitū t̄q̄ & dicū
tur sic eo q̄ subius frāgūtur. i. curuētur
ut papias

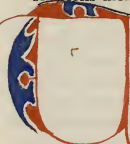
Sukalhagi Io ser in septio ī decoctōibz
ē inq̄ muhahi & noīatur alserch
uoluit dicere alfarax & ē filix

Suic ste pro sauc scripti

Sulfuracha a qbusdā uocatur dēs egnus
Pa ca de pleuresi uehemētes uero do
lores post euacuationē paragorizādū
lāe succide aut sulfurace suppositōe

Sulch. a. est filligo liber de doc. ara.
 Sumā apud Alhauī exponit q̄ ē cōnīx.
 sed in libro de doc. a. ē sememan
 Sūbedighi. a. lapis zmerillus asper quo
 alii lapides sculpiūt.
 Sumbel. arabice spice nardi.
 Sumē. a. ūbīlicus ut p̄p̄ Aui. in tertio
 ca. i. ca. de ydropisī. dicit enī & nouit
 ortū mīgūt ex fumīne aīq̄ ligeī.
 Sum uel. a. som toxicum.
 Sum. g. Pau. ca. de palisī aliq̄n p̄ clistere
 inuicere stiptica uelut elixaturā cētau
 ree & sum & rubi rē.
 Suniū Dy. nascitur ī p̄tibz libie & ī ara
 bia & ī babilonia uerz libie nugax est
 rē. ut supra in īgnanto. nā ipsū ē īgnā
 tū qđ appet ex cōcordia illius. c. cū ca.
 de īgnāto apud Aui. & ser.
 Suniū apud Aui. dicit q̄ ē corat Alhauī
 .g. ē senatiō ut supra in pupilla oculi
 Sunizū ste. p̄ seuniz q̄ ē nigella scripsit
 Supeliū ueneris ē millefoliū ut Pl. mi
 rosylos apud Dy.
 Suppositoriū Pau. ca. de colica supposito
 riā īqt lōga digitōz sint. vi. ut p̄rāse
 āt āgustū hoc iterdū colliriū uocatur
 ut supra.
 Suppurare saniē seu pus facere.
 Surra musculus posterior tibie. s. qđ ex
 ea carnosus apper
 Surea grece sorba
 Surie & asurie apud Aui. ē attramentū
 seu uitriolū rubeū ut idē ī ca. de attra
 mēto. Itē ser. ca. de zegi ipsū sic noīat
 Dy. uero uocat ipsū p̄lori d̄ quo supra
 Surū gen. a. hermodactilus qđ zurūgen
 aliq̄n īuētur ut ī li. Rasis de iūcturis
 Surēnianū scripsit ste. p̄ surungen
 Susa. ligritia in rob̄us fucus eius.
 Sufen. a. hiliū a greco susinū

Sufanū scripsit ste. pro susen
 Susinū oleū. i. de lilio ut p̄ ex cōcordia
 Pau. ca. de ulceratōe mīcis & Musio
 nis ī genetia eodē ca. uterq̄ silia me
 dicamīa ponēs ubi Pau. tetrafarmacū
 unguētū cū susino poni iubet Musio
 eodē casu cū oleo de lilio. Itē Dy. ca. d̄
 lecina īquit unū liliacei olei conicō fit
 quā greci susinū uocāt qđ arabs imita
 ri uolens dicit susen.

 Lsa apud grecos ē du
 plex unū qđ uocāt tau
 aliud cū alpiratōe qđ
 uocant thira & ē ut a
 p̄d nos th. ara. has eas
 dē lras hnt unā uocāt
 ta aliā the. s. alā hnt
 quā uocāt tda & her fouū hūc ut no
 mē idicat p̄ primā scribūt taraxacō p̄
 secūdā thaū qđ ē aliud . p̄ tertiā tde
 les qđ est ungula.

Tahalga ī s̄o pratice Hal. ē gentiana.

Tahaleb arabice uulpes.

Tahal uel theal arabice splen.

Tahaleb apud Aui. ē muscū aque sicut
 exponit tā flumī q̄ maris sed ap̄d ser.
 ē expositū lēticula aq̄ qđ ut uerz & si
 bene cōsiderē ca. Aui. de musco cū ca
 de lēticula aque apud Dy. appēbit q̄
 de lēticula miscet sermōnē cū sermōe
 de musco.

Tabasfir arabice spodium

Tagātes ē spēs artemisīe ut ī artēisia

Tam scripsit ste. p̄ tem qđ ē lutū & scri
 psit pro bolo armeno.

Tair. a. aus liber de doc. arabica

Talapis Al. c. de porōibz catarticiis forti
 b̄ ad splenē puro qđā spēs nascitur ī d̄
 q̄ Dy duo fac ca unū īcipit claspitū ali
 ud taliplos ē fortiter laxatiua planta

infra in ta & tla

Talafa mellis grece apud Dy. ē aq̄ mel
lis falsa cuius cōfessionē docet & est
cōpositū nomē a talafa qd̄ ē mare &
melle. nā aqua maris ī ea cōfessione
īgdr̄ Pl. & eadē docet & sic uocat 74

Talasis grece uel thlasis conuassatio
ossis Pau. in cirurgia capis.

Talaza. g. De. ē īqt̄ nō ī palpebra uel ex
tra extātia rotūda & lucida silis lapi
di grādīco unī nomē accepit. nā gci ta
laxā uocāt. porrus uero silī materia
cōcretus sed durior qualitas uehemē
tius uero iduratus adeo ut recutiat ta
ctū offēsiōne firmisīa lapis uocf̄ 74

Talebū scripsit ste. pro solatro uescio q̄r
nā arabes uocāt achaieb althahaleb
i. uua uulpis. nā achaieb uua thaha
leb ut supra uulpis ur̄ q̄ deficiat aka
meb in noīe

Talefar. ī 8o practice Hal. in ca. de foli
is nescio an uoluerit dicere talissar d̄
quo infra deīde addit dī esse belada
rū 74 s3 beladar uel baladar ē anacar
dus.

Tallia Pau. ca. de solutōe stōi tallie īqt̄
elixatura 74. repi in libro de doctria
greca q̄ est palma

Tallion grece ē ramus arboris.

Talip̄os grece apud Dy. ur̄ spēs nastur
tū agrestis & ē plāta ualde laxatīa d̄
qua & aliud ca. facit sub hoc noīe tla
psū ī quo figurā ipsio Pl. oñdit d̄ quo
infra in th.

Talissafar ut apud Aui. uel talissar ut
apd̄ ser. ueq̄ ī arabico ē talixfar ē cor
tex silis macis maioris q̄titatis & du
rioris sbe & minoris odoris. ser. d̄ ipō
loq̄tur ī ca. de mace. Io. ser. in septimo
de electuariis facit electuariū de tali

ssar & statī loq̄tur aliud electuariū d̄
mace eiusdē uirtutis unī ur̄ q̄ secundū
ipsū q̄ sit idē cū mace uel ei pximū
Talka. ē stella terre & dicūt arabes stel
la semus sed gicus famia ut apd̄ Dy.
& uocatur gce gistereos. i. terra asīra
& ē una ex īpēt̄ luti ut supra in gisa
mia ē silis gīpō nisi qa ē ultīe dyasa
nitatis & sepatiōis ī lamias pretēu
es si cōburatur pdit dyasanitatē & uer
titur in colorem argenti.

Thaitikos grece nutritibilis.

Thallon grece uirēs uiridis

Thalibebh supra in edera

Tamar. a. dactilus īn tamaridi. i. dactili
indī grecus uero oxifenikia & ē dictū
aceroli dactili supra in oxi.

Tamariscus quis in antiq̄ trāslatōe Dy
iueniatur ca. de tamarisco & uocatur
murice nō ē tñ ca. Dy. s3 q̄ app3 ī ser.
li. ī quo sic ex uerbo Dy. ē inq̄ arbor
eīcta q̄ nascitur in aquis intelligo iux
ta aquas uel locis aquosis hēt fructū
q̄ asūmilat floribus & ē silis in fluxi
bilitate sua usnee & ē in babilonia &
in sceni. alia tamariscus dōestica que
noīatur carmezith silis agresti ī oīto
preter in fructū q̄ est silis gallis dēta
tis & ē stypticus & ponitur loco galla
rū in multis medicis 74. istā sam spēs
nūq̄ uidi de hac dī ab Aui. & ab aliis
q̄ noīantur fructus tamarisci. Pl. mu
ricē ī italia nasci quā tamaricē uocāt
certū ē achia aut brion silure; īsignē
& q̄ eā satīnā tātū ferat cui galle si
milis fructus in siria & egypto copio
sus 74. arabice tarfa uocatur

Tam & tami sepe in regali dispositiōe
p bolo armeno iuenī infra in te

Thamnion grece uirgultū

Thamnos fructex
 Thamnos & in libro de doc. greca repi
 expositū mirica. i. genesta
 Thanatos. g. mors in athanasia imorta
 Tannus supra in sefirefim lis.
 Tanqui molee supra in gimolea
 Thanegi ste. ē fumus ligni ritinis idest
 ligni colofonie.
 Tantrades Cor. cel. sūt tunsule idurate
 Thaom arabice allium
 Taos & taon gr̄ce pauo silf & .a. taos 7ē
 Tapsia Dy. dcā est eo q̄ primo i tapsia
 iuēta ē isula fructex ē silis ferule folia
 silia maratro hīs & astas tenues i q̄
 bus sigulis capitella sūt sic aneto flos
 ē illi mellius & semen latū silē feru
 le sed mīus. radix ē illi alba & maior
 coriū hīs crosū & uiscida odore q̄ ex
 succatur sic fossa terra liberā fac radice
 in uno loco cauās q̄ cauata tāge ferro
 & sectōes ille cū humorē emiserit la
 crima in cauatura illa colligitur quā
 in alia die colliges radix & cū corio
 suo i pillā trūdatur & coelia exprimiē
 & in uase fictili siccatur fucus ipse qui
 exprimitur i sole pōitur .multi uero
 folia & radices exsiccāt sed talis fucus
 iutilis ē. eo uero tēpōr quo colligis su
 cū noli tra uentū stare q̄a cū siluerit
 uētus fidū ē q̄a citius ebulliēt manus
 & facies. q̄ si cauere uolueris cerotis
 stipticis faciē & manus ante pūge 7ē
 arabes nō potētes dicef tapsia eo q̄ p.
 carent dicunt taffia. uey apud Au. scri
 bitur tefisie. & ē error eo q̄ eisdē litte
 ris scribitur utyq̄ & nisi notis distin
 guatur utroq̄ mō legi pōt. nā hic dic
 taffia. hic uero tefisie. errāt & arabes
 in hac reputātes eē gumi rute agfistis
 eo q̄ carētes plāta gumi eius qd̄ ipsius

defertur uirtutē in subito uesciādo h3
 ut ruta agrestis & satis notū est q̄ ex
 ruta nūq̄ gumi exit. in secūdo regalif
 dispōnis Hal. tapsia q̄ & bechur aiūt
 quidā agrestē rutaz 7ē. q̄ uolūt certifi
 cari q̄ ca. de tefisie sit ca. de tapsia le
 gāt illud cū dcō. c. Dy. & ser. de tapsia
 Plia tapsia ex gñe ferule ē foliis fenicu
 li iani caule nec excedēte baculi lōgi
 tudinē semē quass ferule radix candi
 da q̄ incisa lac emittit & contuso succo
 neū cortice 7ē.

Tapsia uocauit Pau. rubeā tinctoy cap.
 de rubificadis capillis.

Tarafa ste. & tarfe scripsit q̄ ē tārficus
 Tarathit a. est fūgus nascēs i radice ro
 se canine siue secūdū Aui. barbe icie
 cuius fucus exsiccatus ē ipoqtidos su
 pra in ipo. ste. ipoquistidos leretlea &
 est taraticū 7ē.

Taraxacon. a. dic Aui. q̄ ē spēs endiuie.
 & in ca. de endiuiā dic est endiuiā sil
 uris. Itē in terrio ca. de asclite ex cā ca
 lida. s. sequēs apostema calidū taraxa
 cō iquit ē aliadaidamara taraxacon ē
 a greco troxima.

Taraseq & tarseq scripsit ste. p taraxacō

Tarafis grece De. ē inquit rubor i albis
 oculoy puiſſio tēpore illatus leni cū
 lacrima ueluti ab aliquo extriseco in
 gressio ut pūuere fumo & silibus faci
 le curatur 7ē. Ori. ē cōrurbatio de fūo
 scā uel caumate 7ē. in libris arabicis
 uocatur conturbatio

Tarcano in pratica de greco silī Almā.
 est cibus cuius preparatio hec ē triticū
 frāgī nō subtiliter & cortex subtilis
 farina picitur. qd̄ crosū ē cū accido
 lacte coq̄tur 7ē. in Almā. eod̄ loco hī
 cū similia ordeī & masal qd̄ ē lac ace

tosū & in glosa Alm. exponitur q̄ hic
cibus est kisch supra in kisch.

Tarcon iqt Aui. quidā dixerūt q̄ p̄tēz
ē radix tarco mōtani & ego uidi & co
medi herbā uocatā tarco & dicebatur
q̄ est herba p̄tētri.

Tarfa arabice est tamariscus.

Tarfilon apud Aui. s̄ in ara. ē trifilō ut
grecus dic de trifolio & ē ādachocha

Tarimetam greci uocant pulciculam. s̄.
pultes ex farina sorbiles De. capi. de
opralmia.

Tarlū uocat Ga. i. li. de alimētis bletā

Tarmus. a. uel termes & ē post grecum
nā terma dicitur & ē lupinus.

Tarsus greci margines palpebray uo
cant Demo.

Tartar arabice tartar q̄ e uino in la
teribus uegetis generatur.

Taubalū scripsit ste. pro tubel

Tauti. g. i. taya piscis ut apud Ga. in li .
bro de alimētis

Tauri s̄; Pli. uocatur scarabei teristres
ricino silēs nomē cornicule deder. s̄.
cornua pua que hnt alii perdiculos
terre uocant.

Tauros grece taurus iunēcus

Taurocolla ap̄d Dy. glurē ex coriis scūz
q̄ multi oxicolā uocāt melior ē roda
ica q̄ maxie fit ex rasura cori . eligē
da ē aut lipida & lucida nigra uero ī
utilis est tē

Tauros Pau. ca. de ruptura īguis & ca .
de apostematibus testū ē oseū. s̄. bur
sa testiculorū.

Taxus arbor Dy. ē filis palme & foliis
& altitudie. nascitur in italia & capa
dotia & ī ispania. in italia uero eius
seie galline īpinguātur s̄ si hō gusta
uerit solutionē uētris patitur. taxo ue

ro q̄ nascitur in calabria tantā uī hē
ut quisq̄ sub ea dormierit aut sedrit
statū piculū sustinet uite tē Pli. taxus
inqt filis ē abietibus aspectu minime
uirēs gracilisq̄ & tristis ac dira nullo
succo ex oibo sola baccas fert . mascu
lus noxia fructu leralē q̄ppe baccis ī
ispania p̄cipue uenenū ē uasa & uīa
toria ex ea uinis in gallia scā morti
fera fuisse cōprū est. hāc sextius smila
cē a grecis uocari dic & ē in archadia
tā presentis ueneni ut si q̄ dormiant
sub ea cibūne capiāt moriatur. sūt &
qui toxica appellari hinc dicāt. q̄ nūc
toxica dicimus q̄bus sagite tinguntur
reprū īnoxia fieri si in ipsa arbor cla
uus erens adigatur tē taxū uocat rōe
& circūstātibus locis arborē cuius li
gno fiūt arcus & baliste que yuo uel
q̄d yuū uulgo d̄r bicolor ex albo & ci
trino.

Taxus barbasus a Dy. uocatur flōmos
de quo supra in flōmos ab Aui. uoca
tur busuri sed ī arabico uocatur busir.
Pli. uerba scū uocat eius quedā spēs tu
sillago uocatur & cameleunte

Teafi. g. sulfus liber de doc. greca teafi
nos sulfureus supra & thiodis.

Teda ē lignū p̄igūe uel pini uel abietis
quo rustici pro cādelis utūtur antiqui
nuptias s̄n hōz luē nō celebrabant

Tefitie apud Aui . ē taspia ut supra in
taspia.

Tetra. g. cinis q̄ konis & d̄r supra in ko.

Teganistos uel tiganistos grece frixus.
nam tiganon frixoriū

Teil arabice gramen sed grece agnostis
theilum ste. scripsit.

Teilon arabice buffo.

Teilule .a. ueruce que & burache.

Teli. g. fenugrecū uel tili ut ipsi.

Theleson Pli. ē portulace filis & caule
& foliis rāi a radice septe octe q. fruc
tificat foliis crassiss carnosis nascitur ī
cultis & maxie inter uites rē

Teleson Dy. qd̄ multi arizon a gste aut
brion dicūt. hec foliis & uirgis filis ē
anadragni. i. portulace & inter ipsa
folia & uirgā uelut fossā h3 ubi sunt
alie uirge & super uirgas ipsas hēt fo
lia mollia & flores albos locis cultis
& humectis nascitur rē.

Telgetron Dya. folia hēt silia coriādro
& pīguia uirga ē illi digiti hūs crosi
tudinem rē

Telila. in cirurgia Albucasin ē pustula
in palpebris ueniēs filis ueruce aliqū
sicca aliquando humida

Telul arabice in secretis Ga. in medici
na ad scabiē ē species ulceris

Ten arabice lutum

Tenātos grece ē corda q̄ ī capitib3 mu
scoloz aggregatur ex neruis q̄b3 ipē
musculus cōtexitur ligamēta uero di
cūtur quibus ossa colligātur iuicē sen
su hec carent illa abundant

Tenibul arabice apud Aui. ī s3o alicubi
tenub nō recte iuenitur & ē foliū. s3
qd̄ in hoc. ca. in textu h3 ē s3m est fal
sus textus nā ī arabico h3 est calidus
sicut ē in margine correctū in q̄plu
ribus exēplariis.

Tenia piscis Pau. ca. de arterica

Tenubueli scripsit ste. pro tenub

Tenita Pli. suavis ē gustus uetustatis ī
patiēs semē eius lanugis qd̄ papō uo
cāt quo detractō ex cortice teneritas
filis cerebro palme ē uocat ascalia rē

Tenidiū Pau. ca. de casu ūbilici

Tenin arabice draco.

Tenontas De. nerui iquit ceruicis quos
greci tenontas uocant.

Tenub. a. ē spēs arboris pini sicut hētur
p̄ textū Aui. nā dicit q. ex ea fit pix.
siluestris

Theodoricon anacardinū & eupiston
a Theodoro auctore dcā antidora

Theoritis gce īspector cōtēplator theo
ritiki īspectura theorinkos cōtēplari
uus theoretica cōtēplatiua

Tepestrisi exponit ste. q. ē h3maci spēs

Temptipides ita uocatur ulcus quia sti
cō in āgulo oculi p̄perit humorē ema
nans Plinius

Teptidon Pau. ca. de emoroidibus cecis
de cibus eorum.

Terapētica Cas. se. ca. de fluxu sanguis
nariū medicamē qd̄ Ga. in peuretice
terapeutice. i. libris curationū rē

Terapia grece curatio medicamen me
della īmediū terapeuo curo medicor

Terapeuma remediū

Terra egyptiaca Alex. ca. d̄ emigranea

Terra benedcā in anti. uli ī ūgueto ala
bastri.

Terra sigillata d̄ esse rubei coloris sic
p3 per Aui. & per Dy. ca. de lēniās fri
gidis. s3 qua utūtur hodie subalbida
est ut supra in lemnias

Terbérina ē resina tērbīti arboris uoca
tur arabice glutē alborin. & ē sciend̄
q. illa qua utūtur arabes ē dure subē
tribilis sicut apparet p̄ Aui in multis
locis & p̄ alios auctores arabicos

Terbīto Pli. ex ea ē mascula & sine fruc
tu feminaz duo gña alteri fructus ru
beus lentis magnitudine alteri palido
cū uite maturefcit nō grādiōr faba o
dore iocūdior tactu resinofus rē. tere
bintos dicit grecus.

Tereniabin. a. ē spēs mane secūdū q̄ ap-
paret p̄ Aui. & in libro de doc. arabi.
scribitur tereniabin ē man.

Teredo grece teredones uel teridones
crossi uermes qui in lignis generātur
teredon ipse uermis

Teretix grece cicada.

Tereus. g. upupa proferūt tireff

Tergia in libro Dy. ca. de pepone ulce-
ra sunt in modū favi cōtrita que ḡci
tergia uocāt ṛ. ueg. nō ex dcū ē Dy.
nā illud ca. de li. Plu. mioris ē exceptū

Terrigia. g. est ungula q̄ in oculo nascit̄
nā ubi apud Dy. ē terrigia apud ser.
ex dcū Dy. ē ungula. ueg. in ca. d̄ dra-
gōrea exponitur a Dy. q̄ sunt suffusio-
nes tennes & suffusio ē aqua quā kara-
ra c̄tā dicūt. Pau. uero pterigiā. p. addi-
to ungulā uocat.

Terma & lupinaria. g. lupini Pau. ca. de
extenuatibus capillos teremō igt cru-
doz machinatoz fucū ṛ. termesum
dixit ṛ.

Termatica. g. calefēoria nā termos gre-
ce calidus in terme dcē loca subterra-
nea calida

Theronare Plini magnifica herba & i-
nfo orbetō nascit̄ fructicosa foliis sub
uiridibus flore roseo ṛ

Tesapiū in anti. uli in cōfēoe mitridati
exponitur sinapis semen.

Tesara. g. quattuor. in dyatesarō. i. d. iiii.

Tesalago a qbusdā uocatur saluia ut in
li. atiquo de simplici medicina sed ruffi
lago puto

Testiculus uulpis & testiculus cāis spēs
sūt satirionis uñ Dya. orchi quā cino-
sorchī dicūt. s. testiculū canis. orchi. n.
grece testiculus est

Tetanica in aliquibus libris Dy. pro be-

onica quā uetonicā uocant̄ reperio
Tetanū Alex. ca. de disinteria in troci-
scis Marcelli expōitur in antiq̄s syno-
nīs q̄ est flos calcis & alii flos muri. i
libro uero de doc. greca exponitur q̄ ē
calx & gipsū s̄ potius calcē puto.

Tetanus Pa. ē spasmus & ipse fit uelut
cōgelatis corpibus & maxie circa spi-
nā musculis a sro humore iterius &
exterius exiūt uñ nec se ipsos iflecte-
re possūt. sed qñ quidē in priore tēdū
tur pte corporis dī passio hec prosto-
tonos cū uero i posteriora uocē opisto-
tonos. cū uero eq̄liter ad utrāq̄ tendū
tur tetanos passio appellatur ṛ. teta-
nos dī. g. s̄ Cor. cel. scripsit titanos

Tettix & sic teretix cicada. g. uocatur

Tetonicon Dy. solia hēt filia edere. vi.
aut. vii. paulo maiora spanfa sup terrā
desup alba āguloſa & uiridia cū mul-
tis uirgulis duay palmay flos est illi
uiridis & maxie uerno nascitur. asta
ipſius tenuis ē ut uix uideri ualeat ra-
dix est illi tenuis & iutilis aquosis lo-
cis nascitur ṛ.

Tetra. g. i. quattuor sicut tesarā. inde te-
tratus i. quartana febris.

Tetrafarmacū. g. unguētū de quattuor
medicis qd̄ & basilicon dī. i. regale ut
Io. ser. ca. de unguētis in septimo

Tetraith herba iudaica suprasanās uo-
cant quidā herbā que in ūguēto mar-
ziaton ingreditur

Tetracurō. g. uocē cucūer & alr̄ uocatur

Tetrarizus. g. Calſe. ca. de egritudibus
dētiū sic dicitur molaris dens quattu-
or radicibus herens

Tetraspoda g. quadrupedia

Tetragion grece libella pua libra q̄drās
pondus trium unciaꝝ

Tetrimmeños grece tritus.

Teucris Pli. hanc **Teucer** dñr iuenisse cuius uirtus ī splene repta eo q̄ cū exta sup eā proiecta esset fertur adhesisse heni ipsūq̄ dissoluisse pp hoc a q̄busdam spleniū appellata ē a q̄busdam uero heruimeon spgit iūcos tenues folia pua austero sapore nūq̄ florē n̄ semē gignit aspis locis nascit. aliā eodē nomie appellant ramis isopi furculosaz folia fabe hāc florere nō dubitant ⁊c/
Teucrion Dy. herba ē uirgas plēas hñs silēs ciceri multū ī sicilia nascens & in creta ⁊c.

Teucis. g. Joligo herba amara

Teuthlon Pau. ca. de satiriasi.

Tibapiriū exponūt q̄ ē sulfur quasi cibapiriū. scibō ignis s̄ male isra ī thio

Ticapsi Pli. ē duū genex unū angustis foliis digitali lōgitudie & latitudie in terrā uersis in cacumie diuisis cauliculo semipedali nō sine ramis peltax sp̄ seie icluso lēticule effigie nisi q̄ infrigitur tūde nomē flos albicar nascitur in semitis & sepibus semē aspi gustus altez ticapsi aliq̄ plico nomie uocat latis foliis radicibz magis

Tifa ī li. de doc. g. exponi q̄ ē siligo

Tife Pli. & pisa eiusdē gñis ē ex qua fit in nro orbe oriza apud grecos est & yfia ⁊c

Tife Dy. folia hēt ciperi silia uirgā lenē supra quā uirgā capitellū ē flore plenū spisso in quo capilli albi sūt q̄ multi dicunt attelim.

Tifitas Pli. sic uocat qdā quandam ranarum speciem.

Tiflancistrū g. uncinus cecus quo palpebre subleuantur Pli. & dr̄ a tiflos

Tyfls grece cecus

Tyflites grece talpa eo q̄ ceca.

Tyflitis g. cecula serpens cecus ceseia

Tyfomenos grece fumigans

Tyson grece draco

Tyganō g. frixoriū uel te ut supra

Tygmata De. sūt liteola q̄ uulneribus imponuntur.

Tilaticis & peritis & uiritis secūdū Dy. uocatur quedā spēs spice celtice

Tile dr̄ sappa multū coctū ⁊c

Tileos g. tenugrecū ut ī libro sili Alm. & & Pau. uez in libro de doc. greca tili scribitur

Tiligonus uel teligonus uocatur a Dya spēs folii quā feminā uocat supra ī fo

Tilstaro g. linteolū qd̄ carminatur ad ulcera iplēda Galad Glauconē

Tilos grece Alex. ca. de oculis quecūq̄ purgari grādes iqt cicatrices greci tilos uocant.

Tilosis grece peior aspitās palpebrarū infra in tracoma

Tilos liber de doc. greca callū callositas dura caro Pau. uero d̄ tilos & ylos ca. facit

Timalon quedā spēs papaueris secūdū Pli. supra in mecon

Tibra Dy. herba ē oibus nota nascitur locis saxosis & aspis. folia silia thio hēt sed molliora & stiptica & uiridia tantū pōt quātū thimus ⁊c. sed apud ser. ex uerbo Dy. ē silis thimo. s̄ folia eius sunt maiora & molliora & hēt spicā plenā floribus quoz color ten dit ad citrinitatē & uiriditatē ⁊c. ut supra & post paz̄ quedā ex ea seiant in ortis sed ē debilioris opōnis. uerū ē cōuenientior in cibis pp remissā ei acuitatē ⁊c. satureia a satyris dr̄ ut supra ī sa. ḡcus timuri dic. arabs sahater

Timelea Dy. aut camelea multi istā co-
cognidion dixerūt qā maxie semen
turbiscū ē fructex uirgas h3 formosas
& oibus notas nascitur locis āspis cu3
uirgis pluris tenuibus longitudie cu
biti folia sunt ei filia camelee sed an-
guſtiora & pinguiora cū maſticatorie
argilloſa & gluſtinoſa flores hēt & ſe-
mē albū rotūdū in initio uiride rē.
Pli. timeleā alii cameleā piroſachē a
lii eneſtorē alii theucoron & eſt ſiliſ
oleaſtro foliis anguſtioribus gluſtio-
ſis ſi mordeātur mirri magnitudie ſe-
mie colore & ſpē farris ad medicine
uſū aptū rē. nō ē camelea ut uides q̄
uis ſiliſ ſit ei ī aliquibus ſte. timelea ē
fema.

Timiama grece ē oīs ſeſectio odorifera
ad fumigād fēā qđ tñ moderni co3
bro appropriaueſt qđ ē ſex ſtoracis liqđ

Timea Pau. ca. de dolore pudēdo3 eſt
ſpēs ueruca3 ut ſupra ī acrocordines

Timopſalmo. g. cōſcō katartika q̄ cū thi-
mo ſit apud Dy.

Thymos ē ſpēs ueruce ſupra in acrocor-
dines.

Thimofis De. ē extātia rubra atq3 aſpa
in exterioribus partibus oculi gñata
in tunice prie albedine ſiue in cartila-
ginofis locis uehemēt oculū pūgēs rē.

Thimō Cor. cel. timon noiātur qđ ſup
corpus quaſi uerucula eminet ad cutē
tenue ſupra latius ſubdu3 & ī ſūmo
paſpe3 idq3 ſūmū colorē floris thimi
reptat. unū ei nomē ē ibiq3 finditur
& cruetatur nō nūq̄ aliq̄tulū ſāguis
fundit fere circa magnitudinē fabe e-
gyptie ē raro maius interdū p exigū
ū mō unū aut mō plura naſcūtur uel
in palmis uel in inferioribus pedū pri-

bus peſſimā tñ in obſcenis ſūt maxie
q̄ ibi ſanguinē fundunt rē.

Timonia uocatur quedā ſpēs animoniſ
de qua ſupra

Thimus Dy. herba ē oibo nota fructex
ē folia hñs anguſta puſilla & oblonga
in ſūmo capitella hēt in ſilitudie ſor-
micay in ſe ipſicata ē humilis & rāo
ſa herba cū duris ramulis & lignofis
flos ē illi purpureus naſcitur locis af-
peris & ſaxofis rē. Pli. thimus flor ſa-
to naſcitur nec durat niſi ī aſſlatu. ma-
ris pp thimū enī qđ in attica regione
abūdat mel attici ſūme laudis ī toto
mūdo ē rē. & alibi thimū colligi o3 ī
flore & ūbra ſiccari. duo ſūt eius gñā.
candidū radice lignoſa in collibus na-
ſceus qđ & preſertur alte3 nigri3 flo-
risq3 nigri rē. thimus uocatur arabice
haſce. unū ſte. thimon ē heſſa & dī cha-
rabuma rē. heſſa p haſce ſcripſit

Thimen apud Aui. ē planta fortiter la-
xatua ſ3 in arabico ē thimū

Tin arabice ficus

Tincar arabice borax qđ caſiſtrū auri
dī eo qđ cū ipſo aurifabri aux auro cō-
ſolidant Aui. duo ca. facit unū ſupra
dco noīe aliud id quo aux adheſt. cu-
ius due ſunt ſpēs una artificialis alte-
ra mineralis rē.

Tinea corrodit pannos & tinea caput.
hec p̄cipue ulcerofa ē ſup ī alopitia

Tineſmos. g. tenaſmus rēaſmō dicius

Tinni. g. tunnus piſcis.

Tinſa arabice crocodilluſ ut in libro dī
doc. a. ē aīal quadrupes ingēs ſile ſtī
co in nilo ſiue degens in terrā preda-
tur interdū pecudes & uitulos Aui. de
ſtinco duo facit ca. ī uno dīc qđ pit eū
tīſa ī alio qđ parit eū crocodilluſ.

Thio dix ste. sulfur uocari sed & theafi
dñ thion apiron sulfūr uiuū quasi ste
igne. ab hoc noīe corrupte dñ tibapi
rū thioeos sulfureus

Tipus aīcedit calorē febris iterpollate
inde tipice febres tales uocātur

Typos figura silitudo forma formula.

Tyrbū & zirbū lo. ser. ca. de hernia ē di
ctu regens uiscera & ē circūdās ea.

Thiriāsi gñci uocāt pediculos palpebra
rū Cor. cel.

Tiriō g. Alex. ca. de dyabete

Tirogala li. de doc. greca seze lactis

Tiros & tirion grece caseus

Tiseliū Pli. herba ē nō dissilis apio

Titanos li. de doc. g. ē calx egypto 27.

Titanus The. prisci. libro de simplici me
dicina est calx uiua idē Pau. ca. d idro
pisi s; li. de doc. greca ut supra.

Tithe g. mamille tithiō mamilla uber

Titimalus Dy. septē sunt eius gñā. unū
masculus & caricias dñ a multis uero
comites aut comiso appellatur. alteze
ē femina & carsites dñ est & peralios
aliud ē qđ elioscopos noīatur & est ci
parisias & dēdrodes & platiphilos &
mirsode aut āsilafres. ciparillas astat
longas hēt cubito uno & ruffas & la
crimū uiscidū & albū folia sunt ei cir
ca astat filia oliue sed minora & āgu
stiora radix eius crossea & lignosa est
in astis eius come sūt silēs iunco ī qui
bus semē ē nascitur locis mōtuosis &
aspis. seīa uero quā carsitē dixerunt
silis lauro ē & alba folia eius filia sūt
mirti sed maiora & angustiora & for
tiora que in sūmo acuta sūt ut spino
sa cuius aste longe sunt cubito uno se
mē ter in anno pferet fere nucibus silē
mordēs linguā. nascitur locis aspis. pa

ralios titimalus qđ appellatur nascitur
locis maritimis. astat uero hēt duaz
palmarē erectas & subruffas. vi. aut
.vii. ex una radice in qbz sūt folia mi
nuta & angusta & oblonga filia lino
ī astis capitella sūt rotūda in quibz se
mē ē rotūdū sicut herbū & uariū. flo
res hz altos. oīs uero fructex lacrimū
hēt albū & īfinitū cuius uirtus ē silis
supradē. elioscopos uero qđ dñ folia
hēt andragne. i. portulace filia s; tēui
ora & obrotūda & astat duoz palmo
rū longas tenues & ruffas cuius succus
albus ē capitella sūt ei multa filia āe
to flore plena. semē ē ei circa folia qđ
ad cursū solis cōuertitur un & nomē
accepit nascitur circa ripas & ciuita
tes & edificia seīs eius collecti & sicci
sicut supradictū ē uirtus ē silis supra
dē sed paulo fortior. Alteze gēus qđ
ciparisias dñ astat hēt longas duobus
palmis subruffas folia sunt ei filia pi
no sed paulo molliora & tenuiora. un
nomē accepit nā & istud sucū hz abū
dāter. illud uero qđ mirsodes & anfi
lafres dñ nascitur saxosis & aspis locis
multas comas hēt & lacrimū infini
tū & uirgas obruffas in quibus folia
sunt mirte sed oblonga & semē silē ca
ricie. platifilos uero folia hēt filia &
radicē flōmo. pithias filis est supradi
cte. s. ciparisso titimalo unde & in nu
mero titimali ponitur. astat hēt in cu
biti lōgitudīe & longiores & nodosas
folia acuta & tenuia similia pino &
flores longos & purpureos cū seīe la
to sicut lenticula. radix ē illi alba &
crossea lacrimo plena Pli. titimalū nñ
herbā lactaria uocāt alii lactucam ca
prinā. gñā eius multa primus cognōi

natur carathias q & masculus extia
ramis digitali crositudine rubris suco
sis.v.aut.vii.cubitali longitudie a ra
dicibus foliis pene oleae in cacumibus
come iuci nascitur in asperis maritis
legitur semē autūno cū coma siccā
sole tūditur & reponitur fucus nero ī
cipiēte pomor; lanugie defraetis ra
mulis excipitur farina herbi aut fici
ut cū his arefcat quas aut guttas sin
gulis excipi satis ē. Altey; genus titia
li mirticē siue mirtifinitē vocāt alii ca
riote foliis miri acutis & pūgētibus
sed mollioribus & ipsū ī alpis nascēs
colligūtur come eius ordeo turgesce
te siccatur in umbra diebus nouē ī so
le inarescit fructus nō pariter matu
rescit sed pars āno sequēte & nux uo
catur inde cognomē gci dedere. Ter
tiū gēus titimali palu uocatur folio
rotundo caule palmū alto ramis rubē
tibus seie albo qd colligitur incipiente
uua & siccatur teriē. Quartū gēus eli
oscopon appellatur totius portulacae
ramulis stantibus a radice.x.aut.v.ru
bētib; semipedali altitudine suco ple
nus. Quintū ciparitiā vocāt pp folio
rū silitudinē caule gemino aut tripli
ci nascentē in cāpestribus circa opida
nascitur seie albo colūbis gratissimo
qd colligitur incipiente uua.nomē acce
pit quonā capitā cū sole circū agit.
Sextū platifilon vocāt alii coribiten.
alii amigdaliten a silitudine nec ulli
us latiora sunt folia.septimū dendroi
den cognoiant alii cubion alii lepta
filon in petris nascens gumosissimū
ex oibus maxie cauliculis & rubēt
& seie copiosissimū rē.titimalus a gr
co thithion qd ē mamila ab exuberā

ti lacte dici puo.

Tifis.g.tabes macies squalor tifis;

Tlapiū Dy.de ipso duo facit ea . unū
talipfos de quo supra.alii de quo sic .
tlapiū siue ut alii sipis agrion siue ut
latini scādalion.i.pes gallinaceus na
scitur ī tumulis & in uis & sup tegu
las herba ē minuta folia hēt angusta
duob; digitis longa & in sūmo diui
sa & pinguis uirgā in medio pferēs
duay; palmar; cū paucis ramulis in q
bus semē fert latū sile coriādro obro
tūdū & ueluti cōquassatū unde & no
mē supsit.greci enī tase frāgere siue
conquassare dicūt.florē hēt subalbidē
sup regulas facile nascitur . Cratebas
sapiēs phibet esse altey; genus tlapiū
qd sinapi plicū dicūt folia lata hēt &
radices maiores rē,liber antiquus de
superiori ea que hic & ultra folia sūt
ei in terra fluētia.caulē hēt tenuē lō
gū duobus palmis flore capis subalbi
do p caule totū semē nascitur rē.Pau.
de ingida epatis distēpātia porantez
eos elixaturā tlaspis rē. quidā alius
antiquus liber dicit oīa.ste.tlapii ē or
sū.i.nasturciū babilonicū.

Thoaretriū Pli. folia coriādri hēt pin
guiora paulo caule papaueris nasciē
ubi; precipue ī cāpestribus rē.

Tocadeite in anti.uli in cōscōne diami
lac exponit q ē piretriū & deus scit

Tomētū Dy.ca.de lana dicit tomentū
& pur pura.i.sericū cōburūtur sicut la
na ē stupa.

Tomias grece ueruex

Tomī grece incisio diuisio

Tonoticū grece Alex.ca.de cerotis & e
pithimantibus ad stōm.i.cōfortatiu;
corroboratiuū.Irē Cas.se.ca.de deb li

tate epis Itē abbi tonitā uirtutē cōfor
tatiuā dicit .

Topacios grece topacio gēma .

Topica grece localia Cassius fe. ca. de po
lippo nariū topica aduitoria .i. localia
topos ipse locus .

Tot supra in fassafe .

Tormētilla potētilla cōsolida rubea spēs
epitafilo silis pētafilo nisi quia habet
vii. folia sicut illa quinq; radicē rubeā

Tormētū plāta cuius uirtutes Dyas. de
scribit sed nō formā .

Torongi uel turō q̄litercūq; dicas ara. ci
trum est .

Toxō grece yris celestis arcus .

Trachea grece aspa .

Trachea arteria Oribasius illa. sp. q̄ aer
atrahitur ad pulmone; & est dictū as
pera q̄ rustici gargalionē appellāt ⁊

Trachis grece aspa. Trachites aspitās ri
gor rigiditas .

Trachillos grece collū .

Trachites bleffaron Demost. est aspitās
palpebray. i. interioribus ptibus pūssi
mi seīs similans extātiās ut coriandri
uel milii adeo ut cū amoto pollice in
pressā palpebrā priē tunice fricaueris
lacrimay. iluor necessārio seqtur ⁊

Tracomanes Plinius est adiāto silis exil
ius & nigric folius lēricule dēsis hama
tis interie .

Tracoma grece aspitās palpebray. apud
Paulū. pprio ca. q̄ cū aucta fuerit & q̄
si tunicas hūs ficus appellatur pseue
ris aut tilosis dī sed Allex. gndes cica
trices tilos uocat .

Tracō Plini. asia fert silue scorpioē; uo
catū ueprē sine foliis ramis subeūti
bus ad usū medicīe aprū ⁊

Tracoma grece epithimia ut in pratica

grēca silī almāfori ca. de fluxu uētris ex
concordia utriusq; ⁊

Tragakāta Gal. i. libo de alimētis inter
herbas spinosas q̄ comedūtur noīat &
est dictū yrci spina .

Tracus Oribasi. q̄ sūt ex farris crosia uo
catur tracus .

Tragagātū Dya radix est lata & lingno
sa uirgas habet breues & fortes & sup
terrā decliues in quibus uirgis folia su
nt plurima & minuta q̄ circa se spinas
multas & subelatas habet q̄ spīe albe
sūt & fortes radix eius cū maturaue
rit ferro p̄cussa lacrimū emittit qui in
sole coagulatur & tragagātū appella
tur Eligēdū est tragagātū albū & lin
pidū & lucidū & dulce & leue & mu
ndū uirtus est ei silis gumi & paren
plāustica ⁊ Plinius tragagātū espīe
albe radice multū plāta apud medos
& caucasū nascitur ⁊

Tragano grece callosū cartillago .

Tragas Plinius q̄ aliqui scorpion uocāt
seipede alta fructicola foliis pusillis ra
cemis rubētibus gno tritici acuto acu
mine & ipsa in maritimis nascens ⁊
Dy. tragos aut scorpion aut traganū
nascitur locis maritis fructex ē super
terrā longitudinē palmi unius habēs
aut āplius asta ē ei lū foliis i q̄ i sumo
uelut acinas minutas & ruffas sic triti
cū acutū multū & gustu stipticū ⁊ ē
iuncus marinus

Trageon siue atragonis supra in at.

Tragerisio. g. capriola tragerisios capra

Tragemata liber de doc. greca. escaria
apud Alex. sunt ea que comedūtur in
scētis mēsis ut fructus maxie hñtes te
stas uelut nuces & auelane & silēs &
puto q̄ ab hoc dicatur tragea puluis

scilicet seinū & spērū traginata aliqū
iuenitur & ē ut grecus Galie.li.de ali
mētis tragemata autē noīo que post
cenā comedūtur grā delectatōis que
ē ad birere

Tragion Pli.fructex est quē sola creta ī
sula gignit terebīto silēz & seīe rē

Tragion dy. nascitur ī creta sola folia &
astas & semē silia habet & acina sed
minora oīa affert semē cimīo silē rē

Tragion altera folia hēt silia scolopen
drie & radix ē illi alba & tenuis silis
radici agrestī rē.

Tragopone Dy. quā multi comī uocāt
herba ē hīs uirgā in medio & folia
similia croco radix ē illi longa & dul
cis ī qua uirga pferet semē nigrū hec
a multis comeditur rē.

Tragorinus uel **tragoriganus Dy.** fruc
tex ē silis serpillō agrestī sed latōribz
foliis & glutinosa uehemēter atz uir
tute potērior. & ē altey genus mino
ra habēs folia & semē que marubiū
aspraon ab aliquibus dī sed optimū
qd ī cilia nascitur & creta folia sūt
ei silia sansuco rē. apud ser. inter spēs
origani scribitur sonat ex nomine ori
ganū ircinum.

Tragos grece ircus.

Tragos apud Dy. iucus marinus supra
in tragas.

Tragos apud Dy. uocatur quedā species
sporgie in ca.de spongia

Tragos Galin libro de alimētis ē īqē
semē simile cōdro multo aut minus
nutritiuū q̄ zea q̄a multū hēt qd̄ pa
leare pp qd̄ & difficulter elaborabi
lis ē & uētris mollificatiuus rē. inter
gna quibus panes fiūt ipfū describit
Dy. simile est cōdro.

Traul dī qui deficit ī pferēdo. r. ele
mētū & est grecū. sed Ori.in comen
to afforismoz exponit blesū & Papi
as blesū dic balbū uerba frāgētē. f. rē.

Trauma. g. uulnus traumata uulnera
traumata medicamina grce uulnera
subsanātia Dy. ca. de felle caprino

Traumatica & uulneratīa grece.

Tri sunt ex pasta azima sicut sila longa
& uocatur arabice atria

Trialis uocatur quarta spēs flōmos ea
rū quas Dy. describit supra in fl.

Tribulus Dy. gña eius sunt duo succus
& humidus. succus uero folia hēt silia
andragne sed teneriora aste sunt illi
longe & tennes exportecte & dure in
quibus spine nascūtur. nascitur locis
fluuiatibus & desertis. humidus uero
qui dī in fluibus nascitur cuius uel co
ma sup aquā extēditur cui folia sup
natant spinas uero cellat in aquā. fo
lia latiora sunt & oblonga. asta eius
in initio. i. in sūmo crossa ē ceteroz ad
radicē tenuis habēs ī se tennes spīas
sicut spica semē ē ambobus. Pli. unū
genus in ortis nascitur altey in fluī
bus tantū rē. apud nos ī littoribz abū
dat unde marinus dī gīcus triuoli di
cit arabs ascech

Tribiscus supra in camelea

Trichachis Pli. trinū inq̄ ē cētātū ī co
gnōie trichachis succū languineū mī
tit. Theophrastus a tricache accipitru
gñe nomē accepisse dicit rē

Triches grece capilli ī trichiasis.

Trichiasis De. est īclinatio palpebre ca
pilloz naturalū siue adnatoz ad in
feriores ptes. Itē albi ueteres medici
adnatōē capilloz trichiasī uocauē
rūt. laxamēto aut palpebra demissa

ptolima appellauerūt. ex pte autē scā
inuerſatione ſſalāgoſi dixerūt cū na
turales capilli interius inclinantur.
Trichocola. g. dī medicia faciēs adhe
re pilos in palpebris ut Pau. ca. de ea
re & ē nomē poſitū a triches & colā
Tridagna dīc plini. uocari quoddā gñs
oſtreay. marinay. magnarū adeo ut
ter mordēda ſint

Trifera grece delicata.

Trifilon grece trifoliū. arabes iterdum
corrupte dicūt tarafilō ut apud Aui.

Tridakina uocatur grece lactuca a Ga.
in libro de alimētis tridax quidā iqt
alcey qd dā olus ſilue tridakinā nōi
nār multū ſecus uias naſcēs ī altis ſol
ſaroy. & adhuc apud uocatas libadas
ē puū illud olus ſilē ſilue lactuce ha
bēs amaritudinē aliquā maiorē cum
plus augmētatur maxie ī ſtipite

Trifoliū Dy. de ipſo tria facit ca. unum
ſub hoc noīe. a līa duo in. l. līa ſub hoc
noīe lorthos de quibus ſupra in lo. de
quibus ultis in ſer. unū ē cap. ſub hoc
noīe andachocha. Aui. uero oīa tria
ca. Dy. in unū cōfūdīt ſub hoc noīe ā
dachocha & hoc appetbit diligenter
utriuſq. textū cōſiderātī & ſic ſcīri po
teſt q. andachocha. a. ē trifoliū quīs
arabes unā ſolā ſpēm trifolii uocāt ā
dachochā ſecūdū q. mihi oſtenſa ſuit
ab eis Dya. in capi. de trifolio ſilf tri
folii inquit gña ſunt. x. unū appellant
trifoliū trigonū uel poliſilon qd latī
trifoliū odoratū dicūt. trifolon ſiue
oxalida uel oxifilon dī latine trifoli
um acutū. tertiū trifoliū elemarides
appellatur ſiue partamenon. quartū
trifoliū lagoceron dī latine trifoliū
leporinū. fructex ē longus minus cu

bito uno uirgas tenues hñs ī circutru
& folia in ſimilitudinē lupini nigra
& tñ molliora ſingulis uirgis tria fo
lia per ſingulas adnodationes hñs. co
ma eius in initio folioy odorem rute
reddīt q. cū cūerit aſpalto ſilis iodo
reſt flos eſt illi puus & purpureus ex
quo ſemē profert latū & alpey. ī extē
mo lōgū radix ē illi oblonga & fortis
uirtutis acerrime. tñ. hec ſpēs quarta
uocatur a quibuſdā modernis planta
leonis & herba flaura. de hac Dy. p
ſequitur uirtutes in illo ca. & hec ē de
qua & Aui. proſequitur uirtutes ca. d
andachocha. Pli. trifolii tria ſunt gña
infantes uocant greci primū aliū ſpal
tion maiore folio alcey acuto oxitri
ſilon. tertiū ē miniſſimum tñ.

Trifoliō qd in maritīs naſcitur ſaxis u
bi allidit unda neq. in mari neq. in
ſicco folio ſatis croſſiore palmo alto
in mucrone diuiſo radice alba odora
ta craſſa calida guſtu tñ. Pli. uide ca. d
tripofilon infra an ſit idem.

Trigias grece tartay. trigia ſex amurca
& ſex oīs

Trigon. g. turtur in anti. ulī in cōſectōe
dcā neſorcatrati trigona. i. turtur

Trigonion buniō apd Dy. ē ſecūda ſpe
cies berbene in ca. de gerebotano.

Trigonius piſcis marinus cuius pūctura
aculei uenenofa. ſis a Cor. cel. paſtiaca
uocatur.

Trimineū frumētū exponitur apd Dy
ca de frumēto qd trium menſum. i.
trimeſtre.

Tripanion grece trepanū

Triplicatū Aui. ca. de cura apoſtearū ue
ſice calidoy in quodā ēplastro ubi po
nit triplicatū. Raſis ī libro diuiſionū

in fili eplastro nec plus nec minus po
nit rob supra in rob .

Tripofilo & alii tripoliō & apđ Sera. ra
riaceniō uel triconion uel tricomori
Dya nascitur locis maritimis. i. lito
ribus ipis folia habet apio filia & crof
sa & altā longā duobus palmis i capi
te difa florē dī mutare ter i die nam
mane colorē albū facit media die pur
pureū sero seniceū radix est illi alba
& odorata uirtus est illi calidissima &
gustu silis tē est turbit ut patet p Ser
capitulo de turbit inq̃ tariconiū **Dya**
est plāta q̃ nascitur in litoribus maris
in locis. i. quos mare coopit qñ uero
est trāqllū nō tāgit. folia filia foliis ar
satis nisi quia sunt crosiora habet sti
pitē duobus palmis lōgum dīfū i su
mitate & dnt q̃ flos eius mutat colo
rem ter in die nā mane est albū meri
die declinat ad purpureū in uespis ue
ro fit rubeus radix eis odorifera alba
q̃ qñ masticatur calefacit liguā tē ut
Dya in ātriqua trāslatiōe. uide supra i
trifoliū marinū ex uerbo Plinii an sit
idem cū hoc .

Triptos a **Dya** uocatur uinum creticū
in capitulo de uino .

Trispmō cataplasma ex seīnibz tribus
Paulus ca. de colica Itē aliud trispmō
de aliis tribus seibus q̃ ca. se. facit ad
cottidianā .

Trifogus exponitur in antidotario uni
uersali q̃ est camederos .

Triuolus grece **Strophāus** est esqū ara. &
est chachabū uoluit dicere hascech &
est tribulus .

Trixa herba a **Corne. celsō** laudatur in
pleurisi & puro capillum ueneris su
pra in adiano .

Trix trichos grece capillus .

Trociscus dictus a trochos greco q̃ est
rota uel aliqd silē rotūdum **Cassius** se

rotulas quas greci trocisciscos uocāt tē
Trociscus balausticus **Alexander** ca. de
trociscis ad disiteriā in disinteria .

Trociscus dyacoralion ibidē Itē in anti
dotario ca. se. Itē in antidotario uli .

Trociscus dyaellestrū **Al.** supradictō ca. .

Trocisco diaspmatō ibidē & u3 ad multa .

Trocisco crocudes ibidē & ē multaz laudē

Trociscus clodiō uel elidiō ibidem .

Trociscus ad disitericos emoptoicos &
fluxū menstruoꝝ ibidem .

Trociscus marcelli ibidem .

Trociscus faustini ibidem .

Trociscus sine opio & calce ad idē ibidē

Trocisco trigōfū d̃ ca. d̃ eigneā collerica

Trocisco musā **The. Pri.** & ca. d̃ fistula āi

Trocisco dyasiphitū **Ca. se. ca.** d̃ eoproica

Trociscus ygia ad tussim **Alle. ca.** d̃ tussī.

Trociscus amazon **Alex.** capitulo de me
dicinis ad fīm stomachū .

Trociscus dyasifalidos **Alexā.** ca. de tro
ciscis in ātidotis ad flegmōem renū
& uesice Itē **Calise. ca.** d̃ rēnū dolore

Trociscus ypocapniscus . i. suffumigato
rius ca. se. ca. de tussī hūia .

Troco grece rota inde trociscus . i. rotula
uel & quodlibet rotūdū sic d̃ in mira
trochiten a rotūditate ubi supra .

Trofus grece alimētū trofi cibis epulū
uictualū esca trofia alimēta ide atro
fia sine alimento .

Troglitis uel troglites uel trogloridis i
li. d̃ do. g. expōit q̃ ē passer i foramī
bō domoꝝ & passerē uocāt omnē auī
culā puā & d̃ a trogliti q̃ ē pprie fo

Trogo grece comedo. ramē domus.

Trobos. g. glomer globiō aliquid rei glo

meratō īde trībūs sāguīs.ī. glomeratō sanguinis Calfe. ca d fluxu sāguīs na riū globulos sanguis quos gci trībōs Tropicos. g. tropico cōuersiū. uocāt rē Tropogogō q̄ alii cōiū uocāt caulē h3 p un3 foliis croci radice lōga dulci fr cā ulē calice lato nigro nascī in asperis rē Plinius rē .

Troxima. g. ē q̄ Aui. uocat taraxacō est spēs endruie siluris fm Aui. Paulo in calida distēpātia epis & alibi & admī strat sub hoc noīe troxia Itē Al. ca. d calida passiōe epis & ī egritudinibus epis. expōit ī ātiq3 sionimis q̄ ē scario la q̄ ur p Aui ca. d cura ydropis calī d cū fe. ē īq3 alia daid armata ītelligo spias hñs Nā dñetudo est arabū uoca re herbas spinosas armatas. & moder ni distīgūt ī lactucā agīlē & scario lā q̄ scariola spias h3 ī dorso Rasis in tertio Almāso. īt olera troxima pōit

Truxalis grece grillus .

Tubel arabisq̄ma seu batitura cuiusq3 metalli q̄ cadit ab icude qñ maleatq̄ gce lepidos uocat ut supra ī le q̄ ex ere ē ur unius nase cum ere usto naz pur gat aquā citrinā ut ipsū .

Tubera genus sūgoz Ph. tubera nascūt ūdiq3 terra circumdata nullisq3 fibris nixa aut saltē capillamētis nec utiq3 extubāte loco ī quo gigniūt aut rimas fētiēte n3 ipā terre coherēt cortice & ī cludūt ut plāe nec ī terra esse possim3 dicere n3 aliud q̄ terre callum siccis hoc fere & sabulosis locis fructificosis q̄ nascūt excedunt sepe magnitudiez mali corioei & librali pōdere duo eoz gna arēosa dētib3 iimica & altera sice ra distīgūt colore rufo nigroq3 itus cādida rē .

Tuber terre romāi dixere ciclamē & qd amuletū uocāt Pli. supra in ci .

Tudoq̄ apd Aui ē q̄ a Dy. orminō. s. ī or Tufah. a. uel tofah pōa. smala Ste. tufa Tūbalū p rubel St. scripsit. hū scripsit Tūbel aliqñ pro tēbul iuenit. & ē foliū quo utimur ut supra in ten .

Tūsilas uocat Oriba. āigdalas q̄ ī fauci bus apparēt ipāsq3 easd uocat pariti ias Paul. ait parismias forte corrupta scriptura .

Turiōes dñt teneritates sūitarū arboz vel arbustoz ut uitiū & filiū Casti. īe capitulo de disinteria .

Turdilli semē ī ātidotario ulī ī mitri dato mīori qdā exponūt herbe passe rine s3 utrūq3 ignoro .

Turna gce lupus piscis q̄ & lutiū .

Tursie dicit Aui q̄ est armoniacū .

Turūgē ara ē dcū citraria & ē āt mellif sa aut ozimū citratū q̄ h3 odorē citri Et ego uidi illud & extio q̄ eiusd sit uirtutis cū melissa q̄r d quocūq3 dicat non refert .

Tusilago q̄ & cameleuce dī spēs ē taxi barbasci s3 Pliniū ut supra in came .

Tus. D. lacriz ē arbor q̄. g. libāus dī q̄ āt de arabia dferī cād. d ē q̄ uero d idia subrufū s3 utrūq3 masculus ē & tertnū mīutū ualde & rufum de quo mānis maxie fit ē ergo optimū thus. q̄ mas cul dī subalbidū & rotūd & pigue & nasaliter lene & fragile & q̄ ad ignē cito accēditur odorē suauē copiose mītēs & ita māna thuris eligēda ē al ba & mūda & frusta mīuta hñs Pli. ī arabica regiōe dcā sabathus colligi dicit cetera ut Dya .

Tusuch ara nomē pōderis gnoz duoz & semis Ra. ī li. diuisiōz. ca. de fōitu

& tinitu auriu. scō a leuitate capis.
Tut ara. moy cel i tutu Ste. scripsit fili
Tustamenis supra in aldatamin.

Turbis supra in triposilon.

Tutie nomē cadit si tres res prio si id de
quo Auicena ppiu capitulu facit sub
hoc noie tutia. & dy. sub hoc noie pō
folix cui sūt due spēs. una quax dī pō
silix a Dy. alia spodius que ab Auice.
dicitur succudus & ambe sunt fuligo
ex fumo eleuato i fornace i q̄ fit auri
calcū & leuatur ille fumus a lapide
calamari quo es tigit & fit auricalcū
tū pōsilix sū lēis ualde ut scias ex fu
mo defato ēē s̄ spodio ē gūior adeo q̄
ascēder non potuit i supioribus sorna
cis s̄ reledit iserius ut supra i pōsilix
sō cadit si dictū lapidē calaminarē &
ē gleba inter lapis & terre sūz dicta
klimia arab. kadimia. ḡ & kalamina
latie uulgo. Quod at ex huius fumo
fiat tutia uera 23 p xxviii. azaruii q̄ ē
de preparatiōe medicayz tertio cadit no
men tutie si qdā rē gūē corticosā itus
lenē extra aspā gūulofaz metalosā q̄
ut fieri i eisdē fornacibus ex diuturna
coadunatiōe & defatiōe supradē fu
mi seu fuligis si aliq̄s res rorūdas ut
appz ipius forma de q̄ forte uoluit di
cere Dyas. i cap. de kadimia ubi dixit
q̄ qdā ponūt ferreas astas quibus ad
heret fumus. quod autē ipā generetur
ex lapide calaminari scitur per hoc q̄
opifices qui tingūt i auricalcū deficiē
te calaminari lapide cū ipsa tingunt
es & multo melius q̄ ex dicto lapide.
& nil mirandū cū ipsa sit iā depurata
p sublimatiōē ab oī alterius admixti
one & nisi q̄ sumptuosior esset cum
ipsa sp opus facerēt. Auicē. uero ut no

mē tutie cōicare & fumo eris quando
purificatur. asserit tū q̄ illud q̄ ex clia
sublimatur est tutia bona. ueritas autē
huius apparet p serapi. ca. de tutia

Littere uocalis figurā gēi
nō habēt s̄ faciūt eā ex oy
dyptogo. iterd tamē iūgūt
ambas & hanc figurā faci
ūt. arabes uero ut iā dictūz

est nec. o. nec. u. habent sed unā litterā
mediū sonum inter. o. & u. habentem
q̄ oao uocāt. p hāc scribūt oard quod ē
rosa roaril quod est stellio. uerū trāsla
tores assueuerūt eius sonū uelle expri
mere p. g. & scribūt guard & guaril

Vakchi gce bacca cuiusq̄ arboris

Valanon grece glans

Valeriana su amāuilla potērilla idez su
pra i fu.

Vappa uinū uile q̄ p̄didit uigorē cuius
uis euaporauit

Valde bona alia alba alia nigra folia fe
re ut olixatru radice croslla gūmofa &
odorifera

Vaporū unde curata alexādrīa fit tū
Dya. apud Auicē papirus & est burdi
ara. de quo supra i pa. & bu.

Vardelheb Ste. ē q̄gegū & ē batrachio
i. apiū raninū

Vari lēricule ephelide defedatiōes cu
tis sunt q̄ maxie i facie apparēt plus
femis Cor cel.

Varos grece rubus

Vatrachos grece rana uatrachi rane

Vatrachi kampite grece a ḡdule rane p
ue q̄ i campis degūt

Vcuen apud Auicē achauen sic melius
pfertur nā ipsū i littera alif scribitur
Ste. acuanū scripsit supra i ach.

Vdini zimi apā flāicū

Vela Dy. h. erba ē folia minora habens
 q̄ eruca sed nō dissimilia & florē uiola
 ceū semē ē ei uelud ī folliculis obligis
 ordine stipatū put nasturcii gustu ca
 lefactoriū & submordens supra ī a.
Veneria apud Dya. dī acorus supra ī a.
Vepres spine p rubo sepe accipitur
Veratru est elleborus ut Micer cap. de
 ostruatio
Verbascū uocat Pli. taxū barbasū cuius
 q̄dā spēs uocatur russilago & cameleu
 ce supra ī suis locis. Itē alibi ē igr her
 ba similis uerbasco q̄ fallit sepe p ea
 capta pp similitudinē foliis tū minus
 candidis cauliculis pluribus flor luteo
 hoc rome blatharia uocatur z̄
Verbena berbena geroboranū & pisteri
 on idem
Verdacia ī pratica Bertrandi ca. de egri
 tudinibus auriū dī taxus barbasus
Vermicularis ē sempuiua mior gce ai
 zon minor uocatur ut apud Dya.
Verminaria q̄ gce gieroboranū dī liber
 antiquus de simplici medicina
Vernix gūi quod ara. sandaros uocatur
 & a multis corrupte sandaracha. sed
 sandaracha gce ē auripigmētū rubeū
 due sunt uernicis spēs. una mī utis gle
 bis albidior. alia maioribus frustis la
 tis ad colorē pallidū tēdēs quā hodie
 fere ōnes p karabe ponūt & tallūtur .
 nī karabe nō sic facile ī oleo seruētī di
 soluitur ut hic. multi ei pīctores carē
 tes priā spē hanc prepan cū oleo lini
 ad pīcturas pīctiēdas quod de karabe
 fieri nō possit. uirtutes tamē ambaruz
 pxime sūt
Vertanū uocatur eliotropia uerucaria.
Verucaria hoc nomē multis plātis attri
 buit. dicūt uerucariā eliotropiū de

quo supra ī el. & dī uerucaria quedā
 que coriadrū agreste uocatur
Veruce Ca. se. scūdū grecos tres habet
 dras. nī dicūt acrocordies. Itē Cor.
 cel. libro qnto de uerucis circa finē li .
Verzitiō grece turdus piscis
Vesasa quā siri moli uel mola uocant ē
 harmel ut supra ī ha. ī antiq sinōis
 repi bāface q̄ ē spēs rute agstis
Vetonica Pli. uerōes iuener ī ispania eā
 que uetonica dī ī gallia. ī yralia uero
 ferrata a grecis cestros aut picotropō
 siue pscroterō aut concas laudatissā
 exit āgulosa caule cubitoꝝ duoy a ra
 dice spēs folia fer lapatū ferrata seie
 purpureo folia siccātū ī farina plīos
 ad usū z̄ Liber antiquus uetonica h3
 radices aliquatenus ad digitū crositū
 die3 & lōgas ramulos q̄dratos folia q̄i
 quercus suauiter olētia florē purpureū
 semē circa rāulos ī circūitū ī mō3 spe
 nigrū nascitur ī pratis & mōnibus z̄
Venerus supra ī kianeos & ī ceruleus
Vena terre supra quianos
Vicapernica siue camedasne supra ī cāe
Vichelos uel wichilos gce russis nos trāf
 ferentes uita ī. b. nī3 dicitur bichelos ui
 chi russis uel bichi ūde bichichias pil
 lulas & q̄scū3 medicīas ad russi3 dicitur
 uix & dicit
Vgi & ugū Ste. p acoro scripsit z̄
Vilitiōis semē. .ameos Ca. sel. capitulo
 de morbis epis & de disinteria
Vincetoxicū q̄ antifarmacū dī plāra q̄
 multū iuxra elleboꝝ nigrū iuenitur
 quare putatur sibi cōtraria
Vineſta a Dy. uocatur epimediū supra
 ī epimediū
Vina diuersa p Dya. scribūt q̄ habēt
 diuersas cōpōes & artusitā & uirtutes

Vinū aduiciū fit p admixtionē aq cū uino nouo & simul coquūt .

Vinū creticū fit ex uuis in uite passatis postea expressis & est dulce & uocat triptos & ppopis .

Vinū crissū Allex.ca.de collitiis ad uisū ē coloris auri & sic sonat nomē .

Vinū fallernū secūdū Dyasc.de ytalici Plinius campanie dicit tale optimū .

Vinū omfacinū a Dyasco.eius itērio est nō maturū Dya duobus modis dicit fieri.unū q fit ex uuis sēimaturis aliud q fit ex pusca p decoctōe usq ad tertiā & hoc uocari potiliō dicit .

Vinū pitū q h3 dulcorem admixtū .

Vinū pituinū q resina pituiam habet .

Vinū mellite q p admixtōe mellis fit .

Vinū sgllicitū q fit cū sglia ut docet .

Vinū q cū aqua marina fit .

Vinū enātinū q fit p admixtiōem enāti. i. floris labrusce .

Vinū rosaceū q cū rosis fit .

Vinū mirtinū cū quo quoquūtur sūita tes mirti cū baccis suis .

Vinū seininū q ex cini. i. lētisco simili ter & tribētinum .

Vinū cedrinū q cū cedria .

Vinū palmeū q cū dactilis .

Vinū absinthiatū q cū ab sinthio .

Vinū isopatū q cū ylopo .

Vinū kēdritē cū camederos .

Vinū traconitē cū ea herba .

Vinū diptamitē cū diptamo .

Vinū prassiten cū prassio .

Vinū nectareū cū enula cōficitur .

Vinū assarite cū assaro .

Vinū nardi cū ipso .

Vinū daucinū cū radicibz dauci .

Vinū elilifagū cū salvia .

Vinū aboroninū q fit laxatiz cū ellebo

ro uel scamonea q & catarticiū dī. hoc solū fit imposito aliquo laxatio medi camie i uite cū inseritur cetera supra dicta sūt cū musto & illis rebus .

Vinū mādragoratū cū cortice mādrago re hoc Dya & alia uia docet ex fructi bus expressis q q uult scire ibi innūciat Sunt & alia uina a Plini. nomīata di uersorū genēz ut q deutia greci uocāt q nō uere uina uocari possūt ut cū de cima pre aq addita una multi expres sa fit & ita nocte & die madescis uina ciis rursusq prelo subiectis hoc lorā uocāt. aliey autē ut cū tertia pre aq ei us q expressū ē & uinaceis & macera ris ut supra in uinaceis addita q est ex pressū quoquūt ad tertiā pres. tertiū uero ex fecibus uini exprimit qd fecatū appellāt .

Viola Dya tres spēs h3 est una ex his al ba altera purpurea tertia aurosa rē Pl i uiole plura genera purpuree lutee & albe plātis omnes ut holus fate. ex eis uero q spōte & apricis locis macris p ueniūt purpuree latiore folio statim a radice carnosa exeūt soleq greco no mīe aceteris discernūt appellātē hya cithi & ab eis iacintina uestis satius maxima auctoritas luteis Gīa his tuf culana & q marīa appellāt folio aliq to latiore sed minus odorato in totū uero sū odor mūto folio calatiana minus autūni cetera ueris pxima ei calatō colorī āplitudīe uicīt folio nūe ro folioz marinā quinqz folia nō ex cedētē eadem odore supāt est autē gūis acalta rē Item alibi de uiola alba inqz uere primo emittit deū q appella tur purpurea p xime flamea q & flox os uocatur siluris dūtaxat rē .

Vipina dragōtea seu spēfaria idē vī
quosdā Verū in libro ātīquo aliā uidi
depictā plātāgini similē acutioribus
tū foliis nascitur iuxta flumina aut se
getes foliis mollibus gustu aspero .

Virga pastoris polygonia grece sāguina
ria corigiola cētīnodia gēicūlata pfer
pinatā pollicarpos id ut supra ī poligo
nia Ste. polygonos uirga pāstoris .

Viride eris erugo eris nō flos eis ut su
pra & infra in ziniar ara. ios gce.

Viridopetlica Paulus cap. de ruptura īgui
num supra in kakos .

Viscidū grece mordicatūū pūgēs līguā
acuti saporis .

Vitriola uel uitrago idem .

Viscus Dya lacrimū est arboris lene &
uiridis coloris deintus obrusū & ni
hil aspū habens Colligit & de semie
obrotūdo q in arbore drio nascit fo
lia habet silia buxo hoc semen primo
tūdīt & lauat postea coquitur. mul
ti uero illud masticando qssāt fir &
ex arbore mali maciani & de piro &
ex diuersis arboribus aliqū & in radi
ce arboy & in fructice inuenit tē Pli
uisci tria gēia namq; est in abiete lari
ce cassitas stelī dicit cubo ea nasci hip
hear archadia. uiscū autē in qrcu robo
re ylice pino siluū terebīto nec nō ali
is arboribus adnasci plerūq; copissū
mi in qrcu id hiphear uocāt in omni
arbore excepta ylice & qrcu dīam fa
cit odor utriusq; & foliū non iocūdi o
doris in utroq; uiscū amay & lētū in
fra dīctimē uero in his q folia mutāt
& ipsi decedere contra inherere ira
to in eterna frōte oīo aut satū semen
nullo modo nascit nec nisi p aluū re
ditū maxie palūbi aut turdi. hec ē eis

natura ut nisi maturatū in uētre auiū
nō pueniat altitudo eis nō excedit cu
bitale sēp fructicosi ac uiridis mas fer
tilis femia sterilis aliqū nō fert tē .

Vitex Plinio nō multū a salice distat fo
lioy quoy aspectu nisi odore grior ef
fer sed greci ligō uocāt alii sagnō quōi
am matrōe tesmophoris artheniēliuz
castitatē custodiētes his foliis cubitus
sibi sternūt. duo gēia eius maior arbo
re in salicis modo asgīt minor rāosa
foliis cādidiōribus lāugiolis prima al
bū florē mittit cū purpureo q & cādī
da uocatur nigraq; rātū purpureum
nascūt cū paulustribus cāpis tē est a
gnus castus alibi erat uiridiuz de ag
no supra .

Vitis alba q g āpelos leuki dē ut supra
& ipā est brionia ut apud Kirāidā Pli
uitis alba q grece āpellos leuce uocāt
stafilem alu. alii melochitō alii pfilo
trō alii archezosteri alii cedrosin alii
madō appellāt. huius sarmēta lōgis &
exilibus īternodiis gēicūlata scādūe
folia pāpinosa ad magnitudinē edere
dīdūt ut uitiū radix alba grādus rafa
no silis ī inītō ex ea caulis aspagi silī
rudie exeūt folia & caules exulcerāt
corpus semē ut uua ramis acinis depē
det suco rubente postea croceo: noue
runt id quī uoria pficiūt. illo eī urunē
hāc qdā briomā uocant tē hoc apud
Aui. fēfire dicit

Vitis nigra Plinius est & nigra q qdam
pprie brioniā uocāt alii chironiā alii
ginecātē aut a pniā silēz priori preter
q colore huius semē nigrū est aspaga si
le ī fructetis & arūdinētis maxie nas
citur radix foris nigra ītus buxo colo
re diocles pretulit ueris aspaga ī cibo

hac urine ciende lieniq; minuendo *zē*
Vitrāgo ab Oribasio ca.de effusioe urie
uocatur paritaria q̄ uiriola dī herba
uitri ab Aui. al sine supra a dya .

Vitreolū calcātū zegi dragātū colcotar
calcadis q; grece calciteos & calcitis
melātea surie apud Aui. q; grece p̄fo
ri & est rubeū. oia sunt uitreoli noīa
& spēs de quibus supra in suis locis .

Virūgo Cor. cel p̄se nullū piculū affe
rit in ex se feda est & ex malo solo ha
bitu fit. cuius spēs sūt tres. alphas uoca
tur ubi color albus ē fere subasp & nō
continuus & qdā q̄si gutte disp̄se esse
uīr interdū & lanus & cū qbusdā in
termisioibz sp̄it. melas colore ab hac
differt quia niger est & ūbre silis. cere
ra sūt & leuce habet qdā silē alphas
& magis alba est & alius descendit in
eaq; albi pili sūt & lāngi similes. oia
hec serpunt sed in aliis celerius &
in aliis tardius *zē*.

Viūchidi uocatur secūdū Pliniū pulcer
ri mū genus āgniū q; est ī aquis nullū
serpētū inferius ueneno .

Vla grece mandibule .

Vlas gci uocant albugines pinguiore
oculoz Allex. de egritudinibus oculo
rū & infra in ulcus .

Vlcus est plaga putrida seu de ulceribz
oculoz Demosthenes epicauma inq̄
ē superficie levis ulceratō sū ex febriz
sū tūoribz at acrioris lacrie effica. colo
ma est ulcus puū cōcauū ut in ipso ḡ
co uocabulo assignatur. botriō est q; in
rotūditate fuerit cōcauū in scemate
fossaz ūde nomē accepit & nullis for
dibus infectū & angustū in silitudi
ne puncti tunc & inter circulū pupil
le cōstitutū hinc deniq; a supradictō

discernitur. elcos est ulcus rursus exte
rius atq; maius exesa prima tunica
effectum. ātrachiō est ulcus in q̄libet
p̄te p̄rie tūice siue palpebre cōstitutū
siccū solidū rubz ī sūitate pustulatū
aut altissima forde innexū sepius ni
gra aliqñ alba uel cinerea aut liuida
scabro quodā uicina inuadēs cū febriz
bus & inguibus adnatis adeo ut sepi
us cecitatis aut mortis sequatur effe
ctus nos carbūculū dicer possūs . cha
choetes est siue carcinodes ulcus faci
lime in īdignatōe surgēs riposū cum
uenulis inflatis & doloribus usq; ad
tēpora tendētibz cū sēu ac febriz
putredie qdā uicina ledēs n; in cica
tricē ueniens aut si uenire tēptauerit
facile resiliēs arestāte acerrima lacia
& odoris tetri . aclis est ulcus lenissi
mū sūotenus in superficie cōstitutū latū
ītra pupille circū colore fumeo uel ne
buloso impediēs uisū cū forte pupille
fuerit in medio. nefeō ē ulcus altius
& breuius a supradictō nec multas
occupās p̄tes solidius colore & magis
impediēs uisū cū supra pupillā fuerit
nomē deniq; utraq; a similitudinē sup
serunt hic nubes ille nebule renuita
te sui minime uisui uideatur obstare
nubes autē plurimū cōsistudis causa
argimō ē ulcus in circulo pupille con
stitutū aliq̄ nigredis accipiēs p̄tem
aliq̄ albedinis leui attestāte rubore ī
pediēs uisū qñ pupille p̄tes inuaserit
nefelon est latino uocabulo cicatrix
in prima tunica cōstituta inter pupil
le circulū secūde tūice colorē phibēs
appere densitate sui prime tūnice co
lorem seruās. leucoma deniq; ab albe
dine sumpsit nomē q̄ leucoma dicit ad

eo ut si extantior fuerit ex uulnere su
p carnoso cōgeste posuit appellat. He
los est dura atq; rotunda extrā in pri
ma tunica ex erupitōe sepius emergēs
secunde tūice ueniēs cū non expressa
cā uēientem sumpit cicatricē. nos de
niōq; clauū dicere possum. Itē alibi qū
cicatrix est crossior & albidior cū for
te & secūda tunica rogoides appella
ta prime tūice fuerit cum cicatrizata
uocatur leucoma 74.

Vle grece cicatrix liuor uel uli ulcus.
Vlichonos uel bliconos dicere possum
grece pulegiū.

Vlicō uel uulicō grece blitō.

Vlpitiū grece gēus allii 8m Pliniū.

Vlos grece gingiua.

Vlua alga palustris mollis ab uligie di
cta nascitur circa paludes stātes & stā
gna q̄ uliginosa loca dicūt.

Vmbilicus ueneris cimbalaria idem su
pra in ci.

Vngula cabalina farsara & ut quidam
dicūt dardana duas habet spēs mior
q̄ cāpis & locis siccis nascitur & in uē
is. altera maior q̄ in margibus atq;
semp inuenit maiore folio nec angu
lis sic manifestis ut parua radix eius
odorifera q̄ quidā cassulā cordis uocat
Vnguentū diaciū. i. de edera apud Al.
ca. de unguētis ad podagram.

Vnfalidos Paulus ca. de disiteria est in
quit canū ex quo nascit̄ q̄rcus glans q̄
utunt̄ coriariū.

Volāgistrū supra in ācistrū.

Volitis grece boletus.

Volubilis multas habet spēs secūdū q̄
hoc nomē multis plāris attribuit nā
large sumptū p oī plāta q̄ circūuolui
tur cuiusq; arbori dici potest ut & de

edera. arabes dicūt lebleb d̄ q̄ supra.
Volūtū Paulus ca. d̄ ydropisū post eū
nē inq̄ uratur tiriaca & uoluito con
busto.

Volucelli ī ātidotario uli ī quodā clisteri

Voluus grece bulbū.

Vouix grece bombax.

Votani grece herba.

Voxile gce uerrebz Cal. se. ca. d̄ sciatica

Vpupa auis q̄ g. uocat̄ ēpeps & terens.

Vra grece cauda & ura eodē modo uri
na sed uron & uris utriq;. urina ue
ro urio mingo uriticos urialis.

Vraniscos grece pallatū.

Vriteras uenas uocat̄ illas p quas
urina a reīs ad uesicā descendit Cor.
cellus.

Vromi uel brōi ut melius itelligat̄ p la
tio greci Paulus ca. de morbo dcō
karo cibet̄ iqt̄ p̄isana aut uromi suco
74 est auena nā sic grecus.

Vrosis grece uel brosis tineā uermis co
medēs olera & ē eis itētio corrodēs.

Vrtica Dya acalifex siue ut alii igrīda
latine d̄ urtica. eis altera maior q̄ &
usualis est & simplex cū tenui seie ac
foliis minutis aspis. altera agrestis ē
densioribus foliis atq; latioribus & ni
grioribus 74 Plinius duo eis drīe. do
mestica q̄ femia uocatur. minor & sil
uestris q̄ d̄ c̄ia acrior caule quoq;
mordaci fimbriat̄ foliis q̄ odorē
fūdit herculanea uocat̄. semē omibus
copiosū & nigrum 74. Vidi apud nos
duas drīas. una cum foliis latioribus
minus adhustiam alterā breuioribz
& acutioribus quā grecā uocat̄. amba
bus semē ī racemis coloris subalbidū
ad ciereitātē tēdētis mīutū. Aliā uidi
rome foliis & mīoribus acutioribz uren

tē semē uero in granulis maioribus
cicere armatis spīs patētibz semē ue
ro q̄ intus nigrū & duz splēdēs ut
pliliū putes nisi q̄ est rotūdius & cro
sius & nigrius pag in quo semē iue
nio uirtutes laudatas ab auctoribus
Dya. acalifex duo sūt g̃ia q̄ multi ur
ticā dicūt. agrestis uero aspiora & la
tiora & nigra folia habet semē uero
simile semī lini pfer & minus. alīū
uero genus semen mīutū habet &
nō sic aspa est t̃l.

Vrtica mortua apud quosdā uocatur ar
chā angelica.

Vrtica maura apud aliquos herba fica
ria alii uero scropulariaz q̄ & milmor
biaz & ut aliqui castrūgūla di.ūt.

Vs grece zotion auris.

Vsa grece substāria.

Vsnee ara. apud Aui describit̃ qd ē sed
Halay in libro expōnū. usnee iqt est
res collecta sup arbores glādiū uel nu
cis uel pini uel oliue & sup alias diuer
sas arbores & dī cani uetule est albi
coloris & boni odoris t̃l ara. scribitur
asnee nā in līa alif scribitur supra in
sphagnos.

Vsnen & ara. i. litera alif scribitur mul
tas habet spēs & cinis alkali est una
ut patet p Sera. alia ē puluis quidam
cum quo saraceni lauāt pānos suos &
manus.

Vua aminea spēs est a q̄ uinū amineū
uocatur quidā exponūt albā.

Vua timinia uocatur a Cornelio cello
ua agrestis. slabrūca q̄ iqt greci sta
filiagriā uocāt ca. de ydropisī uua ta
minia dī uocari statiflagria a Plinio
falso tū ut ipse dicit.

Vua uulpis apud arabes uocatur sola

trū sed in libris ātiqs de greco uocat̃
uua lupina ut Allex. ca de cephalea.
Vulago est asaz. dictū grece uulago
latine Macer.

Vulimos grece bolismus fames fortis.

Vuuo grece bubō uero dicere possūm
ingū. i. i. apostema inguinis.

Vutiron grece butirū.

Vzufar siue uzufur quodcūq; dicas cor
ruptū est nā ara. zēgifur dī & est cina
brū uide q̄ in līa zam scribitur apud
Auicēnā.

Xlām habēt greci ut nos
arabes uero ea carēt.

Xahair arabice ordeū sed
Steph. sair scripsit supra i s

Xahar ara. capilli.

Xager uel saier ara. arbor

Xautium herba q̄ uocat̃ sagasmō. i. gla
diolus Theoderus Priscianus.

Xanton Castio se. ca. d. erispila.

Xantos g̃ce flauus fuluus rubeus xāta
colera. i. flaua Cassius felix.

Xanch ara. fagus arbor li. d. doctria ara

Xaumī ara. nigella melātiū g̃ce Ste. i. si
nonimis oīa infra scripta que īcipiūt
ab. x. scripsit secūdū grecū quia ab. x. q̄
uocatur & sonat chi in greco īcipiūt.

Xalacātas p calacāta colocātum.

Xalcatis p calcitis collocat ara.

Xamemillō p camemilō expōit.

Xibunegū p bebonigi.

Xameleā p chamelea expōit mazarion
arabice.

Xauan p chauan quemie.

Xachaich supra i sachaich & i papauer

Xelidionion p chelidoniō expōit raga
bet tederien & est radix rictōy & dī
carcamū p curcumā Et tu iam scis su
pra q̄ curcuma est celidonia minor

huculq; Steph. in sionimis d' hac lra .
Xeber ara. anetū .
Xeilē ara. zizīa loliū .
Xerasia uel xirasia gce ariditas siccitas
Xeroprallonia greci appellāt genus arri
de lipitūdis i q; n; tumēt n; fluūt ocu
li sed rubēt tāū & cū dolore quodam
gues sūt noctuq; gūi pituita in heres
cūt Cassius felix .
Xerobiche grece arrida tussis idē Cassio
Xerocolliriū arridū colliriū .
Xerofagia uel xirofagia abstīnētia cibo
rum hume t'itū siue cibatio desiccā
tiū diēta . s. desiccātia .
Xeros grece siccus aridus .
Xesti grece nomē mēsure ut Paulus i
pluribus locis & uī sextariū .
Xestio in li. de doctria. g. expōit cadus .
Xisio Dya xisio siue ut alii sagasmō si
ue ut lati gladiolus segetalis folia h3
iridi filia & angustiora & acuta sicut
macheria & astā aspā & cubitalē cum
floribus purpureis radices sūt illi due
puule & rotūde una sup alterā poita
sicut bulbi minoris inferior uero sub
tus tenuis est & supior crosior si ior a
erioris uirtutis nascitur locis cultis .
Xigia grece storax liquida .
Xilon grece lignū fultis .
Xiloloes grece lignū aloes
Xilobalsamū lignū balsami xilouassa
mō dicit grecus .
Xilocarti liber grecus silis Almāfori sic
hab3 ubi Almāfori habet cartā obustā
Paulus uero cātaxiriō uocat .
Xilocolla grece. i. colla ad ligna glustin
anda Demostenes ca. de lacrimis .
Xilocinamū grece Dya est uisu simile
cinamomo s3 crosius & lōgius & quo
dāmodo lignosū & brumosū odore &

uirtute inferior cinamomo tēl .
Xilocerata grece est dictu ligni cornua
siliq; q ara. dī cranub & semen est ki
rat & ponitur p pondere xilocerata
dicunt .
Xilochocha i practica de greco p pōde
re ponitur .
Xilopedo grece neruus .
Xunidion sicut paret ex cōcordia practi
ce grece & Almāforis ē acerosa s3 for
te oximidion melius .
Xirasia grece & xirotes durities .
Xiracost ara. spēs manne ut Aui ca. de
manna .
Xiros grece rasoriū nouacula inde xiri
on. i. rasū inde yos uel yu xirion. i. eru
go rasa .
Xiston grece ut apud Paulū nomē ē pō
deris xestriō in libro de doctria greca
scribitur & exponitur cadus supra in
sestion .
Xonch ara. spina q & zebeat dī .

Xoloabrahah apud Aui est mādragora
Est lra greca & uocat
ab eis ypilon
Yachitos g. iacintusi
Yalodes humores Al.
ca. de medicinis pposi
tis ad yliacā quidam
exponūt uitreos & sic
melius yelodes nā telos est uitrum .
Yatralipta grece. Paulus ca. de cacecia
medicinalia extracicia sed quicqd a
medicia pponitur p deruitatiōez per
.i. scribit nō p. y. pfilō apud grecos nos
autē sic scribimus ut sciatur nō debere
cū. a. sillabicari ut cōsōās s3 uocalis ē
Yberida apud Pliniū uocat nasturtium
agreste q iuxta uias nascit .
Ybos grece gibbus yuos dicit .

Ydam ara. pulmentū.

Ydaros grece aquaticus.

Ydasmos grece humor ydropicorū.

Ydateros aquosus.

Ydatis grece **Dioskenes** est iter cartilagine atq; cutē frioribus pibus palpebris nafalis pignedis augmētū adō ut inflata palpebra colore nafali svaro debiles ac teneras faciat ptes astante grauedie aquosū lacrimā fūdēs & magis circa uelpam accēdēte difficultate substolende palpebre ad inuēdū lucē uocat autē ydatis nō q̄ aquosū liquorem in semet teneat clausū sed q̄ ipe dimēro partium fluorem faciat lacrimarū.

Ydatidos grece ydatides lapis.

Ydatomiktos inos grece uinū spurium aqua mixtū.

Ydarodes grece aq̄tico pluuiialis.

Ydee herbe folia sūt ut oximirsine adherentes uelud pampini qbus flos est.

Ydema **Demoskenes** est inqt extrācia t̄gi da sine ullo dolore atq; rubore uel humore inflatiōem ostēdās atq; digitis impressa subcubir gūediē ingereus oculorū & impediens motus & aliqñ & humores ingerēs s̄m aliquos t̄q̄.

Itez infra in ypostagma.

Ydeus **Plinius** sic uocatur rubus q in īdia tantū & nō aliq̄ nascitur est autē tenerior & minor rarioribus calamis innocētiōibusq; sp̄is sub arborū umbra nascitur t̄q̄.

Ydua grece tubera.

Ydra serpens.

Ydragogū grece aq̄ ductiū ydropicis aptum.

Ydrargiros grece argētū uinū & est dcū

aquosū argentum.

Ydria **Al.** multis locis p itria q̄ sūt tri.

Ydrokephalos grece dicūt habētes aq̄ in capite **Alex.** ca. de asclicite & tīpani te **Cornelius** celsus ē cū dolore capitis ubi humor cutē inflat ea intumescit & premēti digito cedit t̄q̄.

Ydrocelici uel ut grecus ydrolilis dñr q̄ aquam hñt circa testiculos in oseū.

Ydroforbia uel ut greci ydorforuia aq̄ timor uel timiditas ut a canis rabidi morsu accit **Cassio** fe. ydrofouiti dñr timētes aquā ydrofonos līfatico nā fonos grece timor.

Ydrogarus **Allex.** ca. de cura calide cinodoleos est aquosus garus garuss. s.

Ydreleō grece ē mixtura ex aq̄ & oleo interdū rosaceo interdū ex aq̄ rosacea

Ydromel grece est aqua mellita differt a mellicrato eo q̄ ydromel plus aque habeat & sine decoctiōe fit aliqñ ut apud **Dya** ablutis fauis cū aqua. mellicratū uero q̄ sonat uinū mellis plus habet de melle & fit p decoctiōem & mulla dñ ut supra in mu. **Crassius** ergo uinū hoc apud quosdā dñ medo ydromel uero ydros q̄ ē aq̄ dñ q̄si aq̄ mellis q̄ apomel dñ interdū ab aliqbus uinū p alio accipitur.

Ydropitia idem q̄ idrops ut greci ydropicos ydropicus.

Ydropip **Dya** q̄ latini pipastrū dñt nascitur locis hūidis cuius uirga est nodo sa in quibus nodis nascūt folia qui nodi inter se gradus habēt huius folia mēstrato sūt filia sed maiora & moli ora & albidiora gustu acerrima sic piper sed nō talis odoris cuius semē in ip sis uirgis mūtū existit & spissū sicut botrus & ydropiper sonat aque piper

Aui & de pipe aq. cā. facit.
 Ydro alias ydor grece aq. aquo oīa sūt
 dicta & p. y. plūō debet scribi.
 Yelion & yeleos grece uitrū.
 Yeman ara. turtur.
 Yemene gce Galli. ad glauconēz yeme
 nas uiscēz idest mēbranas & q.
 Yenech ara. coagulū sic in li. de doctria
 arabica sed apud Aui ansee dī.
 Yerbaha ara. talpa.
 Yerolifōtes uinū Allex. ca. de uino ydro
 picōz est dictū uinum antiquum seu
 lenescens.
 Yeronofon gce epilenfia ut supra ī epi.
 Yes grece sues porci.
 Yeros grece imber pluuia.
 Yetua ara. ritimallus de quo supra ī ti.
 Yfear supra in uiscus.
 Ygia grece sanitas ualitudo incolumi
 tas inde dēā qdam cōfectio antidoti
 ygia greci in ātidotario uli.
 Ygienon sanus ygienis ualde sāus est.
 Ygilasi radix Haliabas ca de tussi & firi
 ī febris ē liquiritia li. tertio prāctice.
 Ydulaz supra in hedisoriō.
 Ygran apud Demostenē uocat quodā
 genus medicaminis ocularis.
 Ygrasia grece humor humiditas.
 Ygron grece sudor.
 Ygropiflos bitumē sonat pix humida
 uel liquida.
 Ygrane grece liqre dissoluere.
 Ygrantis humectatus.
 Ygros uiridis uel uirēs limpidus pūrus
 preclarus liqdu madidū rosido humi
 dus hūectns ygrois liquor hūiditas
 Ygrotō lēru liber d' doctria greca.
 Yle gce materia silua uē ylikos siluris.
 Ylia sūt intestina gilia reuoluta multis
 reuolutiōibz ide yliaca passio q fit ī eis.

Ylodes grece opacū nemorōsū siluē.
 Ylus Pau. est rotūdus albus filis capiti
 clauī sūstēs circa oēs partes corporis
 maxie in pedū plātis & digitis.
 Ymaolemata grece sūt strictoria dēā q
 frōri adglutinā ex ture & poline &
 abluē oīz & huiusmodi Demostēes
 ca de optalmia.
 Ymnasion Allex. ca de parotidibz emplr
 quodā mollificatqz ibi describit &
 sic nomiat.
 Ymon Dya sic multi aspagū appellāt
 Ymō Allex. ca d' signis frenesīs ē posteri
 or pars capitis.
 Yontos grece Oribasius pprio ca. turno
 res duri & spissi q in cure faciei nascū
 tur. baruli idem.
 Yon Dyas folia miora h3ab edera ni
 griora coriū habet asta in medio in q
 capitellū est & flos odoratus & purpu
 reus nascit locis umbrosīs & aspis & q.
 Yos grece uenenū toxicū.
 Yoskiamō grece iusqamū milimadrū
 canicularis herba ī sana demoniaria.
 Ypāsis grece obuiatō occurfus uel ypā
 tesis ut latini trāfferūt ita in e.
 Ypear uel yphear secūdū Pliniū spēs ui
 sci supra in uisco.
 Yperoa Paulus ca. de emoptoica si uero
 ex his q circa farigā & ypoa cū scree
 tu reicit & q infra fit aut aliqū p yp
 oam enō pp sāguisugā de gutture.
 Ypkatarfis inmoderata purgatio yпка
 taromenos sup purgatus.
 Ypicō Dya herba est colore subruffa fo
 lia filia rute hñs & florē tenuē florē
 uiole similē semē nigrū in forma or
 dei cū odore resinali & q Pl. fere ead.
 Ypicō in uero Dya aut androsēmō aut
 coriō aut camepitos dāt quia rexine

odorem habet pituitae semen eius folia
 h3 rube filia fructus est bmentosa duo
 rü palmor obrufa florē albū hñs fol
 liculū aspū & oblongū & rotundū in mo
 dū ordet & ipsū folliculū in quo semē
 est deitū minutū & nigrū resine ha
 bēs odorē locis cultis & aspis nascit̃ r̃
Ypezoco Paul. pprie pleureus flemō cir
 ca latera ypezoco mēbrane ē r̃ alibi
 ypozoco scribitur .
Ypya grece dī morsus galline anagalus
 supra in an .
Ypnos grece somnus ypnos dormio yp
 nosa soporatus ypnorica dormitativa
 stringens ypnorica apud Dy. secūda
 spēs eay. quas describit ut supra eo q
 dormire facit .
Ypocapniscus trociscus. g. i. suffūgatorio
 Cassius fe. ca. de tussī humida ibiq. cō
 secti om̃ eis describit .
Ypocisi Oribasii ca. de signis portēdēti
 bus egritudines futuras .
Ypo grece. a. ab. in. sub. ob .
Ypochimia grece aq. i. oculo seu imagi
 natio ipsa precedēs ut Paul. ca. d. glau
 comate. sed Demostenes est in q. con
 gestio uacui ac manifesta liquoris in
 pupille loco deniq. suffusio latino no
 mie nūcupat sed cū forte patiētibus
 cepit imminere priō aū uisū appare
 bnt corpuscula ueluti, uolātia aīaliū
 mior. ut culicū uel muscay. r̃ Cor.
 cellus ipsa suffusione uocat .
Ypocōdriō grece ypoōdriū .
Ypochoris grece egestiōes
Ypodremata grece subcutanea .
Yposfragma grece Paulus ē eruptiō uēna
 rū eis qd. suppoitur oculo ex plaga ma
 xie r̃ sed Demostēs yposfragma in
 quē est sāguis gestio sub prime tuni

ce membrana q. sit aut p. cūssu aut g
 ui pressura aut uomitu uehemēti r̃ .
Ypogeo grece antrū spelūca subterrāeus
 locus in ātidotario uli antidoto dicto
 giffico hermon .
Ypogloria Paul. pillē q. sub lingua tenet̃
 que bikikie & dicūtur .
Ypoglossos Dya. fructus est mēte agresti
 silis folia habēs minuta & comī spī
 sam cui folia in sūitate sūt sicut līn
 gua equi .
Ypokifos grece uncinus .
Yopkrites grece stellio & ephitētes simi
 liter & karergos .
Ypolapatrū Dya gēus est lapatii maio
 ris nascens in aqua r̃ .
Ypomaratrō Dya siue ut alii maratroni
 agriō uel ut latini feniculū rusticum
 mūo est ipso feniculo & seīne & fructi
 ce radicem habet odoratā & semē ut
 cactrios r̃ Et infra tradit̃ aut aliud fe
 niculi gēus mīoribus foliis & āgustis
 & ueluti longis imbecilis tū uirtute ē
 r̃ Plinius alii misenum dūt r̃ Paul.
 ca. de epilēsia .
Ypomata Paulus ca. d. amaurosi oculoꝝ
Yponomō Plinius sic uocat a quibusdā
 semē mēdragore supra i morion .
Ypopia gce liuor q. sit sub oculo ut Dya
 ca de uite alba Demostenes ē iqt exp
 cūssu liuor i gestus palpebre aut Pau
 lo inferius r̃ .
Ypopiū Theodorus Prisca de egritudi
 nibus oculoꝝ si aut iqt declinātibdo
 loribus oculoꝝ qdā. tumor circa inte
 riorē angulū apparuerit q. ypopium
 dicimus r̃ .
Ypogstidos est fucus decoctus fūgi dic
 ti ara. tarathit q. nascit̃ i radice plāte
 dicte ab Aui. barba yrci a nris uero

trōsa canīna q̄ fucus ab Aui uocat̄ em
siftidos Plin. ut supra in ypoqstidos &
Dya in alio ca. ypoqstidos igit̄ fucus
est nō dissilis acatie h̄ mollior tactu
& uiscidior effcū t̄q̄ uidē supra in bar
ba yrcina.

Yporis grece cauda equina apud Dya.
yporis scribitur sed grecus ypurus &
ē ppositū ab ypos q̄ ē equus & ura cau
da yposera in antidotario uli in pluri
dus locis aliq̄ cauda yposere inuenit̄
p eodē supra in hypo.

Ypos ḡce equus sed melius p̄a. iota.

Yposelinū Dy. q̄ alii apiū aḡste uocant
sine ut latini olixatrū melius est orti
uo & albidius radix est illi croffa & al
ta & mollis folia h̄ns obrorūda & ui
ridia in capite est plenū flore in quo
semē est uiride & oblongū & uiscidū
aromatis h̄ns odorē radix eis odora
ta & eustomacha ē nascitur locis um
brosis & humidis & in ortis hec her
ba cibus apta est cocta & cruda cōedi
tur sicut apiū. nā & cruda in sale cōpo
nitur sicut oia olera t̄q̄ Plinius ypose
linū greci smirnon uocat̄ t̄q̄ sed non
secūdū Galie. nā smirniō secūdū ip
sū est olixatrū & est aliud ab yposelio
supra in smirnon.

Yposera yporis ut supra in ypor.

Ypostadis olei de lilio Paulus ca. de sal
uarōe stōi est fex ipsius olei.

Ypostasis grece substātia sic expōitur in
libro de doctrīa greca.

Ypothetō colliriū. i. suppositoriū Cassi.
felix ca. de disiteria.

Ypothēata. ḡ. suppositoria li. d̄ doc. ḡ.

Ypotiria Alex. ca. de ydropisi asclite &
tripanite inuāt̄ aūt̄ hec aptissie t̄q̄.

Ypozoco Paulus ca. de ēpimate est pars

gutturis & ypezoco aliq̄ inuenit̄.

Ypurgos grece medialisinus.

Ypuris li. de doctrīa. ḡ. glis gliris aīal.

Yrigion d̄r senectiū. scardus benedictus
Macer.

Yrigiō grece nos senectiū uocam̄ q̄ can
is filis uideat̄ florere capillis t̄q̄.

Yrim agrestē multi uocat̄ plātam q̄ Dy.
ese meriō uocat̄.

Yris Dya yris illirica folia h̄3 xilfio. i.
gladiolo filia sed maiora & uastiora
& pignora flores & h̄3 supiores di
uersi coloris. i. albos aut̄ melinos aut̄
purpurēos aut̄ uenetos radices h̄3 sub
terra duriores & icoruat̄as odor bono
plēas. hec radices colligēde sūt & filo
iserēde & sic pēdētes sicāde sūt melior
ē tū macedōica yris ā ylririca & maxie
durior & colore ruffo & odore bono
Eligēda est gustu calidior q̄ cū rūdū
sternutamēta pducit. libica & albidi
or est & gustu amarior hec in uirtute
ponit̄ in secūdo loco & cū inueteraue
rit ureq̄ cauernas h̄nt tunc melius
olēt sed uirtutē inferius h̄nt t̄q̄.

Yrisceptron Plinius est fructex hūilior
atq̄ sp̄iosus ī siria & rhodioḡ insulis
nascēs q̄ alii adh̄ ispictheū sirī diazi
on uocat̄ optimū q̄ mīme ferulaceus
rubeus & ī purpura uergens detracto
cortice nascitur pluribus locis sed non
ubiq̄ odoratus t̄q̄.

Ys grece & chiros sus porchus.

Yschirominas paretidus uocat̄ Oribasi
sus duras.

Ysicia Alex. ca. de dieta disitericoḡ t̄q̄

Ysopō. ḡ. yfopus herba penulīa pducta

Yfopus Dya. yfopus est herba oibus no
ta. eis due sūt sp̄s una est mōtana &
alia ortiua t̄q̄ hec ab Aui d̄r yfopus

sicca ad differētiā humide q̄ ē cerotus
 Ysopū cerotus Dya ē q̄si sordes ex suco
 lanayz sucidayz. q̄ hoc modo colligit̃
 lane sucide & fordidiss̄e mox derose
 mittit̃ in uas aquā calidam hñs & sic
 succēditur ignis ut aliquid ferueat deī
 de refrigerātur & q̄ super natauerit
 in modū p̄guedis abstrahit̃ manu &
 in uas stagueū mittit̃ur & sic ipsū uas
 repletur pluuiali aq̄ & cooptū tenui
 lithēo ponitur ad solē biduo & sic ter
 tia die aq̄ delapidatur & alia recens
 mittit̃ur & similiter reliquit̃ ad solē
 & rursum d̄lipidatur & reponit̃ r̄q̄ Plū.
 Esopus inqt̃ est sordes pecudū sudor
 q̄ femor̄ & aliayz adherens lanis. yso
 pū uocat̃ melior maritis oībus gēitus
 fit pluribus modis sed p̄batissimū la
 na ab his p̄tibus recēti capra aut q̄bus
 cūq̄ sordibus succids primū collectis
 lēto igne in eneo subferuere factis &
 refrigeratis pinguique q̄ supernatat
 in fictili uase iteq̄q̄ de cocta s̄a que
 aq̄ lauat̃ & ī linteo siccatur ac sole tor
 reat̃ donec cādida fiat ac translucida
 tūc ī stagnēa pixide aditur. p̄batō āt̃
 huius ut uirus oleat & māufricāte ex a
 q̄ nō liq̄tur s̄ albescat ut cerusa r̄q̄. hec
 ab Aui yfopus hūida uocat̃. hec in ā
 tidotario uli esopus ygrī d̄r. ī uero Dy
 colligitur aut̃ ip̄e succus sic sūme lanās
 molles ac rudes & laua in aq̄ calida
 sub sole feruētī & oēs sordes exp̄ie
 q̄bus in cōca missis cū aq̄ uehemēter
 amoue donec spumā hēat plurimā po
 stea spumā ipsā colligis aut a spl̄a aqua
 maritā cū cōstiterit supnatās pigue
 do colligitur in alio uase fictili & sup
 infūdus aq̄ maritimā cū ingēti motu
 donec spumare cesset tūc colligis ipsā

p̄guedinē & manibus malaxabis ut
 si q̄ purgamēta fuerit admixta sepe
 tūc refusa aq̄ priori atq̄ alia supinfu
 sa adhibito motu māibus opare do
 nec alba & p̄guis appareat & sic repo
 ne in uase fictili r̄q̄.

Yua supra in campeiteos .

Ystera grece locus muliebris matr̄x .

Ytea grece salix īde diayteo empl̄z q̄ cū
 foliis salicis fit Castius felix in suo an
 tidotario & in uli .

Ytria Allex ca. de disinteria & aliis plu
 ribus locis sūt tri q̄ d̄ pasta sūt mul
 tū macerata & tracta .

Lsa piter se h3 apud g
 cos & arabes ut apud
 nos .
 Zahafarā ara. crocus
 & est a lat̄io nā ḡcus
 crochos .

Zaharāgi Aui. ca. de casu capilloz r̄q̄

Zaharat ē apud Aui. id q̄ apud Dya ā
 rillos d̄r ut supra in a .

Zabalegū apud Haliaba. expōit̃ mastix

Zabarged ara. smaragdus gēma .

Zabaera uocat̃ a multis uulgariter plā
 ta unde fit aloes imittātes arabicum
 q̄ est sibi .

Zagi Strep. p. zegi script̃ & alibi zagū .

Zaibat ara. argēū uiuū s̄ apud Alhawi
 zaith d̄r & apud Alchimicos azoch .

Zahit ara. oleū de oliuis pp̄rie zaitum
 uero oliua Strep. uero zeitumū p̄ zaia
 timū & zeitū p̄ zaitū script̃ .

Zalieni in ātidotario uli in emplastro
 diadipt̄ao zalieni uel nardi ibi scrib̄t̃
 Zacchar grece zucharam larine ara. su
 char supra in s .

Zamaruene in pratica Haliabas li. pri
 mo ca. de temulētia q̄ fit p̄ uinū in si

mili. affectioe i pategni est bolus loco
 illius.
 Zambor ara. uolatile annulosū aculeatū
 ut uelipa uolās cū murmure.
 Zamorad & uel zmarad lapis smarag
 dus arabice.
 Zāda secundū Dy. uocat q̄rta spēs lapatii
 Zaraminerua Step. est bulbos cathicos
 & est cepe azir & ē bulbos uonicus.
 Zarnech supra in galiopsis.
 Zambugi supra in oleastro.
 Zarnab est arbor q̄ Aui describit mihi
 ignota sed ex Halaui habet odorē ci
 tri & est parua plāta.
 Zarnich ara. arsenicū. arsiago aliq̄ gēi
 dixerunt.
 Zaurur uel zaror est qdā fructus silis pi
 ro i figura & paruus & uocatur a sicu
 lis apud quos nascitur arbor eius
 zarore. qdā sorbā putauit sed nō est
 quis eiusdem uirtutis sit i oibus Step.
 uero mēspilā dixit sed nō est. nā ipsa
 gubeira uocatur ara. & zarurū p zaror
 scripsit.
 Zarunegī quarto practice Haliabas
 in cōfessioe filonii pfici q̄ uocat apol
 loie feresie p doronigi scripsit.
 Zea ubi in pratica simili Almasori in
 clisteri ad diffiteriā & fluxū uentris
 habetur in filis loco in Almanfore ha
 betur pāicū Galli. primo d̄ regimine
 sanitatis cōmēdat zea & nō panicum
 z̄q̄ & secundū q̄ d̄ libro alimentoz
 zea est spelta & sic zea secundū Galliē.
 non uidet panicū.
 Zebel ara. stercus & chara similiter.
 Zebd ara. butirū.
 Zebet albhahar ara. spūa maris.
 Zedef ara. cōchiliū.
 Zeduar ara. zedoardia sed apud Aui. ze

duar uocatur & zurūbet est spēs eius
 & est drā iter utraq̄. ego uidi zurū
 bet Aui. diuersa facit capitula.
 Zefr ara. pix.
 Zegi ara. uirioliū zeg.
 Zehereth alchis ara. flos eris.
 Zeide ara. augmentatōes q̄ sūt in cruri
 bus equoz & similiū aīalium.
 Zeitumū p zritumū scripsit Ste. alicubi
 Zema grece ius.
 Zemuziz scripsit Ste p frumēto.
 Zengibil ara. zinziber.
 Zengisur ara. zinabriū nō uzufur ut q̄
 dī. zeniafay scripsit Stephanus.
 Zenzur Musio ca d̄ fluxu mēstruorum
 inter herbas frigidas noīat.
 Zerech ara in regali dispositioe i ca. de
 febre continua pro prunis inuenitur
 & i eodem ca. zerecapz p sādalo scribī
 Zereābadi scripsit Step p zurūbet &
 alibi zereādū
 Zerefeh Aui. i q̄rto canōe de cura febrī
 um acutaz in generali est berberi &
 in secūdo ca. de berberis qd̄ incipit a
 mirberberis dīc q̄ ē aseyelch alī z̄rif
 ch & alicubi zerefeh inuenitur. zeref
 qa & zerefeh scripsit Stephanus.
 Zereuari aq̄ inuenitur in pratica Hali.
 p aqua calei.
 Zerione ara. acinatiū uue. Scaputiū.
 Zerna. Castio fe. inperigiēs greci liche
 nas uocāt latini uero zernas z̄q̄.
 Zerezari apud Haliabatē ca. de cancro
 circa finē est uirga pastoris uel plāta
 go zerekari in alio exemplari repi.
 Zerzur arabice sturnus auis.
 Zia grece odorifera.
 Zia Dya eis duo genera sūt unū mono
 kokkū q̄ unū gnū h̄z fm dikokkum
 q̄ duo grana h̄z sibi coniuncta apra ē

est uero efcis inde p̄is factus minorē
ab ordeo h3 uirtutē & a tritico .

Zibatū alicubi **Stepha** q̄ argēto uino
scripsit .

Zibib ara . passule .

Zigia i pratica d̄ gco sili **Almāfori** & si
mili loco i **Almāfore** storax & credo
q̄ sit **figia** . **zigia** & est sp̄s aceris arbo
ris supra in acer .

Zima gce li . de doctria gca est fermētū
similiter & **zimi** p̄ ita zimatis fermē
tatus azima azimus idest sū fermēto

Zenegio supra in rusne .

Zebeat supra in xonch .

Zeo zesi . ferueo inde **zoma** sine **zema**
sine **zima** . i . feruescēs inde **apozima** . i .
deferuescēs . i . decoctō . unde **Al . ca** de cu
ra epileſie **apozima** inq̄ magis q̄ **zi**
ma bibenda est ⁊ . Itē ca . de sinancia
caritay & **furfuris** **zimā** dabis ⁊ &
infra **zima** ex lēricula ⁊ puto q̄ sit
decoctio non sirupata . nā **apozima** in
ācidorario uli semp̄tū melle fit & est
uelut **syropus** .

Zimia apostema flegmaticū q̄ undhi
miā dicitur .

Ziniar ara . erugo eris .

Zingiber p̄ferūt gci & scribūt **ziggiber**
p̄ geminū . g . **zizibil** uero **arabes** **Dya** .
arbor ē nascēs in arabia plurimū cui
us coma frequēter utūtur . incolē sicut
nos rura maxime ad māducare adhi
betur . sunt uero radices minute sicut
cipi subalido colore habentes sicut
pipis gustū odore suauis . eligēdū uero
est nō p̄tū & gūe q̄ multi odiūt p̄
putredie & mittūt in uasis cui addūt
mel coctum & reponunt & ytalīs trās
mittūt ⁊ .

Zinyber caninū apud **Aui** . ex posuit q̄

dā q̄ est **psicaria** . tu uero cōsidera .

Zipule fristelle crispelle panis frixus
in oleo .

Zir ara . **alabastrū** li . de doctria arabica .

Zirzaram merua **Step** . est bulbos emi
ticos est cepe **azir** & ē bulbos uomico

Zirbus piguedo iuoluūs itestina ⁊ .

Zizanian gce **zizania** lolii .

Zizife gce iube ut in pratica de greco
simili **Almāfori** in decoctiōe ad catar
rū ubi h3 **zizifa** **Almāfori** ibidē h3 iu
iube **ziziue** iuenit i li **Dya** . pprio ca .
uerū illud capitulū nō ē **Dya** . sed de
libro **Plinii** mioris . **G**recus scribit **zizi**
fō & p̄ arbore **zizifea** .

Zmarech & **zmar** ar . fistula . nos imittā
tes uulgo **zimarā** dicimus **zmar** al
rahi fistula pastoris alū **mizamar** dñt

Zmilax apud **Kiranidā** torastrū h3 ap̄
Dya . **smilax** & ē magis olonū gco nā
nūq̄ . m . post . zliquescere **repei** de **smi**
lax supra .

Zmirnion **Dya** . nascit in mōē **amañon**
uigas h3 silēs apio & ramulos pluri
mos & folia filia eis lata & sup̄ terraz
spāsa fortia & pignora & odorata cū
uiscitudie color illi mellinus ē sūt ei
capitella sup̄ uirgā aneto filia & semē
obrotūdū silē cauliculo nigro & gus
tu uiscidū & uelud mirre hñs odorē
radix eius uiscida ē & odorata & mol
lis sucum plurimū hñs & fauces mor
dēscoriū est illi afforis nigrū & itus
uiride aut subalbidū nascit locis asp
is & hūectis ⁊ . aliud ca . de eadē ē ap
ud **Dya** . q̄ icipit **smirniō** uocat̄ d̄ quo
suprā .

Zoa gce uita zo uiuēs inde zo
diaca & **zodiacus** & alia .

Zoissam eradi nauibus diximus cera &

pice marino sale macerata ꝛꝛ Plinius
 sed Stephanus zopissa dixit & puto
 melius & apud Dyascoridꝛ capitulo
 de pice apozima uocatur ut supra i a.
 Zomion grece & zomos ius falsimen
 tum iurimentum liquamen iuscellū
 liber de doctrina greca inde enzomi
 um uocant herbam mentam quasi bo
 num falsamentum Galienus libro
 de alimentis zomon idest brodium.
 Zor apud Dyascoridem uocatur secua
 da species serpilli.
 Zorag arabice landa auis liber dꝛ doctri
 na arabica.
 Zuan secundum Alhani arabice est zi
 zania lolium que & xeilen dicitur.
 Zubd arabice butirum maxime crudū
 in tertio Almanforis zazubd scribi
 tur postea uero de cocto loquitur ꝛꝛ.
 Zucozaria in antidotario uniuersali
 in confectioe mitridari exponitur
 qꝛ est flos agni casti.
 Zufara dixit Stephanus in sinonimis
 leuisticum sed nō consonum ueritati
 Zuse arabice yfopus ratab humida.
 yobes sicca sed Stephanus zusa dixit
 Zufere Auicena de ipso proprium capi
 tulum facit dicit quod est arbor cui
 us granum est simile halaniudem
 que dicitur alhaze & similis rute &
 dicitur dinarigina ꝛꝛ supra in haze
 ibi uidebis qꝛ de eadem tria capitula
 facit ꝛꝛ.
 Zuferand Iohannes Serapionis in septi
 mo in confectioe dicta kessigeru est
 radix mandragore.
 Zuezegi arabice uitrum.
 Zukem arabice katarus cū descendit ad
 pectus proprie liber de doctrina ara
 bica.

Zukenge in tertio Almanforis fit cum
 farina & aqua & melle simul mistis
 & cum oleo frixis ꝛꝛ.
 Zuenien arabice.
 Zumi scripsit Stephanus pro zima &
 est caminum pro camir dixit & est
 fermentum.
 Zuria arabice alga.
 Zurungen idest surungen supra in su &
 est hermodactylus.
 Zuriderdar in tertio practice Haliabas
 capitulo de febre continua uidentur
 uiole Item capitulo de febre empiria
 los troscisci zurizerdar inueni exposi
 tum qꝛ est absinthium. nescio quia nec
 geū nec arabicū est Itē ibidē zuriceda
 ꝛꝛ & uidentur citonia.
 Zurucus Gal. li. dꝛ alimētis ē aīal lepus
 culis silē zūiciū uocāt ꝛꝛ & ē cūiculus.
 Zuros Stephanus suchaha.
 Zurumb arabice supra in rusne.
 Zurūber dicunt quidam arabum qꝛ est
 zedoaria sed Auicena diuersa capicu
 la de utroqꝛ scribit: est tamen eūsdē
 speciei sed inferior est ea sunt radi
 ces similes ciperio in figura sed mul
 to maiores & duriores intus subcitrini
 coloris odore & sapore zedoarie
 remissis tamen.

DEO. • GRATIAS •

Anno domini millesimo quadrigentesi
 simo septuagesimo quarto die uigesi
 ma mensis aprilis in ciuitate Patani
 na ad finem usqꝛ pducta sunt cū adiu
 torio altissimi sinonima Simōis Ianu
 ensis p me Petrū mauser. normannum
 Rothomagensis dyocesi.

